De Ricci-Wilson 2

(No. 2224)

Y i 2

Quarto

THE
LIBRARY COMPANY
OF
PHILADELPHIA.

COMMUNITER BONA PROFUNDERE DEORUM EST.

Gift of Henry Coxe Esqr

Zonaras

2224

[illegible] πλοκὴ συλλογισμῶν· ἔνθα καὶ τὴν χλαῖναν
[illegible] φασίν· γραπτὸς ὁ μὲν [illegible] γραφικὸς ὁ [illegible]
[illegible] ὡς ἤτοι τοῖς παλαιοῖς [illegible] γραφεὺς καὶ ἀπὸ τ
[illegible] γραφεῦσιν ὡς καὶ φράζειν
[illegible] συλλεγόμενοι· συνεχὰς γὰρ ἡ πόρνη· γραφίσαν ὁ
χόρος· γραμμὸς κερκὶς ὁ [illegible] γραμματοφόρος
ὁ ἐπιστολιαφόρος καὶ ὁ βιβλιοφόρος· γραμματικός
[illegible] σαφῶς καὶ παιδεύων· γραμματιστὴς ὁ διδά-
[illegible] τῶν γραφῶν [illegible]
[illegible] ἀποθέμενος.
[illegible] ῥωμαΐ [illegible] θήκη· γραφὴ [illegible]
[illegible] κατηγορία [illegible] ἐπὶ καὶ γραμμ-
[illegible] ἀπλῶς· γραμματεῖς [illegible] ἐξαριθμούμενοι
[illegible] γραῦς [illegible] ἡ λαμπάς
παρὰ τὸ γράφω ὅ ἐστι ξύω· γραῦς [illegible] ἡ κατὰ χ-
σμένη καὶ κατὰ [illegible] γραμματική· λέξεις δι-
δάσκουσα [illegible] γραφήν· καὶ ταῦτα
[illegible] εὐρύθμως [illegible]
θέντα [illegible] ἡ τέχνη θεω-
ρητικὴ καὶ λογική· τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ εὖ πράττειν
ἤτοι γράφειν διδάσκουσα [illegible]· οὐ γὰρ πᾶς ὁ
γράφων ἢ ὁ ἀναγινώσκων λέγεται γραμματικός
ἀλλ' ὁ τὸν κανόνα καὶ τὸν ὅρον ἀποδιδούς· ἡ τεχνο-
λογικὴ [illegible] τοῦ λόγου καὶ ἁρμο-
[illegible] τοῦ λόγου [illegible] ὄνομα·
ῥῆμα· μετοχή· ἄρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις·
ἐπίρρημα· σύνδεσμος· ἡ τέχνη τεχνῶν [illegible]
ἐπιστήμη [illegible] ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς
καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων.

[illegible] γραμματικὸς, τὸ καὶ διδ[illegible]
[illegible] περὶ μίαν λέξιν, καὶ περὶ πολλὰς ὁμο[illegible]
[illegible] ἡ λέγων ἑρμηνεύων. ἀριστοφάνης. πρὸς βαιὸ[illegible]
[illegible] μέγεθος καὶ διαιτητήν. ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν. γραφὴ ζωγρα-
φίας καὶ κατηγορίας. γραῦς τῆς γραὸς καὶ ἡ γραῖα τῆς
γραίας. γράφεις ἢ χλωραὶ κριθαί. παρὰ τὸ γράσθαι ὅ ἐστιν ἐσθίειν
γράσιν. ἢ τῶν [illegible] χλωρῶν δὲ τοῦ δὲ [illegible] λέγεται καὶ ἡ γράσος
γερόντων [illegible] πολλοῖς [illegible] κίδος. [illegible] τὸ [illegible]
γράμμα. ὁ τόμος ὁ χαρακτὴρ ἢ ἐπιστολή [illegible]
γράμματα τὸ σύγγραμμα. τὸ ζωγράφημα [illegible]
ἡ τῶν παίδων [illegible] ἤ τις περὶ ψήφους καὶ χα-
ρακτῆρας τῶν στοιχείων λέγεται. γράμματα
οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων. παρὰ τὸ γράφεσθαι
ὅ ἐστι ξέεσθαι. γραμματεὺς [illegible] τὸ ἰουδαϊκὸν καὶ
σκιὸς δὲ φῶς καὶ [illegible] παρεχόμενον [illegible]
γρῖφον δύσκολον ἢ ζήτημα καὶ αἴνιγμα τοῦ δεῖ. ἐν θ[illegible]
καὶ τὸ κέρδος γριπίσματα φασὶ παρὰ τὸ φέρειν ὅ ἐστι ζητ-
[illegible] παρακολουθῆσαι [illegible]. γρῖφος οὖν λέγεται τὸ
δύσκολον καὶ αἴνιγμα. ἴσον γὰρ φιάλην γέμουσαν οἴνω
καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις.
καὶ ὁ μὲν ἐπιλύσας τὸ ἀπορηθὲν, ἔπινε τὴν φιάλην.
γρυπόν. καμπυλόρρινον ξύρρινον. γρῦ. τὸ βραχύτα-
τον. ἐν ἐνίοις δὲ τὸ μετὰ τῶν ὀνύχων ῥύπον. ἢ ὁδὸς καὶ
κροῦμα [illegible]. γρίππισμα. ποντικὸν ζήτημα
καὶ [illegible] γράμματα. ὅ τε γράφομεν
διὰ τὸ [illegible] γραμματεῖς καὶ ξέσματα. στοιχεῖα
δὲ ὅτε [illegible] κείμεναι.
γρύζαι [illegible]. γράψαι. ἀντὶ τοῦ γράφειν καὶ
[illegible]. κοιλάναι διασκάψαι. γρύζω. θρηνῶ
τὸ γρῦ

ὅσιον ... τῶν ἀπαλλάξειν ... οὕτως ... ἀφῶ
αὐτοῦ· γρυπίζω· τὸ κερδαίνω· γρυῶ· προσφωνῶ·
γρυπανίζειν· σύγκεισθαι ... μᾶλλον ... ἀπο...
γράψομαι· κατηγορήσω· Ἀριστοφάνης· γράψομαι μὲν δὴ
σε αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα· γριπίσασθαι·
ἰχθύας θηρᾶσαι· καὶ γρῖπος· καὶ γρῖφος τὸ δίκτυον·
γρῶ· τὸ ἐσθίω·

τὸ γ̄ μετὰ τοῦ ῡ :–

Γῦρος· κύκλος στρογγύλος· γύννις· μαλακὸς ἢ γυναικώδης ἄρθρογυνος· γυργαθός· τὸ δίκτυον· γυναικώδεις· οἱ εὐνοῦχοι· γύης· μέρος ἀρότρου· γυλιαύχενας· μακροτραχήλους· γυμνῆται καὶ γυμνῆτες· τάξις πεζῶν· γυμνοσοφισταί· οἱ φιλόσοφοι παρὰ βαβυλωνίοις· γυναικοϊέρακες· οἱ περιέροντας ... γυρῖνοι· οἱ μικροὶ βάτραχοι· γυναικομανής· ὁ ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος· γύγης· ... καὶ γύγου δακτύλιος· ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων· γυναικίας· ὁ θηλυμανὴς ἀνήρ·

Γυμνοπαιδίαι· ἡ παλαίστρα· γυναικισμὸς ἢ γυναικεία κακοσύνη· γυρῖνος· ποικιλόθροος· γυμνήτης· γυμνῆται· γύαρος· νῆσος μία τῶν κυκλάδων· λέγεται δὲ ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες ἤγουν οἱ ποντικοὶ διατρώγουσι τὸν σίδηρον· γυμνασίαι· ἡ τριβή· γυναικοφιλεῖς ... γυναικεῖοι· ἢ γυναικομανεῖς· περὶ τῆς ἑτέρας γυναικὸς ... ἢ ...

Γυῖα· τὰ γόνατα καὶ τὰ λοιπὰ μέλη· γυμνάσια ...
γυάλου τρανὴ ἱππικόν· γύλιον· ὁ ... πλεκτοὶ
φοινίκων· γύαλον· τὸ κοῖλον· γυρὸν ... κ... εριον
γύλον· γυπαιετοῖς· ὁμοίοις χωρίοις· ...

γυμνάσια· ἀλφιτήρια καὶ καλαμαῖα καὶ λουτρά· περὶ γυμνά-
σια τῆς ἀττικῆς· ἀκαδήμεια· λύκειον· καὶ κυνόσαργες·
γυψῶσαι· καταλευκῶσαι [illegible]· γυμνῖται· γυμνάσαι· τὸ
[illegible] φῶς [illegible]· γυῖον [illegible] καὶ τὸ γυῶσαι [illegible] ἀφῶν· γυναι-
κιζόμενος· θηλυνόμενος· γυναικανῶ· ἀκολασταίνω·
γυρῶσαι· φιαλῶσαι· περιφράξαι·

τὸ γ μετὰ τοῦ ω·

Γωρυτός· ἡ ξιφοθήκη τόξων· γωρυτός· τὸ σύμπα-
πρὸ τοῦ χ [illegible] εἰς ἣν χωροῦσι τὰ βέλη τουτέστι τὰ
τόξα· γωλεός· φωλεὸς σπήλαιον· γωρύας· γωρυ-
[illegible] γώδας [illegible] γώγης, κύρι[ον] ὄνομα· γω-
μυκος· ὁ φθογγὸς μυκώς· γωνιασμοῖς· ἀποφυγαῖς ἀπα-
γωγαῖς· [illegible] λόγων καὶ νόμων [illegible] ἀπὸ τῶν
περιγωνιασμοῖς·
Γωνία· ἡ τοῦ οἴκου καὶ γωνιασμός· γω βαρεῖ ἡ καὶ γωνίη
κύρ[ιον]· γωνίαν ἀπορθῶσαι· τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπό τινος πλ-
ερωθῆναι· παρὰ τὸ γόνυ· τὸ κατὰ [illegible] γωνίαν· κατὰ ἐκτ-
τοῦ [illegible]· ὁ περὶ ἐπὶ καμπῆς τε καὶ κεκλασμένα
σχήματα [illegible] ἀποποίηται·
Γῶ· τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω καὶ δέχομαι·

τὸ δ μετὰ τοῦ α

Δακνόμενος· ἐκκαπτόμενος· δαμνῆλ· δαλαρισῖς· δαιτυμόνες·
ἀριστηταί· δαΐφρον· συνετὸς πολεμικός· δαλός·
λαμπάς ἢ ξύλον καιόμενον· δασμολόγοι· φορολόγοι·
ἀπαιτηταί· δασμός· ὁ μερισμός· δαίμων· οὐσία νοερὰ καὶ
ἀθάνατος· κατὰ γνώμην πάσης ἀγαθοεργίας ἐστερη-
μένη· δαήρ· ἀνδράδελφος· δάκνω· οἱ μῶν παιζόμενοι
παιδιαὶ λεγόμενοι· δαμασίφρον· ὁ ἀπατήσας [illegible] καὶ ἀπὸ
πίνδαρος· δαμασίφρονα χρυσόν· δάσκιος· πολύ-

ἀπὸ τοῦ δα̃ ὃ [illegible] δαήρ· κυρ. δαφοινός· ὁ ἄγαν
φόνιος· δασύλλιος· ὁ Διόνυσος· ἀπὸ τοῦ δασύνειν τὰς
ἀμπέλους· Δαδ· ποθητὸς ἐμὸς καὶ ἐξουδενωμένος·
καὶ ἱκανὸς χειρὶ ἐν μάχαις· ἐφιλήθη γὰρ τῷ θεῷ ὅτι προ-
φήτης λέγοντι· εὗρον Δαδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ ἄνδρα
κατὰ τὴν καρδίαν μου· ἐξουδενώθη δὲ παρὰ τοῖς τοῦ
Σαοὺλ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἱκανὸς δὲ ἦν τῇ χειρὶ, ὡς ἐν
πολέμοις ἔχων τὸ πρακτικὸν καὶ δραστήριον· δαιδαλ(οῦν)·
παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω ἢ τὸ ἐπίσταμαι· δαίδαλος· ὁ
ἐπιστήμων· δαι τοῖς δόλοις πανουργεύμασιν· δαψιλέστατον·
πολυτελέστατον· πλουσιώτατον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ
ῥεύματος καὶ ἐπὶ μεγαλοψυχούντων· δαιδαλόχειρ·
ὁ ποικίλα [illegible] ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος·
δαίδαλος· ὄνομα κύριον· ὃς ἦν πάνυ ποικίλος καὶ ἐπι-
μονώτατος· δαίδαλος· ὁ ποικίλος· δαιμόνιε· ἀντὶ τοῦ ὦ
μακάριε· δαιταλεῖς· οἱ δαιτυμόνες καὶ θιασῶται·
Ἀριστοφάνης· ἐπιδήμιον θέαν τοῖς δαιταλεῦσιν ὁ βα-
σιλεὺς χαριζόμενος· δαναοί· οἱ Ἕλληνες ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ
βασιλέως· δαξισμός· δαβήρ· [illegible] ὀνομά-
ζει· δαβαιμίτης· ἀπὸ Δαβαίμης πό(λεως)· δαγίαθαιος· κύρ(ιον)·
δάκτυλοι· οἱ βάλανοι τοῦ φοίνικος·

Δαΐς· ἡ [illegible]· δᾷδα· λαμπάδα· δάμαρ· γυνὴ γαμετή·
παρὰ τὸ γαμεῖν γάμαρ καὶ δάμαρ· δαψιλῆ· πλου-
σιότητα· δαμάρδον· φοινικικὴν ἔμπειρον· ἀπὸ τοῦ
δαῆναι ὃ σημαίνει μαθεῖν· δάος· ἡ μάχη· δακίβαλα· τόπ(ος)·
δαμάλεια· ὄνομα νομίσματος ὃ ἐδίδοσαν τοῖς μειρακίοις
παλαιολόγων πράγματος ἐν ἀνδρουσίᾳ ἤγουν ἐφ᾽ ᾗ λίμ-
αδδου· δάπιδας· ταπήτια· λέγεται δὲ τάπης καὶ
[illegible] μάλλωτος τάπης· Ἀριστοφάνης· οὐδὲ ἐν δάπισιν ἐφ᾽ ᾗ κα-
ταδαρθεῖν·

παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ τρέφεσθαι· ταύτης δὲ ... τῆς
... ἀπρόσπελαστος ἡ ἐπὶ κακῶν προσπελάζουσα·
Δαυλίς· πόλις ἐν τῷ Παρνασῷ κειμένη. Δαυλία ...
ἀηδών, τοῦ τέφειν ... δασεῖα. Δασεῖα· ποιότης
...βῆς ἐκ τοῦ θώραθεν ἐπιφερομένη· ἢ παρὰ τὸ δα-
ὁ ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ σεύω ῥῆμα, ὅ ἐστι τὸ ὁρμῶ:—
Δασκύλειον· τόπος. Δαφοινόν· τὸ παμφοίνιστον ἢ
τὸ φονικόν. Δαόνιον· πόλις Θρᾴκης. Δαυλόν· τὸ
δασύ. Δαίδαλα· τὰ ποικίλα καὶ κατασκευάσματα.
Δάπεδον· τὸ ἔδαφος ἢ γῆ. Δάλεκ καὶ Δάλεκται· θηρία
ἰοβόλα. Δατέονται· τὰ δημόσια ᾀδόμενα. Δανά·
τὰ ξηρὰ ξύλα. Καλλίμαχος· δανὰ ξύλα κεάσαι ἢ
[illegible]. Δάκρυον· φθαρτῆς φύσεως ἰδίωμα·
ὅπερ ὁ Ἀδὰμ πρὸ τῆς παραβάσεως οὐκ ἐκέκτητο.
Δάκρυον· παρὰ τὸ δάκνω δάκνυον καὶ δάκρυον.
δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον.
Δαλότατον· ξηρότατον. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. Δαπο-
παρ' Ἑβραίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ
ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως ἢ ἐκ τίνος τόπου ἀποστελεῖ.
Δαγών· εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον·
ᾧ τὴν κιβωτὸν λαβόντες ἀνέθεσαν. Δάλεκ· θηρία
ἰοβόλα ἐν τῇ γῇ. ἢ ἐκ τοῦ δάλεος. Δάνειον· παρὰ τὸ
δάνος ὅ ἐστι τὸ δῶρον.
Δαιτίς· τόπος ἐν Ἐφέσῳ· εἴρηται ἀπὸ τοῦ Λύδου τὸν
κάπηλον αὐτόθι κατοικήσαντα, παρέχειν τὰ πρὸς
δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον
ὄνομα, Ἔφεσος. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις. Δαισαμένη
σαίμη· ἀπὸ τοῦ ἐσθιομένου ἐσθίουσα· εἴρηται
... δαίσασθαι· τὴν γὰρ πρὸς τὴν τροφὴν προ...
ρέσεως

οὕτως ποιοῦντος· δαμάζη κύριος [illegible] καὶ οὐδ' οὐκ
δαμάζει καθαρισίου· δασπλῆτις· [illegible]
[illegible] ζουσαν· δάφνη· δασφώνης ποσοῦσα· [illegible]
δαιετοδαιφωνοῦσα.

Δαμέντες· δαμασθέντες φονευθέντες· δαΐκταμένου·
ἀμαυρουμένοις· δαιμονᾶν· ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι·
δαίμων· δαίω· δαίμων δαίεται γόρουσι· δαίω τὸ μανθάνω·
δαίρω τὸ τύπτω· δέρω δὲ τὸ ἐκδέρω, φίλον· δαΐς
καθό· δαίω τὸ καίω· δαίμονας· ἀνωχθαι· δακρυρροεῖν·
ῥέειν δάκρυα· δαμνῆς· ἀντὶ τοῦ δαμάζεις· δασμοφορεῖν·
στεμματίζειν· δάσασθαι· σημειώσασθαι· δαδουχεῖ· φαίνει·
δαΐζων· διακόπτων· δασκίοσο τὸ παράσπου· δαΐζας·
διακόψας· δάμνημι· δαμάζω· δαπανᾶν· οὐ τὸ ἀνα-
λίσκειν ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ ἀναλώμα-
τα μεγάλα ἐκπληροῦν· δαρδάπτω· τὸ μεγάλως ἀρπάζειν ἐσθίειν·
δαρδάπτω ὁμοίως· δανεῖσαι· τούτου τὸ χρῆσαι, αἱρε-
τώτερον· τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι, ἐπὶ φίλων· τὸ δὲ δανεῖσαι
πρὸς τοὺς τυχόντας· δασμολογῶν· [illegible]· οὐδὲ δασμο-
λογῶ καὶ παρὰ ἑκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις.

Δαί· σύνδεσμος προηγούμενος τῶν πευστικῶν μορίων·
ὃς καὶ διὰ δύο γράφεται· δαιμονίως· παραδόξως ὑπερφυῶς
[illegible]· δαι[illegible]· μεγίστως:

τὸ δ' μετὰ τοῦ ε :-

Δε[illegible]· παῖς τοῦ [illegible]· [illegible]
[illegible] παῖδα τοὺς [illegible]· ὅς [illegible] Τρα-
χήλιος· δὲ Ἐφεσίων· ὁ ἔκδικος χάρτης· καὶ δὲ Ἐφέσου
ἔκδικος δὲ [illegible]· [illegible]
[illegible]· δεισιδαίμων· [illegible]
[illegible] δεισιδαίμονες [illegible] καὶ ὁ [illegible]
περὶ [illegible]

καὶ ὁ δεδιὼς τοὺς δαίμονας· δεισιδαίμων κατὰ τὴν ... καὶ δεισιδαίμων κατὰ τὴν γνώ-
ὁ πελώριος· δεκτῆρες· ὑποδοχεῖς· δεξιόλαβος· παραφύ-
λαξ. Δελφοί· τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· οὕτω δὲ ἐκλήθη-
σαν ἀπὸ τοῦ δελφὺν ἢ δράκοντα ἐκεῖσε εὑρεθῆναι· ὃν ἀπο-
κτείνας ὁ Ἀπόλλων· Πυθὼ δὲ, διὰ τὸ ἐκεῖσε σαπῆναι. δεζαμ-
φησὶ Λυσίας ὁ ῥήτωρ, τὸν σκώληκα φησίν. Ἀρίσταρχος δὲ,
τὸν ὄφιν. δεύτατος· ὁ ἔσχατος· ἀπὸ τοῦ δεύεσθαι καὶ ἐνδ-
εῖσθαι ὑστερίσκεσθαι καὶ ἐλλείπειν. δειλαρίων· ὁ ἀλαρωσ-
δειλός· ὁ ἄθλιος· ὁ ἐλεεινὸς ὁ ταλαίπωρος· καὶ ὁ δειλίπονος·
δειλόφερμαι· κοῦφον ταῖς φρεσίν. δεξιμήλους θεῶν·
ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. δεκέλεικος ὁ πό-
λος τὸν μισαλκὸς πόλεμος ἀπὸ μέρους τοῦ πελαγαίου·
... ἀπὸ τοῦ δ... ὡς τὸ φιλῶ φιλήσω φιλήμων.
δήλος· παρὰ τὸ δέος δείλος καὶ συναιρέσει δῆλος :·

Δέλτος· πιναχίδιον σχεδάριον. δέλφακες· οἱ μεγάλοι χοῖροι.
δέρρις· δέρμα καὶ ἢ τρύχινον παραπέτασμα. δέψα· καὶ
βύρσα. δεραιοπέδη· τὸ ἰσχατικὸν λίνον. δερή· ὁ τρά-
χηλος. δεσαλέα· διὰ ὑγρὸς κοπρώδης. δεῦσαι γὰρ ἡ ὑγρασία
ἡ κόπρος. δεράδες· αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν ναπῶν
καὶ τῶν φαράγγων. δεκέλεια· πόλις Θρᾳκική. δεωόρρα·
ὁμοίως κύριον. δεξιὰ κυρίου· ἡ ἀΐδιος θρόνος καὶ ἡ ἀγαθὴ ὑμέ-
ραι. δειλία· ἡ σκοτομήνη νύξ. δεξίωσις· ὑποδοχή. δε
ραγχέας· πήρας· τὰς δερήματα ἐχούσας ἤτοι πηριζούσας. δέρη·
ὁ τράχηλος. δεζαμ.· πόλις. δειλία· μηπιῶδες ἦθος,
ἐκ τροπῆς πίστεως. δεκέλαι· τόπος. δεκάσορα· δὲ καὶ
ὁ δειλίπονος αἰτηθεὶς ἐκ τίμος τίμος μεδίμνη· ἦ ὁ καιλίαμου
πρὸς ἀθυμίαν ἱκέσιας. βοηθέων ἢ αἴτησιν ἀγαθῶν πενεί-
έχουσαν. καὶ δέησις ἐστίν, ἐλλείποντος τινὶ ἱκετικὸς
πόθος ἐκ τοῦ τυχεῖν, ἀναπέμπομεν ἢ ἀρχή. δειλία

συμφολήτου λίμνης· καὶ προσδοκίτην παραίνει αὐτοῦ γλυκύτατον·
Δέρμα· πᾶς χρὼς ὁ περὶ τοῦ ἥπατος ἢ ἀρρητον τὸ ἔρ-
βος ἀπὸ τοῦ δ' ρ' ὅ ἐστι κρούειν· δέμας· τὸ σῶμα· οἱονεὶ
δεσμὸν τῆς ψυχῆς· εἴρηται παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ·
οἱονεὶ παρὰ δόμημα τῆς ψυχῆς καὶ οἰκητήριον· ἢ παρὰ
τὸ δέω τὸ δεσμεύω· δεσμὸς γὰρ τῆς ψυχῆς· δέμνια·
τὰ ἐπὶ κλίνης στρώματα· ἀπὸ τοῦ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς μένειν·
δέος· φόβος· δεξιαί· αἱ συνθῆκαι ἐπεὶ ἐλάμβανον οἱ παλαιοί· ἀεὶ
φεραὶ δέ, τὰ μοιραί· δεῖμα· ὁ φόβος· δεκτόν· ἀποδεκτὸν
ἢ προσδεκτόν· δέπας· τὸ ποτήριον· δεῖπνον· τὸ ἄριστον· δεκαχοῖ·
τὰ δεκαπλάσια· δέλεαρ· ἀπάτη δόλος καὶ κλητ(ήριον) τοῦ δε-
λέατος· δελέαστρα· παγίδες· δελφάκια· οἱ μικροὶ χοῖροι·
δέον· καλὸν συμφέρον πρέπον ἀναγκαῖον· δέπας χρυ-
σοῦν καλόν· οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται· ἀλλ' ὡς [illegible] ἢ
ἐν δέρμασι τετριμμένον περιέχων ὅπως [illegible]
διαχωρήσας χρυσόν· ἢ κό(σμ)ος ὅμοιος τοῦ χρυσοῦ ὁμο-
[illegible] αὐτὸ δέπας διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ·
δέλημα· τὸ θέλημα· δελήτιον· τὸ δέλεαρ· Δέραια·
ὁ ἐπιτραχήλιος κόσμος· δερρίδιον· σκιάδιον· δερμάτινον·
ὁ δεσμὸς τῆς ψυχῆς· κατὰ μὲν τὸ πρόχειρον, αἱ φλέβες
καὶ ἀρτηρίαι καὶ τὰ νεῦρα· κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, τὰ ἔργα
πρὸ τοῦ λόγου· δείκελον· εἴδωλον ὁμοίωμα· δειραχθεῖ·
τὸ τίλλω δριμὺ ἀλγῶ ὁμοίως καὶ λυποῦμαι· δειραχθεὶς εὐρεχο-
ἅμμα τὴν τραχηλῶν· ἅμμα δέ, τὸ σχοινίον λέγεται· δεσμός ποτε
οἷον μυκτήρ· ἢ τοῖς μόνη τῶν ὑπηκτικῶν ζώων ζωοτό-
κος καὶ ἐν μαστοῖς γάλα ἔχει καὶ θηλάζει τὸ γεννώμενον·
δέρτρον· ἐπίπλοον ἢ τοῖς κέπασμα· δειπνολόχον·
κολακευτὴν τροφόν·
Δειχόντας· δεικνύντας· δεδεγμένοι αὐτοὶ τοῦ δέξαι· ἤτοι δεδ[...]

δεδοκημένος· ἐνεδρεύων· ἐκδεχόμενος· δεδεγμένος· προσδ[illegible]
δεδημαρμένοι· ἀπηγορευμένοι· δεδοκιμασμένοι· κεκρι[illegible]
δεδοξοποιημένον· δόξῃ κοσμούμενον· δεῆσαν· χρείας γενόμενον·
δεκτέον· δεδέχθαι· δεδίττω· φοβοῦμαι· δεδιώς· φοβούμενος·
δέδηχα· ἔδηξα· δέδοικα· φοβοῦμαι· δέδυκεν· εἰσῆλθε·
δέδοκται· ἔδοξε συνήρεσε· δειμαίνω· φοβοῦμαι· δείσας·
δειμήσας· δείσας δὲ ἀντὶ τοῦ φοβηθείς· [illegible]· δείμαντες· οἰκο-
δομοῦντες· δειλῶ· παρέχω· δέρκειν· βλέπειν· δενδίλλειν· τὸ
διανεύειν τοῖς ὀφθαλμοῖς· δεκάζειν· τὸ διαφθείρειν χρήμασι·
δεινάζειν· λοιδορεῖν· δεξιοῦνται· ξενοδοχοῦνται· φιλοφρονοῦνται·
δεξιούμεθα· φιλοφρονούμεθα· δεδαϊγμένος· ἀναιρη[illegible]
δέδασται· μεμέρισται· δέδηχε· ἡ μία με λελύπηκε· ὁ μὲν
δάκε δὲ φρένας ἕκτορι μῦθος· δειδίξασθαι· ἐκφοβῆσαι·
διῶξαι· δεδμήμεθα· ὑποτετάγμεθα· δεδμημένοι·
δεδαμασμένοι· καὶ δέδμηνται· δεικανάαν· δοῦναι
δεικανᾶσθαι· δεδιττόμενος· ἐκφοβῶν· δεδουπώς· πε-
πτωκὼς τεθνηκώς· δέδοιμι· οἰκοδομοίην· δεδάκε-
πεφυρακέναι· δεύειν· φυρᾶν· δέφειν· τὸ τὸ αἰδοῖον τρίβειν ἀπεσθ[illegible]
δεφόμενος· ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον· δηλοκοπικός· ἐξαπατητικός·
δυσφημάζων· βλασφημῶν· καὶ καὶ δυσφημάζων ῥήματα·
δενδρυάζειν· ἐς δρῦς καταδύεσθαι· δεψῆσαι· ἀπαλῦναι
δημουμένην· σπαταλουμένην· δημουργ[illegible] ὑποικουσιν, ἐν [illegible]
φυλασσόμενα· δημοπαθεῖ· δήμωσε ἔχει· δεδηῶ· δηιγί-
ρετο· καὶ ὁ λεπρός· ὅσπερ αἰδεσθείς· ὅσπερ δὲ ἀφθονικῶς μαντ[illegible]
δεδικαίωται· ἀντὶ τοῦ δικαιομελ[illegible] καὶ ἔδοξε·
δημαχεῖ· αἱ κοσποτεῖν καὶ ἐκδοξάζειν· δεδημαρμένοι· ἀπη-
γορευμένοι· δελεάζοντες· ἐπιβαρύπονται αἱ δὲ σκα[illegible]
πολῖται ἡ ρέμησαν δελεάζοντες· [illegible] κοινῶν·
[illegible]· πρεπόντως χρησίμως· δῆλον ἐνταῦθα
χρηστικόν

τοῦ ἐλθεῖν· δεξιῶς· ἀπαιδεύτως· δεῦρ᾽ ἄγε· ἄρτι ἐξ [illegible]

τὸ Δ μετὰ τοῦ η

Δηγηρεῖς· οἱ γέροντες· δηναιῶνες· οἱ μακρόβιοι· δήιος·
πολέμιος· καὶ ἐπίθετον τοῦ πολέμου· παρὰ τὸ
δέος δέιος καὶ δήιος ὁ δέος ἐμποιῶν· ἢ παρὰ τὸ
δαίω τὸ καίω· ὅθεν καὶ δαῒς ὁ διακόπτων τὰ κρέα καὶ
διαμερίζων· καὶ δήιος ὁ διακόπτων οἴκων καὶ πόλεων καὶ δέν-
δρων· δηίων ὥσπερ ἀπὸ τοῦ διπλάσιος διπλασίων, οὕτω
καὶ ἀπὸ τοῦ δήιος δηίων· ὅτι τὸν πόλεμον· δήμαρχος· ὁ τοῦ
δήμου ἄρχων· ὃς κατὰ χώραν δήμου τινὸς προΐσταται· ἢ
ὁ ἐπιγράφων τὰς οὐσίας ἑκάστου πρὸς τὰ δημόσια ὀφλή-
ματα· οὕτω Χρύσιππος· δημόσιος· ὁ τῆς πόλεως δοῦλος·
ὁ ὑπηρετῶν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις· παρὰ
τὸ δῆμος δημότης καὶ δημόσιος· δημοκόρος· ὁ τὰ
δημόσια ἐσθίων· δημαγωγός· ὁ ἄρχων τοῦ δήμου· δημιουργός·
ποιητὴς ὁ τὰ κοινὰ ποιῶν· δῆλοι· ὁράσεις ἐνύπνια·
δηλήμων· βλαπτικός· δημωφελής· ὁ τὸν δῆμον ὠφελῶν·
δηναιός· ὁ πολυχρόνιος· δηλάτωρ· ὁ κατήγορος· δηνάρια·
κατὰ Ῥωμαίους, ἡ ἐκ [illegible] τοῦ σιτοπομπίου καὶ ἡ ἄμμο-
μον [illegible]· δηλίασαι· οἷα δῆλον ἐξελθόντα θεωροῦ·
δήλιος· ὁ ἀπὸ τῆς Δήλου· Δῆλος γὰρ ἡ νῆσος τοῦ Ἀπόλ-
λωνος· δημέλεκτος· ἐλεγμός· δήμιος· ὁ κολάζων τοὺς
παρανόμους· δημοκόλαπτος· [illegible]· δημογέρον-
τες· οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι· δημοποίητος· ὁ ὑ-
πὸ τοῦ δήμου ποιηθεὶς καὶ γενόμενος πολίτης· δημο-
πολίτης· δήμαρχος· ὁ ἐν εὐχυρίαις [illegible]· δησέρτωρ· λει-
ποτάκτης· δημοδέστερος· ἀσχημονέστερος· δῆλοι·
τὰ διὰ τοῦ ε φθόγγου σημαινόμενα· δηιομάς· κύριος·

Δηιοτής· ἡ μάχη· δημοτελής· ἡ δημοσία· δημοθοινία·
ἡ τοῦ δήμου εὐωχία

χίαι ἢ θυσίαι. δήμευσις· ἡ ἁρπαγή. δῆρις· φιλονεικία, μάχη.
δηῖαι· πορθηθεῖσαι, καταπεπολεμημέναι, κατακεκαυ-
μέναι. πολεμίαι ἢ δύστηνε. δειλαίη· ἀθλία, ἐλεεινή. δημω-
δεστέρα· ἀσχημονεστέρα. δημαδίστρα· κατὰ Ῥωμαίοις
δωρεὰ βασιλικὴ στρατιώταις. δηῶ· ἡ γῆ. δηΐβελτος·
πόλις Θεσσαλική. δηϊοτῆτος· μάχης. δηλατορία· αἰτία
κατασφάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδιδεῖσα. παραφυλακαί
οἱ ἀπὸ σαγγελίας.
Δηλητήριον· φάρμακον ὀλέθριον. δῆλον· φανερόν. δημῶδες·
ἀσχημονέστερον. δημῶδες· κοινόν, τὸ δημόσιον. δημαῖον· τὸ
ἐνιαύσιον, τὸ μακροχρόνιον, τὸ πολυχρόνιον. δημεα· τὰ βου-
λεύματα. δημόσια· μάταια, τὰ ἐπιτίμια. δημιόπρατα· αἱ
δημοσίαι ἐπὶ πράσει. δημόθοιναι· ἡ τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία.
Δημηγορῆσαι· ἐν δήμῳ λαλῆσαι. δήξω· λυπήσω. δείξω δὲ ἀντὶ
τοῦ τρῶσαι, ἰωνικῶς. δείξω δὲ ἀντὶ τοῦ φανερώσω, διαφέρει. δηοῦν·
ἀφανίζειν, πορθεῖν. δηλῶ· τὸ κελεύω, τὸ λέγω. δηλητήριον,
ἀπὸ τοῦ δηλῶ· τὸ δὲ δηλῶ ἀπὸ τοῦ δῆρις ὃ σημαίνει τὴν μάχην.
δηρῶ καὶ δηλῶ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ δαΐω τὸ κόπτω. δηώσαντες·
ἀφανίσαντες. δηώσαντος· ἀφανίσαντος. δηθύνω· τὸ
βραδύνω. δήετε· εὑρήσετε. δήεις· εὑρήσεις. δηΐων· δια-
κόπτων. δηλήσεται· κακῶς διαφθερεῖ. δημοσιεύων· δωρεὰν
ἐργάζομαι. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὡς πονηροῦ δημοσιεύων τυγχάνει.
δημοσιεύεσθαι· τὸ τοῦ δεσμοῦ δήμου κοινωνεῖν καὶ χρη-
ματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ δημοσιοῦσθαι. δημοκοπεῖν· ἀντὶ τοῦ
παίζειν. δημηγορευόμενος· ὀχλοκαλούμενος. ἔστι δὲ ἡ λέξις
ῥωμαϊκή. δημοσιοῦσθαι· παίζειν οὕτω Πλάτων. δηΐων·
διακόπτων. δημεύσας· δημοσιώσας. δηώσαντος· δη-
μεύσαντος.
Δῆθεν· ὡς δῆθεν. δήπου· δηλονότι, ἡ ἐκ τῶν ...

δηλαδὴ· φήμη· δόξα· ἁπανταχοῦ φανερῶς· δῆλα· δήπου
λὴν χρόνον· δηθάκις· πολλάκις· δήν· ἀντὶ τοῦ μακρὰν
μοτελῶς· παντελῶς· δήμιος· δῆτα· λοιπὸν καὶ οὕτως·
δήπου· ὅσον δή· δημοτικῶς· πολιτικῶς· καὶ δημοτικῶς
τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα:

τὸ Δ μετὰ τοῦ ι ὦ(?) ... ἀρχ(ή)

Διαπρύσιος· μέγας· διαμόνιτος· διαπρεπής· ἐπίσημος·
ἔκδηλος· διακονητής· ἐργαζόμενος χρηστὸν τέχνης πολλ(ῶν)·
τῶν λοιπῶν χάριν παρεοικώς· διάβροχος· οἰνωμένος· ὡς
δὲ ἐμὲ ἔθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, παρέλ
λομεν ἔφη· διαγνώμων· ὁ διαγινώσκων· ὁ διακρίνων·
διαγραφεύς· ὁ κατατεταγμένος ἐν ταῖς συμμορίαις τῶν φόρων·
διακρῖναι πόσον ἕκαστος χρὴ εἰσενεγκεῖν ὀφείλει· δικασπόλ(ος)·
ὁ περιιστὰς δίκας ἀναστρεφόμενος· διάπυρος· θερμός·
δίαυλος· ὁ δρόμος· ἢ μέτρον πηχῶν διακοσίων· δικτάτωρ·
ὁ παρὰ Ῥωμαίοις βασιλεὺς καλούμενος· διφυής· ὁ δύο
φύσεις ἔχων· δίκαιος· ὁ πᾶσαν ἴσον τοῖς ὁμοίοις δεικνὺς παρέ
χων· καὶ τὸν τὴν πᾶσαν ἀρετὴν ἔχοντα· λέγεται ἀπὸ τοῦ
ὡς τοῦ δικαιονόμος οὐ κεῖται· διαλλακτής· συμβιβαστής·
διαιτηταί· οἱ τῶν δρώντων τὸν ἐπιτήδειον τὰ ὁμολογήματα
τοὺς δίκας κρίνοντες· ὡς ἀμφοτέρων διαιτητάς, μεσίτ(ας)
κριτάς· διαλογισμός· ὁ καθ' ἑαυτοῦ διὰ τοῦ ὑπεισελθὼν· καὶ
τὴν κρίσιν μὴ τοιαύτην ἐκ τῶν ἑκάστου τοῦ πράγματος
ψηφισάμενος· διάκονος· παρὰ τὸ ἐγκονεῖν τὸ προστε
ταγμένον· καὶ ἐν συνηθείᾳ, διεγείρω διάκονος· καὶ καθυπο
βιβασμόν, διάκονος· καὶ καταλεγεῖν τοῦ ε καὶ α ... α
... διάκονος· ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα· σημαίνει
δὲ τὸ κοινόν, παρὰ τὸ ὑπηρετεῖν· διάκτορος· ὁ τοῦ λό
γου διάγων· οἷον διάκτορος ἀργειφόντης· καὶ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ φα(σι)

ὁ τῷ νικ... τίθεται καὶ θύματα· τὸ δὲ πεζὸν στρατιωτικὸς οἶκος ... ζῶν·
δίφρος· τὸ ἅρμα· ἀπὸ τοῦ δύο φέρειν τὸν ἡνίοχον καὶ
τὸν παραβάτην· δίαυλος· τόπος· διαδρασιπολίτης·
ὁ ... ἀποδιδράσκων τὴν πόλιν· διασφάξ· ὁ διεστὼς
τόπος τοῦ ὄρους· ὥς φησιν Ἡρόδοτος· διάφορος· ὁ μικ..
θ.. Δ Διακόρησις· ἡ φθορὰ τῶν παρθένων· δίεσις· χώρισμα·
διατριβή· ἡ σχολή· διαθήκη· διττῶς ἐκφωνεῖται·
ἡ μὲν, ἐπὶ τῆς ... σκοπῶν διατάξεως καὶ ἡ μετάλλα-
τῶν χαρακτῆρα φέρουσα· ἡ δὲ συνθηκῶν ἐπὶ διαλ-
λαγῇ πολεμίων συναφθεῖσα ἄγεται· διάχυσις· τέρ-
ψις χαρά· διάστασις· ὁ διαχωρισμός· διέξοδος· ὅθεν
τις ἐκπορεύεται· διεκπλοῦς· τὰς διόδους τὰς διε-
ξόδους· διορία· προθεσμία· διωρία δὲ ἡ σημαίνου-
σα καιρὸν, ... διόπτρα· κάτοπτρον· διπλοΐς·
χλαμύς· δίρκη· ὄνομα πηγῆς· διφασία· ἡ διλογία·
διχόνοια· ἡ διχοστασία· διχομηνία· ἡ πεντεκαι-
δεκάτη τῆς σελήνης· πανσέληνος γὰρ ἡ σελήνη· διωρυχή·
ἡ διάμοιξις τῶν τοίχων· δικαιοσύνη· ἕξις ἀπο-
νεμητικὴ ἴσου καὶ τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστου· καὶ
ἡ καθολικὴ ἰσονομία πασῶν τῶν ἀρετῶν· διά-
κρισις ἡ τοῦ θεοῦ θελήματος ἐν παντὶ καιρῷ
τόπῳ ἀπλανὴς κατάληψις· διαγνώμη· ἡ διά-
γνωσις καὶ ἡ διάκρισις· ἡ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδ(ου)·
διαγραφή· ἡ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων
μετάλλων· δηλοῦσα διαγράμματα ἀπὸ ποίας
ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπράσκεται·
διαγραφή· καὶ τὸ καθυποβάλλεσθαι ζημίαν ...
... ἐπὶ ἴσου ζημιαμοῦ· διαγραφή· καὶ ὅταν ἀπ-
λαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὀφλόντων· ἡ κατὰ συγχώρησιν
τοῦ διώκοντος

ἢ κατὰ διαίρεσιν τυχόντος. καὶ μηκέτι τέμ-
νομος ἀνακαλῆται, λέγεται διαφορὰ εἰδικὴ· διαιρεῖ-
ται· ἐπὶ τῶν ἐπὶ παρατάξεως κινήματος· δικαιο-
σύνη· ἢ τῶν μὲν τὸ ὅλον πληρώσεως· ὥσπερ τὸ, οὕτως γὰρ
πρέπον ἐστὶν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην· δια-
μόνιμον κινήματος· διακριτικὴ δυνάμεως· ἢ μόνου οἰκ-
κινήσεως· διὰ τοῦ ἐνεργοῦσα καὶ διακρίνουσα· διάθεσ-
ις ποιὰ τῶν πρός τι τῆς ψυχῆς σχέσεως. ἢ πάλιν ἡ
πρός τί πως τῆς ψυχῆς ἐπίμονος κινήσεως· διάθε-
σις ἐστίν, καὶ ἡ κατὰ συμβεβηκὸς τοιάδε ἑκάστου
ποιότητος. διαφορὰ ἡ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις κα-
λουμένη ἰδιαίτατα. ἥτις καὶ οὐσιώδης ὑπάρχει
διαφορά. ἥτις μὲν ποιεῖ ἄλλο τὸ εἶδος τοῦ γένους. καὶ
πάλιν διαφορά ἐστιν ἡ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόν-
των τῷ εἴδει, ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστι κατηγορουμένη·
καὶ τὸ χωρίζειν πεφυκὸς τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οὐ-
σιωδῶς. καὶ ἡ ἕτερον εἶδος ποιοῦσα καὶ ἡ ἐν τῷ ὅ-
ρῳ παραλαμβανομένη. αὗται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς ἰ-
διαιτάτης διαφορᾶς. καὶ ἡ λεγομένη κοινῶς δια-
φορά, τὸ χωριστὸν συμβεβηκός. διότι παντὶ τῷ εἴ-
δει κοινῶς ἐνθεωρεῖται. οἷον ὡς ὅταν ὁ δεῖνα τοῦ δε(ῖνα)
διαφέρει κατὰ τὸ ὑγιαίνειν καὶ νοσεῖν. κατὰ τὸ κινεῖσ-
θαι καὶ ἠρεμεῖν. καὶ κατὰ τὸ καθῆσθαι καὶ ἵστασθαι.
καὶ ἡ λεγομένη ἰδίως διαφορὰ τὸ ἀχώριστον συμ-
βεβηκός. διότι οὐ παντὶ τῷ εἴδει πρόσεστιν ἀλ-
λὰ τισίν. οἷον ὡς ὅταν ὁ δεῖνα τοῦ δε(ῖνα) διαφέρει κατὰ τὸ
σιμὸν ἢ γλαυκὸν ἢ φαλακρὸν ἢ λοξὸς καὶ τὸ μὴ
πεζὸς ἀλλήλων τῶν συγκειμένων ἑτερότητος σώ-
ζεσθαι πέφυκε. καὶ τοῦ πῶς ἐστι δηλωτικός. ἢ ἀλλοι-
ώσεως

φυσικῶν ποιοτήτων ἢ σωματικῶν ἢ πράξεων· διαθέ-
σεως· οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταί·
ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ, τὸ φαῦλον τε καὶ σπουδαῖον·
τῶν γὰρ τεχνῶν, αἱ μέν εἰσι φαῦλαι· αἱ δὲ σπουδαῖαι·
τῷ δὲ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι ὁ ἀριστοτέλης ἀντὶ τῆς
τέχνης χρῆται κοινότερον· ὑπάρχει δὲ ἀμφοῖν καὶ τῆς διαθέ-
σεως γένος οὔσης τέχνης, τὸ φαῦλον τε καὶ σπουδαῖον·
διαθέσεις· λέγονται ἅ ἐστιν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μετα-
βάλλονται· οἷον θερμότης καὶ ψύξις· καὶ νόσος καὶ
ὑγεία· διάκειται μὲν γάρ πως κατὰ ταύτην ὁ ἄνθρωπος· ταχὺ
δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ γενόμενος ψυχρόν· καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν
εἰς τὸ νοσεῖν· εἰ μή τις διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιω-
μένη ἀνίατος ἐστὶν ἤδη δυσκίνητος· ἣν ἄν τις ἴσως ἕξιν
ἤδη προσαγορεύοι· καὶ διαφέρει ἕξις διαθέσεως· καὶ
γὰρ ἡ μὲν ἕξις, δυσκίνητος· ἡ δὲ διάθεσις εὐκίνητος.
διαδόσεις· τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσας δόσεις μαχούσας,
δόσεις· οὕτως λυσίας· διαπαρατριβαῖς ἐν δεκελείαις,
διέκδυσιν· ἀπόδρασιν· διετερατεύετο· διαχωρισθείς·
ἰατορον· ὀξὺ μεγαλόφωνον· δίδραχμον· εἰσφορὰ ἡ σω-
τέλεσις· ἔχει δὲ ἓξ γράμματα τὸ δίδραχμον· διαφα-
νὲς καθαρὸν λαμπρόν· δίκηλον· ἐκτύπωμα εἴδωλον·
δίκορσον· τὸ δικόρυφον· δικέρατον· τὸ δικέφαλον·
διοπετές· ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον· διώροφον· τὸ δι-
στέγον· δίπαλτον· τὸ δικίνητον· πάλλω γὰρ τὸ κινῶ·
διπλοῦν καὶ δισσόν, τὸ διπλοῦν· διχοτομήματα·
σχίσματα τμήματα· διωλύγιον· μέγα θρηνητικῶς
ἠχοῦν· δίδραχμον· ἀργυροῦ νομίσματος· τοῦτο καὶ
σίκλος λέγεται· διαβούλιον· ὁ διαλογισμός· διαβο-
λία· τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα· διαφε-
μ

τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις ὁπόσον ἕκαστον
δεῖ φέρειν δηλονότι· ἐν ταὐτῷ γε τὸ δέον τὸ αὐτὸ πᾶσιν· ἀλλὰ πρὸς
τὴν τίμησιν τῆς οὐσίας. διάγραμμα· καὶ τὸ μάθημα.
διέγραφον γὰρ οἱ γραμματικοὶ ὅσον ἔδει λαμβάνειν τὴν
ἑταίραν δηλονότι τὴν πόρνην. δίφος· καὶ δίφα
ἑκατέρως λέγουσι· μᾶλλον δὲ τὸ οὐδέτερον. δίδραχ-
μας νόμισμα τοσοῦτο· καὶ σίκλος λέγεται· πέντε
σίκλοι· ἤγουν εἴκοσιν ὀβολοί. δίκαιον· τὸ πρὸς ἀξίαν
ἑκάστῳ τετιμημένον. διαπρύσιον· ἐξάκουστον μέ-
γα ἢ τὸ διικνούμενον· παρὰ τὸ πάλιν καὶ ἐπάλληλον πτύ-
σιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, πρύσιον καὶ διαπρύσιον· ἢ ἀπὸ τοῦ
περῶ περάσω περάσιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν πράσιον· καὶ
προθέσει πρύσιος. διάζωμα· τὸ περίζωμα δι᾽ οὗ σκέπας.
διαπρεπές· ἐπίσημον. διάρμα· κούφισμα. διδάσκα-
λον· ἢ παιδαγωγοῖς καὶ τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ
τὸ μάθημα, Ἴωνες. δίπτυχα· τὰ διπλᾶ. δικαιωτήρια·
ἔνθεν κολάζονται. δικαιώματα· κρίσεις ἀληθιναί.
διάσμα· ἡ πρόσθηκη τοῦ ἱματίου ἐργασία. διάλειμμα·
διάστημα· καὶ διαλείπονται τὰ διαχωρήματα. φύ-
λακαι δέ, ἐπὶ τὰ διαλείπονται τῆς τάφρου ἐν τῷ ταχά-
τους διάφορα ἀμαλώματα οὕτως Θουκυδίδης:-
δικαιοῦσθαι· ἀντὶ τοῦ κολάσαι. ὅθεν λέγονται ἐκεῖθεν
δικαιωτήρια. διεσκεδασμένοι· ἐν ὅπλοις ξιφήρεις.
διαβάσεις· ἐπελθούσης ἔρωτος καὶ κινήσεως ἀμέσως ἐπ᾽ αὐτῆς.
διαβάσεις· διαρθρουμένων ἢ τοῖς διαστρεφομένων.
διερμηνευθέν· σαφηνισθέν ἢ τὴν ἐνδέουσαν δοκιμασ-
δοκιμασθέν. δίκην· φθάνομεν ἐπεκτεινόμενον. διϋ-
λισθέν· σακελισθέν. διχηλοῦνται· τὰ ἔχοντα διό-
νυχας. διωκισμένον· κεχωρισμένον. διακοσμηθέν-
θέντων

τοῖς διαφημισθεῖσιν· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πλῆθος οὐδὲ λέγεται
ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων· διαπορθμεύειν· διαλο-
γιζομένων· διαβιβάζειν· διαποδρᾶν· διαφέρει· ὑ-
περέχει· διαφερόμενος· ἀμφισβητῶν· διαθήσει· τι-
μωρήσεται· κολάσει· διακρούεσθαι· ἐξωθεῖν· ὑποζη-
τεῖσθαι· διατείνεσθαι· φιλονεικεῖν καὶ διαβεβαιοῦσθαι·
διαλάμπουσιν· διατρέχουσιν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὀρθροῦ· διαμυ-
ξάμενοι· κολακεύοντα· διαλείπουσι· διαταράτ-
τουσι· διαμαρτεῖν· ἀποτυχεῖν· διαπληκτίζονται·
διαμάχονται· διασπῶντας· διαπορθμευομένους· δια-
φθονοῦντας· καὶ συνεφομοιοῦντας· διαρρεῖν· χαυνοῦσθαι·
διαχεῖσθαι· διαθεῖν· διατρέχειν· διαμυῆσαι· διαδοῦναι·
διαποδράσας· τελευτήσας· διαπυνθάνεσθαι· διερωτᾶν·
διαπείρεται· κεντᾶται· σουβλίζεται· διακωμῳδηθῆναι·
διαβασταχθῆναι· διαδιδράσκειν· διεκφυγεῖν· διασκί-
δναται· διασκεδάζεσθαι· διέφθορεν· οὐ τὸ διέφθαρται
δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν· Εὔ-
πολις· ὃς τὸν νεανίσκον ζῶντα διέφθορε· καὶ Εὔ-
πολις· ὅτι τὰ πρῶτα πρὸς σὲ κατὰ διέφθορα·
ὅμοιον γάρ ἐστι τὸ διέφθορε, τῷ ἀπέκτονε καὶ κατέ-
σπορεν· διαίνω· τὸ βρέχω· οἷον διαίνει μὲ δὲ λευκὸν μέλαν
ὕδωρ· παρὰ τὸ διαίνω· κυρίως γὰρ τὸ ἐκ δίου βρέχεσθαι·
διαβουλομαι· ἀναπήσσω· οὕτως Θουκυδίδης· δια-
βιασάμενος· παραναγκασθείς· διαγεγονότας· πα-
ρελθόντος· διαγράψαντος· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κα-
ταβαλόντος καὶ καταλύοντος· ἐνίοτε δὲ ἀπὸ τοῦ
διαγραφῆς ἀριθμήσαντος· ὡς λεγόμενον ἐπὶ-
σημειωθέν· διαγράψασθαι· ἀντὶ τοῦ ἀμελέσθαι τὸ
καὶ διεγράφη ὥσπερ αἱ παῖδες· διαλέγεσθαι· φίλον· ἀποκε-
μαι, ..

διαμαρτάνω με· λέγε· διαμαρτυρόμενοι, καθ' ὃν· διαμφ-
ισβητεῖ· διάμεμε. τελῶν· διαπρακτός· περαίνει καὶ σφόδρα· διασ-
αίνω· τὸ ξηραίνω· διελέγχεται, δοτικῇ· διελεῖν· παρέδ-
ωκε τὴν παραδοχήν, ἰῶνται· διέλιπε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀφῆκε καὶ
ἀόριστος, ἰῶνται· διέκερε· λύε· διευθετῶ· καλῶς διοι-
κῶ· ἐπὶ τῶν πραγμάτων δὲ λέγεται· διαθεῖζειν·
καταλλοπίζειν· τοῦτο δὲ ἐπὶ τρίχος. καὶ διαχωρίζειν·
διασαλευόμενος· ἀναρριπτόμενος καὶ διαθρυπτόμενος
ἀριστοφάνης· ὁρῶ γὰρ ὅσος ὁ κεφαλαῖα διασαλευόμενον
περὶ τὸν σαῦλον· τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον· ...
μίδης ἐν ... καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος καὶ
κορωνίτης· διαστέλλειν· ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν· οἷον
ἐν τάφῳ διαστέλλειν τὸν ἐν ... βασιλέα· διαγέγρα-
πται· κατὰ ξυστρα... ἀνήρηται· ἀπὸ τῆς τοῦ γραμμα-
τέως σελίδος· ὅπου αἱ δίκαι ἀναγράφονται καὶ ἐξαλείφον-
ται τῶν δικῶν· ἀριστοφάνης· ἤδη καὶ ὅτι ...
τοῖς μοι διαγέγραπται δίκη· διαγγελλομένοις· πα-
ρακελευομένοις φανερουμένοις· ξενοφῶν· εἰ γὰρ ὦ
σκοπαῖ τοῖς ἀπιέναι βουλομένοις καὶ διαγγέλλοντες.
διαγκωνισάμενος· ἐπαγκωνήσας καθίσας· διαγοράζω·
ἀντὶ τοῦ διαφορῶ καὶ οὕτω αὐτὰ συλλέγων· οὕτω
ἰσαῖος· διαρμοσάμενος· ἀλαβὴ θεὶς τοῦ διεμθυμη-
θεὶς ποῦ· διαζηλοτυπούμενοι· φθονεροὶ· διαλάξει·
διαδέχεται· διορίζεται φαίνεται ἢ λέγεται· ... γὰρ τὸ
λέγω· διαδικασάμενος· ὁμηρίσας διελέγξας· ὅσ
διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ τῆς ἀποφάσεως, ἀπὸ
... μὲν αὐτοῦ τοὺς παῖδας· διαμαρτεῖν· ἀποτυχεῖν.
...ερίπτεσθαι· διαπλάσαι ἢ ποιῆσαι ἀναπλάσαι· διασυρεῖν· παραι-
...παίζειν· διαιρεῖν· διαπορῶ· κυρίως δὲ ἐπὶ π-
ραιώσε

ποταμοῦ λέγεται. διαχρίζειν. φοράς. διαιρεῖται. δι
αμερίζεται. διαγοράζει. ἅμα σελληθεὰς ἵζει. διαρρυῆναι.
διαφθαρῆναι. διακριθῆναι. ἀμφισβητεῖν ἀπὸ τοῦ. διατηρῆσαι.
διατεθρυμμένοι. διαλείψαι. διεμηνύσατο. παραλλάττεσθαι. διαφόρει.
διήκειν. διέρχεσθαι. διῆσσε. διέρχεσθαι. διελών. διαμερίσας.
διελέσθαι. διαμερίζεσθαι. διέπει. διοικεῖ. διῆλθε. διέρχεται.
διέρχετο. διεχέετο. διέχαιρεν. διεπραΐνετο. διηνύετο.
διέθει. διέτρεχεν ἢ διήρχετο. διεξιών. λέγων διηγούμενος.
διεψεύσθη. ἐσφάλη. διελασόμεθα. παρελασόμεθα.
διεκωλύθη. διεδόθη. διελαλήθη. διέστη. διεχωρίσθη. διε
σάφησαν. ἡρμήνευσαν. διεπρίοντο. πικρῶς ἐθυμοῦντο
καὶ ὠργίζοντο. διήλασε. διεπέρασε. διῆλθε. διημόρασε.
πάσας ἐποίησε τὰς ἡμέρας. δίζω. τὸ ψηλαφῶ. διφῶ. τὸ
ψηλαφῶ. διηθεῖται. ἀφυλίζεται σακκελίζεται. διηνέχθη.
ὅ ἐστιν ἐφώνησεν. ἐμαχέσατο. διηρτῆσθαι. πεπλᾶσθαι.
διήρκεσε. παρέμεινε. διέμεινε. δίεται. διέρχεται. διΐσταται.
διαχωρίζεται. διοίσει. παραλλάξει ἢ διακομίσει. διορίζειν.
διαβεβαιοῦνται. διοριστέον. διαχωριστέον. διολλύς. διαφθείρ.
διαστάσεις. ἀμφικαλλιφονεῖται. διωσάμενοι. ἐκκαλοῦντο
ἀποδιώξαντες. διοιδαίνει. φλεγμαίνει. διαπαγέντος. πηχα
θέντος. διαρθροῦν. χωρίζειν ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν ἄρθρων ἤγουν
ταφορᾷ τῶν τῆς ἁρμονίας χωριζόντων. διοίσομαι. διαφόρου.
διορίζοντος. ὅρους τιθέντος. διαβασιλίζειν. τῆς βασι
λείας ἀντιποιεῖται. διαβάσθεις. περιέρχεται. περιέπει.
διακνιζομένους. ἐρωτικῶς ἔχοντας. διαβῆναι. ὅθεν πυρὶ
ὁ ποιήσει μάστρυκα ἐν τοῖς ῥωμαίοις διαβησομένους. διαλή
σει. διαπιθήκεις. διακοσίοι. διέρχεσθαι. οὕτως ἡ διοδος. διαδῦ
σθαι. ἀποδύσασθαι. ὅδε ἄν τι φῶμεν τί τοῦ διοικῆσαι. ὅδε ὑ
πὸ δίκης καὶ δικασθέντος, αὐτοῦ (...) διακέρσαι.

διακόψαι· διεθρύλη· διετρίβη· διεσκέδασαν· ἀπέρριψαν· ἐσκόρπισαν· διεσπαρμένων· ἠκριβωμένων· ἐξεσ πορικε καθαρμένων· διεστραμμένων· διακεχωρισμένων· διήρηκεν· ἔκοψαν· διηθύνουν· κυβερνῶν· διωρίζω. διεμέμακον οὗτοι· διέψαυε· ἐπὶ θυμῷ... · διακλιμακίσας· διαπαλαίσας· καὶ κλιμακισμὸς παλαισμάτων ποιόν· διακαυνιάσαι· διακληρῶσαι· καῦνος γὰρ ὁ κλῆρος· διαμυλλαίνειν· ἀπὸ τῶν μυλλῶν· μύλλαι γὰρ τὰ χείλη καὶ μύστακες. ἀριστοφ(άνης)· διαμασᾶσθαι τοῖς χείλεσιν ὑπὸ ἐσθίειν καὶ διακόπτειν καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη· διαφρυκτοῦν· διαψηφίζειν ἢ διακληροῦν· εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων· δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο. ὕστερον γὰρ ψήφοις ἐχρήσαντο· τοὺς δὲ κυάμους φρυκτοὺς ἐκάλουν· διαφρῶ· σημαίνει τὸ διακομίζω· καὶ σημαίνει ἀφίεμαι· διδάσκω· διαιωτοῦ ἐπὶ γράμμασι· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα διαίμαον· ὁ ἐν γνώσει πάντων τυγχάνων· καὶ τὸ ἀφαιρέσει τοῦ δι, αἴμαον· οἷον μαιμαθηρικός· ὡς ἀπὸ τοῦ διώκω γίνεται ἰωγμός. διαδιδράσκει· διαφεύγει.

Διαρρήδην· φανερῶς· διαρκῶς· ἀρκούντως· διαψιλῶς· διαμπάξ· δι' ὅλου· διεσταλμένως· ἠκριβωμένως· ἐξεσμένως· διεξοδικῶς· πλατέως· δικανικῶς· δικαιολογικῶς· ῥητορικῶς· διαμπερὲς ἐν συντόμῳ· ταχέως δὲ μάλα· διακενῆς· ματαίως ἄνευ τινὸς προφάσεως· διακριδόν· διακεχωρισμένως· διακεκριμένως· διακεχωρισμένως· διαμπερές· δι' ὅλου· διαφανῶς· σαφῶς καὶ στεγανώμενως· διχῆ· δίχα· ἀντὶ τοῦ διχῶς καὶ ἀντὶ τοῦ ἄνευ σωματικῶς· παρὰ τὸ ῥῆμα τὸ λέγω ῥάδην καὶ διαρρήδην:—

τοῦ δ μετὰ τοῦ μ:

Δμῶες· οἱ δοῦλοι· παρὰ τὸ δεδμῆσθαι· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω, ἢ δμῶος· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, δμωός· ὡς ἀρήιω

ἄρρωτος· ῥήξ, ἄρρηκτος καὶ ἄρρωκτος.

Δμωοῖς· ἡ δαμασθεῖσα· δμωῒς· ἡ δούλη.

Δμηθέντα· δαμασθέντα· δμηκότα· δαμάσαντα· δμη-
θήτος· ὁ πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω· ἀπὸ τοῦ δαμάζω
κατὰ συγκοπὴν δμῶ· ἀδάμαστος παρὰ τὸ ὑποταγῆναι μὴ δυ-
νάμενος.

τὸ δ̄ μετὰ τοῦ ν̄:

Δνοφερός· σκοτεινός, μέλας· παρὰ τὸ γνόφος γνοφώδης
καὶ δνοφερός· ἢ παρὰ τὸ κνόφος κνοφώδης καὶ δνοφερός:-

Δνοπαλίξεις· ἡ διὰ τῶν χειρῶν κίνησις καὶ ἐκτίναξις·
ἀνὴρ δ' ἄνδρα ἐδνοπάλιζε· τουτέστι διὰ χειρὸς γὰρ χειρὶ
ἀμύνει:

Δνοπαλίζω· δυσλύτως φλυαρεῖν ἢ δνοπαλίζω τὸ ἀμαυρῶ.
δνοπαλίζω· ἐχρήσατο ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ ἐπὶ τῆς λέξεως· οἷον τὰ σὰ
ῥάκεα δνοπαλίζω· ἀντὶ τοῦ διὰ χειρὸς ἕξεις· εἴρηται
παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὰς παλάμας δονοπαλίξαι· καὶ
ἐν συγκοπῇ δνοπαλίξαι.

τὸ δ̄ μετὰ τοῦ ο̄:

Δοκησίσοφος· ὁ οἰηματίας· ἢ τοιοῦτος κενόδοξος· ἀπὸ τοῦ
οἴω τὸ ὑπολαμβάνω· δουλιχόδειρος· μακροτράχηλος·
δειρὴ γὰρ ὁ τράχηλος· καὶ δολιχὸν τὸ μακρόν· δοθιῆνι·
σκορόδιον ἡ μέσφι εἰς σπέρμα ἔοικεν· δοθιῶν· φῦμα φλεκτικὸν
μὴ ἐοικὸς ἔχουσα δοθιῶνας ὑποφυόμενον ὁμάρτι· δοκι-
μασθῆναι· οἱ ἐξετασαί· δόλιχος τὸ ἱππόδρομον· στάδιον·
ὁ ὀρθὸς δρόμος· δόλωνα· τὰ μεγάλα ἄρμενα· δορπεῖ.
ὁ δεῖπνος· δόρπηστος· δειπνοῦ ὥρα· δόλοψ· κατάσκο-
πος· δορυλεκτος· ἐκ πυρὸς τὰ πολεμικά· δορυάλω-
τος· αἰχμάλωτος ὁ διὰ τοῦ δόρατος ἁλωτός· δορυφόρος·
ὁπλοφόρος· δορύκτητος· ὁ αἰχμάλωτος ὁ διὰ τοῦ δό-
ρατος ἁλωτός:

δορύκλητος· ἔνδοξος. δοκησίσοφον· μωρόσοφος. δόλοπες·
ἔθνος θετταλικόν. δόλιχος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
δόναξ· καλαμαία. δόμος· ἡ ταραχή. δούρειος ἵππος·
ξύλινος. δοίδυξ· κοχλιάριον. δόρπος· κυρίως ἡ ἑσ-
περινὴ τροφή· ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὸν καθεζόμενοι ἐστὶ
τοιοῦτο. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσι. δολιχάδερ-
μον οὐ δολιχόδρομον· χαίρουσι γὰρ τῷ α̅ οἱ ἀττικοί.
δόλος· κακοποιΐα λαθραία· ἐν προσωποιήσει τῶν
βελτιόνων, τῷ πλησίον προσφερομένη. δοῦλος· ὄρ-
γανον ἔμψυχον::
Δόκησις· τὸ κενὸν μὲν νομιζόμενον δέ. δόκησις ἀληθείας· θηξ"
περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. δοκίδες· ἀφρονομόματα.
δορά· δέρμα. τὸ ἀποσεσυρμένον δέρμα καὶ κυρίως τῶν
ἀλόγων· παρὰ τὸ δέρω· ἐπεὶ δὲ τῶν λοιπῶν ζώων, ἐπὶ
τοῦ τοιούτου καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος. δοιαί· δύο. δοκός· τὸ πα̅τ̅.
δοχή· τὸ ἄριστον. δόμησις· ἡ οἰκοδομή. δόμαρα· ὄνομα
πόλεως. δόξα· ὁ παρὰ τῶν ἄλλων ἔπαινος. ἢ γνῶσις
κατὰ ἀπόφανσιν διανοίας ἐπιγινομένη. ἢ ἀποπε-
ράτωσις τῆς διανοίας. ἢ ἄλλου ἢ αὐτοῦ δοξάζοντος·
οἷον ἐδόξασεν ὁ δῆμος ὅτι ὁ ἥλιος τῆς γῆς ἐστι μείζων.
ἄλλος ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι· δοξάζω κἀμὼ τοῦτο·
διὰ τὸ τῶν προσώπων ἀξιόπιστον. πάλιν δοξάζω κἀμὼ
ὅτι ἡ ψυχὴ ἀεικίνητος· τὸ ἀεικίνητον ἀθάνατον· ἡ ψυχὴ
ἄρα ἀθάνατος. ἐνταῦθα γὰρ ἀποπεράτωσις γέγονε
τῆς ἐμῆς διανοίας. τινὲς δὲ δόξαν, αὐτὸν τὸν ἐνδιά-
θετον λόγον ἐκάλεσαν. δόξα ἐστὶν, ἢ τὸ ποιῶς δοκεῖν ἢ τὸ ποιῶς
δεδοκέναι. καὶ ἡ κοσμικὴ φαντασία. δόξα δὲ ἡ ὄντως
ἐστὶν, ἔπαινος τῆς ἀληθοῦς καὶ ἄπλαστος τοῖς ἀξίοις
πρέπων. δορκάς· ὡς παρὰ τὸ λάμπω λαμπάς, οὕτω
καὶ παρὰ τὸ

δόρκος· δορκάς· ὀξυδερκὲς γὰρ ζῶον. δόξαι· αἱ ὑπόνοιαι. δόξα
δικαίου· τὸ ἐν αὐτῷ πνεῦμα ἢ δύναμις τῆς ψυχῆς. ἢ ἀμεμψίας
γνώσεως κατὰ πάντα πράγματα. δόλιχος· τὸ ἱπποδρόμιον.
ἔστι δὲ ἡ δόλιχος κ΄ στάδια. δοξασίας· ὑπολήψεως.
δορκαλίδες· ὄργανον κολαστικόν· ἡ μάστιξ ἀπὸ τῶν
δορκάδων. δοροδόκος· τὸ ξύλον τὸ ὑποδεχόμενον τὸν
ὄροφον. δοχμή· ἡ παλαιστή· ὅ ἐστι τὸ τετραδάκτυλον
τῆς χειρός. δούσφρα· ὁμοίως πόλεως καὶ δολώνιον.
δόξα· τὸ λογικὸν μέρος τῆς ψυχῆς καὶ γνωμικόν.
δορπωρή· ὁ δεῖπνος:
Δολιχόσκιον· μακρὸν ἢ μέγα. δόματα· τὰ δωρήματα.
δώματα δὲ τὰ οἰκήματα, μέ(γαλα). δοξάριον· ὑποκορι-
στικῶς ἡ δόξα. δόρατα· κοντάρια λογχάρια. δορύ-
κτητον· τὸ διὰ πολέμου κτηθέν. δούλιον ἦμαρ· ἡ τῆς
αἰχμαλωσίας ἡμέρα. δούλιος δὲ ζυγός, δουλεία. δορυάλωτον·
δορύληπτον καὶ δορύκτητον· τόπος. δοχεῖον· πλοῖον. δόμη-
μα· τὸ οἰκοδόμημα. καί τινα ἐκ τοῦ δέμω δὲ μῶ τὸ
κτίζω. δοῦρα· πλοῖα καὶ ξύλα τὰ διὰ τὸν πύργον. δόκανα·
τάφοι τιμῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ παρὰ τὸ δοξάζεσθαι τοὺς
Τυνδαρίδας. δουρηνεκές· ὅσον δόρατος βολὴ ὅσον δό-
ρυ διατείναι. δουροδόκον· τὸ δεχόμενον τὰ δόρατα.
δόγματα· ἔννοιαι περὶ θείων ἀγαθῶν. ἢ δόξης προτάσεις
ἀναμαρτήτου τοῦ λόγου καὶ διαφεύγοντος ζωῆς ἀληθινῆς διά-
γνωσιν. ἢ θεωρητικοῖς περὶ πίστεως καὶ ἀλλήλοις βοηθεῖ ζητή-
σεως ἀγαθῆς διαγνώσεως:
Δογματίζει· θεολογεῖ. δοίη· παράσχῃ. δοκῶ· νομίζω οἴεσθαι.
δομῶ· παράσχω. δορπῆσαι· δειπνῆσαι. δοκιμάζω· κρίνω.
δοκεύω· ἐπιτηρῶ. δεσπότου· κυρίως τὸ μετὰ γνώμης
μεγαίρω(?). δοιδυκίζω· τὸ ταράσσω. δοκοῦνται· ἀρδεύον-
ται.

δοκιμασθείς· ἤγουν ἂν δρᾶς ἐγγραφείς· οὕτως ἡρόδοτος. δοκι-
μασθήσαις· κριθήσαις, βεβαιωθήσαις. δοξάσαι· ὑπονο-
ῆσαι, εἰκάσαι. ἀριστοφάνης· δοξάσαι ἐστὶ κόραι· τὸ δὲ ἐτήτυ-
μον οὐκ ἔχω εἰπεῖν· ἐτήτυμον δὲ τὸ ἀληθές. δορυφορεῖ-
ται· τιμητικὴν πορείαν ποιεῖ. δουλώσαντες· πᾶσαν μὲν τὸ λῆμμα ἀπο-
πληρώσαντες. δολοφρονέων· δόλια φρονῶν. δοξοῦμεν·
δοξάζομεν. δοκιμάσας· κρίνας. δολιχάουσι· πεδιο-
δάουσι. δολιχάσας· πολλάκις πολλοὺς πλοῦς, παρα-
βάλλεται πλοῦτον εὖ καλὰ ἀδρόν:·

τὸ δρᾶ μετὰ τοῦ ρ :— στῆ ἀρξ

Δρασμός· ἡ φυγή. δραστήριος· ἐνεργὸς, ἐργατικὸς, σπουδαῖος
ἢ περίεργος. δραπέτης· ὁ φυγάς· παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπη-
ρετῶ· ἐξ οὗ γέγονε δραπέτης· ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ φαίνω· ὅθεν
θα ἀπέδρα· ὁ μετὰ δράσεως· καὶ μετὰ τοῦ πετῶ τοῦ ἀφίπταμαι,
γέγονε δραπέτης· ὁ ἀποστὰς τῆς ὑπηρεσίας. δρύϊμος·
ξύλιμος· ὡσὰν εἴποι τις ποιλίθιμος. δρυφάκτοις· ξυλί-
μοις θωρακείοις· ἢ τοῖς μικροῖς καγκέλλοις καλουμένοις· τὰ δια-
φράγματα, ἢ περιτειχίσματα· εἴρηται δὲ κυρίως πάν-
τα τὰ ἀπὸ ξύλου γινόμενα. δρυόφακτος· τις ὢν ὁ ἐκ
δρυῶν φραγμός· πάλαι γὰρ πάντα τὰ ξύλα δρῦας ἐκά-
λουν καὶ δρυμούς. δριμύ· ὀξύ. δρυμός· σύμφυτος τό-
πος καὶ σύνδενδρος. δρυπεπής· ὁ πέπειρος καρπός,
τῶν δένδρων. δρώπαξ· ὁ κεκαλλωπισμένος ἀνήρ. δρυΐδαι·
παρὰ γαλάταις οἱ φιλόσοφοι. δρῆσται· οἱ οἰκέται. δρυόπων·
ἔθνος. δρύοχοι· πάσσαλοι οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης
νηός. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια· ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὅθεν
ἄρχεται δρυόχους τιθέμαι δράματος ἀρχάς. δρίου· τὸ δρυ-
μὸν δένδρον· τὸ δρίος δὲ τραχύ. δρώπτης· πλανήτης τῶν ὄχλων.
δρυαχαρνεῦ· οἱ ἀναίσθητοι. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ ἀχαρνεῖς.

ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί· δρῆσσος· ὁ μονομάχος· δρωπίς· χωρίον θρᾳκικόν:-

Δρησμοσύνη· ἡ δουλεία· δραματουργία· πλάσμα ψευδές·
δραματουργία τοῦ Ἠσαΐου· ἡ προσωποποιΐα τοῦ συγγρα-
φικοῦ λόγου· οἱ μὲν γὰρ τὸ ὄνομα ἄλλων ὡς ἐρωτώντων
καὶ διαπυνθανομένων· οἱ δὲ ἐρωτώμενοι καὶ τὰ λοιπὰ
διατύπωσιν τὸν τοῦ προφήτου λόγων ἁρμόττεται· δραχμαὶ
ἑκατὸν ποιοῦσι μίαν μνᾶν· δραχμὴ δὲ ὁλκὴ νομίσ-
ματος ἤτοι ἀργύριον· δραχμαὶ δέκα, δραχμὴ ἡ ἐξ ὀβολῶν.
δρυοκολάπτος καὶ δρυοκολάπτου(?), πάλιν· δρύππα· ἀντὶ ἐφθαὶ(?) ἐλαῖαι·
δρύπται καὶ τυροῦ δρύφια κυκλίαδων(?)· τουτέστιν ἐλαία
καὶ τυροῦ ξέσματα περιφερῶν(?)· δριμάδα(?)· ἡ δριμύτης:-

Δραφήριον(?)· τὸ κόσμιον καὶ τὸ ἥσυχον· μετὰ τοῦ δραφηεί-
ου αὐτῷ ἐπέτακτο καὶ τοῦ ἀνδράδιος(?)· δρᾶμα· ὑποκρί-
σεως σκηνή· λέγεται καὶ τὸ ποίημα καὶ τὸ διήγημα ἢ λό-
γος περιέχων ὑπόθεσιν παρὰ τὸ δρῶντας ἐνεργεῖν ἀφ' οὗ καὶ
δράσαι τὸ πρᾶξαι· δράγματα· καὶ αἱ ἀπαρχαί· δρύ-
φακτα· διαφράγματα ἢ περιτειχίσματα· δρύφη·
ξέσματα· δρία βησσήεντα· ὄρη σύνδενδρα· δρωπ-
τὰ δρωπτὰ ἤτοι τὰ τετρυγημένα· ἢ τὰ δρεπανα-
δρώμενα· πραττόμενα ἐνεργούμενα· δρύινα· ξύλινα
καὶ ὥσπερ τις ἀπολίθινα(?)· πᾶν γὰρ ξύλον, δρῦς καλεῖται:-

Δραξάμενος· κρατήσας ἐπιλαβόμενος· δρᾶν· πρά-
ττειν· δρεπόμενοι· τρυγῶντες· δρεφθῆναι· τρυγη-
θῆναι ἀποδρεπανισθῆναι· δρῶσι· πράττουσι· δρᾶ·
ἀντὶ τοῦ πράττε· δρακάσσει(?)· κρύπτη· δραπετεύσας·
φυγών· τὸ δρᾶν καὶ φέρον(?)· δρέπεσθαι· θερίζεται τρυγᾶται
ἀπανθίζεται· δρωπακίζω· συνάγω τρυγῶ· δρωπακι-
σμόν· παρῆκαν τὸ μετὰ ἄλλοις φησὶ τιμὸς χρίεσθαι
καὶ προσψίλωσιν τῶν τριχῶν σαρκὸς τείχων(?)· δρ.

ποιήσας πρᾶξας. δρασείοντος· ὁ ἐπιθυμῶν … τοῦ.
οὕτως Ἀριστοφάνης. δρυπολεμεῖν· τὸ ξύλοις πολιορκεῖν. οἱ
γὰρ ἀρχαῖοι, τὸ παρὰ ξύλον δρυῶν ἔλεγον. δρύψαι· ἀπο-
ξέσαι. δρύπτεται· ἐάν τις ἑαυτὸν καταστίλλῃ ἤτοι
κατακόπτῃ ἐπὶ θρήνοις. δρῶσιν· ἐνεργοῦσιν. δρα-
θεῖν· παρὰ τὸ τοῖς δὲ καὶ δαρθῆναι ὅ ἐστιν ὁ ἐπὶ δὲ ὀμ-
μάτων καθευδῆσαι. δραματουργήσας· σκευάσας. δρών-
των· ἀντὶ τοῦ δρασάντων· Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις :-

τὸ δ μετὰ τοῦ υ : ἀρξ

Δυσερίς· φιλόνεικος μάχιμος. δυσέρις· παρὰ τὸ δυσ-
ὅ ἐστι τὸ κακὸν καὶ τὴν ἔριν. δυσκάθεκτος· ὁ δυσκρά-
τητος. δυσήνιος· ὁ ἀπειθής. ἡνίαι γὰρ οἱ χαλινοί. ἡ μία
δὲ ταῦ μάλιστα, ἡνῶται. δυσειδής· ὁ δυσόμορφος. δυσάρεστος·
ὁ μὴ ἀρεσκόμενος. δύσμορος· κακοθάνατος. δυσάλω-
τος· ὁ δυσκράτητος. δύσφημος· ἄθλιος ταλαίπωρος. δύσχρη-
στος καὶ ἄχρηστος· ὁ ὡς οὐδὲν ἀγαθὸν χρησιμεύων. δυσανά-
φοροι· βαρεῖς δυσκόλως ἀναφερόμενοι. δυσμενής·
ἐχθρός. δυσάλγητος· ἀσυμπαθής. δυσώνυμος·
κακώνυμος. δύσκωφος· ὁ ἐκ λόγου ἀκούων. δυσμε-
νής· βαρύθυμος ὀργίλος. δυσπαθής· καρτερικός.
δυσὶ γὰρ ἡ κακοπάθεια. δυσαίσθης· ὁ διάβολος παρὰ
τῇ θείᾳ γραφῇ· πάσχων ἐκ δυσαίσθου. δύσφημος· ἄθλι-
ος ταλαίπωρος· ἢ παρὰ τὸ φῆμαι ἐγένετο. οἷον δυσφημ-
ούμενος φῆμαι. ἢ ἀπὸ τοῦ φέγγω. οἷον δυσφεγγὸς ὁ παρὰ μου
παρυφαίνων. δυσάμφορος· ἀπειθὴς δυσχερής. δυσά-
μιστος· ὁ ἐπὶ πᾶν ἀντιπαραμιγνύμενος καὶ ἀνακατῶν κακῶν καὶ ἀ-
καταφρόνητον. οὕτως Ἀντιφῶν. δυσέντευκτος·
ὁ δυσμείλικτος. δυσέξιτος· τὸ ποσῶς ἀδιόδατος.
Δυσκέλαδος· ὁ δυσκαταμόνητος· κέλαδον γὰρ φασὶ λαχάν
διὸ πλήκτα.

δυσεκλογίστων· δυσαρέστων· δυσδιαιτήτων· δυσαλθέ-
των σφοδρῶς πιεζομένων· δυσβήρας· ὁ δι' ἀβάτων [?] τόποις·
δυσέμβολος· ὁ δυσεπιχείρητος· δυσάθυμος· κακόβουλος·
δυσαθήρατος· ὁ δυσεύρετος· δύσμορος· δυστυχὴς καὶ κακοθάνατος·
δυσφώρατος· ὁ δυσκόλως ἐλεγχόμενος· δυσέκτων· ὁ
δυστιμώμενος [?]· δύσπιστος [?]· ὁ κολακευτικός [?]· δυσηλιώτ[?]·
σκληρός· δύσηρος [?]· ὁ ἁμαρτωλός [?]· δυσάρεστοι· δυσμετά-
χάριστοι· δυσοχλητικός [?]· καὶ ἀτελέστατος [?]· δυσπαθής· κα-
τηρικός [?]· δύσερμος [?]· ὁ δυσέλπιστος· δυσθύμως· ὁ σφόδρα
κακῶς ἐρῶν ἢ ἐπὶ κακῷ ἐρῶν· ἀποσφαλεῖσα γὰρ ἀπ-
τινὸς ὡς ἐραστοῦ δυσέρωτος:·

ρξζ [?] δύσκλεια· ἡ ἀδοξία ἢ κακοδοξία ἢ ὁ ψόγος· δυσεντερία·
κακοτροπία καὶ κακουργία· δυσκολίας· κακίας ἀπο-
τυχίας· δυσχρηστία· τὸ κακῶς ἐρεθίζειν [?] ἴσως κω-
λυτικήν [?]· δυσκολοκαμπτοῖς ὠδαῖς· τοῖς κεκλασμέ[νοις]·
δυσμένεια· ἔχθρα καὶ κακόνοια καὶ δυσμενὴς ὁ πολέ-
μιος· δυσφημία· καὶ κακολογία· δύστοκος· ἡ δυσ-
κόλως τίκτουσα· δύη· ἡ κακοπάθεια ἢ δυστυχία·
δύναμις· ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ στρατός· συναχθείσης δυνά-
μεως θαυμαστῆς· δύναμίς ἐστι φυσική, ἄϋλος
ἐνέργεια· δύναμις πάλιν ἐστίν, ἔνυλος ἐνέργεια·
δύναμις πάλιν λέγεται, καθ' ἕξιν· ὡς ὅταν εἴπωμεν
τὸ παιδίον μαθηματικὸν εἶναι δυνάμει· ὃ καὶ μήπω τῇ
ἐνεργείᾳ διὰ τὸν χρόνον· ὡσαύτως καὶ ὁ κόκκος τοῦ σί-
του δυνάμει τῇ καθ' ἕξιν, ἐστὶ στάχυς· ἔχει γὰρ δύναμιν
φυσικὴν γενέσθαι στάχυς· δύναμις λέγεται, ἡ μὲν κατ'
ἐπιτηδειότητα, ἡ δὲ καθ' ἕξιν· κατ' ἐπιτηδειότητα
μὲν, ὡς ὅταν εἴπωμεν τὸ παιδίον, δυνάμει γραμματι-
κὸν εἶναι· καθ' ἕξιν ἐπιτηδειότητος, πρὸς τὸ γενέσθαι γραμμ-

καθ' ὃ ζῆ· μηδέ, ὡς ὅταν ἀμφιπολεύῃ τις ἠρεμοῦντας, γεγυμνασμένοις
ἦμαι· καθὸ καὶ νῦν κέχρηται τῇ τέχνῃ, γυμνὸς κέκαυται·
χρῆται δὲ παρὰ τὸ διαμύω, ἢ παρὰ τὸ δύω· ἢ δύνουσα
καὶ πράττουσα καὶ διαιροῦσα τὸ ἀμυθητὶ φαινόμενον.
δωδεκάτη· ἐνδεχομένην· ἤγησαμεν δωδεκάτην ὑποζυ-
γίοις παραζεύξαντες ὁδόν· δωδεκάσφαι· ἢ ἰσχύς· δυοκαιδεκάτη·
καὶ δυοκαιδέκατος· δυωδεκάτη δὲ καὶ δυώδεκα, καὶ
δυστροπῶ· κακότροπος· δυσεπίβατος ὁδός· ἢ δυσεπιβά-
στακτος· δυσμενής· πολέμιος· καὶ δυσμενεῖ ὁ πολέμιος· δυσβου-
λία· κακοβουλία.

Δυσεμβάτευτον· τὸ ἐπίπονον τὸ δύσβατον· δυσήμερα· τὸ κακῶς
ἡμέρας ἔχον· δύσοιστον· τὸ δυσφόρητον τὸ δυσυπομό-
νητον· δυσήμυστον· τὸ δυσκατόρθωτον· δυσάρεστον·
ἐναντίον· δυσχερὲς δυσαπάντητον· δυσέφικτον· δυσ-
κατάληπτον· δυσυπόφυκτον· τὸ δυσαφαίρετον· δυσχερῶς·
δυσόζοιστον· δυσεκκόμιστον· δυσερόν· βλαβερόν· δυσαλθ-
τὸ δυσίατον· δυρράχιον· πόλις· ὠνόμασαν δὲ τὴν πόλιν
δυρράχιον, ὅτι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας ἐκ
λόφου· καὶ τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον, ἐαχὴν
ἀποτελεῖ μεγάλην· ὅθεν διὰ τὴν ῥαχίαν καὶ τὸ δύσορμον,
οὕτως ὠνομάσθη· δυσαχθές· βαρύ· δύσεργον· τὸ δυσχερὲς
τὸ δύσκολον· δυσηρές· τὸ δυσχερές· δύσλοφα· τὰ χαλε-
πῶς φερόμενα· δυσχείμερα· τὰ δυσμόνητα· δυσέκ-
μαρτον· τὸ δυσεύρετον· τὸ δυσζήτητον· τὸ δυσάλωτον·
δυσαλθέα· τὰ δυσθεράπευτα· δυσκέλαδον· κακόηχον·
δυσπρόσιτα· τὰ δυσχερῆ· δυσκλεές· ἄδοξον· δυσορ-
φναῖον· μέλαν· δυσάντητον· τὸ δυσπρόσιτον· δυσόριστον·
τὸ ἄκτιστον καὶ ἀόρατον· ἄγγελος ψυχὴ καὶ δαίμων· ἢ
τὸ μὴ καθόλου τιμώμενον ἀλλ' ἐκ μέρους· οἷον τὸ χύ-
λον τῆς ζωῆς.

Δι... καλῶς ἔχοντες· δυσχεραίνοντες. δύναται
καὶ ἐπιτιμᾶται· δυσανασχετεῖ· ἀγανακτεῖ· ὡς φέρει ὁλοκλήρως φέρει
δυσφορεῖ· ἀγανακτεῖ· δυνατόν· ἐνδέχεται· δύναται. κατελθεῖν
ἢ ... δυσμενὴς ἀπεχθής. δυσθανατήσας· μὴ ταχέως ... τοῖς σω
θήκαις. δυσωποῦμαι· αἰσχύνομαι· φοβοῦμαι. οὐ γὰρ ὡς δη
μοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ξενοφῶν ἐν ἀπομνημο
νεύμασιν. δυσχρηστούμενος· κακῶς διατιθέμενος
δυσάλγης· φλυαρία ἄλογος. δυσθανατῶντες· χαλεπῶς τὸν
βίον καταστρέφοντες· ἐν δὲ τισὶ μοῖρα τοῦ ἀστρολόγου,
δυσθανατοῦντες ... προιεκλέψαντο ἐπὶ τερασ
βολαῖς τὸ σῶμα κοσμούμενον.

τοῦ δ μετὰ τοῦ ω :-

Δωροδόκος· ὁ δεχόμενος δῶρα. δώτης· ἀσεβὴς μεγαλοδόξης.
ἡσίοδος. δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδω
κε· τουτέστι τῷ μεταδοτικῷ ἔδωκέ τις· τῷ δὲ μὴ τοι
οὕτως οὐκ ἔδωκέ τι. δωροφάγοις· ἐκφαντικῶς αὐ
τοῖς· ἐκ τῶν δώρων τρεφομένοις· ἡσίοδος ἀρπάζων
ἐφόρησε μέγα κυδαίνων βασιλῆας δωροφάγους. δων...
δωΐας· δωσιάδης· δωσίδας, κύρια ὀνόματα. δωσιδίκοις·
ἐκδότοις τῇ δίκῃ. δώτορ δώτορος δώσων δώριος,
ὀνόματα κύρια. δωρητός· ὁ δῶρα λαμβάνων. δώσων·
οὗτος ἐκαλεῖτο ὁ ἐπίτροπος τῶν ἀντιγόνων· ὁ ...ος δημητρίου·
ὃς ἐγήματο χρυσίδα ... φιλίππου τοῦ ὑπὸ ῥω
μαίων ἡττωμένου· ἐρρήθη δὲ διὰ τὸ φιλότιμον καὶ διὰ
τὸ πολλὰ διδόναι καὶ χαρίζεσθαι.
Δωροδοκία· ἡ δωροληψία. δωτίς· δωτῦος, τῆς [illegible]
φῆς. δωδώνη· ὄρος. δω... κτίσμα δ [illegible]
τὸ δῶρον. δωριέπη· κύρια. δωρὶς δωρίδος ... [illegible]
δωτίνη· ἡ δωρεά. δωδεκάφρουρος· κρήνη [illegible]

θουκυδίδ(α)· ἐμμελ(ῶς) φρονοῦσι τὸ δωματικὸν δίαιτα ... διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασι· δωρεὰ δοθεῖσα ἀναπόδοτος.

Δῶμα· τὸ οἴκημα. δώματα δὲ τὸ δῶρον, καὶ ἱερόν. δωδεκατημόριον· ἡ δωδεκάτη μοῖρα. δώριον· ἡ τὸ μέλος δωρικόν. δῶρον· τὸ ξένιον. δῶρον· ἡ παλαιστή· ἀπὸ τοῦ τὰ πλάσματα ταύτης χειρὸς ἡμᾶς δωρεῖσθαι. ἀφ᾽ ἧς μετρεῖται ἡ παλαιστή. δωδεκάδωρον· τὸ παλαιστῶν δώδεκα. δώντιον· τόπος. δώρημα, ἡ. δώριμον δὲ, ἰῶται. δώριμον ἄλλοι οἱ προσφέρουσι τοῖς δω. τὸ οἴκημα κατὰ ἀποκοπήν. δωδεκαμοιον. δωδεκαμηνιαῖον. δωρητόν· τὸ ὡς δῶρον διδόμενον. δωμάτιον· οἴκημα καὶ ἱερόν:

Δορίζει· ὡς οἱ δωριεῖς ᾄδει. δώομεν· δώσομεν. δώσει· ἐπιθυμοῦμεν δοῦναι. δωρησάμενος· χρήμασι μεγάλ(οις) ἀντὶ τοῦ δωροδοκήσας. δωριάζειν· παραγυμνοῦσθαι. παραφαίνουσι γὰρ οἱ δωριεῖς τὸ σῶμα διὰ τὸ μηδὲ ζώματα ἔχειν.

τὸ ε μετὰ τοῦ ἄλφα

Ἑαῖς· ἰδίαις. ἑανὸς πέπλος· ποικίλος λαμπρός. ἑαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ ἀττικοὶ λέγουσι καὶ ἑαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους:

Ἐάρτεραι· λεπτὰ ἄπαλα. ἔαρ· χρόνος ἐγὼ τοῦ ὑγρεῖα τοῦ θερμοῦ ἐπικρατεῖ. ἔανον· τὸ λεπτόν. ἀμέγαλα δ᾽ αἴγυπτος ἐαρινῶ δ᾽ ἀλφα τὸ χαίτην. ἔαρ καί, ὁ ἀήρ καὶ διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν. ἐαρινόν· τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος:

Ἑαλώκεισαν· ἐξερημώθησαν. ἑάλωσαν· ἐκρατήθησαν. ἐάφθαι· συνεζεῦχθαι. ἐαλεόντω· παρητημένοι ἀπὸ πόνων κόπου.

...τῶ· ἀρέσκονται· ἑάφθη ὅ ἐστιν ἠκολούθησε· ἕπω ἕψω·
ἥφθη ὃ σημαίνει ἥφθην καὶ διαλύσει· ἑάφθη ὡς ἔη καὶ ἐ-
καὶ ἡ καμμύεται καὶ ἰωνικῶς ἔαται· καὶ συστέλλεται ὡς κε-
κάμηται μεμύκαται· ἔασας ἀργοποιήσας ὅ ἐστιν ἀμελ-
τὸ πρῶτον ἔασας· ἔα· συγχώρει· ἑάδη· ἤρεσε· ἑάλω· ἐκρατήθη·
καὶ ἑάλωκεν ἐλήφθη καὶ ἑαλωκώς :.

τὸ ε μετὰ τοῦ β

Ἔβενος τὸ ξύλον· καὶ ἔβελος ὁμοίως· ἕβρος ποταμὸς
Θρᾴκης· ἑβραϊκῶς· ἔθνος· Ἐβουσαῖος· Ἐβούπιος, ὄρος χ...
ἑβραῖος· ἀπὸ Ἐβὲρ τοῦ σαλα· ὃς ἔκλησε τοῖς ἔθνεσι τά·
Ἐβόρα Ἐκορίουσα Ἐκουδίκη Ἐβουρίς, ὀνόματα πόλεων·
ἑβδομάτη· ἡ ἑβδόμη· καὶ ἑβδομηκονταμηνα· τοῖς ἀποτεχ-
θεῖσι παιδίοις τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ᾔτουν·
Ἔστραβο ὀνόματα ἐπίθετα αὐτοῖς· οἱ ... οἱ δὲ ἔ-
βαν· ἐπορεύθησαν· ἐβαρυθύμησαν· ἐλυπήθησαν·
ἐβαρυώπησαν· ἀλγοῦν ... ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς·
ἐβίωσα· ἔζησα· ἐβίω· ἐβίωσε διέπασεν· ἐβόμβη-
σεν· ἤχησεν· ἔβριξαν· ἐκοιμήθησαν· ἐβύσσουν· ἐ-
πλήρουν ἔφραττον· Ἀριστοφάνης· χρυσοῦν τοῦτον ἐ-
βύσσουν τὸ στόμα· ἐκαρίαζον τοι κυφραίνοντο· ἐβάμβ-
κατέλαβέ με· Ἀριστοφάνης· τὸ χρέος ἐβάμβαινε κατὰ τὸν
πάσσαν· ἐκαρώθη, κυρίως τὸ ζον· οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐ-
βαροῦντο· καὶ βαροῦμαι καὶ βαρούμενος· ἔβασον· ἔασον·
ἐβασάνισεν· ἀντὶ τοῦ ἐδοκίμασε· πάσας δὲ ἰδέας ἐξή-
τασε πάντα δὲ ἐβάσασε φρενί· ἐβουλιμίασαν· λι-
μὸν ... ἐβραγχίασεν· ἐκοπίασαν· ἐβράσθη
ἐκ τῆς θαλάσσης ἐς τὴν γῆν ἐρρίφθη· ἐβρόμησεν· ἤ-
χησεν· ἐκεκαίωσας· ἐφαμέρωσας· ἐβρόντησεν· ἐβλα-
χώρητο ... προβάτων· ἐρρόησεν· ἐφώνησεν·
ἐκώκων· ἐκραύγαζον

καὶ ἐβάστασαν τὴν διαρπαγήν· ἑβδομηκοντάκις ἑπτά·
οὐκ ἀριθμὸν ἐπιθήσειν::

τὸ ε μετὰ τοῦ γ:

Ἐγχέσπαλοι· πολεμικοί· ἔγχος γὰρ τὸ κοντὸν τὸ πρὸ τῆς ἀφέσεως μήποτε ἄρας αὐτὸ κραδαίνειν. ἐγκρυφίας· ὁ ἐν σποδιᾷ πεπεμμένος ἄρτος· ἐγκρατής· ὁ ταῖς φαύλαις τῶν ἐπιθυμίαις λόγῳ μὴ ἀκολουθῶν· ἔγγονος· ὁ υἱός· ἔγγονος δέ, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός· καὶ ὁ κλῆρος· υἱὸς θυγατρὸς πεδίος μεφαλ- γοζέστας· ἐγχέμαργος· ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι· ἐγχω- πογάστωρ· ὁ διὰ δόρατος ζῶν· ἐγχωπογάστωρ· ὁ ἐκ τοῦ λέγειν ζῶν· ἐγχάρπος· ὁμοίως· ἐγκάθετος· κατάσκοπος· ἐγκέρδιτος· ὁ ἐκλελεγμένος· ἐγκοπή· τὸ ἐργαλεῖον· ἐγκά- θετος· δόλιος ἐνεδρευτικός· ἐγκέλαφοι· μετὰ προφάσεως· οἱ δὲ ὑπὸ Κύρου ἀκέλαφοι· ἐγχέμαργος· πολεμικός· ἐγκαυσταί· οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους ζωγράφοι· ἐγκέ- φαλος· παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κέρας· ἢ παρὰ τὸ ἐν κεφαλῇ κεῖσθαι τὰ φάη· ἢ ἐγκέραμος διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ὥσπερ ἐν τῷ κεραμίῳ·

ἐγχειρογάστ(ωρ) ὁ ἐκ χειρῶν

Ἐγκλήματι καὶ δίκαι· αἱ ἐπὶ τοῖς οἰκείοις καταφασίν τε κα- τηγορούμενον ζημιοῦσαι· οἷον, ἐκ ποσσὶν Ἱεροσολύμων· ἐγγόνων· χορὸς μηνῶν· ἔγχελυς τὸ ἑνικόν· τὸ δὲ πληθυντικὸν ἐγχέλυες· παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἀλλ' ἐγχέλεις· καὶ αἱ πτώσεις, ἐγχέλεων· ἐγχέλεσιν· Εὔπολις· τῶν σῶν ἔχουσι λέγομεν ὡς ἐγχελύων· Ἀριστοφάνης· ὁπόσοι τὰς ἐγχέλεις θη- ρώμενοι πέπονθας· καὶ πάλιν· οὐδὲ χαίρω κατ' ἰσῳ μου δὲ ἐγχέλεσιν· ἐγκυκλίους λειτουργίας· τὰς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ἐγκυκλεῖσθαι τῶν μηνῶν ζωδίων περίοδον· ἐγχυτρίζειν· τὸ ἀποκτείνειν· ἐπὶ τῶν ἐν χύτραις ἐκτιθεμένων παιδίων βρέφη· ἐγκο-

καὶ ἐγκοιμίδες, αἱ ὑπηρέτιδες. ἐγγαστρίμυθοι· αὗται
γυναῖκες ἦσαν αἱ τιμῶσαι τὰς τῶν τεθνηκότων ψυχὰς
ἐκκαλοῦντο· μία δὲ ἐξ αὐτῶν ἐχρήσατο ὁ Σαοὺλ ἥτις
ἐκαλέσατο τὴν ψυχὴν τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
ἔγκλητος· ὁ εἰς σύνοδον παραίτησις. ἐγκλίσει· Ἀναξαγό-
ρας φησὶν ὥσπερ κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον
ἡμῖν πόλον· ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν τοῦ τε τῆ
κατὰ τροπήν. ἐγκερίς· γλύκισμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές.
ἐγκοπή· ἐνεδρομένη, ἐμπόδιον. ἐγκύκλιος· ἡ γραμμα-
τικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ ῥητορικὴ ἢ φιλοσοφία ἢ μαθη-
ματική, καὶ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη· διὰ τὸ περι-
ιέναι ταῦτα τοὺς σοφοὺς ὡς διά τινος κύκλου. λέγεται
δὲ καὶ ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δόσις. ἐγκαμίδες·
μέρος τι τοῦ πλοίου· ξύλα εὐθυτενῆ καθάπου ζυγά·
ἐγκαμίδας ὑπερθεν κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες.
ἐγρεκύδοιμος· ἡ ἐγείρουσα κυδοιμὸν τοῖς ἐναντίοις.
ἐγκλίσεις· βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον·
οἷον, ὁριστικόν, προστακτικόν· εὐκτικόν· ὑποτακτικόν·
ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος, οὐκέτι κυρίως ἐγκλίσεις, ἀλλὰ
καταχρηστικῶς διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόσωπα :-
ἀρχὴ τοῦ Ε Ἔγκαφος· τὸ ἐλάχιστον ἀπολείσ. οὐ γὰρ λέγεται ἐν,
οὐδὲ ἔγκαφος· παρὰ τὸ ἐκκάπτω ἔκκαφος. τὸ καὶ δὲ ἐγκά-
ψαι κάρφεα. ἐγγώνιον καὶ ὠγύγιον, ἀρχαῖον. ἔγκαρ-
πον· τὸ ἔλαιον. ἐγχειρίδιον· τεκτονικὸν ὄργανον. ἐπε-
ται· πολεμικὸν μάχαιρα ἐκ λίθων καὶ ξύλων. ἔγ-
χος ἐγειρόμενον. ἐγκεασιν· ἐν τέροις ἐκκάτοις. ἐγκόμ-
ματα· τὸ προσκόλλημα. ἔγχος· τὸ κοντάριον. ἐγκάρσιον·
πλάγιον. ἐγκόπαια· τὰ σποριδέραια. ἐγκαταλεί-
ματα· τὰ ἐναπομένοντα. ἐγκύκλιον· καθολικ(όν)

ἐλεοῦ ... ἤγουν μεμηκασμένοις ... τὸ σῶμα [illegible]
καὶ ἐν παιδοποιΐαι καὶ ἐν μαραθοεργία. ἐγγύων [illegible]
διαστ... ζῶσι. ἐγγύον καὶ ἐγγύας οὐ λέγουσιν ἀρχαῖοι
...ζω καὶ ἐγγύηται. ἐγκάρδιον· τὸ μεγάλως ἀγαπώ-
μενον τῆς καρδίας. καὶ τὸ κρύφιον. καὶ τὸ ὀξὺ ἰσχυρὸν ...
δόξεως. ἐγκαίνια· ἑορτὴ καθ' ἣν ἐκαινουργήθησαν(?)
ἔγγαιον· τὸ ἀσφαλές :·
Ἐγκαυμένη· ἐζωγραφημένη· ὅτι καὶ ἐγκαυστικῶς λέγονται
ζωγράφοι διαγράφοντες τοὺς τοίχους. ἴσως παρὰ
κῶ τὸ κοιλαίνω. ἐγγυαλίξαι· τὸ δοῦναι χεῖρας παρασχεῖν
παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω. ὅθεν καὶ γωρυτὸς
ὁ δεχόμενος τὰ ῥυτὰ ἤτοι τὰ τόξα. γύαι. ἀφ' οὗ
καὶ γύαι αἱ χεῖρες ... πρὸς τὸ χ... καὶ συνέχειν καὶ φυ-
σιὸς ἐδημιούργησεν. ἐγκεκοισυρωμένος· ὁ ὑπερή-
φανος. ἐγηπερμένος· διασπαρμένος. ἐγκάθηται·
ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῃ ἕδρᾳ. ἐγκαθιέμενοι· ἀφιέντες. ἐγκαλ-
λωπισαμένου· ἐγκαλλωπιζομένου. ἐγκαθειργμένων· τῶν
ἀποκλειομένων. ἐγαργαλίζον· ὑπεσαιμονεκίνουν. ἐγκω-
μιάζει· ἐπαινεῖ δοξάζει. ἐγκεκορδυλημένος· ἐγκεκα-
λυμμένος ἐμπεπτυλιγμένος καὶ συνεστραμμένος.
ὥσπερ καὶ δι' ἀμφοῦ σχήματα δηλοῦν. ἐγκεκύκλησαι· ἀνε-
στρέψαι. ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκύκλησαι. ἐγκαταχ-
μεγαλοφρονεῖ. ἐγκεντρωθείς· ἀσφαλισθείς. ἐγκέχο-
δαι· διαφθόρον ... ἀπεπάτησαι. ἐγκεχρεα
ἐγκεχάρικε· παντάπασι ... ολέοντι. ἐγκιλικίζεται· κα-
κοηθεύεται καὶ κακοποιεῖ· τοιοῦτοι γὰρ οἱ κίλικες.
ἐγκολεάσατο· καθῆκεν εἰς τὸν κολεὸν τὸ ξίφος.
κολεὸς δὲ ἡ ξιφοθήκη. ἐγκαρασσόμενον· ἐμβοῶν. ἐγκον-
... ἐνεργῶν. ἐγκάτω. ἐπὶ κάτω. ἐγκατέσκηψαν.
ἐφώρμησαν.

ἐγκαλύπτῃ· ὑποστέλλεται αἰσχύνεται. ἐγκιάτω τῶν [illegible] ἰθύ
νου τοῦ λαμβάνειν. ἐγχρίμπτω· προσπελάζω, προσεγγί
ζω. ἐγχρῶμαι· ὑπολαμβάνω. ἐγχαρμώθην· εὐφράνθην
ἐχάρην. ὁ κλῆρος· [illegible] ἐφρέναι ποιμνίου. ἐγκαθίζου
σιν· ἐνεδρεύουσιν. ἐγκάμαζον· ἐν σφίσσον ἐκχέον· ποτοποι
ησταιδε ἐκ λέξιος. ἀριστοφάνης. ἰθυμῶ ἄκρατον ἐγκάμα
ζον κοι πολλῶν. ἐλκισον ἐκκερόφισον ἐκπίε. ἐγκατελέ
γησαν λίθοι· ἀντὶ τοῦ ἐγκατοικοδομήθησαν. καὶ ὁ κλῆρος·
αἱ κατὰ τὰς πελάγων ἢ ποιηταὶ ποδαιφέρεται τὰ οἰκοδο
κουν. ἐγκατηλεγμένος· τεταγμένος. ἐγκεγυμνασμ
οἷον γυμνασθὲν καὶ δεδοκιμασμένον. ἐγκωμιάσασθαι·
στολίσασθαι. ἐγγελῶν· γελάσοι. ἐγεγήθει· ἔχαιρεν. ἐγρήγο
ρα· χρὴ λέγειν οὐ γρήγορα καὶ τὰ παραλελυθότα, ἐγρη
γόρει· καὶ ἐγρηγόρεσαν ἕως δεῖ λαμβάνειν [illegible].

2222222 τὸ ε μετὰ τοῦ δ.

Ἑδραῖος· σταθηρὸς ἀσάλευτος ἀκλόνητος. ἐδωδίμων·
βρωσίμων. ἐδέατρος· ὁ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς ὅλης διακο
νίας καὶ παρασκευῆς. ἔδος· ὁ φαρος ὁ λαίμαργος ἐκ τοῦ
ἔδω τὸ ἐσθίω. ἐδράνων· θρόνων. ἐδρίται· οἱ οἰκέται·
ἀπὸ τοῦ καταφράγμενα [illegible] ἔφισαν. ἐδέσιμος· [illegible]
ἐδνωτικός· ὁ ὑπευθύνος· ἀπὸ τοῦ δίδομαι ἔδναι ἢ ποιοῦσαι
προῖκα· παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἥδανον. καὶ
ἐν συνκοπῇ καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ε, ἔδνον. κέδονται γὰρ
τούτοις αἱ γαμούμεναι. ἐδρησπός· ὁ οἰκέτης. ἐδωλιά
τόπος ὁ ἐστι θεάμασι. ἔδουσι· ὁμοίως ἔθνοις. ἐδράν
θρόνων. μηδὲν θέδραμον ἀγαθέων μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ
ἐδρασθαι· παρὰ τὸ ἕζω ἔδαμον. καὶ ἔδραμον.

Ἕδρα· ἡ στάσις ἡ καθέδρα. ἐδήτυς· ἡ βρῶσις. ἐδδα
πόλις· αἰδέσιμος δὲ ἐδ ὁ ἄξιος αἰδοῦς. ἐδωδή· ἡ τροφή·
παρὰ τὸ ἔδω.

καὶ κατὰ ἰάδα πλεονασμόν, ἐδωδή· ἐδέσματα τρυφῆς ἐς
λημμάτων· ἑδραία· ἡ καθέδρα. ἕδρα· ὁ σοφὸς κῆρυξ τῶν
ἀγρῶν· καὶ τοῦ προφήτου ὁ προφήτης· καὶ ἐν πάντα ξεν
ἀθρόως αὐτοὺς πάντας ὀπίσω· ὄπισθεν ἔφθη τὸ τῆς ἕδρας πάθος
Ἔδαφος· ἡ γῆ. ἔδος· τὸ ἔδαφος. ἔδεσιν· ἱεροῖς ναοῖς ἐδα-
φοις. ἕδραι· τὰ πρὸ τῶν ναῶν καθίσματα ἐν οἷς ἑδῶραι.
ἑδώλια· αἱ καθέδραι. κυρίως δὲ τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ ἐν οἷς
κάθηνται οἱ κωπηλάται. ἐδώματα· κρούσματα. ἔδεθλον·
τὸ ἕδρασμα. ἐδίκτα· διατάγματα. ἐδίσπιπον· τὸ ὕπνος. ἐ-
δεσφαὶ· τὰ προσαγόμενα. ἔδος· ναὸν ἱερόν· τὸ τέμενος τῆς
ἔδος τὸ πατρῷον προσκυνήσας, τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
ἐδωδίμων· βρωσίμων.

Ἐδάισεν· ἀπέσχισεν. ἐδαφιεῖ· προσκρούσῃ προσαράξῃ. ἐδιώχ-
θη· διώξεως ἐδίωξεν. ἐδίψησεν· ἐπεθύμησεν. ὁ δὲ ἐχ-
θρὸς ὥσπερ τὴν πρῴαν ἐδίψησεν. ἐδοκίμασαν· προέ-
κριναν ἐκύρωσαν. πολλῶν δὲ ῥηθέντων ἐκ αὐτῶν
λόγων, οἱ πλεῖστοι γνώμαις τὴν προτέραν ἐδοκίμασαν.
ἐδωρήσατο· δώροις ἐτίμα. ἐδυνάσατο γράψαι. ἀρχαῖον
γὰρ τὸ ἠδυνάσατο. ἐδριόωντο· ἐκαθέζοντο. ἐδριόωντο·
ὁμοίως. ἐδηδοκὼς· φαγών. ἐδίδη. ἐδίδρας. ἐδωλίασε·
συγκαθίσαι. ἐδαίνυντο· εὐωχοῦντο. ἐδήσατο· ἐχρήσατο.
ἐδήιαζον· δημοσίᾳ ἔφθειρον. ἐδείματο· ᾠκοδόμησε.
ἐδηλήσαντο· ἐκάκωσαν. ἔδονται· φάγονται. ἐδούπη-
σεν· ἐκτύπησεν. ἐδέδμητο· ἐδομεῖτο. ἐδάιζον· ἐδάισεν.
ἐκόρισεν. ἐδέκαζεν· ἐδωροδόκει. ἐδάζετο· ἐμαίνετο.
ἐπίμπλατο. γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκορέννυτο καὶ ἀφραί-
νετο. ἢ καὶ ἐβρέχετο· δεύω γὰρ τὸ βρέχω. ἐδημολόγουν·
ἐξεκκλησίαζον· ἀντὶ τοῦ δημοσίᾳ ἐνομοθέτουν ἔλεγον.
ἐδήσατο· ἀντὶ τοῦ ἐδέετο ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδέσμευσατο. ἐδη-
δοκέναι καταφαγεῖν

[illegible] ἐποίησαν· ἐδεδήχει·
[illegible] ἐδημοσιώθη χιλίαρ καὶ [illegible] πρὸ
[illegible] χρυσίου καὶ ἀργυρίου· ἐδημεύθη· ἐν τῷ δή-
μῳ [illegible] ἐξεδόθη· δῆλος πᾶσι γέγονε· τὸ δ' ὤν· καὶ τοῦ
[illegible] περὶ αὐτῶν τοιοῦτος δὲ ἐδημεύθη· ἐδίδαξεν·
[illegible] ἠρέθισεν· ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἀμέλει κατα-
σκηνῶσαι οὐ πρὸ τὸν ἄνδρα κώμας· ἐδίωκον· ἠφά-
νιζον· ἐδιέφθειρον δὲ ἔκοπτον· ἐδικαιώθησαν· δίκαιοι
ἐκρίθησαν· ἐδικαίωσαν· ἀντὶ τοῦ κατέκριναν·
οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καταφρονοῦντες αὐτὸν, ἐδικαίωσαν θα-
νάτῳ· ἐδίνευον· κυκλοπορίζησαν ὠρχοῦντο·
ἐδραματουργήθη· ἐπράχθη· ἔδραν· ἀντὶ τοῦ
ἐπίπαν, [illegible] ἔδρων δὲ ἀντὶ τοῦ [illegible] ἔδρων, ἤ· ἐδεδίε-
σαν· ἐφοβήθησαν· καὶ ἐδεδίεσαν· ἐδεδίσκετο· ἐξεφόβει·
ἐδειμάτουν· ἀντὶ τοῦ ἐξεφόβουν· ἐδεῖσαν· ἀντὶ τοῦ ἐφο-
βήθησαν· ἐδεῖτο· ἐδεδέετο·

τὸ ε μετὰ τοῦ ε

Ἑξκόσσορμαῦσ· ἑξκοσάκωπος· ἐεδμωτήσ· ὁ προικίξ ... ὁ
ὁ πεμπθεὶς· ἐέσχατος· ὁ ἔσχατος·
Ἐέλδωρ· ἐπιθύμημα καὶ βούλημα· παρὰ τὸ ἐέλδω πρὸς ἑαυτὸν
καὶ ἑλκύω· ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω· καὶ τὰ πλεο-
νασμὸν τοῦ δ ἐλπίζω· ἐείκοσιν· ἀντὶ τοῦ εἴκοσι· καὶ ἐει-
κοσάβοια, τὰ εἰκοσαπλᾶ·
Ἐέλδετο· ἐμελδύετο· ἐείσαο μένος· ὁμοιωθείς· ἐέργει· [illegible]
ἐεισάμενος· εἴδω εἴσω εἴσαι· πλεονασμῷ τοῦ ε ἐείσαι· ἐείσατο·
ἐέλδομαι· ἐπιθυμῶ· παρὰ τὸ θέλω τοῦ θ τραπέντος
εἰς [illegible] κατὰ Μακεδόνας καὶ ὑπὸ [illegible] θέσει τιθεμένης
οἷον θέλω ἔλω ἐέλδω καὶ ἔλδομαι καὶ ἐέλδομαι ὑπὸ
Ἐετός· εὐχερῶς· ἐέ· [illegible] πλεῖστον·

τὸ ε μετὰ τοῦ ζ

Ἔζευκται· καθῆχθαι(?)· ἐζημίωσε· κατεδίκασε(?) καὶ τρόπαιον(?)
ὁ δὲ βασιλεὺς Αὐρηλιανὸς πολλοὺς τῶν πολιτῶν θα-
νάτῳ ἐζημίωσεν· ἐζυγοστάτησε(?)· ἐφεξῆς καὶ τὸ [illegible]
ἐλάμβανεν· ἐζυγοστατεῖτο τοῖς Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος·
ἐζυμώθη· ἐφυράθη· ἐνεμίχθη· ἐζώγρησαν· ζῶντας(?)
συνέλαβον· ἐζήλωσεν· ἐπεθύμησεν· ἐζωσμένοι(?)·
ἐκδεδυμένοι.

τὸ ε μετὰ τοῦ η

Ἑῆος· τοῦ ἰδίου· τοῦ ἀγαθοῦ· ὁ μακρὸς(?)· ἀνδρὸς ἑῆος·
Ἑῆς· ἰδίας.
Ἔηκα(?)· συνεχώρησα· ἐκάλεσεν(?)· ἐλήφθη· ἐκρατήθη·
ἔηκα· ἔστειλα(?)· ἰὼ ὅστις ποτ' ... παράφορον· [illegible]
[illegible] ἥσσω(?)· ὅτι [illegible] ἧκα· [illegible] τοῦ ε, ἔηκα· [illegible] ἀφῆκα.

τὸ ε μετὰ τοῦ θ

Ἐθελοντής· αὐτοβούλητος· αὐτοπροαίρετος· ἐθάς· ἔμπειρος(?)·
ἐγχώριος· ἐθάδας· συνήθεις· φίλους· ἐθελόδουλος(?)· πρό-
θυμος· ἐθελυνθῆναι(?)· πυκνοί· ἔθεν· ἀπ' αὐτοῦ καὶ κατ'
αὐτῆς(?)· ἐθελονταί· οἱ στρατευθέντες ἑκουσίως ὑπὲρ
τῶν [illegible] ἐν καιροῖς [illegible].
Ἔθειραι· αἱ τρίχες· ἔθειραι· αἱ δὲ ἐθάδες(?) ἐπὶ [illegible]
[illegible]· ἐθιμοσύνη· συνήθεια· καὶ ἐθισμὸς καὶ ἔθιμος·
ἐθελήμων(?)· ὁ ἡσύχιος· [illegible]· ἐθελοπρόξενος·
ὁ ἀφ' ἑαυτῆς γενόμενος καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως.
Ἔθος· τὸ ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἄγραφον δίκαιον· νόμος δὲ
ἔθος ἔγγραφον· ὅτι τὸ ἔθος οὐκ ἔστιν εὑρεῖν αὐτοῦ αἰτίαν(?)
ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου· καὶ ὁ μὲν νόμος ἡ καθαρὰ τυ-
ραννίς· φόβῳ γὰρ ἑκάστῳ καὶ μετὰ προστάγματος(?)
[illegible] πράττεται· τὸ δὲ ἔθος μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
βασιλέως.

βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ παρ' αὐτὰ διηγεῖσθαι ἀμφήλεκος ὑπόρνυται. ἔθος·
παρὰ τὸ ἐντεθειμένον ὅσον τὸ ἀληθές. ὅ ἐστι καὶ ἔτος λέγεται. καὶ
παρὰ τοῦ τοῦ ἔθος τὸ ἀφοσιοῦσθαι τοὺς ἔχων. ἢ παρὰ τὸ ἔθω τὸ
ὅθεν ἔθω ὡς ἔχω, ἔθος· ὡς μεμνημένος. ἀθέμιστος·
ἔθος τὸ ἦθος· ἔθνος· τὸ πλῆθος. ἤγουν τὸ μοιχοὶ πόρνοι
τὰ τοιαῦτα ἔθνη. ἔθνος· οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολὺ
ἀνόμενος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. οὕτω
δημοσθένης
ἐθήκοσιν· ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασε. ἐθῶος· ἀπράγμων. ἐθρίγκωσεν· ἐχαράκωσεν. ἔθω· τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι.
ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐθῶ μοιμῆσαι ἄλλων. ἐθελοκωφεῖ· οὐ βούλεται
ἀκούειν. ἐθελοθρησκεία· ἰδίῳ θελήματι σέβειν τὸ δοκοῦν.
ἐθεώμεθα· ἐπρεχόμεθα. ἐθρυλλήθη· ἐταράχθη. ἐθελέ-
πονο· ἀντὶ τοῦ ἐθελοκακεῖτο. οὐ μὴν ἐθελοκακεῖ ὁ ὕπατος τοῖς ὑ-
πηρέταις σὺν ὀργῇ καιριμούμενος. ἐθελησάσης· ἀριστοφάνης.
οὐδὲ ἐθελήσας μαθεῖν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βουληθείς. ἐθελοκακῶν·
ἐκ ῥᾳθυμίας ἐνοχλοῦσιν. ἔθεσαν· ἐποίησαν. ἐθαυμάσθη·
ἀπορίαν εἶχεν ποιεῖν καὶ θαυμασμὸν ἐποίησε διὰ τῆς νίκης.
ἐθεωρήθησαν· ἐφάνησαν. ἐθανατώθη· ὡς ἔμολος θανά-
του ἐκρίθη. ἐθελοκακῆσαι· ἑκουσίως ἑλέσθαι τὸ κακόν.
ἐθήκησαν τὸ· ἐθαύμασαν. ἐθεῖ· ἔτρεχον. ἐθάρρω· τὸ δὲ ἔ-
θος ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν. παρὰ τὸ ἔθω ἐθάρρω. ἐκ
δὲ τοῦ ἔθω ἐθαῖρος καὶ ἕταιρος. οἱονεὶ ὁ δὲ ἔθος τινὶ ἐπι-
φοιτῶν. ἔθαμον· οὐκ ἀπὸ τοῦ θνήσκω· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θνή-
μω ἔθαμον. ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω ἔλαβον.
θελουσίως· ἑκουσίως. ἐθελοκάκως. ἐθελουσίως τὸ κα-
κὸν ἐκλεγόμενος. ἐθέλοντι· ἐθέλοντι τὸ δόν. θουκυδίδης
διὰ τοῦ ἦτοι. καὶ ἐθέλοντι τὴν ἐπίρρημα τοῖς παραβόλοις
κινδύνοις ἐθέλοντι τὴν ἀνάδεδεγμένος.

τὸ ε μετὰ τοῦ ι ...

Εἰκασμός· ὁ μετὰ δισταγμοῦ ἐκνομίζων(?) πράγματα λόγος· ἐν ᾧ
κεχρήμεθα καὶ τῷ ἴσως ἢ τῷ τάχα ἢ τῷ τυχόν. εἰκῇ· μα-
...ος συνετός(?). εἰκαῖος· ἀσύνετος(?) λογισμός(?). εἰκαῖος·
μάταιος. εἰκαδισμός(?)· ὁ ὑβρισμός(?). εἰκαιομόχθων· ματαιο-
πόνων. εἰλυθμός· ἡ κατάδυσις. ἀπὸ τοῦ εἰλύω τὸ
κρύπτω. ἐρημοποιός· ὁ τὴν ἠρημωμένην ἄλλοις κατεργαζόμενος(?)
οὐκ ἂν δέ τις ἐντόξῳ(?) παρὰ σοφοῖς(?) ... αὐτὸς ἔχῃ· κυρίως
δὲ ἐρημοποιός, ὁ τὴν ἑαυτοῦ φάσιν(?) τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ
πνεύματος καὶ τὸν ἐμφύλιον τῆς φύσεως πόλεμον ἐρημικ-
ὴν συμφωνίαν. ὅταν γὰρ νικᾷ ἔτι ἡ σὰρξ τῶν ἐπιθυμικῶν(?) κα-
τὰ τοῦ πνεύματος· ἀλλ' ἢ τοῦ πνεύματος χάρις ἐπικρατῆσαι τῶν σω-
ματικῶν παθημάτων. ἔρεβος· ἡ δουλεία(?)· παρὰ τὸ
τὴν ἔραν(?) ..., ἢ ὑπὸ γῆν τὴν ἀδουλεία(?). ἢ παρὰ τὸ
ἐρειδόμενος(?) καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἔρεβος. καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρεβος. ἔσω γῆ τῆς διδασκαλίας(?). ἐριμαῖος(?)·
διαλλακτήριος. εἰλίποδας βοῦς· ὅτι τοὺς πόδας ἑλίσσων
ἐν τῇ πορείᾳ. ἐσαΐδω(?)· ἐς τὸν τόπον τοῦ ᾅδου. εἰαμὸς(?)·
ἐπίπλος(?)· ὅπου(?) κεῖλος(?) ὁ λέπτος(?). ἔρ· ὄνομα ποταμοῦ:—

Ἴση· ἢ ἴση. καὶ εἰσαμᾶς(?)· ὁ ἐν ... τοῖχοις καὶ ἴσοις πλάζω(?)
ἴσας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, εἴσας. ἐγὼ δὲ εὗρον παρὰ τὸ ἴω τὸ
πορεύομαι, σὺ ἴσας. καὶ νῆας ἐΐσας τὰς πορευτικάς.
ἔλεος· ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. σημείωσαι δὲ καὶ τὴν γνῶσιν(?).
εἰλείθυιαι· αἱ ἐπὶ τὸν τόκον τῶν ... θεαί. καὶ αἱ μαῖαι.
εἰδαλίμας(?)· συνετάς. εἰκαιοβουλία· ματαιοβουλία.
εἰκόσι· χαρακτῆρες μόνον(?). εἰδοῖ· τοῦ ... τῇ ...
εἰκαιορρημοσύνη· ματαιολογία. εἰκασία· ὁ εἰκασμός.
ἐλασπίνη(?) ἢ ἀδωχία(?)· ἐρεσωνία(?)· κωπηλασία. ...
φυλακή. εἰρωνεία· κολακεία ὑπόκρισις. ἐσφορὰ ...
λύτρα(?)

[illegible] τῆς [illegible] ἐξ [illegible] τὰ δὲ κόσμου [illegible]
[illegible] προσόντα καλοῦ καὶ ἀρετῆς χάριν. εἰρήνη· ἡ πρὸς
[illegible] ἡσυχία, καὶ ἡ πρὸς τοὺς πολε-
μίους [illegible] ἐχθρ[illegible] χρ[illegible]. εἰκών· ὁμοίωμα ἀρχετύπου [illegible]
[illegible] ὑποκειμένοις διαφέρον ὅλον· ἐν ἑαυτῷ
δεικνὺς τοῦ εἰκονιζομένου εἶδος μιμητικῶς διὰ τῆς ἐμ-
φερείας [illegible] πολεμίων. εἴμαρ [illegible]
εἰρεσιώνη· θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίοις καὶ παντο-
δαποῖς καρποῖς. εἰνοδίοις· τοῖς ἐν ταῖς ὁδοῖς κώμαις.
εἰδωλολατρεία· ἡ ἐκδιαθέτως τιμὴ τοῖς εἰδώλοις.
εἰρηνικαὶ ἐπιστολαί· αἱ λεγόμεναι ἀπολυτικαὶ οἵας ἐστὶν
αἰδεῖσθαι [illegible] τοῖς ἐπισκόποις παρ' αὐτῶν κληροπολίτ(αις).
ἴσκω· τὸ ὁμοιῶ. εἴμω· τὸ καλύπτω. εἶλαρ· ἀσφάλεια.
εἶαρ· τὸ ἔαρ· παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω γέγονεν ἔαρ καὶ εἶαρ·
τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. εἰαρινόν· τὸ ἐαρινόν.
εἶδαρ· ἔδεσμα καὶ λέγεται τοῦ εἴδατος. εἴδατα γὰρ τὰ βρώ-
ματα. εἰδεχθές· ἄμορφον ἀπρεπές. εἴδωλον· σκιοειδὲς
ὁμοίωμα ἢ ἀνάπλασμα ἀνυπάρκτου καὶ εἶδος ἀνυπο-
στάτου· ὥσπερ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν κατόπτροις ἐμφε-
ρόμενα πρόσωπα. εἰκός· πρέπον ἀκόλουθον εὔλογον.
εἰλικρινές· καθαρόν. εἶδος· κατὰ δύο σημαινομένων
φέρεται. λέγεται μὲν γὰρ εἶδος καὶ μορφή, οἷον πρῶτον
μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος. εἶδος λέγεται καὶ τὸ
ἀπὸ γένους διαιρούμενον· ὡς ὅταν τὸν ἄνθρωπον, εἶδος
λέγομεν τοῦ ζώου. εἶδος ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος
τασσόμενον. καὶ πάλιν εἶδος ἐστὶν οὗ τὸ γένος ἐν τῷ
τί ἐστι κατηγορεῖται. καὶ πάλιν εἶδος ἐστὶ τὸ κατὰ
πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐ-
στι κατηγορούμενον. εἶδος ἐστὶ καὶ ὁ ἐχρώματος

χαρακτῆρ· ἀντὶ τοῦ λικνος δὲ· τὸ [illegible]
τοῖ καὶ ἱμάτιον· παρὰ τὸ ἀντὶ [illegible]
πασμαι· εἴδωλον· παρὰ τὸ εἶδος [illegible]
τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ· ὁμοίωμα καὶ [illegible]
τὸ εἴδωλον· ἀντὶ τοῦ καὶ ἔνδυμα καὶ ἱμάτιον· ἀντὶ τοῦ [illegible]
ἔνθα κεῖνοι ὤν ταῦτα φύλλα· ἐν ὅσοις γὰρ ἡ κίνησις [illegible]
μὲν ὅσοις δὲ ἡ λέξις, λέγ(ει)· ἀντὶ τοῦ γάμον ἱμάτιον· ποικίλον [illegible]
ἀντὶ τοῦ ἱερεῖα· καλλιερεῖα· ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀντὶ τοῦ πλὴν· οὕτω [illegible]
ἐν τῷ ἀλκιβιάδῃ ἐχρήσατο· ἀντὶ τοῦ [illegible]
ιάδην· ἀγεδή· ἀντὶ τοῦ γάρ· ἀντὶ τοῦ θέγαρ· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ θεα [illegible]
ἀντὶ τοῦ εἰδήσουσι· γνωρίσουσιν· ἀντὶ τοῦ εἰδῶ· τὸ γινώσκειν· [illegible]
μοῖ [illegible] ὑπαρ[illegible]· ἀντὶ τοῦ θέ· ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] ὑπο
χωρ[illegible]· ἀντὶ τοῦ [illegible]· ὑποτάσσω· ἀντὶ τοῦ καλοκαιθῆσαι· φλυαρῆσαι
ματαιολογῆσαι· ἀντὶ τοῦ κοτολογῆσαι· ἐσχολασμένως ἀντὶ τοῦ [illegible]·
ἀντὶ τοῦ κομίζειν· χαρακτηρίζειν· ἀντὶ τοῦ λέγειν· ἐχρήσατο [illegible] ὀρθῶς.
ἀντὶ τοῦ [illegible]· συνεχῶς· τὸ ἀντὶ τοῦ θέ, ὁριστικῶς μᾶλλον καὶ ἀπαρεμφά-
τοις συντάσσεται· ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ θὲ ζητεῖν [illegible] προ
τρέπομεν τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ· καὶ πλάτων· ἀντὶ τοῦ θὲ γράφειν
ὡς χρὴ [illegible] μᾶλλον καὶ πλουσίῳ· καὶ ὁ ποιητής·
ἀντὶ τοῦ θεῶς καὶ [illegible]· ἀντὶ τοῦ [illegible]· ἀφῆκεν· ἀντὶ τοῦ [illegible]· ἐκάθητο·
κατὰ νόμισμα· καὶ [illegible]· ὁ παρατατικός ἦν τό· [illegible] ἕατο·
ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ [illegible]· ἀντὶ τοῦ [illegible]· ἀντὶ τοῦ εἰδήσω·
μάθοις· ἀντὶ τοῦ εἰδῆς· γνῶς· ἀντὶ τοῦ εἰδῶ· τὸ κτίζω· ὁ μέλλων ἀντὶ τοῦ [illegible]·
ἀντὶ τοῦ εἰδῶ· τὸ γινώσκω· ἀττικῶς· ἀντὶ τοῦ [illegible]· ταῦτα μὲν [illegible]
ἔχουσιν· καὶ αὐτάρκως [illegible] τούτων εἴρηται· καὶ ἀντὶ
τοῦ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως· καὶ [illegible] ἀπὸ [illegible]
τοῦ πρώτου λόγου· ἀντὶ τοῦ [illegible]· ἀντὶ τοῦ [illegible]·
[illegible] κωλύειν· ἀριστοφάνης [illegible]
γνώμην [illegible]· ἀντὶ τοῦ ἀποκλείει ἔφελκε· καὶ [illegible]

ἐν παρόδῳ καὶ λαθραίως, ἐπὶ λόγου ἐν ἄλλῳ λόγου· παρόδου δὲ ὁ κα-
λαθίσκος ἐστὶν ἡ κοφίνιον· ἐιδώς· γινώσκων· ἐλλυφώσ-
λαζων· ἐλευθερούμενος· θερμαινόμενος· τὸ δὲ ἐλευ-
θερῶ· ἐλολιμεν· ἐπορθήσαμεν· ἐλυφάζω· τὴν φλόγα
συστρέφω· ἐλυφώωσιν· ἐλοῦσι σωφρύσιν· ἐλεύμενος· ἐν-
δεδυμένος· ἐμεῖ· ἀντὶ τοῦ ὑπάρχω· ἡ μὲν δὲ ἀντὶ τοῦ
φημί, ἤ τοι· ἐμεῖ· πορεύομαι· ἐμνυον· ἔφθεζον· ἐξάντες·
ὑπαλύσαντες· ὑποχωρήσαντες· ἐπόμενον· ἀκόλουθον·
ἐρεῖς· λέγεις, πλέκεις· ἐργέσθαι· κωλύεσθαι· ἐρήσθω· λελέχθω·
ἐσαρχωχῶς· ἐσενεγκών· ἐσκεκαρισμένον· ἐπιτήσακτον·
ἐσοποιημένον καὶ ἐσοποιητόν, τὸν θετὸν καὶ οὐ κατὰ φύσιν·
ἐσήλασαν· ἐσῆλθον· ἐσίασιν· ἐσέρχονται· ἐσιν· ὑπάρ-
χουσιν· ἐσιμεν· ἐσερχόμεθα· ἔσομαι· γνώσομαι·
ἐσέθεις· ἐσέτρεχον· ἐσήλατο· ἐσεπήδησεν· ἐσοίσοι·
ἐσενέγκεις· ἐσέφρησεν· ἐπεισῆλθεν· ἐσιθι· ἐσελθε·
ἐσβάλλεις· ἐσέρχεται καὶ ἐσμαίνεις· ἐσεκώμασεν· ἐσῆλθε·
ἐψέετο· ἠκολούθεις· εἰώθεις· ὡς ἔθος ἔχον· ἐδομένη· ὁμοιω-
θεῖσα· ἐσκαρέμενην· ἐσχωρίζειν μερίζειν· ἐσφραγὶ· ὁ δὲ
γνοῖς τοῦ λόγων ἐπὶ τὰ τέλη· ἐβεσθαι· δακρύειν γάρ
ὕδωρ ἐβουσαι· εἰκότι ἤν ὁμοιοῦντο· ἐκ ὧν τὸ ὁμοιῶ·
ἐξοῦ καὶ ἐκών·

περὶ τοῦ ε ἰθαρ· εὐθέως· ἀπὸ τοῦ εὐθύς, ἄιθαρ καὶ ἔθαρ· ἐκεῖ καὶ ἐκαί
ἀντὶ τοῦ μάστιξιν· ἐλάδδον· κατὰ συστροφήν· ἐδημο-
μικῶς· ἐμπαρος· ἐμαψυχαι· ἐπὶ ἐν μέσῳ νυκτὸς· ἐ-
άγεμου διόδη· ἐκος· ἀπὸ τοῦ λέγω, ἐκος τὸ ἐάζω· ἀπὸ τοῦ λ:-

τὸ ε μετὰ τοῦ κ:-

στοιχ. ε κατοφιαῖος στόκος· ὁ τοκιζόμενος ἐπὶ ιβ νομίσματα
τὰ δὲ κατὸν νομίσματα· ἔκδημος· ἀπόδημος· ἐκ-
δηλος· φανερός· ἐκδυοῖν· ἐκδιο· ἐκγεγενημένης· ὁ ἐκ τοῦ ἰόνη

ἔκδικος· ὁ τιμωρὸς ἀληθῶς ἐκδικῶν· ἔκδικος καὶ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου.
ἑκηβόλος· ὁ ἀπόλλων· ἀπὸ τοῦ κατ' ἄλλων μὲν ἑκὼν καὶ μακρο-
ἐκκήρυκτος· ἀποκήρυκτος, ἀλλότριος. ἐκτομίας· ὁ εὐ-
νοῦχος· ἐκτοῖο· ἐκ τούτου· ἔκφρων· μωρὸς ὁ ἔξω τῶν
φρενῶν· ἔκηλος· ὁ ἥσυχος· ἐκ καταλόγου τῶν στρατι-
ωτῶν στελουμένων· ἑκατηβελέτης· καὶ ἑκατηβόλος,
ὁ ἀπόλλων· ἑκατηβελέτης· ὁ ἀπόλλων καὶ ὁ τοξότης
παρὰ τὸ ἑκὰς καὶ τὸ βέλος, ἤγουν ἑκαβελέτης· καὶ ἑκατηβε-
λέτης τις, ἑκατηβελέτης· ὡς ἐπιτυγχάνων ἐπὶ τῶν μακρόθεν
καθεν βάλλων τοξότης· ἐκ λογάδων· οἱ ἐκλεγόμενοι.
ἑκάεργος· τοξότης· ὁ ἑκὰς τὸ ἔξωθεν ἔργων καὶ κωλύων
τοὺς πολεμίους· ἑκατηβελέταο· τοῦ μακρόθεν βάλ-
λοντος καὶ ἐπιτυγχάνοντος· ἐκμιαγμὸς· δοκιμασμός.
ἐκπιμπλάμενος· ὁ παραφερόμενος μετὰ κινήματος [illegible].
ἐκνεφίας· ἄνεμος σύντονος καὶ ῥαγδαῖος· ὁ σφοδρὸς
ἐκ νεφῶν· ἐκ στομάτων· στηρίγματα.

Ἐκδόσιος· τὸ μανιακὸν ἄνθρωπον· οἷον ἔξω τοῦ ὅσιος· οὕτω
Θεμιστοκλῆς· ἐκδιαίτησις· τρυφή· ὁ δὲ τρυφαῖος
μαλακαῖος καὶ ἐκδιαιτήσεως διαλυθέντος, ὁ παρανομῶν.
ἔκδεια· ἡ κεχρεωστημένη ἐνδεία λοιπὰ καὶ ἡ ἑκουσίως ἔξω
τῶν χρημάτων· ἐν δὲ ἄδεια, ἢ ἀκούσιος· ἑκατόμβη·
θυσία γινομένη δι' ἑκατὸν βοῶν· ἐκδοχή· ἀναμονή.
ἔκζεσις· ἡ ἐκβρασις· ἐκεχειρία· ἀνοχὴ πολέμου·
παρὰ τὸ ἔχω καὶ ἀπέχω, γίνεται ἐχεχειρία· καὶ τροπῇ τοῦ
χ εἰς κ, ἐκεχειρία· ἐκκομιδή· ἡ ἐκφορά· ἐκ προθυ-
μίας· ἐξ ἐπιθυμίας· ἐκθυμία· προθυμία· ἐκφορὰ·
ἡ ταφὴ ἐκ τοῦ φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· ἐκ φρενῶν·
φρενῶν ἀποβολή· ἑκουσιότης· γνώμη αὐτοκινησία προ-
αίρετον· ἔκπληξις· φόβος ἐξαίσιος ἢ θεοφαντασίας.

ἐκπνοή· ἔξοδος πνεύματος· διάλυσις· γέμει καὶ μυθεύεται·
πόσου ἀφολκὸς πνεύμονος· ἐκλιμίαν· ἀχορτασίαν· ἐκ τῆς
ὀσφύος· ἐκ τοῦ ἀσθματος· ἐκφαντορία· θεολογία· ἐκ
φύσεως· ἀπὸ συμμνήσεως καὶ οἱ κλάσ... ἐκφθο
ρᾶ· ἐκ θανάτου· ἔκφρασις· ἐπιθυμία ἀδήλωσις· ἐκ
καταλήψεων· ἐξ ἐφευρέσεων· ἐκκήρυκτον· ἀπόβλη
τον· καὶ ἐξεκήρυξαν· ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν· ἐκθεσ
μον· παράνομον· ἐκλογισίαν· ἀρίθμησιν· καὶ ἐκλο
γιζόμενος τὸν στρατόν· ἑκάτη· ἡ θεός· οἷον σὲ ἑκάτη
πτοοῦσα· ἤγουν ἐκ ... παραλαμβανομένη, πανταχοῦ
βοηθοῦσα·
ου ε ἐκδεές· ἀτελὲς ἐλλιπές· ἐκ διαμέτρου· τὰ ἀπ' ἀλ
λήλων διεστηκότα· ἢ τὰ ἄκρα καὶ μαζόμενα διαφη
μάτα· οἷον ὅταν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι
ὑπάρχῃ καὶ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ· ἔκδικον· τὸ δι
καίου καὶ ἀδίκου λέγεται· ἔκδοτον· προδεδομένον·
ἔκθεσαι· ἐκριπτούμεναι· ἔκκριτον· τὸ ἐκλελεγ
μένον· ὁ ἀριθμός· παρὰ τὸ ἔχω ἑκατὸν καὶ ἑ
ἢ παρὰ τὸ ἕκας καὶ ... ἑκατὸν ἀριθμόν· ἐκ
μαγεῖον· σφραγὶς ἐκτύπωμα· ἐκ τοῦ μάσσω τὸ μασ
ὃ ἀπομασσόμενος πᾶν τὰ τοῦ μάρ... ἐκτικά,
μαγεῖον καὶ ἐκμαγεῖον· ἐκλογεῖον ἢ ἐκλογεύς· ὡς διδά
σκαλος διδασκαλεῖον· καὶ παστὸς παστάλειον·
ὁ ἰατρὸς ἰατρεῖον· ἐκ προθέσεως· ὡς ἑκάστου μηλίαν· ἐκ παραλ
λήλου· ἐξ ἴσου ἐπίσης· ἐξ ὁμοίου· ἔκπυγον· φανερὸν ἀπο
χλοίσαλεον· ἔκπωμα· ποτήριον φιάλη· ἔκφυλα·
ἀλλόφυλα ξένα ἀλλότρια· ἑκούσια· τὰ ἀφ' ἑαυ
γινόμενα μηδενὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος· ἐκλ
ἐκ τῶν κοιτῶν· ἐκ νόσων· ἀνόητον μωρόν· ἐκφρα

τὸ ἐκτύπωμα· ἐκτύπωμα· ὁμοίωμα· ἐκ τοῦ τυ-
ξέμα χαλδαῖα τὰ πομηροί· ἐκ τύπου πάλιν· ἐκ τοῦ ἐμφατίου
ἔκτρωμα· ἀποβολὴ γυναικός· ἐκδόχιον· τὸ ταμεῖον
ἐκκαιδεκάδωρα· παλαιστῶν ἑκκαίδεκα· δῶρον γὰρ
ἡ παλαιστή· ἐκμαρτυρίω· διαμαρτυρίω
Ἐκδέξαι· ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων μου τὰ δόγματα πίστευσον
ὑπόσχομαι ἐμῷ τῷ δούλῳ σου αὐτὸς ἐγγυητὴς γενοῦ
ἐκ μιᾶς ὑποσχέσεως. ἐκδέξασθαι· οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀμαρτεῖν
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναδέξασθαι καὶ ἀναλαβεῖν. ἐκδέχεσθαι·
ἀπὸ ἔργου μὴ κωλύειν· ἔρρα τε παραστεφομένη ... τὸ
ἐκδέχεσθαι τὰ τῶν μακάρων ... γὰρ ...
οἵ περ σκαιὸς ὅπλα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ ... κε-
πασμα· ἐκδέχου· μόνον ὑπολαμβάνει· οὐκ ὀρθῶς οὐ
φρατρί ... ἐκδέχου λόγου· ἐκδιαιτηθεὶς·
διαπραθεὶς· ἐκδιῄτησε· ... ὠκνοῦ
ἐκκεκυμασμένου· ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβρασθέντ(ος)·
ἐκπεπτωκότες· δεδαπανημένοι ... ἐκ
πεπτωκότας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποπληρώσαντας· ἐκ τοῦ
πτώσεως ... ἐκτρεπόμενος·
ἀποστρεφόμενος· ἐκβρασθέν· ἐκριφθέν· λέγεται δὲ
ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκριπτουμένων· ἐκβαί-
βον· κατέτρεχον ἐλνίζοντο ... ἐκκεχι-
λωμένην· ἐξαπλουμένην· κεχιλωμένην· ὅτι ἡ χιλὸς
ἐν χιλῷ φύεται· τοῦτο δέ ἐστι χόρτος· ὁρῶ δὲ τὴν
τὴν ἐκκεχιλωμένην· ὁδὸν ἐξημελημένην· ἐκλαπύ-
σειν· ἐκ τοῦ λαπύω τὸ πνέω· ἀφ' οὗ λαπύω καὶ λαπύσσω·
ὡς ἀφύω ἀφύσσω· οἱ μὲν δὲ ἐφθιμύθουσιν ἐξαφύσσειν·
ἐκηα· ἀντὶ τοῦ ἔθυσα· ἐκ τοῦ καίω καύσω ἔκαυσα
ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἐκηα. ἐκηρι-
ώθησαν· ἐσκοτώθησαν.

καὶ διὰ τὸ ἔθος κήριμος ἀστρόλοιχ· ἐκήδευσαν· καὶ τὸ
... ἐκφθῆσαν· ἐκκενῶσαι· ἐξορύξαι·
ἐκ...βάσας· ἐξαγαγών· ἐκῆαν· ἐκαυσαν· ἐκκαρπω-
σάμενοι· προσόδους μεγάλας λαβόντες· ἐκκακχάζ·
ἐκκαμεῖν· ἐκκαλύψασθαι· παραθήξαι· παρορμῆσαι·
ἐκκαπήλευσεν· ἐδήλωσεν· ἐκαρπώσαντο· καὶ ἐκκαρπώ-
σασθαι· οἱ ὑποτιθέντες φυλάς· ἐκαρπώσαντο τοὺς ἄρμας·
ἐκκαυλίζων· ἀποκαλῶν ἀπαλλάσσων· ἐκκαθαροῦντ-
ται λάχανα ἀπαλλάσσοντες· ἐκδηλοῦνται· ἐκφοβοῦν·
ἐκθειάσαι· θαυμάσαι· ἐκκρίνασθαι· ἐκκρῖναι· λαμβάνειν
δὲ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης προσόδου τομῆς καὶ τῆς τῶν κτηνῶν·
ἐγκεκόλαπται· ἐγγέγλυπται· ἐκμαλάσσω· καταπραΰνω·
ἐκορύμβου· ὑψοῦντο· ἐκορυφοῦντο· ἐκπρίασθαι· ἐξαγοράσαι·
ἐλευθερῶσαι· ἐκπτήσονται· πτοηθήσονται· ἐκπλῆσαι·
πληρῶσαι· ἐκτριβήσῃ· ἐξαναλωθήσῃ· ἐκφυταί· ἐξέδραι·
ἐκχέων· ἐκχύσων· ἐκσφενδονισθῆναι· ἐκκενωθῆναι· διασκορπι-
σθῆναι· ἐκπυρηνίζων· ἀποδιδούς· ἐκδημεῖν· ἀποδημεῖν εἰς
ὃν ποθεν τόπον οὐκ ἦν πρότερον· ἐκθηλύνειν· γυναικοῦν·
ἐκτετρίβημαι· ἀφανίσθημαι· ἐκκρουσαίμην· ἀπορρίψαι·
ἐκκαλυμμήσαντο· ἀπεθορίσαν· ἐκθορεῖν· ἐξεπήδησεν·
ἐκθορεῖν· ἐκδραμεῖν· ἐκθρώσκειν· ἐκπηδᾶν· ἐκθύσασθαι·
ἐξιλεώσασθαι· ἐκμειλίξασθαι· ἔκλαγξαν· ἤχησαν· καὶ
ὁ Ὅμηρος· ἔκλαγξαν δ' ὀιστοί· ἐποίησαν ἦχον· τὰ τόξα ἀπειλή-
σαντες· ἐκλεγόμενος· προκρίνων· ἐκλέγοντες· ἀπαι-
τοῦντες· ἐκληδονίζετο· ἐμαντεύετο· ἐκληπτέον· δεῖ λαμ-
βάνειν· ἐκκλητάς· τοὺς κριτάς· ἐκλώζετο· ἐκλωσ-
μὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον τὸν γενόμενον ἐν τῷ στόματι
ψόφον· ᾧ προσάγουσι ἐκ... ἐκχρωμένους τὸν ἵππον ...
τοῦ μώμου· ἀηδῶς ἤκουον· ἐκκαλέσασα· ἠρήμωσας· ἐ-
καραδόκει·

προσεδόκα· ἐκαρτέρει· ἀπεκαραδόκει· ἐκβληθήτωσαν· διω-
χθήτωσαν· ἐκύκα· ἐτάρασσεν· ἐξεκληροδότησεν· κλη-
ροδοσίαν ἐχαρίσατο· ἐκκολεος· ὁ ἐξεληλυθώς· ἐκονδύλι-
ζον· τοῖς δακτύλοις ἔκοπτον· ἐκολάφισαν· ἐβασά-
νισαν· ἐκωθωνίζοντο· ἐμεθύσθησαν· ἐκωμώδησαν·
ἐφαύλισεν· ἐνέπαιξεν· ἐλοιδόρησεν· ἐκόπασεν· ἐπαύ-
σατο· ἐκπεπολέμωται· ἐχθρωδῶς διάκειται· ἐκ-
θειάσαι· θεοποιῆσαι· ἐκπρίου· ἐξαγόρασον ἑαυτὸν ἄνθρωπε·
ἐκτεθηλυμμένοι· μαλακισθέντες· ἐκπελάσθω· λιγ-
γάθω· ἐκτενῶ· κρεμάσω· ἐκτίλλω· ἀνασπάσω· μετοι-
κίσω· ἐκφαυλίσαι· φαῦλον ποιῆσαι· ἐκληδονίζετο·
ἀπὸ ἀκοῆς τῆς μαντείας δὲ ὁ πολέμιος ἐμαντεύετο· ἐκ-
φανθέντος· δηλωθέντος· ἐκφῦναι· γεννηθῆναι·
ἐκφορῶ· τὸ ἐκκαλῶ· ἐκχαραδρωθέντας· κατακυ-
λισθέντας· ἐκκολλᾷ· τὸ προσεκόλλησε· συνήρμοσεν· ἀπὸ
γὰρ τοῦ μονοπαίου κόλλοπος καὶ δέρματος ἑψομένου
ἐπινενόηται κόλλα τοῦ ὀνόματος· ὅθεν καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς
ταῖς χορδαῖς κόλλοψ λέγεται· ἐκπεπλωμένοις· συνή-
θεσιν· ἐκτυφῆναι· τὸ τύφειν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ· ἤτοι
παρὰ μικρὸν ἐκτυφλωθῆναι· κυδάζομαι· κυδάζει·
τοῖς πᾶσι μαρτυροῖς ἀντὶ τοῦ λοιδορῆσαι:

Ἕκαθεν· πόρρωθεν· ἑκάς· πόρρω μακράν· ἐκθύμως·
προθύμως· ἑκόντι· ἐθελουσίως· ἐκποδῶν· ἐκ
μέσου· ἐκτόμως· … τόμως ἐπιγνόμως· ἑκα-
στάτω· πορρωτάτω· ἑκαταίων τῆς τοῦ βαρβάρ-
ου … ἑκὰς ἀντὶ τοῦ παρα…
ἑκάς ποτε ἀντὶ τοῦ … παρὰ τὸ ἕκαστος … παρά-
γωγος ἑκάστοτε· ὡς ἄλλος ἄλλοτε· ποῖος δ' οὐκ ἐθε-
λοντὰς ἀντὶ βουλεῦσαι ἑκάστοτε· ἐκήνη· ἀντὶ τοῦ αὐτῆ.

ἐκ τούτου· ὑπὲρ λόγον· ἀνεκδιηγήτως ἀνεκφράστως·
ἐκφαίνων· φανερὸς ὁ ... ἐκκαθαίρω.

τὸ ε μετὰ τοῦ λ

Ἐλαφηβόλος· κυνηγὸς ὁ τὰς ἐλάφους καὶ ἄλλων. ἐλλόγιμος·
λόγιος ἀξιόλογος. ἐλασίβροντε· μεγαλήγορε. ἐλέ-
φας· τὸ ζῷον· ἀντὶ ... ἐλεφάντων. ἐλέφαντος
ὤν· διὰ τὸ γὰρ τὸ κάρος, ἐν ὕδατι ἐλώδης ... βα-
σ... τὰς ἐπὶ μείζω ποιεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἐλε-
φέρω ὅ ἐστι καλάπτω· ἐλαττικὸν γὰρ τὸ ζῷον. ἐλαύ...
ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου τοῦ ἔρα. ἐλατήρ· ὁ ἡνίοχος καὶ
πλακοῦς ... πέμματα πλατύ· πέμμα δὲ τὸ καρυ-
κάριον λέγεται. ἢ ἄρτος πλατὺς ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐπι-
θέσαν καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς. ἔλεγος· ὁ θρῆνος·
ἀπὸ τοῦ ε ε λέγειν. ἐλέγχιστος· ἐπονείδιστος. ἔλεγχος·
αἰσχύνη. ἐλλεδανός· ὁ δεσμός. ἐλεός· ἡ μαγειρικὴ τρά-
πεζα. ἀριστοφάνης· ἴθι κάθελε αὐτοῦ τοῦ λεόν. καὶ ὅ-
μηρος τάδε φάσκει· ἄλλον δ' ἐν ἐλεοῖσιν. ἔστι δὲ καὶ
ᾠδὸς ὀρνέου. ἐλάνθυρος· ὁ σπουδαῖος νόμος. οἱ δὲ
φαῦλοι δοῦλοι. ἐλικτήρ· ᾠδὸς ἐνωτίου. ἐλίχρυσος·
τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος. ἀνθεῖ ἐλιχρύσῳ ἐναλίγκιος.
ἔλος· ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος. καὶ ὄρ-
νις. καὶ ὄνομα ὄρους. ἕλλην· ὁ φρόνιμος. ἑλληνι-
κόν γε ἔπεμψας ἀνδρείου ποιεῖ· ἀντὶ τοῦ οὕτω ποιεῖ. ...
ἀριστοφάνης. ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ μάγματος τοῦ
ἑλληνικοῦ. ἑλλήσποντος· κόλπος ὁ διείργων τὴν
θρᾴκην καὶ τὴν ... ἀπὸ τοῦ ... ἕλλης ἐκεῖ
θνησκούσης. ἔλυμος· ... καὶ ὁ ἐπὶ ... αὐλῶν
... ἐλπιδ... ὄνομα. ἐλυμαῖοι ἔθ-
ἀπὸ ἐλύμου ... ἔλθον ...
κελ...

ἐλα[illegible] συγχέομεν τὸ τῆς ἐλ[illegible] καρ[illegible]
[illegible] πάθη καὶ φορᾶς· καὶ ἑκούσιος λύπη [illegible]
[illegible] σημαινομένη· καί, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν διαφόρων
[illegible] ἐπίτασιν ἀντὶ ἀρσενικὴν [illegible]
ἐλάχιστος· παρὰ τῷ ἀγγελίῳ, ὁ ἐσχατ[illegible]
[illegible]μένος ἐστὶ τῷ [illegible] ὥστε τὸ ἐλάχιστος [illegible]
[illegible] ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν :-
ἐλεπόλεις· μηχανήματα τὰ λιθοβόλα ὄργανα
δι' ὧν αἱ πόλεις ἁλίσκονται. ἐλέγχει· φανερὰ εἰς
τῶν κεκρυμμένων. ἐλικώπιδα· εὐόφθαλμον.
ἔλικι· κλήματι λεπτῷ καὶ μακρώδει. ἐλ[illegible]
φωτισμός. ἐλπίς· ἀγαθοῦ τινος καὶ καλοῦ προσδο-
κία. ἐλεδώνη· εἶδος πολύποδος λέγεται καὶ κοτυ-
λήδονα ἤτοι πλόκαμον· καὶ ἔστιν ἑπτάπους ὥσπερ καὶ
[illegible]· ἔστι δὲ τοῦ πολύποδος μικρότερον· καλεῖται δὲ ἐλεδώ-
[illegible] ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἐσθίειν ἤτοι ἐσθίειν· καὶ ἡ σίνδο-
[illegible]φορεος· ἀπὸ τοῦ ἴδιον οἶμον ποδαπεύειν. ἐλεομωτ[illegible]
[illegible] ἐν χερσώνησω· καὶ εὐθῆα ἡ ἐλεοῦς. ἐλαφεία·
[illegible]ότητος κουφότητος. ἐλάσιος· πόλις ἑλλάδων.
[illegible]τη· αἱρεθῆναι δυναμένη ἤτοι προκριθῆναι.
[illegible] ἐθελοντής· καὶ μὴ κατακινδυνεύειν χάριτος.
ἐλ[illegible] ἡ ἐθελοντὴ μεταστασία. ἐλαταῖς· ὑπὸ τοῦ πυρὸς κε-
χαλκασμέναις. ἐλαΐτη· πόλις. ἐλαία· τὸ δένδρον·
ἐλαία δὲ ὁ καρπός. ἐλαΐτια· πόλις Μυσίας τῶν ἐν
φωκεῦσιν. ἐλαΐτερον· ἀπὸ λαφικήν. ἐλπίς· τὸ δε-
κτὸν τῷ ἀπομονῆς ὡς παρομοιοῦσθαι. ἔλαφος· καὶ
διὰ τὴν κουφότητα καὶ τὸ τάχος ἐλαφρὸς τίς ὤν.
καὶ διὰ τὸ ἐλεῖν τοὺς ὄφεις καὶ ἀναιρεῖν δι' αὐτῶν μυ-
κτήρων. καὶ ἀπὸ τοῦ ἕλω ἔλαφος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν
τοὺς ὄφεις.

ἐλεεινή· ἀπὸ τοῦ ἔλεος ἐλεεινή· καὶ οὐ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ.
ἐπεὶ ἔδει ἐλεητὴν ἀπὸ δὲ αὐτοῦ γ΄. μιῶ δὲ διὰ τὸ στοιχεῖον. τῶν λέγω
τῶν εἰς μος ὀξυτόνων τῆς παρωνύμου. ἑλένη· παρὰ
τὸ πολλοὺς ἑλεῖν τῶν καλῶν. ἐλεών· ἡ πόλις. τὴν
ἄρσεν εἰς ἐλεῶνος· παρὰ τὸ ἕλος. ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος.
ἐλευσίς· πόλις πλησίον ἀθηνῶν· ὠνόμασται δὲ ἡ πό-
λις ἀπὸ ἐλευσίνου τοῦ ἑρμοῦ· καὶ ἐλευσίνια ἐπὶ τοῦ
τοῖς γυμνικῶς· τὰ ἐλευσίνια ἐδίδοντο ἆθλον. ἄλλοι
δὲ φασὶ ἑορτὴν εἶναι τὰ ἐλευσίνια. ἑλληνόπολις·
ἀπολλόδωρος λέγει· αὐτόλυκος ἐκ τῶν ἑλληνίδων
πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν ἔκτισε πόλιν. καὶ
ὠνόμασεν αὐτὴν ἑλληνόπολιν. ἔστι δὲ καὶ ἑλένου
πόλις. ἐλλοφόνος· ἡ ἄρτεμις ἢ τοὺς ἐλλοὺς φονεύ-
σα ὅ ἐστι τοὺς ἐλάφους· κυνηγετικὴ γάρ.

Ἐλαιόδαιτον· τὸ ἐλαιόβρεκτον. ἑλησίων δὲ μὴ δρυτόποι.
ἔλη· συμφλαὶ τὰ ἀπρόσοπτα. ἐλλόβια· τὰ ἐνώτια.
ἔλυτρα· σκεπάσματα· κυρίως δὲ τὰ ὄσπρια τῶν ὀ-
σπρίων δὲ λέγουσιν· οἷον τοῦ ἀσπαλοῦ τοῦ καρκίνου, καὶ τῶν
ὁμοίων. ἐλλέβορον· τὸ λαχανωδέστερον καρπόν. ἐλλε-
ἔργαι· φόνια χαλκευτικὰ καὶ κακά. ἐλεγεῖα· ἐπιτάφια
θρηνώδη. ἐλάθουσα· ἀδδουλόσται. ἐλασίβροντα· ὡς
ὑπὸ κρότον τῆς ἐλαυνομένης. ἀριστοφάνης. ἐλασίβροντα μα
ρμηγμοὺς ἔπη. ἕλος· ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυγρος τόπος καὶ
ἀλσώδης. ἔλεος· ἑκούσιος λύπη ἐπὶ ἀλλοτρίοις κακοῖς
συνισταμένη. ἑλκεθέρες ὕδωρ· τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερ-
μασμένον· παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμασίαν. καὶ τὸ
θέρος τὸ θερμαίνω. ἐλάχιστον· μικρόν.

Ἐλκυστάσε· καταρωμαίως ἀπῆγξεν. ἐλκυστάζε·
καταρωμαίως ἀφανῶς διωρθώσε. ἐλκίζοντο ἐλκ-
γάρ μετο.

ἐλέγχομεν· κακολογοῦμεν. ἐλήλατο· ὤθει. κ(αὶ) ἐφαίνιζον. ἐ-
λελιξάμενος· ὁ ἐπιστραφείς. ἐλελίχθησαν· συνεστρά-
φησαν. ἐλεφαίρετο· ἐπλανᾶτο, ἐξηπάτητο. ἐλεφῆρασθαι·
κλάψαι, ἀπατῆσαι. ἐλεεῖν· ἀντὶ τοῦ ἐλεήσειν. ἐλ-
λαβεῖν. ἐλέσθαι· ἐκλέξασθαι. ἐλκῇ· λαμβάνῃς ἱερατικῆς,
σύρῃ. ἐλήλαται· συνέχεται. ἐληλέδατο· ἠλαύνετο ἀπὸ
τοῦ ἐλαύνω. ἐλιάσθη· ἐξεκλίνεν. ἐλιννύω· βραδύνω,
ἡσυχάζω. ἐλιννῶ· ἠρεμῶ. ἐλίσσετο· παρεκάλει. ἕ-
λοιτο· προκρίνῃ, θελήσῃ. ἔλπομαι· ἐλπίζω. ἐλᾶν·
ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. ἐλᾶν ὁμοίως. ἐλάκισε· μέσος ἐσχίσθη.
ἐλάκησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκόκησε καὶ ἐφώνησεν, ἤ. ἐλάμψαν·
φανερὰ ἐγένοντο. ἐλαστρηθείς· βιασθείς, κινηθείς. ζαμὸς
ἐλαστρηθεὶς [illegible] φάδι. ἐλαιά· διεγείρῃ. ἐλαιόμενος·
ὁ διεγειρόμενος. ἐλλεβορίαν· τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς
φαρμάκου. οὕτως Καλλίας. καὶ ἐλλεβορίζω ἀντὶ παθ(ητικοῦ).
ἐλεγαίνειν· τὸ παραφρονεῖν. τινὲς τῶν παλαιῶν τὸ
τὸ ἐλεγεῖον μέτρον, ἀπὸ τούτου κληθῆναι νομίζουσιν.
ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος ἢ Ἐρετριεύς, πρῶτος αὐτὸ ἐφθέ-
γξατο. ἐλεγαίνειν, καὶ τὸ ἀκολασταίνειν. ἔλακεν· ἐ-
φθέγξατο. ἐλάω· τὸ ἐλαύνω. καὶ ἐλῶ ὁμοίως. ἔλδεται·
ἐπιθυμεῖ. ἐλάθω· παραγίνομαι. ἐλέγχειν· ἐτάζειν.
ἐλέγχειν· ἀντὶ τοῦ ὀνειδίζειν. ἐλήλατο· ἐνεπάγη.
ἐλίπαρας· ἐφαίδρυνας. ἢ λιπαρὰν ἐποίησας.
ἐλογίσατο· ὑπέλαβεν. ἐλώφησεν· ἐγαλήνησεν,
ἐπαύσατο. ἐλπίζει· προσδοκᾷ. ἑλόντος· λαβόντος,
χειρωσαμένου. ἐλέγχομεν· ἀντὶ τοῦ κακολογοῦμεν.
μυκτηρίδο [illegible] ἐλέγχομεν. καὶ ἔργα δὲ χεῖρας
ἐλέγχῃ. καὶ ἔλεγχος ἡ αἰσχύνη. ἐλεφάντινον· ἀπὸ τοῦ
ἐλέφαν. ἐλαιοκομεῖν καὶ ἐλαιοκόμων, τῶν ἐργατῶν τῶν
ἐλαιεργαζομένων.

κομίζειν παρὰ τὸ ἐπιμελεῖσθαι. ἀφ' οὗ καὶ φυτηκόμος. ἐλαφρῶ·
ἐλαφρέον. ζάχρεον [illegible]. ἐλάφρεον. ἀπὸ τοῦ ἐ-
λῶ ἀφ' οὗ τὸ ἐλαύνω. ὅτι ἐξ ἐλήλακα. ὅτι παθητικῶς ἐλήλασμαι.
ὁμοίως ἐξ ἐλαφρόν. ὡς κεντῶ, κέντον καὶ κέντρον.
ἐκ τοῦ ἐλαφρόν, [illegible] ἐλαφρῶ. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ βοῶ βοά-
θω, βοαθήσω [illegible] ἐλαφρῶ καὶ συναιρέσει, [illegible] ἐλλοπιά-
τοῦ ἀλιέαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τίνος ἰχθύος καλουμένου ἔλλο-
πος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλλάμπειν [illegible]. ἄφωνοι γὰρ οἱ ἰχθύες.
[illegible] δὲ καὶ τοὺς ἀφώνους ἔλλοπας λέγουσιν. ἔλ-
πεο. ἔλπιζε. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, [illegible] ἔλπου καὶ ἐν διαλύ-
σει ἔλπεο:

ἕτερον Ἐλικοβλώς. κυκλοβλῶς. ἐλελεῦ· ἐπίφθεγμα πολεμικὸν
[illegible] ἐμμελοῦς κινήσεως. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ φα[illegible].
ἐλεφαντῶς· οἰκτρῶς ἀθλίως. ἐλλιπῶς· ἐνδεῶς. ἐ-
λωΐ· ἑβραϊστί.

τὸ ε μετὰ τοῦ μ:–

ἀρχ(ὴ) Ἐμβρόντητος· ἔκφρων, μαινόμενος. ἐμβριθής· στερε-
ὸς, ἔμφρων. ἐμέο· ἐμοῦ. ἐμέων· ἐμῶν. ἔμμορον· μεμοι-
ραμένον [illegible] ἔμπληκτος· μαινόμενος.
ἐμπρέπονται· διαπρέπονται. ἐμματέω· βαλ[illegible]
οἷον ἐμματεῦ διακονήσω. ἐμβόλιμος· ἀπελεύ[illegible]
πολεμαστής(?). παῖδες ἐμβόλιμοι [illegible]. ἔμπαιος·
ἔμπειρος. ἔμπορος· ὁ πραγματευτής. κυρίως δὲ
ὁ θάλασσαν πλέων. ἔμπορος· ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας
[illegible] καὶ πραγματείας [illegible] διὰ παντὸς τοῦ βίου τὴν
πορείαν ποιούμενος. ἐμμεμαυῖα· [illegible]
καὶ τοιοῦτον [illegible]. ἐμεῦ· ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
οὕτως ἐμεῦ ζῶντος. ἐμεῖο· ἐμοῦ. καὶ κατὰ διάλεκτον ἐ-
μέο. καὶ δωρικῶς ἐμεῦ καὶ ἐμεῖο. ἔμεθεν· ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

ἐμβριθής· τέλειος· ἐγκείμενος· ὑπομονητικός· ἐμπεί
μιμος· ἔμοχλος· τῆς ποίμνης. ἐγκάρπος· μου...
φρόνιμος· ἔμπεδος· ἤγουν τῶν περὶ τὰ γράμματα καὶ ...
ἔμπαιος· ὁ ἔμπειρος· οἷον κακὸς οὐδ᾽ ἔμπαιος ἀλκῆς·
οἱ μὲν παρὰ τὸ ἐν καὶ ἔμπειρος ἀρσενικοῦ καὶ τρίτου
ἔστιν τὸ α· ὡς τὸ δῆμος δαῖμος· οἱ δὲ παρὰ τὸ αἰ...
θέσει ἐμπαῖος· ἤγουν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ...
θ σημαίνει, ἔμπαιος ὁ αἰσθανόμενος· ἢ παρὰ τὸ μα-
θεῖν τὸ φροντίζειν. ἢ παρὰ τὸ ἔμπεδον ὁ βέβαιος:-

Ε ἐμπολή· καὶ ἀγορᾷ οὐρανοῦ ... ἐμπίς· κώ- θας
νωψ. ἐμπλάσσειν· ἤγουν πάντα καὶ ψυχικῶς ... διαγραφή.
ἐμβάδας· τὰ ἀνδρῷα ὑποδήματα. ἀρι-
στοφάνης. ἐκ τῆς δὲ ἐμβάδας ... ἀρρύθμοις
προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν. ἐμβολάδ
ἤτοι ἐγκεντρισμένας. ἀριστοφάνης. ἐμβολάδας ἀπὸ
ἐμπίς· κώνωψ ἢ παρὰ τὴν ... ζωΰφιον παρὰ τοῖς
ὕδασι γινόμενον. μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ. καὶ κατὰ
τὸ μέσον ... διεζωσμένον. ἐμμαρίσθαι· ἀνδρ
... φρόνησις στερεαί. ἔμφασις· τὸ αἴνιγμα ἢ μέγεθος
ἢ ἐμμονῆς. ἐμφερῆ· ὁμοίωσις. ἐμμερίμνησις· ψυχ
...τικῆς τοῦ θυμικοῦ ... ἐνέργεια. ἐμβεῖν· ἀπὸ
βαίνω δι᾽ ἐκμουμένων ... ἐμβεβηκυῖαι. ἔμπουσα·
φάντασμα δαιμονιῶδες ὑπὸ ἑκάτης πεμπόμενον
ἀλλάσσον μορφὰς πολλάς. παρὰ τὸ ἑνὶ ποδὶ ἕζειν· ἢ ἀπὸ
τοῦ ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν. ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν
τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις· ἐκαλεῖτο δὲ
αὐτὴ καὶ ὀνοκώλη. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι φάσμα ἦν
τῆς ἑκάτης τοῖς δυστυχοῦσι φαινόμενον.

Ε ἔμβρυον· τὸ κυοφορούμενον καὶ ἔτι διαπλαττόμενον
βρέφος.

παρ' αὐτὸ ἐσσωρευσμὸ ἑτοιμάζεσθαι. ἐμμήνιον· ὃ καὶ ἐ-
πιμήνιον τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναι-
ξί. προσφυὲς δὲ τὸ αἷμα αὐτοῖς τοῖς παρ' ἐφήβοις. ἔκπαλιν·
ἐναντίον. ἐκπλέα· μεστὰ, πλήρη. ἐκφανδόν· ὅμοιον
παραπλήσιον. ἐκφαντικὸν τρόπον· δηλωτικὸς τρόπος.
ἐκφύλιον· συγγενικόν. ἔκφυτον· πεφυκὸς τῇ φύ-
σει οὐσιωδῶς. ἐκφανδόν· φανερόν. ἐκπύραγρα· κυρί-
ως χύτη λάγανον ἐπὶ πυρὸς ἐμπιπτόμενον τὴν ἀσφάλειαν.
ἐκμόχλαι· μοχλοὶ ἀσφάλεια. καὶ ἔμβολος· χάλκωμα
τὸ ἐπὶ πυρὸς γενόμενον περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρῶραν ταῖς
ναυσίν. ἔμβολον δὲ ἐφ' ἃ χρηματίζων ἐχρημάτιζον. ἐμβρι-
θές· στερρὸν, στιβαρόν. ἐμμελέστερον· συνετὸν ἐρρυθμισμένον.
ἐμπεδῶσαι· βεβαιῶσαι. ἐμποίνιμον· ἐπιζήμιον θάνατον.
ἐμβριμῆσαι· μετ' ὀργῆς λαλῆσαι. ἐκμεριμνώμενος.
ἐκφανὲς φανερόν· τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθὲν μηδὲ ἐν
ἀποθανόν. ἐμβίον· τὸ ψυχικὸν πάθος ἐμέγα ζέσκοι
κομίσασα. ἐμβεβαρημένα· κατάπαυσεν γεγονόμενοι:–

Ἐκμεριμνώμενος· μεγάλου φροντίζοντος ἐπὶ πάντων.
ἐκπαροινοῦντες. ἐμυκτηρίζοντες. ἐκπλασσόμενοι.
ἐπεγκαίροντες συρρηγνύμενοι. τοῖς φίλοις καὶ
οἰκείοις ἐκπλασσόμενοι, ἀποφαντοὺς αὐτοῖς ὡς
πολεμίοις. ἐκεστρώσατο. ἐζώσατο. ἐκ τῶν προφόρων.
ἀντὶ τοῦ μετέπρασε ἤτοι ζώνας διαζωσάμενοι. ἐκμορ-
έλαχον. ἐκπαίζαι. ἐπιστρέψαι ἢ φροντίσαι. ἐκ-
πλαγαστόμενοι. ἐκπίπτοντες ποταμοῦ. οἱ δὲ ἐκπα-
λαστόμενοι, καταρρεόμενοι τὰ ἐπιθάλασσα τοῦ πο-
ταμοῦ. Θουκυδίδης τοῦτο φησί. ἐκμηνίων ὀργίζοντο.
ἐκπορπῶ· περιβάλλω. καὶ ἐκπορπᾶσθαι, ὁμοίως.
ἐκκεκαῦτο. Ἀριστοφάνης ἐβρυχᾶτο ἐκεκήρυεν. ἐκραχλοῦσι·
καταρνοῦσιν.

πόρχονται· ἐμβάλλουσι δὲ ὁ μὲν τὴν βασιλέως, ὁ δὲ λυδίαν·
ὁ δὲ ἐπὶ Προκόπιος τὴν Φρυγίαν τὴν ἄνω· ἐμμανὴς καὶ ἐκμανής
ἐμβεβλήκασιν· τούτῳ δὲ ἔθος ἐμφράττειν· ἐμβαστάσαι· ἐπι-
βῆναι τὰ ἔνδον ἐξερευνῆσαι καὶ κατασκοπῆσαι· ἐμπεδοῦ-
σι βεβαιοῖ ἢ στερεοῖ· ἐμποπάζει· θριαμβεύει· ἐμπιπρᾶται
καίεται· ἐμπυρίζεται· ἐμπιπλᾶται· πληροῦται, χορτάζεται·
ἐμπιζομῆσαι· διατρῆσαι διατρυπῆσαι· ἐμφαίμων· ὁ αἱ-
ματώδης· ἐμφοροῦμαι· κορέννυμαι· ἐμφιλοχωρεῖ· ἐνδια-
τρίβει· ἐμμέλλειν· ἐμφαίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐν καὶ τοῦ παρομοίων·
ἐμμάθαλξαν· κατεπράυναν· ἐμμαλάξαι· ἐμπεφυῖα·
ἰσχυρῶς κρατοῦσα· καὶ ἐμπεφύασιν· οἷον ὡς ἔχει·
ἐμπεφυῖα· ἐπιφύομαι τὸ προσπελάζω· ὁ μέσος ἐμφύω·
ὁ παρακείμενος πέφυκα· ἡ μετοχὴ ὁ πεφυκώς· ἀποκοπῇ πεφω-
πεφυώς· καὶ τὸ θηλυκὸν πεφυῖα καὶ ἐμπεφυῖα· ἔμμορε·
ἔτυχεν· ἐπειδὴ δὲ ἀόριστος β' ἀπὸ τοῦ μορῶ ὅ ἐστι τυγχάνω·
ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστος β', δῆλον· καὶ τὸ γ' πρόσωπον τῶν
πληθυντικῶν, ἔμμορον εὑρισκόμενον· ἐμπάζομαι· ἐν-
τίθεμαι λόγον ποιοῦμαι· οἷον οὐ τῷ θεοπροπίης ἐμ-
πάζομαι· παρὰ τὸ ἔμπης ἢ παρὰ τὸ ἔμπαιος· ἐμῶ·
τὸ τὴν τροφὴν ἐκβάλλω· Ἀριστοφάνης· δότε μοι λεκάνην
ἵν' ἐξεμέσω· ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀφίημι· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ.
ἐμῶ· ὡς ῥόω ῥῶ· τίω τιμῶ· ἐμβατάζων· ματαιο-
λογῶν· ἐμβαλοῦ· ἀντὶ τοῦ ἐλάσον· ἰδίως δὲ ἐμβαλεῖν τὸ ἐπὶ τῶν
ναυσὶ κρούουσαι καὶ ταῖς κώπαις· ἐμμαρμαίρεται· μαρ-
αυστηρότητος ... ἐμμακάρισαν·
ἐμμηνιμόρφωσαν· ἐμφαλώθη· ... ἐν...
ἐχάρησαν· ἐμμάχησαν· καὶ ἀπέλυσαν· ἐμμάκυσον· ἀμελαμ-
θανον· ἐπενόσατο· ἐβουλεύσατο· ἠμάτησεν ἢ μέλλησεν
ὁ ματαιοπονήσεν· ἐμφράττων· ἐμφραίνων· καὶ ἐμφράσσον-
τος.

ἀπὸ τοῦ εἰσελθόντος. οἱ δὲ ἐξ ὁμοίου [illegible] προκειμένην
[illegible] τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντος.

ἐμμελῶς· συνετῶς ἡδέως. ἐμπλήκτως· ἀντὶ τοῦ [illegible].
ἐμμελῶς [illegible] πρεπόντως· σπουδαίως. ἐμμεμαώς· [illegible] ἡ δὲ λαβδα-
[illegible] ἡ δὲ αὐτοῦ [illegible] ἐμμεμαυῖα. ἔμμαχος· ἀν-
τιλογῶς ὅλως συντόμως. ἔμπαλιν· εἰς τοὐπίσω.

τὸ ε μετὰ τοῦ ν :-

Ἐνδεῖκται· οἱ κατήγοροι καὶ οἱ συκοφάνται. ἐναγέστατος·
ἀκάθαρτος μυσαρώτατος. ἐναντίον· ἐνώπιον. ἐμπαρα-
χρῆμα· ἐν τάχει. ἐναγισμοί· ὁλοκαυτώματα ἢ μιασμοί.
ἐνδεές· χρείαν ἔχον τι λειπομένην. ἔμμεσος· [illegible]
[illegible] ἠλίθιος· ἀπὸ τοῦ [illegible] ἰωνικῶν παρ' ἑαυτῶν [illegible].
ἐναλίγκιος· ὅμοιος παραπλήσιος. ὡς παρὰ τὸ πήσ-
σω γίνεται [illegible] καὶ παρὰ τὸ ἁρμόζω ἁρμόδιος, οὕτω
καὶ παρὰ τὸ [illegible] τὸ ὁμοιῶ, [illegible] καὶ ἐπειδὴ πολλάκις
τὰ τοιαῦτα διὰ χρείαν μέτρου ἀποβάλλουσι τῆς [illegible]
τὸ ε. οἷον [illegible] καὶ τὸ δὲ [illegible] κατὰ [illegible]
ὡν πόλιν· τούτου χάριν ἀποβάλλουσι καὶ τοῦ [illegible]
τῆς [illegible] καὶ [illegible] ἴκιος ἐνίκιος. καὶ προελθοῦσα [illegible]
ἄλλου λαβοῦσα μετὰ [illegible] τοῦ [illegible]. καὶ διὰ ταῦτα [illegible]
βραχέα, ἐναλίγκιος. ἔνθεος· θεοφορούμενος [illegible]
ματι. ἐγκάθετος. ἐνδρα[illegible]. ἐμμαν[illegible]
ἔνοχος· ὑπαίτιος χρεώστης. ἐν παραβύστῳ· ἐν γωνίᾳ
λεληθότως. ἐντριβής· ἔμπειρος [illegible].
ἐν[illegible]. [illegible]. ἐνώμοτος· τοῖς ὅρκοις ἔνοχος.
ἔνθους· θεωρητικός. [illegible]· οἱ [illegible]. ἐναρ-
γής· φανερός. ἐνδελεχισμός· ἡ ἐπιμονή. ἐνδρανής·
πρακτικός. [illegible]· ἐρυθρός. [illegible]· ὁ πρᾶος.
ἐν χρῷ κεκαρμένος· ὥσπερ [illegible] πλησίον τοῦ δέρ-
ματος τρίχα.

ἐνδιάθετος· ἐκ ψυχῆς προσκείμενον. ἔμπαλαι· ἐγκοφίνου
ἐγχρόνῳ· οὐ τὸ σῆμα μετρητὸν ὑπὸ χρόνον. ἔνος· ὁ ἐνιαυ-
τὸς ὁ χρόνος καὶ ἐνιαύσιος. ἐνυάλιος· πολεμικὸς μα-
χητής. ἐνθουσιασμός· ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ
τοῦ θεοῦ. ἐντρεχής· γοργὸς ὀξύς. ἔνδικον· δίκης ἄξιον.
καὶ γὰρ ὁ μιθριδάτης τά τε ἄλλα ἔνδικος ἦν. ἔνδιος·
παρ' ὁμήρῳ ὁ μεσημβρινὸς καιρός· παρὰ τὸ διὸς ἦμαρ καὶ ἐκ-
τείνεσθαι τὴν ἡμέραν· ἢ παρὰ τὸ ἰδίω τὸ ἱδρῶ, γινόμενον
ἐνίδιος καὶ ἔνδιος. ἐνέρτερος· κατώτατος· ἀπὸ τοῦ
ἔνερθεν ἐνέρθερος καὶ ἐνέρτερος. ἐνιπεύς· ὄνομα πο-
ταμοῦ· παρὰ τὸ ἐνιπήν· καὶ γὰρ ἄγριός ἐστι καὶ ἀπηχοῦν
πέφυκεν:

Ἐμβλεμένη· ἢ ...ρεῖς. ἐμβάλλουσαν· ἢ καραιὴ τὴν ...
δαλέτη. ἐνδείξεις· φανερώσεις καὶ ἡ ἀπολογία. ἐν ῥάβδῳ.
ἐνεπτυσμένου λόγῳ. ἐνδόμυχος· σκοτεινὸς ἢ ἀπόκρυφος.
ἐνεργεῖν· ἐπὶ τε ... οὐδὲ ἐξαναστάν...
ἐνεργεῖν· ἐπιποιήσαντος τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔφοδον.
... δικαίως καθήκουσι. ἐναίσιμα· ἐνδέσμω τύχοι
... ἐπὶ ... τυχών. ἐνώπιος· σύμβολος.
... ἐμφανῆ ἐν καλῇ ἐν φανερῷ ἐν μεγάλῃ. ἐν
... αἳ τὰ σώματα τέμνουσαι. τοιαῦτα δὲ ἔφω-
θασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς μεγάροις αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. ἐμποιη-
λατῆ· ἐν περιστοτόξῳ μονός. ἔμμηνφι· μετὰ τρίτην
ἡμέραν· ἢ ἐμμηνιαῖ ἀρχὴ τοῦ μηνός. ἐντάξεις· παράλληξις.
ἐντεριώνη· τὸ ἐντὸς ἢ ὁ φλοιὸς ἢ ξύλος βοτάνης. ἐνέ-
δρα· ἐνεδρεῦσαι· ἐν ᾗ κάθηνται τινὲς μέχρις ἂν ἔλθωσιν
οὓς ἂν ἐπιβουλεύσωσιν. ἐναγ· ἢ μόσχος καλούμενος ἢ
ἐν φωτί. ἢ ... καὶ πάντα ἀνομαδικὴ θύειν ...
... αὐτοῦ ... ἕως καὶ ... ἐν φωνέοις κεχρῆσθαι.

ἐναντία καὶ ἐναντ(ίου), δὶς ἔμος μ· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ..., ἔμος· ἐμμεα-
δὲ, δι᾽ αὐτοῦ μμ· ἐν δίκῃ· ἀντὶ τοῦ δικαίως καὶ κατὰ ... κοτ-
ἐνδυομενίαι· τινὲς μὲν ἐνδυομενίαν ἅπασαν, ἐκ τῶν μοι-
κίων ... πᾶσαν τὰ ἐπίπλα· ἐν ισκοπιῇ· ἐν βουνῷ·
ἐν θυσίαι· θεοφορίαι· ἐν κυνέῃ· ἐν περικεφαλαίᾳ· ἐν μοι-
ρ(ας) περί τι μος τοῦ μου κινήσεις· ἐνταξεις· παράλληλοις
... τιμος προσαρμ(ό)ζειν κ(αὶ) θῶν περι ισορίας ἐπὶ ... ἐν
πολλῶ· παραγγελίαι τις διὰ ... ἐν ἴππῳ· ἢ διαλογισμῷ ...
πλήξις καὶ ἀπειλή· ἀπὸ τοῦ ἐνέπω· ἐν καρος ἔσται ...
ἐν θανάτου· περιφραστικῶς ὁ θάνατος· ἄλλοι δὲ ἐν καρος
... καὶ τὰ νεκρὸς ἡ κατὰ θανάτου· ἢ ὡς ἐν ἰοις ἐν ...
... οφόρου· πρῶτον γὰρ κάρα ὁ πολεμήσας ...
ἔδοξαν ... μαι ἀτιμοι· ἐν τρέχειν ... ... ὁρμου καὶ
... ὡς ἐπὶ πηδᾶν ... ματι· ἐν ὠπὶ ... αἰθ-
ἔρα παιμαι· παρὰ τὸ ἐπειθαι· ἐν ὥρῳ το· ... ὥρῳ ...
ὅρος ... ὁ παθὴς ὄρομαι· ὅπ ... ὄρομαι ἐν ὥρου ὥρου·
σύνκοιτον ὥρ ... καὶ ἐν ὥρῳ το· ἐναρμόνιος φωνή· ...
ματος· ὡς ὅτι τῶν ἁρμῶν ... ἐναρμόνιος ...
ἢ τοῦ ... ἀναρμόνιος ἀγράμματος· ...
βάτων ... χή::

Ε [Ἔ]μαυλον· ἐπιτερπὲς ἐνηχούμενον· παρὰ τὸ αὐλ(ός)· αὐλ(ὸς) γὰρ ...
... καὶ ἐπὶ ... ποιοῦ τὸς γὰρ ὅτι τῶν ...
ἐν αὐλίσμασι· οἰκήμασι· ἔνδιαστον· ἀτεφίλολον· ἐν ἁλι-
θαλασσίαι· ἔνδικον· δίκαιον· ἐνίαι· τιμαί· ἐν προσχή-
ματι· ἐν ὑποκρίσει· ἐν στόρμοισιν· ἐν ... θεοῖσιν· ἐνυφρον·
τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν ἔντοσθεν τὸ τῶν κρεμαστῶν
... ἔνοχον· δυνατὸν ἐνδεχόμενον ἐνυπάρχον·
ἔναρα· τὰ σκῦλα τὰ λάφυρα· κυρίως τὰ πολεμικὰ
ὅπλα· παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἡρμόσθαι τῷ σώματι·

ἔνδιμαι· τὰ ἐν ποσὶν ἤγουν τὰ ἔμπεδα· οἷον γῆ ἐν μ...
ὄντα τὰ ἐμποδὼν τῶν ἰμῶν· καὶ ἁπλῶς τῶν καλῶν...
παρὰ τὸ ἐν ποσὶν εἶναι· τὸ δὲ διὰ τοῦ ι ὤ ται· ὡς ἀνθρώ-
πος· ἐνόντα· τὰ ὑπάρχοντα· ἐναύσματα· ἀρχαὶ
ἐμπυρεύματα ὑπεκκαύματα· ἐνδέοντι· ἐντυχ...
σίμου· ἐνδόξια· ἄσια καλοῦ· ἐν γῆρας πόνοις· ἐμπλη-
θέντων· ἐνθύμιον· καὶ κατὰ διάνοιαν θυσίαι καὶ προσ-
φοραὶ ἤγουν ἀγαθά· ἐνθύμημα· ἀπελθὼν καὶ αἰσθε-
μένος συλλογισμοί· καὶ ἡ πρώτη κορμὴ τῆς ψυχῆς
ἐν σκοτεινοῖς· ἐν ἀποκρύφοις· ἐνώπιον· σχετλιακόν
ἔντεα· τὰ ὅπλα· ἐντεγεέσιν· ἐνοικήμασιν· ἐν-
φορέντρου· ἐμφορᾷ· ἐν καλῇ μὴ νεκρῶν· ἐμπολικῶν·
παιδικῶν· ἐμμεταιχμίῳ· μεταίχμιον ὁ μεταξὺ τῶν δύο
φαλάγγων τόπος ἀγχίθυρος· ἤτοι ἐν μέσῳ· παρωνόμασται
δὲ ἀπὸ τῆς αἰχμῆς· ἐναντιωματικά· καὶ ἐναντιωμα-
τικοὶ σύνδεσμοι· οἱ τὸ ἐναντίον τῆς δυνάμεως τοῦ πράγ-
ματος δηλοῦντες· οἷον ἀσθενὴς μέν εἰμι· οὐδὲ ἰσχυρὸς.
καὶ ὅμως ἀσθενὴς ὤν, σὲ τὸν ἰσχυρὸν ἔτυψα· ἐν κεφαλαίῳ·
ἐν συντόμῳ· ἐναύχμενα· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δε-
δευμένα· ἔνδιμαι· τὰ ἔμπεδα τὰ ἐν δόμοις τῶν ἰμῶν ὄντα·
ἐνευ· ἐπιφώνημα.

Ἐνδιάγει· ἐνεφιδιατρίβει· ἐνδ˝· χρὴ καὶ τὸ δ δ˝· ἐνδι- ξη
αιτώμενοι· ἐνδιατρίβοντες· ἐνδοιάζοντες καὶ διστά-
ζοντες, ἀμφιβάλλοντες· ἐνσκήψαντα· ἐφορμήσαντι.
ἐνδειξαμένῳ· ἀπολογησαμένῳ· ἐναποψύχειν· παρὰ τὴν
σκιάν, τὸ ἀποψύχειν· παρὰ ὁ μακρῷ τῷ λιποθυμεῖν· ἐνιέναι.
ἐμβάλλεσθαι προπέμπεται· ἐναίρειν· τὸ φονεύειν· παρὰ
τὸν ἄρην τὸν πόλεμον, τὸ ἐναίρω· ἐνδείξεις καὶ ἀπολογίαι·
ἐνταλθέντα· ἐπιτραπέντα· ἐνέβη· ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθε.

[illegible] δὲ συγκλάθων πρὸ αὐτῶν. ἐν μὲν [illegible] ποδὶ λακτίσασ-
κε [illegible] τὸν ταῦρον. ἐν δὲ κέκριμον τοῖς κακοῖς συνῃκη-
σαν ὡς ἀπέκριμον τὸ ἀπεδοκίμαζον. ἐν μὲν κάμψαι
[illegible] ται ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα ὡς ἐν ἐχθροῖς ὁ σώφρων ἔχων
[illegible] ἐπιπνεῦσαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν μὲν κάμψαι. ἐνίσπω. κακο-
[illegible] ἐν μὲν ἐμπίπτειν. ἐκκαλλιλογήσειν. ἐν ἐφολκήσαν. τὰ
[illegible] ἑλκύσαν. ἐν μὲν ἔσχεσε. μεσοφι κατεσκέδασεν. ἐκ-
[illegible] κλείως ἐν μὲν καινοποιήσεν. ἐν μὲν κάμπτω. [illegible]
[illegible] ἐναίρειν. τὸ ταῖς ὅπλοις κυλάειν. ἐν μαλ[illegible]
[illegible] ἐν μακαρίζεται. ἐντρυφᾷ ἐν καλῷ [illegible]
[illegible] ἐφέλκεται. ἐμπαιζ[illegible]. προτρέπεται. ἐν ἄλλοις τε
[illegible] τὸν ἱκετεύοντα πρὸς τοῖς μαστοῖς. ἐν μὲν βαλ-
ἐπιπλεῖν. ὁ δὲ κέκριμας τοῦ τὸ μάδικον. πλῆγας ἐν ἐμβαλ-
ἐν μεθουσίαι. ἐμμαίνεσθαι. ἐν μὲν [illegible] ἐν ἐμβαλεῖν ἐν μὲν ποι-
κιλλεῖν. ἐνέπεσε συνέβη ἐγένετο. ἐν ἐφ[illegible]. ἐν [illegible] χ[illegible].
ἐν ἐλλείπειν. ὑφορήσειν. ἐν ἐφημεῖν. ἐνεδέξατο. [illegible]
θεοφορεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πνεύματος καταλαμβάνεται [illegible]
[illegible] δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μαίνεται. ἐγκόπτουσιν. ἐν [illegible]
κοιν. ἐνεργεῖν. ἑτοίμως πράττειν. ἐν [illegible] χ[illegible] [illegible]
ἐχόλα. ἐνέχεεν. ἐνεκάλει. ἐν ἐπήμησαν. ἐν [illegible]
σαν ἐνηλώθησαν. ἐνεχάρισαν. ἐν ἐπίσχασαν [illegible]
τὸ κωλύω. ἐνήρκται. ἀρχαιοποιήσειν. ἐνην [illegible]
τοῦ ἐν ὑπερέχειν. ἀντὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν, ταῖς ἐνδόξα-
ἐνίκησεν. ἐμπαίζει. ἐν ζῆσαι. ἐγκαθίσαι. ἐνίδρυται
ἐγκαθέζεται. ἐμφορήσαμενοι. ποδῶν ἐν πυξίοις
ἐν πρέπει. εὐπρεπίζει. ἐνώπισαι. ἐνπάλλουσιν. ἐνε[illegible]
ζειν. κυρίως τὸ ἐν μέρει διαγάγειν. ἐναβίζειν. τὸ χορὸς φέρειν
ἐνθύειν τοῖς κατοιχομένοις. οὕτως ὁ Ἡρόδοτος. ἐμ-
λοῦντα. ἐμπεσοῦντα. ἐναπομαστοὶ. ἐντυποῦν [illegible]

ἐναπομόρξασθαι· ἐναποψύχειν· ἐναπομάξει· ἀφ' ὑποφθάσθου
τῷ στρατῷ· ἐναπο..ργημωνται· ἐναποτίθενται· ἐναφῶ-
καν· ἐν τῇ .. ἐνέβαλον· ἐναφῆκαν τῇ δρυῒ σφῆνας ὡσ-
διαφαίνει· ἐνδέξασθαι· παρακαλεῖ ἐνακροάσασθαι· οὐδὲ
φίλιον λόγον ἐνδέξασθαι παρὰ τῶν τοῖν πολεμίοιν ἐρ-
δρώντων· ἐνδέχεσθαι· παραδέχεσθαι πείθεσθαι· οὐκ ἐν-
ῶν τοῖς Μελισσαρίου λόγοις ἐνδέχεσθαι· ἐνδείκνυμαι·
ἐνδείκνυμαι ἔλαβον τὸν κατασκευάζοντά τι καὶ κακουργοῦν-
τα περὶ τὰ κοινά· ἐνδείξασθαι· ἐπὶ τοῦ κατηγορῆσαι·
Ἰώσηππος· πολλοὺς γὰρ διαβάλλοντες κατὰ μῖσος καὶ διαφορ-
ιδίας ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους· καὶ ἐνδείκνυται· οἱ κατή-
γοροι καὶ οἱ συκοφαντοῦνται· ἐναύσασθαι· ἐξάψασθαι· ἐνα-
πομένοντες· ἐμφοβούμενοι· ἐνδέκατε· φέρετε· ἐνέσπα-
σαν· ἐνέπεσον· ἔμμενε· λέγε· ἐνοπτρίσαι ἑαυτὸν κα-
ταμονῆσαι· ἐν τομῇ· κτήμῃ· ἐντείνατο· περιεσφίγχθη·
ἐν τῷ ἐπιλαμβάνεσθαι· ἐν τῷ δέεσθαι· ἐν τῷ ἐκλείπειν·
ἐν τῷ ἀποθνήσκειν· ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι· ἐν τῷ
διαιρεῖσθαι· ἐντροπαλιζομένη· ὑποστρεφομένη· ἐ-
νίστατο· τὸ ἐπὶ πλεῖστον καὶ καλλιλογεῖν· ἐνθυμαΐζομενοι·
ἐνθυμούμενοι· ἐναγίζων· κατακαίων νεκροῖς φόνον· ἐνα-
πίβουσι μοῦ τῶν τοῦ ξανθοῦ μαλλοῦ καὶ καθαρμὸν ποιοῦσιν·

Ἐ μαγχος· πρὸ μικροῦ χθές· ἐν τῷ ἄγχιστα παρελθόντι
χρόνῳ· παρὰ τὸ ἄγχου τὸ ἐγγὺς τὸ πλησίον γέγονεν ἔγχος·
Ἐν σῳ θέ ἔναγχος· ἐναλλάξ· ὡς παρὰ τὸ μίζω γίνεται
μίξ καὶ ἐπιμίξ, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἀλλάξω μέλλοντα
ἀλλὰξ καὶ ἐναλλάξ· ἐναργῶς· φανερῶς· ἐνδελεχῶς·
ἐννόμως συνεχῶς· ἔνερθεν· ὑποκάτωθεν· ἔνθεν
Ἐ ἔνθεν· τῇ δὲ καλεῖσθε· ἐνταῦθεν· παραυτά· ἐναλλάδι
σημαίνει πλαγίως· παρήγαγον δὲ τοὺς πρέσβεις ἐς μέ-
σον ἐναλ

τοῦ χαίρειν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν περιεσφιγμένους· ἐνάρθρως· ἡ λε-
ξωμένως· ἐνδυκέως· ἐπιμελῶς· ἐναλλάξ· ἐνηλλαγμένως·
ἐνιαχοῦ· πολλαχοῦ· καὶ ἐνιαχῆ ὁμοίως·

τὸ ε μετὰ τοῦ ξ :-

ἐξ ἀπόπτου· ἐξ ὑψηλοῦ τόπου· ἔξαρθρος· ἀρθριτικός·
ἐξάρμος· ὁ ἁρμοῦ λελυμένος· ἐξάγιστος· μυσαρός· ἐξώλης· ὁ κί-
ναιδος καὶ τοιοῦτος πόρνος ὁ ἀσελγής· ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα·
ἐξαίμοι· οἱ λίαν φαῦλοι· ἐξιτήριοι λόγοι· ἀλλ᾽ αἱ ἐφόδιοι ἢ τὸ-
λευταῖαι· ἢ ἀποδημητικοί· ἢ ἀποχαιρετιστικοί· ἐξήριοι·
οἱ ἂν ὑπόστατοι τοιοῦτοι ἔξω τοῦ ἡμίσεος ἢ τοῖς τῶν χαλινῶν· ἐξηνί-
ων· ἢ τοῖς ἐξ ἀπαλῶν ἐκ βρεφῶν· ἐξάντης· ὑγιὴς καὶ ἐξω-
λάλητος· καὶ οἱ μὲν ἔδρασαν ταῦτα εἰς τοὺς μὲν τοῖς ἐξάντης γε-
γόνονται τοῦ κακοῦ· ἐξαίρετος· ἀφαιρετός· ἐξουσιοῦσθαι μετ-
κεραυνοῖς ἡμέρα ἀστραπαί· ἐξαλλαγάς· ἐκ τοῦ ἡσυχ-
ρέοντος διὰ τὸ κακῶς· ἐξ ἐλάθρους· τοὺς ἰδίᾳ ὑπό τινων
ἀφεθέντας· ἐλάθρους δὲ τοὺς ὑπὸ κοινοῦ τῆς πόλε-
ως· ἐξ ἐφόδου· ἐξ ἐπιδρομῆς· ἐξ ἀπήνης· ἐκ τῆς ἁμάξης·
ἐξαπάτη· ὄμβρος· ἐξ ἐφημερίας· ἐκ σωματικῆς λειτουργίας·
ἐφημερία δὲ κυρίως, τὸ παρεῖναι καθ᾽ ἡμέραν· ἐξουσίας· τὸ πλέ-
ον ἐπιτηδείως· ἐξῆς· διαδοχῆς τῆς βεβαίας καὶ ἐμμόνου·
καὶ θὴν εὐλόγως ἢ καλῶς διαλεγόμεθα· ἐξαγοραστής· ἀριστο-
φάνης ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖος καὶ θρασύς· ἐξαρόσης· ὁ παρόσο·
ὁ δὲ θρασὺς τὸ πρὸ ἐκθέων· ἐξάρασθαι· ἐκ τῶν ποδῶν προ-
ουμένους κελευστρωθείς, ἀπέλιπε τὸν βίον· ἐξαιτοῦσα·
ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας· ἐξουδενώσεις· ἢ ἐν τῷ ἀδα-
ἀνυπαρξία· ἐξάρρησις· ἢ ἐξομολογήσεις· ἐξαρίκμου·
ἀπὸ ἀρχῆς· ἐξευμενίζει· ἐκ τῆς κοίτης· ἐξομολογήσεις·
ἢ τῶν ἁμαρτημάτων ... ἀχαριστίας τῶν θείων
... ἀπαριθμήσεις· καὶ ἡ τῶν καλῶν ...
παρ᾽ αὐτῶν

πωλητῶν· ἐξαγόρασις· ἀμφότερα γὰρ ταπεινώσεως ὑπὲρ
χ(ριστο)ποιητικά· ἔξοδοι· αἱ γεννήσεις· ὡς τό, αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ κ(αὶ)
γονὴ τοῦ Χ(ριστο)ῦ, ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος· κ(αὶ) ἡ μὲν γὰρ ἄνω,
ἀπαρχῆς καὶ ἀΐδιος· ἡ δὲ κάτω, ἐξ ἡμερῶν ἤρξατο καὶ ὑπὸ
χρόνον ἐστίν· ἐξέτασις· καὶ ἐξετασμὸς κ(αὶ) κρίσις· ἕξις· κ(αὶ)
ποιὰ πάθησις φύσεως δυνάμεις· κ(αὶ) τῶν λοιπῶν οὐσιῶν
αὐτικῶς διακρίνουσα καὶ ἀφορίζουσα· ὡς φ(ησὶ) Διονύσιος·
ὅτι ἡ φθορὰ ἐστὶ φύσεως ἀσθένεια καὶ ἔλλειψις τῶν φυσικῶν
ἕξεων τε καὶ ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων:
ξ ὑπογύου· ἐκ τοῦ σύνεγγυς· ἐξαιρετέα· ἀξία τοῦ κατα-
γραφῆναι· ἐξαίσια· τὰ παντὸς ἐπαίνου καὶ ἐπέκεινα θαύ-
ματος· ἐξίτηλον· ἀσθενὲς ἐγγὺς ἀφανισμοῦ· ἐξίτηλα δὲ κυ-
ρίως λέγονται ἐκεῖνα, τὰ ἀποβάλλοντα τὸ θάλλειν· καὶ ὡς
ἂν εἴποι τις ἐτυμολογῶν, ἔξω τοῦ τεθηλέναι· ἐξίλασμα·
ἀντίλυτρον· κ(αὶ) δῶρον προσφερόμενον θ(ε)ῷ ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῆς·
ἐξάλλεσθαι· πηδῆσαι· ἐξορμῆσαι· ἐξάλειπτρον· κ(αὶ) τοῦ κα-
ρου λήκυθος τὸ ἀλάβαστρον· ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δ' ἐπιμοῦντ(ες)·
ἐξακριβαίου· ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἀμαρῶς· ἐξαίρετον·
τὸ ἐπίλεκτον· ἐξαίρετον· τὸ ἐκκαλλόμενον· ἐξαιτοῦ-
τὸ ἐξαίρετον· ἐξηυλημένον· κ(αὶ) παλαιὰ γλωσσὶς τοῦ
αὐλοῦ·

Ἐξονυχίζειν· ἀντὶ τοῦ συνεχωρῆσθαι κ(αὶ) ἀκριβολογεῖσθαι·
ἐξωφρυωμένοι· ὑπερηρμένοι· ἐξεθύσαντο· ἐμαντεύ-
σαντο· ἐξεκίνησεν· ἐξεδίωξεν· ἐξαίροντες· ἀνατρέ-
ποντες· ἐξεκομισμένον· μεμορφωμένον κ(αὶ) τέλειον·
ἐξάπτεσθαι· ἀντιλαμβάνεσθαι· ἐξαρτᾶσθαι· ἐξανθί-
ζω· τὸ κάμπτω· ὡς τό, ποικίλας ἐξηνθικαν τὰς βα-
φάς· ἐξανθῶ· ἀναβλαστάνω· ὡς τό, ἐξήνθησεν ἡ ἔρη-
μος·

ἐξαργυρῶσαι· ἢ οὐκ ἐξαργυρίσαι. ἐξαρτήσας· ἐφ᾽ ἁρίσ-
κων ἢ κρεμάσας. ἐξαρτίζει· πληροῖ παρασκευάζει.
ἐξαρπάμενος· κατασχὼν πόρρω πλανηθέντα. ἐξαιροῦμαι·
ἀποκομιζόμενος ἢ ῥυόμενος. ἐξάρξαντος· προκα-
ταρξάντος. ἐξαπορηθῆναι· ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι. ἐξέ-
φησεν· ὡς ἐκφάσει καὶ ἔφησεν. ἐξεπολέμωσεν· ἀδιαλλάκτως
εἰργάσατο. ἐξέθορεν· ἐξεπήδησεν. ἐξιλεώσονται·
ἐξευμενίσονται. ἐξετάσομεν· ἀκριβώσωμεν. ἐ-
ξέφυ· ἐγεννήθη. ἐξελάσησεν. ἐξεπαμμύθη. ἐξηπάθη·
ἐξηπλώθη. ἐξομολογοῦμαι· εὐχαριστῶ. καὶ κατ᾽ ἀσω-
αμίμνης, ἀντὶ τοῦ χάριν ὁμολογῶ. ἢ γοῦν δοξάζω. ὥσ-
το, ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ. ἔθος γὰρ τοιοῦτον τῇ θεο-
πνεύστῳ γραφῇ τὸ τῆς ἐξομολογήσεως ὄνομα καὶ
ταυτοῖον δέ πη ναδ᾽ ἔχεσθαι τρόπον. ἐξαράσασθαι·
τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς τὰς ἀρχάς. ὡς ὁ θεῖ-
ος ῥύσεσι τῶν μαστῶν ... ποιήσασθαι. ἐξελῆσαι· τοῦ
τὸ λέγουσιν οἱ ἄλλ᾽ ἐξαναδρομεῖν, ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. ἐοίκασι
μεταφορικῶς λέγειν ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ παλαίειν ἑαυτοὺς
ἀπολύοντος ἑαυτούς. λέγει γὰρ Πλάτων μὲν ζυγόμενον πε-
ρὶ πάλης οὕτως. τὰ δὲ ἀπὸ ὀρθῆς πάλης ἀπ᾽ αὐχένων
χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξειλήσεως, μετὰ φιλονικίας
τε καὶ καταστάσεως διαπονούμενοι. ἐξετάζω· ὥσ-
περ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται ματαιάζω, οὕτω καὶ πα-
ρὰ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθές, ἐτεάζω τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐρα-
νῶ καὶ ἐμφαίνω. ἐξεκώμασεν· ἐξεπόρνασεν. ἐξε-
φύσησε· διεσκόρπισεν. ἐξεφόρουν· ἐξέφερον. ἐξή-
ράξατο· ἐξήμηκεν. ἐξέπλει· ἐξέπλεεν. ἐξέτηξεν·
ἐδαπάνησεν ἀνάλωσεν. ἐξεφύρθη· ἐξεμιάνθη.

ἐξερρύησαν· ἐξηφανίσθησαν. λαμπάδων γὰρ δὲ ἐξ-
τῶν δὲ τῶν πολεμίων φανέντων. ἐξέωσαν· ἐξέβαλον.
ἐξῆν· δυνατὸν ἦν. ἐξημοιβοί· πραΰνει. ἐξιχνιάσει· ἐξέ-
ραμα. ἐξεστακέναι· καταπλῆξαι. ἐξιλάσομαι· δυσω-
πήσω. ἐξαιροῦσιν· ἐκκαλοῦσιν. ἐξαίροντες· ἀνατρέ-
ποντες ἢ ὑψοῦντες. ἐξανδρούμενος· τὴν ἡλικί-
αν ἔχων τοῦ ἀνδρός. ἐξανεμοῦσθαι· ἐπαίρεσθαι. ἐξανύω·
κατεργάζομαι. ἐξαλλομένους· ἀνασκιρτῶντας.
ἐξαναλίσκειν· ἐκ τῆς προσόδου καὶ τῶν τῶν πρε-
ποδώμασι [illegible]. ἐξαναλίσκειν ἔφασαν. ἐξανεμίσον·
τουτέστιν ἀνέμῳ [illegible] καὶ ἀπὸ [illegible] καὶ ἀνέμου ἀναπαύε-
σθαι ποιήσῃ. ἐξαμήσω· τουτέστι τὸν πυρὸν [illegible] καὶ
τὰ ἐν [illegible] ἐξαμύσσω καὶ ἐξοίσω. ἐξαναστάς· [illegible]
κήσας. ὁ δὲ [illegible] ἐξαναστὰς ἐξ Ἀθηνῶν, Θέσπι-
αν ἐν Κασσιοπίᾳ ἔκτισεν. ἐξωστρακίσθη· ἐξωρίσθη.
ἐξοιστρουμένην· μανεῖσαν. ἐξώκειλεν· ἐξέβαλεν ἐν
ριφθεῖσαν. ἐξῶσον· ἀπόδιωξον. ἐξελλήνιζε· εὐρυθμο-
ἀπορεύεσθαι. ἐξαγκωνίσω· ποιῶ ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς
πλευραῖς ποιήσω. ἐξακριβωθέντες· ὀρθωθέντες.
ἐξαλλάξαι· ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος· ἀλλ' οὐκ ἐξαλλά-
ξομεν καὶ κόμποις δώσονται. ἐξαληλιμμένος· κε-
λευσμένος. ἐξαλίσας· ἐκκυλισθῆναι ποιήσας ἐν τῇ
κόνει. ἀλινδήθρα δὲ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ [illegible] ἑ-
αυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν· ὡς Ἀριστοφάνης.
πολλὰς ἀλινδήθρας τε καὶ ἐκκυλίσματα. ἐξαύδα·
ἐξεῖπε λέγε φώνει. ἐξακεσαμένων· θεραπευόντων.
ἐξακιουμένων. ἐξαπεδίζοντο· ἀπεκαθαίροντο.
ἐξῆχθεν· ἀντὶ τοῦ διώσθη [illegible]. ἐξαιρεῖται· ῥύεται

[illegible] ἐλαθ[illegible] ζώσης.

ἐξαρνήσονται· πορθήσαντα· ἐξερημώσαντες· ἐξε-
βιάζοντο· ἠνάγκαζον· ἐξεφάνθη· ἐδείχθη, ἐγνωρίσθη.
ἐξήμυσαν· ἐξέμυσαν· ἐξήμυσαν· ἐπελήρωσαν ἢ ἐπλήρωσαν.
ἐξέρριψαν· ἐξέβαλον· ἐξεφράσσας· ἢ ἀναθυρώσας· ἐξη-
κόντισαν· ὑπερέβαλον· ἐξηρημένην· ἀποβάλλου-
σαν· ἔξιθι· ἔξελθε· ἐξικέσθαι· παραγενέσθαι ἢ κα-
ταλήψει γενέσθαι· ἐξικνούμενον· προερχόμενον· ἐ-
ξοισουσιν· ἐκβάλλουσιν· ἐξωλέκει· ἀπώλεσεν· ἐξώ-
κειλεν· ἐξέκλινεν· ἐξομολόγησις· ὁμολογίας ἐξάγγελσις.
ἐξωλόθρευσας· ἠφάνισας· ἐξώχοντο· ἐξεπορεύοντο.
ἐξεγραψάμην· ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα· ἀριστοφά(νης).
ὃν ἐγὼ παρὰ τῶν πολλῶν ὧν ἐξεγραψάμην· ἐξεδιήτησε·
καλῶς διῴκησεν· ἐξέζεσεν· ἐπληρώθη· καὶ τὸ
σῶμα πᾶν αὐτῆς σὺν ἕλκεσιν ἐξέζεσεν.
ἐξόχως· πάνυ· ἐξαπίνης· ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης· ἐξεπί-
τηδες· ἐπιτετηδευμένως· ἐξάλλως· κατ' ἄλλον
τρόπον παραδόξως καὶ ὑπεροχῇ· ἑξῆς· κα-
θεξῆς ὀρδιναίως· ἑξῆς· μετὰ ταῦτα.

τὸ ε μετὰ τοῦ ο.

Ἐογμός· καθ' ὃ συνδέδεται ὁ τράχηλος· ἀπὸ τοῦ ἕλκω
ἑλκμὸς καὶ ἐογμός.
Ἑορτή· χρόνος ἱερὸς καὶ τὰ ὅμοια· ἑορταί· χῶραι· ἑορ-
τὴ πολλὰ ἔχουσα· ἢ τὸ ὅπου πολλὰ ἀποτιθεμένων
φορτία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς τὰς ἑορτὰς συλλε-
γομένων.
Ἐοικός· πρέπον, ὅμοιον· ἐὸν· τὸ ἴδιον· ἐοικόται· πρόσ-
φορα.
Ἔολπα· ἤλπιζον· ἔοργα· εἰργασάμην· ἔοικε· ἀντὶ τοῦ
ἔοικα.

κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν εἴρηται. ὡς δέδοικα δέδοικε.
ἐόλητο· ἐκεκίνητο καὶ ἐτετάρακτο. ἔοικασι· τοῖς ἐκ Πύλου
ληφθεῖσι τοῖς Λακεδαιμονίοις παρ' Ἀθηναίων χρειώντων
ἰσχυρῶν. Πύλος δὲ χώρα τῆς Λακωνικῆς. ἔνθα Κλέων στρατη-
γήσας, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν.

τὸ ε μετὰ τοῦ π.

Ἐπακτήρ· ὁ κυνηγός. ἐπέραστος· ἐπιθυμητὸς ἐράσμιος
πολυπόθητος. ἔπηλυς· ὁ ξένος ὁ μετοικὸς ἐλθὼν ἀπὸ ξένης.
ἐπιστημονικώτατος· σοφὸς ἀκριβικός. ἐπίκουρος· βοηθός.
ἐπίρρητοι· αἰσχροὶ καταγνώσεως ἄξιοι. ἐπὶ ξυροῦ· ἐπικιν-
δύνου. ἐπιτάρροθος· ὁ βοηθός. ἐπικυδέστερος· νικητικώ-
τερος ἐνδοξότερος. ἐπίσημος· ἔνδοξος ἐπιφανής. ἐπιστή-
μων· γνωστικός. ἐπετήσιος καρπός· ὁ κατ' ἔτος. ἐπιούσιος
ἄρτος· ὁ τῇ ἑκάστου οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων. ἢ ὁ καθημερι-
νός. ἐπὶ ξυροῦ· ἐπὶ κινδύνου ἐν ἀκμῇ τοῦ πράγματος. ἐπι-
στάσεως. ἐπακτὸς ὁ ὄμβρος· σφοδρός. ἐπάρατος· ἐπίμωμος
ὁ ἐπικατάρατος. ἐπαφρόδιτος· ἡδύς. ἐπίχαρις. ἐπεν-
δύτης· τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται.
ἐπιεικτής· σπουδαῖος. ἐπίκωμος· ὑβριστής. ἐπίμαχοι· πα-
ραθαλάσσιοι. καὶ λιμένες οἱ ἔχοντες οἰκήματα. ἐπίρροθος·
βοηθός. ἐπισιτισμός· διαθρεπτικὴ τροφή. ἐπὶ οὐδόν·
ἐπὶ τὴν φλιάν. ἐπήτριμοι· ἐπάλληλοι πυκνοί. ἐπή-
βολος· ἐπιτακτικός. ἐπιτυχής. ἐπιβλής· ὁ τῆς θύρας
ἐπιβαλλόμενος μοχλός. ἐπιγραφεῖς· οἱ τὰ δημόσια διαγρά-
φοντες. ἐπίτριπτος· πονηρὸς ὁ ἄξιος ἐπιτριβῆναι
καὶ πληγωθῆναι. ἐπαίτης· ὁ πτωχὸς ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτή-
σω ἐπαιτήσω καὶ ὁ ἐπαίτης. ἐπίπλοος· τὸ λίπος ἀπὸ
τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ ὃ ἐπιπολῆς εἶναι. ἐπώνυμοι· οἱ χρη-
οἱ καλούμενοι

ἀπὸ τῆς μονομότητος μακεδονικῶς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· ἀλλὰ ἀφ' ὧν
ὀνομάζονται ἐπίτιμοι, οὔτε ἀπὸ τῶν φυλῶν ἐπωνύμους καλοῦ-
σιν· οἱ δὲ ἴωνες, καὶ ἐκ παλαιοῦ χρῶνται. καὶ ῥόδιοι αὐτοί
τε οἱ ἄμφω καὶ ἡ τελευταῖα τέσσαρον, ἐπώνυμοι τοῦ καταγραφομέ-
νου καλέονται· ἐπώνυμος δ' ἄρχονται, οὐ χαρίσκω λε-
γόμενον·

ἐπιτελὴς κατάπαυσις· ἢ γοῦν τὸ ἀποθέσθαι. ἐπιτιμία· συμ-
φοραὶ αἰχμαλωσίαι· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ληστρικῶν ἐπιτακτικὰ καθό-
λου ἔφοδος. ἐπαπορητικός· πρότασις ἀπορίαν ἔχουσα. ἐ-
παρυστρίδες· αἱ ἀντλητήριαι· ἤτοι δὲ καὶ μικραὶ πρόχοι
ἐν ταῖς λυχναψίαις. ἐπάλξεις· οἱ τῶν πύργων καὶ τῶν
τειχέων προμαχῶνες. ἐπαυλίς· μάνδραι κοσμικαὶ καὶ προ-
βάτων. ἐπίδοσις· αὔξησις προκοπή. ἐπιπολή· ἀνά-
πολις ἀφανωσις τῶν ἀφρῶν. ἐπὶ κόρρης· ἐπὶ κεφαλῆς
ἐπὶ αὐχένος· καὶ τῆς σιαγόνος καὶ τῆς γνάθου. εἴρηται δὲ
ἀπὸ τῆς τριχώσεως τῆς ἀπὸ τοῦ κροτάφου κατιούσης.
τίθεται δὲ ἐπὶ τὴν ὅλην κεφαλὴν ἔφθα. ἐπιρροή· ἐπίρροια
ὑδάτων. ἐπιδορατίς· ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου. ἐπι-
χώρας· ἐπὶ τόπου. ἐπίπληξις· καὶ ἐπιτίμησις. ἐπι-
φυλλίς· καὶ ἡ ἐν τῷ τρυγητῷ λανθάνουσα σταφυλὴ καὶ
κρυβεῖσα ἐν τοῖς φύλλοις. ἐπιτομή· συντομία. ἐπίγνωσις·
καὶ μετὰ τὴν πρώτην γνῶσιν τοῦ πράγματος κατὰ
διάνοιαν παντελὴς καταγόησις. ἐπίδοσις· καὶ πρὸς
τὸ καλόν τε προκοπὴ καὶ προσθήκη. λέγεται ἐπίδοσις
καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ δωρεά. ἐπιφώνημα· λόγος διὰ πλειόνων μα-
θόντων τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθές, οἷς ἐπιφέρων. ἐ-
παναφορά· τὸ ἀναφέρειν τὸ ἀναλαμβάνεσθαι τῶν πλήθος.
ἐπιφωνή· πέρασμα ὁ ζημία ἢ αἰχμαλωσία· ἤτοι τό

ὁπόσουν· ἐπιταττόμενον καιρόν. ἐπιφυλλίαι· καθ' ὧν μὴ
χρεὶ κολάσεως ὁρμώμεναι κατὰ τοὺς κειμένους καὶ δημοσίους.
ἐπακτρίς· εἶδος πλοίου. ἐμβαίνετε δὲ εἰς τὰς ἐπακτρί-
δας καὶ τὰς δρομάδας καὶ ὁλκάδας τὸν ὅρμον περι-
ορμήσαν. ἐπαλλάξεις· ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς καὶ μίξεις.
οὕτως Ἀντιφῶν. ἐπαφή· ἡ ὑπεριέργως ψηλάφησις
καὶ προσψαύσεις. ἐπακτή· ἡ ἐκ τῆς λεπτῆς ψήφου
...ησαρίθμου μὲν ἡ ἡμέρα. ἐπελάσεως· ὁρ-
μῆς ... ἐφόδου. ἐπεσβολίαις· λοιδορίαις.
παρὰ τὸ ἔπεσι βάλλειν. ἐπιφρίξ· ἡ ἐπιφάνεια τῶν
κυμάτων. ἡ φρίσσουσα τῷ φόβῳ ἡ ψυχή. ἡ ὀργὴ τῶν ἐμψύ-
χων. οὕτως θάλασσα φρίσσειν. ἐπειδὴ ἡ ὀξεῖα ἐπιπολῆς τοῦ
τοῦ κύματος κίνησις. ἐπιπολήν· καὶ ἐπιπολὴν
λέγουσι. Κρατῖνος· ἀλεουσ... καὶ ... ἐπιπολῆς.
καὶ Πλάτων· μεμιγμένοι ... τοῦ πρὸ ἐπιπολῆς οἱ
βυθίσαντες ἡμᾶς. ἐπιτηδειότης· φυσικὴ διὰ μαθή-
σεως κινουμένης ἐφ' ἃ ἐπιτηδεία. ἐπιθυμία· δύνα-
μις ψυχῆς ὀρεκτικὴ ἀφαιρετική. ἐπιθυμία· δύναμις
ἀφαιρετική. ἡ ἐμψύχου πρὸς τὴν ὁρμὴν πρός τι τῶν φι-
λουμένων. ἡ πόθος τις καθ' ἡδονὴν ἀπολαύσεως
ἡ λύπη μὲν ἐπὶ τῷ μὴ κατ' ἐξουσίαν ὄντι καταθυμίῳ.
ἡ ἐπιμανὴς χέσιν, οὐ μὴν πάρεστιν ἡ ἀπόλαυσις. ἡ μοερα-
τεῖς τῶν θνητῶν φύσεων ὀρεκτικὴ κίνησις. ἐπίνοια· ὅ-
ταν τις τὰ ὄντα ἐν τῇ διανοίᾳ θεωρῇ. ἐπώνυμοι·
οὐχ οἱ καλούμενοι ἀπό τινων ὅτι μὴ σπανίως παρὰ
τοῖς Ἀττικοῖς. ἀλλ' ἀφ' ὧν ὀνομάζονται τινές, οὕτω
τοὺς φυλῶν ἐπωνύμους καλοῦσιν. οἱ δὲ ἴσμεν καὶ
ἔμπαλιν χρῶνται. ἡ Ἡρόδοτος· αὐτοὶ σφεῖς ἀμοι καὶ ἐκεί-
αὐτέων,

ἐπώμυμοσι καταφρεγαμένου καλέωνται· ἐπώνυμοι
δ' ἄρχονται, οὐχ ἀρίστως λεγόμενον· ἐπιφασία· γνῶσις
ἢ προφασία· ἐπικαγχάρια· ἀντὶ τοῦ ζωθὴν αἱ βλάβαι· ἢ
γελάσρια· ἐπισφαλής· ἐπιβλαβὴς ἐπικίνδυνος· ἐπ[illegible]
οὐδενί· τοῖς ἐπόμενοις τῇ θλίψει· ἐποχή· κατοχή· [illegible]
ἀγρεύονται τοὺς ἰχθύας· ἐπιτομή· σύντομος [illegible]
κεφαλαίων παράδοσις· ἐπιδημία· συγκατάβ[illegible]
πηκεμίς· τὸ ἐπὶ μῆκος παρατεινόμενον ξύλον [illegible]
ἢ μακρὰ σανίς· παρὰ τὸ ἐμέκω ἢ ἐμέκω· ἐπ[illegible]
γκίς· καὶ πρὸ τοῦ ἔξω ἢ, ἐμηκεῖς· καὶ ἐμσωθ[illegible]
γκίς καὶ καθυπερωκασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ [illegible]
ἐπισκήνιος· ἐπικώδαι· αἱ μεθέορτοι ἢ μικραὶ [illegible]
ἐπιδέξιον· τοῖς περιτέροις ἢ μικροῖς γενέσθαι ἀλλήλο-
ἐπικαιμούσης·

ἐπωνύμου Ἐπίκοινον· ὅτῳ μὲν γὰρ γέγονε διαφέρεται οὐδὲ ἀλλάττεται δὲ·
ἐπίκοινον γένος· τὸ ἐν μιᾷ φωνῇ μετὰ τοῦ γένους ἀρθρ-
ἢ μόνου ἀρσενικοῦ ἢ μόνου θηλυκοῦ σημαινόμενον τὸ γένος· οἷον ὁ κόραξ·
ὁ ἀετός· ὁ ἰχθύς· ~~ἰχθύς~~ ἢ κορώνη· ἢ χελιδών· ἐπ[illegible]·
ἀπατηλά· ἐπίαθλον· νικητήριον· [illegible] τὸ ἐπὶ τῇ
νίκῃ διδόμενον· ἐπαισχές· αἰσχύνης παραίτιον· ἐπα-
κτόν· ξένον· ἐπαρμένον σφοδρόν· ἐπίχαρα· κυρίως οἱ μι-
αροί· ἐπίκηρα· φθαρτὰ θνητά· ἐπιδεές· ἐλλιπὲς ἐνδε-
ές· ἐπίπεδον· χαμαὶ ἢ ἐπιφάνεια ἐξισοῦνται σε ἐφ' ἑαυτῆς
ἀλθάραις κειμένη· ἐπίσημον· ἐπίσημος· ἐπιτηδεύω· τὸ
ἐπιτήδειον· ἐπίσακτον· ξένον· ἐπίσακτον δὲ τὸ ἀπὸ
τοῦ σώματος κείμενον, ἰῶνται· ἐπαυτοφόρῳ· ἐποφθαλ-
μιοῖς· ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐγκλήματι· ἔπεα· λόγια· ἔπεα
πτερόεντα· λόγοις ἐπαιρομένοις κοῦφα ταχέως· ἐπὶ
πονον·

καματ(ηρ)· ἐπιπόλαιον· τὸ πλέον ἐπάνω· ἐπάσματα· αἱ
ὑπὸ τῶν γραῶν τοῖς νηπίοις ἐπαδόμεναι αἰτήσεις καὶ
ταῖς μετὰ τῶν πατέρων παίδων ἀποπτύουσι καὶ ἀμαλάχην
καὶ τοὺς ἄστρας καὶ σελήνην καλέπουσιν· ἐπιτήδειον· κτ
ἐν τῷ λ. καὶ τὸ ἐπίτηδες ἀγαθοῦ ἕνεκεν τί μηδὲ δι᾽ ὁδὸν
ον· ἐπασσύτερον· πυκνότερον· ἐπάλληλον· συνεχῶς
[illegible]ιον· ἐπενδύτης· ὠμοφόρια ἱμάτια· κυρίως δὲ ἐπὶ
[illegible] τοῖς ναοῖς ἐξηρτημέναι κλαττία· ἐπιθήματα·
[illegible] πάσματα· ἐπίμγον· ἀκρωτήριον· ἐπίσκια· τὰ
ὑπερέχοντα· ἐπίκλοπον· δόλιον· ἐπίκλην· ὁμοίως·
ἐπισκύνιον· τὸ ἐπικείμενον τῷ μετώπῳ· ἢ ἡ ὀφρύς· ἢ
τὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέρμα· τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων· ἐπίφθο-
νον· τὸ ἐπίζηλον· ἀντίζηλον· τὸ ἐπίφθονον· ἐπαυτόπτῳ·
ἐπαυτοφόρῳ· ἐπίρρημα· λέξις ἐγκλιτικὸς κατηγοροῦσα τῶν
ρηματικῶν ἐγκλίσεων· ἐπιθυμητικόν· τὸ θελητικόν:—
ε παραλήψομαι· ἐπαραλάβω· ἐπαρώμενοι· καταρώμενοι·
ἐπαιγῆν· ἀρκοῦσιν· ἐπαμύναι· βοηθῆσαι· ἐπαρήγω· βοηθῶ·
ἐπαγωνίζεται· προσκαρτερεῖ φιλονεικῶς· ἐπαφανάλκ·
ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἐπαφαναρύθμων παρ᾽ ἀθηναίοις τεχνῶν· ἐπα-
μαχθέντες· ἐπαμακομαθέντες· ἐπαινετέον· ἐπιτρεπτέον·
ἐπανορθωτέον· ἐπαλλάξας· διεγείρας συμμάξας· ἐπάσσω· λέξω·
ἐπανῆκε· ὑπέστρεψεν· ἐπεσωφρόνησας· ἐπεσελθών· ἕπεται·
ἀκολουθεῖ· ἔπεσσιν· ἐπόρχεται· ἐπέθεντο· ἐπαύθησαν·
ἐπαφώμεναι· περιέργως ψηλαφώμεναι· ἐπανίστασθαι·
ἐπανίστασθαι κυρίως λέγεται ὅταν οἱ πρότερον ἐν ὑπηκό-
ῳ τάξει τελοῦντες, μετὰ ταῦτα πολεμοῦν τοῖς κυρίοις
αὐτῶν αἱροῦσιν· ἐπιόν τι· ἐρχόμενον· ἐπάδοντος φθ
μακροῦ γόνατος· ἐπηρτημένος· κρεμάμενος· ἐπαυρίζω·
τὸ φιῶ·

ὁ δὲ θαυρίσκω ὁμοίως· ἐπαυχήσατο· ὁ δὲ θαυχοῦσι·
καὶ τοῖς μεγαλοφρονοῦσιν· ἐπαινέσας· ἀχαρίστως ἀποδεξά-
μενος· ἐπαισσόμενος· ἀφικνούμενος· ἐπηγγελμένη· δεδραγ-
μένη· ἐπισαλεύουσιν· τοῖς ὥσπερ καθημένοις· ἐπα-
λαμᾶτο· ἐμηχανᾶτο· ἐπεχείρει· παλάμαις [illegible]
ὁ ἀριστοφάνης· τὸ ὤν πρὸς τὸ ἀλφιταῖ ὁ παλαμήσατο [illegible]
πεσὼν ἐπιμένοντα· ἐπαλλάξαντες· ἀντὶ τοῦ ὁ πλέ-
ξαντες· ἐπαλφίτων· γυμνάζων καὶ χρίων· καὶ [illegible]
τὸ ρψ δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ καρύκαι τῶν· ὁ παραφ[illegible]
σαι· ὡς ἀμφικολίαμματα τὸν λόγον ὡς καθ' ἑκάστην
ἐλέγχεσθαι· ἐπαίταξας· ἀντὶ τοῦ πατάξας· ὁ πα-
μαλεργῶνται· ἀντὶ τοῦ ἐπαμακαρίζω· ἀριστοφάνης δὲ
ὁ παραμαλεροῦσαι πάλιν· καὶ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡμί-
ας καὶ τὰς ναῦς ἀμαλεροῦομένων· ἐπελήλαθεν· ἐν λήθῃ
γεγόμενον· ἐπεστράτευσαν· ὁ ἐπέδραμον· ἐπερειδόμενος·
ὁ ἐπιστηριζόμενος· ἐπέσαξεν· ἔστρωσεν· ὁ ἐπίεσε· ἐ-
πεφέρετο· ὁ ἐπερρωμένος· ἐνισχύων· ὁ ἐπιθολοῖ· ἐκταράτ-
τει· ἐπισκοτοῖ· ἐπιτειχίζει· ὁ ἐποικοδομεῖ· ὁ ἐπιέμαι·
ὁ ἐπελθεῖν· ἐπικαρίθω· ἐπιβαρῶ· ὁ ἐπιπολάζει· ὡς ἐπιπόλαι-
ον πλέειν· ὁ ἐπιφοιτᾷ· παραγίνεται· ἐπικηρυκεύεται·
διὰ κήρυκος συνθήκας τινὰς καὶ πρεσβείας ποιεῖται·
ὁ ἐπικαγχάζει· ἀλεόσμεσος γελᾷ· ὁ ἐπίστασαι· γινώσκεις·
ἐπιτάζει· ὁ ἐπιτυχεῖν· ὁ ἐπιπασσέρχεται· ὡς ἐπισπουδάζει· ἐ-
πισχὼν· καρτερήσας· ὁ ἐπιθαυμάσας· θαυμάσας· ὁ ἐπιπρο-
σθεῖ· ἐμποδίζει· ἐπίκειται· ὁ ἐπικερτομεῖ· ὑβρίζω· ἐ-
πικόπτω· καὶ γὰρ ὑβρίς τὸ κέαρ τουτέστι τὴν ψυχήν.
τέμνει καὶ κόπτει· ἐπιτωθάζω· χλευάζω· ἐπισκυ-
κλοῖ· στρέφει· ἐπὶ συναπτῆς· ἐπισκέπτω· παραγγέλω· ὁ ἐπο-
τρύνει·

παροξύνῃ· ἔπτη· ἐπετάσθη· ἐπλήσθη· ἐπεκυρώθη·
ἐπιχούμενος· καταζόμενος· ἐπυρώθη· ὡς ἐν χωνείᾳ
ἐδοκιμάσθη· ἐπαρτᾶσθαι· παραρτῆσαι· ἐφελκύσασθαι·
ἐπιβάλλεσθαι· παρακαλεῖ· ἀξιοῖ· οὕτως Ἡρόδοτος·
ἐπαγγέλλω· ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσω· ἐπαγγέλλεται δὲ καὶ
λέγεται ἐπαγγέλλω· ἀντὶ τοῦ αἰτῶ· ἐπαγγειλάμενοι·
ἐπικαλεσάμενος· ἐπάρας· ἐπήρας· ἐπαμνήσαι·
ἀναμνήσας· οὕτως Ἡρόδοτος· ἐπαναβάλλεσθαι·
περιστολίσασθαι· ἱμάτια τὰ ἀνδρεῖα ἐπαναβάλλεσθαι·
ἐπανεθήσεται· ἀντὶ τοῦ ἐπαφεθήσεται· ἐπανέσχετο·
ἐπανελάμβανε· ὁ δὲ τὸν πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμον ὡς
μάλιστα ἐπείγοντα ἐπανέσχετο· ἐπανετείνοντο· ἐν
προσδοκίᾳ ἦσαν καὶ ηὔξοντο ἐμεγαλύνοντο· ἐπανέχ
οικίας συνεσταλμένας χρῆσθαι καὶ μικροῖς οἰκίσκοις· ἐπανέ
χον· ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο ἔγνω· ἐπανέστησαν· ἐκήρυξαν ἐπα
νάστασιν· μαρτύρια τὰ ἀποκτήμασι· οὕτως Θουκυδίδης·
ἐπανήρατο· ἐπηράσατο· ἐλέγετο· ἐπαποδυώμεθα· ἀντὶ
τοῦ ἐπιχειρήσωμεν· ἐπάρας· πήξας· θρασυτάτους
ἄνδρας ἐλπίσιν ἀγαθαῖς ἐπάρας· ἐπάσαντο· ἐ
γεύσαντο· ἐπαύρασθαι· ἀπολαῦσαι· ἐπιρρεμβόμενος·
αἰχμαλωτιζόμενος ἢ ἐπιφθεγγόμενος· ἐπάγερσας·
ἐπάρας· ἐπαλαιώθησαν· ἐγήρασαν· ἐπαλλάξαντες·
ἄλλο ἐπ' ἄλλο ποιήσαντες· δηλοῖ δὲ τὴν ὡς ἐμπλοκὴν
τῶν μαχομένων· ἐπαναλήψομαι· ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς
ἄρξομαι· ἐπανέντες· ἀφέντες· ἐπανῆκε· ἐπανελθε·
ἐπανήκεν· ὑπέστρεψεν· ἐπεγραψάμεθα· ἐσημειω
σάμεθα· ὑπὸ ἄσωμεν δοιεύομεν μόμεθα· ἐπικέκληται·
ὠνόμασται· ἐπιβολή· λοιδορῶν· ἐπισείων· μεθ'
ὁρμῆς ὑπέστρεφον·

+ Τ̅Η̅

ἐπιβαίνῃ· ἐπιβάλλῃ· ἐπέφνεν· ἀνεῖλεν· ἐφόνευσεν·
ἐπέφραδε· ἔδειξεν· ἐσήμανεν· ὑπέδειξεν· ἐπιποιήσας· κομίσας·
ἐπιμαλῆς· ἐπιθήσεις· ἐπιδεικτιῶν· κενοδοξῶν· ἐπιδήμιοι·
πολῖται καὶ ἐλθόντες· οἱ ἐνδεδυμένοι· ἐπιθρέξαντος· ἐπι
δραμόντος· ἐπικωμάσαι· ὀρχήσασθαι· ἐπηλυγάζω· σκε
πάζω, ἐπικρύπτω· ἡ λύγη γὰρ ἡ νύξ· ἐπισύρων· χλευά
ζων καταβάλλων· ἐπισκήπτεις· μέμφεται· ἐπιτίμια·
ἐπισκύζονται· ὀργίζονται· ἐπισπάσθω· τὸ δ' ἐφ
καὶ ἑλκυέτω· ἀποστολικὴ ἡ λέξις· ἐπίσχεο· πρόσεχε
ἢ καρτέρησον· ἐπισχών· τῷ στόματι προσενεγκὼν ἢ
κωλύων· ἐπιτέλλει· παραγγέλλεις· ἐπιτέτραπται·
ἀπομεμέληνται· ἐπιτεχνᾶσθαι· πανουργάζειν· ἐπι
πίθεσθε· ἐνεδρεύετε· ἔπλετο· ἐγένετο· ἔπορεν· ἔδω
κε παρέσχεν· ἔπρηξας· ἔπραξας· ἐπισφραγίζων· βε
βαιῶν· ἐπόκειλαν· τὴν ναῦν προσώρμισαν καὶ γὰρ· ἐπα
ναλευθῆναι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κωπηλατούντων
ὅταν ἀναστρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακαλοῦνται· ἵνα ἐκ
τοῦ πίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον:

Ἐπιεικῶς· πρεπόντως προσηκόντως καθηκόντως.
ἐπέκειμαι· ἐπεχράων· ἐπῆρται· μετέωρισται· ἐπισφαλῶς·
ἐπικινδύνως· ἐπιτροχάδην· συντόμως ταχέως·
ἐπιπολαίως· ἐπαμφαρρίζως· ἐπιμίξ· ἀναμεμιγ
μένος· ἐπιπρεπῶς· ἐπικλίνως· ἐπιτοαυτὸ· ἀντὶ
τοῦ ὁμοῦ· ἐπιγράμμην· ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ
δέρμα· ἐπὶ γῆν· αὐτοῦ ἐπιδίζει:

τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ρ̄ :-

Ἐραστὴς· ἐπιθυμητικός· ἔρανος· ἡ συνεισφορὰ ἢ συλλογὴ ἢ τὸ
ἐκ διαφόρων συναγόμενον· ἐρέτης· κωπηλάτης·

ἐρετικὸς· ὁ κωπηλάτης· ὁ καὶ ἐρέτης ψιλὸν γραφόμενον· ἐρι-
ούνιος· ἑρμαϊκὸς ὠφέλιμος· ἐρωδιός· ὁ πελαργός·
ἐρίγδουπος· ὁ μεγάλοις κτύποις ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν·
ἐργαστῆρας· ἤτοι ἐργάτας· ἐρημοσκόποι· οἱ ἐρημοφύλα-
κες· ἔρημον γὰρ καὶ τὸ ἀκίνητον καὶ νωθρόν· ἐριβρεμέτας·
μεγαλοκτύπους· ἀπὸ τοῦ ἐρι ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ
βρέμω τὸ ἠχῶ· ἐρίηρες· ἁρμόδιοι ἢ ἐπιθυμητοί· ἐρί-
θακος· ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον· ἐριθηλής·
ὁ μεγάλως θάλλων· ἐρινεός· ἡ ἀγρία συκῆ καὶ ὁ ἐκ ταύτης
καρπός· ὃν ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέροις συκαῖς· ἕρμακες· οἱ
τῆς λίμνης σπόδοι· ἐρύγμηλος· ὁ μεγαλόφωνος· ἐριαύχενας·
μεγαλοτραχήλους· ἕρμος· ποταμός· ἐρωτομανής·
ὁ ἐπιθυμῶν πορνάστην· ἐρωής· ὁ ὑποχωρῶν· ἕρπυλλος·
εἶδος φυτοῦ ἀνθώδους ἀμφιλαφῶς ὅμοιον ὃ μάλιστα ἐν τοῖς ὕ-
δασι θάλλει· ἔρνος· ὁ κλάδος· ἔρεβος· σκότος ὁ πρὸ τοῦ τ(αρ)-
τάρου τόπος· ἐρανιστής· κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων
ἤγουν τὴν φορὰν ἣν ἕκαστος μὲν ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων·
ἔρεβος· τὸ ὑπὸ γῆν σκότος· ἐρεγμός· ὁ διασχιζόμενος
κύαμος· ἐρεχθεύς· ὁ ἐριχθόνιος λεγόμενος· ἐρισχηλος·
λοίδορος· ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων·
Ἐρυγή· πνεῦμα καρύφιον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀπο-
ρρηγνυμένων τῶν πομφολύγων, ὅτι τὸ ἄνω διαπνεόμεν(ον)·
ἐρυγὴ καὶ ἡ κραυγή· ἐρεσχελία· φλυαρία φιλονεικία ἐξ οὗ
καὶ τὸ ἐρεσχελεῖται ἢ τοῖς διαπαίζεται καὶ χλευάζομεν·
ἐρείκη· εἶδος φυτοῦ σχιστοῦ· καὶ ἐρείκω, τὸ σχίζω· ἐρεβεννή·
μυχὴ ἡ σκοτεινή· ἐρημοδίκη· ὅταν μὴ παρόντος τῶν με-
ρῶν, ὁ δικαστὴς δέξηται τὴν ψῆφον· ἐρημονίκη· ἢ μονο-
μάχως ζητηθεῖσα καὶ δεξαμένη ἐκ τιμωρῶν ἐμποδίων τόπ(ος)·

ἐρημίαι· ἀπορίαι ἀναμίξ· ἐρίθεια· ἡ δουλεία ἢ ὁ ζῆλος ἢ κατα-
λαλιὰ ἢ κακολογία· ἐριώλη· πνοὴ σφοδρὰ ἢ ἀνέμου συστρο-
φὴ ἢ πυρὸς καὶ ἡ τῆς ἀμαθυνίας συστροφὴ περὶ ἐκ-
πυρωθῆναι τὸ μέσον· ἐρίπναι· οἱ σπαραγμοὶ τόποι καὶ παρα-
κεκομμένοι τόποι· ἐρίπνη· ἡ μεγάλη ἢ ὑψηλή· ἐριννὺς· δαί-
μων· ὑποχθόνιος ἢ τιμωρητική· ἐρυσίβη· ἡ κο-
νιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου· ἔρα· ἡ γῆ· αἶρα δὲ ἡ τοῦ σίτου
φθ(ορά)· ἐραία· ὁ κλάδος· ὁ δὲ καὶ τῆς ἐλαίας τῷ σκυλαλωδ-
ἢ κοινῶς μαλλίον· ἐριώλαξ· ἢ ἄδοξος τῆς καὶ λίπαραί· ἐρωή·
ὑποχώρησις ἢ ὁρμή· ἔρσος· τὸ πλεῖστον· ἐρέτης·
ἢ χόρσος τῆς· ἐρυγή· πνεῦμα τὸ ἀποπεμπόμενον ἐκ τοῦ
στομάχου ἐνθέρμου καὶ τὸ ξηρὰ ἀπό· ἔρσος· ἡ δρόσος· ἐρε-
ξίς· ἡ σχίσις·
ἐρμώνιον· ὄρος μέγα ἱερὸν ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου ἐν ᾧ ἠλίας ἀνε-
λήφθη· ἢ ὁ δδὸς λύχνου ὥσπερ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ σώματος ὄδδ(ο)μα-
μοίζον τοῦ φωτισμοῦ· ἔρημον· τὸ ἄλειμμα τὸν καὶ γυμνὸν·
ἐργωδέστερον· δυσκολώτερον ἢ δυσκαταληπτότερον· ἐ-
ργάται· σχισταὶ ἀλλ' ἄρα ἢ κεκομμένα ἄστρια ἢ τὰ σχίζα·
ἀριστοφάνης· ἢ ἀπὸ καταρράκτων χύτρας· ἐργόσμαι· φηρίσματα·
ἐρεισμα δὲ ἡ ἔρις· ἰῶνται· ἐργαστήριον· τὸ ἡμισυ ποντομοίκημα·
ἐργαστήριος τῆς ἢ χόρσος· ἕρκος· περίφραγμα τοῖχον·
ἕρμαιον· εὕρημα αἰφνίδιον κέρδος· ἐρρωμενέστερον· ὑπερφε-
ρονέστερον μᾶλλον ἐστερον· ἐρσήεντα· δροσώδη· ἐρυθρὸν· κό-
κκινον πυρρόν· ἐρύματα· ἀσφάλεια· ἐρυμνὸν· ὀχυρὸν στερεό-
ν· ἔργον ἐστὶ· χαλεπὸν εἰσπράξαι· ἐργώδης· μετὰ πόνου εἰμο-
μένον δυσχερές· ἔρεβος· τὸ σκότος· ἐρέθισμα· διεγερ-
σις καὶ ἡ ὕβρις· καὶ ταῦτα δὲ, οὐ φθόγγων τὸ ἐρέθισμα, ἀμφι-
λαστέον τὸν ἵππον· ἐρεοῦν· κελεύσματα τὸ μᾶλλον· ἐρέτμοι·
πρὸς τὰς ... καὶ ὁ

ἁλίαρτον φωκίδος· ἐριαύχων ὑδάτων· πολυήχων·
ἐν τοῖς ποιήμασι τῶν μελῶν· ἐρύθημα· βάμμα
κόκκινον ἢ πυρρὸν ἢ μέλαν· ἢ ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη
ἐρυθρόδανον· ἐράνιον· ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον· ἐρι-
σιον· πόλις βοιωτίας·

Ερομένω· ἐρωτῶντι· ἐρωμένην ὧδε ἐκ ποιητῶν ἐπιθυμουμένην,
μέγα· καὶ τὴν [illegible] ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ· ἐρω-
τῶ· [illegible] [illegible]
κῶς ἐρωτᾶται· ἐριποῦσα· πεσοῦσα· ἐρωήσας· ἀπὸ
τοῦ μεθώσας καταυάξας ἢ ὁρμήσας ἢ ὑποχωρήσας·
ἐρχθέντα· ἐν ὕδασι μὰ ἀποπνιγέντα· ἐρρικνωμένον·
ἐχομένας ῥυτίδας· ἐρυγγάνει· ἐράασθαι· ἐρᾶν· ἐπιθυμεῖν·
ἔρδε· πρᾶττε· ἐρέσθαι· ἐρωτᾶν· ἐρεθίζει· παροξύνει
παρορμᾷ· παραθήγει· τὴν ἔριν ποιεῖ· τὸ πῦρ ἀνάπτει· ἐρέ-
πω· τὸ σκέπω· ἐρήρεισται· ἥδρασται· ἐρέσσω· τὸ κω-
πηλατῶ· ἐρρέτω· φευγέτω· οἰκιζέτω· ἐρρώγασιν·
ἐσχίσθησαν· ἔρρωσο· ὑγίαινε ἐν θεῷ· ἐρυθαίνει· πυρ-
ρὸν ποιεῖ· ὅθεν καὶ ἐρύθημα καὶ ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυ-
θρόδανον· ἐρυσσάμενος· ἑλκύσας· ἐρύω· τὸ ἑλκύω·
ἐρεικοδιφοῦντα· καὶ ἐρεικοδιφῶσι· τὰ ὑπὸ τὸ σκότος
ψηλαφῶσι καὶ τὰ ὑπὸ τὸν τάρταρον· ἐρέσσω· τὸ ἐρω-
τῶ· ἐρέμνον· τὸ ἀπὸ πλανῶν τὸ· ἐρέσσουσιν· κινοῦσι·
ἐρετμῶσαι· κωπηλατῆσαι· ἐρέψας· καλύψας σκεπάσας·
ἐρυθαίνεται· μελαίνεται· ἐρέπτω· τὸ κατακλάω· ἐρη-
ρίπω· ἔπεσε· ἐπέπεσε· ἐρρήσσετο· ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς
βαδίζε· ἐπὶ κατάρας· ἐρήτυθεν· κατέσχον· ἐρη-
τύω· τὸ κωλύω· ἐρόγανον· δι' ἐμοῦ [illegible]
ἐρρυθμίσθην· ἐκαμόμισε δὲ ἐτύπωσεν· ἐρύκω· τὸ κωλύω
καὶ ἀπερύκω ὁμοίως.

ἐριδαίνησαν· φιλονεικῆσαι. ἐρυκέμεναι καὶ ἐρυκέμεν, ἀντὶ
τοῦ κατέχειν ἢ κωλύειν. ἐρπύζω· καθίζω. ἐρυθροδανω-
μένον· κόκκινον πυρρὸν ἢ μέλαν· ποιοῦντον μιαρὴν ῥίζαν τι-
ἐρυθροδανηκώς. ἐρρέθη· ἀντὶ θόμως ἐχωρίσθητο.
ἐρρωμένως· ὑγιῶς. ἐρασθε· χαμαικὸν τινὰ σιήν. ἐρεβόθεν·
ἐκ τοῦ σκότους. ἐρωτικῶς. ἐρωμανῶς· ὁ ἐν τῷ ἔρωτι
μαινόμενος.

τὸ ε μετὰ τοῦ σ :-

ἐσμός· πλῆθος ὄχλος. ἐσωδρίοι· οἱ ἐπὶ τὴν ὁδὸν οἰκοῦντες.
ἑστιάτωρ· ὁ δειπνοκλήτωρ. ἐσχαρίτης· ἄρτος ὁ ἀπὸ κλι-
βάνου. ἕσπερος· ὁμοίως ἄστρου. ἐσσαῖοι· οὗτοι ἀκριβέστεροι
σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκείμενοι τῶν Φαρισαίων κατὰ τὴν
πολιτείαν. ἐσκόρακας· ἀντὶ τὸ σκότος ἀντὶ ὄλεθρον. ἔσοδος·
ὁ σκαχλιστος ἐν ᾧ ὁ ἥλιος ἵσταται ἀφανής· ἀντὶ καὶ ὁ καιρὸς ἀντὶ τοῦ
καὶ ὁ ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ ἑσπέραν ποιεῖν περαίνεται ζῶα ἀναπαυ-
σόμενα. ἢ ὁ πέρας τῆς ἕω ἀσφέρων. ἐσσεβῶν. ἐσφραγισ-
λέγεται ὁ σωθεν ἢ καὶ ὁ ἀρραβών. ἐσμός· κυρίως τὸ πλῆθος
καὶ ὁ ὄχλος τῶν μελισσῶν· παρὰ τὸ ἅμα ἐπιπολεύειν ἕσθαι
ἐστιεύς· ὁμοίως κύριος καὶ ἑστιαῖος.
ἑστίαι· ἢ οἰκίαι. ἐσχατιαί· τὸ ἔσχατον μέρος τῆς ἐρημίας ἢ ὁ ἐσχα-
τος τόπος τῆς γῆς. ἢ τὰ ἐμπορικὰ ἔχοντα χωρία. καὶ τὰ πρὸς
τοῖς πέρασιν τοῦ χωρίου, ἐσχατιὰς ἐλέγομεν οἷς ἔστι μία
ὅρος ἢ τε θάλασσα. ἐσθῆσεσιν· ἱματίοις. ἐσαεί· ἀντὶ ἀεί.
ἀν ἢ κάθεδραν. ἐσαώρας· ἀντὶ καιροῦ. ἐστία· ἢ προσβάσ-
ἀνστίας δὲ ἡ δικαία καὶ πρέπουσα, ὅθεν. ἐσσόρα· ἢ λίου
τόρνοσις ἢ ὑπόβασις τῆς κάθρας. ἐς ὅσαρ, ἢ ἡ κάθραι
σκουπονδίαι. κατὰ Ῥωμαίοις στρατιωτικὰ ἐφόδια
ἐσωται· ὁμοίως πόλεως ἐσχατιὰ ἢ ἀδικία ἢ ἀλλεραι κατὰ

ἐπιτρέπω τὰ ὑποτικά· ἑανός· τὸ ἱμάτιον· ἑανῷ· ἱματίῳ·
ἐπιστατήριον δὲ πρὸς ἀλλ(ήλους)· ἑανοί· ἁπαλά· ἑανὸς ἑανῶν· ἀλλὸ
κεῖται ὁμοίως ἀντὶ τοῦ τυχὸν· ἔσω πρὸν· τὸ κάτω πρὸν· ἐσχατ(όωσα)
καλεῖται· οἱ τὰ μεγάλα παθόντες· μάλιστα ἐσχατόωντα τὸν περὶ
ἰδὼν παθόντα· ἀντὶ τοῦ μεγάλα πάσχω·

Ἐσομαι καὶ συνεκαθέστηκεν ὑπερέπτη θεῖ ὡδί· μὲν οὐ ποιμαί
ὁδεύει πολλοὶ ὁδικὰ θωρήξων ἰσάωρον· τὰ κατ' αὐτὸν πό
λεμον ἐσώμασιν· ἐφρέπλου· ἐκάλου· ἐσομένοις· ἰδομέ
νοις· ἐσσάλθαι· καταμηλίσκει κατηκαθιέ· σπουδαῖον γὰρ
τὸ ἀφροδίσιον ἀμαλίσκει καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εὑρηται·
ἐσπαθημένος· ποδῶν ἐκτετμημένος· ἀπὸ τῶν καταπεσοῦσῶν
σπαθῶν τὴν κερκίδα· ἔσσεται· ἐπὶ πῶν ποιήσαι τὸ· ἐσσο
πολέμω· ἐσπάραξεν· ἠρέθιζεν· ἰὼ σὴ... ἐπὶ ὥρουσεν τ.
ὁ τοιοῦτος μὲν ἄλλον τῷ πολέμῳ ἐσπάραξεν· ἔσπασας· ἐπὶ
ἑλκύσας· ἀρκέσει λαὲ τόμος τοσσόνδε κεράτων ἀφροδίσιος ἐσπασ.
ὥς περ φρενῶν ἐκ τοῦ ὠλιάδος ἐῶν· ἐσφήσατο· δὴ κεχύμ.
ἐσφόσων· ἀντὶ τοῦ ἔθυσεν· ἐφαλευμέναις· ὀξέντι πολλοῖς
ὀπτηθεῖσαις· τὰ δὲ ἀνὰ γὰρ τὸν κηλίαμον ὄπτησθαι κεχλιασμέ
ναις πυρί· ἐφεῖν· ὑπαρχήν· ἐσθὴν δὲ ἀντὶ τοῦ προσεθὴν δὲ
ἐσθὴν· καὶ ἐστρέχην· ἐσθίω· τὸ τρώγω· ἔφαιται· ἀχ
ται· ἐσθιε· τρώγε· ἐφορέθη· κατεκοιμήθη ἐπὶ πρᾳῶν θη
ωκαλιάθη· ἐσφαδάζετο· δῆκε γὰρ ἐκδεδιεσπερεὶ ποιεῖν ἐπὶ
τὸ ῥα τοῦ ἐλύπησεν· ἐφιαλ· ἀριστοποιεῖν πρέφην· ἐσάλευ
ἀπεσάλευε· τοῦτο καὶ νεωνχόλας καὶ ἐπάρμων· ἐστὸ
ἠλόδιξις· τὸ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις ἔχειν· ἐστατο·
ὑποδειεκαλεῖτο· ἐστάτο· δαμαρεῖ τοῦ θυσ... θυγάτηρ· ἐσέ
βεθη· ἀντὶ τοῦ ἐσεβάσθη ἔστι κεν σεμνὲ θαυμαστὸν· ἐδοικεῖσί
ἐστενήρεσαν· ἀντὶ τοῦ ἐκεχλιάνησαν· κεντιγαθορρὰ ἀπὸ τοῦ ὀρ

...ζον ἐμ μυρκωνῶν· ἐν ἀλλήλοις τε ἐστερήσαμεν ἥλιον ...
... ἄγριοι μοι σκύθαι· ἐστερηκότες· ὠργίζετο· λίαν γὰρ —
... τι ὡς ἡ θεοδώρα ἠγριαίνετο καὶ ἐστερηκότες· καὶ ἐστερηκότες·
καὶ ἐστερηκότες· ἀντὶ τοῦ ἐδυσχέραινεν· ἐστύγησεν· ἀντὶ τοῦ ἐ-
λύπησεν· ἐστεμμένους καὶ ... ἐστήλατο· ἐστηλώθην·
ἐστέφθησαν ἐστερήθησαν· ἔστησεν· ἐστίβασεν· ἔσθεμε·
ἀθέμοις καὶ διὰ ... ἐσκάθεν· ἐγένετο σκα-
θεν ἀντὶ ἀφέκαλλεν· ὁ δὲ ἐσκάθεν ὅπως ἔχει μῶλον
τῶν ... καί ὡς τὰ σχήματα ~~ὅπως ἔχει γνώμης~~
~~... καί ὡς τὰ σχήματα~~· ἔσκαλλεν· ἐσκάλασεν ἐσαλεύθη
κράμμα ἀνθηρᾶ· ἐσκαιώρησεν· ἐπεβουλάσεν· ὅθεν
καὶ σκαιωρία καὶ ἐπιβουλή· ἐσκιμάλισεν· ἐμυκτήρισεν·
κατεδακτύλησεν· σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως τὸ μέ-
σον τὸν δάκτυλον ἤτοι τὸν πρωκτὸν τοῦ ὄρνεου ἐμβαλεῖν·
ἐσκοπίαζε· περιεσκέπτετο· ἐσκορόδισας· καλῶς ἐποί-
ησας καὶ ἐδρίμυξας· ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα ἐσθιόντων ἀλεκτρυόνων
οἱ δριμύτεροι ἐν τῇ μάχῃ· ἔσκεν· ὑπῆρχεν· ἐσμύρνισ-
θη· ἠλείφθη· ἐσπείσαντο· θυσίας ἐποιήσαντο· ἐσχεδίασε·
χωρὶς διασκέψεως ἐξεδόθη· ἐστόβεον· ἐλοιδόρουν
ὑβρίζοντες διὰ τοῦ στόματος ἔλεγον· στομοῦ γὰρ τὸ στοιβὸν
καὶ τὰ ἐμ ... ἐσθόμενος· ἐσθίων· ἔσθω γὰρ τὸ
ἐσθίω· ἔσχε· κατέπαυσεν· αἱ δὲ τριήρεις ἔσχον κατὰ τὸ
Μενδήσιον κέρας·

Ἐσαεί· διαπαντός· ἐς τ᾽ ἄν· ἕως οὗ· ἐς μέσον· ἐς αὔριον·
εἰς τὸ μέλλον· ἐσχάτως· ἄκρως· ... φοβοῦ-
μαι σε ἐσχάτως:- ... τοῦ ε ... τοῦ χ ...

Ἑτεροῖος· ἀλλοῖος· ἑτερόφθαλμος· ὁ στραβὸς ὁ ἀλλοθε-
ώρης· ἑταῖρος· ὁ φίλος· ἔται· οἱ πολῖται· πηοί δέ·

οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς. ἑταῖρε· ὁ Πλάτων καὶ οἱ
ἄλλοι φιλόσοφοι, τοῖς γνησίοις ἐρασταῖς τῶν λόγων,
ἑταίρους ἐκάλουν. ἑτερόγναθος· ἀπαθὴς καὶ ἄπλη-
στος· ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. ἑτερομάσχα-
λος χιτών· ὃν ἐξωμίδα λέγουσιν. ἑταιρήσαρχος· ἀ-
ξίωμα. ἑτεροῖος· ὁ ζαὸς παρὰ κερισοί. οὐδὲ καὶ τὸν φίλον.
Ἐτεοβουτάδαι· γένος Ἀθηναίοις πολὺ λαμπρὸν ἀπὸ
Βούτου· ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθηνᾶς. ἐτεόκρητες·
οἱ ἀληθινοὶ Κρῆτες οἱ αὐτόχθονες. ἐτεὸν γὰρ τὸ ἀληθές.
ἔτυμος· ὁ ἀληθινός.

Ἑταίραι· καὶ πόρναι. ἑταιρίς· καὶ πόρνη. ἑτεροδοξεῖ· τὸ
ἄλλως δοξάζειν. ἐτνήρυσις· τὸ κοχλιάριον καὶ ἀ-
θάρα μετὰ γάλακτος. ἑταιρῆσαι· τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ
συνήθης ὁμόνοια. ἑταιρία δὲ ἡ φιλία, ἰῶται. ἑτε-
ραλκέα. ἑτεροδύναμον. ἑτερομόλιος δίκη· ἣ ὁ ἕτερος τῶν
ἀντιδίκων οὐκ ἦλθον. ἐτυμολογία· ἀνάπτυξις λέξε-
ων ἁρμόζουσα τὴν φωνὴν πρὸς τὸ τοῦ ὑποκειμέ-
νου πιθανώτατον. καὶ ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόμα-
τος ὀρθότης. ἑτερόστομος φάλαγξ· καὶ ἔχοντα τὸν ἡ-
γούμενον ἐν ἀνωνύμῳ παραγωγῇ. τοὺς δὲ ἡγεμόνας
ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Ἑταιριζομένη· ἐρεθιζομένη καὶ προσκινουμένη πορ-
νικῶς κλέπτουσα. ἑταιρίζειν· πορνεύειν. ἔτλης· ὑ-
πέμεινας. ἐταμιῶσθαι· περιέλκεσθαι συνέσφιξεν. ὅθεν
καὶ ἐταμιῶσθαι τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ. καὶ ἐταμιῶσθαι,
ἀντὶ τοῦ ἐστεφανῶσθαι· ταμία γὰρ ὁ στέφανος. ἐτέθη-
σαν· ὑπέκυψαν ἐπάθησαν. οἱ δὲ ἐν τῇ τοῦ βασιλέως ἐ-
πέθησαν βουλῇ. ἐτελέσθησαν· ἐμυήθησαν μετὰ
τῶν ἱερῶν θεοῖς ἐκοινώνησεν.

ἑτεροιῶ· τὸ μεταβάλλω· ἑτεροχειροῦντο· τοῖς τῇ χειρὶ ἐπεβε
ἐστοιχίζοντο περιεκλείοντο· ἐν τοῖς δὲ τοῦ τάφρου καὶ τοῦ
ἐρύματος, ἑτεροχειροῦντο· ἑτεροχνῖται· μαγγανοτέχνης καὶ
δολουργάμα· ἐτόρευεν· ἐτρύπησεν· ἐτώθαζον· ἔσκω
πτον ἐχλεύαζον· ἐτώθασαν· ἀντὶ τοῦ ἐκαυχήσαντο·
ἐτύθη· ἐσφαγιάσθη· ἐτιμήσασθε· ἀντὶ τοῦ ἠγοράσατε·
θουκυδίδης· ἣν ὑμεῖς ὀλίγων πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε·
ἐτιμήσαντο· ἐζημίωσαν κατεδίκασαν· τίμημα γὰρ ἡ
ζημία καὶ ἡ καταδίκη· ἐτόπασεν· ὑπενόησεν ἐνό
μισεν· ἐτυρώθη· ἐσκληρώθη· ἐταλανίσαν· ἀθλίους ἀ
πεκάλεσαν ἐθρήνησαν· ἔτασσον· ἐράμησον· ἔτελλεν· ἔ
λεγεν· ἐπιθυμήσατο· ἐγαλούχησεν· ἑταιρισάμενος· συ
μεργήσας· ἐτεχνίτευε· ἑταιρισάμενος· συνελάσας:

ἀρχὴ τοῦ ε
Ε τεροῖον· ἀλλοῖον· ἐτήτυμον· ἀληθές· ἔτνος· ζωμὸς ὀσπρίου
κυάμου· ἢ ἔτνος μαλακὰ ἀθυρώδες· ἐτώσια· μάταια· ἑτοίμως·
πρόχειρον· ἐτεόν· ἀληθές· ἑτεροούσιον· τὸ κατὰ πάντα
τρόπον τοῦ ἑτέρου ἀνόμοιον· ὡς πῦρ· καὶ ὕδωρ· καὶ ἄνθρωπος
καὶ ἄγγελος· καὶ πηλὸς καὶ ἥλιος πρὸς ἄλληλα· ἐτεά· τὰ
ἔτη ἐπαρομένω·

ἀρχὴ τοῦ ε
Ε τέρωθεν· ἀλλαχόθεν· ἑτέρωσε· ἀλλαχόθεν· ἢ εἰς τὸ ἕτε
ρον μέρος· ἔτι· σὺν τούτοις ἢ ἀκμήν· ἑτοίμως· προ
χείρως· ἐτύμως· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, φιλῶ· ἐτώσως· μά
την παρέργως· ἑτεροίως· ἀλλοίως· ἑτεραλκέως· ἑ
τεροκλινῶς· ἑτεραλκὴς νίκη· ἡ ἐπὶ τοὺς ὅταν οἱ ἡττη
θέντες νικήσωσιν·

τοῦ ε μετὰ τοῦ υ

ἀρχὴ τοῦ ευ
Ε ὔγνωφος· καλῶς γινωσκόμενος· εὐγηρότατος· ἐν τιμῇ
καλὸς γέρων ἀξιότιμος· εὐημένοις· ἀγαθοῖς ἀδη
μονοῖς·

εὐδαίμων· ὁ εὐτυχὴς ὁ μακαριστός. εὐερνής· ὁ εὐθαλὴς
βλαστός· ἔρνος γὰρ ὁ κλάδος. εὐεργετικός· φιλότιμος ἀγα-
θοποιός. εὔζωνοι· ἔνοπλοι. εὐήθης· ἀνόητος μωρός.
εὔθυμος· εὔψυχος. εὐάγκαλον· ἐλαφρὸν εὐμαρῆ· ὁ δὲ αἰμύ-
ας ποιεῖς ὤμοισι τὸν ἥρω ἐπιθέμενος, ὁ ξῆ γε φόρτον ὡς
καὶ φίλον πατρὶ καὶ τοῦτο τὸ εὐάγκαλον. εὔγνωστος· φανερός.
εὐδιάλογος· ὁ εὐόμιλος. εὔδιμος καιρός· ὁ εὐδιάμβων· εὐδι-
ημος δέ, ὁ [illegible]. εὐτράπελος· κυρίως ὁ εὐμετάγωγος ὁ γελωτο-
ποιός· καὶ ὁ εὐχερῶς τρεπόμενος κατὰ τὸν καιρὸν καὶ πάσας
συμφορὰς ὑπομένων. εὔοδμος· ὁ εὐώδης. εὐπάροιφοι· οἱ
εὐπαράγωγοι. εὑρεσιλόγος· φλύαρος. εὔριππος· πόλαρος γὰρ
μὸν καὶ τὸ ὕδατος καὶ μεγάλης ξυλοσταλῶν. εὐπατρίδαι· εὐ-
γενεῖς καὶ ἀπὸ χώρας καλῆς. εὐρινώτατος· καλῶς ὀσφραινό-
μενος καὶ καλόρρινος. εὔσημος· καλὸς λαμπρὸς ἀγαθός. εὔ-
δηλος· φανερός. εὔστομος· γενναῖος. εὔψυχος· εὔθυμος καὶ
περιχαρὴς ἱλαρός. εὐθυβόλῳ· ἐξ ἀρχῆς βάλλοντι καὶ πλέον τι.
εὐθυβούλῳ· συνετῷ. ἀναρίθμητοι· ὀλίγοι. εὐτράπελος·
ὁ ἐπιμελῶς ζῶν. εὐέκτης· ὁ ἐν μυστικοῖς διαζῶν. εὐεπί-
βολος· ὁ καλῶς ἐπιβάλλων· καὶ εὐεπιχείρητος· εὐστόχως
φρονῶν καὶ ὀρθῶς. εὐερκής· καλῶς ἠσφαλισμένη καὶ περιπεφραγμένη·
ὀφρύς εὐερκής· καὶ [illegible] ἐν [illegible]· καὶ [illegible] δὲ [illegible]
καὶ [illegible]. εὔζωνος· ὁ καλοζώνης. εὐήκης· ὁ καλῶς ἠκονη-
μένος. εὐεπίβουλος· κακός. εὐαγών· μεγάλων ἀγκύλος.
ὁ ἥσυχος καὶ ὁ καλῶς θελγόμενος. εὐώνυμος· ἀριστερός. εὔ-
πηκτος· καλῶς πεπηγμένος. εὔηθος· ὁ εὐόμιλος καὶ ὁ
εὐήθης ὁ εὐτυχής. εὐρύωπα· μεγαλόφωνον. εὐρύωπα δὲ
τὸν μεγαλόφθαλμον, μέγα. εὐρυσθενής· μεγαλοσθενῆ [illegible].
εὐρώεις· πλατύς. ἄσηπτος· μεγάλα [illegible] [illegible].

Εὔξεινος· πέλαγος ἐνδότερον τοῦ πόντου. ἄζωνοι καὶ
εὔζωνοι· οἱ ἄσκευοι καὶ κοῦφοι στρατιῶται καὶ μὴ
κατάφρακτοι. οὕτως Ξενοφῶν.
Εὐλογία· φήμη. εὐδοκία· τὸ ἐπ' ἀγαθοποιίᾳ τοῦ θεοῦ θέ-
λημα. εὐχή· ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις. ὡς ἐξ ἀμοιβῆς θεῷ
ἀφιερωμένη, εὐχαριστία, δέησις καὶ προσευχή, διαφέρει·
οἷς γὰρ ἐπὶ ἐνδεέστερον τιμαί, τούτων ἐστὶν ἡ δέησις. ὅταν δὲ
τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ μνημονεύσας αἰτῶ τι παρὰ τοῦ θεοῦ· τό-
τε προσεύχομαι. ὅτε δὲ φίλος ἐπὶ πλέον γένωμαι, τότε
εὐχαριστῶ θεῷ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος· πρῶτον πάντων
ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας· ἀ-
πὸ τῶν μειζόνων ἐπὶ τὰ ἐλάσσω προβαίνων. εὐκαιρία·
χρόνου ἐπίτευξις. ἐν ᾧ χρὴ πρᾶξαί τι ἢ ποιῆσαι. εὐλάβεια·
φυλακὴ ἀπὸ κακοῦ ἢ ἐπιμέλεια φυλακῆς. εὐφυΐα·
ἀγαθὴ ἀρετὴ ἐν φύσει πρὸς τάχος μαθήσεως. εὐνομία·
πειθαρχία νόμων. εὐαγητον· καθαρὸν λαμπρόν.
εὐανθὴς γλῶσσα· ἡ ἀκμαίως ἐπὶ ποικιλίᾳ καὶ πολ-
λῶν γέμουσα χαρίτων καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπο-
βλύζουσα. εὐβουλία· ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι ποῖα καὶ
πῶς πρακτέον τὸ πραττόμενον συμφερόντως. εὔβο-
τος γῆ· εὔτροφος καὶ καλῶς βοσκήματα ἔχουσα. εὐημερ-
σιῶν ἡ εὐχαριστία. εὐδοκία· θέλησις παρ' αὐτοῦ καλῶς δο-
κεῖσθαι. εὐετηρία· ὑγεία. εὐπάθεια· σπατάλη, εὐτροφία.
εὐωδία· ἡ μυρωδία. εὐοδία δὲ ἡ καλὴ ὁδός, καὶ κέρδος.
εὐθύνας· δίκας τῆς κακουργίας. εὐθυεπείας· ὀρθολογίας.
εὐλαβείας· εὐδοξότητος. εὐκατάπρηστος ὕλη· ἡ εὐχερῶς
καιομένη. εὐγένεια· δόξα ἐκ γένους. εὐνοίας· φιλίας.
εὐνή· ἡ κοίτη καὶ ἡ ἄγκυρα. εὐπάθεια· παχύτης. εὐθη-
νίας

δικαιώμενως· ἀπεραντολογίαι· κουφότης μωρολογίαι· ἀν-
δρία· γενναιότης· ἀφορία· καὶ ἀκαρπία· ἀφορη-
δὲ καὶ ἐπιτήρησις, δηλονότι· ἀπλόκαμος· καλλιπλόκαμος·
ἀσέβεια· δικαιοσύνη περὶ τὸ θεῖον· ἀσέβεια δέ, τὸ
ἐναντίον· ἀεί· καθ' ὅλων πάντων καὶ ζωή· εὐβουλίας
φρονήσεως· εὐεπείας· καλολογίας· εὐεργητική· καλο-
εργατος ἄφορος· ἀθυμία· ἡ ἀφορία· ἀκληρίας·
ἀτυχίας· ἀμοληπία· καὶ ἀφωνία ὁ καλὸς ἔμμος· ἀ-
μοιρία· ἡ ἀτυχία ἡ ἀκληρία· ἀνώπεδος· ἀφθαλ-
ἀπερίτρεπτον· ἀκαλῶς περιτρεπομένην· ἀπραξ-
ἡ ἀτυχία· εὐρεσιεπείαις· εὐρεσιλογίαις ἤτοι λογοποιΐ-
αις· εὐρώπη· χώρα· ἔξοχος καὶ ὁδὸς ... ἀσελγ-
καλοκαθέδρου· εὐσκαρθμοί μῆνες· εὐκίνητοι τα-
χεῖαι ταχύποδες· σκαρθμὸς γὰρ ὁ ποῦς· εὐφιλὴ ὁδόν·
πεπριμμένην· οἶβος γὰρ καὶ ὁδός· ἀχρεῖα· σιωπώμεναι καὶ
ἐπιδεξιότης· ἀδεξία· ἀκροότης ὑγείας· ἐπεὶ γὰρ καχεξ-
ἡ νόσος· ὡς καὶ ἡ ἀδεξία ἐπὶ τῆς ὑγείας· εὐεπεῖαι· καὶ καλλι-
φράσεις· εὐεργεσίαι· ἐπιτυχία εὐτυχία· εὐερον· ἀκερο-
ὡς περὶ τοῖς οὐρανὸν εὐέριον· εὐηθείας· μωρίας ἀνοίας· ἐπεὶ
τε ἀπολαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς ἀηθείας τῶν ἐπὶ
χωρίων· εὔεδρον· ἀσφαλῆ καθέδραν· ἀδιοδον· βασι-
μον ἀπόρατον· εὐσήμου ἡμέρας· φαιδρᾶς καὶ λαμπρᾶς· ἀφρον-
καὶ νὺξ παρὰ τὸ εὐφρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ γὰρ ὁ λόγος
ὅτε ἀσχολοῦνται, καρτερῆς ... τῶν πραγμάτων· καὶ παρὰ τὸ
ἀφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως· ἀχυλ-
ἀχυλὴ καὶ ἄχυμα.
υδομενον· καλῶς ... ἄγευστον· ἀχυ-
καλῶς ἡρμοσμένον καὶ εὐθήρατον καὶ εὔληπτον· ἀπ-
ἀμάλακτον· ἀτι-

λάφητι· ἀφορα· ἀθεώρητα ἄσκοπα· ἀδιέξελ· τὸ
ἀπεριόριστον· εὐεπές· εὔλαλον καλὴν ἔχων φράσιν· ἀ-
θωρον· κακοκόλαστον· εὐήμυστα· ἀκατόρθωτα· ἀνή-
νιον· ἀπειθές· κακῶς ἡνιοχούμενον· ἄθραυστα· ἀαθέ-
μηα ἄθλαστα· ἀκριβές· σαφὲς εὐδιάλυτον· εὔκυκλον·
στρογγύλον· ἀδόνητα· ἀστρεφα ἀκίνητα· ἀκταῖον·
ἀχρῆσ ἀξίον· εὔληπτον· τὸ ἄκολον· ἀπάρυφα· τὰ ἀ-
κατόργαστα· εὔπρεμνα· τὰ καλοὺς κλάδους ἔχοντα·
ἀπαρέδραι· καλῶς παραμένονται· εὖρος· τὸ πλάτος·
καὶ ὁ ἀφηλιώτης ἄνεμος· εὑρήματα· βουλήματα·
ἀσύνοπτον· εὐθεώρητον σαφές· ἄμωμον· καλοφρέγαστον·
εὔριζον· καλὰς ῥίζας ἔχων καὶ καλῶς πεπηγμένον· ἀ-
πρόσιτον· τὸ ἀπρόσδεκτον· ἀρυτόζον· πλατυτόζον·
ἀσαλές· ἀτάραχον καὶ ἀκλονήτως μὴ σεσοισμένον· εὐαγγέ-
λιον· τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας φόρον· εὖρος· τὸ πλάτος· δηλοῖ
ἐστὶ μὲν εὑρεῖν καὶ φέρεσθαι· σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον· ἀπα-
γγέλιον· τὸ κάλλιστα ἀπαγγέλλον· εὐαγές· ἁγνὸν εὐσεβὲς
ὅσιον θεοστατον· γένοιτο δὲ καὶ ἀγαθοῦ· εὐηθές· ὁ ἐπὶ τοῦ
βελτίονος· εὐήλατον· τὸ καλῶς ἐληλασμένον· τὸ δὲ
πεδίον καὶ ὕπτιον καὶ ἄηλατον καὶ καλῶς ὁ ἐπιτήδειον
ἵπποις ἐμμάχεσθαι· εὔβοτα· καλοβόσκητα· ἀτραφῆ
βοτὰ γὰρ τὰ πρόβατα· εὔθρυπτα· σαθρὰ ἀκερμῆ·
ἄξοον· καλῶς ἐξεσμένον καὶ κατεσκευασμένον· ἀπρό-
σιτον· τὸ ἀπρόσδεκτον· ἄλσος· καὶ αὔχημα· ἀόριστον·
τὸ ψηλαφόμενον καὶ ἀφθειρόμενον· οἷον ὁ ἄρτος καὶ τὰ
ὅμοια· ἀάλωτον· εὐκόλως χειρούμενον· ἀάρτυτα· ἀά-
ζομαι· εὔκοιτον· καλὰ βοσκήματα ἔχων·
Ε ὕδοντι· καθεύδοντι κοιμωμένῳ· ἀζωτιῶντι· ὁ ἀφανισ-
μός·

ἁρμοσμένη· ἡρμηνευοῦσα καλῶς διαλέγεσθαι· ἀδοκούμενον· κα-
λῶς προσδοκωμένην· ἀδαιμονεῖ· εὐτυχεῖ καλῶς πράττει·
ἀδεκτεῖ· ὑγιαίνει· εὐθηνοῦσιν· ἐρωτῶσι δίκας ἤγουν πράτ-
τουσιν· ἀλλαττόμενοι· εὐμενηθόντα· ἀσυμπάθητον μὴ ἐ-
λεούμενον· ἀλλαττάζειν· εὐμενίζειν· εὐλαβεῖσθαι· φοβεῖσθαι·
φυλάττεσθαι· ἀοδώσω· ὁδηγήσω ἑτοιμάσω· εὐρύνω· πλα-
τύνω· εὐφημεῖ· καλῶς λαλεῖ ἐπαινεῖ· εὔχεται· παρακαλεῖ·
ἀδοκεῖν· συγκατατίθεται· ἀδόκησας· τινὸς ὧν ἠξίωσε
οἰκειότητος· ἀνηθίζω· τὸ καθαίρω· εὐθηνίζω· ἀλήθειαν
λέγων· εὐμοίρισε· καλῶς ἐκληρώσατο· ἀγνηθέντος· κοι-
νωνηθέντος· ἀόμενος· φλογιζόμενος· εὐόμενος· φωτι-
ζόμενος· εὐωρεῖ· παίζει· εὐπλοῶ· τὸ ἀνημερῶ· εὐλογήσατο·
ὑμνήσατο· ἀθυμούμενοι· ὅτι τὸ βέλτιον προκόπτοντες:—
Ευιεν· καλῶς ὁσίως λέγεσθαι ὅτι δὲ ἑρμηνεύεται πολλάκις.
ἀνέκτως· ἀπαθῶς· εὐεκτικῶς· σχετικῶς· εὐέκτως·
ὑγιῶς· ἀκρινῶς· σαφῶς· ἀγεαρῶς· ἀχόρως ἀκόλ.
ἀγεόνως· πράως ἱλαρῶς· εὐνοϊκῶς· φιλικῶς· ἀπτέως·
ἀκαιρῶς ἀκόλως· εὐπρεπῶς· κοσμίως ὡραίως· ἀ-
σωαλλάκτως· ἀμεταδότως· ἀσχημόνως· ἀλαβῶς σε-
μνῶς· εὐκτῶς· καὶ τὸ ἀχλίως καὶ ἀχρῶς· εὐκαρῶς· ὑγιῶς·
ἀεπηβόλως· σαφῶς καὶ ὀρθῶς· ἀπαραλλήκτως· συμ-
παθῶς ἀπαραδιδάκτως:·

τοῦ ε μετὰ τοῦ φ:—

Ἔφεδρος· ἀντάτοικος καὶ ὁ ἐν ἑδράνων· ἐφέστιοι· σύνοικοι· ἐ-
φελκυστικός· βοηθός· ἔφορος· ὁ ἐπάρχων ἢ ὁ ἐπόπτης καὶ θεω-
ρὸς ... καλοῦνται δὲ καὶ οἱ κατὰ τῶν πόλεων ὠνίων ὅτι ἐπι-
σκεπτόμενοι· ἔφηβος· παῖς μέσος· ἤτοι ὁ ἐν τῷ μ
ἐφιάλτης· ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμενος βαβουτζικάριος.

Ἐφραῒμ· πλατυσμὸς ἢ καρποφορία. Ἐφραθᾶ· ὅ ἐστι Βηθλεέμ·
παρ' Ἑβραίοις δέ, Μαρίας ἡ τοῦ Ἀφραθᾶ. Ἐφάμιλλος· ἴσος
ὅμοιος. Ἐφ' ᾧ πάρει· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τί μοι παραγέγονας. Ἔφεκτος· τό-
κος ὁ ἐπὶ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου. Ἐφετικός· ἐπιθυμητικός.
Ἐφάπτεται καλῶν· τοῖς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς καλοῖς ἐπιτηδεύουσα
καὶ μὴ καινοτομοῦντας καλά.
θηξ'' Ἔφεσος· πόλις τῆς Ἀσίας. Ἔφεσος ἐκλήθη, ἀπὸ Ἐφέσου ἐκ Λυδοῦ
καπηλεύοντος καὶ πάντας λέγεσθαι πρὸς Ἔφεσον τελεῖσθ-
αι. ἢ ἀπὸ τῆς Ἐφέσου Λυδῆς Ἀμαζόνος· ἢ πρώτη Ἄρτε-
μιν ἐτίμησε καὶ ὠνόμασεν Ἐφεσίαν. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρτέμι-
δος καὶ οἱ οἰκοῦντες ἐκλήθησαν. ἢ ὅτι Θησεὺς στρατεύσας
Ἡρακλῆς δὲ ἐπὶ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνας μέ-
χρι Λυδίας καὶ ἐκεῖ καταφυγούσας, ἐπὶ τὸν ναὸν Ἀρτέ-
μιδος δεῖσθαι σωτηρίας τυχεῖν· τὴν δὲ ἐφεῖναι αὐτοῖς τὴν
σωτηρίαν· ὅθεν Ἔφεσος κληθῆναι, καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἐφεσί-
αν καλοῦσιν: Ἔφεσις· ἐπιθυμία ἐπὶ πάσης θελήσεως.
ἤγουν ἐπιτεταμένη θέλησις. Ἐφημερία· ἡ πρωΐα. λέγεται
δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία καὶ τῆς ἑβδομάδος. Ἐ-
φεστρίδες· Ῥωμαϊκὰ ἱμάτια. λέγονται δὲ καὶ μανδύ-
ας καὶ βίρρον. Ἔφοδος· ὁρμὴ ἐπέλευσις. Ἐφαπτίδας·
οἱ δὲ ψιλοὶ Ῥωμαίων ἕκαστος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδας καὶ
κνημίδας καὶ λογχάδια καὶ ἀκόντιον διόλου σιδη-
ροῦν πεποιημένον. Ἐφεδρεία· ἡ ἐπίκληρος παραμο-
νή. Ἔφεσις· ἡ ἐπιθυμία. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὁρμή. ἀπὸ δὲ τῆς
τῶν στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρα-
τηγοῦ, ξένην καὶ παράδοξον κατενόησεν ἀπορίσασθαι
πρὸς τὴν ὑποκειμένην περίστασιν. Ἐφεστιν· ἢ ἐν
πόλει. Ἐφόλκωζα· ἢ τῆς ἑλκύζας.

Ἐφαλία· παραθαλάσσια. ἐφίκετο· δυνατὸν κατάληψιν. ἐφολ-
κία· τὰ μικρὰ πλοῖα. ἐφόδια· τὰ ἁρμόζοντα ταῖς ὁδοῖς
ἀναλώματα. ἐφάμμα· τὸ περίαμμα. ἐφίερον· ἱε-
ρὸν ἐφ' οὗ τῶν ιβ' θεῶν ἐν βοσπόρῳ. ἐφίππιον· ἀμφίεσμα
ἐφ' ἵππων τρεχόντων. ἐφυμνίον· τῶν ἐπὶ τῶν ὕμνων ᾆσμα.
Ἐφικνούμενοι· ἐγγίζοντες. ἐφικνεῖσθαι· τὸ καταλαμβάνειν
ἐλθεῖν. ἐφοδευσάτωσαν· κατασκοπησάτωσαν. ἐ-
φοδεύεται· διοδεύεται. ἐφόρουν· ἐκόμιζον. Θουκυδίδης.
ἐφόρουν τὴν ὕλην πρὸς αὐτόν. ἐφρύαξαν· ἐταράχθη-
σαν. ἐφώδευσαν· ἐπεξῆλθον. ἔφριξα· τὰς τρίχας ὤρ-
θωσα καὶ ἐπτοήθην. καὶ ὅμηρος ἔφριξε δὲ μάχη.
ἔφυρον· ἐτάρασσον ἢ ἔπλυνον. ἔφυ· ἐγένετο. ἐγεννήθη.
ἐφυλάξατο· ἐξέκλινεν [illegible]. ἐφεθέν· ὁρισθὲν πα-
ρασχεθέν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντίγονος ἐφεθὲν οἱ δικάσαι,
προσέταξε κληρωθῆναι δικαστήρια. ἐφειμένον· συγκε-
χωρημένον. ἐφήδεσθαι· χαίρειν ἐπὶ τοῖς πταίσθαι. ἐ-
φίεμαι· ἐπιθυμῶ. ἐφίημι· συγχωρῶ. ἐφιζάνει· ἐπι-
καθέζεται. ἐφαύλιζον· ἐξευτέλιζον. ἐφάπτεσθαι· ἅ-
ψασθαι ψηλαφῆσαι. ἐφεδρεύοντες· οἱ ἐπιτηροῦντες.
ἐπικαθήμενοι. ἐφέντες· ἐνδόντες· ὑποχαλάσαντες.
ἐφεξῆς· καθεξῆς. ἐφελκύσῃ. ἔφες· ἐπίπεμψον. ἐφ' ᾧ·
ἐπὶ τούτοις ὁριζόμενοι. ἀντὶ τοῦ συγκεχωρήσθω
ἀκριβολογεῖσθαι. ἐφεῖτο· συνεχωρεῖτο. ἐφῆκα· ἔπε-
μψα. ἐφίεντο· ἀντείχοντο. ἐφεῖς· ἀντὶ τοῦ ἐπέμπεις. ἐφεῖ-
σαν· ἀντὶ τοῦ ἐπέμπων. ἐφίη· ἐπιθυμεῖ. τίμιοι τῶν
δισφόρων ἐφίει. ἐφιεῖσιν· ἐπιτρέπουσιν ἀνατρέπει.
ἐφισάμενος· ἀναμένων σχολαίως καθίζων. ἐφίστη·
ἐπανίστατο. ὅδε ἄρχοντας ἐφίστησι τούτοις.

ἐφαμίλλω· ἅρπω· ἔφασκεν· ἔλεγεν· ἐφεζῆσιν· κωλύουσιν.
ἐφήδοιντο· τέρποιντο· ἐφίκοιτο· μόνος οἱ καταλάβοι·
ἔφθη· προέλαβεν· ἔφθασεν· ἐφομοκτομήθη· ἐκοι-
νώθη. ἐφαυλίζον· ἀτίμαζον· ἐφλάμαξε· ἔτυπτεν.
ἐφεκάλεζον· ὑπαντῶν· ἐφίλαμπτο· ὁ ἐπεπήδησαν +
ἐφεζῆσθαι· ὁ πόνος καταπαύεσθαι· ἐφυπορθεν· ὑποζάνω.

τὸ ε̄ μετὰ τοῦ χ̄:

Ἐχῖος· ὁ ὄφις. ἐχέφρων· φρόνιμος. ἐχθιστος· ὁ μισητός.
ἐχῆς· ὁ πλούσιος. ἐχέμυθος καὶ ἐχεμυθόστατος·
ὁ φρόνιμος. ἐχῖνος· ὁ ἀκανθόχοιρος· παρὰ τὸ ἔ-
χειν ἑαυτὸν προφυλαττόμενον ἐν γὰρ τῷ ἀλγῆσαι αὐτὸν
ὑπερχόμενον συσφαλούμενος, τὸν τῶν ἀκανθῶν προ-
βάλλεται ὡς ἔρυμα. ὁμοίως ἐχῖνος καὶ ἡ τοῦ βοὸς
γαστήρ· παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν τροφήν. καὶ
ὁ λέκυθος ὁμοίως ἐχῖνος. καὶ πόλις θετταλίας οὕτω
καλουμένη. ἀπὸ ἐχίνου ἐμοῦ τινὸς σπαρτιάτου κτί-
σαντος. ἢ καὶ μέτρος ἀγγεῖος. φρησὶ δὲ ἐχῖνος καὶ ὁ θα-
λάσσιος ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτόν· τῶν σαρκῶν ἀφανῶν
οὐσῶν. ἢ ἐχῖνος κατὰ ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ μηδὲν
μαλακὸν ἔχειν διὰ τὰς ἀκάνθας. ὡς ἀκράτητος. ὁ
δὲ διὰ τοῦ ι ὡς ἀκαρανατῖνος. ἐχυρός· ὁ ἀσφαλής.
παρὰ τὸ ἔχω ἐχυρός. λέγεται ἐχῖνος καὶ ἀγγεῖον τι εἰς
ὃ τὰ γράμματα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο.
ἐχθρὸς καὶ ἐκδικητής· ὁ διάβολος. ἐχιμόπους· ἀκάν-
θιος ἢ δος· παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδιζόν-
των ἐπ' αὐτῆς. ἢ ὅτι ἐχίνου θαλασσίου ποσὶν ἔοικ(ε).
ἐχθοδοπός· ὁ ἐχθροποιός. ἐχυρόφρονες· οἱ τὴν φρο-
νήσιν ἀσφαλεῖς. ἐχέγγυος· ἀσφαλὴς ἀξιόπιστος· ὁ διαπι-
στευθεὶς ἄξιος.

Ἐχενηΐς· εἶδος ἰχθύος· εὕρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ κρατεῖν
τὰς ναῦς· ἐχενηΐς· καὶ ἡ κρατοῦσα τὰς ναῦς ἄγκυ-
ρα· ἄγκυραν τε ἐπὶ τοῖς, ἐχενηΐδα δὲ νεῶν ἀελλής.
ἐχῖνας· ὄνομα νήσου· ἐχεμυθία· σιωπὴ μυστή-
ριον· ἐχέτλη· τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα· ἔχιδνα·
ὄφις· ἐχθραντέα· μισητή· ἐχυρά· ἀσφαλὴς καὶ
ὀχύρωμα·
Ἔχμα· τὸ στήριγμα· ἐχύρωμα· ἢ ἀσφάλεια· ἐχέγγυον·
ἀσφαλές· ἔχθιον· ἐχθρότατον μισητότατον· ἐχθήματα·
μίσημα· ἐχέμυθον· μυστήριον κρυπτὸν ἢ φρόνιμον·
ἦν δὲ ἐχέμυθος ἐστὶ μάλιστα καὶ κρυψίνοος· καὶ
ἐχεμυθότατον τὸ φρονιμώτατον· ἔχθος· τὸ μῖσος·
ἐχθοδοπόν· ἐχθροποιόν·
Ἐχθόμενος· ἐχθρὸς ἢ μισούμενος· ἐχόμενα· ἐγγύς, πλη-
σίον· ἐχθρᾶσαι· ἐχθροὺς γενέσθαι· ἐχθρᾶσαι φασὶν
ἀετὸν καὶ κάνθαρον· ἐκ τοῦ ἐκκατὰ ῥόμα αὐτῶν θάτερον
ταὶ ὠὰ διαλάσσαν· ἔχοντες· οἰκοῦντες· ἐχόντων· ἀντὶ
τοῦ ἐχέτωσαν· ἔχουσι· ἀντὶ τοῦ ἐχώννυον· καὶ ἀκτοῦ
τουσοὶ μὲν ἔχουσι· οἱ δὲ τοῖς στομαλλουσιν ἀντιπεσα-
χοντο· ἐχολώθησαν· ὠργίσθησαν· ἔχραον· ἐπῆλθον· ἐπέβαλ-
βησεν ἢ βίας ἐπῆλθον· ἐχρηματίσθη· χρησμὸν ἐδέ-
ξατο· ἐχρήσθη· ὁμοίως· ἔχρησε· χρησμὸν ἔδωκε·
χρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδάνεισεν· ἐχρίμπτοντο· ἐ-
πέλαζον προσετρίβοντο· ἐχαύνισεν· ἔχρησεν·
ἐχεδνή· ἀντὶ τοῦ σχεδνή· ἢ ἀραιδὴ ἡ προσέχει τῇ τοι-
οῦτον· ἔχευεν· ἔχωσεν· ἐχεμυθῆ· ἔχευεν ἐν ἑαυτῷ
λόγον· ἔχετον· ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν· δυϊκὸν καὶ ἐχέτω
ἀντὶ τοῦ σχὸν· ἐχέτω· κρατείτω· ἐχρώσθη· ἐκρατήθη·

ἐχηρώθησαν· ἀνδρῶν ἐστερήθησαν· ἐχήρασαν· ἐχθαί
ρ... σα· ἔχρησεν· ἐμαντεύσατο· ἐχώσατο· ὠργίσθη·
ἔχυρα· ἐχάρην· ἰῶξ· ἐχολώθη· χόλιαι ἐζημιώθη·
ἔχε δή· ἀντὶ τοῦ ἄγε δή· ἢ ἄρα δή· ἢ πρόσεχε· ἢ τίστοι
οῦτον· ἐχεῖτο· ἐξεκέχυτο·
ἐχυρῶς· ἀσφαλῶς ἰσχυρῶς· ἐχθρωδῶς· ἀπεχθῶς καὶ
σκοτῶς κακῶς:

τὸ ε μετὰ τοῦ ψ:

ἐψητός· ὁ ἑψημένος·
ἑψία· ἡ ὁμιλία·
ἕψανον· ἁπαλόν· ἀνέβραμμον· τὸ δὲ ἕψανον· οὕτως πλά
τος· ἑψητήριον· ἡ λοπὰς ἤτοι ἡ χύτρα· ἕψιαι· τὰ ἀπὸ
λόγων παίγνια· καὶ φιλέψιος ὁ φιλοπαίγμων· φιλόλογος
ἐστὶν ὁ φιλέψιος· ἑψιάσιμον· γνωστικὸν παίγνιον·
ἕψιμον· τὸ παίγνιον·
ἐψύχθη· ἀπεπαύθη ἠρέμησεν· ἀγρίδα αὐτοῦ ἐψύχθη χα
λεπῆς πράγματα θευφορίνης· ἕψον καὶ ἀπέψων· τὸ
ἕψον, διὰ τοῦ ο μικροῦ· τὸ δὲ ἀπεψώσιζον, διὰ τοῦ ω
μεγάλου· ἐψῶν κνηθόμενος· ἐψώμισεν· ἔθρεψεν· ἐψυ
χαγώγησεν· παρεμυθήσατο· ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανεί
ας ἀνήγαγεν· ἕψεται· ἀκολουθήσει· ἔψαι· ὡμάλιζε·
τὴν ἐμὴν δὲ χώραν τὴν λείαν ἔψαι· ἔψηχον· κατέ
μασσον· ἔτριβον· ἔξεον· ὡμάλιζον· οἱ μὲν τοὺς ἵππους
ἔψηχον· ἐψίω· τὸ λέγω· ἀπὸ τοῦ ἔπω ἔψω ἐψίω· ἀφοῦ
παρηκμασμένοι ἑψιόωντο· ἐψιάασθων· παιζέτωσαν· ἐ
ψιᾶται· ἀντὶ τοῦ παίζεται· ἐψιατέον· ἀντὶ τοῦ παι
κτέον· ἐψιλωμένοι· γεγυμνωμένοι· ἔψισαν· ἐψώμι
σαν· ἔψυρεν· ἀπεδίωξεν· ἐψύχθη· ἀπεπαύθη ἠρέ
μησεν·

ἀγριάδα αὐτοῦ ἐψύχθη χαλδαϊκῆς πράγματα θεοφορίας

τὸ ε μετὰ τοῦ ω :-

Ἑωθινός· ὄρθριμος· ἑωσφόρος· ὁ ἥλιος· ἀνατολικὸς ἀ-
στὴρ πρωϊμὸς ὁ καλούμενος φωσφόρος· ὁ ὁ μακ… τοῦ-
τον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν καὶ οὐχὶ τὸν ἥλιον· ἑῶν·
ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς· ἑῷος· ὁ ἀνατολικός· καὶ
ἑῷοι ὄρθριμοι καὶ ἀνατολικοί·
Ἕως· ἡ πρωΐα ἡ τοῦ ἡλίου ἀνατολή· καὶ ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου
ἀνατολῆς ὥρα· ἕωας· ἀνατολῆς· ἑωλοκρασία· τὸ
χθιζὸν κρᾶμα καὶ ματαία πόσις· δημοσθένης· αἴτιος
δ' οὗτος ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ
κατεσκέδασας· ἑωσκοπίαις· ὑψηλοφροσύναις·
Ἕωλον· μάταιον ἢ χθεσινόν· τὸ ψυχρὸν τὸ ἀνωφελές·
τὸ ἀνίσχυρον· τὸ πρὸ τῆς ἕω λεγόμενον· ἑῷον· [illegible]
τοῦ [illegible] ἀπὸ τῆς ἕως· τὸ δὲ ἑωσφόρος, οὐκέτι·
Ἑωνημένον· ἀρραβωθέντων· ἑῷκε· ὡμοίαζεν· ἑῶμαι·
συγχωρούμενα· ἑῷξεν· ἀνέῳξεν· ἕω· τὸ ὑπάρχω· ἑῶ·
καταλιμπάνω· ἑώρτε· διεπράξατο· ἑώλπειν·
ὑποθρόσυντελικός· ἑώσαντο· καὶ αἰῶνας ἐστὶν ἠθόνησε
πήδησαν· ἑωμένοθαι· ὡνῆσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀρραβῶσαι·
ἑώνη· συγχωροίη· ἑωμοχός· ἐκίρναι· ἑώργειν· [illegible]·
ἐωρίζω· τὸ μετεωρίζω· ἕως ἄν· ἀπώσατο ἐμὲ βάλ·
Ἕως τοῦ ὁμοίου· ἕως τοῦ τέλους· ἕως· ἀντὶ τοῦ διη-
νεκῶς παντὰ τὸν χρόνον·

τὸ ζ μετὰ τοῦ ἄλφα :-

Ζάκοτος· ἀγανόργιλος· ζάκορος· ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελού-
μενος· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν· τὸ δὲ ζα οὐκ ἔστιν ἐνταῦ-
θα ἐπιτατικόν· ἀλλ' ἀντὶ τῆς δια προθέσεως· ἵν' ᾖ διάκορος·

ζαμενής· ὁ ἄγαν ἰσχυρός. ζαφλεγεῖς· λαμπροὶ ἐπιφανεῖς. ζα-
βρός· πολυφάγος. ζαὴν ἄνεμον· τὸν σφοδρῶς πνέοντα.
ζαλμόξης· ὁ ἀθλάβος. ζάλ· τὸ πῦρ. ζαγρός· ἀνυπόδετος.
ζαθέου· πάνυ θαυμαστοῦ. ζακχαῖος· ὄνομα κύριον. ζάλακος·
πυθαγόρειος φιλόσοφος καὶ μονομαθητής. ζαμερός· ὄνομα κύριον.
ζάμολξις· κύριον.
ζαβύκη· μουσικὸν ὄργανον. ζάβαι· τὸ λοξόν. ζακύνθιοι·
κολοκύνθαι. ζάλη· ἡ σύμμερος πνοή· ἢ ἡ μεγάλη ἄελλα
καὶ ταραχὴ τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ἀέρος· παρὰ τὸ ζέειν
τὴν ἅλα ἢ τὰ κύματα κορυφοῦσθαι. ζαβουλὼν χώρα. ζαβουλὼν
ἀνδρεία καὶ εὐλογία ἑρμηνεύεται.
ζάβαρθον· ἔμψαι. ζάβαι. ζαές· μέγα πολὺ λαμπρὸν ἢ ἰσχυρ(όν).
ζαπληθές· ἀπειρομέγεθες. ζάγκλον· τὸ δρέπανον.
κέκρυπται γὰρ ἡ ζάγκλον ὑπὸ χθονί· παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν
μόριον καὶ τὸ ἀγκύλον. ζάκυλον· καὶ κατὰ συγκοπὴν ζάγκλον·
τὸ λίαν ἀγκύλον. ζατρεύς· μεσημβρινὸν καὶ μᾶν τὸ δ-
λίμον. ζαμάτιον· τρυβλίον. ζαθερής· ἄγαν θερμόν· οἱ
δὲ καθίζον ἀδδήν. ζαθερὴς καὶ ματὶ θαλπὸ πόλεμος.
ζατρεφές· τὸ ἀτρεφές. ζαφελές· τὸ ἀφελές. καὶ ζα-
φελῶς ὁ περὶ...· ἀντὶ τοῦ πάνυ ἀφελῶς.
ζαπλουτῶν· ἄγαν πλουτῶν. ζαβάλλειν· ἐξαπατᾶν. ζατῶ·
τὸ φράζω καὶ ζατῆσαι τὸ φράσαι. ζατράω· τὸ ἐμ-
λωνίκας ἀνίζω. ζαχριῶ· ἄγαν χρήζω. καὶ ζαχρηὴς ὁ ἄ-
γαν χρειώδης καὶ ζαχρηὴς ζαχρήεντος.

τὸ ζ μετὰ τοῦ ε

ζέφυρος· ὁ δὲ κερανὸς καὶ γαληνὸς ἄνεμος· καὶ οἱονεὶ ζωη-
φόρος καὶ γαλήνιος τις ὤν· ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων· ὅντα
πρὸς ζωὴν φέρων· ὅ ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κυΐσκειν ποιεῖ.

ζαποιότης· ὁ ποδηχύτης· ζελείτης· τόξ(ον)· ζάξιος· κ(αὶ)
ζέφυρος· ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος· ὁ καὶ λὶψ καλού-
μενος· ὁ τὸ ζῆν πᾶσι φέρων· ζεκέδαιος· καὶ ζεκεέ, ὁ
μόνα τὰ κύρια·
ζάθωρος· καὶ ἀρόσημος ἡ ἡδεῖα ἀπομνῆσαι πρὸς τὸ ζῆν·
ζειαί· εἶδος σπέρματος· καὶ ὄλυραι καὶ κριθαί· ἀπὸ τοῦ
ζέω ζεαὶ καὶ ζειαί· αἴτιοι τοῦ ζεῖν αἴτιαι· ζάγκλη· τὸ ἄκρον
ζυγοῦ· ζειραί· ἡ ζώνη ἢ χιτὼν μέχρι τῶν ποδῶν διήκων·
ζέλεια· πόλις ἀπὸ ζέλου τινὸς ὠνομασμένου· καὶ διὰ τὸ
τὸν ἥλιον ἐν αὐτῇ κατὰ λίαν ἀστεικῶς θάλπειν· ζειράς· τὰς χλα-
μύδας λέγουσι θρῆκες· καὶ χιτῶνας ἀμαλακολλημέ-
νοις καὶ ἀμαλλοκόλλοις καὶ κύστραις· καὶ ῥόδον τὸ· ζευξίδια·
καὶ ἥρα· ζεφυρία πνοή· τοῦ ζεφύρου καὶ ζεφύριον πνεῦ-
ζακόσιον· τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος· ζακόσιον δὲ τόπος·
ζεῦγμα· οὐ τὸ σχοινίον ἀλλ᾽ ἡ ἐζευγμένη σχεδία ἐν
ποταμῷ ἢ ἐν θαλάσσῃ· καὶ ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασ(ις)
καὶ γέφυρα· ζῆ· ἀντὶ τοῦ κράζει· ὡς πο(ιεῖ) καὶ ῥῆ· ἀντὶ
τοῦ ῥέει· καὶ πλεῖ ἀντὶ τοῦ πλέει· καὶ πνεῖ ἀντὶ τοῦ πνέ-
ει, κατὰ διαίρεσιν· ζάζασθαι· ζεύσασθαι δωρικῶς·
ζέσας θυμῷ· ἐκκαυθεὶς τὴν ψυχήν·

τὸ ζ μετὰ τοῦ η

ζηλωτός· μακαριστός· ζηλήμονες· φθονεροί· ζῆλος·
καὶ μίμησις τοῦ κρείττονος· ἔστι δὲ καὶ λύπη ἐπὶ τοῖς ἑ-
τέρων ἐπιτυγχάνουσιν αὐτὸς ἐπιθυμίᾳ καὶ οὐ τυγχάνει· ζηβῦ-
ρες· ἔθνος· ζηχοί· ἔθνος· ζῆλος· καὶ δικαία φαρμακτησίς·
ὡς τό, ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με· ζηβ· ὄνομα στοιχείου
ἑβραϊκόν· ζηλωταί· παρὰ ἰουδαίοις οἱ νομοφύλακ(ες)·
ζηλοτυπία· καὶ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς
ὡς ἑτέρου

…τελγῆς ὑπόμοιαι· ζημεῖα· καὶ ἀθέρησις· ζηρωφαί· καὶ ἀφροδίτη καὶ ζηρώφιον καὶ ζήρωθον· ἀντρομένων τοῖς κύμασ' ἔθυον·

ζηρύνθιον· σπήλαιον· ζήτρειον· ὁ καὶ … τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι· ζηλώματα· ζηλοτυπίας· κώμοις καὶ παιμέαι ζηλώματα:

ζηλώσαντες· μιμησάμενοι· ζηλοῦν· ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι πιθέασιν ἀττικοί· μηδὲ σὺ ζήλου τί ἐπιτυχεῖν· ζηλοῦν παρὰ θηλοῦν διαφέρει· παρὰ θηλοῦν μὲν γὰρ λέγεται, τὸ ἐρεθίζειν καὶ κοινῶς τὸ ζηλοτυπεῖν· ὁ ποιοῦντος αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ· τοῦτ' ἔστιν ἐκίνησαν ἐμὲ εἰς ζῆλον καὶ οἷον εἰς ὀργὴν με ἠρέθισαν εἰδωλολατροῦντες· ζηλοῦν δὲ ἐστί, τὸ βούλεσθαι καὶ ἑαυτῷ ὑπάρχειν ὧν παρ' ἑτέροις … πέλας μεμονωμένου κεκτημένου ἀγαθόν· ζηλοτυποῦσιν· ἀσχήμως· ἀντὶ τοῦ μισοῦσι· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν· ζηλοτυποῦν δὲ τὸ … ἀχθεσθῆναι ἐληλυθέναι· ζήλου· μίμου.

τὸ ζ μετὰ τοῦ ἰῶτα:

ζιποίτης· κύριον· ζιφαῖοι· ἔθνος καὶ σκοτεινοί· ζιωύτης· ζιήλας· ὀνόματα κύρια.

ζιβύνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον καὶ σπάθη.

ζιμίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος· ζιγγίβερ· εἶδος ἀρώματος· ζιζάνιον· ἴω· τὸ ζητῶ.

ζιγγῶ καὶ ζιγγῶσαι· τὸ σκυθρωπάσαι.

τὸ ζ μετὰ τοῦ ο:

ζόφος· σκότος καὶ δύσις· παρὰ τὸ μέφος, μόφος καὶ ἀποκοπῇ τοῦ μ, ζόφος· ζοφοδερκίας· ὁ σκοτεινός δήμιος· ζολιμαίηλος· κύριον· ζοροβάβελ· κύριον· ζωφώδης· ὁ σκοτεινὸς ἢ ζοφώδης.

ζοφομηνία· ὁ σκοτασμὸς τῆς σελήνης· καὶ ἡ ἔκλειψις.
ζοφεραὶ· ἡ σκοτεινή· καὶ ζοφερὸν ὁμοίως.
ζόαρα· τόπος· ζονύπιον· τόπος.

τὸ ζ μετὰ τοῦ υ :-

Ζυγὸς· ὁ νόμος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ζύθος· οἶνος ἀπὸ κριθῆς. ζύγιος· ὁ ἐν μέρει τῶν ὁμόνοιαν συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικός. ζυμίτης· ἄρτος. ζυγίτης· ὁ καθήμενος ἐν τῇ νηῒ μέσος. ζύμη· τὸ συμπεφθὲν ἄλευρον· ἢ ὅτι παρὰ τὸ ζέω ζύμη ὡς οὖσα οἶμος καὶ ὁδὸς τῆς ζωῆς:
Ζύγωθρον· ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. ζύγαστρον· κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός· Σοφοκλῆς. ξύλων συναφῶν· παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι τὰς σανίδας. καὶ ξενοφῶν· τὰ δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχόμενοι ἐν ζυγάστροις κομίζειν· ἵνα ὅταν καιρὸς ᾖ, διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια.
Ζυγοφορούμενα· ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. ζυγομαχεῖν· τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι καὶ στασιάζειν ἢ μάχεσθαι. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης.
Ζυγῶν· τὸ ἐπάλληλας κεῖσθαι· τὸ κατὰ μάκρος στίχῳ· τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται στίχος. ζυγώθρισον· συνάρμοσον σύμπηξον.

τὸ ζ μετὰ τοῦ ω :-

Ζώσιμος· κ(ύριο)ν. ζωηρός· ὁ ζῶν καὶ ὁ παρέχων ζωήν. ζωμὸς· μέλας καὶ λεγόμενη αἱματίς. ζωροπόται· ἀκρατοπόται. ζωστήρ· ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. ζώϊλος· ἀμφιπολίτης· πόλις δὲ μακεδονίας ἡ ἀμφίπολις. οὗτος δὲ ὁ ζώϊλος ἐπεκλήθη ὁμηρομάστιξ· ὅτι ἐπέσκωπτεν τὸν ὅμηρον.

ζωμὸς κυρίως τὸ αἷμα τοῖς ἱερεῦσι τῶν ζώων μάρτυμα·

Ζωοδότειρα· ἡ παρέχουσα τοῦ ζῆν· ζωή· συμπλοκὴ ψυχῆς
καὶ σώματος· ζωμήρυσις· μαγειρικὸν ἐργαλεῖον τὸ κο-
χλιάριον· ζωμήρυσιν τὸ τῶν λιπῶν ἀφρολόγον· ζώνη·
τροπικῶς ἡ δύναμις· ὅθεν δὲ ἐζωσμένος, ὁ παρεσκευασ-
μένος πρὸς τὴν πρᾶξιν· ζώνη· τὸ ἀξίωμα· ἀπαίτη-
σιν τοῦ λαβόντος τῆς βασιλίδος, ὡς θέατα οὐ μόνον ἰδιώτας,
ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην· ζώσας· ἐνεργετεῖ ὅλας οὐκ ἀπολ-
λυμένας· ζωικά· χυ· ζωὴ· παρατήρησις καὶ μονὴ τῶν
ὄντων καὶ ἡ κτίσις καὶ ἡ οὐσία· διαφέρει ζωὴ ψυχῆς·
ζῇ γὰρ καὶ τὰ φυτά·

Ζωαρκεῖν· τὸ πρὸς ζωὴν ἀρκεῖν· ζωάγρια καὶ ζωγρεῖα· δι᾽ ὧν
λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται· ζωάγρια γὰρ ταῦτα τῆς ζωῆς χα-
ριστήρια· προκόπιος· τῷ χοσρόῃ ζωγρεῖα δόντες, τὴν πό-
λιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο· ζωγρεῖον· ἢ λόγος ...ιδος·
ζώδιον· τὸ μικρὸν ζῷον· ζώπυρα· φυσητῆρες· ὅθεν οἱ
χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι· ζώστρον· τόπος· ζωστῆρον· τὸ ἐπ-
οικεῖ τῶν κολαστηρίων· ζῶμαι· τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυ-
σθαι· ἄλλοι τὸν θώρακα· ζωΰφια· τὰ μικρὰ ζῷα ἤτοι
τὰ ἑρπώδη καὶ πτηναί· ζώπυρον· τὸ ἀνθρακῶδες ἐγκεκρυμμένον
θερμόν· ζωρὸν· τὸ ζωτικόν· ζωρότερον· ἀκρατότερον·
καὶ ζωρὸν κεράσασι σχολιά· ζῶστρα· ἐνδύματα τιμα-
ἀνδρῶν· οἷον χιτῶνας βαθεῖς οἷς ζώννυνται κατὰ ζώνην· ζῷον·
οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική· ζώγριον· ὅμοιον τὸ ὅπου ζω-
γρία λαβεῖν· ἀντὶ τοῦ ζῶντα λαβεῖν καὶ κρατῆσαι·

ζωγρεῖ· ζῶντας λαμβάνει· ζωπυρεῖν· ἀναζῆν ποιεῖν· ζωώσας·
ζωοποιήσας· ζώγρει· ζῶντα φύλαττε· ζώεσκον·
ἀντὶ τοῦ ἔζων· ζώννυσθαι· καθοπλίζεσθαι·

ζωπυρῆσαι· ἀγράων· κυρίως τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος
φυσώμενον, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πολέμου.
Ζωπυρήσας· ἀντὶ τοῦ ἀνεγείρας. ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀθῴῳ ζωπυρήσας
λόγον τὸν ἐμαυτῆς υἱόν· καὶ ποιήσω τὴν μεθ' ὅρκον τοῦ δὴ λόγου
πᾶσαν μορφὴν ὃ ἔφη καὶ ἀλγῶν καὶ ἀνακράζειν.
Ζωός· ἀντὶ τοῦ ζῶν. ζωτῆσθαι· τὸ ζωογονεῖσθαι. ζωή· ἀκτική
ζωπυρεῖ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκκαίει. ζωπυρῆσαι· λέγουσι μὲν ἀττι-
κοὶ τὸ ἀναθάλψαι: ζώων· ζῶν :-

τὸ η μετὰ τοῦ α :

Ἠ· παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ σιώπα. ἦ· ἀντὶ τοῦ ἔφη. ἦ· ἀντὶ
τοῦ καθά· καὶ ἀντὶ τοῦ ἤτοι· καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἦ· ἀντὶ
τοῦ ἤμην καὶ ἀντὶ τοῦ ἦν.
Ἥατο· ἐκάθηντο. ἦσαν· ἢ λίθων ἐμπορευόμενοι· καὶ παρὰ θου-
κυδίδῃ ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτόν· οἱ δὲ ἴωνες ἤδη ἦσαν·
καὶ ἦσαν· ἠλάκοντο. θρηνήσαντες. ἠρίζον τὰ τοῦ ἔαρος
ἔλεγον. ἥατο· ἐκάθητο. ἦ· ἀντὶ τοῦ ἔφη. ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει:-

τὸ η μετὰ τοῦ β :

Ἥβος· ὁ κυρτός. ἵππος κρατής ὁ κῶος φη. ἡ κλυτὴρ καὶ ἥβη,
ἡ προρότης ἐκφύσις τῶν τριχῶν. οὐ καλὸν ἠλακτήρεω ἀπε-
χθαίρω γὰρ ἐκ σμήνους τὴν τρίχα τὴν ταχὺ φυομένην·
ἡ καιρός. ὁ μικρός.
Ἥβη· ἡ νεότης καὶ ἡ ἡλικία ἡ τεσσαρεσκαιδεκαετῶν. καὶ δὲ
χρήματος ἄνθος ἤδη τις οὖσα· ἤδη γὰρ ἡ ἀκμὴ ὡς ἄνθος οὖσα
τῆς ἡλικίας:
Ἡβητήριον· τὸ παιδευτήριον ἢ βητρι· ἢ καταλύω ἢ βαιόν·
ὀλίγον μικρόν· παρὰ τὸ καὶ τὸ βαίνω· τὸ κατ' ὀλίγον οὖν
βαίνων· ὁ οὐκ ἔστι διὰ σπεκρὸ ἐπὶ βῆμα. ἢ βητρον· τὸ ξόανον:-
Ἡβουλόμην· οἱ πολλοί. ἐβουλόμην δὲ ὡς ἀττικώτερον.

... ἀκμάζοντες ἐφρίττου· ἡβάσκοντες· ἐκ δ' αὐτοῦ ἀκμάζοντες· ἡβώσαι· ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν· Ἀριστοφάνης· ὀρχηστρίδας ἡβώσας καὶ ἄρτι παρατετιλμένας τὰς τρίχας· αἱ γὰρ μέλλουσαι γαμεῖσθαι, ἔτιλλον τὰς τρίχας.
ἥβησας· ἡλικιώθης· ἢ ἀκμάσας καὶ ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ ἀκμαιότης ἀντὶ τοῦ ἀκμάζοντες· ἡβῶσαι· ἀκμάζουσαι.
ἡ βολή· τὸ ἀργόν· ἡβήσαντες· ἀκμάσαντες· ἡνίκα ...σαν παραλαμβάνουσιν οἱ τὸν πρῶτον κλῆρον.
Ἡβηδόν· κατὰ τάξιν καθ' ἡλικίαν· ἡβηδόν· ἅπαντας ἀποσφάξαι.

τὸ η μετὰ τοῦ γ :-

Ἡγέτης· ὁ ἡγεμών· ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος· Ξενοφῶν· καὶ τὴν ἡγεμονίαν δὴ σαντες, παραδιδόασιν αὐτοῖς· ἡγεμὼν συμμορίας· Δημοσθένης· ὁ προέχων πλοῦτον καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμὼν ἀνὴρ ὁ ...λημμένος.
Ἡγαθέη· ἡ ἀγαθή· ἡγεσίαις· ὁδηγίαις· ἡ γαλλέη· θυρσαπαστική· ἡγητορία· ἡ ἡγεμονία· καὶ ἡγήτορες, οἱ ἡγεμόνες.
Ἡγεμὼν βουλή· ἡγεμονικόν· ὁμοίως· ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται· καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται· ὅπερ ἔσται ἐν τῇ καρδίᾳ.
Ἠγροικισάμεθα· καὶ κακῶς ἐφθεγξάμεθα· ἠγρίωσαι· ἀντὶ τοῦ ἐκλύνη· ἠγερέεσθαι· ἤγερθεν· ἐγείρω· Σοφοκλῆς· οὐδ' ἠγρίωσαι· ἠγμένοις· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένοις· ἀγωγὴ γὰρ ἡ παιδεία· ἠγορόωντο· ἐδημηγόρουν· ἠγόμην· ἐφερόμην· ἢ ἐντρεφόμενοι ἐπετυγχάνον· ἠγεν· ἐπέλει· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσαις ὤν, γυμνικοῖς ἀγῶνας ἦγεν· ἠγούμενος· νομίζων λελογισμένος· ἠγάλλετο· ἐθράπευεν· ὅτι

ὅτι περ τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγγελλε. κέχρηνται δὲ τῇ λέξει
ταύτῃ ἄλλοι τε, καὶ ἀμμώνιος ὁ δίος τε βηνός. καὶ ἠγάσαντο·
ἐθαύμασαν. καὶ ἠγάσθη τοῦ ἀνδρὸς ὁ καῖσαρ καὶ ἔσχε σύμ-
μαχον. ἡγεμονεύω· διοικῶ. ἦγεν· ἔφερεν ἢ αἰχμαλώτιζεν
κατέτρεχεν. ὁ δὲ ἐκ θυμοῦ ὁρμώμενος, ἦγε καὶ ἔφερε
τῆς ὑπὲκ ἀμφοῦ κολώνην. καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν αὐτῷ
ἁλώσιμος. ἤγρετο· ἠγέρθη. καὶ ἠγερέθοντο· συνηθροίζοντο.
ἠγηλάζω· ἄγω ὁδηγῶ. ἐπιμελοῦμαι. ὅμηρος καὶ σὺ
κακὸν μόρον ἡγηλάζεις. ἠγγέλλη· ἀπηγγέλη. ἠγερ(έθοντο)

Ἠγερέεσθαι· συναθροίζεσθαι. ἠγάρα· παρ' ὀβῶα.
ἠγάθεον· ἀντὶ τοῦ καὶ γονῶντο· καὶ γορόωντο· ἐδημη-
γόρουν.

τὸ η μετὰ τοῦ δ :– ἀρχὴ στ(οιχείου)

Ἡδυεπής· ὁ γλυκὺς ἐν τῷ λόγῳ. ἡδίων· ὁ ἀφραντότερος.
ἡδυπαθής· φιλήδονος. ἡδύς· εὐήθης. ἐκάλουν δὲ
οὕτω καὶ τοὺς ὑπομώρους. ἡδυμοὶ· ἡδύοσμος. ἔθιμος·
εἶδος βοτάνης. καὶ ἥδυμος· ἀπὸ τοῦ νήδυμος. καὶ ἀπὸ
τοῦ ἡδὺς ἥδυμος.

Ἡδεῖα· καὶ εὐφραντικὴ ἐράσμια. ἡδὺ ἦμαρ· ἡ μέση· ἡ τιμία.
καὶ ἡδονὴ ἀφροσύνη. ἠδωνίς· χώρα οὕτω λεγομένη.
ἡδυπάθεια· φιληδονία· πορνεία. ἧδε καὶ ἥδε· ἀντὶ
τοῦ αὕτη. ἡδονῆς· ἀκρότητος τὸν πρὸς λύπην ἀμοι-
κτον. καὶ ἡδονὴ δὲ ἐστὶ λεία κίνησις. πόνος δέ, τραχεῖα
κίνησις. καὶ ἡδονή ἐστι, κίνησις ψυχῆς ὀξεῖα ἐκ τιμω-
μένης γινομένη. καὶ ἡδονὴ θεία ἐστί, καὶ ἐπὶ τοῖς θείοις χα-
ρίσμασι, τοῦ νοῦ θελητικὴ ἐνέργεια καὶ ἀφροσύνη
ἐπίμονος. εἴρηται δέ, παρὰ τὸ ἁδομῶ δομή. καὶ ἡδονοῦσα
ἢ συγχέουσα τὴν ψυχήν :

Η δίον· ἀφραντ. ἥδιστον· ὅλοι. ἡδύλογον· ὄρος ὅπου ἐ-
στὶν ἐν μακεδονίᾳ. ἡδωναὶ ἱμάτια· ἤτοι θρᾳκικά·
ἢ γὰρ ἡδωνὶς χώρα κατὰ τὴν θρᾴκην ἐστίν. ἧδος· τὸ
ὄφελος. ἡδέσι· γλυκέσιν. ἡδίστα· τὰ ἀφραντά· καὶ
ἀντὶ τοῦ ἀφραντῶς. ἡδύγαιον· τὸ καλὴν ἔχον γῆν.
ἡδυόσματα· ἀρώματα ἢ εὐοσμία.

Η δῆ· ἀφραίνει· τέρπει. ἡδρύνθη· ηὐξήθη. ἡδύνθην·
γλυκάνθην. ἥδεε· ἤδει· ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο. ἤδεσαν·
ἔγνωσαν. ἥδεσθαι· ἤδεις ἤδεισαν· ἀντὶ τοῦ ἠπίσταντο.
ἡδολεσχῆσαι· διελάλουν ἑαυτῷ πρὸς διαλεγόμενον.
ἥδομαι σοί· ἀφραίνομαι ἐν σοί. ἡδρυμένος· ηὐξημέ-
νος. ἱδρυμένος δὲ ὁ τεθεμελιωμένος, ἰῶνται. ἥδει·
ἀντὶ τοῦ ἀφραίνομαι ἀφραίνει. ἥδρασεν· ἐστήριξεν.
ἡδρασμένος· βέβαιος στάσιμος. ἡδόμενος· ἀρεσκόμενος·
ἀφραινόμενος.

ρξ Η δη· ἀπάρτι λοιπὸν ἢ πρὸ τούτου. ἤδη· ὄντως δή.
ἤδη· ἀντὶ τοῦ λοιπὸν ταχέως. ἀριστοφάνης· φαίης ἂν
ἤδη τοιούτου πονηροῦ.

τὸ η μετὰ τοῦ ε :-

Η έρι· ἀέρι. ἠέλιος· ὁ ἥλιος. ἠερόεις· σκοτεινὸς ἀχλυώδης. ἠέρι-
νος· ὄρθρινος. ἠέρα· ἀορασίαν. ἠετίων· ὄνομα κύριον.
ἠέρος ὅτι μοι αἱ ὁδοὶ οἱ τόποι λέγονται θηλυκῶς ἐν ἐ-
πιθ. καὶ διὰ μέσης ἠέρος ἄγρος· τοῖς δὲ δίδου κά-
λαντον.

Η έριαι· καὶ ἠερίη· ἑωθινή. ἠεροφοῖτις δαίμων· ἡ ἀο-
ράτως ἐρχομένη κατὰ τὰ ἔργα. ἠεπιώμενα· οὕτως
ἐκαλεῖτο ἢ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πραέως ἀέραι. ἠεμόδων κα-
θελῶν· ἀντὶ τοῦ ἐμεχθέντα ἑλών· τουτέστιν ἐν τῇ
ἐνέδρᾳ καταβαλών.

Ἠρεμοῦνται· σκοτισμοί· ἠρεμοῦσι· ὁμοίως.
Ἤϊε· ἐπορεύετο· ἤγειρεν· ἥρμοζεν· ἠρέθονται· ἀπαιωροῦνται.
ᾔεσαν· ἐπορεύοντο· ἴεσαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπεμψαν, ἰῶτα.
ᾔεσαν· ἤλθοσαν· ᾔει· ἐπορεύετο· ᾖεν· ὑπῆρχεν· ᾖεν·
ἀντὶ τοῦ ᾔδειμεν.
Ἠέ· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς διαζευκτικὸς σύνδεσμος· ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον
δόρυ.

τὸ η μετὰ τοῦ θ:-

Ἠθάς· ὁ συνήθης ὄρνις· ἤθεος· ὁ ἄπαππος· παρὰ τὸ θεός
θεῖος· καὶ κατὰ συναίρεσιν θεῖος· καὶ κατ' ἔκτασιν ἤθεος.
ἠθάδων· συνήθων· ἠθάμ· ὄνομα τόπου· ἑβραϊστὶ λέ-
γεται αἰθάμ· καὶ μόνος ἑρμηνεύεται· φησὶ μόνον γὰρ τῆς Ἰου-
δαίας ὁ Ἰορδάνης κατεῖχε· Ἰώσηππος δὲ ἐν ἀρχαιολογίᾳ λέγει
χωρίον εἶναι τι ἀπὸ δ' σχοινίων Ἱεροσολύμων· ὃ καλεῖται
Ἠθάμ· παραδείσοις δὲ καὶ ναμάτων ἐπιρροαῖς
εὐθηνεῖν ἐπὶ τὸ περισσότερον· ὁ κατὰ θυμὸν μῆνιν ἐπὶ τοῦ ἐμφυλια-
κοῦ ἤτοι ἐπιδημίου πολέμου· ἠθεῖε· προσφώνησις νεωτέρου
πρὸς πρεσβύτερον· ἠθμός· ὁ δι' οὗ ὑλίζεται· παρὰ τὸ ἠθῶ
ἀφ' οὗ καὶ μικρὸν δὲ οὖρον ἀπηθεῖσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἠθῶ ἠθῶ,
ἠθμὸς καὶ ἠθμὸς διὰ τοῦ δι' οὗ διηθεῖται καὶ διαβιβάζεται. καὶ
θολός· θεατρικός.
Ἠθοποιΐα· μίμησις ἤθους ὑποκειμένου προσώπου· ἡ
θική· ἡ τῶν ἠθῶν ἀρμόζουσα τοῖς ἀνθρώποις ἤγουν ἡ ἠθικός.
Ἠθικῶς· παῖδες ἡ θηκαμοῦ λεγόμεναι μουθικὰ καὶ ῥήματα.
ἦθος· τὸ ἐν ψυχῇ χρονίσαν ἔθος· ἤθεα· παρ' Ὁμήρῳ
δὲ τόποι οἷς τὰ ποίμνια διατρέφονται καὶ διατρίβουσι· ἠθο-
τὸ παρ' ἄλλων ἰδικῶς ἀνθρώπων σχηματιζόμενον.
Ἠθαλωμένος· κεκαυμένος· ~~κεκαυμένος~~· ἠθολογία.

τοῖς ἀρώμασι διετίθη.

τὸ η μετὰ τοῦ ι :—

Ἠΐθεος· νεώτερος· ἠϊόεις· αἰγιαλώδης· καὶ ἠϊόεντι· καλοῖς αἰγιαλοῖς ἔχοντι· ἠϊών· ὁ αἰγιαλός· ἠϊόνα· αἰγιαλὸν ὄχθην· ἠϊόνες· ὁμοίως κ(αὶ) ... ἠΐθεος· ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας· ἠΐθεοι σοῦ οὐκ ἔφη τοσόσσον πόνος ὁ πόθος ἢ καὶ μὴν ταῖς ἁπαλοψύχοις. καὶ ὁ ἴσος τοῖς θεοῖς.

Ἤϊα· τὰ εἰς ὁδὸν βρώματα· ἠΐων· ἀχύρων· ὁ ἄνεμος ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ· καὶ καύριος οὕτω καὶ προσέφη ἠϊαλυσ...

Ἤϊκτο· ὡμοίωτο· ἠΐσκομεν· ἀπεικάζομεν· ἠΐστωσας· ἠφάνισας· ἠΐχθη· ὡρμήθη· ἤϊεν· ὑπῆρχεν· ἤϊα· ἐπορευόμην· ἠΐσκομεν· ἴσκε· ψεύδεα πολλὰ λέγων :—

τὸ η μετὰ τοῦ κ :—

Ἤκιστος· ἐλάχιστος· ἠκέστης· ὁ ἀδάμαστος· ἠκέστης· ὁμο... ἦκα· ἥσυχος.

Ἠκή· ἡ ὀξύτης· ἀκμὴ καὶ τὸ ἠκὴν κύματος ... παρὰ τὸ ἥκω τὸ ἔρχομαι.

Ἧκον· ἦλθον· ἤκαχον· ἐθώπευον ἢ ἐπαίσαν· ἤκαχον· ἐλύπησαν· ἤκαχε· ὁμοίως· ἠκαχῆσθαι· ἐκωλύετε καιρὸν οὐκ εἴχετε· ἠκέσατο· ἐθεράπευσεν· ἠκέσατο· ἐμάστιξεν· ἠκάζ... αὐτὸ τοῦ ἐοικέναι ὡμοίωτο· ὄρτυξ καλεῖται καὶ γὰρ ἠκάζ(ετο) ὄρτυγι· ἠκισμένους· ἠφανισμένους μαστιζομένους· ἠκάζ(ετο)· ὡμοίωτο· ἀπὸ τοῦ ἥκω τὸ ὁμοιῶ· ἠκούσης· ἐχούσης· οὕτως Ἡρόδοτος· ἠκούσιασθησαν· ἐκουσίως ἠθέλησαν ποιῆσαί τι· ἠκρωτηριασμένοι λελυμασμένοι· ἠκροβολίζον· ἔβαλλον· ἤκμαζεν· ἐρρῶτο· ὁ δὲ τραῖμος τῇ ψυχῇ ἤκμαζεν· ἐρρῶτο ὁ δὲ

τραῖμος

τῇ ψυχῇ ἢ κωλύειν· ὥστε μήτε ὑπὸ μέθης ἢ ὕπνου θηρεύ-
μεσθαι, μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι.

οὐδαμῶς
Ἥκιστα· ἧκα· ἡσύχως. ἥκιστα· ἀντὶ τοῦ πάνυ· οὐ-
δημοσθένης· οὐδ᾽ ὁ σάγμος καὶ παρὰ τῶν ἥκιστα οὐ·

τὸ η μετὰ τοῦ λ

Ἠλεός· μάταιος, μωρός. ἠλίθιος· μάταιος, μωρός, ἀνό-
ητος. ἠλέκτωρ· ὁ ἥλιος. λέγεται δὲ ἠλέκτωρ, ὅτι ἀ-
λήκτως ἐστὶ καὶ ἀκάματος. ἔνιοι δέ, ἀπὸ τῆς λαμπρό-
τητος τοῦ ἠλέκτρου. καὶ ὅπερ ἐγράφη καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὑπνοῦ.
ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος· πολιόχαστον γὰρ τὸ ζῷον, ὅτι ἐκ
τῶν λέκτρων ἤτοι τῆς κοίτης ἡμᾶς ἐγείρει. ἠλέκτωρ καὶ
ὁ μάταιος. ἠλεκτρύων· καὶ ἠλεκτρυώνη, ὁμοίως κατὰ κλίσιν.
Ἠλεί· ἱερεὺς ἦν· υἱοὶ αὐτοῦ, Ὀφνὶ καὶ Φινεές. ἥλιος·
πυρόσιον· ὁ μὲν χρηματισμὸν δηλῶν τῆς αὐτῆς ἐφημέρα
θῆναι. ἡ ἡμέρας ἀρχή, τὸ πρῶτον φῶς. καὶ ἄστρον ἡμε-
ροφαὲς λαμπρότατον τῆς τετάρτης σφαίρας περιφερόμενον:

Ἠλακάτη· ἐργαλεῖον γυναικῶν ἡ λεγομένη ἀμέλι.
ἠλίβατοι· πέτραι ὑψηλαί· ἀπὸ τοῦ καὶ μὴ ἐκβῆναι τὸν
ἥλιον. ἠλύγη· τὸ σκότος. καὶ ἠλυγισμένον τὸ ἐσκι-
ασμένον. ἠλέκτραι· ὁμοίως κλίσις· καὶ πύλαι Θηβῶν.
Ἠλεία· χώρα. ἠλιάσιος· ἢ τοῦ ἡλίου θεός καί. ἠλίβατος
πέτρα· ὑψηλή. ἦλις ἤλιδος ὄνομα πόλεως.

Ἤλεκτρον· ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ
καὶ λιθίᾳ· οἷας ἦν κατασκευῆς ἡ τῆς θείας σοφίας
τράπεζα· ὁ παρεξαίρετος ἀκαθήκοντος ναὸς τοῦ θεοῦ.
ἡλίκον· μέγα ἢ οὐδαμινόν. ἤλεκτρον· χαλκῷ κα-
θαρόν. ἠλιτόμηνον· τὸ γεννηθὲν παρὰ καιρὸν ἢ τὸ
ἁμαρτάνον τῆς γεννήσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ.

ἀλιταίνειν γὰρ τὸ ἁμαρτάνειν. ἠλύσιον πεδίον· περὶ τὴν θαυ-
μασιὸν θεὸν ἄφθαρτον ἀκέραιον. ὃ καὶ παράδεισον λέ-
γουσιν οἱ ἕλληνες. ἠλύσιον δὲ, ἀπὸ τοῦ λύσιν ἔχειν. ἡλιοτρό-
πιον· ὡρολόγιον.

Ἠλάσατο· ἐξέκλινεν. ἠλήλατο· ἐνεβέβλητο. ἠλειμμένην· ἐχρισμένην.
ἠλιώθη· ἐκκλίνειν. ἠλιστημένος· μεμιασμένος.
ἠλυγισμένον· τὸ ἐσκευασμένον καὶ τὸ ἐσκοτισμένον· ἀπὸ τῆς
ἠλύγης· ἡ νύξ. ἠλαθόμαιν τὸ· ἀντὶ τοῦ ἐψάλλετο· ἀριστοφάνης. καὶ
λαθομένου εὐθὺ ναῦ φοινικίδα ἠν βαλῶ. ἠλάκιον· ἄτρακτος. καὶ
λασεν· ἀντὶ τοῦ ἀπήλασεν καὶ ἐσκέδασεν ἢ ἐπλήσθην. ἠλάσ-
κον τὸ· ἐπλανώμην τὸ. ἠλάστρεον· ἐδημοπάθουν. ἤλατο·
ἐπήδησεν. ἠλᾶτο δὲ ἐπλανᾶτο. καὶ ὁ μὲν τοῦ μόνον
ἢ πολέμιος ἠλᾶτο. ἤλεγχον· ἐφανεροποίουν καὶ ἀπεκρίνοντο.
ὡς ξενοφῶν. οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους συναγαγόντες καὶ
ἤλεγχον τὴν πᾶσαν κύκλῳ χώραν τίς ἑκάστη εἴη. ἠλασκά-
ζον· πλανώμενος περιερχόμενος. ἠλιθιάζω· ἀναισθη-
τῶ μωραίνω. ἑκουσίως μωρὸν ὑποκρίνομαι. μόνος οὐκ ἐνί
ταῖς κόμαις ὑμῶν, ὅτε μου φρονεῖν μοι αἴζετε τὲ σῶ δὲ ἑκὼν
ταῦτ᾽ ἠλιθιάζω:-

τὸ η μετὰ τοῦ μ:

Ἡμεροδρόμος· ὁ ἥλιος καὶ ὁ ποδοδρόμος. ἡμεδαπῶν·
ἐγχωρίων. ἡμιμόχθηροι· οἱ κακίζοντες δῆθεν τὴν
ἁμαρτίαν πράττοντες δὲ αὐτήν. ἡμερόκοιτος· ὁ κλέ-
πτης. ἡμαθίωνος· ὁμωνύμως κυρίως. ἡμαθόεις ἡμαθόεν·
ἡ τοῖς ἀμμώδεσιν. ἡμεροσκόποι· οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦν-
τες. ἡμιδαής· ὁ ἡμίκαυστος. ἡμιδαπής· ὁ ἡμιτελής.

Ἡμέρα· πορεία ἡλίου ἀπὸ ἀνατολῶν ὡς ἐπὶ δυσμάς· τοὐ-
ναντίον τῇ νυκτί. ἡμαθία· ἡ τὸ παλαιὸν παιονία

προσαγορευομένη· ἡ μοῖρα δυναμένου(?)· καὶ δεῦτε τοῦ Χριστοῦ
φαγεῖν· δ[illegible]· μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς
σου· καὶ μοῖρα πλήρης· τὸ γῆρας· καὶ μοῖρα ἡ ἐπαγωγὴ [illegible]
ἄξια τῶν μεμοιραμένων· ἡ μοῖρα πονηρά· καὶ τῆς [illegible]
σεως αἰωνία κόλασις· ἡ μορίς· ἄμπελος ἀπὸ τοῦ μόρου
[illegible] καὶ ἡ κνίδη· τινὲς δὲ ἀμάδενδρα καὶ ἐλαίαν· καὶ ἡ [illegible]
ρος ὕλη· ἡ λεπτόφυλλος δρῦς· ἢ οἱ μαράθων· καὶ μοῖρα· ἐμφαν
τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν [illegible] καὶ ἡ μοῖρα διαφαίνεται(?) ἐν [illegible], καὶ ἀπὸ
ἀνατολῆς μέχρι δύσεως ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος· καὶ
μὴ φλεγής· ὁ ἡ μικαιφου(?)·

Η μικύλλιον· τὸ μικρὸν σφαιρίον· καὶ μικόλιον· τὸ μικρὸν τοῦ ὅλου·
ἡ μαφάριον· τὸ μικρὸν τοῦ ἱματίου· φάρος γὰρ τὸ ἱμάτιον·
ἡ μαται(?)· ἡ μοῖρα· ἡ μαρ(?)· ἡ ἡ μοῖρα· ἢ μαι(?)· ἀναμοντίσμαι(?)· καὶ
μαρτύριον· καλοῦσι τινὲς τὸ ἀργυροκοπεῖον ἐν ᾧ κόπτε
ται τὸ νόμισμα· ἡ μορίστιον· τὸ καθημέραν διδόμενον·
ἡ μιτρεῖον(?)· ὁ μικρὸς τάφος· ἡ μιούσιον(?)· τινὲς τὴν
σάρκα καὶ ἑρμηνείᾳ(?) τὴν μεγάλην καὶ ἔξω κεχωρισμένην·
ἡ μοῖρα καλλεσε [illegible] ἄνθος· ἡ μέκτον(?)· τὸ μικρὸν τοῦ
ἕκτου·

Κ μοροφόρον(?)· τὸ μοροφυλακεῖον· ὠρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω· ἡ μ[illegible]·
ἀντὶ τοῦ φημί· ἡ μακτέων· διοφορῶν· οὕτως Ἡρόδοτος·
ἡ μάκτεον· ὁμοίως· καὶ μαλαφθόν· ἐβλάφθη· ἡ μ[illegible]· π
εραλόγως [illegible] ἡ χθή· οἱ δὲ σπασάμενοι τὰ ἐγχεί
δια, τοῦ τὸν ἀπέσφαξαν· ἡ μαρόντεν(?)· ἀπέτυχεν·
ἡ μαι· καθημαι· ἡ μυπόσχετο· ἐνέδυσε· καὶ ἡ μυπέσχετο·
ἡ μυπίσχετο δὲ [illegible]· ἡ μυπόλησας· ἐπώλησας ἐκέρδανας·
ἡ μυίω· κλίμω(?)· ἡ μιόσ[illegible] δὲ τὴν καρδίαν· ἀντὶ τοῦ [illegible]
ράσ[illegible]· ἡ μυπλακε(?)· ἡ μαρτε(?)· ἡ μεν· ὁ [illegible] [illegible]

ἀπὸ τοῦ ἵω· διὸ καὶ τὸ ἰῶτα προσγρ(άφεται)· ἥμενος· καθήμενος· ἡμμένος δέ, ὁ ἐξημμένος καὶ ἀνηρτημένος καὶ ὁ συνημμένος.

τὸ η μετὰ τοῦ ν :-

Ἦνις· ὁ ἐνιαύσιος. ἦνοψ· ὁ λαμπρός· ὁ οἶνος ἦνοψ. ἠνοπίδης· ὁ μονοκύλ. ἡνίοχος· ὁ ἁρματηλάτης· ὃς ἦν Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.

Ἡνίας· χαλινοὺς λώρους. ἠνεμόεσσαν· ὑψηλήν. ἠνορέη· ἀνδρεία. ἡνιοχεία· ἡ ἁρματηλασία.

Ἤνυστρον· τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός· δο στρίαι γὰρ τέτμηνται ἢ γαστήρ· ἤνυστρον· ἐχῖνον, καὶ κεκρύφαλον. ἤνυστρον· ὅθεν διανύεται ἡ τροφή· ἤγουν διέρχεται· ἢ ἐνθάδε διανύεται καὶ πέττεται. ἠνέγκ(ατο)· ἀντὶ τοῦ ἐχώρησεν. ἤνεγκε γὰρ φησὶν ἡ πίστις μου τὸν λόγον :-

Ἠνισμέναι· μετὰ ἀμίγματος λελεγμέναι. ἠνάριζον· ἐφόνευσεν, ἐσκύλευσεν. ἥνδανεν· ἤρεσκεν. ἣν δὲ ἐγώ· ἐφ' ἣν δὲ ἐγώ. ἦν· ἠνίκα ἦν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. ἠνδρίσατο· ἀνδρείως ἐπάλαισεν. ἠνδρώθησαν· ἀνδράσιν ὡμοιώθησαν. ἠνδρωμένος· ηὐξημένος. ἤνεγκον· ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω. ἤνεγκα· ἀπὸ τοῦ ἐνέγκας. ἠνεμῶσθαι· τὸ πεποιῆσθαι ἔρωτα ἐποιῆσθαι. ἠνέσχεθεν· ἀνεπέμπεμεν. ἠνέσαμεν· ἐπῃνέσαμεν· ἢ ἐπαινέσασθαι καὶ ἠγαπήσαμεν. ἤνεχον τὸ ἐβουλόμην τὸ ἤθελον. ἠνιᾶσθαι· ἀνιλῆσθαι. ἠνώχλησαι· ἐκακώσας. ἠνύετο· συνηνύτησεν. ἠνύσατε· ἐτελειώσατε. ἠνέφθαρατε. ἠνίπαπεν· ἐκακολόγησεν, ὕβρισεν, ἐπέπληξεν. ἠναίνετο· ἀπηρνεῖτο, ἀπεστρέφετο.

τὸ η μετὰ τοῦ ο :-

Ἠόνα· αἰγιαλόν. ἠοῦς· ὄρθρου καὶ ἑσπέρας καὶ ἀνατολικῶν.
Ἤομεν· ἐπορεύθημεν. ὁ λεκρος. ἠόλευν ὡς ἐκέλευσ

τὸ η̅ μετὰ τοῦ π̅ :-

Ἠπειρῶται· οἱ ἐν τῇ γῇ οἰκοῦντες. καὶ ἠπεδανὸς· ὁ ἀσθενής. ἤπιος· πρᾶος. ἠπατικὸς· ὁ τὸ ἧπαρ πάσχων. καὶ ἠπεροπευτὴς· ὁ ἀπατεών. ἠπίαλος· κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἠπύτης· φωνητικὸς κῆρυξ· ἐκ τοῦ ἠπύω τὸ φωνῶ.

Ἤπειρος· καὶ γῆ. ἡπατοσκοπία· ἡ τῶν μελλόντων ἀνατολικῶν δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. ἠπειρῶται· ἢ ἐρατεινά. ἤπειρον· τὴν ἰσολεπτὰ συνήθως ἐφ' ἣν τὴν ὑπὸ θαλάσσης τῶν περὶ σῶν τὴν, οὕτω καλοῦμεν. ἤπειρος δὲ κυρίως λέγεται ἡ ἤπειρον ἐκβάλλουσα· ὡς ἀριστ. ἡ ἤπειρον ἐκβάλλουσα ἢ ἄπειρον ἐκβάλλουσα πόδα. καὶ ἡ ἠπειρῶτις θάλασσα :-
Ἧπαρ· ὄργανον ἐξ αἵματος ἐστὼς τροφῶν. ἠπητήριον· σουβλίον σακκορράφιον. μεθ' οὗ ἠπητοῦσι τὰ βυρσάρια. οἱ δὲ ἀττικοί, ἀκέστριαν λέγουσι τὴν ἠπήτριαν. ἤπυτον· ὄρος θεσσαλικόν.
Ἠπημελημένων· ἐπαίμου τυχόντων. ὁ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῶν ἠπημελημένων πλήσομαι καὶ ἀθλοῦν κομίζεσθαι. καὶ ἠπαφεν· ἠπάτησεν. ἠπῆσθαι· ἐρράφθαι. ἠπεροπεύειν· ἐξαπατᾶν παραλογίζεσθαι. ἠπύεν· φωνεῖν καὶ ἠπύω.
ἤπιος· πρᾶος ἐπιεικῶς. ἠπειρ. ἀπὸ τοῦ ὠσσ :

τὸ η̅ μετὰ τοῦ ρ̅ :-

Ἥρωες· ἄνθρωποι θεοειδεῖς ἀθάνατοι. ἡρώδης· πάλαιος καὶ δὲ ἀπὸ μηφιώσις. ἦρος· ἔαρος. ἦρ· ὄνομα κύριον ἑβραϊκόν. ἡρακλῆς τος· ὄνομα κύριον. ἡρόδικος καὶ ἡρόδοτος· ὀνόματα κύρια. ὀρόφραστος· κύριον. ἡρωδιανὸς· ἀλεξανδρεὺς γραμματικός.

...οῦ ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ:

Η ...ν ὁμοίως θεᾶς· ἠρεμία· ἡσυχία ἡ ἀργὸς κίνησις. ἡ
...λίθος· ἡ μαγνῆτις ἡ ἑλκυστικὴ τοῦ σιδήρου
ἡ δὲ μαγνῆτις ἀργυροφόμοιά ἐστιν· ἠραία· πόλις· ἡ
...ἐργάσαν· τὴν τὸν ὄρθρον γεμμῶσαν·

Η ρίμον· τὸ ἐαρινόν· ἤρδιον· ... ἐσκεπασμ
ηρία· οἱ τάφοι· φασὶ δέ τινες κοιμητήριον παρ
τὰς τοὺς τάφους οὕτως ὁμοιάζεσθαι· καὶ τὸ ζαίρ
δὲ τοῖς μὲν ἐμψύχοις ᾠκοδομημένοις· ὠνομάσθαι παρ
ἔραν τὴν γῆν· ἠρῷον· τὸ καλούμενον ἔπος· ὅτι ...
τοὺς ἥρωας ἢ ἡρωικὰς πράξεις ὑμνῆσεν ὁ ὅμηρος· ἠρίον·
ὅμοιον τόπου·

Η ροπαλωμένος· μεμιασμένος· καὶ ἠρδαλωμένος· αὐτοῦ ἦσ
θόλωσεν· ἠραι· ὁ ἐπιθυμίας· ἤραδεν· ἀφίεμεν ἐπεμπ·
ἤραδεν· ἠκούσαμεν ... ζον· ἤρχετο· ὁ ὁρμᾶτο· καὶ ἤρχ καὶ
ὁμοίως· ἤρχον ἔσχιζον· ἠρ ἤρχετο ... ἠρκ
ἐφθαρμένη· ἦλθεν· ὅθεν καὶ τὸ ... ἠρ...
ἐρρυτιδωμένον παλαιόν· ἦρεν· ἀπῆρεν· ἤραρεν· ἠρ...
ἠρασάμην· καὶ ἠρασάμην· ἠράσθην· ἠρᾶτο·
...ερουμε πλήσσον ... ἠρᾶτο· ηὔζατο·
ἤρισεν· ἐφιλονείκησεν· ἤρχον ἔσχιζον· ἠρίθμησεν·
ἀπεδηλίασεν· ἤριπε... καὶ ἤριπεν ...
κατέπεσεν· ἠρ... ἠσφαλισμένον· ἠρτύ
νετο· κατεσκευάζετο· ἠωρεῖσθαι· ἠρτῆσθαι κρεμᾶσθαι·
ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ· ἠρεσάμην· ... ἠλάσαμεν·
ἤρχ· ἐλάτεβαμεν·

Η ρέμα· ἡσύχως καὶ ἀτρέμα καὶ ... σχολαῖ· καὶ ἠρεμαίως
καὶ ἠρεμεῖ:

τὸ η μετὰ τοῦ σ

Ἥσσων· ὁ ἐλάττων. ἥσσαιας καὶ ἥσσω, ὁμοίως κατ' αὐτοῦ· ἥσσιοδ[illegible]
κυ· ἥσσω· ἥττοιδρῶ· καὶ ἀπήμνησε καὶ ἀλλα[illegible]·
Ἡσυχαι· ἡ τροπὴ ἡ μυική· ἥσυχος· καὶ ὁ τρόφιος· καὶ ὁ σοφὸς· κύ·
ἡσυχία· κατάβασις· καὶ ὁ κόσμος πρὸς ἑαυτὴν καὶ
θωαφημαίουσα.

Ἥσυχον· τὸ καὶ ἠρεμον· τὸ ἐλάττον· ἥσσαιν· ὅρος ἡφ· τὸ ἡδύ·
Ἡφαιστ[illegible]· ἀφθαι ἔλεγεν ἐκ τοῦ ἀφεΐζω· ἡ σελα· ἡ γωνίζω
ὁ ἐπὶ [illegible] καὶ κατεσκάλαζεν· ἡ σκηνώμον· κατεσκα
μένον· ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκάσματα· καὶ
φ[illegible] ἐκαθέζοντο· ἡφην· ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον· ἥσθαι·
ὑπῆρχε· ἥσθην· ἀφραίνθην· ἡ ἀπήθην· ἐνικήθην·
ἥσατο· ἀφραίνθη· ἥσας· χαρίν ἐποίησας ἐδόξασας·
ἥσθην· [illegible] ἥσθαι καὶ ἥσθαι· ἥσθαι· τὸ ἐκβε-
βλῆσθαι· ἡ σμήνισας· ἐχάρης· ἡ σω[illegible]θήκας· ἀσυνέ-
θου καὶ ὁμολογήσας παρέβης· ἡφαι· καθέζεσθαι·
ἥφαι· λέλεκται· ἡ· ὑπῆρχες· ἥσαν· ὑπῆρχον· καὶ ἀν-
τοῦ ὑπερήσαν καὶ ἐδόξαζον· ἥσαν· ἡδύσαν ἐπίμωσκο:-

τὸ η μετὰ τοῦ τ

Ἥττων· ἐλάττων· ὑποχείριος· οὐ τοσ δὲ ἦν ὁ ἐπίκουρος,
ἥδομαι ἥττων.
Ἦτορ· ἡ ψυχή· ἥτρον· τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος· ἥτε[illegible]
οἱ φηλεομενοι· ἥτριον· τὸ ἠ[illegible]· ἥτριον· ἐνδυμα ὑφα-
μένον· ἥτριον δὲ τὸ ἀστρογγ[illegible]· ἥτριον· τὸ καλυμμα
τῆς μήτρας ὃ καλοῦσιν ἔλυτρον·
Ἡταίρηκεν· ἡ τακτικὸς· ἡ ταίρηκε· καὶ δὲ τοῖς ἀνωμό-
ρεσι τοῦ σώματος· οὐκ ἄν μὰ δία ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυ-
σᾶν· ἡταιρηκὼς· ὁ ἐπὶ τῆς πορνείας· ἡταιρικῶς δὲ
ὁ ἐπὶ τοῦ ἑταίρου.

+ +

ἠτημένην· κεχρημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ
κιχρᾶσθαι ἤτοι τὸ δανείζεσθαι. ἠτρέμιζεν· ἐκαρ-
τέρει ἡσύχαζεν. ἡττηθείς· ἀντὶ τοῦ ἧττον ἔχων ἀπελ-
θοι. ἠτήθησαν· ἐζητήθησαν. ἠτίμασεν· ὕβρισεν. ἡττώ-
μενος· νικώμενος. ἧττον· ἀσθενέστερον(?). ἧττον· ἀντὶ τοῦ
οὐδαμῶς.

τὸ η μετὰ τοῦ υ :-

Ηὖς· ἀγαθὸς μέγας πλατύς. ἠϋγένειος· ὁ καλὸν γένειον
ἔχων. ἠΰς· ὁ πρᾶος ὁ ἀγαθός· παρὰ τὸ εὖ ἢ ὦ ἐν ἤθει(?):-
Ηὐτρέπισαι καὶ ἠυτρέπισο. ηὐδάζοντο· ἐφήμισαν.
ηὔδησαν· ἐφώνησαν. ηὔδα· ἔλεγεν· εἶπεν. ηὐδόκησαν·
ἠθέλησαν. ηὐλίσαι· ὠργάνισαι(?). ηὐλίσαντο· ἐταράχθη-
σαν. ηὐλίσαντο· κατέλυσαν ἢ ἐπλήκασαν(?) κατεσκήνωσαν.
ηὐλόγησαν. ηὐξάνθη(?). ηὐκαίρησαν· ἐπέτυχον.
ηὐτομόλησεν· ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο. ηὐτρέπισαι·
ἡτοίμασαι. ηὐχένιζε· τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν ἐλαι-
κοτόμει(?). ηὔχει· ἐκαυχᾶτο ἐκόμπαζεν. ηὐπόρησαι· ἐν
ἀπορίᾳ εἶναι. ἤϋσεν· ἐφώνησεν· ἀπὸ τοῦ ὕω τὸ φωνῶ:-

τὸ η μετὰ τοῦ φ :-

Ηφλοισμός· ἀφρός. ἡφαιστίων· ἀλεξανδρεὺς γραμματικός.
ἔγραψεν ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων καὶ μετρικῆς καὶ δια-
φορᾶς. ἡφαιστίων ἄλλος· ἑταῖρος μακεδόνος τοῦ ἀλε-
ξάνδρου.
Ηὑφή· ἡ πλοκή. ἡφαιστ(?)· διὸ πολλ(?) ἤσαν(?) ... καὶ μυρίων(?)
τε καὶ ἡφαιστία· ἠφίουν καὶ ὁ ὄφις ὁ γεννήσας.
Ηφάνθη· συνεχωρήθη. ἠφίεσαν· ἔπεμψαν. ἠφορίαζε·
διακεχωρίσθαι. ἠφώρισεν· ἐχώρισεν. ἠφίεσαν· ἤνεγκον(?).
ἠφηνιακώς· ἀφηνιάσας· ἤτοι ἀποπτύσας τὸν χαλινόν.
ἠφίλαν τὸ: ἐπεπόθησαν:

ἠφίει· ἐπεμελεῖτο. ἠφανίκασι καὶ ἠφανικότες· κα-
ταπαύσαντες. ἀνηφανισάμενοι· ἠφρόνησαν· ἐφρόνησε καὶ

τὸ η μετὰ τοῦ χ :-

Ἦχος· κτύπος· ἢ φωνὴ ἢ λαλιά· ἠχέτης· ὁ ἄρρην τέττιξ:-

Ἠχὴ καὶ ἠχὼ· ἡ φωνὴ ἢ λαλιά· ἠχῶ· ἦχον ἢ φήμην:-

Ἠχεῖα· τὰ βυκήματα· ἠχητικὸν· θορυβητικόν.

Ἤχθαιρεν· ἐμίσει. ἤχθοντο· ἠγανάκτουν. ἠχλυώθη· συνεσκότασεν· ἀπὸ τοῦ ἀχλύω. ἠχθηκότες· λυπήσαντες. ἠχθηκότες δὲ ἀντὶ τοῦ βαρήσαντες, ἰῶται. ἦχον δὲ ἀντὶ τοῦ μόχιον· ἀντὶ τοῦ ἐκόλλησεν. ἠχάνω· προσχάνω. ἠχ. ἐγεγάνηκε· ἠχήσας· βοήσας· καὶ ἠχήεις· ὁ ἦχον ἀποτελῶν.

Ἠχὶ· καὶ ὅπου· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς χι συλλαβῆς, ἢ χὶ· ὡς μάλα μαχὶ· οἱ δὲ δωριεῖς, ἀχί.

τὸ η μετὰ τοῦ ψ :-

Ἥψατο· ἐκράτησεν. ἧψεν· ἀνῆψεν. ἶψε δὲ ἀντὶ τοῦ ἔβλαψε, ἰῶται. ἥψατο· κρόχον ἀνήρτησεν.

τὸ η μετὰ τοῦ ω :-

Ἠῷ κοῖτος· ὕπνος ὁ πρωΐμος. ἠῷα· κ(αὶ).

Ἠὼ ἢ ἡμέρα· ἠὼν· ὄνομα πόλεως. ἠὲ φημὲν δαίωμα ποικίλα· ἠώη· ὄνομα πόλεως.

Ἠωρίκει· ἐκαραδόκει· ἐχρόνιζεν· ἀπὸ τοῦ αἰωρίζω. ἠωρημένω· κρεμαμένω. ἠώρουν· ἐβάσταζον ἀνεῖχον· τινὲς δὲ κλίνην ταῦ μεσπέσιταρίσ χρυσοῖ ἠώρουν. ἠώρησε· ταλαιπώρησεν. ἠώρησεν μῶδιος μυσ.

τὸ θ μετὰ τοῦ α :-

Θαλαμηπόλος· ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος. θῶκοι· καθέδραι θρόνοι· θᾶκος ὁ καὶ θῶκος· παρὰ τὸ θῶ τὸ τιθῶ.

θα

λέγομεν θάλλος καὶ θῶκος. θαλερόν· ἀκμαῖος ἰσχυρὸς νέος. θαυ-
μάλωψ· ὁ ἡμίφλεκτος. θαιρούς· τοὺς στροφέας τῆς θύρας.
~~θεόληπτος· ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενος.~~ θεουδέτωρ· ὁ θεοσεβής. θά-
νατος· στοιχείων διάζευξις. καὶ ψυχῆς λύσις. φροντίδων ἀπαλλαγή.
ἄδηλος πορεία· τέλος παντὸς ζώου. θάνατος Χριστοῦ ἐστι, νέκρω-
σις τῶν σαρκικῶν παθῶν· καὶ πάσης δαιμονικῆς ἐνεργεί-
ας ἀφανέρωσις ἀρίστη. θάνατος δέ, παρὰ τὸ τέμνω τάνατος
καὶ θάνατος· ὁ τέμνων τὸ σῶμα. καὶ ὅτι τανασσός ἐστι· ὁ ἐπὶ
πάντας ἑαυτὸν διατέμνων. καὶ παρὰ τὴν ἀτιμόστην τὴν βλά-
βην. λέγομεν ἀθάνατος καὶ θάνατος· ὁ ἄνευ τῆς ἄτης μένων,
ἀποθανών. καὶ ἀπὸ τοῦ θηρᾶν ὥσπερ τὰς ψυχάς. θάλαμος· θάλ-
παμος τις ὤν, παρὰ τὸ θάλπειν. θαυμάλωπες· οἱ ἡμίφλε-
κτοι ἄνθρακες. θαλερός· ὁ ἁπαλός· τὰ γὰρ θάλλοντα φύλλα
ἁπαλά. θαρραλέος· ἀνδρεῖος. θαλλοί· τοὺς στ. τὰς σουρίδας
ὀλιγοστήθεα. θαρσυνός· τοὺς Χαρχηδονίους λέγει τοὺς πρὸς τὸ
βόρειον μέρος κειμένους. θαρσέων· ἀνδρείων. θαλάμιος·
ὁ πρὸς τὴν πρύμναν καθήμενος.

Θαλυσίαι· αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί. θάλεια· εὐωχία παν-
γυρὶς καὶ ὁμοιαζούσης. θάμνος· φυτὸν πολύκλαδον
ἀπὸ ῥίζης. θαλαμίδιοι κῶπαι· αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι.
θαλπωρή· τέρψις χαρὰ διάχυσις. θαμινά· καὶ ἀνατολή-
τι μέσος δὲ τὸ μέτωπον κέρας φασί. θαλάμη καὶ θάλαμος· οἶ-
κος καὶ κοιτών.

Θάμβος· ἔκπληξις θόρυβος. θαμειναί· πυκναὶ συνεχεῖς.
θάρσος· καὶ ἀτολμία. θράσος δέ, ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία.
θάτερον θατέρου· ἕτερον ἑτέρου. θάτερον· τῶν δύο τὸ
ἕτερον. θαλπνότερον· λαμπρότερον θερμότερον. θα-
λυκρόν· διάπυρον. θάρρος· ἀνδρεία. θάλλος· βλάστημα.

ἣν δὲ ὁ παῖς ἐρώντων χαρίτων· ἀμάραντος ὄντι κάλλος. καὶ
ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος. ἢ παρὰ τὸ θάλλειν. θάρσος· τὸ ἄλογον
παράστημα τῆς ψυχῆς· θράσος δὲ τὸ ἐναντίον.

Θάλψαι· θερμᾶναι, συντηρῆσαι. θαλαττοπορῆσαι· διὰ θαλάσσης
πλεῦσαι. θαλαττοκοπεῖς· ματαιολογεῖς, παρὰ τὸ θορυβεῖν.
θαλφθῆ· ἐξαπατηθῇ ἢ θερμανθῇ. θαμίζεις· συχνάζεις, συνε-
χῶς ἔρχεται. θανατῶν· ὁ ἐπιθυμῶν θανάτου. λέγεται
καὶ τὸ κατηγορῶ. ὃ καὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται. θανατῶ·
καὶ θανατιῶ. θακοῦσι· κάθηνται. θακεῖ· κάθηται.
θαάσσων· ἐγκαθεζόμενος. θαλέθοντα· θάλλοντα. θαλ-
πόμενοι· ἐξαπατώμενοι. ποιοῦσι δὲ τοῖς θαλπομένοις
ἐλπίδι. ἰώσηππος.

Θαμά· συνεχῶς, πυκνῶς. παρὰ τὸ ἅμα, θαμά. πλῆθος
θ. θαρραλέος· ἀνδρείως ἀθαρσῶς. θᾶττον· ταχύτερον, ταχέως.

τὸ θ μετὰ τοῦ ε:

Θεός· ἀΐδιος οὐσία μία καὶ ἀπαράλλακτος, δημιουργικὴ
τῶν ὄντων. ὡς ἐν τρισὶ συμφυέσι προσκυνουμένη. καὶ ἐν
τρισὶν ὑποστάσεσι γνωριζομένη. λέγεται καὶ πατὴρ ὡς μὴ
γέννησιν ἔχων. λέγεται καὶ ὁ υἱὸς ὡς γεννηθεὶς δὲ
ἀρρήτως παρὰ τοῦ πατρός. λέγεται καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· διὸ καὶ ἁ-
γιαστική. ὁμοούσιος πατρὶ καὶ υἱῷ. θεόληπτος· ὑπὸ θεοῦ
συσχεθείς. θεοσέπτωρ· ὁ θεοσεβής. θεράπων· δοῦλος ὑπη-
ρέτης. θελητικός· προαιρετικός. θεοδμήτων· ἐκ θεοῦ οἰ-
κοδομηθέντων. θεοστυγής· ὁ παρὰ τῷ θεῷ μισητός. θεσμο-
φόρος· ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. θεσμοθέτης· νο-
μοθέτης. θεσπέσιος· θεῖος, θαυμαστός. λέγεται· οὐσία ἀναί-
τιος, αἰτία παραλκής πάσης οὐσίας ὑπερούσιος ὕπαρξις
ἢ ἀνώνυμος καὶ ἀσήμαντος παρὰ ἀνθρώποις ὕπαρξις. θερμουρ-
γός.

προσπεπηγμένος. Θεείκελος· ὅμοιος θεῷ. Θεοείκελος δέ, ἴωνες. Θεο-
ειδέστερος· εἶδος ἔχων θεοῦ. Θεοκάπηλοι· οἱ αἱρετικοί·
ὡς παραμιγνύντες τὰ ἑαυτῶν ἰδίας κακίας τοῖς
ὀρθοῖς φρονήσεσι δόγμασιν· ὡς καὶ οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον τῷ
ὕδατι:

θεζ″ Θεορρημοσύνη· ἡ θεία διδασκαλία ἢ κατήχησις. Θεή-
λατος ὀργή· ἡ ἀπὸ θεοῦ πεμφθεῖσα. Θέμις· ἡ δικαιο-
σύνη. ἐξ ἧς καὶ θεμιτὸν τὸ δίκαιον καὶ πρέπον. Θά-
μνος· φυτὸν ἀκανθῶδες. Θεοπτίας· θεωρίας θείας.
Θεράπαινα· ἡ δούλη καὶ θεραπαινίς. Θεοσημεῖα· ἡ
τοῦ θεοῦ προφητεία. Θεότης· ἡ πάντα θεωμένη καὶ
πάντα περιθέουσα πρόνοια. Θεωρία· ἡ τοῦ μαθη-
τοῦ ... τὰ θεῖα τοῦ νοῦ ὅρασις. Θεωρία δὲ κυρίως, θεοῦ
ὅρασις καθόσον ὁρᾶν ἀνθρώποις δυνατόν. Θεοπλαστία· ἡ
θεία ἐνανθρώπησις. Θεαρχίαν· τὴν αἰτίαν ἥτις ἐστὶν ὁ
πατὴρ ἡ πηγαία καὶ ἀνέκλειπτος αἰτία. Θεωρία ἡ μὲν τὸ
φυτόν· γνῶσις ἐν αὐτῷ γὰρ ἐγίνωσκε τὸ σώζεσθαι ἢ τὸ
ἀπόλλυσθαι· τὸ δὲ ὡς ἡ ἐκεῖ θεωρία, ὡς ἡ ἐκεῖ γνῶσις
ἐστι. Θέωσις· ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ὕψωσις· οὐ μὴν φύ-
σεως μετάθεσις ἢ μετάφρασις. Θεοσημεῖα· ἡ τοῦ θεοῦ
μαρτυρία.

ἀπὸ θεοῦ Θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ προφήτευμα. Θερήγαμον· ἡ ἅ-
μαξα. Θερμόν· παράδοξον. Θεμιτόν· δίκαιον
καὶ πρέπον. Θέμεθλον· τὸ θεμέλιον. Θέριστρον· τὸ
δρέπανον· λέγεται δὲ καὶ τὸ φακεόλιον. Θεῖα· θαυ-
μαστά. Θελκτήρια· τὰ θεῖα ἡδονῇ ἕλκοντα. Θελκτή-
ριον· θεραπευτικόν. Θέναρ· τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς
καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἐλλύχνιον. Θεόρρυτον· τὸ ἐκ θεοῦ χεό-
μενον.

θεόστακτ(ον)· τὸ θεοκατασκεύαστον. θέσφατ(ον)· τὸ ἐκ θ(εο)ῦ
προφήτευμα ἢ μάντευμα. θέσπισμα· τὸ θεῖον δό-
γμα. θετόν· τὸ ἐξ ἐποιητὸν καὶ οὐ γνήσιον. θεοπρεπὲς·
τὸ τῷ θ(ε)ῷ πρέπον. θέλυμνα· τὰ θεμέλια. θεῖον· τὸ θεά-
φιον. θεσπιδαὲς πῦρ· τὸ ἐκδικόν. θειλόπεδον· ὁ τό-
πος ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ξηραίνονται. θέσκελα· θαυμα-
στὰ θεῖα· οἷον θεοείκελον. ταλαιπωρία·

Θεοδρομεῖ· κατὰ θεὸν πορεύεται. θελγομένων· ἀπατω-
μένων. κυρίως δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων
τοῖς ᾄσμασι. θαλέθοντα· θάλλοντα. θεσπιῳδεῖ· χρη-
σμολογεῖ. θευσσούμενος· θρασσούμενος. θείνω· τὸ τύ-
πτω. θεῖομεν· ἐπικαλοῦμεν. θέα· σκόπει καὶ βλέπε.
θεῖ· τρέχει. θεοκλυτῆσαι· θεοὺς ἐπικαλέσαι. θεσπίζει·
ὁρίζει νομοθετεῖ. θέρω· τὸ θερμαίνω. θαάζω· θαυ-
μάζω ἐπαινῶ δοξάζω. θεατρίζειν· ἐν πομπῇ καὶ
θεάτρῳ πέμπειν. τοὺς γὰρ νικήσαντας καὶ ἡττήσαν-
τας τοὺς πολεμίους, ἐστεφανωμένους μετὰ τῶν αἰχ-
μαλώτων καὶ τῶν λαφύρων διὰ μέσου ἦγον δορυφο-
ροῦντες τῆς πόλεως καὶ ἀφικνοῦντο. θεάσθω· ἐν-
τρεπισάτω. θεῖεν· ποιήσαιεν. θεῖον δ' ἴσονται ἄρωμα-
τα τὰ ἀλλαχόσε λάθοιε. θεωθέν· τὸ πρὸς μείζονα δόξαν
ὑψωθὲν οὐ μὴν τῆς οἰκείας φύσεως ἀλλοιωθέν. θέλ(ει)·
ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. θεμιστάδην· χρησμωδεῖν.

Θεηλατ(εῖ)· παραιτεῖ. θεμιστῶς· νομίμως. θεόθεν· ἀ-
πὸ θ(εο)ῦ. θεοειδῶς· θείως.

τὸ θ μετὰ τοῦ η :

Θηλυδρίας· ὁ γυναικώδης καὶ ἄνανδρος. θηλυμανής·
πόρνος. θηρολέσχης· ὁ τὰ λέσχης θηρώμενος. θηρ-

τὸ λυμαντικὸν θηρί. θημών· ὁ σωρὸς τῶν δραγμάτων. θής· ὁ
μισθωτός. καὶ κλίνεται θητός. θησαυρός· σωρεία χρη-
μάτων κεκρυμμένη. θηλυμανής· ὁ πόρνος. θη-
λωσι· ἥσυχοι. θήψ· ὁ σκώληξ. θηρατικὸς λόγος· ἐπι-
θυμητικός. θηρήτορας· κυνηγούς.

θήρα· καὶ θηράω. καὶ θήρασις. θηγάνη· ἡ ἀκόνη· σιδή-
ρου ἀκονιστής. θηγάνην ἐν ἀκονισμοῖς. θηλαμόνος· τιθηνοὶ καὶ
θηλή· μαστὸς ἢ γαλουχός. θῆσαι· τροφή. θητεία·
ἡ μισθαρνία. θῆκαι· σοροί.

θήραμα· ἄγρευμα. θήρατρα· δικτύου πάγιδες. θη-
ρίκλειον· ποτήριον ὑέλινον. θητώνιον· πλῆθος
τῶν μισθωτῶν ἢ τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον.
θηκτόν· ἠκονημένον. θῆλυ· τὸ θηλυκόν. καὶ θηλέας
ἵππους οἷον μὴ θηλέας.

θῆσθαι· ἀμέλγειν. θήσομαι· ὁρίσω ποιήσω ἀναδέξω. θήσα-
σθαι· ποιῆσαι. θητεύειν· ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν. θήσω· τὸ ἀκο-
μῶ. θίγω δὲ τὸ προσψαύω, ἰῶτα. θηεῦντο· ἐθαύμαζον.
θηεῖσθαι· θαυμάζεσθαι. θηήσασθαι δὲ ἀντὶ τοῦ θεᾶσθαι.
θηήσαντο· ἐθαύμασαν. θηρᾶσθαι· ἀναβάλλεσθαι.
θηρώμενοι· ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες. καὶ τὶ μέλλει ἐκ τοῦ
τοῦ παρὰ τῶν ἄλλων θηρώμενοι.

τὸ θ κατὰ τοῦ ἰῶτα

θίασος· χορὸς σύλλογος μαθητῶν. θιασώτης· χορευτής.
θὶν καὶ θίς· ὁ αἰγιαλός. καὶ θῖνες οἱ αἰγιαλοί. καὶ θίασος
τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τιμῇ θεοῦ.

θίβη· κιβώτιον ἐκ φύλλων πεπλεγμένον ὡς κόφι-
νοειδές. θίσβη· ὁμοίως κιβωτός. καὶ ὁ σωρός. θίς· ὁ αἰγιαλός.
παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. ἐν γὰρ τοῖς αἰγιαλοῖς θέουσι καὶ
τρέχουσι τὰ κύματα:-

θιγγάνειν· ἀντὶ τοῦ ἅπτεσθαι· θιγεῖν· ψαῦσαι· ἅψασθαι.

τὸ θ μετὰ τοῦ λ:—

θλαδίας· ὁ εὐνοῦχος. ὑποβάλλεται οὖν Ἰωάννης ὁ θλαδίας τὴν γυναῖκα Κομιτῆν Φαλαγγαίαν κατηγορῆσαι τοῦ Ἀετίου καὶ τοῦ βασιλέως.

θλίψις· φυλακὴ καὶ ἁλύσεις καὶ ἐξορίαι καὶ ὅσα τοιαῦτα.

θλίβεται· πιέζεται. ὡς ἐπὶ σταφυλῆς. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀθυμούντων. θλῶ· ἀντὶ τοῦ θλάττω.

τὸ θ μετὰ τοῦ ν:—

θνητός· ὁ φθαρτός.

θνῆσις· ἡ φθορά. παρὰ τὸ θάνατον γέγονε θανῶ θανήσω θανητὸς καὶ θνητός.

θνησίδιον· τὸ θνησιμαῖον· τὸ μεμελερωμένον. θνητόν· οὐ παρὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸ ζῷον πνοὴν ἔχων χωρὶα θῆ μαδωσαμένην:

τὸ θ μετὰ τοῦ ο:—

θόλος· οἰκίσκος στρογγυλοειδής. θοῦρος· ὁρμητικὸς πολεμικώτατος. θουρίδος· θοῦρις· ἐνθουσιαστικοῦ ὁρμητικοῦ ἐκθύμου. Θούλης· οὗτος ἐβασίλευσε πάσης Αἰγύπτου καὶ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος μίαν τῶν ἐν αὐτῷ νήσων, ἐκάλεσε Θούλην. ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς κατορθώμασι, παραγέγονεν ἐν τῷ μαντείῳ τοῦ Σαράπιδος καὶ θυσιάσας, ἔφη ταῦτα· φράσον μοι πυριαθενὴς· τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδυνήθη ποτὲ αὐτάρκης· τίς ἔσται μετ' ἐμέ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ἔχων οὕτως· πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος· καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς· σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα· οὗ κράτος αἰώνιον. ὠκέσι ποσὶ βάδιζε θνητέ· ἄδηλον διανύων βίον. ἔξελ

θοὺν ἐκ τοῦ μαρτυρίου, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάλη ἐν τῷ τ(όπῳ)
ἀφρόνων χώραν· θαρρός· ἡ ἔκκρισις τοῦ ἀνδρ(ὸς) κατ(ὰ)
θόρυβος· φόβος καὶ φωνὴ κατεπείγουσα· θηκρό·
τεταραγμένος· θολός· τὸ τῆς σηπίας μέλαν· θο
ός· ταχύς· θόριξ· ὁ ἀκέρατος οἶνος· θορίκιος· κυ(ρίως)·
θόωκοι· οἱ θρόνοι·
Θοίνη· ἡ εὐωχία· θοαί· ταχεῖαι· θορὴ θορνός· ἡ γονὴ
τοῦ ἀνδρὸς καί· θοῖαι· ζεστὸς ἡ καιομένων:·
Θοἰμάτιον· τὸ ἱμάτιον· θολῶδες· τεταραγμένον:-
Θορών· πηδῶν· θορόντες· ὁρμήσαντες πηδήσαντες· θοεί
χθῆναι· μεθυσθῆναι· ὀρχηθῆναι· ἀντὶ τοῦ ὁπλι
σθῆναι, μέγα καὶ ἧττα:

τὸ θ μετὰ τοῦ ρ̄ :-

Θρασυκάρδιος· αὐθάδης πολεμικός· θρίναξ· τὸ πουστί
πουπτύον· θρασύχειρ· πολεμικός· θρίαμβος· ἡ ἐπι
δέξιος ἡ πομπή· θροῦς· θόρυβος ἄσημος λαλιά·
θρόμβος· πεπηγὸς αἷμα· θρῆσκος· ὁ ἑτερόδοξος·
θρανίτης· ὁ πρὸς τὴν πρύμναν καθήμενος·
ζυγίτης· ὁ μέσος· θαλάμιος· ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ κα
θήμενος· θρύλλος· ψιθυρισμός· ὁμιλία καὶ φήμη
ρῶς γινομένη· θρωσμός· ὑψηλὸς τόπος· θρῆνυς·
τὸ ὑποπόδιον· θρασκίας· ὁ ἄνεμος· θρᾷξ· ὁ θρᾷξ·
θριγκοί· οἱ θρακοί· θρήξομος· ὁμοίως κυ(ρίως)· θριο
βόλοι· οἱ ἀπὸ τῆς φοῦ μαντείας·
Θραυστός· φθορὰ θάνατος· θριδακίνη· τὸ μαρούλιον·
θρῆσσα γυνή· ἐκ Θρᾴκης· θρίσσα δὲ εἶδος ἰχθύος,
ἰῶται· θρυαλλίς· τὸ ἐλλύχνιον καὶ ὃ ἀνάπτουσιν· θρι
ναλκία· ἡ Σικελία· θρησκεία· ἡ λατρεία ἢ ζῆλος περὶ
τὴν πίστιν·

θριαί· αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. θρύψις· ἡ κατάκλασις.
θριγκίον· τειχίον περίφραγμα. θρανίδιον· ἕδος
δίφρου. θρέπτρα· τροφεῖα. θρία· τὰ φύλλα τῆς
συκῆς. θριπηδέστατον· βεβρωμένον ὑπὸ θριπῶν.
θρανίον· τὸ ὑποπόδιον ὅπου ἐκτείνουσι τοὺς [illegible]
θεατρίζειν· παρατρίζειν. θρησκεία· θεοσέβεια. θρύπτεται·
χαυνοῦται μαλακίζεται. θρώσκειν· πηδᾶν. θρα-
μάσεται· ἐκσταθήσεται. θριαμβεύσας· δημοσιεύ-
σας. θρέξας· πηδήσας. θρέξασκον· ἔτρεχον ἐχό-
ρευον. θρεηθέντος· θορυβηθέντος ταραχθέντος.
θροεῖσθαι· ταραχίζεσθαι.
θρήκηθεν· ἀπὸ Θράκης. θρηκ(ηθ)άντων· ἀντὶ τοῦ πηγῆς. θρε-
πταμελῷ· ἦχος κιθάρας. θρέττε· ἀντὶ τοῦ θαρρα-
λέον καὶ ἀνδρεῖον καὶ θρασύ. θρυπτικῶς· μαλακι-
κῶς χαύνως μαλακῶς.

τὸ θ μετὰ τοῦ υ:—

θυώδης· ὁ τεθυμιασμένος οἶκος. θυηπόλος· ὁ ἱερεύς.
ὁ περὶ τὰς θυσίας πολῶν καὶ ἀναστρεφόμενος. θυ-
γατριδοῦς· ὁ υἱὸς τῆς θυγατρός. θυμολέων· τὴν
ψυχὴν θυμώδης. θυμήρης· ἡδὺς ἀρέσκων. θυά-
δες· αἱ μαντικαί. θυοσκόος· ὁ μάντης. θυμόσοφος·
ὁ ἀμαθὴς ὁ ἀφυής. θυοσκόπος· ὁ διὰ τῶν θυμά-
των μαντευόμενος. θυρεός· ἀσπὶς σκοῦτον. θυσανω-
τὸς χιτών· κροσσωτός. θυμελικοί· οἱ ἐν ὑποκρί-
σει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι. θυμοφθόρος·
ὁ δριμέα ἐσθίων καὶ πικρά. θύλακος· κιβωτὸς ἀρτο-
θήκη. ἀρισοφα· ὡς ἀλφίτου κενεμένων τῶν θυ-
λάκων. θυμός· ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος καὶ
ὄρεξις ἀντιλυπήσεως:—

θύελλα· ἀνέμου συστροφή. θυηλαί· αἱ ἀπαρχαὶ αἱ θυσιῶν·
κυρίως δὲ οἱ θύλακοι ἤγουν τὰ θυμιάματα ἐμβά-
λλεται. θυμηδία· τέρψις χαρά. θύστα· ἀριστοφάνης. θύ-
σταν ἔασ' ὄρας ὑπὸ φυσῶν τὸ μέλι ἔθος ἦσαν μέλιτα. ἔστι
δὲ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ὁ ἐμβάλλοντες ἀρτύματα τρίβουσι
καὶ ἀγουλέαν. θυΐα· ἡ ἴγδη. θυσανόεσσα· ἐσθὴς ἡ
κροσσωτοὺς ἔχουσα. θυγατέρα· ὁμοίως τὸ ποῦ. θυ-
γατριδῆ· ἡ ἐγγόνη τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.
θυμοφθόρα· τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. θυμαλγέ-
α· τὰ τὴν ψυχὴν λυποῦντα. θυΐδιον· ἡ τριβαία.
θυΐνα· ὅτι ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως εὑρέθη ἐν Κύπρῳ
τὸ λείψανον Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου. ἔκειτο δὲ ἐπὶ
τὸ στῆθος αὐτοῦ τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἔ-
χον πτυχία θύϊνα. θύμβρον· λάχανον ὅπερ ἐσθίου-
σι καὶ τὸ ἱερόν. θυλήματα· πέμματα ἀπαρχαὶ
ἀλφίτων αἱ μεμιγμέναι οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, ἤγουν θυσίαι ἀνα-
φερόμενα. θυμβρεῖον· κατὰ θύμιον. θυμηρέστερον· τὸ
ἡδύτερον. θύσθλα· τὰ κλαδία. θυοσκόος καὶ σκάνη· τὰ δε-
χόμενα τὰ θυμιάματα. θυμιατήριον· τὸ ἐν ᾧ ἱερὸν θυμιᾶται.
θυστήριον· τὸ θυμιατήριον.
θυροκρουστεῖν· τὸ θυροκτυπεῖν. θύω· τὸ σφάζω καὶ τὸ ἱε-
ρουργῶ. θυηπολοῦσι· περιπολοῦσι. θύραθεν· τὸ ἔ-
ξωθεν. θύραζε· ἔξω τῆς θύρας:

τὸ θ μετὰ τοῦ ω :-

θώς· ὁ λυκοπάνθηρος καὶ κλίσις τοῦ θωός. ταχὺς γάρ
ἐστι καὶ περὶ μάχας ἐκλεγόμενος. θώψ· ὁ κόλαξ καὶ κλέ-
πτης. θωπός. θώραξ· χιτὼν σιδηροῦς περὶ τὸ στῆθος
καὶ ὁ πύργος. θωμᾶς· δίδυμος ὁ ἑρμηνευόμενος ἤ

διαφάζων τοῖς γνωστοῖς. θῶκος· ὁ θρόνος. θωμοί· σω-
ροὶ ξύλων καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί. θώραξ· στῆθος
παρὰ τὸ θέρον ὠρεῖν τουτέστι φυλάττειν τὸ διαμονὴν ζωῆς ὅ ἐστιν
ἐν ᾧ κεῖται θέρον. θώρηξ· ὁμοίως. καὶ κλίνεται τοῦ θώρακος.
θωΰκτηρ κυνῶν· ὁ ὑλακτικός.
Θωή· ἡ ζημία. θωπεία· ἡ κολακεία. θώμιγξ· τὸ σχοινίον
τὸ λεπτόν.
Θωρακεῖον· τὸ τεῖχος. θωρακίοις· προμαχῶσι δρυ-
φάκτοις λωρικίοις. θῶκον· ὄνομα τόπου.
Θωμίζω· σχοινίοις δέρειν. θωρηχθείς. θωρήσσεσθαι.
θωρήσσεσθαι καὶ θωρήξασθαι· τὸ καθοπλισθῆναι. θω-
ριχθῆναι δὲ τὸ μεθυσθῆναι, ἰῶται. θωριαστῆν· τὸ μεθύειν.
[illegible] ἀκροθώρηκας· τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. θωΰ-
σσοντες· ὑλακτοῦντες. θώϋξεν· ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν.
καὶ θωΰκτηρ κυνῶν, ὁ ὑλακτικός. θῶ· τὸ ἀπολαύω.
ὅθεν καὶ θώραξ· τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τοῦ σώματος.
τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν αἰδοίων καὶ θηκον
κύτος ὃ καὶ ὅλμος καλεῖται. θωπάζ· ἀπατᾷ.

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ α.

Ἴαβρος· ὄνομα κύριον. ἴαμβος· στίχος ποδῶν ἐξ διπλοῦς
ἰός· τὸ φάρμακον καὶ τὸ βέλος. ἰάπυξ· ἄνεμος
ἐλαφρὸς καὶ ὄνομα τόπου. [illegible] δὲ [illegible] ὁ [illegible]
[illegible] φορῶν. ἴασπις· λίθος πολυτελής. ἰάλεμος·
ἦχος καὶ θρῆνος. ἰαμβοφάγος· ὁ λοίδορος. ὅτι δὲ
ἴαμβος [illegible] πρὸς ἔστι λοιδορίαν. ἰαζάρτης· ὁ παρὰ [illegible] πο-
ταμός. [illegible] πρὸς [illegible]. ἴακχος· ὁ διόνυσος.
Ἰαχή· ἡ κραυγὴ καὶ ἡ φωνή. ἰαλητός· χώρα. ἰαμβύκαι· ὄργανα
μουσικὰ τρίγωνα ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ἦδον. οἱ δὲ σαμβύ-
κας.

διαφέρει τὸ ἰᾶσθαι τοῦ θεραπεύειν· ἰᾶσθαι μὲν γὰρ τὸ μετὰ τὴν θεραπείαν πρὸς καιρὸν θεραπεύειν

ἴασις καὶ ἄρηξις. τὸ δὲ θεραπεύεσθαι παντελῶς ὅπου

φημίασις. ἰαχή· κραυγή. ἰαμνία· πόλις. ἰαμολεκ

ἐμμος. ἐκ δὲ ζ' ἰωνφορεῖσθαι φέρεται. ἰαπυγία· ὄνομα

τόπου. ἰαώ· ἱστορία παρ' ἑβραίοις.

ἰαί· τὰ μυρεψικὰ ἀρώματα. ἰαί· τὰ βέλη. ἴαμα· θεραπεία.

ἰαλεμώδη· θρηνώδη ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια. ἰαμό

κροτον· τὸν θόρυβον. ἰαχήματα· ᾠδαὶ διονυσιακαί:-

ἄγρει· πρόσφερε. ἰάλλω· προπέμπω· ἐμβάλλω. ἱστορεῖ

ἰσορεῖ. ἰαίνειν· εὐφραίνειν. ἰάνθη· εὐφράνθη. ἰαύει·

κοιμᾶται ἐνδιατρίβει. ἴαχον· ἐκόπησαν. ἰακχάζουσι·

ἡ ῥόδοπος λέγουσι φυλάττουσιν. ἰαμβίζειν· τὸ ὡς

βέλος ἐκβάλλειν τὰ λεγόμενα καὶ τὸ ὑβρίζειν. ἰᾶσι· πέμ

πουσιν. ἴασι· πορεύονται. ἰᾶται· ὁ ἐπὶ κακῶν κλάεται.

ἰαίνεσθαι· εὐφραίνεσθαι.

ἀφ' ἑλληνικῆς· ἰαπετὸς καὶ ἰάξ· θρηνῶ ἐκ τοῦ περὶ καὶ ἰα

παταῖοι ὁμοίως καὶ ἰαῦ.

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ β:-

βυκάνη· τῶν σαλπίγκτων· ἀπὸ ἴβυκος εὑρετοῦ· ἐξοῦ

καὶ ἰβύκινον μουσικὸν ὄργανον. ἰβύκαλος· ὁ χοῖρος.

ἴβηρες· ὄνομα ἔθνους.

ἶβις· ὄρνεον ὀφιοφάγον. καὶ παῖξ τῶν πληθυντικῶν

ἴβεις· καὶ οἱ ἴβις ἀρσενικῶς.

ἰβύκανον· μουσικὸν ὄργανον ἀπὸ ἴβυκου.

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ γ:-

ἴγωρ· ἐθνικόν. ἴγρος· ὁ βλέφαρος. ἰγνάτιος· ὄνομα κύριον:-

ἰγνύς· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος· ὁ ὀπίσω τοῦ γόνατος. ἐφ'

ἧ δὲ καὶ ἡ ἰγνύη ἀπὸ τοῦ τὴν καμπὴν ἱκνεῖσθαι τῶν

γονάτων. ἴγδη· ἡ τριβεία καὶ ἐν ᾗ κόπτονται ἀρώ

ματα.

ἰσμύς· ὅτι αἱ ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς τῆς ἱκμάδος καὶ καθίζειν· ἰσθμοί·
λύπης ὀρχηστικόν·
ἱκόμενος· ὁ ἐλθών·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ δ:·

Ἴδρις· ἔμπειρος· ἰδιῶται· ἀντὶ τοῦ πολῖται· οὕτως Θουκυδίδης· ἰδάλιμος· ὁ ἱδρώς· ἢ ὁ δίυγρος· ἰδαίους ψυχρούς· ἰδουμαῖος· ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἠσαῦ·

Ἰδουμαία· αἱματώδης ἢ πηλώδης ἑρμηνεύεται· διὸ καὶ ἀπὸ δὲ λήφθημαι καὶ γὰρ ὁ τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου· ἰδέαι· θεωρίαι· ἰδέαι· ὑποθέσεις· ἰδέα δὲ λόγου ὁ χαρακτήρ· ἴδη· ὅμοια ὄρους καὶ πᾶν σύνδενδρον ὄρος καὶ ἰδαῖον ἄντρον ἐν Κρήτῃ· ἰδιότης· ἡ συνήθεια· ἴδρυσις· ἑδραία ἀσφάλεια· ἰδιωτικὰ δίκαια· αἱ περὶ χρημάτων κινούμεναι παρ' ἀνθρώποις:·

Ἰδάλιμον· ἀειδές· ἰδάλιμον· καυστικόν· ἰδαῖον· ἄντρον ἐν Κρήτῃ· ἴδιον· τὸ ἰδιωτικόν· ἰδίωμα· τὸ ἐν τινὶ φύσει γνωριζόμενον·

Ἱδρυμένος· τεθεμελιωμένος· ἰδιοπραγία· ἡ ἰδία πρᾶξις ἡσυχάζουσα· ἴδμεν· ἀντὶ τοῦ οἴδαμεν· ἱδρύσαντο· ἐκάθισαν· ἵδρυται· τεθεμελίωται· ἴδμων· ἔμπειρος· καὶ ἑξῆς· ἰδρίω· ἰδρῶ καὶ ἱδροῦντας· ἱδρώοντας· ἰδίης· ἰδρῶς:·

Ἴδε· ἀντὶ τοῦ ἰδού· ἰδὲ· σύνδεσμος· ἱδρῶς· ὁ ἀπὸ τῶν ἰδημέρων·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ ε:·

Ἱερομύστης· ὁ διδάσκων τὰ ἱερὰ μυστήρια· ἱεροφάντης· μυσταγωγὸς θείων λογίων· ἱερόσυλος· κλοπεὺς τῶν ἱερῶν· ἱερῆας· τοὺς ἱερεῖς· Ἱεροβάαλ· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Γεδεών, διὰ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ Βάαλ· ἱερομνήμονες· οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν ἀμφικτυόνων συνέδριον·

συμεὼν εἰ μὴ ἴδῃ χριστόν, οὗ τὸν καλοῦσι.

ἐξ ἠλιάδος πόλεως τῆς [illegible]· ὁ ψάλτης· ἱερεμίας· κυ· ἱεράτ.

ἱεχομίας κυ· ἱερολόγος·

οἱ ἱερεῖς· ἱεροφώνων· μεγαλοφώνων· ἱερὸν ἦθος [illegible]

ἱεροχημίαι· ἱερὰ ἑορτὴ καταλείψωμαι· ἱερεῖς [illegible]

[illegible] θεοῦ ψαλμῳδίαι καὶ ἡ λειτουργία· ἱερῶν· ἐλθὸν τὸ

γάλην· ἱερουσαλὴμ· σαλὴμ ἐλέγετο πρῶτον· ἐλθὸν τὸ

ἱερὰ τριήδεντος οὗ χριστοῦ ἐν αὐτῇ· ἐκλήθη ἱερουσαλήμ· ἱερὰ τρίη

ρης ἢ πάραλος· ἱεριχοῦ ἡ πόλις [illegible]

ἱερὸν· ναὸς ἅγιος· ἱερὸν· σφάγιον θῦμα· ἱερώνιον· ὄνομα πόλεως·

ἰῶνται· σεσεράσθαι, δέ· ἱερὸν· ἢ ὅσον [illegible]

ἱερῷ θεῷ ἢ τοῖς μεγάλοις· ἱερὸν· ἐκθυμοῦμαι· προεθυμοῦντο·

ἐλέμος· προθυμούμενος· ἱέσθαι· προεθυμοῦντο·

ἐπορεύοντο· ἵενται· προθυμοῦνται πορεύεσθαι· ἵεντο·

ἐπορεύετο· ἵεμαι· ἐλθεῖν πορευθῆναι· ἵενται· ἐφίενται·

ἐπορεύετο· ἵεμαι· ἐλθεῖν· ἱεροῦργημα· ἁγίασμα· ἱερῶσθαι·

ἱερουργεῖν· θύειν· ἱεράσθαι· ἱερουργεῖν· ἁγιάζειν· ἱερῶσθαι·

τοὺς ἱερεῖς μεμονῶσθαι καὶ οἷον καθιερῶσθαι· ἱέμενοι·

ἐπιθυμοῦντες· προθυμούμενοι· ἵεντο· ἀφίεντο·

ἐπιθυμοῦντο· προθυμούμενοι· ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ χερσὶν, φάσκ

ἴσθι· πέμπειν ἀφίκοιτο· ὁ δὲ ἵησιν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ [illegible]

γῆρας ἀμφότερα καὶ τὰ παλαιά· ἵεμαι· ἀνθεῖν· ἴον· ἄνθος

γαρ ἢ πρωτονικὰ φύσις τῶν τριχῶν· ἱέμενοι· ἐπορεύοντο·

ἵενται· ὁρμῶσιν· οἱ δὲ τὰ σαύμενοι τῆς νίκης, πέλαγον

ἵενται· ὁρμῶσιν· οἱ δὲ [illegible]

ἵεντο ἱερατικῶς·

222

ζη [illegible]· ἄνεμος καὶ ὁ κεραυνὸς καὶ ὁ ὄλβος σφοδρός· ἰζήσας· καθίσας·

ζη· καθίζει ἢ κάθηται· ἵζανω· κάθημαι· ἰζήσας· καθί

222222

ἰητήρ· ὁ ἰατρός· ἰήϊος· τοξότης· λέγεται δὲ καὶ στόμα [illegible]

χῶν· καὶ ὁ ὀλετῆρος· ἰήϊε φοῖβε· ἰησοῦς· ὄνομα κύριον ἐμάμη

σεως·

δηλοῖ δὲ τὸν ὁρῶντα μεθερμηνευόμενον τῆς διαλέκτου ἑβραΐδος.
ἰηοῦ· βασιλεὺς σαμαρείας· ὃς ἀνεῖλε τὴν ἰεζάβελ καὶ τοὺς
υἱοὺς ἀχαὰβ κατὰ τὸ ῥῆμα ἠλιοῦ τοῦ προφήτου·
ἠκαί· τὸ ἀβλεπτεῖν (?)·
ἠ· ἀντὶ τοῦ ἔλθοι ἐπιμελεῖ ἀλλόμενος· ἤλα· ἐδίωκεν (?)· ἤλ(ατο)·
ἀντὶ τοῦ ἐπικάμψαι· ἥκοιεν· ἀφίκοιεν· ἥκοιεν· ἀντὶ τοῦ
ἀπέλθοι· ἠλεκῆσαι· θρηνῆσαι· ἠλεκῆσθαι· τὸ
θρηνῆσθαι·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ θ

ἰθαγενής· γνήσιος αὐτόχθων· ἰθαιγενής· ἀντὶ τοῦ εὐ[illegible]
ταῦ θαιγενμηθ(ῆ)ς· ἰθυντήρ· ὁδηγός· ἰθύφαλλοι· οἱ ἔ-
φοροι τοῦ διονύσου· ἰθάκαρ· κύριος· ἰθακήσιος· ὁ ἀπὸ τῆς
ἰθάκης χώρας· ἰθωμαίτης· ὁ ἀπὸ ἰθώμης πόλεως·
ἴθακος· ὄνομα κυρίου καὶ ὄνομα πόλεως· ἰθωμαίτης· κύριος·
ἰθυντῆρες· κυβερνῆται ὁδηγοί·
ἰθύτης· ἢ ἀληθύτης· ἰθάκη· χώρα· ἰθώμη· πόλις· ἰθα-
καρ· ὄνομα κυρίου:
ἰθυντήριον· τὸ κανονίζον καὶ ἴσον παρέχον· ἰθυτενής·
τὸ γὰρ ἀληθῶς τεταμένον· ἴθματα· ἴχνη βήματα·
πηδήματα:
ἰθύνω· κυβερνῶ· ἰθύ· ἐλθὲ ἐξ ὀχοῦ πορεύου· ἰθύς·
ἐπ' εὐθείας ὀρθῶς·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ κ

ἴκτερος· νόσημα ὠχροποιόν· ἱκέται· παρακλήτορες·
πρόσφυγες· ἴκτινος· εἶδος ὀρνίθος ἁρπακτικοῦ ἐν τῷ
ἔαρι φαινομένου· ἰκμαλέος· δίυγρος·
ἱκετηρία· παράκλησις· ἱκανότης· ἰσχὺς δύναμις·
ἰκμάς· ἡ ὑγρασία· ἰκτιδέα· τὸ (?) αἰλούρου δέρμα·
ἱκεσία· ἡ ἱκετασία· ἱκετ(εί)α

δὲ ὄρν(εον)· ἰκτῖνος· ἰκτῖνος· εἶδος ζῴου· ὥς φασιν καὶ ἀφ' ὃ ἐρηκὴν ὄρνιν
ὄρνιν ἰχθυοφάγον.

[ἰ]κρίον· τὸ ὀρθὸν ξύλον· ὃ πρὸς τὴν φούλκαν· ἢ σανίδωμα
τῆς νηός· καὶ τὰ τῶν θεάτρων αἳ ἦσαν ἐπὶ
ξύλων· γὰρ ἐκάθηντο πρὶν γενηθῆναι τὸ θέατρον·
ξύλα γὰρ ἐδέσμευον καὶ οὕτως ἐθεώρουν.

[ἰ]κέτο· παρεγένετο· ἱκνούμενος· καθαπτόμενος·
ἵκτο· ἦλθεν· ἵκανεν· ἀντὶ τοῦ παραγένετο·

[ἰ]κανῶς· ἀρκετῶς· ἶκαρ· πάνυ· ἴκταρ· πλησίον
ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι: ὅτι ... τὸ λ

[ἰ]λεὸς· ὁ φωλεός· ἴλεως· ἀμνησίκακος πρᾶος· ἰλα-
δόν· οἱ δῆμοι· ἱλαρός· εὔχαρις ἄφθονος· ἰλάρχας· τα-
ξιάρχας· ἱλασμός· ἀμέμπτως πραότης συγχώρησις
ἢ διαλλαγή· ἰλεδαμοί· οἱ δῆμοι· ἰλεός· ἡ κατὰ
διῶσις τοῦ ὄφεως· σημαίνει δὲ καὶ ὁμοίως νόσου
περὶ τοῖς ἵπποις γινόμενον· ἴλλον· στρεβλόν· ἰ-
λάς· ὁ μοναχύς· ἴλλος· ὁ μοναχύς.

[ἰ]λύς· ὁ βόρβορος· ἰλιάδαι· ποίημα περὶ τῶν καλῶν·
ἴλη· σύστημα τάξις ὄχλου ἱππικοῦ· κυρίως δὲ
φατρία· ποτὲ δὲ ἴλη τῶν καταφράκτων ἵππων,
ὑπὸ τοῖς τετρακοσίοις· ἰλιὰς κακῶν· ἐπὶ
τῶν μεγάλων κακῶν· ἴλιος· ἡ τροία· ἰλιάς· τὸ πλῆ-
θος· ἰλίφ· ἀθηνᾶ· ἰλλάδες· σχοινία.

[ἰ]λαστήριον· θυσιαστήριον· ἴλιον· ἡ τῆς φρυγίας πόλ(ις)·
ἱλεωτήριον· ἱλαστήριον· ἱ

[ἰ]λυσσόμενος· ἐν βορβόρῳ κυλιόμενος· ἰλλ(ὸς)· στραβός·
ἰλλόμενος· δεσμευόμενος· ἱλάσκω· τὸ ἐξιλεού-
μαι· ἵλαθι· ἵλεως ἔσο· ἰλήκοις· ἵλεως καὶ εὐμε-
νὴς γένου· ἰλλίζω· διανεύω.

λαθόν· ἐν ἀθρόοις κατὰ τάξιν· στ(ίχος) καὶ τὸ δασύ·

τὸ ἰ(ῶτα) μετὰ τοῦ μ

Ἱμερόεις· ὁ ἐπιθυμητικός· ἱμάς· ὁ λῶρος· ἵμερος· ἡ ἐπιθυμία· ἱμερόεν· τὸ ἐράσμιον λάμπον τι· ἵμερος· ποταμός· ἱμερῶς δὲ κύριον, μέγα καὶ κλίνεται ἱμέρωτος·

ἱμαντοπόσις· σύνδεσμος ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομαῖς· ἱμονιά· σχοινίον ἀντλητήριον· ἱμάσθλην· μάστιγα· ἴμβρα· πόλις·

ἱμόνιον· τὸ ἐβράνιον· ἱμερτόν· τὸ ἐπιθυμητ(όν)·

ἱματίδιον· τὸ μικρὸν ἱμάτιον·

ἱμείρω· τὸ ἐπιθυμῶ· ἱμάσσειν· ἐμάστιξ· ἱματιοφορῶν ἱμάτιον· ἱμάσσω· πατάξω:·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ ν:

Ἶνις· παῖς νέος ἢ βρέφος· ἴνωψ· κύ(ριον)· ἢ νοθὸς δὲ ὁ μέλας, ἢ καὶ μικρόν· ἶννοι· οἱ κολοβοὶ τῶν ἵππων· μάννοι καὶ μαννοφυεῖς, οἱ κολοιοὶ τῶν ἀνθρώπων:·

ἰνδικτία· παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀθληταῖς ἐνδιδόμενον σιτίον· ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ· ἰνδικτιὼν καὶ ἰνδικτος λέγεται· ἶνες· δυνάμεις ἢ νεῦρα· καὶ κλίνεται ἶνας ἢ ἶν τῆς ἶνος αἱ ἶνες· ἶναι· π(?)·

ἶνις· χώρα· ἰνώ· ὄνομα θεᾶς·

ἰνδάλματα· φαντασία ὁμαρονόσιον μαι· ἰνί· μάκρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου κάτω ἕως ἐπὶ τὰ πλατέα· μάλιστα δὲ ἡ τένων ἰσχυὸν ἢ νεῦρον ἔχειν δοκεῖ·

ἰνάω· ἰσχὺν παρέχω· ἰνδάλλεται· καταφαίνεται ὁμοιοῦται· ἰνατί· διατί ἢ ἕνεκα τίνος·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ ξ:

Ἰξύρος· ποταμός. ἰξάτης· ἰξατικός. ἰξίων· οὗτος ἠράσθη τῆς Ἥρας· ὡρισάθη δὲ παρὰ τοῦ Διός:

ἴξαλος· πηδητική. ἰξύς· ἡ ὀσφὺς ἢ τὸ ἰσχίον.

ἶξε καὶ ἶξον. οἱ δ' ἷξαν κοίλην Λακεδαίμονα.

τοῦ ἰῶτα μετὰ τοῦ ο

Ἴουλος· ἡ πρώτη τοῦ γενείου ἔκφυσις, καὶ ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ. ἰοβόλος· ὁ ὄφις. ὁ τῷ ἰῷ καὶ τῷ φαρμάκῳ βάλλων. ἰοθόρ· ὁ πενθερὸς μωϋσέως. ἰονθάς· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἴεσθαι καὶ ἀνθεῖν. ἰορδάνης· ποταμός. ἑρμηνεύεται δὲ ἰορδάνης, διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο ἅμα ποταμούς· ἰὸρ καὶ δάν. ἰούδας· ἐξομολόγησις. ἰὸς ἐν τῷ σίδηρον· τὸν μέλανα. καὶ ὁ φθέαι πόντον.

ἰουλόπεζα· ἡ μαῦς. ἰοδόκος καὶ ἰοδόχη, ἡ βελοθήκη. ἰοστηστῆ· κουλὴ γυναίκα.

ἰόνιον πέλαγος· ὁ μυῶν ἀνδριάς· καὶ ἰόνιος κόλπος. ἰορδὰν φαρ. θρα, δ. ποτάμια δὲ νάματα, ἰωτ. ἰόν· παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ.

ἰοῦσαν· πορευομένην. ἰοῦ· ἀντὶ τοῦ οἴμοι καὶ φεῦ μοι:-

τοῦ ἰῶτα μετὰ τοῦ π

Ἱππότης· ὁ ἱππεὺς ὁ ὀχούμενος τῷ ἵππῳ. ἱπποφορβός· ὁ ἱπποτρόφος· φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. ἵππουρος· ὁ φοῦρμος. ἱππεῖς· σκώληκες· λυμαντικοὶ ξύλων καὶ τῶν καρπῶν. ἱππημολγοί· ὅσοι ἵππους ἀμέλγουσιν. ἵππος· κυρίως ἡ κάμισος. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα ἢ τὸ μαστέρον ἢ καμποδόκη. ἱππίας· κύριον. ἱππόθων. ἱππόκροτος· μεγάλην γῆν ἔχων δεκάμενος ἵππους τρέφειν. ἱππόδαμοι· ἐφ' ἵπποις ἀναστρεφόμενοι. ἵππος· παρὰ τὸ τοῖς ποσὶν ἱέναι.

καὶ ἱππάσθαι ἤγουν ἱππεύεσθαι. ἱππιοχάρμην· τὸν χαίροντα τῇ ἱππικῇ· χάρμη γὰρ ἡ μάχη.

Ἱππηρότους· τοὺς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀρύσμαυς. ἱππαφέσεως· τῆς ἀφετηρίας ἤτοι τοῦ καγκέλου.

Ἱππήλατον· πεδίον εὐρύχωρον καὶ πλατύ. ἰπνία· τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ φούρνου ἢ τὰ πρὸς καῦσιν αὐτοῦ ἐπιτήδεια. λέγει δὲ καὶ Καλλίμαχος καὶ τὴν κόπρον τῶν ζώων.

Ἱππεῖον κράτος· ἢ τοῦ ἵππου ἰσχύς.

Ἱππάζεται· οὐχ ἁπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλ' ἐφ' ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι. ἱππούμενος· πεζόμενος ἀμφιβαινόμενος.

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ ρ.

Ἴρηξ· ὁ ἱέραξ. ἱρῆας· τοὺς ἱερέας. ἱρός· παχὺς πίων καὶ ἱερὸν τὸ ἰῶτα. ἴρηξ· ὁμοίως χωρίς.

Ἶρις· ὄνομα τόπου. ἔστι δὲ καὶ τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν. ἢ νεφῶν ὑγρὸν κατὰ ἔμπτωσιν ἡλίου ποικιλλόμενον κατάστοχον. ἢ αὐγαὶ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμέναι. ἢ ἔμφασις ἡλίου στερήματος. ἰστέον δὲ ὅτι τῆς ἴριδος τὸ χλωρὸν, ἀέρος σημαντικόν· τὸ πυρρὸν, πυραμάτων· τὸ δὲ μελανίζον, ὑδάτων.

Ἱερὰ· τὰ ἱερά. ἱερεῖον· τὸ θῦμα.

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ σ.

Ἰσθμός· θάλασσα μέσον ἔχουσα γῆν. πορθμὸς δὲ, γῆ ἔνθεν κἀκεῖθεν καὶ μέσον θάλασσα. ἰσουργός· ὁ τὰ ἴσα ἐργαζόμενος. ἴστρος· ὁ παρ' Ἑβραίοις Φισών· παρὰ δὲ Ἰνδοῖς, Γάγγης ποταμός· παρὰ δὲ Αἰθίοψιν, Ἰνδός· παρ' Ἕλλησι δὲ Δανάβιος. ἰσχνόφωνος· λεπτόφωνος. ἱστός· τὸ κατάρτιον. ἰσκαριώτης· μνήμη θανάτου. ἰσσικὸς κόλπος.

ἰσοτελεῖς· ἴσα τελοῦντες· ἰσχυρογνώμων· σκληρὸς
ἁρμὸς· ἴσκος· ὁ κλέπτης· Ἰσραὴλ· νοῦς ὁρῶν τὸν θεόν:-
Ἱστορία· διήγησις· καὶ θέα· ἰαθῇ καὶ κηπευτὸς· ἄνθρωπον
μίκιον· Ἴσμαρος· ὄνομα καλουμένη ἡ μαρώνεια· ἱστία·
καὶ καθέδρα· ἱστοδόκη· ξύλον ὑποδεχόμενον τὸν ἱστόν·
ἰσχνομυθίας· λεπτολογίας·
Ἰσόρροπον· τὸ ἰσοστάσιον· ἰσοσθενής· τὸ ἰσοδύναμον·
ἰσοστάσιον· τὸ ἴσον τοῦ σταθμοῦ· ἰσοκλεές· τὸ ἰσόδοξον·
ἰσόπεδον· ἔχον ἴσην τὴν στάσιν· ἰσχίον· τὸ κοῖλον τοῦ
γλουτοῦ ὅπου ἡ κοτύλη στρέφεται· ἰσχνόν· λεπτόν·
ἰσοπαλῆ· ἐν κλήρῳ ἴσα· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος· ἰσόκω
λον· τὸ ἴσα μέλη ἔχον· ἱστίον· τὸ ἄρμενον· ἰαθῆναι·
περὶ ἱστὸν καὶ περίδρομα·
Ἴσαν· ἐπορεύθησαν· ἴσατο· καθίδρυσεν· ἰσηγορίας· ἐπὶ
ἴσης λαλιᾶς· ἱστορήσασθαι· θεάσασθαι· ἴσασι· γινώσκουσι·
ἰσοφαρίζει· ἐξισάζει· ἴσθι· γίνωσκε· ἴστε· γινώσκετε·
ἰστέον· γνωστέον· ἰσχυρίζεσθαι· ἐνίστασθαι λαβέσθαι καὶ οὕτω
φιλονεικεῖ· ἰσχνομυθοῦντες· ἀκριβολογοῦντες· λε
πτολογοῦντες· ἴσκω· κλέπτω·
Ἴσως· τάχα ἢ ὁμοίως· ἱστός· τὸ καταρτίον· ἤτοι ὡς ξύ
λον ὄρθιον, ἀφ᾽ οὗ σημαίνου τύπον ἱστάμενον·

τὸ ι μετὰ τοῦ τ

Ἰταμός· ἀναιδὴς ἀναίσχυντος· ἴτυλος· ὁ ὀρφανός·
ἴτης· ὁ ὀρμητικός·
Ἴτυς· περιφέρεια ὅπλου· ἰτώνη· καὶ ἰτωνίς, καὶ ἀρτεμ(ις)·
ἰτωνὶς ἰτωνίδος, χώρα·
Ἰταβύριον· ὄρος οὕτω καλούμενον· ἐφ᾽ ὃ δὲ λίαν ὑψηλόν·
ἴτρια· καταπυρώδη πλάσματα· ἴτρον· τὸ ὑποκάτω
τὸν ὀμφαλοῦ μέρος·

ὀζοῦ καὶ ἴσπρα καὶ μέσπρα ἢ περὶ αὐτὴν ζώνη·
τέον· πορατέον· ἰτέον· ὀπωράθησαν· ἠνθήτεον· ἰτ
ἰέτω ἐρχέσθω· ἴτω χαιρέτω...

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ ῦ :-

ὕγξ· ἐρωτικὸς τοῦ ... ρυθμός· καὶ τὸ ὄρνεον τὸ λεγόμενον
σισοπύγιος· ἰϋγμός· κωκὴ φωνή· ἴυξ· κύριον. ἴϋγγες λέ
γονται οἱ πόροι καὶ αἱ πέρδικες καὶ τὰ ἐφελκόμενα ...
μοι ... ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα·
ὕζει· κωκύει κραυγάζει· ἀγροικικὴ φωνή·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ φ :-

ἴφθιμος· ἰσχυρός· ἶφις ἶφιδος· ὄνομα κύριον καὶ ὁ ταχύς.
ἰφικλῆς· κύριον.
ἴφυη· εἶδος ἀγρίου λαχάνου· ἰφιγένεια· κύριον.
ἶφια μῆλα· ἰσχυρῶς καὶ διαβαίνοντα· μῆλα δὲ τὰ πρό
βατα λέγει· ἴφιον· τὸ λίπαρον·
ἴφυε· κωκύει· ἶφι· ἰσχυρῶς·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ χ :-

ἰχώρ· τὸ πεπηγὸς καὶ σεσηπὸς αἷμα· ἰχθῦς· πεπλά
νηται· ἰχθυοκολεὺς καὶ ἰχθυουλκός, ὁ ἁλιεύς· ἰ
χνάμονος· εἶδος ἰχθύος·
ἴχλαι ἢ κίχλαι· ἰχναίη· ἡ μακεδονία·
ἴχνος· κοινῶς ποδός· ἴχνια· σημεῖα ποδός· ἰχθυό
κεντρον· ἡ τρίαινα ἤτοι καμάκιον·
ἰχνηλατῆσαι· διὰ τῶν ἰχνῶν μαθητεῦσαι· ἰχθυάα·
ἰχθύος ἀγρά· ἰχνιάζει· ἐρευνᾷ ζητεῖ·

τὸ ἰῶτα μετὰ τοῦ ψ :-

ἴψ· ὁ σκώληξ· καὶ κλίνεται ἰπός· καὶ τὸ πληθυντικὸν ἶπες::
ἴψας· ἐβλάψας· ἴψασθαι ἀντὶ τοῦ κολούθησας, δρ.

ἴψω· ἔβλαψας· μέγα δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν.

ΩΩΩΩ τοῦ ιω τὰ μετὰ τοῦ τ

Ἰὼβ· οἱ περὶ τὴν ἀσίαν· ἰωάννης· θεωρητικὸς ἀγα|
πητικὸς ἢ χαριτούμενος διὰ τὸ παρθενίας καὶ καθαρό|
τητος· ἰωρός· θυρωρὸς φύλαξ· ἰωχμός· θόρυβος·
ἰώψ· ἰχθύος ποιός· ἰωάχαζ· χυς· ἰωβηλαῖος· ἐνιαυτὸς
οὕτω καλούμενος παρὰ ἰουδαίοις καὶ τιμώμενος
καὶ ἑρμηνευόμενος ἀφέσιμος μέν· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ
ἀργὸν ἔτος κατὰ τὴν ἑπταετίαν ἠργεῖτο παρὰ ἰου|
δαίοις· ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσι μὴν ἑβραίοις· ἰωθήρ·
καὶ ἰώλκιος ὀνόματα κύρια:·

Ἰωκή· καὶ ἡ δίωξις· ἰώαμμα· ποδὶ ἴσθρα· ἰωγή· σκέπη·
ἰωή· πνοή· ἰωκάς· ὁρμὰς διώξεως· ἰῶλκα· αὔλακα·
ἰωνία· χώρα· ἰωξίς· δίωξις· ἰωνιαὶ· ἡ τῶν ἴων
πρασιαί· ὡς καὶ κρινωνιαὶ καὶ ῥοδωνιαί·
Ἰωτάπατα· τόπος καὶ φρούριον· ἰαὶ· ταῖς ἕλκη καὶ
φάρμακα·
Ἰώθη· ἐχλώθη· ἰωκέ· ἔλθωκε· ἰὼν· ἀντὶ τοῦ πορευθείς:-
Ἰὼ· ἀντὶ τοῦ φεῦ· ἰῶν τραυμάτων τῶν ὠδίνων.

ΩΩΩΩ τὸ κ μετὰ τοῦ α :-

Καθηγητής· διδάσκαλος· κάθιδρως· κεκμηκώς·
κακοδαίμων· δυστυχής· κακήγορος· ὁ λέγων κακά·
κατηφὴς· στυγνός· κατάλληλος· ἁρμόζων· κάμπος·
τόπος ἐν ἀλεξανδρείᾳ· κατὰ περαμοῦ· ἤτοι κατωφερῶς·
κατάγελως· ὀνειδισμὸς ἐξουδένωσις· κάπετος· σω|
ρὸς θήκη· κατάδουπος· ὁ κατάκτυπος· δοῦπος γὰρ
ὁ κτύπος ἢ ὁ καταρράκτης· κανών· νόμος ἀπαρά|
βατος καὶ μέτρον ἀδιάψευστον· πᾶσαν προσθήκην ἀ|
φαιρεῖ

μηδαμινῶς ὡς αὐτὸ δηλοῖ· κάβαξ· ὁ πανοῦργος· καβαισ-
ἄπληστος· καδίσκος· ἀγγεῖον τι εἰς ὃ ἐ τὴν ψῆφον φόρουν οἱ
δικασταί· καθαπτός· ἐνδεδυμένος· κάμμορος·
ὁ ταλαίπωρος· κακόχαρτος· ὁ τοῖς κακοῖς χαίρων·
κακόσχολος· ὁ πονηρὸς ἀπὸ τοῦ σχολάζειν τοῖς κακοῖς·
καλάσιρις· χιτὼν πλατὺς οὕτως αἰγύπτιοι· καυλω-
τοῦ ἀκροφ τοῦ δόρατος· καρθμός· ὁ ποιός· καρχαρ-
οδόντων· ὁ ζῷος ὀδόντας ἐχόντων· κατάρρυτος· ἀρ-
δάσιμος· καχρυδρίας ἄρτος· ὁ ἐκ κριθῆς γενόμενος
ἢ παξιμᾶ· καπνός· ἀμαθυνεῖ ἀσεῖς ξυλώδης ξηρὰ
λέγει θερμή· κάμαξ· χάραξ ἢ ξύλον ὀρθόν· καχύ-
ποπτοι· κακὰ ὑποπτεύοντες· καρπός· ὁ πρὸς ἀμ-
ητὸν ἑτοιμασμένος στάχυς· ἔστι καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός:
Καθαίρεσις· ἡ καταστροφή· κάθοδος· φωνὴ πο-
οδος· καιρία· πληγὴ ἡ θάνατον ἀπειλοῦσα· κακορ-
ραφία· ἡ κακοσυνθεσία· καλαῦροψ· ἡ ποιμε-
νικὴ ῥάβδος· κάλυξ· ἄνθος ῥόδου μήπω ἀνοιγέν· κα-
λύπτρα· σκόσμος καὶ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς· καλ-
λιρρόη· πηγὴ ἡ καλῶς ῥέουσα· καλοκαγαθία· ἡ ἀρετή·
καλιὰ· νοσσιά· καλλιέπεια· ἡ ἀφέλεια· καμπύλαι·
σκολιαί· κάρδοπος· ἐν ᾧ τὰ ἄλευρα μαλάσσονται·
καρυκεῖαι· ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν· κατὰ πρόσληψιν·
κατὰ χάριν· κατὰ περισσοπόληψιν· κατὰ συναίρεσιν·
κατὰ συνάφειαν· καταιγίς· ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδρά·
λέγεται δὲ καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη· κατηγορία· λόγος
λέγων τι· κατάτιμος ἢ τιάποτιμος· κατ᾽ ἐκόμα·
τὸ νοερὸν καὶ αὐτεξούσιον· καθ᾽ ὁμοίωσιν· τὴν κατ᾽
ἀρετῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοίωσιν· κατ᾽ ἀρχὰς·
ἀληλειμμένας κερί·

καρχηδών· πόλις ἐς τὸ μοῦσα ἰταλ(ίας) καὶ ἀφρικῆς·
κάμηλος· τὸ ἀχθοφόρον ζῶον καὶ τὸ παχὺ σχοινί-
ον ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀγκύρας οἱ ναῦται· ὡς τὸ,
ἐν εὐαγγελίοις κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν·
κάμηλος δὲ ὁ στρατηγός, ἰῶται· κακὸς ἔπεσα· ἡ κλα-
σφημία· καθοσιώσεις· δικαιώσεις καθαρισμοῖς·
κακανδρία· ἡ δειλία· κακεντρέχεια· ἡ πονηρία·
κασσωρίς· ἡ πόρνη· καρήνας· κορυφάς· ἀκρωτ(ήρια):-
Κάγκανον· ξηρόν· καρφαλέον· ξηρόν· καρχαλέον·
κατάξηρον· κάρφος· ξύλον· κάλλαια· οἱ πώγωνες
τῶν ἀλεκτρυόνων· καθῆκον· πρέπον· καινο-
τάφια· μεθ' ὧν ἐλίσσεται ὁ μάγειρος· καλλιέρημα·
θυσία ἀπρόσδεκτος· καλώδια· σχοινία· καλ-
λίπνοα· ἀηδόνι· καμουχᾶ· τὸ καμίσκιον· καρυκά-
ματα· σφάγματα καὶ πολυτελῆ ἀρτύματα·
κάρχαρον· τραχύ· κάρπωμα· θυσία προσφορά·
κάρσιον· πλάγιον· καταδεέστερον· ταπεινότε-
ρον· καταθύμιον· κατὰ νοῦν· καταγώγιον·
τὸ κατάλυμα τὸ οἴκημα· κάταντες· τὸ κατω-
φερές· κατάρρυτον· ἀρδεύσιμον· καλοπόδιον·
σκυτοτομικὸν ἐργαλεῖον· καμελαύκιον· ῥω-
μαίων λέξις· ῥηθὲν δ' ἂν καὶ ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ
τὸ καῦμα ἐλαύνειν· κατωμοτικόν· τὸ μεθ' ὅρ-
κου βεβαιωτικόν· καμμάλειον· στρῶμα· κάλαν-
δαι· ἡ νεόδραι ἢ μηνῶν ἀρχαὶ κατὰ ῥωμαίους· καπε-
τώλιον· τὸ παλάτιον ἢ ἄκρα· καλτίκια· τὰ καλλί-
για· καπιτώλιον· ἱερόν· καρμενταλία· ἑορτή:-
Καταμύσητε· κολάσατε· τιμωρήσασθαι· μύξατε κω-
πήσατε·

κατημάξευον· συνέτριβον· κατηγλαϊσμένον· λελαμπρυσμένος· καθωσιωμένος· ἀνατεθειμένος θεῷ· καγχάσαι· τὸ καταγελᾶν· καλαμῶνται· πλεονεκτοῦσι· καθικνεῖσθαι· καθάπτεσθαι· κατεφυγημένον· μεμαισημένον· καθέξει· κρατήσει· καθεῖμαι· χαλάσαι· καλπάζειν· τὸ ἀλλόμενος καθίζειν· καθεῖρκτο· ἐγκέκλειστο· καθῆστο· ἐκαθέζετο· καθυφῆκεν· ἐνέδωκεν· καθεδοῦμαι· καθεσθήσομαι· καθαπτόμενος· ἐπιπλήττων· καθιεροῖ· θεῷ ἀνατίθησιν· καθεῖσο· χαλάσο· καθίδρυσεν· ἐστήριξεν· καθίστησι· προχειρίζεται· καθαιρήσεται· ἀντὶ τοῦ καθελεῖται· καθαιρήσονται· καταλήψονται· καθελὼν· ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἤτοι ἀποκτείνας· οὕτως δὴ καθέλυνος· καθεσταμένος· ἐπιτετραμμένος· καθεστῶτα· ἠρεμοῦντα· καθεστότων μόνον· ἤτοι τῶν ὡρισμένων· καθεῖντο· ἐκρέμαντο· καθῆκαν· προεκαλοῦντο· καθηκούσας· διεκτρεχούσας· καθίδρυσαν· ἀσφαλῶς κατῴκισαν· καθιδρύσασθαι· βεβαιῶσαι· κακύνει· μωραίνει· καιροφυλακῆσαι· καιρὸν ἐπιτηρῆσαι· καγχάζων· ἀσέμνως γελῶν· καλινδούμενος· κυλιόμενος· καλαμᾶται· ὁ παρατρυγᾷ· ἢ τὰ ἀποθερίσματα συλλέγει· καλλύνει· κοσμεῖ· καρηβαρῶν· τὴν κεφαλὴν βαρούμενος· καρωθείς· τὴν κεφαλὴν σφαλθεὶς καὶ βαρυνθείς· κάτιδε· θεώρησον· καταπήσσει· δηλοῖ ἀφοικεῖται· κατεδηδοκέναι· καταφαγεῖν· καταλεάνας· κατατρίψας· καταρδεύεσθαι· ποτίζεσθαι· κατεπιάνθη· ἐλιπάνθη· καταπτύω· ἐμπτύω· κατασκάζω· κατέλευσαν· ἐλιθοβόλησαν· κατεζαμίωσαν·

κατεπαίρονται·

κατεπτηχέναι· πεφοβῆσθαι· κατ' ὀσοῦν· ὁμολείζωμεν αὐτ
μεγάλ· καταρρωδεῖ· φοβεῖται· κατακομματίζει· κατα
μερίζει· κατέληξε· κατέπαυσεν· καταρᾶσαι· κοιμίσαι.
κατευμεγεθήσας· ὑπερμεγαλωνικήσας· κατηκίσας.
κατηκίσατο· ἐμασάμισεν ἐμάστιξεν· κατοιμώζομεν·
στενάζοντες· κατολιγώρησαν· κατεφρόνησαν· κατα
διώκοντος· ἐκδιωχθέντος· κατ' ἐμοῦ· κατέρχεσθαι· καταλη
θεται· διαρπάζεται· καταρραψωδεῖ· φλυαρεῖ· κατασείει·
καταβάλλει· κατεφόρεσεν· ἐπράϋνεν· κατέστικται·
πεποίκιλται· καταψηφίζεσθαι· καταλερίμνησαι· κατε
σκίρρωται· ἐσκλήρωται· σκίρρος γὰρ ὁ τῦφος· καθίδου·
κατῆλθον· καθίζεσθαι· καταπήξατε· καθισόν· ἐπὶ
πέμπων· καθηκόμενοι· καθαψάμενοι· καθιππά
σθαι· συνελαύνειν συντρέχειν· καθίσαι· ἐποίησα
θε· καθυφίεντο· ἀντιλαίποντο· προεδίδοσαν τὸ
δίκαιον· καταθρήσωμεν· θεωρήσωμεν· κατασκί
δναται· διασκορπίζεται· κατηφρομάχησαν· ὑποκρίνεται·
κατωλίσθον· ἔπεσον· καταφοιτῆσαι· κατελθεῖν·
καθυβρίζεσθαι· καταπαλαίει· καταλεπτομοιοῦν·
σκώπτοντες· κατασπορχεῖν· κατασπάδειν· κατεφωνεῖ·
καταθλάσας· καταθλάσας· καταλεπύπτεσθαι· κατωρ
χήσαντο· ἐνέπαιξαν· καθαλλόμενος· καταπηδήσας.
καθεδοῦμαι· ἀντὶ τοῦ καθεσθήσομαι· καθελεῖ· κα
ταβάλλει· καθακμάζεσθαι· καθάπτεσθαι· καρποφορήσει.
προσπέσει· καταδοιμήσασθαι· καταφαγεῖν· θοίνη γὰρ
ἡ εὐωχία· κατεδουλώθησαν· ἐδουλώθησαν· κατε
στρατοπαίδευσε· πολεμικῶς κατέδραμε· κατῃσχυ
μένος· κεκερατωμένος· κατῃσχυμμένος δὲ ὁ αἰσχυνό
μενος, ἤτοι καὶ φίλον.

κατοιχομένων· ἀπελθόντων τεθνεώτων· καμμο-
νοῦνται· νεουργοῦντες· καταδαρθεῖν· ἀναπεσεῖν
ἐπὶ κλίνης ἢ ὑπνῶσαι.

Καθάπαξ· παντελῶς συντόμως συλλήβδην· κἀν-
θάδε· ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. κάρτα· λίαν. καρπαλίμως·
ταχέως. καταφορικῶς· σφοδρῶς. κατακράτος·
ἰσχυρῶς. κατὰ πόδας· παραυτά. κατ᾽ ἀλλήλους· ἁρμο-
δίως ἀκολούθως. κατ᾽ εὐθύ· κατ᾽ εὐθεῖαν. καθαρῶς·
ἀκριβῶς σαφῶς. καναχηδόν· μετὰ κτύπου. κατὰ
μόνας· ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως.

τὸ κ μετὰ τοῦ ε

Κεδνὸς· συνετὸς σώφρων. κεκραγμὸς· ἡ βοή. κέλης·
ὁ μόνος ἵππος ὁ γυμνὸς ἢ ὁ αὐτὸς ἐλαφρίος. κέκροψ·
ἀπατεών. κέλωρ· ὁ παῖς. κέλκοις· συάγροις. κενεῶνα·
τὸ ὑπὸ τὸν λαγόνα τόπον. κεντηρίων· ἑκατοντάρχων.
κεραγλαέ· λαμπρὲ τὴν τρίχα. κερδαλέος· ποικίλος
πανοῦργος. κεστὸς· ὁ κεντητὸς λῶρος ἢ τὸ τῆς ἀφρο-
δίτης ἔνδυμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ
γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. κερασβόλος·
ὁ τοῖς κέρασι βάλλων. κεραυνὸς· ἀστραπὴ σφοδρὰ κα-
τιοῦσα ἐπὶ γῆν καὶ τὰ προστυχόντα φλογίζουσα.
κέλυφος· τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ. κεδνὸς· φρόνιμος
κηδεμονικώτατος. κέρβερος· κύων ἐν ᾅδου τρι-
κάρηνος· ἤτοι τρικέφαλος ὃν ἀπέκτεινεν ἡρακλῆς.
κερουλκοί· οἱ ἕλκοντες τοῖς κέρασι τοὺς βόας. κέλαδο·
ἄδος ὁρμέου.

Κειρίαι· οἱ ἐπιτάφιοι δεσμοί. κέλευθος· ἡ διὰ θαλάσσης
ὁδός. κενοφωνία· ἡ ματαιοφωνία. κενή· ἡ ματαία.
κέρκος· ἡ οὐρά.

κενὴν μακαρίαν· ἤγουν κενῶς καὶ μάταια μακαριζομένην.
Κεγχραμίδες· τῶν σύκων καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες.
Κεγχρέαι· πόλις. Κεγχρεαί· τόπος. Κεμάς· ἡ κοιμω-
μένη ἐν σπηλαίῳ ἔλαφος.
ἀρχὴ τοῦ Κελαινόν· μέλαν. Κεφάλαιον· ζήτημα. Κέαρ· τινὲς
δίχα φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης· ἐφ' ὧν γε τὸ κέαρ ἀφεῖναι θέλει· ἢ ἡ
ψυχή. κέαρ τοίνυν σαρῶν ἡ ψυχή· παρὰ τὸ κεκρᾶσθαι
ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ διὰ τὸ φύσις ἔχοντος. Κελήτιον·
μικρὸν πλοιάριον· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵ-
ππου· ὧν ἤγουν ἀνὴρ ἐπικάθηται. Κεκρύφαλον· σουδάρι-
ον κεφαλόδεσμον.
ἐκ Κεχαριτωμένη· πεφιλημένη ἠγαπημένη. Κεκομ-
ψασμένος· σεμνὸς ἀσφαλὴς ἢ ἐκ καλλωπισμοῦ. Κέκραχθι·
κράξον. Κεκωδωνισμένος· ἐξητασμένος· ἀπὸ
τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξετάζοντων·
καὶ διακωδωνίσαι· τὸ ἐξετάσαι. Κεκομψευμένη·
τεχνικὴ κομψὴ ὡραία. Κεκοσμῆσθαι· πεποικίλθαι.
Κελαρίζει· μετ' ἤχου ῥέει. Κέκλυτέ μου· ἀκούσατέ μου.
Κεκόπακεν· ἐπαύσατο. Κεκόλαπται·
γέγλυπται. Κεκραιπαληκώς· μεθύσας ἀφρανθείς.
Κενεμβατεῖ· ἤγουν κενῶς ἐπιβαίνει. Κεραννύω· κιρνῶ.
Κεραΐζων· κόπτων ἀναιρῶν διαρπάζων. Κεύθω·
κρύπτω. Κέκμηκα· κεκοπίακα. Κεκλοφέναι·
κλέψαι. Κεκονιμένος· σπουδάζων πάνυ. Κεκονιαμένοις·
ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. Κέαται· κεῖνται. σκεδα-
σθεὶς· σκορπισθείς. Κεκοπίακα· κεκλοφέναι· κλέψαι.
Κεκαδησόμεθα· φροντίσομεν. Κεκασμένον· τὸ
κεκοσμημένον. Κεκαφηότα· ἐκπνεύσαντα. Κε-
κληγότες.

κράζοντα· κελαδόμενος· παρακελαδόμενον· κε-
ρατιούμενον· καταφρονισθησόμεθα ἐκ μεταφορᾶς τῶν
ζώων τῶν τοῖς κέρασι καταπαλαίουσι τὸν ἀντίπαλον.

τὸ κ μετὰ τοῦ η

Κηδεστής· ὁ πενθερός· καὶ ὁ φροντιστής. κήδω γὰρ τὸ
φροντίζω. κημὸς· τὸ μολάϊσμα. κημὸς· ὁ χαλινός.
κηφὴν· ἄγονος μέλισσα· καὶ κλ(ίνεται) κηφῆνος. κηδαρ·
τόπος. κηκας· ὁ λοίδορος. κηλεος· ὁ καυστικός. κη-
δεμὼν· ὁ φροντιστής. κηλέτης· ὁ ἀπατεών. κηληθ-
μὸς· ἡ μεθόδευσις περίψις. κηὶς· ὁ σκώληξ. κηδαρ· χώ-
ρα παρακειμένη Ἰσμαηλίοις· οἱ κήτοραι ἄγριοι καὶ
σκληροί. κηκασμὸς· λοιδορισμός. κηλεος· καυ-
στικός. κηλὸς· θερμός.

Κηδεμονία· φροντίς. κηδεία· ταφή. κηλὶς· ὁ ῥύπος.
κήλησις· ἡ ἡδονὴ καὶ θέλξις μετὰ μέλους. κηκὶς·
ἡ ὀξύτης. κηπαία· πύλη· ἡ ἐπὶ τοῦ κήπου φερομένη.
κηλη· τὸ πάθος· καὶ κηλήτης. κηδεία· ἡ συγγα-
μβρία. κηπεία· ἡ κηπασία. κήρινθος· πόλις.

Κῆθος· ἡ σκάφη τοῦ κλήρου. κηκίδιον· τὸ τοῦ
μέλανος. κηλώνιον· ἵππος ὑδροβατήριος. κη-
λόνειον δὲ τὸ γεράνιον, καὶ κρὸν καὶ διφ. κῆλον·
τὸ βέλος. κηπίον· ὁ κῆπος. κηναιον· ὄρος. κη-
ρύκειον· ὄρος ἐφέσου. κηρύκειον δὲ πᾶσα ῥάβδος,
ἰῶνται. κῆρ· ἡ ψυχή· ἀπὸ τοῦ δίκην κηρύαντο-
ματτεσθαι τὰ μαθήματα.

Κηκάζω· λοιδορῶ. κηλῆσαι· θέλξαι. κηδεῦσαι· φρον-
τίζω. κηκίεν· ἐφέρετο. κηεν· ἔκαυσεν. κημῶ·
χαλιναγωγῶ. κήδω· τὸ λυποῦμαι.

προσθη ἐκ τῆς χ· κῆχος· περὶ ὀλίγου ἢ ὅπου·

2222 τὸν κατὰ τοῦ ἰῶτα :

κιθαρῳδῶν· ὄρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ· κίναιδος· ὁ πόρνος ὁ σα-
σελγής· ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα· κίρκος· ὁ κωπη-
λάτης· ἢ ἱέραξ· κίνδυνος· φοβεροῦ πλησιασμός·
κιμύρραιος ὁ τῆς τοξ· κίκυς· ὁ ὀξύς· κίμμερος· ὁ λῃστ·
κίμμηνος· ποταμός· κίνιφος· ποικίλος· κίς· ὁ σκώ-
ληξ· καὶ κατ· κίος· κίβδηλος· ἀδόκιμος·
ιβώτιον· τὸ τοῦ διακονηρίου καὶ ἀγγεῖον ἢ τοῦ ἱεροῦ
σκεύη· κίδαρις· περίθεμα κεφαλῆς ἀκόσμητον·
διοῦσι ἱερέων τὸ παλαιὸν ἐκόσμουν τό· κινύρα·
ὄργανον μουσικόν· κιστηρίς· θούμαρον· ἢ ἄγγος
ὁ μαλιστηρίου· κίκος· ἡ τροφή· κίνησις· ἡ ἐπήρεια·
ἢ κινωστίον· κιμωλός· νῆσος· κιμαίρα· ἡ τῶν
στρέφομεν ὁδία· κίφη· ἡ θήκη· κίτωρα· πόλις· κι-
χώρας· τὰ μεσοσκέλα· κίαι· ἡ μέθη·
ιμμάρμαρον· ἄρωμα τι μυρεψικόν· κιμίατ· φλασκί·
κίκι· ἀνθοσελαίου· κιννάβαρι· χρῶμα κόκκινον· καὶ
κατ· κινναβάρεως· κιστύβιον· ποιμενικὸν πο-
κιχόριον· κόσταρη·
κελήσκε· καλεῖ· κίδναται· σκεδάννυται· κελαίω·
ἀσφαλίζω· κικυμώσσων· τυφλώττων· κικύω· ταχύνω·
κιμώμενος· κινούμενος· κιχρῶ· δανείζω· κιστῶ·
μετὰ θηκόδομης συλλαμμάτων· παρὰ τὸ τὴν κίστην καὶ
στα· λίχνοστατον γὰρ ἡ κίστη τὸ ὅρμεον καὶ προσ-
τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς συνουσίας καὶ τὸ σφριγᾶν·
ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κύειν καὶ μετὰ σφοδρότητος
σπᾶσθαι πρὸς τὸ χρυσίον εἴη ::

τὸ κ̄ μετὰ τοῦ λ

Κλόνος· ἡ ταραχή. κλονὸν δὲ κλωνὸς τοῦ κλωναρίου
τοῦ δένδρου, μελία(?). κλειτός· ὁ ἔνδοξος. κλητὸς
ὁ καλούμενος, ἦτα. κλιτὸς δὲ ὁ κλινόμενος, ἰῶτα.
κλώψ· ὁ κλέπτης. κλέοπας(?). κυ(ρίως). κλῆθρος· δένδρον.
κλισμός· ἡ καθέδρα. κλειτόπωλος· ὁ πώλοις(?) τοῖς
ἵπποις ἔνδοξος. κλίβανος· φοῦρνος ἢ καμῖνος.
Κλισιάδες· αἱ δίπτυχοι θύραι. κλισίαι· αἱ σκηναί. κλε-
ψύδρα· ὄργανον ἀστρολογικὸν ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται.
κλάδος· τὸ κλαδίον. κλαγγή· ἄναρθρος(?) φωνή. κλαζομενῶν
πόλις. κληματίς(?)· ἡ καλεῖ(?) καὶ ἐξοχὴν ταύτῃ(?) ὡς τὸ αὐ-
τὴ(?) ἡ κληματίς. κλῆμα· ἡ ἄμπελος. κλίμαξ δὲ
ἡ σκάλα, ἰῶτα. κλιντῆρσι· καθέδραις. κλειστόν(?)· ἡ δο-
χὴ τοῦ ὕδρου(?). κλυτὰ(?) γεμήσαρα(?). κυ(ρίως). κληδόνος· ἡ τοῖ(?)
μαντείας. κλητή· κυ(ρίως) καὶ ἡ ἔνδοξος. κλιτὴ δὲ ἡ κλι-
νομένη, ἰῶτα.

Κλοπιμαῖον· τὸ ἀπὸ κλοπῆς πρᾶγμα. κλυστήριον·
ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. κλέος· ἡ δόξα καὶ ὁ ἔπαινος. κλαυθμ-
ὸς δὲ ὁ θρῆνος, δίφθογγος. κλῆτος· τὸ πλῆθος. κλίτος
δὲ τὸ μέρος, ἰῶτα. κλειστὸν ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες.
κλίσιον δὲ ἐν ᾧ θᾶκοι θρόνοι ἵστανται, ἰῶτα. κλίμα·
τὸ μέρος.

Κλάειν(?)· ἀντὶ τοῦ κλαίειν. κληδονίζεται· μαντεύεται.
κλυδωνίζεται δὲ ἀντὶ τοῦ ταραχίζεται(?), ψιλὸν
καὶ μεγάλα(?). κληΐζω· τὸ καλῶ. κλιμακίζω· ἀνατρέ-
χω(?). κλῦθι· ἄκουσον. κλύω· ἀκούω. κλώζω· καλῶ.
κλωπᾶς(?) κλωπιστὰς· ἀντὶ τοῦ κλέπτας. κλωπιστὰ
δὲ μικρόν.

...χαλκηδόνι μετὰ τὸ ἦχ(ος)· καλήδην· καλητικῶς καλοτικ(ῶς):-

τὸ κ̄ μετὰ τοῦ ν̄ :-

Κνόσταρ· ὁ ξηρός. κνυζηθμός· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοὴ καὶ ὁ κλαυθμός. κνὼψ· ὁ τυφλός. κναφαλόν· ὅταν δέρματα ξύσωσιν· παρὰ τὸ κνάπτω· ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κνῶ τὸ ξύω.

Κνίσσα· τὸ λίπος ἢ ἀναθυμίασις. κνηστίς· ἡ μάχαιρα· τὸ πληθυντικὸν κνηστάς· κνηστρα· κνισπᾶν· ἡ φαγέδαινα λέγεται. κνωσσός· πόλις. κνήμη· ἡ τοῦ σκέλους παχύτης. κνημίς· τὸ ὑπόδημα καὶ ἡ κάλτζα.

Κνέφας· τὸ σκότος. κνώδαλα· κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια θηρία· ποτὲ δὲ καὶ τὰ χερσαῖα. κναφεῖον· ἐν ᾧ τὰς ἐσθῆτας κνάπτουσιν ἤτοι βάπτουσι:-

Κνώμενοι· ἤτοι κνηθόμενοι ἢ θελγόμενοι. κνίζειν· κατατέμνειν ἐκθλίβειν. φασὶ γὰρ τὴν συκάμινον καρποφοροῦσαν, κατατέμνεσθαι ξίφεσι τῶν γεωργῶν τὸν φλοιὸν αὐτῆς· ἵν' ὅπως τὸν ὑγρὸν καὶ πλεονάζοντα ἐκκενούμενον, καταμαλάξῃ αὐτὴν κατέχειν καὶ πεπαίνειν τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ γὰρ ἐὰν μὴ τοῦτο γένηται, ἀπόλλυνται οἱ καρποὶ αὐτῆς ἐκ τῆς οὔσης πολλῆς ὑγρότητος, ὡς [illegible] ἐπιτμήμασιν αὐταῖς. κνώζει· κνᾷ. κνύζεσθαι· ἀντὶ τοῦ λυπῆσαι. κνύειν· κνούειν. κναίω· λυπῶ. κνώμενος· γαργαλιζόμενος. κνίσας· κόψας λυπήσας. κνάπτω· ἀντὶ τοῦ κάπτω. κνηθήν· ἐκ τοῦ κνήθω.

τὸ κ̄ μετὰ τοῦ ο̄ :-

Κόβαλος· ὁ πανοῦργος ὁ λῃστής. κοδράντης· τὸ ποσὸν ἢ λεπτὸν δύο· ἢ τὸ ἔσχατον.

τοῦ ἀλειπτοῦ· κόθορνος· τὸ ἀμφοτερόδεξι ὑπόδημα· κότος· ὀργὴ ἡ ἐπιτηροῦσα καιρὸν πρὸς τιμωρίαν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι· κηπαῖος· ὀργίλος· κοίρανος· ὁ βασιλεὺς ὁ ἄρχων· κομενταρήσιος· ὁ χαρτουλάριος· κορβωνᾶς· ὁ θησαυρός· κόροιβος· ὁ μωρός· ἀπὸ Κοροίβου τινὸς καταμετροῦντος τὰ κύματα· κορύβαντες· ἔθνος βακχικὸν καὶ μανικόν· κορδυλησμός· ἡ περιβολή· κοδράντης· τὸ ἔσχατον τοῦ λεπτοῦ· ἢ ἡ πρᾶξις καὶ αὐτὸ τὸ ἐνθύμημα· κολοφών· τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκροστήριον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων καὶ καλῶν· κολοφὼν γὰρ τὸ ἀκρότατον κεφάλαιον· ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας· Κολοφώνιοί φασιν ἅπαντες ἦλθον πρὸς Σμύρναν· καὶ συνῴκησαν τοῖς Σμυρναίοις· ἐπεὶ τῶν Σμυρναίων ἐξελθόντων πρὸς πόλεμον· κλείσαντες οἱ Κολοφώνιοι τὰς πύλας τῆς Σμύρνης, οὐ προσεδέξαντο αὐτούς· μετὰ ταῦτα ἔδοξε τοῖς Σμυρναίοις λαβεῖν τὰ οἰκεῖα αὐτῶν καὶ ἀπαναχωρῆσαι τῆς πόλεως τῆς ἰδίας· ἐνέμειναν οὖν οἱ Κολοφώνιοι ἔχοντες τὴν Σμύρναν· ἐπειδὴ οὖν οἱ Κολοφώνιοι δύο πόλεις εἶχον, τήν τε Κολοφῶνα καὶ τὴν Σμύρναν· καὶ ἐν τῷ περί τινος βουλεύεσθαι ὁπόταν προστεθεῖν τοῦ τὸ ἑκατέρων δύο ψήφους αὐτῶν τιθέντων, διὰ τοῦτο κολοφῶνα λέγουσι τὸ ἀκρότατον κεφάλαιον· κολλυβιστής· ὁ τραπεζίτης· κολωνός· τόπος ὑψηλός· κουλεός· ἡ ξιφοθήκη· κομμωτός· πιθανολόγος· ὁ μετὰ τῶν ὑπερηφάνων ῥητοράλων· κόναβος· ψόφος ἦχος· κονσουλάριος· ὑπατικός·

κοπετὸς· θρῆνος· κορυφαιότατοι· ἐξοχώτατοι· κόσυμβ(ος)·
κροσσὸς ἢ ὁ ἀμαλλοδέσμος· κότινος· ὁ ἐξ ἀγρίου ἐλαίας στέ-
φανος· κουροτρόφος· παιδοτρόφος· κούροις· νεωτέ-
ροις· κόλαξ· ὁ ὑπὲρ τὸ πρέπον ἐπαινῶν· κόσμος·
καλλωπισμὸς ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν
ἐν μέσῳ· κοιάλεμος· ὁ μάταιος· κόθουρος· κλέπτης·
κόκκυξ· ὁ κοῦκος· κοκύας· ὁ πρόγονος· κόλουρος· ὁ μι-
κρὸς ἄρτος· κολοσυρτὸς· ὁ θόρυβος· κόλιξ· τὸ γαρ-
δούμιον· κολοσσὸς· ὁ παλαιός· καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὁ μέγας·
κολωὸς· ὁ θόρυβος· κόμαρος· εἶδος φυτοῦ· κόσσος·
ῥωμαϊστὶ μαξίλλα· γραικιστὶ δὲ ῥάπισμα· κομπασ-
μός· κόμπος· ἡ κενοδοξία· κομπορρήμων· ὁ
κενοδοξολόγος· κόναβος· ὁ ἦχος· κόλλαβοι· οἱ πασ-
σαλίσκοι· κορβωνᾶς· τοῦ ὃ κορβανᾶς φασὶν οἱ ῥωμαῖοι:-
κοι Κοίτη· ἡ ἡσυχία ἢ στρωμνή· κοῖται· γυναικεῖαι ἐπι-
θυμίαι· κολεοδὴ· ὁ ἐπὶ μέλαθρα· κομίστρα· ὁ ἀμοιβή·
παλαίστρα ἢ κυλίστρα· κόνυζα· βοτάνη· κονία· ἡ λακκα-
σία· κομμώτρια· ἡ ἐμπαίκτρια· κοινωνία· ἡ τῶν
θείων μυστηρίων μετάληψις διὰ τὸ ἑνοῦν πρὸς χ(ριστὸ)ν
ἡμῖν χαρίζεσθαι ἡμῖν· καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς
αὐτοῦ ποιεῖν βασιλείας· κορώνη· ἡ κατὰ τὸ καρ-
μαίνουσα· κορωνὶς· τὸ ἄκρον ἢ τὸ τελευταῖον τῆς
οἰκοδομῆς ἢ ἐπίθεμα· κυρίως δὲ ἡ ἀκρωρεία· κόρυ-
θα· περικεφαλαίαν· καὶ ἀνθέα ἡ κόρυς· κορύνη· ἡ ῥάβδος
καὶ ῥόπαλον· οἱ δὲ ξίφος· ἕτεροι, ξύλον ἐπικαμπές·
κορυφή· τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους· κοσμιότατοι· ἀνυβρίστατοι·
ἀκαλλώπιστος· κοτύλη· τὸ τῆς χειρὸς κοῖλον· κου-
στωδία· τὸ στράτευμα· ὅπερ βάνδον οἱ ῥωμαῖοι κι-
κλήσκουσιν·

ποι καλοῦσιν· κολακεία· ἔπαινος ὑπὲρ τὸ πρέπον·
κολοβότης· ὀλιγότης· κορσίς· ὁ κρόταφος· κολώ-
τόπος· κολώνεια· πόλις· κομψεία· σοφιστεία· κοι-
τίς· ἀγγεῖον· καὶ κοίτη καὶ τὸ σπυρίδιον· κοῦραι· παρ-
θένοι· κουριδίης· παρθενικῆς· κοσμογένεια· ἡ
κοσμοποιΐα· κολοφωνία· εἶδος τι παρόμοιον πο-
Κοινὸν γένος· τὸ τὰς μὲν φωνὰς ἔχον τὰς αὐτάς·
ὑποτασσόμενον δὲ ἰδίοις ἄρθροις· οἷον ὁ ἄμμος καὶ ἡ
ἄμμος· ὁ κύων καὶ ἡ κύων· ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος· κοι-
νεῖον· πορνεῖον καπηλεῖον· κονίστριον· θεῖον ζωε-
δριον· κόνδυ· εἶδος ποτηρίου· κόριον· μικρὸν κοράσιον·
λέγεται δὲ καὶ τὸ κάρμα ὅσα κοσμεῖ· κοράλλιον·
λίθος θαλάσσιος· κόσμιον· εὔτακτον· κουρόσωμα·
ἡ ἐν χρῷ κουρὰ τῆς κεφαλῆς· κοινοδήμιον· τὸ
δημόσιον· κοΐ· μίμημα χοίρου· κοκκύμηλα· εἶδος
ὀπώρας· κόλον· τὸ κεκλασμένον δόρυ· κόλυθρον·
εἶδος συκῆς· κόμμι· τὸ ψιμμύθιον· κορδύλημα·
τὸ περίκλημα· κότυ· τὸ ταχύ· κομμωτικὸν·
ἐπίπλαστον· κουροτρόφον· τὸ τρέφον καὶ μέσους
καὶ γενναίους ἵππους· κοτυλήρυτον· ὅσον ἡ παλά-
μη κρατεῖ· κομμωτήριον· ἐν παλαιστηρίῳ γὰρ ὑπο-
μνησιν· κουρατορεῖον· ἐν ᾧ ὁ κουράτωρ·
Κορυβαντιῶν· μετὰ κτύπου ὀρχούμενος ἢ μαι-
νόμενος· κοινολογεῖται· διαλέγεται κοινῇ· κουρήσατε·
ἐπιμελήθητε· κολάπτῃ· γλύφῃ· κολοιοί· ὁ ἐπὶ κό-
πτειν ἀερωτηρία ζῷα· κομᾷ· γαυριᾷ μετ᾽ ἀφρονείας·
κομῶ· τὸ θάλλω· κορδακίζει· αἰσχρῶς ὀρχεῖται· κορεῖν·
παρὰ Ἀττικοῖς τὸ σαίρειν ἢ ποιεῖν τὸ φιλοκαλεῖν ἢ βιβλ
κοσμεῖν·

κολαφίζειν· πυγμαῖς παίειν. κοισυροῦται· καλλωπί-
ζεται. κοκκύζω· ἐπὶ ὄρνιθος· κωκύω δὲ τὸ θρη-
νῶ ὁ ἐπὶ ἀμφοῦ, μακάρ. κολούω· κολάπτω. κομμωτίζω·
ἤγουν καλλοῦμαι τὰς παρειὰς τῷ ψιμυθίῳ. κόμμι γὰρ
τὸ ψιμύθιον. κορθύεται· κορυφοῦται. κοτταβίζειν·
ἀποσσοσφίζειν. κόχλω· τὸ γυρίζω· ἐξ οὗ καὶ κοχλί-
ας. κουριῶ· ἐπιθυμῶ κουραθῆναι. κουρίζω· νέα
φρονῶ· κοῦροι γὰρ οἱ νέοι. κομψάζεται· σεμνύνεται,
ἀλαζονάζεται. κοναλάω· ληστάω. κοιμῶ· τὸ μολύνω:—
περὶ Κοσμίως· σεμνῶς. κομιδῆ· λίαν ἢ παντελῶς. κο-
μιστέον· κομίζειν.
τοῦ κ μετὰ τοῦ ρ :—
Κρατήρ· ὁ κεραστήρ. κρύσταλλος· τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
κρυψίνους· πανοῦργος δόλιος. κραιπνός· ὁ ταχύς.
ἀπὸ τοῦ καίπτω τὸ πνέω. κρείων· ὁ βασιλεύς. κρί-
μνος· ἡ κριθή. κρίβανος· κάμινος. κροσσωτός· τὸ
κράσπεδον. κρωσσὸς δὲ ἡ στάμνος μεγάλη. κραδο-
φάγος· συκοφάγος. κράδη γὰρ ἡ συκῆ. κρισιμός· ὅτι
ἀποθνήσκοντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος.
κρωσσός· ἡ ὑδρία. κριτός· κατάκριτος καὶ κρινό-
μενος καὶ πάσχων. κρίκος· τὸ κρικέλλιον. κρό-
ταφος· ὁ αἷμα τῇ κρούσει τὸν τάφον φέρων· ἢ ὅ-
τι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφή ἐστι. κρό-
ταφος δὲ κυρίως ὁ ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφό-
ρων· διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν τῶν μερῶν φύεσθαι τὰ κέ-
ρατα· οἷον ἢ κερατοφόροι τι μέσον τό. καὶ ὅτι
κροτοῦσι τὴν ἀφὴν παλλόμενοι· ὅθεν κρόταφος.
ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφό-

πτέρωθεν· ὁ δὲ ἄπτερος, ὅ ἐστι τοῦ κέρως ἀπόπτερον ... κέρας·
κρεοδοσία· κρεωδαισία δὲ ἡ κρεωφαγία, μεγάλαις
κερόμεναι· ... κεράδη· ἡσυχῆ· κεραιπάλη· μέθη
τρυφή· κερηπίς· θεμέλιον ὑποκάθεδρα καὶ ἀδ-
ὑποδήματος· κερήνη· πηγὴ ἐκροὴ ὕδατος· κερ-
σίτας· κελίμακας σκαλας·
κεράμια· μίγμα κέρασμα· κεράπεδον· τὸ τοῦ ἱματί-
ου ἄκρον· ἔνιοι δὲ θύσανον τὸν τοῦ χιτῶνος· ἤτοι
τὸ κεροστατον· κεράμος· περικεφαλαία· κεραμαι-
γιαλον· τὸ κερατοῦν τὰ μέλη· κρεοδόχον· ἀγγεῖον
τὸ δεχόμενον τὰ κρέα· κρησφύγετον· τὸ κατα-
φύγιον· κρί· κερίθαριον· κροκύλιον· κροκίδιον·
κερατερόν· ἰσχυρόν· κρήδεμνον· κεφαλόδεσμος·
κρήγυον· ἀληθὲς ὑγιές· κρύος· πάγετος ψύχος·
κεραστίφον· ἰσχυρότατον· κεραταίωμαι· ἰσχυ-
ἀσφαλίζω· κρίμα· τὸ κατάκριμα καὶ ἡ κατα-
δίκη· ὡς τὸ κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει· κρί-
μα· τὸ δίκαιον· ὡς τὸ κρίμα δίκαιον κρίματι·
κεραδαίνεις· σείεις· κερατιῶθεν· κεκασιωθεν· κρι-
θείς· ψάδεσθαι· ψάσθαι γὰρ οἱ κερῆται· κερτήσατο·
ἀλαλαίξατε κωκήσατε· κερόεσσα· ὡς κορόνη ἡ κόραξ·
κεραθεῖσα· κεραίνω· τελῶ ἀποπληρῶ· κεραίνεις·
τοῖς ποσὶ κεραίων· κερίκε· συνεσχέθη· κρεοδαιτῶν δέ·
κρεονομοῦμεν· κρεοφαγῶν· κρεασφαγῶν· κεραίνω· πηδῶ·
κερύκιδων· λαθραίως· κερήτηθεν· ἀπὸ κερήτης·
κρουνηδόν· δίκην κρουνοῦ·

τὸ κ μετὰ τοῦ τ :—

Κτέλος· ὁ τράγος· κτημώδης· ἀλογώτερος· κτύπος·
κτῆνος·

τὸ κτέμιον· κτόνος· ὁ φόνος· ἐξ οὗ καὶ κτονεύω
τὸ φονεύω· κτήσωνος· κτησίοχος· ὁ νομεὺς κτημάτων:-
κτιδέαι· εἶδος περικεφαλαίας· κτῆσις· ἡ περι
ουσία· κτίσις δὲ ὁ κόσμος, ἰῶτα· κτῆσις· ὁ πλοῦ
τος·
κτέαρ· τὸ κτῆμα· καὶ κλίνεται κτέατος· κτῆζ· τὸ ὑπὸ
τὴν κτῆσιν μὲν ἐκ πεντακοσίων ἐκ περιουσίας λημμάτων
τοῦ κτήτορος· κτίσμα· τὸ κτιστόν·
κτεατίσσαι· ἐκτήσασθαι· κτυριοῦσι· θάλλουσι· κτα
σθαι· φρεάζειν ἢ φυτεύειν· κτείνω· ἀναιρῶ φονεύω·
κτεινύω δὲ ὃ ἐστὶ φονεύω, ἰῶτα.

τὸ κ μετὰ τοῦ υ:-

Κυνικοί· οἱ φιλόσοφοι διὰ τὸ ἀναιδὲς καὶ θρασὺ καὶ
ἀναιδές· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ κύνες· κυανοχαίτης·
μελανόθριξ· κυανοῦν γὰρ τὸ μέλαν· καὶ χαίτη ἡ θρίξ·
κυδοιμός· θόρυβος τάραχος· κυδάλιμος· ἔνδοξος·
ἔντιμος· κυκεών· ἡ ταραχή· ἢ πότον συγκεκραμέ-
νον ἐκ πολλῶν κατανομάτων· ἢ πόμα δηλητηριῶδες·
κύκλος· σφαῖρα κόσμος ἐνιαυτός· κύμβαχος· ἐπὶ
κεφαλῆς πεσών· κυνοραϊσταί· οἱ κρότωνες οἱ τὸ
αἷμα τῶν κυνῶν ἐκλειχῶντες· κύβηλις· ὁ πέλε
κυς· κυβιστητήρ· ὁ ὀρχηστής· κύκνος· ζῶον· κυκλάμι
νος· βοτάνη· κυλλός· ὁ χωλός· κύμινδις· ὁ ἀετός·
κύρτος· τὸ δίκτυον· κύφων· ὁ δεσμὸς τοῦ ξυλοπαν
τούρου· κύβος· πᾶν τετράγωνον· κς· ὁ μονὰς δηλοῖ
τῆς θεότητος· κύναρος· ἀναιδής· κύδιμος· ἔνδοξ(ος):-
Κυβέρνησις· φρόνησις· κύαθος· ἀντλητήριον μέ
τρου ἢ παλάμη· κυβεία· πανουργία ἢ παίγνιον·

κυθέρεια· καὶ ἀφροδίτη· κύθηρα· πόλις τῆς ἀφροδίτης·
κύβη· ἡ κεφαλή· κυκηθεῖσα· συμφορᾷ ταραχθεῖ· κυκῶ
γὰρ τὸ ταράσσω· κυμένη· περικεφαλαία· κυμαρσία·
κεφαλὴ ἀλέκτορος· κυφῖς· ἡ κοιλία καὶ τὰ ὑπογάστρια·
κυψέλη· πλεκτὸν ἀγγεῖον· κυνώπησις· συφεοφί·
κύλικα· ποτήριον· καὶ ἄλθαια ἡ κύλιξ· κυλλήνη· πόλις
κύπορις· ὄνομα ποταμοῦ· κυψελλίς· ὁ ῥύπος τοῦ ὠτός·
κυδιάνειρα· καὶ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας· κῦδος γὰρ
ἡ δόξα· κυλίχναι· λεκανίδες· τρυβλία καὶ φιάλαι:-
Κύμβαλον· ὄργανον ἦχον· κύντερον· ἀναιδέστερον
χαλεπώτερον· κύπελλον· ποτήριον· κύρος· ἡ ἐξουσία·
κυανοῦν· τὸ μέλαν· κύκλα· οἱ τροχοί· κυκλίον· κυλώ
νειον ἄγος· κύπαιρον καὶ κύπειρον, βοτάνη· κυριακὸν
δεῖπνον· τὸ τοῦ κυρίου· κυψελλόβυστον· τὸ ὑπὸ ῥύπου
κεκαλυμμένον· κυλικεῖον· καὶ ποτηροθήκη· κυλί
κιον δὲ, ἰῶται· κύρμιον· πέλαφρος:·
Κυδιόων· γαυριῶν, χαίρων· κύω· γεννῶ· κυκλοφορεῖται·
κατὰ κύκλον φέρεται· κυκῶ· ταράσσω· κυμαίνεται·
ταράσσεται· κύσας· φιλήσας· κυδιούμενος· γαυρι(ούμενος)·
κυδοίμεον· ἐθορύβουν· κυΐσκω· γεννῶ· κυκῶσαι·
ταράξαι· κυκηθήτην· ἐταράχθησαν· κυλοιδιῶ
τοὺς ὦπας ὀγκῶ· κυρίττω· κερατίζω· κυοφοροῦσα·
ἐγκυμονοῦσα· κυβάδην· δουλάδην· κυπρίζουσαι·
ἀνθοῦσαι, αὔξουσαι· κυνοραϊστέων· καλοῦσι ἐκπιε
κυνῶ· προσκυνῶ· κύρσας· προσκρούσας καὶ ἐντυχ(ών)·
κύω· τὸ γεννῶ·
Κυνόσαργες· κακεράν· κυνηδὸν· δίκην κυνός·
κυθήρηθεν· ἀπὸ κυθήρων:

τὸ κ μετὰ τοῦ ω:–

Κωμαστὴς· ἀσελγὴς ἐκ μέθης· κωλῆν· τὸ ἀντζίον· κω-
λήψ· τὸ ὀσφῶι καὶ καλύμβαι· κώληπος· κώλαυθος·
εἶδος μὲν τοῦ χόρτου· κῶμος· ὁ φρύαγμος καὶ κυζὶμ ὁμο-
κῶμος· ἢ μετὰ ὀρχήσεως ὠδὴ ἢ καὶ ἐκ μέθης ἀσελ-
γαι· κωμαστὴς· ὁ ἐν παραφορᾶι οἴνου ἄδων· κω-
φήν· ποταμός· καὶ κατὰ κωφήμος·
Κωλύεται· ἢ κώλυσις· κώπη· ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους· κῶς·
ἄνηθος· ἀπὸ κώθυ γαστρὸς μετέρω πος καὶ ἐχεμάδας:–
Κώρα· παιδὸς μάται· κῶμαι· ὁ ὕπνος· κωμεύδριον·
ἢ μεταὶ ἱεραὶ καὶ εὐτελὴς πόλις· κωμοσδω· τὸ ἀπὸ
πλατέος ἀπὸ ξύλη τον· οἷον ἢ φερβῆλα· κωπῶ-
της μέσως·
Κωμίσαι· πίθον πίσσωσαι· κωμῆσαι δὲ ἐπὶ τοῦ κυ-
κλῶσαι ἀναγάγης ἦται· κομίσαι δὲ ἀντὶ τοῦ φορμίσαι,
καὶ κερὸν καὶ ἰῶται· κωτίλος· πανοῦργος κα-
λακὰ καὶ πολλὰ λαλῶν ἀπὸ τῆς σορμέου οὐ
τοῦ καλουμένου· κωχάζει· μετεωρίζει ἀνέχει:–

τὸ λ μετὰ τοῦ ἄλφα:–

Λάκωνες· οἱ σπαρτιάται ἀσι δὲ οὗτοι ἀνδρεῖοι· λα-
πιστής· ψάστης προπέτης· λάσιοι· πολύτρι-
χοι δασεῖς· λαίθαργος· ὁ κρυφοδάκτης καὶ ἀργό-
λαιδρὸς· ὁ θρασύς· λαιψηρὸς· ὁ ταχύς· λαιφρυγόμε-
εθμος· λάμπυρος· ὁ φλύαρος· λαμπρὸς ἐπαμε-
θαξε καὶ ὅσα μετὰ κινήσεως, καὶ καρά· λαμπρῶς
δὲ ἀν ἠγοράσθη καὶ ὅσα μετὰ φαντάσεως, μάγαλα-
λαίας· ὁ λίθος· λαβύρινθος· κοχλιοειδὴς καὶ
σκοτεινὸς τόπος· λάβρος· σφοδρός· λαγμος·

πόρνος αἰσχρὸς καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια
ἢ ποιητὰς συνουσίας· λαικαστόρας· ὁ φλύαρος ὁ
σφοδρῶς δημηγορῶν· λαοσσόος· ὁ λαοὺς σώζων
λαφύστιος· ὁ λαίμαργος· λαχνήεις· δασὺ θρίξ
λαθικηδής· ὁ λήθην ποιῶν τῶν κακῶν· λαοσσόος
ὁ σωστός· καὶ κύριον ὄνομα· λάκων· ὁ μεταλαμ-
βάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον:-
λακάρυζαι· κορώνη μεγάλα κράζουσα· λαμπή-
νη· ἅμαξα βασιλική· καὶ ἅρμα σκεπαστόν· λα-
μία· θηρίον· καὶ πολυχώρητον τι ἀμπρῶδες·
καὶ γυνή τις ἀρχαία λιμιάσαι οὕτω καλουμένη·
λαικάστρια· ἡ πόρνη· λαπάρην· τὴν λαγόνα· λάτρις·
θεράπαινα δούλη· λαῦρα· πλατεῖα ῥύμη δι' ἧς ὁ
λαὸς παρέρχεται· παρὰ τὸ λίαν αὔραν ἔχειν· λάχνη·
ἡ τρίχωσις· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός·
λαῖλαψ· σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμου· λαιμαργία·
λαιμοῦ ἔφεσις· οὐκ ἐν πλήθει ἀλλ' ἐφ' ἡδονῇ τῶν βρω-
μάτων μαινομένη· λάφη· αἰσχύνη· λατρεῖαι· δουλεῖαι
θεῷ μόνῳ πρέπουσαι· λαυκανίη· ὁ λαιμός· λαῖρος-
μῆσσος· λαταγή· ὁ θόρυβος· λαφυραγωγία· αἰχμα-
λωσία· λαμυρία· ἡ στωμυλία καὶ ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία·
λαῖτμα· ἡ μεγάλη σφαγών· λαβή· καὶ ἀφορμή· λάβυ-
ρα· ὁ πύργα·
λαλίγαστον· εὔγλωττον ἄφωνον· λαμυρόν· κομψόν·
λαμπρόν· λαῖτμα· τὸ κῦμα· λακίσματα· τὰ
σχίσματα τὰ ἀποσπάσματα τῶν σαρκῶν· λα-
ξευτήριον· ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν ἢ λιθοξοϊκόν·
λαρόν· προσηνὲς ἡδὺ γλυκύ· λάσιον κέαρ· ἰσχυρὰ
ψυχή·

παρὰ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ. καὶ τὸ λα ἐπιτατικόν· φησὶ θευκλα-
σιος ἰσιν· ὑπὲρ γὰρ τὴν γαστέρα κεῖται καρδία· ἢ ὅτι τὸ ζῆν
ἔδωκε καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. λάφυρα·
τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐπὶ ζώντων λαμβανόμενα· τὰ
δὲ ἐκ τῶν τεθνεώτων, σκῦλα λέγονται. λαῖφος· τὸ ἀρ-
μενον. λαῖμον· λίθινον. λαισήϊον· ἡ μικρὰ ἀσπίς·
λάχιον· τὸ λάχος. λαιὸν· τὸ ἀριστερόν. λαίφυρον· τὸ
ἀσθενές. λασάνια· πρασιαὶ γεωργικαί φησι. λακέμπιον·
λάγειον μαι καὶ κρέας·
λαχόντα· κληρωσάμενον. λαβόμενος· δραξάμενος.
λαφύξας· διασπαράξας ἀφειδῶς θοινησάμενος.
λάψαι· τῇ γλώσσῃ ἐπὶ ζῴων ἢ ῥοφῆσαι. λαχμαί· σκάψαι,
λαιθυράζω· χλευάζω· λαικάζω· τὸ ἀπατῶ. λακκί-
ζω· λάκκον ποιῶ. λακῆσαι· σχίσαι. λακῶ· ὁμοίως.
λατρεύειν· κυρίως τὸ δουλεύειν καὶ πάντα ποιεῖν ἀπὸ
διαθέσεως καθὼς καὶ παῦλος φησὶν ᾧ λατρεύω ἐν τῷ
πνεύματί μου. λαπίζειν· ἀλαζονεύεσθαι. λαρυγγίζειν· τὸ πλα-
τύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι. ἀλλὰ
τὸ περίεργον τοῦ λάρυγγος χρῆσθαι ἐπιτηδεύειν. λαξευ-
τήμων· λακτίσματι τύπτων. λάπτειν· τὸ ἐκκενοῦν.

τὸ λ μετὰ τοῦ ε :-

λευίτης· διάκονος καὶ ἀπὸ φυλῆς. λέμβος· τὸ μικρὸν
πλοιάριον. λευγαλέος· ὀλέθριος χαλεπός. λευρός·
ὁμαλός· λεῖος πλατύς. λευροῖς· ὁμαλοῖς. λελαχώς· ἱμα-
τίῳ ἐνδεδυμένος λελευκ. λεώς· ὁ λαός. ἀττικῶς. λε-
βηδῶν· τόπος ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν λιβάνη-
σιαν ἀρραβωνίαν μνηστευσαμένοι. λειμών· κῆπος ἢ τόπος
ἀνθηρός ἢ παράδεισος. λεϊθάν· βασιλέα ὑδάτων.

λιποτάκτης· ὁ φυγάδων· λίμαξ· ὁ κηπος· λειόφθαλμοι· ὁ προσηνής· λιπομένεως· ὁ λιπὼν τὸν μαθών· λιχνία· ἔδος πάθους· λίξουρος· ὁ πλεονέκτης· λέκιθος· ὁ κρόκος τοῦ ᾠοῦ· λεγεώνων· αἱ δώδεκα μυριάδες· λεβηταί· κακκάβια· κακόμορφοι ἰχθύες· τοῦ ὕδατος περὶ τοὺς λέοντας

λεηλασία· αἰχμαλωσία· λεία· ἡ λαφυραγωγία· καὶ ἡ ὁμαλὴ ὁδός· λειτουργική· κυρίως μὲν ἡ ἱερατική· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ δουλικὴ ὑπηρεσία· λέσχη· ἡ φλυαρία πολυλογία ὕβρις· λεωφόρος· ἡ τὸν λαὸν φέρουσα ὁδός· λιθοστερία· ἔνθα ἐστὶν ὁμαλοὶ λίθοι· λεβήριον· τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως· λειριόεσσαν· ἡδυτάτην γλυκεῖαν· λέπρα· σπίλος ἐγγινόμενος τῷ σώματι κατὰ τὸ πάθος σβεννυμένου τοῦ αἵματος καὶ λυμαινομένου· οὐδὲν γάρ ἐστιν ἕτερον σάρξ, ἡ ποιότης αἵματος· λεκιθόπωλις· ἡ τὰ ᾠὰ πωλοῦσα· λαθυδρία· ἡ λῆψις τοῦ ὕδατος· λέξις· μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου· κυρίως δὲ, λέξις ἡ ἔχουσα τι λεκτὸν ἐν αὐτῇ τουτέστι σημαντικόν· λάκη· τὸ πτύον· θηζ''

λέκτρον· κοίτη κραββάτιον· λεπτόμιτον φᾶρος· τὸ λεπτὸν ἱμάτιον· λέπος καὶ λέπυρον· τὸ λέπισμα· λευγαλέον· ὀλέθριον χαλεπόν· λαρόν· τὸ λεῖον καὶ πλατύ· λέχος· μῖξις συνουσία κοίτη· λεχέων· συγκοιτῶν· μυστικῶν γάμων· λείρια· τὰ ἄνθη· λιβήθρα· τόπος ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀμονητοὶ ποταμοί· Θουκυδίδης· λιβηθρίων ἀμονητότοποι· λέντιον· τὸ περίζωμα· λέχαιον· ὄρος· λέπαδνα· οἱ χαλινοί· ἢ οἱ κατὰ τὸ στῆθος ἱμάντες· ἢ τοῖς μασχάλισθης· λέχος· ἡ κοίτη:- ἀπὸ ... ου

[illegible] λ[illegible] λελημμένος· κρατηθείς· λελιημένος·
[illegible]θυμῶν· λελάχωσι· θάψωσι· λεσχηνείας· φλυαρί-
[illegible] ἐκ τρίτου λεπτυνῶ· λελόχως· στίχων· λέξας
[illegible] λελέχθαι· ἀντὶ τοῦ λεχθήσεσθαι· λέγ(εται) ποτὰ
[illegible] κυρίως δὲ [illegible]
[illegible] λέγ(εται) φαιμάς· αἱμόρρους· λελη-
[illegible] πορθοῦ [illegible] λελιημένος· προθυμη-
[illegible]μένος· ἐπιθυμῶν· λελογχώς· λαχών· λάσιοι·
βλέπος· λεπρωθέντας· μιανθέντας· λέγ[illegible]· βα-
[illegible]ζεις· λεπτοδρομέως· ἀσθενῶς λιποθυμῶν· λεαί-
νεις· ὁμαλίζεις· λεήνας· ὁμαλίσας·
[illegible] ἐληθότος· λανθάνοντος· λεοντώδων· φοβερῶν·
δεικνυλέοντος· λελιημένος· ἐπιθυμητικῶς· λα-
ρῶς· ὁμαλῶς· λελιημένος· ἐπιθυμητῶς:

τὸ λ μετὰ τοῦ η

[illegible] λῆρος· ἡ φλυαρία· λῃστήρ· ὁ ἄγριος χοῖρος· λῃϊφος·
ὁ ἐκ λείας ἤτοι λαφύρων κτητός· λήθαργος· ὁ ἐπι-
λήσμων· λήνιος· ὕμνος· λήναιος· διόνυσος· λήπτης·
ὁ λαμβάνων· λῃστός· ὁ κρατητός· λητοΐδης· ὁ ἀπό-
λλων:
[illegible] λήκυθος· ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον· λήμη· λάκκον ὑγρὸν ἐν τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς συναγόμενον ὅπερ ἔχει ἤτοι ζῖπλα· λήξεως·
καταπαύσεως καὶ ἠρεμουμένας· λήμνος· ἡ μέθη· λῃΐς·
ἡ λαφυραγωγία· λῃτουργία· ὅρος· λήθη· ἡ λάθησις:
[illegible] λῆμμα· τὸ φρόνημα· τὸ δῶρον· τὸ κέρδος· τὸ κρά-
τημα· λήμματα· προλήμματα ἢ πορίσματα·
ἐν τόποις ἀφορμὰς τοὺς [illegible] χρημάτων [illegible]
κατασκελῶν· λῃδάριον· εἶδος ἱματίου· λήδιον· [illegible]
βώνιον·

λήθαιον ὁ ... ληθαῖον· ... λίθιον ... ἀμφ...
ἐμποιοῦν. λήθιον πόμα· ... λήιον
... πεδίον. λήϊα· χωράφια. λήμα ... ια ...
γυναικὸς τιμὸς καὶ κῆδος οὔσης ἀπὸ ...
λήμαιον· ἑορτή. λημματίζομ... ὅπου ...
... γνούμενον.

λῄζεται· αἰχμαλωτίζει, ζημιοῖ ...
ληπολάθοι· λῆσσο· τὸ παῦσο. λίγω δὲ τὸ ...
βω· τὸ λαμβάνω· τὸ δὲ φράζω, διὰ τοῦ ει. λήθω· τὸ λαν-
θάνω. ληθαργῶ· λῆσαι· τὸ πλῶ.

τὸ λ μετὰ τοῦ ἰῶτα :-

λίπαργος· ὁ λιπαρός. λίπος· κῦ. λιψ· ὁμοιούμενος καὶ
κλιψ. λίβος. λίβανος· δένδρον καὶ ὄρος οὕτω καλού-
μενον. λιγύς· ἡδὺς, γλυκὺς, ὀξύς. λιθόλευστος· ὁ λιθο-
βλητος. λιθουργός· ὁ λιθοκόπος καὶ ὁ λιθουργός. λίς·
ὁ λέων. λίχνος· ὁ λαίμαργος. λίγηρ· ποταμός. λιμώ-
δης· ῥυπαρός. λίνος· τὸ δίκτυον. λίρος· ὁ ἀναιδής.
λίβυες· οἱ τὴν δ... οἰκοῦντες φράγγοι. ληπόζμη·
ἐνδεὴς πτωχὸς καὶ ὁ ἀλιάς. λίβελλος· ἡ αἰτία τῆς
ἀποθέσεως.

λικμὸς· ὁ σαλαγμός. λιτή· ἡ παράκλησις. λιγμός· ἡ ...
σαι. λίασθη· ὁμαλή. λίνδος· χώρα ἐν τῇ Ῥόδῳ καὶ κα-
μῆσος. λιβύη· χώρα ἐν βορείοις μέρεσι κ(αὶ) λιβύη. λι-
πάρεως· νῆσος ἐν Σικελίᾳ. λιγμός· καὶ ἀμαθὸς ... τοῦ
πυρός. λέγεται δὲ τοῦ μὰ ἀπὸ τῶν ἐλαῶν καιομένων κα-
πνὸν ἀπὸ τοῦ λίαν ἰκμάζεσθαι. αἱ θάλη δὲ ὅπου ἀσβέ-
στου καπνός.

λιπυρόν· ὀξὺ ἢ διψώδες. λίσ· ψιλὰ πέτρα. λίαν· θεῶν.

λίβος· τὸ δάκρυ· λίκνον· τὸ πτύον· λίμνιον ἐάθη… ζο-

α· τὸ λιμάριον· λίστρον· τὸ ξύστρον· λίστροισι· τοῖς ξύσ-

τραις· καταπτύσματα ἢ λέπτα ἀπὸ ξιβόλαια· λίτυον·

ἡ βακτηρία· λίβυρνον πλοῖον· πολεμικόν·

λιστράω· ξύω· λικμῶ· διασκορπίζω· λιπαρῶ· παρα-

καλῶ· λίσσομαι· ἱκετεύω σπουδῶς· λιτάζομαι· δέο-

μαι παρακαλῶ· λιάζω· ἐκκλίνω· λιλαίω· προθυ-

μοῦμαι ἐπιθυμῶ· λίπος· τὸ ἐπιθυμῶ· λιπὸ… ὁ ἀπο-

λιφθείς· λειπόμενος δὲ ὁ ἀπολιμπανόμενος, δι-

λιπόμενος δὲ ὁ λιπαρίων, ἰῶνται καὶ κλάω· λιθοβο-

λῶ· λίθοις κακῶ· λικμώντων· σπυριζόντων· λι-

ποτο· καταληφθῇ· λιστράω· τὸ ξύω· λιχμῶ· καθ-

άχων·

λικριφίς· ἐκ πλαγίου· λέχριον· τὸ πλάγιον.

τοῦ λ μετὰ τοῦ ο

λοιμός· νόσος μεταδοτικὴ ἡ φθορά· κυρίως δὲ λοιμὸς

ἐπὶ κακίας πολλῶν· λόφος· ὕψος γῆς ἢ παράστημα·

λοχαγός· στρατηγοῖς ταξίαρχαις· λογοποιῶν· πλάτ-

των τῶν ματαίων λόγους· λόγος· ἄγγελος νοήματος εἰς

φῶς ἐκφέρων τὸ νοηθέν· ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ … λέξεως

… διανοίας ἀπηρτισμένης· γόος· καὶ ἐκφέρον-

τος· λοβός· ὁ κάτωθεν τῆς μελῆς μεμφρός· λοβοί·

ὁ βεκ… γένια· λοιγός· ὄλεθρος· λοῖσθος·

ἔσχατος· λογικός· ὁ … πεπραγμένα· οἷον

γραμματικός· ῥήτωρ· λουδε… ἄρχων τῶν

παιγνιδίων·

λογίαι· καρποφορίαι ἐκλογαί· λο… ἐκ… κτ… φερ… μιλ…

λοιβή· ἡ σπονδὴ ἡ θυσία· λόχμη· σύνδενδρος τόπος·

λοχᾶν· καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τόκου ὠδίνειν. λοιδορεῖ· καὶ ἐμφανίζει καὶ κατηγορεῖ. λοιδορουμένη· θρασυνομένη. λοιδορία ἡ κατὰ τοῦ ἑτέρου ἐκ πορνικῆς φλυαρίας. λοιμοί· καὶ φθοραί. λοπάς· καὶ χύτρα. λουκόλλα· τόπος. οἰγὸν· τὸ μαντεῖον καὶ τὸ σχολεῖον. ἰουδαῖοι ἰῶται. λοίγιον· ὀλέθριον. λοίσθιον· ἔσχατον. λοῦδαι· παρὰ ῥωμαίοις τὰ παίγνια. λοιβαί· αἱ μὲν ὑπὲρ θεῶν θυσίαι γίνονται. λοφεῖον· καὶ θήκη τῆς περικεφαλαίας ὀχλῶν τῶν· ὑμεδράον τῶν. λογίζεται· διαλογίζεται ἢ σημ. λοχῶνται· γεννῶσι. λογίζεσθαι· λογαριάζεσθαι. λοφίζω· λόφον καὶ ὕψος ποιῶ. λοφῶδες τὸ πάνυ μέγα. λογίσαι· σκέψαι. λοχίζω· τάσσω ὡς λόχον ἄνδρας. λόχος γὰρ καὶ λοχηστὴς, καὶ ἐνέδρα. λοχῶ δὲ αὐτὸς ἐγώ.

2 2 2 2 τὸ λ μετὰ τοῦ υ

λυκάβας· ὁ ἐνιαυτός. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λύκων τῶν βαινόντων κατὰ τὰ οὐράν. λυμεὼν· ὁ βλαπτικός. λυρῳδός· ὁ μετὰ λύρας ᾄδων καὶ ψάλλων. ληρωδὸς δὲ ὁ φλύαρος ἤγουν. λυταῖος· ὁ σκοτεινὸς τόπος. λυγρός· χαλεπός. λυκόεργοι· ἔθνος. λυκηρός. λύβος· τὸ φυτόν. λυσίδημος· ὁ ἀπολύων δήμους. λῦμαι· καὶ κηλῖδες. λοιμοὶ δὲ ἡ φθοραί, διὰ φθ. λυπρά· μοχθηρά, λυπηρά. λυκαονία· χώρα. λυκώρεια· πόλις. λύσσα· καὶ μανία. λύπη· διάθεσις καὶ ὀδυνωμένη στερημένη. λυχνοῦχος, καὶ ῥάβδος. λύθρα· λυγισμοῖς· ἐπικαμπτομένοις συγκλάσμασι. λύθρον· τὸ μετὰ φθορᾶς ἀκολουθοῦν αἷμα. λύματα· καθάρματα καὶ τὰ ἐκ τῆς γαστρὸς τὰ ἀφεδρῶνα ἐκκεκριμένα.

λυσιτελεῖ· συμφέρον, ὠφέλιμον. λυσιτελές· κα-
μικόν. λύτρα· δῶρα ἐπ' ἐλευθερίαις αἰχμαλώ-
των γινόμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ διδόμενα. λυπρόν· χα-
λεπὸν ἀσθενές. λύκιον· τέρας· τὸ τοῦ λύκου.
λύκειον δὲ δώματος διὰ φ. λυπρόν· τὸ λυπηρόν.
λυπηνάριον· εἶδος ὀστρίου. λυχνίον· ὁ λύχνος. λυ-
χνεῖον δὲ ὁ τόπος τοῦ λύχνου διὰ φ.
ἐξ λ υμαίνεται· κακοῦται. λυπίζω· διασπῶ. λυδίζω·
τὰ τῶν λυδῶν φρονῶ. λῶστον· ἐλύθησαν.

τὸ λ μετὰ τοῦ ω

λ ὦρος· ὁ φίλος. λωποδύτης· ὁ τῶν ἱματίων κλέπτης.
λωτός· τὸ πλυκὸ καλάμιον· ἢ κολοκύνθη [illegible].
ἢ μέν νιοι μωρολογοῦντες κιλλήσκουσιν. λώτεξ· ὁ
λησθεὶς ἢ ὁ μωρὸς ἀλγοφόμενος. λωτὰξ· ὁ κακὸς
[illegible] τῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ ὡς ὁ
πόρνος καὶ ὁ ἀνδρόγυνος ἢ αὐλητής.
ἐξ λ ώβη· ἡ κλάβη καὶ ἡ ὕβρις. λώπη· τὸ ἱμάτιον.
λωβᾶται· νοσεῖ. λώλια· χύσις.
λ ώϊον· τὸ βέλτιον, τὸ κρεῖττον, τὸ συμφέρον. λωμάτι·
μέρος τοῦ σώματος. λῷον· τὸ κρεῖσσον. λῶμα·
τὸ ἄκρον τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱματίου ἐπί-
βλημα ἐκ κόκκου καὶ πορφύρας.
ἐξ λ ωφήσαντος· καταπαυσαμένου. λωφήσας· ἐκ
λωφῶ τὸ παύω. λώπτω· πηδῶ. λωτεύοντα·
ἀνθοῦντα. λωβᾶσαι. λωβῶ τὸ κλάπτω.

Μ ακάριος· ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθοῖς ὤν. μαλθακός·
τρυφερὸς μετρίως. μακκοῦμαι· ὁ ἄδικος καὶ ὕβρις

τὴν χρείαν πλοῦτος· μανδύας· εἶδος ἱματίου
καὶ τὸ τῶν μοναχῶν παλλίον· μαστιγίας· ὁ μαστι-
γούμενος δοῦλος· μαστροπός· πορνοβοσκὸς
καὶ ὁ μαυλιστής· μακάρον· φόρον· μαλακός· ὁ
ἀναπεπτωκὼς ὁ μόσερος καὶ ἀσελγής· μανα-
λήθη ἑρμηνεύεται ἢ ἀπομάθησις· μαφέβ· μό-
του ἡ μεσημβρίας· μαζουρώθ· ἀστηροῦ τῶ
καλούμενος· μαραναθά· ὁ κ(ύριο)ς ἢ κ(ύριο)ς ἢ ἦλθεν
ἢ ἥξει· ἢ ἔρχεται· μαθητής· ὁ τοῦ διδασκάλου
τὰ μαθήματα ἐπιποθῶν· παρὰ τὸ μα-
θεῖν τὸ μανθάνω· μάγιστερ· καθάρω καὶ ὁ διδάσκαλος· εἶς
μαγάς· σανὶς πετραγωνος ὑπὸ κρυφὸς δεχομένη θοξ
ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς ἀποτε-
λοῦσα τὸν φθόγγον· μάζα· πᾶσα ἀρτώδης κρῶ-
σις ὑγρῶν τινὶ μεμιγμένη· μάζαι εἴρηνται· μασ-
σᾶσθαι· ἢ μεῖζον ἢ κενουμένη καὶ ποικιλία ἐκ διαφό-
ρων ὀψαρτυτικῶν κεκαρυκευμένη· μαῖα·
ἡ βοηθοῦσα ταῖς τικτούσαις γυναιξί· μαχλάς·
ἡ πόρνη· ματαιότης· πρᾶγμα ἀνόητον ἢ ἀδι-
ανόητον ἢ κουφὴ ἀνυπόστατος· ἢ ὅσου δὴ πέρας
οὐκ ἔχουσι· καὶ καθόλου τὸ ἐπὶ πάντη λυσιτε-
λοῦν τι ἀνυπαρκτον· ματαιηγορία· ἡ ματαιο-
λογία· ἀδολεσχία· μαλάχη· εἶδος βοτάνης· μανία· χο-
λή· μαρμαρυγή· ἡ λαμπηδών· μαχλάς· ἡ πόρνη·
μαλακία· νόσος ὀλίγη καὶ ἀρχὴν ἔχουσα
καὶ οἷον καταταχύνουσα τὸ σῶμα· μάλη· ἡ
μασχάλη· μανδραγόρα· βοτάνη ὑπνωτική· εἶδος
χρυσάνθου· μακρὰ συλλαβή· ἡ ἔχουσα μακρὸν
φωνῆεν μακρόν

κωνώπια· καὶ μεσαμβρινὰ διφθόγγων· μαζά· αἱ κλήσεις δαι-
μόνων· μαζός· καὶ τράπεζα· μαγνῆτις· λίθος·
Μαμὼν· ἀργαῖον· μαρσίππιον· τὸ σακκούλιον· μακάρι-
ον· τὸ ἀγαθὸν πρὸς ὃ πᾶν ἀφορᾷ καὶ οὗ πάντα ἐ-
φίεται· μαφόριον· τὸ τῆς κεφαλῆς περίβλημα·
μαστρυλλεῖον· τὸ μαστροπεῖον ἤτοι τὸ μαυλιστήριον·
μανιάκιον· τὸ τοῦ ἱματίου περιφόλαιον· μάψαρ·
ὀχύρωμα· μασώβ· τὸ θυσιαστήριον· μαιοστρο-
τὸ εὕρεμα· μακεδανόν· ὑψηλόν· μαιάνδριον· πε-
διον· μακρόμορος·
Μαργῶσα· μαινομένη· μαιμάσσει· σφύζει πεφρυ-
μᾶται· μαστεύω· μαστεύσαι· μανία· χολωθῆναι·
μαργαίνειν· μαίνεσθαι· μάρναται· ἐμπολεμεῖ· μάχεται·
μαρμαίρω· λάμπω καταυγάζω· μαστεύειν· ζητεῖν·
ματῆσαι· ματαιοπραγῆσαι· μάσσει· φυρᾷ ζυμοῖ·
μαλάσσει· μαλακοῖ· μωραίνειν· μάρπτειν· κατα-
λαμβάνειν· μαχλῶσαν· πορνεύουσαν· μαγγάδην·
τὸ μίσγειν· μακκοᾶ· ἀνοηταίνω· παρὰ τὸ κοεῖν τὸ
νοεῖν· μάρψαι· κυρίως τὸ ταῖς χερσὶ συλλαβεῖν·
μάρη γὰρ ἔλεγον τὰς χεῖρας·
Μάλα· πάνυ· μᾶλλον· πλέον· μάψ· ματαίως· μαψι-
δίως· ματαίως· μάλιστα· λίαν πάνυ·

22822 τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ε̄

Μεγαλόφρων· ὁ μεγαλόψυχος· μέδων· ὁ βασιλεύς· με-
λεδών· ὁ φροντιστής· μέλεος· ὁ ἄθλιος ὁ μάταιος·
μεμψίμοιρος· ὁ μεμφόμενος τὸ ἀγαθόν· μέροπες·
οἱ ἄνθρωποι· διὰ τὸ ἔχειν μεμερισμένην τὴν ὄπα· ἤ-
τοι τὴν φωνήν· μεσέγγυος· ἐγγυητὴς μέσος·

μεγαλαμάρται· φυγάδες μέτοικοι· μεγαλορρήμων λόχος·
μεγαλορρημονοῦσι καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν φλυαρῶν· μέτριος·
ταπεινὸς ὁ ἐπιεικής· μετάρσιος· ὑψηλὸς μετέωρος·
μέτοχος· κοινωνός· μεταίχμιοι· οἱ μεταπεράται·
μεμηχανημένος· καρτερικός· μεγάλαυχος· ὁ ὑψη-
λόφρων· μεγαλήτορα· μεγαλόψυχον· μεγαλοφυοῦς·
μεγαλόφρονος· Μελχισεδέκ· ἑρμηνεύεται ἱερεὺς
τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου· μελαμπύγου· μελανοκώλου·
μελιφρόνιμοιρος· φιλεκλήμονος· μέγας κόσμος·
ὁ ἄμος· μεσαιπόλιος· μοῖρα ζ·

Μελίαι· δόρατα ἀπὸ μελίας δένδρου κατεσκευασμένα·
μεγαλόνοια· ἡ μεγαλοφυΐα· μεθέξεις· κοινωνία·
μεθοδεία· τέχνη· μελλησμός· ἡ καραδοκία· με-
λισσοῖς δὲ ὁ μελισσεύς, ἰῶται· μελῳδία· ἡ ἡδυφωνία·
μεθημοσύνη· ἡ ἀμέλεια· μεριδαρχία· ἡ δεκαρ-
χία· μετὰ ἐκφράσεως· μετὰ φανερώσεως· μεγαλουρ-
γία· ἡ μεγάλη ἐργασία· μεθη· λήρησις ἐξοίμου·
μεγαλοψυχέξεις· ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς
μὴ καταλιπομένη· μεγαλεπίβολος· αἱ μεγάλαι ὁρμαί·
μέγας μῦθος· ἡ σχοινίμος· μέθοδος· ἕξις ὁδοποιητική·
μεταλλάγου· μεταμέλεια· γνῶσις ἀπὸ παιδείας
ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀγαθόν· ὁ ἐπιστροφή· μεγαλοπρέ-
πεια· φιλοτιμία ψυχῆς μεγαλόγου· μεγαλοπρέπεια·
ἀρετὴ ἐστὶν ἀποδιδοῦσα ἐν μεγάλοις ἔργοις μεγάλων πρά-
ξεων· μετοχή· ἡ συνάφεια ἡ λέξις μετέχουσα
τῆς τῶν ῥημάτων καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ἰδιό-
τητος· μεταρμόσεις· ἡ μεταμέλεια· μεταφρασ-
τὴς καὶ μεταλλοιώσεις τὴν αὐτὴν δὲ φυλάττου-
σαν διάνοιαν.

…ιον δέξι· ἢ μεῖ κεραιδόσιος· μεγάλη· πόλις·
Μέγαρον· τὸ ὑπερῷον οἴκημα· μεγαλώνυμον·
τὸ μεγαλόδοξον· μεγαλόπορον· ὁ μεγάλην τὴν ὁδὸν πο-
ρ… καιρός· μεῖζον· ἔλαττον καὶ μικρόν· μεγαλόδαμα·
τέλος· μεγαλαίχμιον· τόπος μεγαλοξύδιο πολε-
μίου· ἀρχαιῶν γὰρ ἡ λόγχη· μεγάφρεμαι· ταῖς με-
γάλαις ὑπὸ δίων μέσον· μεγάφρεμον· τὸ μεγάλας
στράχιλον μέρος μεγαλοξύ τοῦ ὀλλοον στήρμα
χλωστὰ ὀδωσμίας· μεγέριον· σταπημον ἢ τὸ
μέσον ὑπάρχον τοῦ βραχέος καὶ ἐλάττονος·
μέλεον· μάταιον· μέλπηθρον· τὸ παίγνιον·
μελίσσιον κήριον· μέδιμνον· μόδιον ἢ μέτρον
ἀττικὸν γινόμενον μόδιοι ἕπτα· μέλαθρον·
οἴκημα· μεγαληπτικόν· τὸ μεγαλοδοξεῖ· μεγαλεῖα·
ταῖς ἐξωπερικα· μεγαλουσιαστικόν· τὸ μετέχον
οὐσίας τίμιος·
Μεμυκότας· καμμύσαντας· μεγαίρει· φθονεῖ· με-
θείς· ἐάσας· μέθες· ἔασον· μεθορμίζεται· μετά-
γεται· μεμορμένον· πεπρωμένον· μενοινῶ·
προθυμοῦμαι· μετεκίαθε· μετῆλθε· μεταλλῆσαι·
πολυπραγμονῆσαι· μειονεκτεῖ· τὸ ἧττον φέρει·
μέλπεσθαι· ᾄδουσι· μελετᾶν· γυμνάζεσθαι ἀσκεῖν·
μελήσω· σπουδάσω· μέμυκα· δέδοικα· με-
μαίρω· φροντίζω· μεταμανθάνω· ἤτοι μεταρρυθμῶμαι·
μεταμφίσκεσθαι· τὴν ἐσθῆτα μετενδύεσθαι· μετὰ-
χεύσας· μεταχρονον· μετεπέμψατο· μετεπέμ-
ψατο· μεταχρονίζοντος· μετασχηματίζοντος·
μετεωροπολεῖ· ὁ μεταπορίσκοντα· μεταλλάξαν-
τος·

μεταχωρήσαντος· μεταποιοῦ καὶ φροντίζω· μ-
πέσχεν· ἐκοινώνησεν· μεταπεσεῖν· τὸ ἀποδέξα-
σθαι τι μετὰ ἀποδοχῆς ἢ τὸ ἐναντίον· μεταβαλών·
μεταποιήσας μεταστρέψας· μεταλλάσσει· μεταφ-
φέρει· μετασχηματίζει· μεταλλάττει· μεταναστά
μετοικεῖ μετέχουσα ἀναχωρεῖ· μετριοπαθεῖν· συγ-
γινώσκειν· μειλίσσεσθαι· καταπραΰνεσθαι· μεθιέ-
ἐᾶσαι· μέλλει· ἀναβάλλεται ὑπερτίθεται· μετα-
τρέπεσθαι· ἀλλοιοῦσθαι· μεδοίατο· φροντίζοιεν
μεθέμεν· συγχωρῆσαι· μελδόμενος· καιόμενος·
μεμηλωκε· παραμένεις· μέδων· βασιλεύων· με-
μυημένος· προειρημένος δεδιδαγμένος·
μεμυκώς· καμμύσας καμμύσας· μίμνων· καρτερῶν
μετοκλάζει· γονατίζει ἢ μεταχωρεῖ· μετόμε-
κτος· τὸ ὀλίγον λαμβάνων· μετριοπαθεῖν· ἐκ μέ-
ρους τὰ πάθη κατέχεσθαι καὶ συγγινώσκειν
μετεδίωξαν· διῆλθον·

με Εμεμελημένος· πεφροντισμένως· μενοινᾷ τε· ἀν- περὶ
τὶ τοῦ ἀληθῶς ἢ τὸ ληθὸς λέγω ὑμῖν· μεταξύ· ἐν
τῷ μέσῳ· μεσηγύς· ἀντὶ τοῦ μεταξὺ ἢ ἀντὶ τοῦ
μέσον· μέντοι γε· πλὴν δ᾽ αὐτοῦ τοῦ ὅμως καὶ
ἕνεκεν τούτου· μεμηλε· διαφροντίδος ἐστι-
ν ...· μέλπηθρα· τὰ παίγνια·

τὸ ιε μετὰ τοῦ η

Μηλοβοτήρ· ὁ τῶν προβάτων ποιμήν· μῆ-
λα γὰρ τὰ πρόβατα· μήνιγξ· ὁ τοῦ ἐγκεφά-
λου ὑμήν· μητροπάτωρ· ὁ πάππος· μηχανορρά-
φος· ὁ κακὰ συρράπτων· μήν· χρόνος ἀπὸ
ὁδοῦ ἡλίου καὶ ἡλίου

σελήνης ἀπὸ τῆς ... ἑξῆς σύνοδον· μηναγύρτης· ὁ καθ'
μῆνα ἀμφαγείρων ἤτοι ἀθροίζων· μηρός· παρὰ
τὸ μέρος τὸ μερίζω, μερὸς καὶ μηρός· μηδίζει
γὰρ κατὰ τὰ ἄρθρα τὰ μέρη τοῦ σώματος:-
μηλωτή· τὸ τῶν προβάτων δέρμα· μῆνις· ἡ
ὀργή· ἢ χολὴ ἐπιμένουσα· ὅθεν ἐφημερινὴ καλεῖται· εἴ
ρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τὴν μνήμην παραδί
δοσθαι· μήνη· ἡ σελήνη· μηλοσφαγία· θυσία προ
βάτων· μήρινθος· σπαρτίον σχοινίον· μηλάν
θη· βοτάνη· μήλη· ἰατρικὸν ἐργαλεῖον· μηλωσις·
ἢ ἄλειφα· μηχανορραφία· ἐπίνοια κακῶν ἢ κα
τασκευή· μῆτις· ἡ βουλή· μήδεια· κυρίως· μηδία
δὲ χώρα, ἰῶνται· μῆλος· νῆσος.
μηλόν· ἀργὸν μηλοθρόν· μηρύματα· ἑλκύσματα·
κατάγματα· μηλόβοτον πεδίον· τὸ καλῶς τρέ
φον τὰ πρόβατα· μῆκος· τὸ πλάτος· καὶ μή
κιστον· μήδεα· τὰ βουλεύματα· μηχάνημα·
τὸ στρατήγημα:-
μηρύω· τὰ ἱστία· ἤτοι τὰ ἄρμενα συνάγω· μηνίει·
ὀργίζεται ἐπιμένει· τῇ χολῇ καὶ τῇ ὀργῇ μνη
σικακεῖ· μηκύνω· τὸ πλατύνω· μηχανᾶται·
τεχνάζεται· μήθω· τὸ μανθάνω· μήδω· βου
λεύομαι· μηρυκίζω· μήρεσθαι· συνάγεσθαι:-
ἢ μύτοι· οὐδαμῶς σοι· μηνοειδῶς· δίκην σελήνης·
μηδαμῇ· μηδαμῶς·

τὸ μ̄ι μετὰ τοῦ ἰῶτα

μιαιφόνος· ὁ φονεύς· ἀπὸ τοῦ μιαίνεσθαι τῷ φόνῳ·
μικρολόγος· ὁ φειδωλός· μὶν· ἀντὶ τοῦ αὐτόν·

μιτάδες· ὅ ἐστι τὸ πολὺ εἶναι καὶ τὸ κοινὸν δι. μίθρος· ὁ ἥλιος. μίλτος· εἶδος ἐρυθρόν. μίκκος· ὁ μικρός. ποιοῖς μίκκοις μίκκα δ' ἔδδυσι θεοί· οὕτω Καλλίμαχος. μίδας· ὁ χριστομάχος. μιθριδάτης· χριστοῦ.

μίτρα· ἡ ποικίλη ζώνη. μίδα· πόλις. μιλήτου π... μιστυλήμη· μῆσος. μίνθη· ἡ δύοσμος καὶ καλάμινθος ἄγριον ἡδύοσμος.

μιμηλόν· τὸ μιμητικόν. μίλι· μίλιον. μιλ... κυλον· τὸ σοῦρβον. μίλινον· χρῶμα. μιλιαρέσιον· μισταπόριον.

μινύθω· ἐλαττῶ, φθείρω. μινύρεται· κλαίει, θρηνεῖ. μινύζω· μενετρῶ. μινυρίζω· θρηνῶ. μιστυλλό... ὁ μικρὰ κατακόπτων. μίμνουσιν· ἐκδέχονται. μίμνουσι· καρτεροῦσι. μίμνω· παραμένω. μίσθημ· ἀναμένει μένω. μίμνω... ἀπὸ λίτ:

τὸ μι μετὰ τοῦ η :-

Μνήστωρ· ὁ γυναῖκα πρὸ γάμου μνηστευόμενος. μνησιστράτιος· ὁ τοῦ μνησιστράτου. μνήσσω· χρ.

μνησικακία· μνήμη παρακολουθῆσαι· ὁ ἔχων χόλος ἐπὶ τὸ ἀνταποδοῦναι τῷ ἠδικηκότι μνημόσυνον.

μνεία· παιδεία. μνᾶσθαι δὲ ἡ μνήμη δ...:-

μνᾶται· ἤτοι μνηστεύεται. μνώμενοι· ἐμνηστεύοντο. μνησάμενος· μνηστευόμενον.

τὸ μι μετὰ τοῦ ο :-

Μονιμώτερος· βεβαιότερος. μονότροπος· ὁμόλογος. μονόζωνοι· μάχιμοι· καὶ οἱ ἀσφαλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται καὶ μὴ κατάφρακτοι.

μονήρης· ὁ μοναδικὸς βίος. μόρος· ὁ θάνατος. μοχθη-
ρός· πονηρὸς ἢ ἐπίπονος. μοναδικούς· ἀμα-
χωρητὰς ἢ ἁπλοῦς. μονάζοντας. μοθωνάς·
ὁ ἀπὸ μοθώνης χώρας. μολοβρός· ὁ πτωχός·
ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι εἰς τροφήν.
μορόεις· ὁ μετὰ κόπου ἐργασθεὶς τόπος. μονό-
κερως· ζῶον τι ὠδικὸν ἀμείνων ἄμαχον· ἀνυπόστα-
κτον τοῖς ἀνθρώποις· οὐ γὰρ δήσεις αὐτόν φησιν ἱμᾶσιν·
οὐδὲ κοιμηθήσεται ἐπὶ φάτνης. μονητάριος·
ὁ τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. μονόλωπα· μονο-
χίτωνα· λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον. μολοχ· ἡ δωλ-
μόσυν· ἡ ξυλίνη οἰκία. καὶ κλιτικὸν μόσυνος.
μομφή· ἡ μέμψις. μόρφωσις· σχηματισμός.
μόστοσις· τὸ μεσ. μονάς· ἀρχὴ ἀριθμοῦ καὶ
κατὰ ποσὸν ἀδιαίρετον. μολπή· ὕμνος ᾠδή.
μωρία· ἡ ἀγριελαία. μωρία δὲ ἡ ἀφροσύνη. μεξ.
μοχθηράν· ἐπίπονον. μοχθηρὰν καὶ κακοπαθῆ.
μογοστόκος· ἡ ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθοῦσα. μο-
θωμία· χώρα. καὶ μολοσσία.
μόρσιμον· εἱμαρμένον μεμοιραμένον. μορμολύκεια·
φόβητρα ἢ τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα. μόρια·
τὰ τοῦ σώματος μέρη καὶ μέλη. μονογενής· τὸν μὴ
πρὸ αὐτοῦ μήτε μετ' αὐτοῦ ἔχοντα γεγεννημένον.
μολούχιον· κόσμος γυναικεῖος. μόρα· τὰ συντά-
γματα. μορφνόν· τὸ σκοτεινόν. μουσεῖον· τὸ ᾠδεῖον.
μουσεῖον· σολίσμα. μοχλία· οἱ μοχλοί.
μογῆσαι· κακοπαθῆσαι. μολῶ· πορεύομαι παραγί-
νομαι. μορμύρον· τρέχων ταραχωδῶς κυρίως.

ἐσθίει ποταμὲ λευγαλέᾳ ἄφορητος· μοχθεῖ· κακοπαθεῖ. μορμολύττει· ἐκφοβεῖ τοὺς παῖδας. μουσικευτῶν· κιθαριζόντων. μονοφόρος· ἐμφορῶν. μονῳδῶν· θρήνων.

μονομουχί· σχεδὸν μέντοι εὐθέως. ἢ τρόπον τινὰ ἀντὶ τοῦ μόλις. μόλις· ταχέως.

2222 τοῦ μυ μετὰ τοῦ υ :

Μῦθος· ψευδὴς λόγος. μυκηθμός· ἡ τῶν βοῶν φωνή. μυδαλέος· σεσηπμένος· δίυγρος. ὁ ζώδης· ἀπὸ τοῦ μύω ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὸ ὑγρόν. κυρίως δὲ ὁ ὀζώδης καὶ σεσηπώς. παρὰ τὸ μυδῶ καὶ μυδόω καὶ μυδόωσα. ἢ διυγραμμένη. μυδόωσα δ' ὑπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ ὑδῶ, ὑδόωσα· πλεονασμῷ τοῦ μ· μυδῶ μυδόω μυδόωσα. καὶ μυδᾶν ἔφη, ὡς συζυγῶν τῶν σεσηπομένων. σημαίνει τὸ οἰδαίνειν καὶ ὀγκοῦσθαι καὶ φυσᾶσθαι. οἰδαίνουσι γὰρ οἱ τάφοι κατὰ τὸ ἔδαφος.

μύστης· ὁ τῶν μυστηρίων γνώστης. μυσαρός· βδελυκτός(?). μυχός· ὁ ἐνδότερος τόπος. μυδαλέος· δίυγρος. μύκλος· ὁ τράχηλος. Μυριν(ή)της· ὁ ἐκ τῆς Μυρίνης. Μυρμηνήτης(?)· ἀπὸ πόλεως. μύσκελος· ὁ γραβόπους(?). μύρτος· ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. μυκτηρισμοῖς· παρασχηματισμοῖς τῆς ῥινὸς ὑπερηφάνως(?) ... μῶ· ὁ προ...

λακωνικῶς(?). μύκλος· ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδιπλώσις.

Μύνη· ἡ πρόφασις. μύλαι· σιαγόνες. μύκης· ἡ μυ... φθορά(?). μυρίκη· βοτάνη ἄχρηστος κυπαρισσώδης παρὰ

πεφυκυῖα ἐν ποταμ(οῖς)· μυκ(ή)· ἔρνον τὸ ἄλλω ...
μυκαλησσός· πόλις. μύκη· ἡ θήκη. μυξία·
ὁ τῶν ποντικῶν φολεός. μύστις· μάγος τοῦ σωτῆρος.
κελίνδαι μύωνες· μύραινα· ὄνομα ἰχθύος. μυ-
ρμησσός· πόλις.
(ου) Μυλαῖον· πεδίον ἀπὸ τοῦ τόπου μυλαί. μυκῖν· ἔδος
ἀπ... ου. μύγματα· ζυγώματα τοῦ κυρίου σημεῖα. μυ-
δαλέον· δι' ὑγρῶν βεβρεγμένον. μῦσος· ἀσέλγημα.
μυρέλεον· τόπος. μυρία· πολλὰ ἀπὸ τοῦ με... μυ-
κῶναι τοῖς δακτύλοις ἐν τῷ ψήφῳ. μυστήρια· θεωρί-
α... ἐκ τῶν πολλῶν καταλύσιν διαφαίνουσα.
(ἐλι) μυούμενος· μυσταγωγούμενος. μυσαττόμενος· μυ-
σάντος· καταμύσαντος. μῦξαι· θρηνῆσαι. μυλιό-
ων· θρηνῶν. μύξαι· θρηνῆσαι. μυκώμενος·
ὡς βοῦς βοῶν. μύκω· τὸ ἐμοίκω. μυζόμενος·
παρακαμμύων. μύω· καμμύω. μυσπάζω· ὀφθαλ-
μοῖς. μυρόμενοι· θρηνοῦντες. μυκήσαν· ἤχη-
σαν. μυκτηρίζω· ἐξουθενῶ. μυοπίζω· πιέζω-
θος· ἀπὸ μύος ποσὸν ἢ τοῖς ἐφ... ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

τὸ μ μετὰ τοῦ ω :

(ὀπῆ ἀρξ) Μωμοσκόπος· φιλόψογος. μωμοῦνται· τὰ μὴ διαλ-
λοῦνται· οἷον ἵππος ὁμοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα. μωρὸς·
ὁ ἀ... τοῦ ἀθέου καὶ ἀπίστου ἄφρων. ὡς τὸ, οὗτος λαὸς
μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. μωὰβ λέβης. μωὰβ
λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἡ λέβης ἀναφέρεται εἰς
τοὺς ἐξ ... ὅσα ... ἔχων μὴ
εἰσελάσεσθαι εἰς ἐκκλησίαν κυρίου· οὐκ εἰσελεύσονται γὰρ
μωαβῖται ἕως τρίτης καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

μόλωψ· ἀπὸ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ λέπους ὅ ἐστι δέρματος· κατὰ τῶν
οἷς μάστιξι σκάζονται. βούλωψ. καὶ μόλωψ.
μῶμος· ψόγος. μόλωψ· τραῦμα σώματος ὕπουλον. μόθων κυ-
ρίως δὲ ὁ ἐκ μοθώνων δούλων γινόμενος ἢ ἀπελεύθερος. μῶλος·
ἡ μάχη ὁ πόλεμος. μόλος δὲ κύριον, μοῖρα. καὶ
ὁ μόρος. μορσίμη. μολουχέ. μωάβ· ἐν τῷ ζ΄ πρὸς
ἑρμηνεύεται· μοθταὶ δὲ καὶ τὸ ἐκ ... ρομσῶ μα-
μωαβάδ· κύριον.

Μωκησσός· πόλις. μωκία· χλευασμός. μῶλ. π.
Μῶλυ· εἶδος βοτάνης. μωκηταί· ψεκταί. μωλοχ·
βοτάνη. μῶμαρ· ὁ ψόγος. μῶρυ· τόξος. μῶσ· τὸ
ὕδωρ καὶ μῶϋ. μωλύτρον· τὸ ἀμαλύτρον. μῶλυ·
βοτάνη· παρὰ τὸ μωλύειν τοῦ τε φαρμάκου ἀμαύρωσιν καὶ
καταστέλλειν τὰς φθοροποιοὺς νόσους:

Μωκίσθαι· μέμφεσθαι. μωκάζειν· μέμφεσθαι. μω-
κῶ· λοιδορῶ. μωκίζω· ἐμπαίζω. μωμάζειν· μέ-
μφεσθαι. μῶ· ζητῶ. μωκώμενος· βοῶν. μω-
λωπίζω· τραυματίζω. μῶν· ἆρ᾽ οὖν ἄρα:

τὸ ν μετὰ τοῦ α:-

Ναύαρχος· ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. ναυσίπορος· ὁ διὰ τῶν
νηῶν πορῶν. νακολεκτῖται· οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.
νάκη γὰρ τὰ δέρματα. ναζιραῖος· μοναχὸς ἢ ἅγιος
ἀσκητὴς ἀφιερωμένος τῷ θεῷ. ναίεθος καὶ ναί-
ουσι ποταμοί. ναύλοχος· ὁ λιμήν. ναβουζαρδάν.
ἀναίπαυσις γαστρὶ μαργίας. ναστῆρας· οἱ κήτορας.
νάννοι καὶ ναννοφυεῖς· οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. ναύ-
σταθμος· ὁ λιμήν. νάβης· κύριον. νάασσων· οὗτος ἐ-
κ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὤν, θυγατέρα τοῦ ἀαρὼν γυναῖκα εἶχεν ἐλισάβετ:

χρήσιον ὁ θεῖος μὴ ναυαγὸς ὅτι εὐτυχεῖ ναυσθλῶ ἐν θαλ-
φθη καὶ βασιλικὴ φυλή, τῇ ἱερατικῇ· ἐκ γὰρ τοῦ
λευΐ, ὁ ἀαρών· ναζωραῖος· ἅγιος ἑρμηνεύεται:
ναῦλα· μισθὸς πορθμείου· ναΐδες· αἱ νύμφαι· νάπη·
ὑλώδης καὶ ὀρεινὸς τόπος· νάρκη· ἔκλυσις νεύρων καὶ
ὄνομα ἰχθύος· ναῦς· πλοῖον· ναυμαχία· ἡ διὰ
πλοίων μάχη· νάφθα· τὸ θεῖον ἢ πίσσα τοῖς ὑδάτω-
δεσι· νακόλλα· τόπος· ναζιάστεως· τόπος· ναυ-
φι· ταῖς ναυσίν· νάξος καὶ νάξια· νῆσος· ναύ-
πακτος· παρὰ τὸ ναυπήγιον γενέσθαι τῶν ἡ-
ρακλειδῶν ἐκεῖ· ναυτιλία· ἡ ναυτική·
ἀκεσταῖ· δέρμασιν αἰγείοις· νακτόν· μεστὸν πλῆρες
σκληρόν· νᾶμα· ποτὸν ὕδωρ· ναρθηκοφόρος·
νάπος· τὸ ἔδαφος· νάπυ· τὸ σίνηπι· ναυπλίγου
καὶ ναύπλοος· ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος:
ἀσ· ρεσ· ναίω· οἰκῶ· ναιετάων· ναυτιλλόμενοι·
οἱ πλέοντες ναῦται· ναιετάουσιν· οἰκοῦσι· ναυ-
λοχῶ· ναυστολῶ·
αἰχῇ· ναὶ ἀττικῶς· ναὶ μήν· ὄντως δή·

τὸ ν μετὰ τοῦ ε:-

Νεβρός· τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα· οἱ νεωστὶ ἐπὶ βορ-
ρᾶν ἐληλυθότες· νέκυς· ὁ νεκρός· νέποδες· οἱ ἰχθῦ-
ες οἱ ἐστερημένοι ποδῶν· νέατος· ὁ ἔσχατος· νέπος
καὶ καλεῖται νέποντος καὶ νεποτισμός, κυ.
νεόλεκτος· ὁ νεοστράτευτος· νεοθαλής· ὁ νεόβλα-
στος· νέρτερος· κατώτερος ὁ νεκρὸς ὁ ὑπὸ γῆν· νε-
κρός· νεοσσός· ὁ νεαρὸς ἀττικῶς· νέροπαι· λαμπρόν·
νεοτοροποιός· ἀνταρτὴς τύραννος· νεωκόρος·

ὅπου μασοῦ ἡμιμοῦ ἡ. κὸρ γὰρ παρ' αὐτοῖς, πόσαι ρ
τὸ κοσμικὸν ἢ τὸ ... μεταμελεῖσθαι. μεσόμνητος· ὁ μεσοφιάτο
ραθείς. μηρεώς· ὁ κόχλος. μηρᾶς δὲ ὁ θαλάσσιος
κῆται. μυρεὼς δὲ ὁ εὔμορφος, ἰῶται. μεσοπύλος· ὁ μέ
ἢ μαῖ ἱερός. μεσοριάμοι· ὧν ἡ αἵρεσις αὕτη· ἄλλον
μὲν τὸν Χριστὸν, ἄλλον δὲ τὸν υἱὸν ἔλεγον. μεσσάμος·
ἡ ἀγρία καὶ ἀρχή.
μ ...ος· ἡ προτριασμένη καὶ ... μάχαιρα· ἡ ἐσχάτη. μάκη·
ἡ φιλονικία. μεσοκυμαντία· ἡ μεταρομαντία.
μεμαιστίς· ὕβρις μέμψις. μεσολαία· ὁ μέσος λαός.
μεσότης· ἀκμὴ τοῦ σώματος. μεσόπολις· ἡ σαμάρεια
μεσφρίτης· νόσος. μεσημία· ἡ ἐπάρσις. μεσάτη·
ἡ ἐσχάτη. μεσάμις· ἡ παρθένος παρὰ τῇ γραφῇ
ἢ τοῦ τῆς μεσημιότητος ὅμοιαι, ἐπὶ τῆς παρθενί
ας ἔξωθεν ἡ γραφὴ τιθεῖσα. μεσότης· ἄγαθος πρ
κτέσομ γμοόμη. προφάσεις ἀκολασίας τοῖς ἀκρα
τεφόροις. μεκαδω· ὁ μικρὸς ἔξωθεν λόγων τας τῶν
μετ' ἐρωτᾶν τὰ ἔργα.
μ ματαιεύματα· ἀλαζονεύματα κομπάσματα. μενκο
μῆ· ταὶ μεσοφιλὶ κομηθέντα. μεσογμόν· τὸ μεσοφιτὸν
μηλθεν. μενκεμεσ· ὅμοιος. μεσόδμητον· τὸ μεσοκα
τάσκαον. μεσόφθιτον· τὸ μεσόφθαρτον. μέθος· τὸ
πλῆθος. ἢ καὶ τὸ τῶν ὑετῶν ἀπὸ τῆς ἀμενεχθέ
σεως μεταθυμιάσεως ἔξω ὕδωρ. μεσαμικότοξον· πολ
μικρότοξον παρρησιαστικότοξον. μέβελ· κολά
ζιον. μεσόκραντον. μεσοφιλακατεσκευασμένον. με
σούλεκτον· τὸ μεσοφρατατον. μεσόμηται. μεσοτὶ
φρεραθέντα. μέσατον· τὸ ἔσχατον. μέκταρ· θεῶν

πόμα

προσφάτιον· μέσως ἄβδαλτον γάλα·

ἐγγυκότι συνδεσμάτων τοῦ· μὲ καὶ· παράθεσις· μηδὲ

παράθεσιν· μέσω· κολλυβιστοῦ· μηδὲ· ὁ μεσίτης· μεμεσα

μεταφή· μηδὲ νίκησον· ὑπερίσχυσεν· ἐφιλονίκησεν· μέμαθον·

βόσκεσθαι· μέμος· παρέχω· μέσως πορίζω· καὶ μαιπράς·

παράπαιρε· μέσως σάρωσον· ἀποτρίψασθαι· μεταβάλε

ἀλαζονεύεσθαι· μηδὲ φῶ· παρέχω· μέσως ἑλκύσαι· ἕξω τῶν

ναῶν ἑλκύσαι· ματάζων· κινῶν ἐν μάνω· μέσον ται

πορεύονται·

ἔνθεν· ἐντεῦθεν· μέσως· ἄρτι· πρόσφατον· μηδὲ

ἐσχάτως· μέσως· τὸ μέλλον τὸ αὔριον·

κλενός· ὁ ἀπηνής· ὁ σκληρὸς ὁ ἀπηλεής· μηρίθριον

ἀμφιθαλής· μὴ τὸν θεῖον· τὸν θεῖον· μηδὲ ἀνωμός

ὤμος· γλυκὺ ἡδύ· μηδὲ· ὁ ἐφθρημένος· μὴ φθίσιο

ὁ ἄγαθος· τὸ πλῆθος· μηδὲ φθίς· μηδὲ φάλιος· ὁ σ

γορος· μὴ φάλεος· ὁ σώφρων· μὴ φῶν· ὅμοιον κῦς·

μηρὰ· θαλάσσιος δαίμων· μηδὲ ἴστης· φόλος· μὴ

κερως· ὁ μὴ ἔχων κέρας· μηδὲ λιος· ὁ ἀπηλεής·

νῆσος· ἡ μεγάφη· μηδὲ δῖος· ἡ γαφήρ· μηδὲ δὲ σπλοῖαι· καὶ

ἔφημι· ἡ ἀλήθεια· ἡ ναῦς· τῆς μηνὸς αἱ μηδὲ βο· μελίαι· ἡ

τυχία· γαλήνη· μηδὲ σαι· τὸ μνηστάριον· μισταδε

πόλις, ἰῶται· μὴ ταὶ· ἡ τῆς λύρας χορδή·

ἥκται· κολλυμβήται ἐν ὕδρα· μὴ μάρτυς· ἀληθῶς·

μὴ κερδέαι· ἀνωφελὴ μὴ ἔχονται κέρδος· μὴ λε

ἐσ ἡμᾶς· σκληρὰ ἡ μορα· μὴ ταπεινόν· μέσως φι κα

τεκλασμένον· μηδὲ ἴον· ξύλον μανιτικόν στυλον· ρῆ

ἔστον· τὸ πολὺ καὶ ὄρος· μηδὲ ποιμὸν· χοιρὸς ποιμὴν:

μηκούσιος· παρήκουσε· μηκτιάζη ... κωμωδεῖ ... μη-
... κολ... μηφ· γρηγορῶ· μὴ ... ἐσωρ... μη-
... μηλῶθρον· μήσαι· σωρεῦσαι.
ἠπορημ... ἀμευ... ρίας· μη ... τρεκῶς ... [illegible]
λ... ἀμ... λεως.

τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ἰῶτα

μιφετὸς· χιὼν καταλεπτὸν φερομένη· μιγὰς· κυρίως ...
ὁ πορ... μιαρὸς· καθαρσίοις· μισαλὸς ...
... ξανθός.
... φάδες· ... χόμος· μικ... πολ... μιμα... πολ-
μισθός· χώρα ... μισθ... μισαι· τόπος
ἐν ἐρυθρᾷ κειμένη.
... σαπφόμιον ... ἰατρικόν· μιτ... ἀκαρω...
μι... καθαρ...
... καθαίρει· μισ... σόμενος· τρεφόμενον· μικ...
εὐκτικόν· μικ... καὶ μικ... εν:

τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ο̄.

μόθος· ὁ κλ... ιμήσ... ος· μο... ἰφωρ· ὁ μονομαθ...
μονῆρες· ποιμένες· μόθος· κ(αὶ) πρὸς οἶκον ὁ ... παράμοδ...
καὶ ... τικὸς ... ἀναδόσεως· μόνος· ὁ καταιλεξ...
βρίαν· τόπος ἔξω· καὶ μόνος ὁ ἀμε... μονοφθαλμός
χωρισμός· μοχλεύω· φερόμενος· μόνος· θηρευτὸς ...
κ(αὶ) ... ὀρθὸς προστακτικὸς ... ποιητέον, καὶ ἀπο-
... τικὸς ... ποιητέον· μοῖρα· ὅρασις ...
... πρὸς πάντα ἐκτέμνουσα· μετα... ὁ παθ...
μετα... ἰῶτα· μόνος καὶ ἐν τῷ λ...
διαφέρει· μόνος μὲν γὰρ ἐστιν, ὅπερ ἀποφαντικὸς
τοῦ καὶ χρῆμα ... ἐκ τόπου· ὅπου ...
τὸ, οὐ φονα...

[…] μασι ὅρος τὰ π(ερὶ) φαρ(ισ)αίοις χροῦ πράγματος
[…] ζευγνύμενα ἀποφαλῆς· οἷον μετὰ τὸ ἐὰν μὴ περισ-
σεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων
καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
[…] μυστήριον θαλάσσιον ὃ ἔφη τὸ κῆτος· μο-
[…] μόσχοι· ἀγέλαι· μόσχων· περὶ χώσ λέγεται
[…] ὁ ἀγέλης· μόσχ[…] καὶ ὁ ἢ μόσχος.

μ[…] οἱ βοσκόμενοι […] ἀγέλαι καὶ οἱ ἄγριοι καὶ βάρβαροι.
[…] βοσκή· μοσ[…] ἐπὶ τῶν βοσκῶν ἐπάρχει δὲ […] καὶ
[…] θῆσαι, ὁ μοσχ[…] μοῦσος· ἡ νόσος ἡ ἀρρωστία
[…] κηνος τοῦ […] μοτός· ἡ ὑγρασία· μόσος.
[…] ἐν σώματι φοιτῶν· ἡ κατακυθεῖσα
[…] τοῦ […] καὶ […] μου-
θέντης· λόγος ἐν […] ἔμεν καὶ ἀποτρέπ-
[…] μόρμαι· κυ[…] μόρμαι· αἳ καὶ λέξαι· ἡ ἀρχή
[…] μοσηλεία· ἡ ἀρρωστία· μοτία· ἡ ὑγρα-
σία καὶ ἡ σκοτία.

μ(ου)θέντημα· […] μοῦται· τὰ γράμματα
[…] καὶ μοταρίος· μότιον· τὸ δίυγρον· μοσσοκο[…]
[…] μονσται· […] τὰ ἐν τῷ καθήματι
κρυπτῶν ἀμφῶν.

μοθάζει· ἀπαλλοτριοῖ· μοσφίζειν· ἰδιοποιεῖσθαι ἀφαι-
ρεῖσθαι· μοσηλεῦσαι· ἀρρωστεῖν· μοφήσας· ἐπανελθών.
μόσφι· ἄνευ τοῦ χωρίς.

τὸ μ μετὰ τοῦ υ :

Μυκτικαῖος· ὁ ἐμμυκτίζων· μυκτηροφόρος· ὁ
μυκτηρ[…]· μυκτήριος· ὁ μυκτηρικὸς οἶκος· μυκτή-
ριος δὲ ταμέτης· μύχιος· ὁ μυκτηρ[…]· μυκτήριος
ὁ ταμιευρός.

μεγαφθόγγος δὲ ὁ ἐπαρθείς, δ(ιὰ) φ(ωνῆς)· μυκηπλόχ λ(έγεται) ὁ
κελέπηνος· ἀπὸ τοῦ λοχεύειν, ἤτοι ὁ μετὰ ... ἐν
τῇ μυκτῇ· μυκτηπόλος· ὁ λιχνηρὸς ἢ ὁ κελέπηνος·
μυσήϊος· ὁ δι' ὀμυσσος·

Μυκτομαχία· ἡ ἐν μυκτῆρι πόλεμος μάχη·
καπνήρ· μυὸς ἢ μύγαλη· μύσαι· π(ρο)σ(ευχ)ή· Μυσήϊον·
τὸ σίμαιον ὄρος φασί· οἱ δὲ ἕτερον ὄρος τοῦ ... μ...
ἐμβόλιον· μύχος· μύξ·

Μύξας· διεγείρας· μεγαφθόγγος λῆσαι· τὸ μεγαφθόγγ(ον)...
μύωπος· ὁ πρόσκωλος καὶ τὸ λάμπος· μυῶ· ἀντὶ ...
ἄρτιος· καὶ μυεῖ· καὶ μυῦ· ἀντὶ τοῦ δ...

ζζζζζζζ τὸ μ μετὰ τοῦ ω:

Μωθγός· βραδυκινητικός· μωθερ καρδίος· ὁ ...
γλώσση ὀμ καρδίᾳ· μωτοφόρος· ὁ ἐπὶ τοῦ μώτου ...
ἄχθη καὶ τὰ κάρη ἢ τὰ φορτία βαστάζων· μω...
χελης· βραδύς· μωδδος· ἐστερημένος τῶν ὀδόντων·
μωροφ· ὁ λαμπρός· μωδε· πρόσωπον ἄκτημον
σώνης· μωϊτέρος· ἡμαυρός· μωκαρ· ὁ διοσκέμητ(ος)
μωτος· ἢ βραχύς· μωλαμοι· ἔθνος· μωκαρ· ὁ οὐδόντος
σωτῶν ἐρρωμένος· μωμητιμος· κῦ.

Μωρβαι· καὶ μωραι· πόλις· μωθρόα· ἢ βραδυκίνη(τος)· μωθρ
ὁ κοιος· μωθία δὲ ἡ κελεφὶς ταμεῖα ... ἱερὸν καὶ ἱωτ...
μωλαι·

Μώδικον· τὸ ἀμώδικον· μῶται θαλάσσης· ἤτοι ἡ ...
φάμα· μωταλέον· λαμπρόν·

Μωκῆσαι· κινῆσαι· μωσὶμ· ἀντὶ τοῦ μήθουσι· καὶ τ(οῦ)
χρόνου μωσιλίμον·

Μωλεμέως· ἀδιαλείπτως· μωταλέως· λαμπρῶς:-

τὸ ξ μετὰ τοῦ ε:

Ξ[…]όκος· ὁ ξενοδόχος· ξεῖνος· ὁ ἀπὸ ξένης φίλος· ξέν(ος)·
[…] πάσης ἰδίων καὶ ἀλλοτρίων σχέσεων φυγάς· ξένιος
θεός· ὁ φιλόξενος· ξένετος· κύριον.

Ξενών· καταγώγιον κατάλυμα· ξεφὴ δὲ ἢ ὁ ξεστὸς εὐνή·
Ξεστόν· ὡμαλισμένον· ξένιον· ξένιον· ξενοδοχεῖον·
Ξεναγεῖται· ὑποδέχεται· ξεναγίζω· τὸ τοῖς ξένοις συνα-
θροίζω· ξεναγῶ· ξένον ὑποδέχομαι· ξενιστέω· ξένων
χορῶν ξενίσθω·

τὸ ξ μετὰ τοῦ ἄλφα:

Ξανθός· πυρροειδής· ξάνθος· ποταμὸς καὶ ἵππος· ξαν-
θίκομος· ὁ ξανθόθριξ·
Ξαίνω· τύπτω ἢ διαλύω· ξανθίζεσθαι· τὸ τὰς τρίχας κοσμεῖσθαι.

τὸ ξ μετὰ τοῦ η:

Ξηρός· ὁ κορμός· ξηρὸς ἱδρώς· ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ
γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος· ξήιος· κύριον.
Ξηρίον· φυτόν· ἢ εἶδος βοτάνης ἰατρικόν·
Ξηραλοιφεῖν· καὶ ξηραλοιφῆσαι· τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι,
ἀλείφεσθαι· μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον
ξηροτρίβεσθαι, οὕτως ἐλέγετο· ξηραίνω· ψυχραίνω:-

τὸ ξ μετὰ τοῦ ἰῶτα:

Ξιφήρης· ὁ κατέχων ξίφος· ξίρις· φυτόν· ξιφηνὸν· ὁ φέρων
ξίφος· ξιφηφόρος· ὁμοίως· ξιφίας· ἰχθύς· ξιφί-
λινος· ξιφῖνος· ὀνόματα κύρια.

τὸ ξ μετὰ τοῦ ο:

Ξουφηρία· ἢ κομψεία· ἢ τοῖς τῶν πορνικῶν ὀφθαλμῶν
ἢ τὴν πολυτέλειαν· ἐκ τῆς στολῆς τοῦ ἀγγέλου …
θεολόγου· ἀνδρὸς … τὸν πορνοθαυμάσομαι καὶ τὴν πορ-
νικὴν ξουφηρίαν:-

Ξόανον· ἄγαλμα καὶ εἴδωλ(ον)· παρὰ τὸ ξέω ξέανον καὶ ξόα
νον· οὕτω φίλων. τὸ ξ μετὰ τοῦ υ
Ξυστὸς· τόπος ἀφωρισμένος ἀθλητῇ· ξυσμὸς· καὶ κνησμονή·
ξύμμαχοι· σύμμαχοι· ξύλοχος· ὁ σύνδενδρος τόπος·
ξυνὸς· ὁ κοινὸς· ξυνωμότης· ξυνεύνος καὶ ξυνα
μέτης· ξυρὸς· τὸ ξυράφιον· καὶ τὸ ἠκονημένον ξίφος:-
Ξυνωρὶς· ἡ δυάς· ξυνουσία· καὶ συνουσία· ξυνάορος·
καὶ γαμετή· ξυστίς· λεπτὸν ὕφασμα· ξυνωμοσία·
ξυνώμοτος δὲ, καὶ ἱερόν· ξυλεία· καὶ τῶν ξύλων σωρεία·
ξυλίαι δὲ ἰῶνται.
Ξυνήϊα· κοινὰ πράγματα· ξυνῳδαὶ· ὅμοιαι· ξυστὸν·
τὸ κοντός· ξύνθημα· σύνθημα· ξυλήφιον· τὸ
μικρὸν ξυλάριον· ξυνὸν· τὸ κοινόν· ξύλον· παρὰ
τὸ ξύω.
Ξυμμαίη· συμμαίη· ξυνιέναι· συνιέναι· ξυνῶν· συνυ
πάρχων· ξύνες· σύνες· ξυμπορῆσαι· συναράσθαι·
συμβοηθῆσαι· ξυγγραφή· ὅθεν καὶ ξυγγράμματα τὰ
γράμματα· ξυμμέλητον· συνέτυχον· ξύνιον· καὶ κοινόν·
ξυνιᾶσι· συνέρχονται· ξυνιεὶς· νοεῖς καὶ ἐμμένεις·
ξυνῆκε· συνῆκε.
Ξυνεχῶς· συνεχῶς· ξώθ(εν) καὶ ἔξωθ(εν).

τὸ ο μετὰ τοῦ ἄλφα

Ὀαρισμοί· διάλογοι· ὀαριστής· χ(ριστο)ῦ·
Ὄαροι· αἱ γυναῖκες· ὀαρίζω· καὶ ὁμιλῶ· ὄαρον· γυναικ(ός)·
ὄασις ὁ ἄστεως· καὶ αἰγυπτία.
Ὄα· τὰ ἀλερόδρυα.
Ὀαρίζω· τὸ γυναικὶ διαλέγομαι καὶ ὁμιλῶ.

τὸ ο μετὰ τοῦ βῆτα

Ὀβριμοεργός· μεγαλουργός. ὀβελίας ἄρτος· ὁ ὀπτηθείς.
Ὀβελίσκος· τὸ σουβλίον. ὀβελισμός· ὁ βολός. καὶ φό-
Ὀβριμοπάτωρ· ἰσχυρὸν πατέρα ἔχων.
Ὄβρυζον χρυσίον· τὸ πολλάκις ἑψηθὲν τὸ καθαρόν
τατον. ὄβριμον· ἰσχυρὸν γενναῖον.
Ὀβελίζω· κυρῶ. ὁ κολοφατος.

τὸ ο̅ μικρὸν μετὰ τοῦ γ̅:–

Ὄγκος· καὶ ἔπαρσις. ὄγμος· καὶ τάξις. ὁ σημεῖος· καὶ ἔπαλξις.
Ὀγμαρίς· κυρ. ὁ σχηφός· λικμῶ. ὀγδοηκοντούτης:
Ὀγκία· καὶ οὐγγία. ὀγδοηκόντορος ναῦς.
Ὄγυρον· ἱμάτιον. ὁ γαλαπόπος. ὄγκιον· ἀγγεῖον ἐν ᾧ
τὰ σιδηρᾶ βέλη ἀπετίθεσαν.

τὸ ο̅ μικρὸν μετὰ τοῦ δ̅:–

Ὀδαξησμός· τρισμὸς ὀδόντων. ὀδίτης· ὁ ὁδοιπόρος.
ὅδε· αὐτὸς οὗτος. ὁδοιδόκος· ὁ λῃστής. ἀπὸ τοῦ
ὁδοκεῖν ἐπιτηρεῖν τὴν ὁδόν. ὀδολαμόν· ὁ μονα-
σπηλαίου. ὁδηγός· ὁ προπομπός. ὅδιος· κύριος.
Ὀδύνας· λύπας. ὀδμή· καὶ εὐωδία. Ὀδρύσαι· πόλις.
ὀδίται· ὁ ὁδίσιος. ὁδηγία· καὶ προπομπή. ὁδός· καὶ
πρᾶξις καὶ ὁ βίος.
Ὀδύναι· τὰ ἐφόδια. ὀδυνήφατα· φάρμακον. ὀδύνη
δὲ παρὰ τὸ ἔδειν τὴν ψυχήν.
Ὀδυρομένους· κλαίοντας. ὀδοῦσθαι· ὅλον τε. ὁδοι-
δοκῶ· τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ, λῃστεύω. ὀδύρομαι· ἐπὶ
ἐμφαίνοντος. ὀδύρομαι δὲ ἐπὶ μέλλοντος μάλα.
Ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσι δακτικῶς. ὁδοιπορικῶς. ὁδοι-
πορικῶς ἐπὶ τοῦ ..., μέγα καὶ ἡ.

τὸ ο̅ μικρὸν μετὰ τοῦ ζ̅

ὀερτέλλος· κύριον.

τὸ ο μετὰ τοῦ ζ

ὀζάν· κύριον. ὄζος· ὁ κλάδος· ὥσπερ δὲ μεγάλ(ως). ὀζίας κύριον.
ὀζόλαι ἔθνος· ὀζωμος· κύριον. ὄζω· παρὰ τὸ ἕζω·
καθέζομαι.

τὸ ο μετὰ τοῦ θ

ὀθνεῖος· ξένος· ὄθων· κύριον. ὀθρυάδης· ὁ θρυαμ... κύριον.
ὄθρυς· ὄρος.
ὀθνεῖον· ξένον· ὀθόνη· λεπτότατον ὕφασμα.
ὀθόνια· ὑφάσματα λεπτότατα. ὀθόνη δὲ παρὰ
τοῦ ὄθωμος μεγάλα καὶ διά... ὀθνεῖον· τὸ ξένον
ὄθομαι καὶ ὀθέω· ἀντὶ τοῦ ἐπιστρέφομαι ποιοῦ.
ὅθι· ὅπου ἐστὶ τὸ ἄρθρον· καὶ κατ᾽ ἐπέκτασιν
ὅθι· ὅθι.

τὸ ο μετὰ τοῦ ἰῶτα

οἰσοφάγος· ὁ λαιμός· ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ κομίζω· οἶνος·
ὁ θάνατος· οἶκτος· ὁ ἔλεος· οἶδε· ἀντὶ τοῦ οὖν τοι·
ὄϊες· πρόβατα· οἰκουρός· ὁ φρουρῶν τὸν οἶκον·
οἰκότριψ· οἰκογενὴς δοῦλος· οἴκτιστος· ἐλεεινός·
οἰκτρός· ἐλεεινός· οἰκέτης· ὁ δοῦλος· οἰνόφλυξ·
μέθυσος· οἰνοχόος· πιγκέρνης· οἶος· μόνος· οἰ-
στρός· φορητὸς ἀβάστακτος· οἰστρος· ἐρεθισμός·
πύρωσις· οἰστροπλῆγα· τὴν μανίᾳ πεπληγότα·
οἰωνόβρωτος· ὑπὸ ὀρνέων καταβρωθείς· οἰωνοί· πτη-
νὰ ὄρνεα· οἰωνοὶ δὲ οἱ ἀμείψιοι· οἰωνοσκόπος· ὁ ὀρ-
νεοσκόπος μάντης· ὄϊς καὶ οἶς, τὸ πρόβατον·
οἴκακος· ὁ οἶκος· οἰκιακὸς δὲ ὁ ἐν τῷ οἴκῳ, ἰῶτα.
οἰνόφλυξ· ὁ γὰρ τὸν οἶνον ...ων· φλόγα γὰρ τὸ ὀρμῶν
ἔχει πρὸς τί.

οἱ γὰρ ἐπὶ τῷ ζῶον ὑπὸ πάρον ... [illegible]
λίαν· βομβοῦν ἐν τῷ ... [illegible] τὸ ζῶον· ...
... [illegible] ζῶον ἐν τῇ
... τῶν ... καὶ βομβεῖν περὶ ... [illegible]
... [illegible] τὰ ζῶα ... περὶ ... [illegible]

οἰωνός· ὅτι ... παρὰ τὸ οἴω τὸ μονῶ, ἢ παρὰ ... οἰωνός· φα-
σὶ γὰρ ... ὅτι χωρὶς μάχης ... πέφυκασι πολλάκις π...
... θερμασίας καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων· οἴακ-
ες ... ... θηρίων ἠρτημένα ξυλάρια τοῖς
πηδαλίοις δι' ὧν περιάγεται τὰ πηδάλια ἤτοι τὰ αὐχένια
... μένων· οἶμος· ὁδός· οἰστός· τὸ βέλος:-
Οἰδήματα· φλεγμοναί. οἴησις· ὁ τῦφος κενοδοξία. οἰμωγαί·
θρῆνοι. οἶμος· ὁδός. οἰνοφλυγία· ἡ μέθη. οἶσχη· ...
... τέλος. οἰσία· ... ὄρθρου· καὶ οἰσύϊνα ... ,
συκομοραίαις. οἰταία· ἐξοχή. οἰκονομία· κυρίως
μετὰ θεοῦ συγκατάβασις.
Οἰζυρότερον· ταλαιπωρότερον· παρὰ Ὁμήρῳ δὲ μᾶλλον
... ὀδυρῶ. οἴδημα· ὄγκωμα. οἶδμα· κῦμα· ἀπὸ τοῦ οἰ-
δῶ τὸ ἐξογκῶ. οἰκόπεδον· ἔρημον κατάστημα. οἰκου-
... ῥυπαρόν. οἴφιον· μέτρον τι. οἰκονομικόν·
πράγματα οὐ πάντως ὁ φθέγγεται γίνεσθαι· γινόμενον δὲ
διασπορίαν ὡς Παῦλος περιέτεμε τὸν Τιμόθεον·
οἷον· μέγα θαυμαστὸν ὁποῖον. οἴκημα· ἡ ὕπαρξις.
ἡ οἰκονομίας ἐπὶ ἀρχῆς, ὁ κενόδοξος. οἶμα· ἡ ὁρμή.
Οἰακοστροφεῖ· κυβερνᾷ. οἴεται· νομίζει. οἴδαμεν· γινώσκομεν.
οἴεσθαι· ὑπονοεῖν ὑπολαμβάνειν. οἴει· νομίζεις. οἴο-
μαι· νομίζω ὑπολαμβάνω. οἰόμεθα· νομίζομεν
ὑπολαμβάνομεν. οἴω· τὸ μονῶ. οἰστράσας· ποθήσας.
οἰστρ· κομιστ. οἴχεται· πορεύεται φθείρεται. οἰωνίζεται·
ἀπὸ ὀρνέων τὸ μέλλον στοχάζεται. οἰστρηλατούμενοι·
πυρούμενοι. οἰσάμενος· ὑπολαβών. οἰσάμενον·
δολομήχανον, πόρρω που διέτριβον. οἶδα· γινώσκω.
οἰμώζειν· θρηνεῖν· παρὰ τὸ οἴμοι θρηνητικόν:-

Ὅσια· καθαρὰ πορ· οἱ καθαρ(οί) ... (ἐρ.) οἰκον· οἰκον(όμοι)· οἰκον
οἰκονομικῶς ἐπὶ τοῦ Χ(ριστο)ῦ, κατὰ τὴν ... λέγε-
σθαι πρόσωπον· τουτέστιν ... χάριν τῆς οἰκονομίας
ὡς ὅταν λέγομεν· οἰκονομικῶς ἐθήλασε· (ἐρ.) ...
ἐπίασε· καὶ ηὔξησε· καὶ ἐκοιμήθη. (ἀπ.) ὃ ... ἐπείνησε·
(ἀπ.) ἐδίψησε· τουτέστι κατὰ τὴν φύσιν τῆς σαρκὸς ...
τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ. λέγομεν πάλιν οἰκονομικῶς,
καὶ ὅτε εἶπεν γὰρ πράγματος οὐ πάντως ὁ φίλον γενέσθαι
γίνεται δὲ διὰ συγκατάβασιν καὶ σκοπὸν ... περὶ
ὡς ὅταν Παῦλος περιέτεμε τὸν Τιμόθεον, βουλόμενος
ἐπὶ ... Ἰουδαίους· διὸ καὶ συνήγειρεν ἑαυτὸν
καὶ ἡ περιτομὴ δὲ τοῦ Χ(ριστο)ῦ κατ' αὐτοῦ τὸν τρόπον
γέγονεν οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ φανῇ καταλύων τὸν νό-
μον· ἔφη δὲ πάλιν οἰκονομικόν, ὅταν ἦλθεν ... τὴν
συγκ... ἀπὸ προνοίας ..., (ἐρ.) ... ἤραμεν αὐτὴν
καὶ ὅταν ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς νυκτὸς περιπατ-
ῶν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, διά τινας οἰκονομίας ἀπὸ κρύ-
φους· οἷον ... ἀφέντες τὸ κατ' αὐτοὺς τοῦ
τρόπου ... τὸ οἰκονομικῶς, τὸ ὡς ἐν φαντασίᾳ
καὶ δοκήσει γινόμενον λέγουσιν· οἱ ... οἱ ...
οἱ ... ἐλεήμονες· οἱ ... ἐρήμου· οἱ ...
ὅπου· οἱ ... .

τὸ ὁ κεφάλαιον κ

Ὁ ...· ... ὁ κρίδας· ...· ὁ ...
ὁ ...· ὁ ...· τὸ σέλινον· ὁ ...
... προσγόμενος ἄρτος· ὁ ...
τὸν ὀφθαλμὸν καλοῦσιν οἱ ...· ὁ ...
...· ὁ ...· οἷον ... καὶ ...
(ἐρ.) ... τοῦ ..., ὁ ...

Ὀκλαδὶς· ποὺς ἐκλι(νόμενος)· ἔστι δὲ δίφρος ὀκλαδίας· ὀκλαδίας· ὁ κλαστὸς
καὶ ἀνάκλιτος· ὀκλάσις καὶ ὀκλασίαι κ(αὶ)· ὀκλάζω· πότερος· ὁ
κρυόεσσα· φρικτὴ καὶ σκοτεινὴ χαλεπή.
Ὀκύϊον ἐπποῖον· ὀκτάκνημα· ὀκτάρραβδα· κνῆμαι
γὰρ αἱ ἐν τοῖς τῶν τροχῶν ῥάβδοι.
Ὀκέλλω· προσπελάζω· ὀκλάζω· χωλαίνω· γόνυ κάμ-
πτεται· ὀκνῶ· δειλιῶ, δέδοικα· καὶ κνήθω· ὄκνος·
ἀπὸ τοῦ ὄπος.

22222 τὸ ο μετὰ τοῦ λ :

Ὄλβιος· πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος· ὁ ἐν μη-
δενὶ ἐνδεὴς ὤν· οἷον ὁ οὐλίοις τις ὤν· οὖλον γὰρ τὸ ὑ-
γιές· ἢ παρὰ τὸ ὅλως ὅ ἐστιν ὁλόκληρος
καὶ τέλειος· τοῦτο παρὰ τὸ ὅλος πλ(εονασμῷ) τοῦ β· ὄλβος.
ὀλετῆρες· φονεῖς ἀφανισταί· ὀλιγόπορος· ἀσθενὴς καὶ
κρόταφος· παρὰ τὴν ὀδὸν ... τὴν φροντίδα
τοῦ δὲ ὀλίγον καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδαμῶς· ὀλιγοδεής· ὁ ὀ-
λίγου χρῄζων· ὄλμος· ἐν ᾧ πτίσσουσι τὰς κρι-
θάς, καὶ τὰ παχύτερα τῶν λευκεψικῶν καταλεί-
ουσι· τὸ δὲ τύπον τὰς κριθάς, ὑπερος λέγεται.
ὅ ἐστιν ἰγδοκόπανον· ὀλιγοδαίμων· ἐπὶ κλητικῆς·
ἀντὶ τοῦ ὦ ἀτυχέστατε τοῦ πλούτου· ὀλοφυρμός·
κοπετὸς θρῆνος· ὀλολυγμός· θρῆνος μετὰ κραυ-
γῆς· ὀλυμπιονίκης· ἐν παλαίσμασι γενναιότατος·
ὁ ὀλυμπικὸς καὶ ταῖς ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσιν
οὕτως ἐκαλεῖτο· ὀλύμπιος· ὁ θεῖος θαυμαστός·
ὀλύμπιος· ὁ θεῖος· ἀπὸ τοῦ ὀλολαμπὴς εἶναι·
ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον· ὀλίζονες· οἱ ὀλί-
γοι· ὀλιγογνώμων· ὁ ὀλιγόπορος· ὀλκόν· ἰσχυρὸν τὸ μό-
ὁ λέσιος· κ(αὶ)

ὀλεσίοικος· ἀπὸ τοῦ ὄλλω τὸ φθείρω· ὀλκαδὸς· π
Ὀλοή· κ(αὶ) ἐλευθερία· ὀλκάδες· πλοῖα· ὀλέκρανες·
ἀγκῶνες καὶ πήχεις· ὄλυραι· κ(αὶ) ζειαί· ἐστὶ δὲ εἶδος
σπέρματος· ἄλλοι δὲ καρυτόμους γράφουσιν· ὀλ-
ζῶμαι· τραχῆαι· ὄλυνθος· κ(αὶ) ὠμὸν σῦκον· καὶ
πολέμιος ὄνομα· ὀλέτειραι· ἀπὸ τοῦ ὄλλω· ὀλιγαρ-
κία· ὀλιγοδεΐα ἐπὶ τῆς ἐνδείας· ὀλιγοδρανέε(ς)
ὑπὸ τοῦ φόβου, δηλ(ονότι)· ὀλότης· περὶ οὗ ὅμηρος ἐστὶ δὲ ἡ
αὐτῆς γνωρίζουσα· ὀλιγαρτία· κ(αὶ) τοῦ σίτου ἔνδεια·
Ὀλοκαρπούμενον· ὅλον προσφερόμενον· ὀλλάρια·
τὰ χυτρόπωλια· ἔνθα πιπράσκουσι χύτρας
ἤτοι τὰ τζουκάλια· ὀλίγα ἄττα· ὀλίγα τινά·
ὀλοφώϊον· τὸ ὀλέθριον τὸ χαλεπόν· παρὰ τὸ τοὺς
φῶτας ὀλλύειν· ὀλολύγιον·
ὀλίγου δεῖν· μικροῦ δεῖν· σχεδὸν συντόμως· ὀλοόν·
τὸ ὀλέθριον· ὀλεσίκαρπον·
Ὀλιγαρχούμενοι· ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ
εἰσὶ πολιτεῖαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρα-
τία· ὀλέκει· φονεύει· ὀλισθαίνει· ἐμπίπτει· ὀλλύει·
φθείρει· ὀλλύω· φθείρω· ὀλοφύρεται· ἀποδύρεται·
ὀλέκεσθαι· τὸ ἐπιστρόφως καὶ ἐρρωμένως ὁ τῆς
αὐτοῖς ἐπιστρέφεσθαι· ὀλοφυρόμενος· ἀποδυρό-
μενος· ἀποδυρόμενος κλαίων θρηνῶν· κυρίως
δὲ τὸ μετὰ τίλμου τῶν τριχῶν κλαίειν ἐπί τινι πάθει·
ὀλωλαμένην· ἀπολωλαμένην ἀπεθαμμένην· ὀλιγοδρα-
νέων· ὀλιγοϊσχύων· ὀλιγηπελέων· ὀλιγοϊσχύων·
ὀλκαί· ὀλκεστῆς· ὀλολύζω· θρηνῶ· ὀλόμενος· ἀπο-
λόμενος· ὄλωλα· ἀπόλωλα·

Ὁλοσχερῶς· τελείως ἐξ ὁλοκλήρου. ὅλως ὅ φησι Ματθαῖος. ὁλ-
σοφισμός.

τὸ ο μετὰ τοῦ μ

Ὁμαίμων· γνήσιος ἀδελφός. ὁμέστιος· σύνοικος. ὁμόοικ(ος)·
συγκάτοικος. ὁμῆλιξ· ὁ τῆς αὐτῆς ἡλικίας. ὁμογνώμ(ων)·
συγγνώμων. ὁμοδίαιτος· ὁ ὁμοτράπεζος. ὅμαδος· ὁ
θόρυβος. ὁμαίχμιος. ὁμέσος. ὁμόγνιος· ὁ ἀδελφὸς
καὶ ὁ γνήσιος συγγενής. ὄμφαξ· ἡ ὠμὴ σταφυλή. οἷον
μὴ ὠμὸς ὄμφαξ τις ὢν καὶ συνεκπ(έσῃ) ὁ φαξ. ὅμορος· ὁ πλη(σίον)
σιόχωρος. ὁμόθυμος. ὁμόφρων. ὁμορόφιος· ὁ ὁμό-
σκηνος. ὁ ὁμόφετος. ὁμοφυής. ὁ ὁμογενής. ὁμόσιτος.
ὁ ὁμοδίαιτος. ὁμόδουλος· ὁ σύνδουλος. ὁμοσπόνδιος.
ὁμοφίλως. ὅμιλος· τὸ ἄθροισμα. ὁ ὄχλος· τὸ πλῆθ(ος).
ὁμοκλαλεῖ. ὁμοαυλαλεῖ. ὅμοροι· ὡς λαλεῖ γάρ τινων
αὐλαλεῖ οἱ δωριεῖς λέγουσιν. ὁμορόφιος. ὁμότιμος.
ὁμοκρίνεται ἐθνικόν. ὁμοούσιος· ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ἑτέρου
καὶ μείζονος οὐσίας ὑπάρχων:-

Ὁμήγυρις· συνάθροισμα. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀγείρεσθαι καὶ συνα-
θροίζεσθαι. ὀμίχλη· σκότος ἀορασία καὶ παχὺς ἀήρ.
ὁμοφροσύνη· καὶ ὁμόνοια. ὀμφή· θεία φωνὴ καὶ ὁ μα(ρτυ)-
ρος. ὄμιχλος. καὶ οὐρησις. ὁμοκλή· καὶ ἀπειλή. ὁ κηρ(ύσσων)
καὶ τοῦ ὁμείρου· καὶ ἡ συναλλαγὴ καὶ ἡ ἀντιπρόσοψις.
ὁμοπνοια· καὶ ὁμόπνοια. ὁμηλικιώτης· καὶ ὁ ὁμῆλιξ:-

Ὁμοούσιον· τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἴσον ἀπα-
ραλλάκτως ὑπάρχον. ὥσπερ ἄνθρωπος ἀνθρώπου. καὶ ἄγγελος
ἀγγέλου. καὶ θεὸς θεοῦ ζώου. καὶ φῶς ἐκ φωτός. ἐν διαφόροις
μὲν ὑποστάσεσιν, ἐν μιᾷ δὲ οὐσίᾳ ὄντα. ὁμο-
ούσιον δὲ λέγεται, ὅτι οὐσίαν μίαν καὶ δύναμιν κέκτη(ται).

τῶν ταχέως δὲ φέρεται. Περὶ ὁμοουσίου. ὁμοούσιον· συγγενὲς
ὁμογενές, ὁμοφυές, καὶ ὁμόφυλον. καὶ ὁμοούσιον μέν ἐστι
τὸ τῷ ἑτέρῳ δυνάμει ἐν τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ ἔλαττον· οἷον λίθος
σαθρός, καὶ λίθος ἀκρότομος· ξύλον φοίνικος, καὶ
ξύλον ἐβέλινον· σὰρξ ἰχθύος καὶ σὰρξ καμήλου.
ἑτεροούσιον δέ ἐστι, τὸ κατὰ πάντα πρόσωπον τοῦ ἑτέρου
ἀνόμοιον· ὥσπερ πῦρ καὶ ὕδωρ. καὶ ἄνθρωπος καὶ ἄγγελος. καὶ
πηλὸς καὶ ἥλιος. πρὸς χλόην· ὀκνηρά· τὰ ἐν μὲν κοιν
φέρειν δὲ διδόμενα ἐν μέχυραι· ὁμώνυμα· ὁμώνυμα
λέγεται, ὧν ὄνομα μὲν κοινόν· ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος
τῆς οὐσίας, ἕτερος· οἷον, οἱ σίκυμοι καὶ θὲ ἐν σίκυ-
μες, ὁμώνυμοι. ἀμφοῖν καὶ ὅσον οὖν φέρεται τὸ κατὰ τοὔνομα
ὁ γὰρ λόγος ὁ σημαινόμενος ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἕτερος
ἄλλος γὰρ ὁ καμαρίτης σίκυον καὶ ἕτερος διαφορᾶς. συνώνυμα
ὅλη λόγου τινός. οὐδὲν δὲ ἀδύνατον τὰ αὐτὰ κατ' ἄλλο καὶ
ἄλλο καὶ κατὰ τὸ αὐτό. συνώνυμον ὄνομα ἐστι, τὸ
κατὰ πολλῶν ὁμωνύμως τιθέμενον· οἷον αὐτὸ τῶν
κυρίων, ὡς Θωμᾶς ὁ Λευκαῖος καὶ Θωμᾶς ὁ Δίδυμος.
ἐπὶ δὲ προσηγορικῶν, ὡς κύων θαλάσσιος· καὶ κύων
χερσαῖος. ὁμοιοειδῆ· ταῦτα καὶ ἄλλοις καὶ τὸ ὅλον ὁμώ-
νυμα λέγονται. ὁμοούσιον, τὸ ταυτὸν κατὰ τὸ
ὑποκείμενον καὶ τὸ μηδαμῶς Περὶ ἀπαραλλάκτου
ἐνδεὲς τοῦ ἑτέρου. καὶ τὸ ἀπαράλλακτον κατὰ τὴν οὐσίαν.
ὁμοῦ ὑπόστατον· τὸ φέρον καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν
ἀλλ' ὡς συντεθειμένον. διαφορὰ δὲ τὸ αὐτὸ κατ' οὐσίαν
τυγχάνον· ὡς ἐπὶ ψυχῆς ἔχει καὶ σώματος. καὶ τὸ ἐν ἄλλ-
ὅσα φύσεως ἑτερότητι διαφέρονται καθ' ὑπόστασιν κοι-
νῶς. ὁμοιοειδῆ· οὗ τὸ μέρος τῷ ὅλῳ ὁμοιοῦται. ὁμο-

τὸ λ...

τὸ σῶον τῇ ψυχῇ. ὁ κακὸς τὸ λογισμῷ κακοτεχνῶν εὐμορφίαι· ὁ κακοσ-
κοπεῖ· ὑφεστῶτων τι κακὸν μάταια· οἷον ἡλίου σελήνης
ἄστρων· θηρίων· ὀκνοργίαι· ὁ κακομόρων ὅ κακίαν μοναχί-
ὁ κακομυκὸν δὲ, κακία.

Ὀ ξυχειλοῦς· ὑπὸ τὸ κατὰ ταχέως· ὁ ὀξυτάτη· ἀκολουθῆς·
ὁ κορίζεσθαι· ἐκκορίζεσθαι· ὁ κακὴ· ὁ κεμύσω· ὁ κὰ λέθω
ὠθομαστρέφεται· ὁ κρόσαι· ὁ κεμύαι· ὁ κακρήσας· βρέξ
ὀκκαρίζω· ὁ ἐπὶ ἐμέτου ποσὶ ἰῶνται· ὁ κνήσαι· ἀγγελίας
ποιήσας· ὁ κνρίσαι δὲ ταὐτοῦ ὁ κνίρου ἐπιτήρη, ἰῶνται
ὁ κνηροῦ· περὶ ἰδίας λόγων λαλῶ· ὁ κακοκελήσας· ἀπελή-
σας· ὁ κκοροῦ· ἐγεγονῶ· ἐγεγονῶ· ὁ κνέρχονσιν· ἀπομανθῇ
ὁ κκοσκοσμένος· ὁ κακοκόσ· ὁ κεκοκέναι· καὶ ἱερὸν
κακία· ὁ κρόσας δὲ, ταῦτό ὁ κεκρα· ὁ κεφακίζω καὶ ὁ
φαλαῖος ἐπὶ παρεξ.

Ὀ ξὸς· ἀντὶ τοῦ ὁ κακοῦ· ὁ κεχλαδόν· ὁ καὶ κακὸν κατὰ τάξιν·
ὁ κακὸς· ὁ κεκοιος.

τοῦ ο̅ μετὰ τοῦ ν̅:

Ὀνησιφόρος· κυρίως καὶ ὁ ὠφέλειαν φέρων· ὀνομαστὶ· ὁ πρὸς
βροντὴν ὁ ἐμβόθζος· ὀνοματοποιούμενοι· ἤτοι κακῶν
ὀνομάτων· ἐπὶ δὲ ἑνὸς σώματος· ὀνώρατος·
ὀνόριος καὶ ὀνόριχος, κυρίως ὀνόματα· ὄναγροι· ζῶα
κατάξηρα καὶ διψώδη· ὀνησίστιος· ὅ ὀνηλάτης·
ὀνήσιμος· κυρίως καὶ ὁ ὠφέλιμος· ὄναγρος· παρὰ τὸ ὄνου
τὸ ὠφελοῦ, ὄναγρος· ὡς ἐπὶ πολὺ ἄγριος· ἀγριωτέ-
ρος· κατὰ τὸν ἄγρον.

Ὀ νησεῖς· καὶ ὠφέλειαν· ὀνήσεις δὲ καὶ φέρεσθαι, κακία· ὀνθος·
καὶ κόπρος τῶν βοῶν· ὄνος· παρὰ τὴν ὄνησιν τὴν
ἐξ αὐτῆς γινομένην ἐν τοῖς ἔργοις· ὀντοσοῖς· καὶ αὐχήσ.

ὀνῆσαι. καὶ ἰδέαι τοῦ ὀνόματος [illegible] πόθος, ἀπὸ τοῦ [illegible]. καὶ παρέχουσα
ὠφέλειαν. ὀνήσεται· [illegible] ὀνόματα καὶ πάντα τὰ ὠ-
φελοῦντα.
Ὀνείδη· χλευάσματα· ὀνειδίζεται· τὰ αἰσχρὰ κατὰ [illegible]. ὄνειαρ· τὸ
ὄφελος. ὄνομα· τὸ ἐκ [illegible] τοῦ [illegible]
τῶν καὶ πραγμάτων κοινὴν ἢ ἰδίαν οὐσίαν σημαῖνον
σῶμα μὲν οἷον λίθος· πράγματι δέ, οἷον παιδεία.
παρέπεται δὲ τῷ ὀνόματι πέντε· γένη· εἴδη· σχή-
ματα· ἀριθμοί· πτώσεις· διότι καὶ πέλει καὶ ἀρ[illegible]
κατὰ μόνον ματων στοιχεῖα πέντε· ν̄· ξ̄· ρ̄· σ̄· ψ.
ὀνίδιον· τὸ ἀσδούριον· ὄνειον· τὸ πρὸς ἐν [illegible] οἷον μοι.
ὀνειαι κρέαι. ὄν· πρᾶγμα αὐθυπόστατον καὶ ἐνυπό-
στατον· τὸ δὲ ἐνυπόστατον ἐν τῷ αὐθυποστάτῳ μονὰς ται, τὸ ἐν
ἐπ[illegible] ψέχον τὸ [illegible]μαι.
Ὄναιντο· ὠφεληθεῖεν. ὄνειρος πολλαῖς φαντασίαις [illegible]
ὀνειρο[illegible]πολέπης· ὀνίναιτο· ὠφεληθείη. ὀνίναι· ὠ-
φελῆσαι. καὶ ὀνίνημι· ὄνομαι· καὶ ὄναιο. ὀνειρο-
πτῶν· ὀνειροπολέπης· ὀνειδιῶ.
Ὄντως· ἀληθῶς. ὀνομαστί· ἐξ ὀνόματος.
2222 τὸ ο̄ μετὰ τοῦ ξ̄ :
Ὀξυδερκής· ὁ ὀξέως βλέπων· δέρκω γὰρ τὸ βλέπω.
ὀξύς· γοργός. ὀξύρριγχος· ὄρνις. ὀξυήκοος· ὁ ὀξέως ἀ-
κούων. ὁ ὀξυπέτερος· ὁ ταχέως βλέπων. ὀξύρρο-
πος· ταχέως καταστρεπόμενος. ὀξυβελής. ὀξοαφρ.
καὶ ὀξαοθρης. κύρια ὀνόματα.
Ὀξυχολία· ὀξύτης καρδίας παραυτίκα ὀργιζομένου
λυπῆσαι τὸν κακῶς [illegible]. ὀξεῖα· ποιότης συλλα-
βῆς ἀνημμένον ἔχουσα φθόγγον· ὠνόμασται δὲ ὀξεῖα
ἐκ μεταφορᾶς

τοὺς μόξεως μὴ δὲ ὁρατῶν· κ(αὶ) δι' αὐτὸν τοῦ θεοῦ ἥλοις αἰ-
μάξαι· ὁ θυσ(ίαν) δρᾶξαι· ὁ θυσ(ίαν) δρ(ᾶ)κίας δέ, ἰῶτα
Ὀθυρρέπτον· τὸ θεῶς ῥέπον· ὄζος· τὸ παρήκει ῥῖν
ἐξ ὅσου δ' ἐόμενον ἀπὸ ταῦ μακροῦ, λέγ(εται)· ὀξὺ ὑπέρμορον· ὄζος
παρὰ τὸ ἀχὼ τὸ πάχος· καὶ ταχὺς τάχος, οὕτως
καὶ παρὰ τὸ ὄζω ὄζος· τοῦ γὰρ ἐμφιδόμου θυ κατὰ βεια
κωστοιμος·

τοῦ ο μετὰ τοῦ π

Ὀπαδός· ὁ ἀκόλουθος. ὀπάονας· δούλους. ὀπλότερος·
μεσότοξος. ὀπαόμενος· ἀκολουθῶν. ὀπυίοις· κ(αὶ) [illegible]. ὀπικοί· ἔθνη.
Ὀπασίας· δόσις· ἀπαρχή. ὀπή· ἢ τρύπα. ὀπλή· κ(αὶ) π-
κτηνῶν ὁ ὄνυξ. ὀπτός· [illegible]. ὀπιαθὲν [illegible] πόσιος κ(αὶ)
ἐπιγραφή. ὀπισθότονος· ἐναντίον κυρτώσεως(?). ὀπή·
ἢ μυκτήριος. ὀπός· τὸ ἀποδοῖον(?). ὀπικία· χώρα. ὀπλέ-
ον· τὸ μὴ πλέον. κ(αὶ) γονιστοῦ μονύχων.
Ὀπωροφυλάκιον· ἐν ᾧ κῆποι ὀπωροφυλάσσεται. ὀπιμεῖα·
τὰ λάφυρα. ὀπαρξον· μακρόθεν κ(αὶ) ὀφουρμος. ὀπι-
λέτην· ἱερὸν ἀνάθημα ἐσ. ὅπλα· παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὐ-
ξω, ὄφλα καὶ ὅπλα.
Ὀπυίω· γαμῶ. ὀπωσπα· ἀδόν· ὠπτὸς ἀπὸ μὴ δὲ κ(αὶ) [illegible]
σιωπηλικοῦ, ταῦ δὲ ὡς μεγάλα καὶ δ(ιὰ) [illegible]. ὀπάζω· παρέ-
χω. ὀπταμόμενος· ἐκλέπτων. ὁ ποταμὸς ὠπτημέ-
νος δὲ λέγεται.

τοῦ ο μετὰ τοῦ ρ

Ὀρρός· ὁ ὄρδαρος· καὶ λέγεται τοῦ ὀρέως. ὀρεωκόμος· ὁ ἐπὶ
τῶν ὀρέων ἄρδαρος. καὶ λέγεται τοῦ ὀρέως· ὀρεωκόμος· ὁ ἐπὶ
μεληνητὴς τῶν ἡμιόνων κ(αὶ) τῶν ὀρδάρων. ὀρμίσκος·
ὁ ποριδόρασος κ(αὶ) τοιόπορις ... τραχήλιος κόσμος. ὀρμαθ(ός)·
τὸ πλῆθος κ(αὶ) τάξις. ὄρπηξ· ὁ κλάδος. καὶ λέγεται ὀρ-
πικός.

ὀρυμαγδός· θόρυβος· ταραχή. ὄρχαμος· ὁ ἡγεμών.
ὅρκος· παράληψις τοῦ θεοῦ ἐπὶ πίστιν τοῦ λεγομένου
ἢ πραττομένου. ὄροβος· εἶδος κριθῆς. ὀρταλίχ-
νεοσσός. ὄρχατος· ἡ ἐπὶ στίχον φυτεία· στίχος δένδρων
[illegible] λέγεται. ὅρος· λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς
ὑποκειμένης οὐσίας τῷ πράγματι· ἢ δηλωτικὸς
τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὅροι δὲ
λέγονται, ὥσπερ ὅροι καὶ ὁ φ[illegible] τῶν πραγμάτων
τυγχάνοντες· καὶ ὡς ὁρίζοντες ἤτοι περιλαμβάνοντες
τὸ σημαινόμενον τοῦ ὀνόματος δηλώσειν· οἷον ἄνθρωπος
λεγόμενον ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν οὐσία ἐκ σαρκὸς καὶ ψυχῆς
[illegible] καὶ αἵματος καὶ ἐκ τῶν [illegible] λεγομένων [illegible]
ζόμενος [illegible] τοῦ ὀρυλλομένου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος
ζῶόν ἐστι λογικὸν θνητόν· νοῦ καὶ ἐπιστήμης δε-
κτικόν. ὅρος τῶν ὅρων ἐστίν, ὁ πάντα τὰ λαμβανόμενα ὁρίζων·
αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ὁριζόμενος· ὅς ἐστι μόνος ὅρος
τῶν ὅρων θεός. ἀόριστον ἐστί, τὸ κατ' οὐσίαν θεός. δι-
ωρισμένον ἐστί, τὸ μὴ καθόλου περιγραφόμενον· ἀλλ' ἐκ
μέρους· οἷον τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ. τριάς ἐστιν ἐν μόνοις
ἀμφόριστος καὶ ἀόριστος θεός· καὶ ἄγγελος καὶ ψυχή· μό-
νων τῷ θεῷ περιγραφόμενα κατ' οὐσίαν. λοιπὸν ὁ καὶ
[illegible] πρὸς τὸν ἐναντίας, οὕτως λέγει· τὸ ὅρος
καὶ τί τὸ ἀόριστον· καὶ τί τὸ διωρισμένον· καὶ τί τὸ ἀ-
όριστον. ἀόριστον δέ ἐστι, τὸ ψηλαφώμενον καὶ φθειρόμενον·
οἷον ὁ ἄρτος, καὶ τὰ ὅμοια· ὁριζόμενον ἐστίν, ἀφ' ὑποστά-
τος φάσεις. ἀόριστον δέ ἐστι, τὸ μόνον ἄκτιστον θεός.
διωρισμένον δέ, τὸ κτιστόν· ἀόρατον· ἄγγελος ψυχή·
δαίμων. ὀρθραῖος· ὁ ἐν τῷ ὄρθρῳ ἐγειρόμενος. ὀρθόδοξος
ὀρθοδοξία. [illegible]

[illegible] θυ καὶ κ[illegible] ἐπέληψις· ἢ [illegible]
[illegible] μάλιστα θυμός· ἢ δοξαστικὸν τὸν ἐν [illegible] καθάπερ
[illegible] ὄρεξις πληρουμένων καὶ [illegible] χειρῶν· ὀρμαίνει
[illegible] γνωσις· ὀρφνή· ἡ γαλῆ· ὀρφνή· ἡ σκοτεινὴ νύξ
[illegible] μαι· ὀρσομενίσ· τὸ ἀγριέλαιον· ὄρεξις· ἐπι
θυμία ἢ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς κίνησις
ὀργή· ὁ τρόπος· ὀργή· θυμὸς ἐ[illegible]:-

ἀρχ(ὴ) τοῦ Ὄργια· τὰ ἱερὰ μυστήρια καὶ ὀργεῶνες οἱ θύται·
ὄρκιον· σκῆπτρον καὶ θοῦ [illegible] ὀρίγανον· βοτάνη·
ὄρειον· ἀντὶ τοῦ [illegible] φασίς· ὀρφανίσιον· τόπος·
ὀρθοπύγιον· ὀρθὸν πρέπον· ὀρθονόμος· ὀρθεῖ
ον· τὸ ὄρθριον· ὀρ[illegible]

Ὀρορέχαται· ἐκτετάνται· ὀρέγεσθαι· ἐπιθυμεῖν· ὀρέγω·
παρέχω· ὀρίζει· ἵστησιν ὅρον δίδωσιν· ὀριγνᾶται·
ἐπιθυμεῖ· ὀριγνώμενος· ἐπιθυμῶν· ὄρος· ὁ ὁρο
θέτης· ὀρίνεται· διεγείρεται· ὀρρωδεῖ· φοβεῖται· ὀ
ρύω· τὸ ὀρύσσω· ὀρωρε· διεγήγερται ἢ ἐπεθύμησε·
ὀρεχθεῖν· διεγείρεσθαι· τὸ ὀρεῖν· ἀντὶ τοῦ ὀρῶν· οὕτως
πλούταρχος· ὀρθεῖ· διεγείρεται· ὀρόμενος· διε
γειρόμενος· ὀρκωμοτεῖ· ὀρκωμοσία· ὁ λα
κεῖ κερα· ὀρκισμένος· ὁ προθυμούμενος· καὶ κρα
τούμενος δὲ μάλα· ὀρόμενος· διεγειρόμενος·
ὀρεσκῷον· ὀρέων ἐπιμελουμένη ἡ ποία ἐκ δαρων· ὁ
ρόωντο· ὁρῶντο· ὀρώμενος· βλεπόμενος·
ὀρωρεχότων· ὀρφάνη· ἀκτικόν· ὀρφὴ· ποιητικόν:-

τὸ ο μετὰ τοῦ σ :-

Ὅς· ἀντὶ τοῦ ὅστις· ὅσιος· ὁ περὶ τὰ θεῖα δίκαιος·
ὅσος· ἀντὶ τοῦ ὅσος οὐδεὶς ἄλλος· τοῦτο δὲ λέγεται καθ
ὑπερβολήν:-

ὄσσον· ὀφθαλμοί· ὄσσαι· ὅμοιαι ...
ὀστέον· μέσον· ὄσσιος· κυρίως· καὶ ὄσσε ...
φθαλμοί· ὄσ ἐρημός· τόπος· ὀστάριον·

Ὀσφύς· τὸ πλησίον τοῦ γλουτοῦ· ὀσφῦς ... ἤ ...
ἡ καμπτήρ· καὶ ὁ μομαι ὅρος· ὀσφύω ἤ θύρα·
ὀσφύϊγξ· ἀλαμπεύδομες· ὄσφρησις καὶ ὀσφρά-
διον, ἐπὶ οὐδετέρου· ὄσ ἐρημή· τόπος· ὀστοῦ
ὀρθόν· ἐπὶ ἐπιρρήματος· ὀσφρησις· ἀθρόος μυ-
λητικὸς διὰ γερισ ... ἀστηκόν·

Ὄσον· πολύπαμυ· ὀσσήτιον· ὀστεῖν· ὀστέ· ὀστῶ·
στρέφον· ὀστοφαγόν· ὀστέα ἐξαλιέων· ὀστεολογῶν· ὀστοῦν
λέγων· καὶ ὀστεολόγος· ἀρσενικόν· ὀστράριον· παρὰ τὸ ὀστ-
ρακώριον καὶ καθυπὸ βιβλιασμὸν, ὀστάριον·

τοῦ ὀ μετὰ τοῦ τ

Ὀτρηροῦ· ταχυσπουδαίος· ὅπλιοι· οἱ ὁπλότεροι·
ὅπλος· ὁ καρτερικὸς ἤ καὶ ὁ μόσχος· ὅτοβος·
ψόφος ἦχος· ὅτεοισιν· οἷς τισίν· ὅτεω· ὧτινι·
ὅτι οἱ· ὅτι αὐτῷ· ὅτριχας· ὁμοιότριχας· ὅτι οὐ·
τὸ τυχόν· ὅτε ἄρα· ὅτι δή·

Ὀτραπά· ἤ καμπτήρα· ὀτροίαι· πόλις·
Ὀτοτύζειν· μοᾶν ἠχεῖν· ὀτρύναι· παροξῦναι·
Ὀτοτοῖ· ἀντὶ τοῦ φεῦ· ὀτραλέως· σπουδαίως

τοῦ ὀ μετὰ τοῦ υ

Οὐδός· κατώφλιον· οὐλαμός· τάξις στρατιωτῶν
συνεστηκυῖα ἐκ κ ἀνδρῶν· οὖλος· ὅλος· οὖς
πεσσαμός· κυρίως· οὐλίξ· ὁ ὀμίσκος· οὖρος· ὁ ἐπι-
τήδειος ἄνεμος· οὐριαχός· ὁ πυθμὴν τοῦ δόρατος·
οὐτιδανικός· ὁ ἀσθενικός· οὐλαπισμός· ὁ οὐρανίσκος·

οὖρος· ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. οὐρίαχος· τὸ ὄπισθεν τοῦ δόρατος.
οὐρανός· σῶμα σφαιρικὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ παντὸς περι-
φορᾷ τὴν κύκλῳ κίνησιν ἔχον. οὐρανὸς· ἀπὸ τοῦ οὖ-
ρον εἶναι φυλακτήριον τῶν πάντων. οὐρανὸς· σῶμα σφαιρι-
κὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ παντὸς περιφορᾷ τὴν κύκλῳ
κίνησιν ἔχον. καὶ περιοχὴ ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων
κτισμάτων. ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῦ, αἵ τε νοεραὶ τῶν ἀγγέλων
δυνάμεις καὶ πάντα τὰ αἰσθητὰ περικλείονται
καὶ περιορίζονται. μόνον δὲ τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον,
ἐστὶ πάντα πληροῦν καὶ πάντα περιέχον καὶ πάν-
τα περιορίζον, ὡς ἐκτὸς πάντων ὂν καὶ πάντα δημι-
ουργῆσαν. οὐτινοσοῦν· οἷον οὐδ᾽ ὁποσοῦν. οὐλος· ὀλιγοτε-
χος. οὐλκαῖοι· ἔθνος. οὐεττορῆγοι· οὐήττιοι· οὐήιοι·
οὐμιγόρδαι· ἐθνικά. οὖννοι· οἱ οὖγγροι.

Οὐλή· ἡ τοῦ τραύματος σύνουλωσις. οὐσία· πρᾶγμα
αὐθύπαρκτον, μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς ὕπαρξιν.
οὐδ[illegible] τὴν [illegible]. οὐλίαν· ὀλεθρίαν.
οὐτήσεις· ἡ τρώσεις. ὀρύξεις· κατορύξεις. οὐρίσεις·
δὲ ἡ τοῦ ἀνέμου πνοή, ἰῶνται. οὐκ ἔδαιμαι· θεαί. οὐ-
δὲν μὴ ἀπάτη· ὑμετέρας ἐξουδενώσεις. οὐσία· ἡ ὕπαρ-
ξις· ἡ πάντων καθ᾽ αὑτὸ ὑφεστῶσ, καὶ μὴ
ἐν ἄλλῳ τὸ εἶναι ἔχον.

Οὔρεα· τὰ ὄρη. ὁ μακρός. οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσα
τε ἠχήεσσα. οὔατα· τὰ ὦτα. οὔθατα· οἱ μαστοί.
οὐδέτερον γένος· ὃ προστάττει κατὰ ἀλήθειαν καὶ ἐ-
μικὴν πτῶσιν ἄρθρον, τὸ τοῦ. οἷον τὸ ξύλον. τὸ βῆμα.
τὸ δένδρον. τὸ ἄλογον. οὐσιῶδες· ὅπερ οὖ μέσως
ἄπορον δέ, φθείρει. ὡς ὁ [illegible] τοῦ [illegible]φικοῦ

:· ὑρεαὶ· παρ' ὄρη· ὁ μακρός.

Οὐλομένην· ὀλεθρίαν. οὐραγῶ· τὸ ἔσχατον τῆς στρατιᾶς ἄγω
οὔ τι τῶν τι προσήκω· οὐ προκερίμης· οὐκ ἐμποδίζουσα
πηγῆς· οὐ διακρίνεται· οὐ καταφθινάσχης· οὐκ ἔτρυξεν· οὐ
κ' ἐφθέγξατο·

Οὐκ ἐδογματίσθην· οὐκ ἐφοβήθης· οὐκ ὤριστο· οὐ φορμίσθης
οὐκ ἐτυφλώθη· οὐκ ἐτραυματίσθη· οὐκ ἐπαχύνθη·
οὐκ ἔφατιν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποφατικῶς· οὐ μὴ πρό-
ωμαι· οὐ παραχωρήσω· οὐ προδώσω· οὐ μή σε ἀνῶ·
ἀντὶ τοῦ οὐ μή σε ἐάσω· οὐριοδρομεῖς· ὁ ἐπιτηδείως
πλέεις. οὐ συνῆκεν· οὐκ ἔμαθεν· οὐτήσας· τρώσας.
οὐ κ' ἂν σὺ μὲν μὴ ζῇς, ὅλως οὐκ ἂν εὕροις· ἀλλ' ἤ τοι οὐ
κ' ὁ μὲν μὴ ζῇ, οὐκ ἄν σε ὀφέλλειν ἐλθεῖν·

Οὐκ ἐπιδεικτικῶς· οὐ θεατρικῶς οὐκ ἐνδόξως· οὐ
κοινῶς· ὁμόντως παντὸς διὰ τοῦτο· οὐ κλεινῶς· ἀντὶ τοῦ
οὐδαμῶς· οὔτι· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· οὐχ ἥκιστα· μάλι-
στα οὐκ ἔλαττον· οὐκί· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· τὸ μὲν οὐχί,
κατ' ἐπέκτασιν ι, κατὰ πλεονασμόν· τὸ δὲ οὐκί, κατὰ
πλεονασμὸν μόνον· αἱ γὰρ ἐπεκτάσεις διὰ δύο γίνονται· καὶ
οὐ διὰ τί· οὐ· οὐχί· οὐκί· οὐαί· χαλαστικὸν ἐπίρρημα
τοῦ μ. ἐναντιωματικόν· ἀντὶ τοῦ οὐκ εὖ· οὐδαμῶς· ἀντὶ
τοῦ φ. τοῦ οὐδαμῶς· οὗ· ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ· τὸν βίον οὗ κατέστρεψε:

Ὀφνίς· κύριον· ὀφίων· πάθος τι· ὀφαταὶ· ἱεραὶ πόλεις· ὀφάρ-
μυχος· ὀφελτήνης· ὀφέλτης· ὀφελίας· κύρια:

Ὀφειλή· τὸ χρέος· ὀφιώδης πέτρα.

Ὀφλήμασι· χρεωστήμασιν· ὀφάδιον· ὀφάλημα· ὀφφί-
κιον καὶ ὀφφικιάλιος.

Ὀφρυόεντος· ὑψηλοῦ· ἐφαμιλλόμαι· ὀφλῶ· χρεωστῶ· καὶ ὀφλισ-
κάνω, ὁμοίως:

ὀφθαλμόν· μικρόν· ὠφθάλμησε, μέγα· ὀφθαλμοί
ὄμματος καὶ ὀφθαλμιᾶσαι· πάσχειν τὸν ὀφθαλμόν·
ὀφρυάζειν· τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν·
Ὄφελον· ἀντὶ τοῦ ὅπως· ὄφελον· ἀντὶ τοῦ εἴθε· ὡς μὲν
ὄφελον δέ, μέγα· ὡς ὄφελον, μικρόν· τὸ ὄφελον
ὅταν παροξύνεται μέγα, ἢ εὐκτικὸν ἔχει ἐκπεραίνειν,
διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· ὡς τό, ὄφελον δ' ἐγένετο
αὐτά· καὶ ὄφελον κατευθυνθήσαν αἱ ὁδοί μου·
ὅταν δὲ ἔχει ἀπαρέμφατον ἐκπεραίνειν, διὰ τοῦ
ω μεγάλου γράφεται· ὡς τὸ ὤφελον ποιῆσαι τόδε· τὸ ὤφελον
ποιῆσαι ἀπαρέμφατον· ἀπαρέμφατον δέ ἐστι, τὸ
μὴ παρεμφαῖνον μηδὲν ἴσως δηλοῦν, μήτε πρόσω-
πα μήτε ἀριθμοὺς μήτε θέλημα ψυχῆς·

τὸ ο μετὰ τοῦ χ

Ὀχετός· ῥύαξ ὁ σωλημάριον· ὄχθοι· αἱ τραχεῖαι καὶ δύσ-
βατοι πέτραι· ὀχετηγός· ὁ ὑδροφόρος ὁ ὑδραγωγός·
ὄχος· τὸ ἅρμα· ὀχανός· ὁ λῶρος τῆς ἀσπίδος·
ὀχεύω· ὁμοίως·
Ὀχετηγίαι καὶ ὀχετεῖαι· κάρδακες· ὀχεῖαι· αἱ μικ-
ὄχθη· κρημνός· ὀχμάσαι· ἀποδέσαι· ὀχεῖ· ὑπερ-
φη· ὀχυροί· ἰσχυραί· ὄχθη· τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ·
ὀχέονται· ἔχονται· παρ' ὄχθας Σαγγάριοιο· παρὰ τὸ ἔχω
ὄχος καὶ τὸ θηκ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ὄχθη· οὕτως
Ἡρόδοτος·
Ὄχημα· ἀνάβασις ἅρματος· ὀχύρωμα· τὸ φρούριον·
ὀχεῖα· τὰ ἅρματα·
Ὀχλάζει· βαστάζει μάχεται· ὀχθήσας· θυμώσας· ὀχλίζω·
μετακινῶ· ὀχλεύμενον· κινούμενον· ὀχούμενος

Ὀχούμενος· ὁ ἐπιβαίνων καὶ καβαλλικ[εύων]·
χημένος δὲ μεγάλ(ως)· ὀχλήσας· δημοπαθήσας·
ἀπὸ τοῦ ὄχλος· ὄχεσφι· ἐν τοῖς ἅρμασιν.

τοῦ ο μετὰ τοῦ ψ

Ὀψαρτυτής· ὁ μάγειρος· ὀψιμαθής· βραδυμαθής·
ὀψοποιός· ὁ μάγειρος.

Ὄψ· ἡ φωνή· ὢψ δὲ ὁ ὀφθαλμός, μέγα· καὶ λεχθὲν ὠπ(ός)·
ὀψοδεῖαι· ἡ ἔκλειψις τῶν ὄψων· ὀψοφάγοι· ὅμοιος·
ὄψις· ὁ χαρακτὴρ τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων ἐξ ὀπ(τικ.)

Ὀψιγέννητα· βραδυγέννητα· ὀψώνια· κέρδη,
χαρίσματα, σιτηρέσια· ὄψον· μέρος τοῦ σώματος·
ὄψον· προσφάγιον· ὀψαρίδιον· τὸ ὀψάριον· ὄψιμον·
βραδυχρόνιον.

Ὄψεσθε· ἐπιθυμοῦσι δεῖν· ὄψει· θεάσῃ· καὶ ὄψεσθαι· ὄψονται·
ὄψονται· ἀντὶ τοῦ σχῶσιν· ἤγουν ἀπολαύσουσιν· ὡς
τό, μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν
ὄψονται.

Ὀψὲ· μόλις, βραδέως· ὀψὲ σαββάτων· ἐσχάτῃ τῇ ἡμέρᾳ·
ἔθος γὰρ ἑβραίοις τὴν ὅλην ἑβδομάδα, σάββατον
καλεῖν.

τοῦ π μετὰ τοῦ ἄλφα

Παγκρατιασταί· ἀθληταὶ δρομεῖς αἱ πύκται· πάγετος·
τὸ ψύχος· ἐκ τοῦ πήγνυσθαι τὸ πηγνύον· παιάν· ὕμνος
ᾀδόμενος ὃς ὁ Ἀπόλλων αὐτοῦ ἀφέσεως λοιμοῦ, κατὰ
τὴν φλυαροκοπίαν τῶν Ἑλλήνων· παιδοτρί-
βης· παιδαγωγὸς ἀλείπτης ἢ τοιόσδε ἐγείρων· παιο-
νες· οἱ Βούλγαροι καὶ γένος λατινικόν· παιδολέτωρ·
παιδοφθόρον· παλαμναῖος· φονεὺς ἢ ἰσχυρός·
ἀπὸ τοῦ τῆς πάλης καὶ τῆς παλάμης.

...ὧν καὶ καρπῶν· παλαίφατ(ον) · παντοδαπῶν·
παντοίων· πανοῦργος· ὁ φρόνιμος καὶ πονηρός· παν-
θυμικὸς· ἰσχυρός· πανώλης· ὁ πανώλεθρος· πανηκόοι·
ἰόλης τῆς καὶ λέβρας· παρθένιος· ὁ δὲ διάσκων ... ὁ ἀπο-
ἐχόμενος τὴν παρθενίαν ἕως τοῦ γάμου· πα-
μμέγαστος· ὁ τῶν παντοίων ἐπιφανέστατος· πα-
θμος· ὁ εὐσεβὴς· παῖς· ὁ παῖς· πανόμιοι· οἱ βουλευταί·
πανώλης· ὁ ὀλέθριος καὶ κακοῦ τοῦ πανώλου· παρφάς·
ὁ φασὶ οὕτω καλούμενος· παρίας δὲ λίθος, ἰῶτα·
παράφορος· μωρὸς καὶ μανικός· καταφωρὸς δὲ καὶ
πάρμοιτας· τὰς ἀγρίας μελίσσας· παραθερμοῦμεν· τὰ
μον ἀγρίαι τὰ ἀσκητήρια· παραπλὴξ· ὁ πα-
ράφρων· παραχαράκτης· ὁ διαφθορεύς· παροι-
κέθηος ἔκλυτος· παραλογιστής· ἀπατεών· πα-
ράφρων· ὁ ἀμόητος ὁ μαινόμενος· παρεγγεγραπτοις·
νόθοις· παρεισάκτοις· ἀλλοτρίοις· παραλογισμοῦ·
ἀπατηλογισμοῦ· παράσιτος· ὁ κόλαξ· παρασάγγας·
ὁδὸς μέτρου περσικοῦ· ὁ ἔχει στάδια λ'· ὁ δὲ σταθμὸς,
ἔχει μίλια κε'· καὶ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶν-
τα· πάροικος· παρεπίδημος· παραλοίας· ὁ τὸν πρα-
τύπτων· ἀλοιᾶν γὰρ τὸ τύπτειν· παχύνοις· τὴν γνῶ-
σιν παχὺς καὶ ἀμόητος· παραβύστω· ἀποκεκρυμμένω·
πάρεδρος· παρακαθήμενος· παλίμβολος·
ἀσύστατος ὁ καταλλήλως εὐπερίτρεπτος· πα-
ναποτμος· ἄθλιος· πανδερκὴς· ὁ τὰ πάντα ὁ-
ρῶν· πανόπτης· πολυόφθαλμος· παρεγγράπτοις·
νόθοις ξένοις· παράσυροι· χαμαί· παράσιτοι·
κόλακες· ἢ φλύαροι· κλοποκόποι· παρεπίδημοι·
διαφοραὶ παροδίτης

παιήων· ὁ τῶν θεῶν ἰατρός. παρθενοπίπης· ὁ τὰς
παρθένους ἀπατῶν. παιδοτρίβαι· γυμνασταί. παρα-
κείμενος· ὁ ἐμπληρούμενος καὶ δηλῶν τὸ παρακεῖ-
σθαι αὐτῷ τὴν συμπλήρωσιν. παρατατικός· ὁ παρ-
ατεινόμενος ὁ ἀπλήρωτος ἢ ὁ παραμένει κοινόν. πάρου-
ροι· παρὰ τὸν οὐρανόν· ὅ ἐστι φυλάσσειν αὐτοῖς. πάρισ-
παρ' ὃ δὲ οἱ κηρυκευόμενος τόποι. πῦρ. πῦρ μὲν ὁ θεὸς κυ-
ρίως λέγεται, ἀναίτιος ὢν ὑπόφασις· γεννητικὴ ἀρ-
μητος. λέγεται δὲ πῦρ, καὶ ὡς παμφάγος τηρῶν, καὶ
ὡς τοὺς ἁγίους παῖδας τηρῶν. διττῶς δὲ λέγεται πῦρ
ὁ θεός· φύσει καὶ χάριτι. φύσει μὲν, τοῦ ἰδίου καὶ μο-
νογενοῦς υἱοῦ. χάριτι δὲ καὶ ἡμῶν· ὡς τὸ ἐγὼ εἶπα
θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. παράδεισος.
Ἐπεὶ δὲ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσε-
ως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον. κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ
καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα
πάσης τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκατασκευάζει
αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον· ἐν ᾧ διαιτώμενος μακα-
ρίαν καὶ πανόλβιον ἕξει ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖ-
ος παράδεισος. θεοῦ χερσὶν ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένος.
Ἐδὲμ δὲ τρυφὴ ἑρμηνεύεται. ἐν τῇ ἀνατολῇ κεί-
πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος· εὔκρατος
δὲ καὶ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περι-
λαμπόμενος· φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν· εὐωδίας
πλήρης· φωτὸς ἔμπλεως· ὥρας ἁπάσης αἰσθη-
τῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν· τὸ μέσον
οἷον τοῦ παραδείσου, αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν· ἕ-
τεροι δὲ νοητόν. πλὴν ἔμοιγε δοκεῖ· ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος
αἰσθητὸς καὶ νοητός

ἀ κλα δὲ δημιούργημα τοιοῦτος καὶ τὸ τῆς ἰδέας ὥσπερ
τέμενος· αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν καὶ δι᾽ ἐπὶ πλὴν
χον τὴν ἔμφασιν· τὸν μὲν σώματι ἐν τῷ αἰσθη-
τῷ τόπῳ χώρῳ ⊙ τὸν παράδεισον καὶ ἄλλως καὶ θεὸς ἔρηται αὐλιζό-
μενος· τὴν δὲ ψυχὴν ἐν μακαρίῳ τόπῳ ⊙ τὸν παράδεισον τῶν πο-
ρι καλλεφόρῳ τρόπον διατρίβων· ἐπὶ ἔχοντα μόνιμον
τὸν ἔμμονον, καὶ αὐτὸν ἔχων ἀλλ᾽ ἐκεῖ τὸν παράδεισον βόλαι·
⊙ τὴν αὐτοῦ παράδοσιν κεκλημένος χάριν· καὶ τοῦ
μόνου γλυκυτάτου καρποῦ τῆς αὐτοῦ θεωρίας ἢ
κατατρυφῶν· οἷα τις ἄγγελος ἄλλος· καὶ πάντως
τρεφόμενος· ὅπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμα-
σαι· ζωῆς γὰρ θανάτου μὲν διάκοσπολυμένης ἢ γλυ-
κύτητος τῆς θείας μεθέξεως τοῖς μὲν ἀπολαμβά-
νουσι γεγενημένοις οὖσιν· ὃ καὶ πᾶν ξύλον ὃ δὴ ἐκάλε-
σεν τοῦ ξύλου φησὶ τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ καρπὸν
σὺ φαγεῖν. αὐτοῖς γὰρ ἔφη τὸ πᾶν ἐν ᾧ καὶ διὰ τοῦ τὸ
πᾶν συμπέφυκε. τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ
γνώσεως ξύλον, ἢ τῆς πολυσχεδοῦς θεωρίας
διάγνωσις οἶς. αὐτὴ δὲ ἔφη, ἢ τῆς οἰκείας φύσεως
ἐπίγνωσις. ἥτις καλὴ μὲν τοῖς τελείοις καὶ
ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβαίως ἔχουσιν ἐξ αὐτῆς, τὴν
τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημιουργοῦσαν τε
μὴ δὲ διὸ οὐ μὴ ἁπτομένοις· διὰ τοῦ ἐκ τοῦ χρόνου
προσεξιν τιμὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακυῖαι θεωρί-
ας· οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι καὶ λιχνοτέροις τὴν
ἔφεσιν· οὐδὲ διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι
διαγνώσεως· καὶ τὸ μή πως παγίως ἐμπεδωθῆναι
τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρείᾳ, ἢ τοῦ οἰκείου κηδεμο-
μίαν

στόματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκει καὶ περισπᾷ. πέφυκ-
ε οὕτως διπλοῦν οἱ καὶ τὸν παράδεισον· ἀληθινῶν
οἱ θεοὶ πρέσβεις παρέδωκαν, ἀπὸ τοῦ τόπου ἀπὸ τοῦ τόπου
διδάξαντες. παλαιὸς ἄνθρωπος· ἡ ἁμαρτία. νέος ἄνθρωπος·
• ἡ ἁγνεία καὶ ἡ ἀρετή. παλινκάπηλος· τὸ αὐτὸ ἀγορά-
ζων καὶ πωλῶν ὁ μεταβόλος. παρθενοπίπης·
ὁ περιβλεπόμενος τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ὄπτω
ὀπτάζω, γίνεται ὀπίπης. ἐν ὠδῇ ξ´, παρθενοπίπ-
Παρὰ φύσιν· ὃ ὁ θεὸς οὐ πεποίηκεν· οἷον ἐστὶν ἡ ἁμαρ-
τία καὶ ὁ θάνατος. παγίς· ἐνέδρα. παιπάλη· ἄλευ-
ρον λεπτόν. παιδεία· ἡ παίδευσις. παιδιὰ δὲ τὸ παίγνι-
ον, ἰῶτα. παλιγγενεσία· τὸ ἐκ δευτέρου γεννηθῆ-
ναι ἢ ἀναπλασθῆναι. παλινῳδία· ἡ προτέρα ᾠδὴ
ἡ ἐναντία ἢ δόγμα τοῖς τρόποις ἀνόμοιον. παλι-
λογία· ἡ ταυτολογία. πάλη· ἡ παλαίστρα. παλλα-
κὴ ἀντὶ τοῦ κοινῆς, δ. παλάθαι· μάζαι συκῶν. παμμή-
τωρ· ἡ γῆ· ἀπὸ τοῦ τρέφειν πάντας. παμφανόωσα· λαμ-
πρά. πανσελήνου· πέμπτης καὶ δεκάτης τῆς σελή-
νης. πανδήμου· δημοσίας. πανδαισία· τρα-
πέζα πολυτελής. παναλκοῦς· ἰσχυρᾶς, γενναίας.
πανοπλία· παντευχία. πάρεσις· ἔκλυσις. παροι-
μία· ἡ ἐκ τοῦ οἴμου ὑπερίσ. ἢ ἡ παντοία ἁμαρτία.
παροιμία· λόγος ἀπόκρυφος δι᾽ ἑτέρου προδήλου
σημαινόμενος. παλαιόργα· πόλις. παλαιβίσκα·
πόλις. παλλεύατος· πόλις. πανόπαια· ὅρμος. παρ-
ορίησι· τοῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡμιόνοις. πάτος· ἡ ὁδός.
παρειάλη· ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. παρ-
λὴ δὲ τὸ ἀπὸ ξύσματος ὁ δρᾶς, ἰῶτα. παραδοκίμ-
μικην ἢ δόξαν ὑπὸ ...

παροιμία· λόγος ὠφέλιμος· καὶ χρήσιμος δὲ καὶ παιδευτι-
κή· παραβολή· ὁμοίωσις πραγμάτων· παρεμβο-
λή· στρατόπεδον· παράκοιτις· ἡ παλλακή· παραβο-
πή· τὸ ἔξω τοῦ δέοντος ἢ μεταβολή· παρολκή· ὑ-
πέρθεσις· παραψυχή· ἡ παραμυθία· παρρησία·
ἐξουσία θάρρος· παρειαί· αἱ γνάθοι ἤτοι τὰ μάγουλα·
παραθήκη· τὸ ἐνέχυρον· παστάς· ὁ νυμφών· πάτραι·
αἱ φυλαί· παῦλα· ἡ ἀνάπαυσις· πανήγυρις· θέατρον·
ἑορτή· παρακαταθήκη· προῖκη· ἡ διδασκαλία ἡμῶν
θεοσεβία· παρολκήν· διατριβὴν μὴ βραδύνεται ...
παραγραφή· παραγραφή ἐστι ἀπογραφὴ καὶ ἐκ...
τοῖς φαίνονται τῶν περὶ τῶν πραγμάτων ἀφῶμαι·
παραδοξοποιία· θαυματοποιία· παράφασις· ὁ
παραλογισμός· παρείσακτος· ἀλλοτρίας ξένας·
παρενθήκη· προσθήκη· παχορμίτης· χώρα· πα-
μόνιαι καὶ παιόνιοι· οἱ βούλγαροι· παλίρροια· ἡ ἀμ-
πωτις· παλαικίοκαι πόλις·
ἀπὸ τοῦ Π αἰ· παλόθεν· τραχύ· παλίμφημον· βλάσφημον· παλαι-
ἀρχαῖον· πανάφορον· πολύκαρπον· παναρμόνιον·
ἐμμελέστατον· παννύχιον· δι' ὅλης τῆς νυκτός·
παρατήρημα· ἐπιτήρησις· παράδοξον· θαυμαστόν·
παράλληλον· ἀκόλουθον ἐξ ἴσου ὅμοιον· παρα-
πέτασμα· παρακάλυμμα· παρίσθμια· τὰ περὶ
τὸν φάρυγγα· παρώνυμον· τὸ ἐκ συμβεβηκότος
καλούμενον· πατρῷον ἔδαφος· ἡ πατρῴα γῆ·
πανωρότερον· ὀλιγώτερον· πάθος· κίνησις ἐξ ἐμοῦ
... ἐτέρου, ἢ σε ἐτέρων· ... ἀρχὴν ἔχον, ὧν
τῶν ποιοῦντι· τὸ δὲ τέλος, ἐν τῷ πάσχοντι· παιώνι-
ον φάρμακον·

τὸ τοῦ παίσομος· πάμφιλ(ος)· τὸ π(αρ)ὰ· παραίρημα· ἀφαίρ-
εμα· παμφίδιον· τοῦ κράτους· παγκράτιον· ὄνομ(α) ἀγῶ(νος)·
παλαιγενής· πρεσβύτατον· πάμμεγα· παῖδι κτυπεῖ· ἀπὸ
τοῦ τὰ πάντα ἀγρεύειν· πανύστατον· πάντων ἔσχατον·
ὕστατον γάρ, τὸ ὕστατον καὶ ἔσχατον· παραβώμιος· ὁ π-
ερὶ τὸ θυσιαστήριον· παρεκτικόν· χορηγητικόν· παλα-
ιόν· τόπος· παλαμήδιον· ἔπος· παραιτόμιον· τὸ π(αρ)ὰ
παρμήδιον· ὄρος· πάγγον· ἱερὸν καὶ δ... παλλιο-
δὲ τόπος, ἰῶνται· πάσχα· ἡ πρὸ τοῦ ἀνθρώπινον
τοῦ μοῦ/νόμου διαμασία·

Παραθηλοῦν· τὸ ἐρεθίζειν καὶ παραθήγειν· ζῆλος· τὸν
ὅπ(ερ) τὸν, αὐτοὶ παρεζήλωσαν με ἐπ' οὐ θεῷ· τοῦ
τέφ' ἐκίνησαν με ἐμοὶ ζῆλον, καὶ οἷον ... ὤργισαν
ἠρέθισαν ... λατρεύοντες· παραπαίοντες· λη-
ροῦντες· παραφρονοῦντες· παραθοῦντες· ἐκβα-
λόντες· παροιαθέντι· παρεμεχλῆντι· παρ...
παραβεβιασμένος· παραμεληθησόμενος· συλλει-
φθησόμενος· παρωχηκότος· παρεληλυθότος.
παρακεκλημένοι· παραβεβληθέντες· παρυφό.
παρασυρφό· παρακεκομμένος· ὀξυστηκὼς καὶ μό-
μενος· παρημένας· παραλελυμένας· παρεστραμ-
μένος· οἰστρομαινομένη· παρεσφαλμένη· καταφρο-
νήσασα· παίζει· τύπτει· πάλλειν· κινεῖν· παλαίστους·
μηθήσαι· παραθήξειν· ἀκονᾶν διεγείρειν· παρηκ-
μολίως· παραθήξειν ... παρωσάμενος· ἀπωθήσας
ὥστε καταπέλασθεν· παρωσάμενος· ἀπωθήσας
ἠ ἀποδιώξας· παρίημι· καταλιμπάνω· παρεγ-
γυᾶ· παραβάλλει· παροξύνει· προτρέπεται· παρα-
θάλπει· παρεῖσπασας· παραδραμών· παραπικραίν(ειν)·
παροργίζειν· παροξύνειν.

παρηώρητο· ἐκρέμαστο· παρηωρημένος δέ, ἤτοι· παρα-
φυάς· ἐνθουσιῶν διὰ τὸ ὁρμᾶν· παλινδρομοῦντος· εἰς
τοὐπίσω ὁρμῶ· παρῳδηκώς· ὁ ἐξ αὐτοῦ μεταγραφεύων
ἔπινον· παρακούσαντος· ἐνδεδυκότος· παρῆσθαι· καθέ-
ζεσθαι· παρῄνεσε· παρῆλθον· παράκλησις δὲ ἀπὸ
τοῦ παρεπέμψαν δεῖ· παρακοί· ἁρμόζει· ἐκ τοῦ
παρακοντος· παρεμφέρειν· συμπλέκειν συμ-
βάλλειν· παραθέειν· παρατρέχειν· παραπεμψάμενος· πα-
ραλλάξας· παρανομήσας· παρὰ συνθήκας·
παραβάς· παρατάττεσθαι· ὁπλίζεσθαι πολεμεῖν·
παρεγγυᾶται· διδάσκει ἐπιτέλλεται· παρανομηθ.
παροραθείς· παράσημον· πλάτυσμον· παρεσω-
βληθῆναι· ὁμοιωθῆναι· παραρυῶμεν· ἐκ ποδῶν·
παραβαλεῖς· παραθήσεις καὶ πλησιάσεις· παρα-
χετεύει ὁ παρὰ τὸ ἐπίρρουν ὕδωρ ἠγοῦντος ἐπίρρουν ἐμ-
βάλλει· παραγράφεσθαι· ἐξουθενεῖσθαι ἐπιζημιοῦσθαι·
παραιτεῖται· ἀποβάλλεσθαι· παρατρίζει· παραφ-
μεῖ· ἄλλη παιδὲ ἡ λέξις ἐπιρρημάτων· ὅταν ἐν τοῖς ὁ-
κείοις μέρεσι τοῖς τοῖς ἑρῶσι προσφέρωνται· παρακελεύε-
προτρέπεται· παρασχεῖν ἐστι· θέλειν παρέχειν· παραφλά-
ζειν· ἀμαθύνειν· παραγκωνίσασθαι· ἀπώσασθαι·
παραπεπήγασιν· ἐγγίζουσι· παρομοιοῦνται· πα-
ραθεωρήσω· παρεξελθὼν· ἔξω τῆς θεωρίας·
παλαίσαντο· ἐμπολεμοῦντο δὲ περιέχον· παλιμπλαγχθέ-
ντες· ὑποστρέψαντες· παλινδρομεῖν· τὸ τοὐπίσω
ὑποστρέφειν· παραγράψασθαι· οὐ παραδέξασθαι·
παρακατέλεκτο· παρεκοιμήθη· παρακε-
κομμένος· μαινόμενος ἐξεστηκὼς· παράφρων· παρα-
δοκιμῶ·

ἐξ ὁδοῦ ἐξ ἀφ' ὕπνου ἐκβαίνω· παρελάσας· παραδρα-
παρελεύσεται· ἐκοιμήθη· παρεληλυθώς· πα-
δράσας· παρέλκον· περιττόν· παρατείνων καὶ
παρελογίσατο· ἠπάτησεν ἢ ἐξαπάτησεν· παρεμο-
παροξύνων· παρῆμαι· παριππάρχην· παρῄμαι δέσαι
τοῦ συγκλεισθῆναι, ἤτοι· παρρησιάσασθαι· ἄδειαν
ἐξουσίαν λαβεῖν· παριάσθαι· παρακεκοιμημένος·
παρίημι· καταλιμπάνω· παριόντων· παρερχομένων·
παροινησάντων· ἁμαρτησάντων· παρομαρτή-
σας· ἐξακολουθήσας· παραδειγματίζω· παρο-
μοιοῦ· παιανιζόντων· ὑμνούντων ψαλλόντων·
παλαιοῦ· παρ' αὐτὸ παρ' ἄλλο τὸ σῶμα· παρεμφαίνουσιν· ἔχει
τὸ ι προσγεγραμμένον κατὰ ταύτην· παρεμφαίνειν· ἔ-
φη γὰρ ἐὰν παρεμφαίνω· καὶ τὸ γ ἐὰν παρεμφαίνη· κατ'
ἔκτασιν τῆς συλλαβῆς· παπταίνων· περιβλε-
πόμενος ἢ περισκοπῶν· παρ' αὐτὸ ταῖς φαεσι παμμύειν,
γενόμενα φαίνεσθαι· καὶ συνεστῶς καὶ πρό, παπταίνω·
παρεισελθεῖν· τὸ μὴ ἄλλου πλησιάσαντος συνεισελθεῖν·
λέγει ὁ ἀπόστολος· παρεισῆλθε νόμος ὁ μὲν λόγος· ἐλθεῖν δὲ τὸ
γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. ὧδ' ἔρξῃ

Παρ' ἀπόδας· ἐγγὺς ἢ εὐθύς· πάρεξ· ἐκτὸς χωρίς· πα-
ροιθεν· πρότερον ἢ ἔμπροσθεν· προπροβλητ-
ἐκ τοῦ πρὸ προβαλλόμενον· πάρος· ἀντὶ τοῦ πρό·
πάρος δόρποιο μέδεσθαι· πρὶν φέροντι σαι τοῦ δ-
είπνου· πάγιος· βεβαίως ἀσφαλῶς· πάχυ· παντελ-
πάμπαν· παντελῶς· πάντη· ὁλοίως· πάλαι·
ἀρχῆθεν· πάλιν· ἐκ δευτέρου· πάντοσε· πανταχ-
οῦ καὶ πανταχῆ· πανδημεί· παντὶ τῷ δήμῳ·

παμμυχί· διόλου ἐστὶ νυκτός. παλλημόνως· ἐκ παλλήμης
χώρας. παμπήδην· παντελῶς. πασσυδί· παντὶ
τῷ πλήθει. παγκληρως. παραλελοίπασιν·
ἀντὶ τοῦ παραλελοίπασι. παρέγραψε. πᾶσαν στολὴν φρα
σιαν. πανθοινάς. πάντοθεν. παντός.

τοῦ π μετὰ τοῦ ε

ἐπιθήμιος· ὑπήκοων. πανθόλεθρος. πειραταί· καταπον
τισταί· κουρσάριοι. πελταί· οἱ τοξόται καὶ οἱ τοὺς ξυφοὺς
κατέχοντες· ξυφοὶ δὲ τὰ κοντάρια. πελώριος· ὁ μέγας.
πένθηρος· ὁ ὄρκιμος καρπός. πεδήτης· ὁ δέσμιος.
πέφοληκα· ὁ πορμος· ὁ διὰ τὸ πέσος ἤτοι τὸ ἔδαφος ἀπολ
λύμενος. πέος δὲ ἔστι καὶ τὸ ἑλληνιστὶ μὲν τοῦ ὅ. πέος.
περίμαθος· τὸ σχοινίον καὶ ἡ ἐμπνοὴ διὸ ἡ ῥάβδος.
πέρπερος· προπετὴς καὶ κουρπέσης. περίπατος·
ὁ γυμναστήριον καὶ τὸ αὐτὸ καθίσμα. περίδενος. περι
φοβος. περικλεπτος· ὁ ἔνδοξος. πέταλοι· τὰ καλὰ
ἐμοῖς παλλίζουσι. περαφνός· διὰ κομὸν περάζων.
περαιεύω· λικμοῦντος καλούμενος· ἐφ᾽ ὧν δὲ καὶ τὸ
περαιῶ. πέρρος· κῦ. πέρος δὲ ὁ ποταμός, ἰῶντα.
πελίδνος· ὁ ξυπρος. πέλεκυς· καὶ λεχῆ. πελεκεῖ·
πέτρος· πραξίς ἤτοι πρακτικὸς τῆς θυρ...
τῆς τέχνης. πέφευος. περιούσιος· ἐξαίρετος. πεδί
τομεύς· τὸ σμίλιον. πανθηνῶ· ὁ κακοδαίμων. πό
λαργος· διὰ τὸ ἔχειν πτεροὺς μέλανας καὶ λευκούς· πό
λον γὰρ τὸ μέλαν· καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν. πέμνης· ὁ ζάφ
χιὸς ἐμὲν ὀρθρινὸς ὤν. πάνθην· ὁ κακοδαίμων καὶ κλιμεξ.
πανθήμος· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πεύσιος καὶ
ἐρώτησις καὶ ἀποκρίσις· οἱ κακοδαίμονες γὰρ ποι
οῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν.

ὁ σὸς ... χριστὸς μεθ᾽ ὅλης ψυχῆς ... θεὸς ... ἁπλῶς ...
... ἐπὶ χριστὸς ... θεοῦ ...

— τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ δικαζομένοις· περιπο
επηκός· ὁ περιεστὼς λόγος· περιουσιασμόν· περιουσίαν
πλοῦτον· περιτρόβολος· ὁ περὶ τὸ ὀβολοὺς ἔχων· περίρροος
κύρ(ιον)· πόρος δὲ ὁ ποταμός, ἰῶται· περίσαυρος· κύρ(ιον)· περιο
λίαμος· κύρ(ιον)· περιπέμμας· κύρ(ιον)· περιπίλιος· κύρ(ιον)· περιτεως· κύρ(ιον)·
Περισπωμένη· ποιότης συλλαβῆς ἐκ τοῦ περικεκλᾶσθαι
καὶ οἷον ἀποτίσσω συνηρημένη ἦχθαι· ποιότης δέ ἐστι φω
νὴ δηλοῦσα τὴν ποσότητα ταύτης σημασίας· περιχυ(σις)
καὶ περισσοτεραμόνοις· ἐκ τοῦ λήθω τὸ λαμβάνω·
περίρρυθος· καὶ ἐν τῇ διόδῳ ἡρᾶ... καὶ τὸ σχοινί(ον)
περίμηκος· καὶ ὑπεροχή· περικαλλὴς· σωμάτι· περίθοι
τῆς περισομονή· περιλέξαι· αἱ περιφοραί· περιπτάστηρις
καὶ περιπτεταμένουσαι· περιφοραὶ καὶ κατακύκλων κινη
περίοσπη τὸ ὕψος καὶ ἀλεραρ... περίοδος κύκλος
περικεφαλαία· τὸ κράνος· περιοχή· συνοχὴ ἢ κλῆρ(ος)
περίνοια· μηχανὴ τέχνη· περιφέρεια· κύκλος καὶ
διαστροφή· περιμιάι· φερνοῖς χρημάτων καὶ κτημά
των· περιγραφή· καὶ περιέχουσα αὐτὸ τὸ ὅλον σῶμα·
περίγραι· ὁ διαβήτης· πέδη· ὁ δεσμός· περιοχὴ
κλῆρος συνοχὴ τῶν ὀθονίων καὶ περιπετεῖα· περιπέτεια·
...θέσεως οἰκετικόν· περιπέρσαι· ὅ καὶ διαχέ
αι ἀλλὰ ὁ γὰρ καλλωπισμοῦ παραλαμβάνεται καὶ καὶ
κολακεία ἢ βλακεία καὶ ἡ περπερεία· πέρθαι· ὁ ποιῶ
περάστεια καὶ ληφθῆναι· περσαιρα· πόλις· πελαία· πέλ(ος)·
Ἐμμαι· ἄθοσ πλαλεοιῶνος καὶ τὸ καρύκευμα· πέδιλ(α)·
...δήματα· ἀπὸ τοῦ πλίσσεσθαι τοῖς ποσίν· καὶ ἀπὸ
πέδη ἢ ὁ δεσμός· πέταλα· φύλλα δένδρων· ἀπὸ
πετάσθαι· πέδον· γῆ ἢ ἔδαφος· πελιδνόν· μέλαν δι' ὑπο
πελιάσματα· τὰ κατὰ τοῖς τραχήλου καὶ τὰς χεῖρας

καὶ τοὺς πόδας ἐκμεμαγμένα· καὶ γλωσσαλγίαι· ἄπτηνα σὺ
γυναῖκες τοῖς ποσὶ περιάπτουσι· περισκελέα· τὸ χειρ-
ομάλλειον· τὸ τῆς περὶ μήκος ἄλεος λίτοις ἡ θεραπεία
χειρομάλλειον δὲ ἐν μὲν τοῖς ἱματίοις καθὸ ἰῶτα
πέπλα· ἱμάτια γυναικεῖα· περιεκτικόν· τὸ καθό-
λου· περιστώμιον· τὸ τοῦ ὕδατος· περίστομον· καθά-
ὑψηλόν· περικαλλὲς· λίαν λαμπρόν· περιδέραια·
τὰ περιτραχήλια· δέρη γὰρ ὁ τράχηλος· περί-
φημα· καὶ δὲ ἔλυγμα· πέρας· τὸ τέλος· περιπυρ-
γάλεουφον· περίσταυρον· πηλὸς βάθος· ὃς ἀδδου περί-
σταυρον· περίσταυρα καὶ τὰ σανίδια ἐν οἷς φράσσο-
μεν τὰ ὁσαπήτια· ἀπὸ τοῦ ταῖς αὔραις ὅ ἐστι ταῖς
πνοαῖς πέτεσθαι· κοῦφα γάρ εἰσι καὶ εὐκινημένα
τοῖς ὑπὸ ἀνέμου φερόμενα· περικέδασμον· περιφόρ-
περιγραπτόν· ὃ περιδιανοίᾳ καὶ γνώσει καταλαμ-
βάνεσθαι δυνατόν· καθὸ καὶ [illegible] ἀλλήλων
τὴν φύσιν· περίπορα· ὃ ἀποσπᾷ θηρίσιμος·
πελλαῖον· ὄρος· περικυπαῖον· τὸ μεγ[illegible] περιτ[illegible]·
περίπτον· περιστρατικὴ σκάφη· περίφορον· περίβο-
λον· ὁ λίθου καλή.

ἐξ Πεπαρῳνήκεσαν· ἄτακτα ὕβρισαν· πεπλη[illegible]·
πεπερονημένος· περιεσχίσαντο· περικυ-
κλώσαντο· περισκυθίσαντο· παράξαντες·
κυρίως δὲ τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα
σὺν ταῖς θριξί· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἀποκεφαλίσαι·
περιφιώ· περιπλακέν· περιρρέουσα· κυκλοῦσα·
ἀραχνώδης καὶ καλλονή· πεποίηται θεῖον· ὥριμον·
σβομος· πεπορπημένον· συνεχόμενον· περονη-
θὲν πορπὴ ὅ ἐστι κομβίον· πεποιωμένον· χρονοποιό-
την [illegible]

ποιότητος δέ ἐστιν, ἐμοῦ σοῦ οὗ σώματος· ὥσπερ ὕδατος
ἡ ψυχρότης· καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης· καὶ
τοῦ λίθου ἡ σκληρότης· καὶ τῆς γῆς ἡ ξηρότης·
ποιότης δὲ καὶ ἰδιότης καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα
ταῦτα καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει· περιετρίζειν· ἐκλαλεῖν ἐν ἀν-
τιβολῇ· ὅ ἐστι παρακαλεῖν· τὸ ποιεῖσθαι φωνὴν
ἀπὸ τῶν πτηνῶν τῶν περιϊπταμένων καὶ θελ-
γομένων τοῖς κινδυνεύουσι νεοττοῖς· περιε-
τετμῆσθαι· ἤγουν ἰουδαῖον χρηματίζειν· ἰουδαίων
γὰρ ἡ περιτομή· πέσσω· τὸ χωνεύω, ἐξ οὗ καὶ πέψις·
τριττὴ δέ ἐστιν ἡ πέψις ἐπὶ τοῖς ἐναίμοις ζώοις·
ἡ πρώτη μὲν, ἡ ἀπὸ τῆς οἱασοῦν τροφῆς ἤγουν χυ-
λοποιηθεῖσα μὲν τῇ κοιλίᾳ μεταβαλλομένη· δευτέρα
δέ, ἡ διὰ τῆς κοίλης φλεβὸς ἤτοι τῆς κυρτῆς
ὀνομαζομένης ἐκ τῆς κοιλίας ἤγουν τὸ ἧπαρ ἑλ-
κομένη· κἀκεῖσε ἤγουν αἷμα μεταβαλλομένη·
τρίτη, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἥπατος ἤγουν ἐν ἕκαστον μό-
ριον τοῦ ὅλου σώματος ἀναδιδομένη· καὶ τρο-
φὴν τοῖς αὐτοῖς ἁρμόζουσαν παρεχομένη·
ἐν ᾗ δὴ λανθάνει ἡ τρίτη πέψις, ἐστὶν ἡ αἱματοποίησις
ἡ αὐτὴ τὴν σάρκα γεννῶσα· διὸ καὶ ὁρίζεται
ὅτι ἐστὶ σάρξ· αἷμα πεπηγὸς ὑπὸ τῆς φύσεως·
πεπερασμένον· πεπληρωμένον· περιωρισμένον·
περιγεγραμμένον· ἤτοι περιεχόμενον· πέρνω·
ἐμπεριῶ· πεπαίνω· ὡριμάζω· πεπαινόμενος
τὰς φρένας.
Πεπλαδηκώς· ξηρανθεὶς ἢ σαπείς· πέρθω· τὸ πορ-
θῶ· πεφήσεσθαι· ἀναιρεθήσεσθαι· πεδᾶται· δεσμεῖ-
ται· πείσεσθαι· παθεῖν· περαιοῦμαι· ἀποπεραιῶ καὶ

δοκιμαστικῶς ποιοῦμαι. πελάζειν· πλησιάζειν. πεποιθ-
ελπίζειν, θαρρεῖν. πέπομφα· ἔπεμψα. περιπολεῖν·
κυκλεύειν, ἀναστρέφεσθαι. περιαυτίζεσθαι· περὶ
αὐτοὺς μεταφέρειν· καὶ περὶ τὸν αὐτῶν πάλιν λέγ-
περινοστεῖν· περιέρχεσθαι, ἀναστρέφεται. περιστέλλων·
σκέπων, ἐνδύων. περιαθρεῖν· περιβλέπειν. περι-
λάμπεσθαι· τῷ μὲν περικηλαίνειν δηλοῖ. περι-
στέφειν· στενοχωρεῖν καὶ τὸ στενάζειν. πέλω· ἀνα-
στρέφομαι. περιέπειραν· ἔπηξαν. πείρω γὰρ τὸ
σουβλίζω. περιεργαζόμενος· πονηρευόμενος.
περιέσεσθαι· νικῆσαι καὶ περιγενέσθαι. περιπτυξώμεθα·
ἀσπασόμεθα. περιστέλλειν· κοσμεῖν καὶ φροντίδος
ἀξιοῦν. περιφαυλισμένον· ἀποδεδοκιμασμένον.
πεφοινιγμένην καὶ ᾑμαγμένην. περιέπειν· φυλάττειν.
περιορισθῆναι· περιληφθῆναι. περιόψεσθαι· πα-
ριδεῖν, καταφρονῆσαι. περικαθεῖς· ὥρικαθεῖς. πε-
ραίνειν καὶ περαιοῦσθαι· ἀντὶ τοῦ τελειῶσαι. πεφορεῖ-
σθαι· τὸν ὀφθαλμὸν περιπαχῶσθαι.

τὸ π̄ μετὰ τοῦ η̄

στη̄ αρξ Πηρός· ὁ τυφλός. πηγός· ὁ ἀστραφής. πηγεσίμαλλος·
ὁ μαλθόθριξ. πηκαλισμός· ὁ ἐμπαιγμός. πηός·
ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. πήριμος· τὸ αἰδοῖον.
Πήγασος· ὄνομα ἵππου. Πήδαιος· κύριον. Πήδασος·
πόλις καὶ ὄρος. Πηνειός· ποταμός.

θξ Πηνίκη· τὸ κεφαλοδέσμιον. πηγή· ἀνάβλυσις τῆς
ὑδάτων ἀμοιβῆς. καὶ τῆς ὕδατος τῆς ἐν τοῖς ψυχρο-
τάτοις κατὰ τὰ μέρη ἱερὸν καλουμένοις ὅσα, ὁ μοῦντες ὠνόμασθη
Ἑξηκοστόθη. πηγυλίς· τὸ κρύος. πήληξ· ἡ περι-
κεφαλαία. Πηλιάς· τὸ δόρυ. Πηλιάδα μελίην.

κοντάρι ἀπὸ μελίνου δένδρου· πηνύκη· οὐρά· πήρα·
τὸ μαρσίππιον τὸ σακούλιον· πῆρα δὲ ἦδοκι μὴ
καὶ ἧσσούκλα, δηλ(οῖ)· πηδώνη· ἡ κώπη· πηκτίς·
τὸ τῆς κιθάρας ξύλον· πῆχυς· κατὰ Ἁρμόδιον Ἀθηναῖον· καὶ κλί(νεται) πήχεως· ὡς καὶ πελέκεως· ἃ καὶ
σεσημείωνται· καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γρ(άφονται)· καὶ διατί
σεσημείωνται· Ἁρμόδιος ἀπορῶν λέγει· ὅτι ὁ πῆχυς ἦν
καὶ πελέκυος· κατὰ ἀκολουθίαν, ὡς βότρυς βότρυος· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἀττικοὶ κ(αὶ) Ἴωνες οἱ Ἀθηναῖοι·
τὸ ο μικρὸν εἰς τὸ ω μέγα μεταβάλλουσι· καὶ ταῦτα παραλήγονται τῷ ν φωνήεντι εἰς ε, τούτου χάριν
καὶ τὸ πελέκεως καὶ πήχεως, μετέτρεψαν εἰς ε κ(ατὰ)
τὴν ὁμοιότητα· παραλήγον δέ, τοῦτο ἔφη· τὸ γὰρ μέ-
μελαος, ποιοῦσι μεμέλεως· τὸ μεμέλαος δέ, τὸ
λα ἔχει ἐν παραλήγουσα· πηλαμὴ· ἡ γλαύκη·
πηλαμίς· γλαβεραί· πήλινος· χώρα· πηλε-
λόπη· πηνίω καὶ πηνελόπεια, ὁμώνυμα τῷ κύ(ριῳ):—

Πήλεια· ἡ γλάβη· πηδόν· ἡ κώπη· πηκτόν· τὸ
ἄροτρον· πήγιον· τὸ μέ(γα)· πηδάλια· αὐχένια
πήγανον· βοτάνη· βοτάνη ὁ ποθ φυτευόμενον
ἐγγὺς τῆς συκῆς, δριμύτερον ἑαυτοῦ γί(νεται)· λέγουσι δὲ
γὰρ ὅτι τὸ φυτὸν τὸ ἐν τῇ συκῇ βαρύοσμον· καὶ ταῖς
συκαῖς δὲ ἀγρίων συκῶν παραφυτευομένων, βελ-
τίους αἱ σῦκαι γίνονται:-

Πηδαλιοῦχων· κυβερνητῶν· πηλίκην· ἐκ παίζειν
τὴν ἡλικίαν· ἡλίκως·

Πῆ· ἀντὶ τοῦ ποῦ· πημίκα· ὁπότε· πηνίθι· ἀντὶ τοῦ π(ῶς)
πημίκα· ὁπότε· 222 τὸ π μεγάλου:

Πισκεντάριοι· οἱ βοτανολόγοι· πιμαλεύ· αἰγραφαί· καὶ
τὸ πιμαλεύδιον·

πῖνος· ὁ τοῖχ(ος)· πινυτ(ός)· συνετὸς φρόνιμος· σώφρων·
πίτυλος· κύριον καὶ ὁ κτύπος· πίσυνος· ὁ θαρρῶν·
ὁ παρρησιαστικός· πιστικοῦ· κυ(ρίου)· πινυτώτατος·
συνετώτατος· πῖρος· ποταμός· καὶ πίδημος·
[illegible] Πίστις· ἁπλῶς λογισμὸν [illegible] ἀπὸ ἔργου συγκατάθεσις·
καὶ ἐν διανοίας ἕξις· πίστις δὲ λέγεται κατὰ
τὸ [illegible] δὲ [illegible] ὀρθῆ πίστ(ει)·
ἔστι γὰρ πίστις ἀπόδειξις τοῦ κηρύγματος· καὶ ἐστὶ βέ-
βαιος [illegible] πίστις, καὶ τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν καὶ
πίστις· καὶ [illegible] ἀπόδειξις, παρ' ὧν [illegible] ἔχειν
[illegible] τὴν δὲ [illegible] οἱ δίκαιοι [illegible]· πιστ-
ρίς· [illegible] ἐλαία· πίδαξ· [illegible]· περίδεξ·
αἱ ἐν Μακεδονίᾳ μοῦσαι· πιθάκνη· ὁ μικρὸς πίθ(ος)·
πιμελή· τὸ [illegible] λίπος ἐν τῇ σαρκί·
πίμμαι· ἰχθῦς [illegible] καὶ πιμμέριον· πινυτή· συνε-
τὴ σώφρων· πίσα· πόλις· πίδηξ· ὕδατα· ὑγρά·
[illegible] πίειρα· [illegible] λιπαρά· πιμαρά· [illegible] λιπαρά·
πιεστήριον· τὸ ἐκθλῖβον· πίμια· τὰ [illegible]·
πίσον· [illegible] ὀσπρίου· καὶ πίσεα τὰ ὑγρά· πίλον
καὶ πιλίδιον, τὸ κεν[illegible]· πιθάκνιον βλέμμα·
πιθάκιον δὲ τὸ μικρόν, ἰῶνται· πιαρ· λιπαρόν·
[illegible] Πιεζόμενος· θλιβόμενος· παίμη· λιπαίνει·
πιπλοῦν καὶ πι[illegible]πλοῦν, ἀντὶ τοῦ πληρῶν· πιφαύ-
σκει· δηλοῖ φανεροῖ λέγει· πινύσκω· σωφρονῶ·
πιτυμός· πρόσπελάζω· πίθι· ἀντὶ τοῦ πίε·

τὸ π μετὰ τοῦ λ·

[illegible] Πλαστουργός· ποιητής· πλάσμα· πλοστῆρες· οἱ μαστ(αί)·
πλοῦτος· κτῆσις χρημάτων καὶ κτημάτων·
πλαταμών· ὁ αἰγιαλὸς καὶ τόπος· πλησίστιος ἄνεμ(ος)·

ὁ πλήρης καὶ μείζων τοῦ ἴσου καὶ τὸ ἄρμενα. πλόϊμος
ἄνεμος· ἤτοι πλεόμενος. καὶ πλόϊμος καιρός·
ἤτοι πλεόμενος. καὶ πλόϊμος θάλασσα· ἤτοι ἡ
πλεομένη. καὶ πλόϊμος ἔβρος οὖρος ἤτοι ὁ ἐπι-
τήδειος πλόος, καὶ καιρός. πλόϊμος δὲ τὸ ἀξιόπλουν.
καὶ πλωτὴρ ὁ ναύτης. καὶ πλωτὸς ἤτοι πλεόμενος.
καὶ πλωτὴ θάλασσα ἡ ἐπιπλεομένη. καὶ πλοΐ-
ζω καὶ πλοΐζω καὶ πλώω καὶ πλωόντων. καὶ
πλωϊσάμενος ὁ πλεύσας. καὶ πλωὰς ἡ δόσις ὀρνέου,
κεγχρίδα. πλανήτης· ὁ μονομάχος ἄγροικος. πλαθανώνες.
καὶ πλείζειν. πλημμυρίτης· κόλπος.

Πλημμυρία· πλῆθος ὑδάτων. πλάστιγξ· τὸ μέρος
τοῦ ζυγίου. πλαδόωσσα· σεσηπμένη. πλάτη· ἡ
κώπη. πλαισιαία· ἡ τετράγωνος. πλάθανον καὶ
πλαθάνιον· τὸ ἐξάγαθρον. πλαρίστης· μόσσος ἢ βρωμῶ.
πλαρῶ. πληθύομαι· τὸ πάθος ἢ πλησμονή.
πληθώρη καὶ πλησμονὴ καὶ πλήμμυθαι· ἡ πλημ-
θευσοῖς. πλησιφανός· ἢ πλήρης σελήνης ἢ μέρα.
πληκτικοὶ φλεγμαίνουσαι· ἢ μελίπους ὡμολογῆσαι.
πλωὰς· ἡ δόσις ὀρνέου. πλωτή· νῆσος. πλωθά-
δημος. πλήμμαι· αἱ σχοινικίδες. πλαταμών·
ὁπόλογος. πλαγιός· ὁ πλάγιος μελίαστως. πλαγχώμενος.
πλάδαι αἱ πληρωθεῖσαι ἀμφίχωτοι· ἢ
πλεῦραι τίνες οὖσαι αἱ φυλάττουσαι τὸν πνεύ-
μονα· ἢ πολυευρύωτοι πλατεῖαι.

Πλαστοῖς· ψευδέσιν. πλέθρον· μέτρον γῆς. πλήττειν
ἢ πλήσσειν. πλίγμα δὲ τὸ βάδισμα, ἰωνικῶς. πλιν-
θίον· τὸ τετράγωνον σχῆμα. πλησιέστερον·
ἐγγύτερον. πλῆκτρον· τὸ ξυλίον κιθάρας ἐν ᾧ ψαλ-
τὰς χορδάς ὁ

κιθαρίζουσιν κιν(ούμενα)· πλάσμα· τὸ ψεῦδος· [illegible] καὶ [illegible]
τύπου καὶ [illegible] μορφώσεως· οἷον ὁ βίος τοῦ
μεγάλου ἀντωνίου ὁ παρὰ τοῦ μεγάλου ἀθανασίου
συγγραφείς· καὶ τὸ βιβλίον ὁ βαρλαάμ· πλάσ-
μα μελέτης· τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον· πλαίσιον·
[illegible] ἀγγέρου· πλάταιον· τὸ ἔκπωμα· πλαδαρόν·
χαῦνον ἢ ὑγρόν ::

Πλέγμα· ἀντὶ τοῦ πλέγμα· πλημμέλημα· ἁμάρτημα· πλύ-
νεται· καθαίρεται ἢ ὑγρίζεται· πλῆθος μέν· ἀν-
τοῦ πλάσαι μέν· πλῆθ(ος) δι· πλάσσων· πλήμμυρα·
[illegible] πλημμύρα [illegible] ζομένους· μαχομένους·
πλέον· τὸ πλησιάζων· πλῆθ(ος)· τὸ προστακτικόν·
οὐχὶ πλῆθ(ος) δι οὐδὲ πλέε· τοῦτο γὰρ ἰαμβον· καὶ πνεῖ
οὐχὶ πνέε· καὶ δεῖ καὶ θεῖ· καὶ ῥεῖ· τὰ προστακτικὰ [illegible]
ἀριθ(μοῦ)· πλῆθ(ος) κατὰ τὸν ἀριθμόν· πλεκτάνας· σχοινία·

Πλὴν· ἐκτὸς ἢ ὅμως· πλησίος· δόλιος· πλῆκος· παρὰ
τὸ πέλω παράγωγον πελάζω ῥῆμα· πλατὺς
καὶ πληκτός· κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ· καὶ κατὰ πα-
ραγωγὴν πλήσιος· ὡς ἀμέμπτος ἀμεμπτόσιος·

τὸ π μετὰ τοῦ ν ::

Πνεύμων· πνεύμονος τὸ μέρος τοῦ σώματος· ταμίας
γὰρ τοῦ πνεύματος·

Πνὺξ· δικαστήριον ἐν Ἀθήναις· καὶ κλίνεται πυκνός· πνυ-
κνί· ἢ ἀπὸ [illegible] πνάζομαι [illegible]

Πνεῦμα· τὸ θεῖον· ὁ ἄγγελος ἢ ψυχή· ὁ ἄνεμος· ὁ νοῦς·
ὁ δαίμων· ἢ πνεῦμα ἐστι νοερὸν καὶ ἀτελεύτητον· ἁπλοῦν
[illegible] σαφὲς καὶ στερεόν· ἀμελῆ [illegible]
[illegible] μονογενὲς καὶ πάντα [illegible] ἢ
πνεῦμα ἐστι [illegible] ἄϋλος [illegible] σχηματίζεσθαι [illegible]
[illegible]

πνοαὶ δὲ λέγονται, ὥσπερ καὶ πνεύματα· διὸ καὶ ὡς πνεύματα
ὁ ζέως παρὰ τὸ πνεῦμα καὶ κινούμενον· λέγεται δὲ
πνεῦμα ἐν τῇ γραφῇ, ὁ ταραχώδης· πνεῦμα τὸ ἅγιον· πνεῦμα
ὁ ἄγγελος· πνεῦμα ἡ ψυχή· πνεῦμα ὁ ἄνεμος· ἔστι
δὲ καὶ ὁμοίως τοῦ ἀνέμου, πνεύματα λέγονται· πνεύματα
καὶ ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή· καὶ διὰ τί εἰσὶ δύο πνεύματα·
διότι ἡ μὲν δασεῖα, ἐκ τοῦ θώρακος ἐξέρχεται· ἡ δὲ
ψιλή, ἐξ ἄκρων τῶν χειλέων· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὑπερ
σε σχεμὸ ποιητικὸς τρίτου πνεύματος, τῆς φύσεως
κινήσαντος τοῦ σκοποῦ· διατί δὲ λέγονται πνεύματα, διὰ τὸ
ἐν τοῖς πνεύμασιν αὐτὰ παρακαθῆναι· πνεῦμα
δὲ ἐστίν, ἐκφορὰ λέξεως ἀθρόως ἢ μετρίως παρα
λαμβανομένη· πνεῦμα· τὸ καὶ μα· πνεῦμα ἅγιον· δύ
ναμις ἁγιαστική· ἀσχημάτιστος· τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ
ὁμοούσιος· ἐκπορευτικῶς οὐχ υἱικῶς ἐκ τοῦ πατρὸς
προϊοῦσα.
πνεύματος· ἀντὶ τοῦ πνεύματος.

τὸ π̄ μετὰ τοῦ ο̄

Ποδήνεμος· ὁ ταχὺς τοὺς πόδας ὡς ἄνεμος ταχεῖς τοὺς πόδας διώκων καὶ φθά
νων· ἢ ὁ σουρευόμενος κατὰ τὸ καλὸν τὸ δρομικὸν τῆς στολῆς
ἐκ πορφύρας καὶ βύσσου ὑφαινόμενον· πότμος· ὁ θάνατος·
ποικιλομήτης· ποικιλόβουλος· μῆτις γὰρ ἡ βουλή·
πολυθρύλητος· διαβεβοημένος· πολιοῦχος· ὁ τὴν
πόλιν σώζων καὶ φυλάττων ἢ τοὺς ἄρχοντας· πο
λύτλας· καρτερικός· τλῶ γὰρ τὸ καρτερῶ ἢ ὑπο
μένω· πόλος· ὁ οὐρανός· πῶλος δὲ ὁ ἀσέλγαρος, νέα
πολύαινος· ὁ πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος· αἶνος γὰρ ὁ ἔπαι
νος· πολιτικός· ἄρχος μεγαλότιμος τέχνης· πόντος
ἡ θάλασσα· κυρίως δὲ ὁ ἐν βυθῷ χώρων ἢ σου ὁ καὶ ἄξιμος
καλοῦ...

πόρος· ὁ περάσιμος τόπος καὶ διέξοδος καὶ τρίβος·
πορθμὸς· καὶ στενὴ καὶ θάλασσα τὸ πέραμα· καὶ ἡ ἐντεῦθεν κἀ-
κεῖθεν, καὶ μέσον θάλασσα· πομπαῖος· ὁ ἀπὸ τῆς
τιμῶν πρὸς τὰς ὁμιλίας πέμπων· καὶ πομπαῖος ὁ ἑρ-
μῆς, ὅτι τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην κατάγει καὶ παραπέ-
μπων· πολύλητος· ὁ μακαρίτης· πολυκαμπής· κατάξη-
ρος· πομαντίας· ὁ κοχλίας· ποιώδης· ποταμώδης· ἀπὸ
τοῦ πόα καὶ ποταμὴ· πολύξυλον· ξυλόκαστρον· καὶ καλ-
πολύτιμος· ὡς ὁ Φόρκυς τοῦ Φόρκυνος· ποιητής·
ὅτι ἐν μέτρῳ ἔγραψας· πόντιος· θαλάσσιος· λέγεται
δὲ καὶ ὁ πελάγιος πόντιος· ὡς ἀπὸ πόλεως ποντί-
ου γεννηθεὶς καὶ τοῦτο ὄνομα κύριον· πολυτελής·
πλούσιος· πολυδάπανος.

πζ″ Ποίησις· τὸ ὅλον καὶ τέλειον· οἷον ἡ Ἰλιὰς καὶ ἡ Ὀδύσσεια·
Ἰλιὰς δὲ ἐστιν, ἡ τῆς Τροίας ὑπόθεσις· Ἴλιον γὰρ ἡ
Τροία· Ὀδύσσεια δὲ, ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως· ἔστι δὲ
καὶ αὐτὰ τὰ δράματα, ποίησις τοῦ ὅλου μέρους· διαιρεῖται δὲ
τριχῶς ἡ ποίησις· εἰς διηγηματικὸν· εἰς μιμη-
τικὸν, καὶ μικτόν· καὶ διηγηματικὸν ἐστὶν, ἐν ᾧ καθ-
όλου ὁ λόγος ἐκ ποιητικοῦ μόνου προσώπου λέγεται·
μιμητικὸν δὲ, αἵ τε τραγῳδίαι, καὶ κωμῳδίαι·
ποίημα δὲ ποιήσεως διαφέρει· ποίησις μὲν γάρ ἐ-
στιν ὡς εἴρηται τὸ ὅλον καὶ τέλειον· ποίημα δὲ, ἡ ῥαψῳ-
δία· εἴρηται δὲ ῥαψῳδία, ἀπὸ τοῦ δαφνίνῃ ῥάβδῳ
περιερχομένους, ᾄδειν τὰ Ὁμήρου ποιήματα· ἢ ὅ-
τι δαφνίνην ῥάβδον κρατοῦντες, ᾖδον τὰ Ὁμή-
ρου ποιήματα· ἢ ὅτι μαντικὴ ἡ δάφνη· μαν-
τικὴ δὲ ἡ ποιητική· οὐδὲ γὰρ ἔστι τέλος ποιη-
τοῦ, ἢ μὴ ἱστορῆσαι καὶ μαντεύσασθαι καὶ διηγήσασθαι.

ποιότης· φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποιότητα ἢ τὴν φύσιν
καὶ τῆς οὐσίας· ἐὰν γὰρ εἴπω πὺξ λὰξ, τὴν ποσό-
τητος φωνῆς ἐδήλωσα· ποιότης ἐστί, καὶ ἡ ἐνούσιος
δύναμις· ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης· καὶ τοῦ
πυρὸς ἡ θερμότης· καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης
ἐστὶ τῆς γῆς ἡ σκληρότης· ποιότης καὶ ἰδιότης
ἐστὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα, ἓν καὶ τὸ αὐτό ἐστι· πότνια·
δέσποινα τιμητικὴ σεμνὴ σεβασμία· ποδηγία· ὁδηγία·
παιδαγωγία· πολυτέλεια· πλουσιότης· πόρτης
ἐστὶ πόρκις, ἡ δάμαλις· πόρκη καὶ πόρπη· τὸ κομ-
πίον· πόα· ἡ βοτάνη· ἡ φυτὸν πολύφορον ἀπὸ ῥί-
ζης· ποδοκάκη· τὸ ἐμβλητὸν ξύλον ὅπερ καρτι-
κῶς κλάπα λέγεται· ποηφαγία· κοσταμοφαγία· ποι-
μαντική· διδασκαλική· ποινή· ἡ τιμωρία· ποι-
κιλτική· ὑφὴ ποικίλη· πολυφασίας· πολυφωνίας·
φάσις γὰρ ἡ φωνὴ καὶ ὁ λόγος· πολυπίδακος· πολ-
λὰς πηγὰς ἐχούσης· πίδαξ γὰρ ἡ πηγή· πολυ-
κοιρανίη· ἡ πολυαρχία· κοίρανος γὰρ ὁ βασιλεύς·
πόλιος· ἡ τοιαύτης πόλεως· ἰωνικῶς· πολυσσέ-
ας· ἐπὶ πολλὰ καὶ ἔξω παρεκτείνας· πολιορκία·
πόλεως πόρθησις· λέγεται δὲ καὶ ἡ χαράκωσις· πο-
μφόλυγες· αἱ ἐκ τῶν ὀμβρουμένων ὑδάτων κυρτώσεις·
λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν διακένων ὧν ὁ παροιμ-
ιῶδης· τοῦ ποτοῦ· ἰωνικῶς· πολίτευμα· πρᾶξις·
πόσα· ἀντὶ τοῦ πολλά· ποδήνεμος· ταχεῖα· ποθή·
ἡ ἐπιζήτησις· πονηρία· ἑκούσιος κακοποιΐα·
διὸ καὶ ὁ διάβολος πονηρὸς λέγεται· πόα· ἡ βο-
τάνη· πολυϊδρία ἡ πολυπειρία· πολυκλήϊσι·
πολυκαθέδροις.

Ποικίλον· πολύτροπον· πολύχουν· πολύφορον· πολύεκτ-
τίμιον ἀγχιστ ἄξιον· πολυάνδρια· τὰ ξενοτά-
φια· πολίχνια· μικραὶ πόλεις· πολλοστημόριον·
βραχύτατον μέρος ὀλίγον· πολλοστόν· τὸ ἀκαριαῖον·
πότερον· ὁποῖον ἢ ἓν ἐκ τούτων· καὶ τῶν δύο τὸ ἕτερον·
πολυωπὸν τρῆμα κάμινον ἤτοι πολυτρύπητον· πολυω-
πὸν δὲ δίκτυον μακρά· πορθμεῖον· τὸ πλοῖον· πορ-
θμεῖον δὲ τὸ ναῦλον λέγεται· πόμα· τὸ πνευμόνιον
καὶ ἱερόν· πῶμα δὲ τὸ σκέπασμα μακρά· ποιμένι-
ον· καὶ ποίμνη· πολύαθλον· καὶ μικρὰ πόλις· πο-
λυανδρίον τόπος· καὶ πολυκτόριον· πολυα-
ριον τόπος:·

Ποτνιώμενοι· παρακαλοῦντες ἢ ἐλεούμενοι· ἐλεη-
μονεῖν καταλέγοντες· ποθήσαιμος· ἀφ' οὗ
ποτὸς καὶ πνεύμονος ... ἐκ τοῦ πόμα·
πόσος ποσάκις· πέπωκα δὲ, καὶ ἱερόν· ποι-
πνύω· ἐνεργῶ· ποιφύξαι· φυγεῖν· πολυωρήσασθαι· φυλά-
ξασθαι· πολλὴν φροντίδα ποιήσασθαι· πομπαί· προ-
όδοι ποιεῖσθαι· πομποστολεῖ· τὸν μηνίσκον ἐκπέμπει·
φόλον· πορσύνων· ἐρεθίζων ἀτρεμίζων· πο-
ππύζεσθαι· κολακεύεσθαι· ἁρμόζεταί δὲ ἐπὶ τῶν μαγι-
κῶν ἵππων καὶ ἀγριοκαμήλων· ἐφ' ᾧ δὲ ἡ λέξις, πο-
ποι καὶ οἰμοι· πομπάζεται· ὁ φιλοκαλεῖται· ποτνι-
οῦσθαι· ὀχλεῖσθαι· ποιμαίνει· νέος καὶ διδάσκει· ποι-
μαλίζων· βασανίζων· πολιορκεῖ· ἀντὶ τοῦ πολε-
μεῖ· πολεύων· ζητῶν· πολίζων· πόλεις κτίζων· πο-
λυμενος· πεπολεμωμένος δὲ καὶ ἱερόν· πολεμικοῖς ὡ-
ἐπιθυμοῦν πολέμου:

Ποσῶς· καθολικῶς· πόσε· ἀντὶ τοῦ ποῦ· ποσάκις· πλει-
στάκις·

ποσαπλῶς· ἀντὶ τοῦ πολλαπλ(ῶς). πολλαχῶς· ἀναρίθ-
μητος. ποταμηδόν· δίκην ποταμοῦ. ποτα-
μί· προσφάτως. ποῖ τελιῶ· εἰς ποῖον τόπον. πολλαχῆ·
πολυμερῶς· διαφόρως.

τοῦ π μετὰ τοῦ ρ:

Πραίκων· ὁ κήρυξ. πρέσβις· παραιτήτωρ καὶ ὁ
ἀποκρισιάριος. προσφορώτατος· ὁ τῷ καιρῷ
ἐπιτηδειότατος, εὐαρμοδιώτατος ἢ ὁ ποριμώ-
τατος. προτιμότατος· ὁ μάλιστα κυ(ρίως).
ἀξιόματι. πραιπόσιτος.
προτέξιατος· ἀξιώματα. πραίσοι-
ξοῦαι. πρέμνος· ὁ κλάδος. πρηγορεῶν· ὁ λαιμός.
πρηνής· ἐπὶ πρόσωπον πεσών. πρασιαστής. βο-
ηθός. πρόμαχος. πρόβολος. πρόμολος καὶ λίθος
παραθαλάσσιος ὃς προβέβληται πρὸ τῶν θα-
λασσίων τειχῶν. προμοσεκηθός. πρόχειρος·
ἕτοιμος. προσήλυτος· ὁ ἀπὸ ξένης ἐλθών.
πρόπολος· ὁ δοῦλος ὁ ὑπηρέτης. πρόσφυξ· ὁ προσ-
φυγὼν ἐν ἐκκλησίαις. προπάτωρ· ὁ πρόγονος.
πρόστιμος· ὁ ἄτιμος καὶ ὁ ἐπικειμένοις ἀσχολούμενος.
πρόεδρος· ὁ ἡγεμών. πρυτανεῖς· ὁ ταμίας ὁ διοι-
κητὴς ὁ βοηθός. πρημοῖς· κατωφόροις. πρη-
στὴρ· κεραυνὸς καὶ ἀστραπὴ φλογίζουσα. τὸ δὲ ἐκ
τοῦ πρήθω τὸ καίω. τὸ δὲ πρήθω, παρὰ τὸ αἴθω
τὸ καίω. πρόοδοι· οἱ ἔμπροσθεν προφυλάκων τῶν.
πρηῶνος· τῆς ἐξοχῆς τοῦ ὄρους. πρίονος δὲ
τοῦ ἐργαλείου, ἰῶτα καὶ μὴ ἱερόν. πρίστις· ζῶον.
πρημάδος· ἰχθύος. πριόνωτος· ἰχθὺς καὶ ὄφις. πρέσ-
βυλος· ὁ παμμόλης. προίκτης· ὁ πένης. πρό-
τονοι· τὰ σχοινία. πρακτικός· ὅστις μετὰ τῶν
λοιπῶν ζώων

τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς· πραπίδες· οἷον· πέκτων· χαλ-
κὶς καὶ τὰ ὅμοια· λογικὴ δὲ καὶ πρακτική, διαφέ(ρει)·
ὅτι τὴν μὲν λογικὴν μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐπίσταται· τὴν
δὲ πρακτικήν, καὶ τινα τῶν ἀλόγων ζώων.
Πραπίδων· φρενῶν ἢ φρονήσεων· πρᾶξις· ἀπαί-
τησις· ἐνέργεια· πραϋπάθεια· ἡσυχία· πραΰτης·
πραότης· ἀκίνητος ψυχῆς κατάστασις· ἐν ἀτι-
μίαις καὶ εὐφημίαις ὡσαύτως ἔχουσα· πρῆξις·
ἢ πρᾶξις· πρεσβυγένεια· γένεσις παλαιοτέρα·
προσοχή· μῆνις· προσφώνησις· κήρυξις·
προσηγορία· φιλικὴ προσλαλιά· προσοκλάς·
ὅρμαος· προσκεκλῆσθαι· ἢ πρόμοια· προτίμησις·
ὁ ὀμφαλός· προμολή· ἀφορμή· προεδρία· ἡ προ-
τίμησις· προσεδρεία δὲ ἡ διηνεκὴς καὶ ἐπίμο-
νος ἀσχολία, δηλ(ονότι)· προφυλακαί· αἱ πρὸ τῶν ὡρῶν τῆς
νυκτός· εἰς τέσσαρας γὰρ φυλακὰς διαιρεῖται ἡ
νύξ· προσωποποιΐα· ὅταν πρόσωπόν τις
θέμενος ἢ ὑπόδικος· ἢ ὡς ἐκ προσώπου τινὸς
ὀφθῇ· προχοαί· αἱ τῶν ποταμῶν ἀφέσεις· προ-
σχοαί· θυσίαι· προσαγωγή· συνουσία καὶ ἕνωσις
θυμάτων καὶ ἀμνῶν· πρότασις· ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἢ τὰ
δεῖσθαι ἀντιπαρέχειν· πρὸς τῆς τριάδος· ὅρκος ἐστί·
τὸ ὁρκίζειν δὲ ἐν ταῖς διαλέξεσι καὶ τοῖς φωσί, δι-
κανικοῦ λόγου ἐστὶ καὶ πολιτικοῦ· οὐκ ἐγκωμια-
στικοῦ· πρίσκιλλα· κ(αὶ) ἑ(ξῆς)· πρίσις ἢ κόψις· πρὸξ
ἡ ἔλαφος· πρὸξ δὲ ἡ δορκάς, καὶ ... πρόκερος
σας· παραλλήλους· προαίρεσις· ὄρεξις βουλευτική·
προσῳδία· ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, ἐκ
ὑγιοῦς κατὰ τὸ συμπλεκτικὸν τῆς λέξεως·

φερομένη μελῳδία τις· ἢ τόνος τῆς φωνῆς ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ μιᾶς συλλαβῆς·
ἤτοι κατὰ τὰς συνήθεις διαλέξεις ὁμολογουμένης, ἢ ὁ
κατὰ τὸν ἀναλογικὸν ὅρον καὶ λόγον· ἢ τόνος φωνῆς
κατὰ διάλεκτον ἢ κατ' ἐπαγγελίαν κατορθούμενος·
ἢ τόνος φωνῆς πρὸς ὃν ᾄδομεν καὶ τὴν φωνὴν
ἐρρυθμισμένην ποιοῦμεν· ἢ τὸ κρουόμενον τὸ ἐν τῇ ἐκφω-
νήσει γινόμενον. τριχῶς δὲ αἱ προσῳδίαι· προσῳδία
ὁ τόνος· προσῳδία καὶ ἡ χειρονομία· προσῳδία
ἡ τοῦ ὀργάνου φωνή· εἴρηται παρὰ τὸ [illegible] τὸ τι-
μώσκω· ἐκ δὲ τούτου ὄνομα ἀοιδή· καὶ κράσει τοῦ
α καὶ ο εἰς ω γίνεται ᾠδή· ἐκ δὲ τούτου ᾠδία καὶ προσῳδία.
ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ προσᾴδειν· ἐκ δὲ [illegible]
τῇ ὑποκειμένῃ λέξει· ἢ τὸ πρὸς αὐτὴν ᾄδεσθαι
τὰ ποιήματα· ᾠδὰς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα
ἐκάλουν. προσῳδίαι δέ εἰσι δέκα· ὀξεῖα /
βαρεῖα \ περισπωμένη ⌒ μακρὰ —
βραχεῖα ∪ δασεῖα ⊢ ψιλὴ ⊣ ἀπόστροφος ’
ὑφὲν ‿ ὑποδιαστολή , διατί δέ εἰσι δέκα;
διότι καὶ ὁ δέκατος ἀριθμὸς τέλειός ἐστι· μετρεῖ-
ται γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦ δεκάτου, καὶ
πληροῦται ὁ τέλειος ἀριθμός· καὶ πόσος μετρεῖ-
ται; γὰρ καὶ δύο, τρεῖς· δύο τρεῖς, δ΄ μέχρι τῶν
τεσσάρων. καὶ ἰδοὺ δέκα· καὶ λοιπὸν ὑπὲρ τὸν
δέκατον ἀριθμὸν οὐκ ἔστιν· ὁ γὰρ εἰκοστὸς, δὶς δέκα-
τός ἐστι· καὶ ὁ τριακοστὸς, τρὶς καὶ δέκατος· καὶ
πάντες οἱ λοιποί, ἀπὸ τῆς δεκάδος συντεθειμένοι
εἰσίν. διαιροῦνται δὲ αἱ δέκα προσῳδίαι, εἰς
δ΄· εἰς τόνους· εἰς χρόνους· εἰς πνεύματα καὶ εἰς
πάθη· διότι καὶ ὁ τέταρτος ἀριθμὸς, γόνιμός ἐστι
τοῦ δεκάτου·

καὶ πῶς ἐστι [illegible]· μακρὰ γάρ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν προσῳδιῶν, καὶ
δύο, [illegible]· δύο· τρεῖς μέν· μεθ' ὧν τέσσαρες καὶ ἰδοὺ
δέκα. κυρίως δὲ προσῳδίαι ἑπτά· ὀξεῖα / βαρεῖα
περισπωμένη ⌒ μακρά — βραχεῖα ∪ δασεῖα
ψιλή· ἡ γὰρ ἀπόστροφος ᾽ καὶ ἡ ὑφὲν ‿ καὶ
ἡ ὑποδιαστολὴ ͵ οὐκ εἰσὶ κυρίως προσῳδίαι ἀλλὰ
καταχρηστικῶς· ὅτι [illegible] αἱ μέν εἰσι, ἀπὸ στοιχείων
γινόμενα· τὰ δὲ πάθη, οὐ γίνονται ἀπὸ στοιχείων· καὶ διὰ
τοῦτο οὐκ εἰσὶ κυρίως προσῳδίαι. πάθη δέ εἰσιν αὗται
πάντα τὰ τρία· ἡ ἀπόστροφος ᾽ ἡ ὑφὲν ‿ καὶ ἡ ὑ-
ποδιαστολή ͵ καὶ διατί εἰσι τρία πάθη· καὶ [illegible]
[illegible] τῶν τριῶν τόνων. πάθος δέ ἐστι, φωνῆς ὑπ-
[illegible] σημεῖον, τὰ [illegible] καὶ γινόμενα
[illegible]· πάθη δὲ λέγονται, διὰ τὸ ἐν ταῖς παθητι-
καῖς λέξεσι τίθεσθαι. ἀντὶ τεσσάρων δὲ φωνηέν-
των τίθεται ἡ ἀπόστροφος· ἀντὶ τοῦ α· ἀντὶ τοῦ ε·
ἀντὶ τοῦ ι [illegible]· καὶ ἀντὶ τοῦ ο. ἀντὶ τοῦ α, ὡς
ἄρα οὗτος ἄρ' οὗτος. ἀντὶ τοῦ ε, ὡς τὸ, οὔ τε
δόμου [illegible] ἀντὶ τοῦ ι [illegible], ὡς τὸ, οὐχ οὗτος·
οὐχ οὗτος. ἀντὶ τοῦ ο, ὡς τὸ, ἀλλ' ὅ γε κακῶς ἀλέ[illegible]
προσάγει· ὅταν τὸ ἀξίωμα τοῦ θυμοῦ [illegible] τῷ
[illegible] παρὰ τοῦ θεοῦ, τότε προσάχομαι· [illegible]
[illegible] πρεσβεύτρια· ἐν τῇ [illegible] παραλλήλῃ
πρεσβευτρία. [illegible] λέξις προστίθεμένη
πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἐν τε συνθέσει καὶ συν-
τάξει· ἐν συνθέσει μέν, οἷον ἀναφορὰ καὶ προσφορά· ἐν συν-
τάξει δέ, οἷον ἐπὶ τῆς χώρας κατὰ τῆς χώρας· διατί
προστίθεται πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν; διὰ τὴν
ἐν ὑπάρχουσαν αὐτῇ [illegible]· [illegible] ὁ ἄρθρος

ὁ μὲν δηλούμενος περισπᾶται ὑπὸ ἄλλων βαρυθόμενος
ἐκφέρεται, οὕτως καὶ ἡ πρόθεσις ἀεὶ μὲν ἑτέρα οὖσα
πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὑπὸ ἄλλων λέξεων βα-
ρυνομένη ἐκφέρεται. προθέσεις δὲ εἰσὶ τὴν μὲν
φωνὴν, ὀκτὼ καὶ δέκα· τὸ δὲ σημαινόμενον, ἑπτὰ καὶ
δέκα· ἡ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ, τὸ αὐτὸ σημαίνουσι·
μονοσύλλαβοι δὲ προθέσεις, ἕξ· ἐν· εἰς· ἐξ· σύν·
πρός· πρό· δισύλλαβοι, δώδεκα· ἀνά· κατά·
διά· μετά· παρά· ἀντί· ἐπί· περί· ἀμφί·
ἀπό· ὑπό· ὑπέρ· διαφέρουσι δὲ αἱ μονοσύλλαβοι
προθέσεις τῶν δισυλλάβων· ὅτι αἱ μὲν μονοσύλλα-
βοι πᾶσαι, εἰς σύμφωνα κατέληξαν· μία δὲ ἐξ αὐτῶν
εὑρέθη λήγουσα εἰς φωνῆεν, ἡ πρό· αἱ δὲ δισύλλαβοι
πᾶσαι, εἰς φωνήεντα κατέληξαν· μία δὲ ἐξ αὐτῶν,
εἰς σύμφωνον ἡ ὑπέρ.

ροβήμασι· πηδήμασιν· ἐκ τοῦ πηδῶ· τὸ δὲ ἐμμακὸν ἱερὸν ου
τὸν εὐρρύθμοις πηδήμασι· ἐμβάδων δὲ ἀνδρῶα
ὑποδήματα παρὰ τὸ ἐμβαίνειν· πρυτανείων,
τιμῶν· ἤτοι βασιλικῶν· προμολεῖον· προυργιαίτε-
ρον· ἀναγκαιότερον· προῦπτον· προφανές· πρόρριζον·
ἐκ ῥιζῶν ἀνασπώμενον· προσαντές· ἐναντίον καὶ
ἐμποδιστικόν· προσήλια· τὰ θαλπόμενα ὑπὸ τοῦ
ἡλίου· πρόσχημα· ἡ ὑπόκρισις· προοίμιον· ὁ
πρόλογος· πρόστιμον· ἡ ζημία· πρόσφατον· τὸ
ἀρτίως γινόμενον· πρόσκομμα· ἁμάρτημα καὶ πρό-
κρισμα· προσοῖκον· πρέπον· πρᾶγμα· ὅπερ ἐκεῖ
τὸ πραχθῆναι, ἔχει ἀγνωμονίαν· πρόθεμα·
τὸ προγεγραμμένον· τουτέστιν ἡ ἐκ βασιλέως πρό-
ταξις ἐγγράφως δημοσίᾳ ἀνατεθειμένη· πρόκλημα·

γένος συνεσκιασμένος καὶ αἰνιγματώδης. καὶ ἡ ζωὴ τῆς α-
Πρός τι. ταὐτόν ἐστιν, οἷον τὸ ἅμα ταὐτόν ἐστιν ἐν τῷ
πρὸς ἕτερον λέγεσθαι. πρός τι δ' ἐστὶν, οἷον τὸ ἅμα ταὐ-
τόν ἐστι τῷ πρὸς ὅν τι πῶς ἔχειν. τινὲς δὲ σαφέστερον
ἑρμηνεύσαντες τὴν ὑπογραφὴν, ὅτι ταῦτά ἐστι πρός
τι, οἷον τὸ ἅμα ταὐτόν ἐστιν, ἐν τῷ πῶς ἔχειν πρὸς ἕ-
τερον. πρός τι δὲ λέγεται, ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἑ-
÷ [illegible] σημα ὁρ: τέρων ὑπάρχει. ἅμα δὲ καὶ ἀντιστρέφει πρὸς ἄλληλα.
Πρός τι. ἡ φύσις κυρίως καὶ πηγαίως καὶ μήτηρ πάν-
των ὀντότης ἐστί. πάντα δὲ ὅσα ἐκ τῆς φύσεως προέρ-
χονται, τῶν πρός τι λέγονται. αἱ γὰρ ὑποστάσεις καὶ ἡ
ἑτερότης. καὶ ἰδιότης. καὶ ποιότης. καὶ ἁπλότης.
καὶ πάντα τὰ λοιπὰ, ἐκ τῆς φύσεως τὴν αἰτίαν
πρόοδον ἔχουσι. καὶ κατὰ τοῦτο τῶν πρός τι λέ-
γονται. τουτέστι τῶν πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς φύσεως
ἀποκρεμαμένων. ἐξ ὧν ἐστι καὶ ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐνέρ-
γεια. Πρόσωπον. ὁ δι' αὐτῶν οἰκείων ἐνεργημάτων τε
καὶ ἰδιωμάτων, ἀρίδηλον καὶ περιωρισμένην τῶν
ὁμοφυῶν αὐτοῦ παρέχεσθαι καὶ τὴν ἔμφασιν. καὶ
ἐνουσίου ἰδιότητος φανέρωσις. καὶ λόγος σωματ-
ἀχώριστα ὁμοτελεῖ ἐστιν. καὶ χαρακτὴρ ὑποστάσεως. Πραι-
τώριον. παρὰ τὸ πραίτωρ πραιτώριον. ὅπου τὰ
πραττόμενα ἐρωτῶνται καὶ φυλάττονται. πλεο-
νασμοῦ τοῦ ι. Πρόκατον. παρὰ τὸ ἔχειν βάσιν ἐπὶ τῆς
περὶ τῆς ὀπισθίου κάσεως. πολλάκις καὶ κατὰ κοι-
νοῦ ἐπὶ πάντων τῶν κοσκημάτων [illegible] ἡ λέξις:
ἀρχ(ὴ) τοῦ ρη Προνοητέον. ἀντὶ τοῦ φροντιστέον. Πριάμενος.
ἀγοράσας. Προύχοντος. ὑπερέχοντος. Προεληλυθ.
Προδοσία. Προσκομιστέον. Προσενεκτέον. Πρῶτος.

ἐφύσκον· πρηκόσουσαι· πρῶσαι· πρυμνὸς· τὸ πρὸς αὐτῷ
κατὰ τὴν τροπὴν τοῦ ἀστέρος π· προσεκτέον· σπουδαστέ-
ον· προσαρασσόμενον· προσρηγνύμενον· προσσό-
μεσθαι· προσδοκήσομεν· προσήκατο· προσέδωκε· προσέ-
πεμψε· προσιζήσας· προσκαθίσας· προσφλόμενοι·
προσέκειμαι· προσήκατο· προσεδέξατο· προσώχθι-
σεν· ἐνεβελυξάμην· προσίσχουσι· προβάλλεται ἡ κερα-
ίας· ἀπὸ τοῦ ἴσχω τὸ κρατῶ· προσπελάζεις· προ-
σεγγίζεις· προσφέρον· προσαίτων· πρόσφυμι· προ-
σφράσον· προπηλακίζω· ὑβρίζω· προτιμᾶς· διαφέρ-
οιμου τιμαῖς· προχάρισαι· προσκαλοῦ· προσφθέγξαι·
προσήγαγον· προκυλινδοῦμαι· κυλίομαι· προσφωνεῖς·
προσαγορεύεις· προσποιεῖσθαι· ὁ ψεύδεσθαι· προ-
σκίρτησον· χόρευσον· πρηκαίμος· στόμαιμος· πρη-
μίσθος· πίστος· πρίκαι· φρεάτος· πρίεται· σχίζε-
πριόμενος· κοπτόμενος· πριάμενος δὲ ἀφρόντιστος·
μάται· προμόλε· προέλθε· προφάκασιν· ἐπέμψαν·
Πρὶν· καὶ πρότερον· προσφόρος· ἁρμόδιος· προ-
προπαθήν· προτρεπτικὸς· φάσω μὲ ἐκ τοῦ πολέμου·
προσώς· ἐκπεραθέν· πρημνὴ· ἐπὶ τὸ πρόσωπον· πρα-
κτέον· δέει πράττειν· πρᾶος· ἥσυχος· πρόχνυ· παν-
τελῶς· πρόσεχε· ἀντὶ τοῦ πόριμη ἐπιτηδευταὶ κατὰ
σαυτόν· ὡς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ

~~~~ τὸ π μετὰ τοῦ τ :

Πτορμισμὸς· ὁ ἐπιβουλή· δόλος· ἀπάτη· πόρθος· κλά-
δος κλάδος· πτόρξ· λαγωὸς· ἀπὸ τοῦ πτήσσω· τὸ φο-
βοῦμαι· δηλὸν γὰρ ἐφιλίαν· πτύελος· τὸ πτύσμα· πτε-
ρωτικὸ· ἀλλὰ πηκουφιστικό· πτυχαρίς· καὶ πτυχαρίς·
ὁ καρκῖνος εἰ τοι τὸ πορφύριν· διὰ τὸ τὰς πτύχας εἶναι
πτυξίαν τὸ
~~~~

τῶν μὸ φρέγων ἀγράφων· λέγεται δὲ ἔνδομον τὸ πτυχὴ τιθέναι
λίθιδιον καὶ κερόν· ὅπως ἐρᾶν μὴ διὰ τοῦ ποδὸς ἐφελκύσῃ
τὴν ὀφρὰ κὴν σάρκα· πταρμός· κεφαλῆς ἀλγηδών·
ἐπεὶ οἱ θεῖοι τοῦ καὶ κατὰ πρὸς λόγον τοῦ καρδίας, πταρμικῶς·
πτολεμαῖος· κύριον· πτώρθος· πτωχός· ὁ ἀπὸ πλούτου
κατελθὼν εἰς ἔνδειαν· ἀπὸ τοῦ πτώσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ
πτώσσειν καὶ προσπίπτειν τοῖς δεομένοις· ἢ παρὰ
τὸ πτήσσειν τὴν ὄχλον· τουτέστι τὴν τροφήν·
δζ Π πύα· ὁ φόκος· πυάτη· ἡ τρίκαια ἢ τὸ πίτυρον·
πύγων· αἱ ἐξοχαὶ ἢ ταῖς ἀρμαῖς τῶν μικελίων· πύσφο·
τῶν ῥηθέντων· ἢ πέμπεται· ἢ δεξιὰ· καὶ πλαξί· καὶ ἢ κλάξι· πτῆς·
ἢ τῶν ὁρμήθων πτήσεως· πτολεμαῖς· πόλις·
λη ου Π πύλαι τὰ πύραι· πελέον· τόπος· περαίνεται· πύργωται·
πολίεθρον ἢ καὶ κεφαλὴ πόλις· πυέλον· τὸ πύελον·
πυθὼ καί· ἢ πυθοῦς·
ε Π ποῖος· τὸ φοβοῦμαι· πτύσσω δὲ τὸ ἀσφαλίζω καὶ πτυάσσω,
πίλον· πτύσσω δὲ χιὼν· πτήσσω· τὸ φοβοῦμαι· πτύ-
σσω δὲ τὸ τύπτω, ἰῶται· πτύρεσται· πτυχωταί· πτε-
ρώσεις· ταῖς πτέρυξι τὸν ἀέρα πλήττεις· πτοροῦμεθα·
κουφίζομεθα μετεωρούμεθα· πταίη· πτοίασθαι·
πταίω· σφάλλεσθαι· πτήξω· τὸ φοβοῦμαι· παρὰ τὸ πτύω
πτίσσω· πτώσσω· πτήξω· ὁ γὰρ φοβούμενος, τὸ ποιὸν ἔοικε·

τὸ π μετὰ τοῦ υ :

ζ Πύελος· ἢ λεκάνη· πυθμήν· πᾶν τὸ ὑποκάτω τοῦ βά-
θους· πυλωρός· ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ· οὖρος γὰρ τὸ
φυλάσσω· πυρός· ὁ σῖτος· πυρρός· ὁ ξανθός· πυρσός·
ὁ λαμπτὴρ ἢ πυρκαϊά· πυκαῖος· ὁ ἀκόλαστος· πύελος·
σχῆμα· πυρὸν πυρῆνος· τοῦ ὀστοῦ τῆς ἐλαίας· πύρνον·
ἄρτου κόμμα· πυρρώνειοι· φιλόσοφοι καί.

πυργισμός· τόξ(ευμα). πυριφλεγέθων· ποταμὸς ἐν ᾅδ(ῃ)
κατὰ Ἕλληνας· οἳ καὶ δὲ τὸ ἄσβεστον πῦρ λέγ(ουσι)· ἢ τὸν
ἐν τῇ γραφῇ πύρινον ποταμόν. πύανθος· κύ(ριον). πυ-
γοστόλος· ὁ καλλόλαφος. πόρμος· πύαρος καὶ ποαρτὶ οἰκ-
Π υγμή· σύμπηξις δακτύλων τοῦ γερόνθω(ν). πυργομάχ(οι)· 155
προμαχόμενοι ἢ τειχομάχοι. πυρρίχη· ἔνοπλος ὄρ-
χησις. πυράγρα· τὸ διλαβεῖον. πυκινή· ἡ συνετή
ἢ πυκνή. πυκιμήδης· ἢ συνετόβουλος ἢ καθυ-
μόνεος ἀπὸ τοῦ πύκα καὶ πυκνῶς. ἢ συνετῶς καὶ
μήδεα τὰ βουλεύματα. πυξίς· τὸ πινακίδιον. πυ-
ρήνη· ὄρος. πύστις· ἡ μάθησις. πυθὼ καὶ πυθία
ἢ ἐν δελφοῖς. ἐκλήθη δὲ πυθία, διὰ τὸ ἐκεῖσε σαπῆναι
τὸν δελφύνην δράκοντα ὃν ἐκεῖσε εὑρὼν ὁ Ἀπόλλων
ἀπέκτεινεν. πύθω γὰρ τὸ σήπω.
Π ῦρ· ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστί· κοῦφόν τε καὶ
ἀνωφερέστερον λοιπῶν· καὶ καυστικόν τε καὶ φωτιστικ-
ὸν τῇ προόντῃ ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ κτισθέν·
φησὶ γὰρ ἡ γραφή· καὶ εἶπεν ὁ θ(εὸ)ς γενηθήτω φῶς καὶ
ἐγένετο φῶς. οὐχ ἕτερον γάρ ἐστι τὸ πῦρ, εἰ μὴ τὸ φῶς.
Ἐποίησε δὲ αὐτὸ κάλλος πρῶτον καὶ κόσμον πάσης τῆς
ὁρατῆς κτίσεως. ἄφελε γὰρ τὸ φῶς, καὶ πάντα τῷ ἐν
τῷ σκότει ἄγνωστα διαμένουσι· τὴν οἰκείαν καλλο-
νὴν μὴ δυνάμενα ἐπιδείξασθαι ἀπρέπειαν. ἐκάλεσε δὲ ὁ
θ(εὸ)ς τὸ μὲν φῶς, ἡμέραν· τὸ δὲ σκότος ἐκάλεσε νύ(κτα).
σκότος δέ ἐστιν, οὐκ οὐσία τις· ἀλλὰ συμβεβηκός·
φωτὸς γάρ ἐστι στέρησις. ὁ γὰρ ἀήρ, οὐκ ἐν τῇ οὐσίᾳ
αὐτοῦ ἔχει τὸ φῶς. αὐτὸ οὖν τὸ ἐστερῆσθαι τὸν ἀέρα
φωτός, σκότος ἐκάλεσεν ὁ θ(εό)ς· καὶ οὐχ ἡ οὐσία τοῦ ἀέρ(ος)
ἐστὶ σκότος, ἀλλ' ἡ τοῦ φωτὸς στέρησις. ὅπερ συμβεβηκ(ός)

μᾶλλον δηλοῖ, ἢ προουσίαν· πῦρ βλέφαρον· ζωπυρού-
μενον ἀναφλεγόμενον διὰ τῆς ἐπεκκαιούσης τοῦ πυρὸς
καὶ στρεφούσης ὕλης· πυκτίον· τὸ μικρὸν βιβλίον ἀπὸ τοῦ
πτύσσεσθαι· ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι· πυκτίον δὲ ἐν ᾧ γ
σι ταῖς πυκτίαις, δέλτος· πυμάτιον· ἔσχατον· πυρίκαυ-
στον· τὸ ἐν πυρὶ καυθέν· πύομαι· ἐξωτήκομαι· ἐκ
πύθος τὸ μανθάνος· πύματον· ἔσχατον· πυθεῖον·
τὸ μαντεῖον· πύθια· τόπος καὶ ἑορτή· πυρηναῖ-
ον ὄρος.

ἐκ Πυκάζουσιν· κοσμοῦσι· σκιάζουσι· πυνθάνομαι·
ἐρωτῶ· πύθος· μανθάνος· πυρπολεῖται· καίεται
ἐμπυρίζεται· πυθοίατο· μάθοιεν· πύθω· τὸ σή-
πω· καὶ τὸ μανθάνω· καὶ ἀκούω· ὄζω· καὶ τὸ πυν-
θάνω· πύθωμαι· ἀκούσω· καὶ πύθονται· πυθό-
μενος δὲ, καὶ ἕτερον· πυθέσθαι· μαθεῖν· πυρσομορφοί·
οἱ τοῖς πυριμόρφοις ποιεῖ· πυκάζω· κατακαλεῖ
στέμας, τὸ καλύπτω· καὶ ταῖδε ἐστέμας, τὸ κλαδοφύω·
πύκαι· ζωεστῶς ἐπιβεβλημένως· πυριηδόν· δίκην πυρός:

τὸ π μετὰ τοῦ ω:

Πωλοδαμνής· ὁ στρατιώτης ὁ τοὺς πώλους δαμάζων· πῶρος·
ὁ λίθος· πῶρος· κυρίως· πωρίασις· τράχος· πῶλος· ὁ ἀσ-
θαρος· πῶλος δὲ ὁ νέος, καὶ ἕτερον· πωρομίας· κυρίως·
Πώρωσις· ἀμαθησία· πωλεῖται· ἐκ τοῦ ἵππου παιδ...
πωΰ· ἕξεσι· παραίτησιν λέγειν καὶ τὴν εὐχήν.
Πωμάριον· τὸ τεῖχος καλλόπισμα· πόπανα·
πλακούντων γένος· πωλή· τὸ πρατήριον· πῶ-
μα· τὸ σκέπασμα.
ἐκ Πωλέω· ἵππον ἐπιβουλοῦμαι· πωλῶ· τὸ πιπράσκω· ἀπ
πολῶ δὲ τὸ ἀναστρέφομαι, καὶ ἕτερον· πόμαλα· ἄφνω
οὐδαμῶς:

τοῦ ῥ μετὰ τοῦ α :-

ῥαγδαῖος· σφοδρός. ῥαδιουργός· πλαστογράφος. ῥαι- αφξ
στήρ· σφαῖρα σιδηρᾶ. ῥαββουνί· διδάσκαλος. ῥαιβό·
στρεβλὸς σκέλος. ῥαῖκος· ὁ ῥωμαῖος. ῥαῖδος· ὁ μολυ-
θηρός. ῥαιχμὸς· σχίσις. ῥακά· ἀντὶ τοῦ σὺ ἑρμη-
νεύεται τῇ σύρων γλώσσῃ. ὡς τὸ ἄπελθε σύ. ἢ ἀπὸ
τοῦ δημίου. τίμε δὲ τῇ ἑβραΐδι φωνῇ, καταπτυ-
στὸν ἑρμηνεύουσιν. ῥᾴθυμος· ὁ ἀναπεπτωκώς.
ῥάχος· ὁ σκόλοψ.

ῥαχήλ· ἀμνὰς ἢ ποιμαίνουσα. ῥαδιουργία· ἀπάτη. αφξ
ῥακώδει· ἐπιστικοῦ λόγῳ. ῥαθάμιγγες· σταγό-
νες· καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. ῥαθυμία·
ἢ ἀμέλεια. ῥαφάνη· ὁ κοινῶς. ῥαχὶς· τὸ νώτιον
μέρος. ῥαβέννα· πόλις. ῥαφὶς· ἢ βελόνη καὶ ὄνο-
μα ἰχθύος. ῥαιστῆρος σιδηροῦ. ἢ τῶν ῥωμαίων ὄζουσα.
ῥαχίαι· τόπος ὑψηλός. ῥαψῳδία· ἀπόκομμα ποι-
ήματος· περιλαβὸν καὶ ἔχον ἐν ἑαυτῷ, ὀλίγην ὑπόθεσιν
καὶ λεπτὴν περιπέτειαν. περιπέτεια δέ ἐστιν, ἡ ἀπὸ
θέσεως σύμπτωμα. ὡς ἡ τοῦ κλήρου, ἐξ ὀργῆς ἀχι-
λλέως. καὶ ἡ κλῆσις, ἀπαίτησιν ὁμήρου. καὶ ἡ γάμημα
ἀλεξάνδρου καὶ μενελάου μονομαχίαν. ἢ ῥαψῳδία
ἐστὶ, μέρος ποιήματος ἐκ περιλήψεως τινὰ ὑπό-
θεσιν. ῥαψῳδία δὲ ἐτυμολογεῖται, παρὰ τὸ ῥάπτω
καὶ τὸ ᾠδή. ἢ παρὰ τὸ ῥαβδῳδία καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς
ψ, γίνεται ῥαψῳδία. ῥαφάνη· παρὰ τὸ ῥᾶφος.
ῥαχίας· πᾶς ἐν τῇ θαλάσσῃ πέτρας.

ῥᾶον· εὐκολώτερον. ῥαπτόν· ποικίλον. ῥάκος· αξ ου
περιαυχένιον ὃ καλοῦσιν ἐν περσικῇ γλώσσῃ
μανδύας. ῥάρος· τὸ βρέφος. ῥαδαλὸν· διασεσ-
ταλμένον χαῦνον.

ῥάδιον· τὸ φορτίον· ῥαίδιον· ἅρμα σκεπαστόν· ῥαικυλ· καὶ ῥαίκλον· τὸ ξύλον· ῥάβον καὶ ῥάβος καὶ ῥαβδμος, ἀπὸ τοῦ ἀκόλως καὶ ῥαδινός.

ἐν ῥ ῥαῖσαι· κουφίσαι· ῥαμίσεται· ἐκπηδήσει· ῥαιώσας· κατεάξας· ῥαισῶσι· τελευτῶσιν· ῥᾳδιουργῶν· ἀπατῶν. ῥαδαμίζειν· τὸ τιμᾶσθαι.

τὸ ῥ μετὰ τοῦ ε :—

Ῥ εαῖτος ποταμός· ῥέστης· ὀρέων· ῥεγεῶμες· ῥεμβασμοί :— ῥέμβω· ζωμηλωρίον ὃ οἱ κασι λέγουσι θωμμεῖται· ῥεβέκκα· κύριον· ῥέωμη· ἥ ἥρα· ῥέα· θεά.

Ῥ εέθρων· ῥευμάτων· ῥέθη· τὰ μέλη· ῥεφαλ· ξύλον· ῥέθος· τὸ πρόσωπον· ῥέγος· τὸ βάμμα· καὶ ῥέγος οἱ καφθῶ· ῥέδιον· ἅρμα σκεπαστόν.

ἐν Ῥ εόντων· παρερχομένων· ῥέπει· κλίνει· ῥέζει· πράττει· ῥέθεσκον· ἔπραττον· ῥέχθεον· ἐστέναζον· ῥέα· ἀκόλως· ῥέα· ἀκόλως.

Ῥ ηγμὴν· ὁ αἰγιαλός· ῥηξήνορα· ἀνδρεῖοι· ῥῆμες· πρόβατα· καὶ εὐθεῖα ὁ ῥὴν τοῦ ῥηνός· ῥητῶρ δικαστὸς ἐν λόγοις· ῥηΐστορος· ἀχορέστορος· ῥηγὰς· ὁ βαφεύς. ῥηγῖνος· τὸ ξύλον.

ἐν Ῥ ήσεις λόγοι· ῥητῶν καὶ μέτρων· ὡρισμένων· ῥητικῶς καὶ κακίστης συμφωνία ἣν λέγουσιν θεολογία γρηγορίου· ῥητίνη· κύριον καὶ τῆς παλαιᾶς τοῦ ὑπερῴου· ῥήτρων· καὶ ῥητορεία· ῥηβαπτία· πόλις.

ἐν Ῥ ῆγος· τὸ καπτοὶ ἱμάτιον· ῥηίτορον· ἀκόλως· ῥῆμα· λέξις ἀπόστος ἐνδεκτικὴ χρόνων τε καὶ προσώπων ἀριθμῶν· ἐνέργειαν καὶ πάθος παρεισῶσα· διαστίζειν ἀπόστος· ἐπειδὴ πῶς ὁ οὐκέ

ἐπιδέχεται. διατί ἡ προστακτικὴ ἐπιδεκτικὴ χρόνων τε καὶ
προσώπων καὶ ἀριθμῶν. ἐπειδὴ χρόνους καὶ πρό-
σωπα καὶ ἀριθμοὺς ἐπιδέχεται. διατί ἡ περιέχει ἐνερ-
γείας καὶ πάθους. ἐπειδὴ παρεμφαίνει τήν τε ἐνέρ-
γειαν καὶ τὸ πάθος. ἐνέργειαν μὲν, οἷον τύπτω· πάθος
δὲ, οἷον τύπτομαι. καὶ ῥῆμα ἐστὶ, μέρος λόγου ἄπτω-
τον ἐν ἰδίοις σχηματισμοῖς, διαφόρους χρό-
νους δηλοῦν· μετ' ἐνεργείας καὶ πάθους, καὶ οὐδὲ προ-
σώπου σημαντικόν. ὥσπερ καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις
δηλοῖ. διατί ἡ πτ μέρος λόγου. ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀκτὼ
μερῶν τοῦ λόγου, ἓν μέρος ἐστὶ τὸ ῥῆμα. μέρη δὲ τοῦ
λόγου εἰσὶν ὀκτώ· ὄνομα· ῥῆμα· μετοχή· ἄρθρον·
ἀντωνυμία· πρόθεσις· ἐπίρρημα, σύνδεσμος.
διατί ἡ πτ ἐν ἰδίοις σχηματισμοῖς διαφόρους
χρόνους δηλοῦν. διὰ τὰ χρονικὰ ἐπιρρήματα
οἷον· τὸ χθὲς σήμερον αὔριον· ἰδοὺ γὰρ καὶ αὐτὰ
χρόνου σημαντικά εἰσι· καὶ διαφόρους χρόνους
δηλοῦσιν· ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίαις φωναῖς, καὶ οὐκ ἐν ἰδί-
οις σχηματισμοῖς· οὐδὲ γὰρ μετέχει τοῦ χθὲς,
τὸ σήμερον αὔριον· ἀλλὰ ἐκλέγεται μεταλλαγῇ τῆς φω-
νῆς ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίοις σχη-
ματισμοῖς, διαφόρους χρόνους δηλοῦσι· καὶ οὐκ ἐν
ἀλλοτρίαις φωναῖς. διατί ἡ πτ οὐδὲ προσώπου
σημαντικόν. διὰ τὴν ἀοριστίαν. ἐπειδὴ εἰσὶ τινὰ ῥήματα
οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσιν· ἀλλ' ἅμα καὶ
οὐδέτερα λέγονται. ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ· πλουτῶ· ὑπάρχω.
Διατί ἡ πτ ὥσπερ καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις
δηλοῖ. ἐπειδὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρό-
σωπα· ὡς τὰ ὁριστικά· προστακτικά· εὐκτικά· ὑποτακτικά.

ἅτινα καὶ διαθέσεις ψυχῆς ἔχουσι. τὰ δέ εἰσι μοῦνον
χωρὶς προσώπων ὥσπερ τὰ ἀπαρέμφατα. παρέ-
πεται δὲ τῷ ῥήματι, ὀκτώ· ἐγκλίσεις· διαθέσεις·
εἴδη· σχήματα· ἀριθμοί· πρόσωπα· χρόνοι, καὶ
συζυγίαι. ἔγκλισις δέ ἐστι βουλὴ καὶ ψυχῆς διὰ φω-
νῆς σημαινόμενον. ἐγκλίσεις δέ εἰσι, τέσσαρες.
ὁριστική· προστακτική· εὐκτική· ὑποτακτική.
ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος, οὐκ ἔστι κυρίως ἔγκλισις.
ἐπειδὴ ἔγκλισις, λέγεται βουλὴ καὶ ψυχῆς. ἡ δὲ
ἀπαρέμφατος οὐκ ἔχει βουλὴν καὶ ψυχήν, εἰκό-
τως οὐδὲ ἔγκλισίς ἐστι. προτέτακται δὲ ἡ ὁριστι-
κὴ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων· ἐπειδὴ ὥσπερ ἐν τοῖς ὀ-
νόμασιν ἡ ὀρθὴ πτῶσις πρώτη ἐστὶν ἡ ἀληθοῦ-
σα τοῦ ὀνόματος, οὕτω καὶ ἡ ὁριστικὴ τῶν ἄλλων
ἐγκλίσεων. διάθεσις δέ ἐστιν, ἡ τοῦ σω [illegible]
θέσεις. ἡ διάθεσίς ἐστιν, δρᾶσις ἡ πεῖσις. ἐν αἷς
διατίθεται καὶ κατατίθεται ἡ ψυχὴ ὡς ἐνεργοῦ-
σά τι ἢ πάσχουσα. διαθέσεις δέ εἰσι, τρεῖς· ἐνέργεια·
πάθος· μεσότης. μεσότης δὲ διάθεσίς ἐστιν, ἡ ἑκα-
τέρων τῶν μερῶν μετέχουσα ἐνεργείας καὶ
πάθους. εἶδος δέ ἐστι, φωνῆς εἰκών. τὴν ἐν αὐτῇ
δηλοῦσα προτέραν ἢ δευτέραν σχέσιν. εἴδη δὲ δύο
εἰσί· πρωτότυπον καὶ παράγωγον. σχῆμα δέ ἐστι,
λέξεων ποσότης ὑφ' ἕνα τόνον καὶ ἓν πνεῦμα
ἀδιασπάστως φερομένη ἐν ἁπλότητι ἢ συνθέσει. σχή-
ματα δέ εἰσι τρία· ἁπλοῦν· σύνθετον· παρασύν-
θετον. ἀριθμὸς δέ ἐστι, σωρεία μονάδων. ἢ μονά-
δος σύνθεσις. ἀριθμοὶ δέ εἰσι, τρεῖς· ἑνικός· δυϊ-
κός, πληθυντικός. πρόσωπα δέ εἰσι, τρία· πρῶ-
τον.

δεύτερον· τρίτον· πρῶτον δὲ πρόσωπόν ἐστιν, τὸ ἀφ' οὗ ὁ λόγος· δεύτερον, τὸ πρὸς ὃν ὁ λόγος· τρίτον, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος· χρόνος δέ ἐστι, πλατικὸς ἐνιαυτὸς καὶ καιριαῖος· ἅμα γὰρ τὸ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι· τρεῖς δέ εἰσι χρόνοι· ἐνεστώς, παρεληλυθώς, μέλλων· καὶ ἐνεστώς ἐστιν, ὁ ἐνιστάμενος καὶ ἀπλήρωτον ἔχων τὴν σημασίαν· παρεληλυθώς, ὁ ἤδη παρελθών· μέλλων, ὁ μήπω γενόμενος· συζυγία δέ ἐστι, σύνελασις καὶ συζυγία διὸ συλλαβῶν, ἤγουν κατὰ συλλαβήν· ἢ ἀκόλουθος ῥημάτων κλίσις· συζυγία δὲ ποίου μέρους λόγου ἐστίν· ὀνόματος· ποίου γένους· θηλυκοῦ· ποίου ἀριθμοῦ· ἑνικοῦ· ποίας πτώσεως· γενικῆς τῶν ἑνικῶν· πῶς ἐστιν κατ' ἀλήθειαν ἡ συζυγία· πόθεν γίνεται· ἐκ τῆς σὺν προθέσεως καὶ τοῦ ζυγός· τὸ δὲ ζυγός, παρὰ τὸ δύο ἄγειν· δυαγὸς καὶ ζυγός· καὶ ὡς ἐν τῷ ... συζυγία· ἀλλ' ἡ σὺν πρόθεσις· σὺν τεθεῖσα μὲν μετὰ ἑτέρας λέξεως τῆς ἀπὸ τοῦ ζ ἀρχομένης, τέλεον ἀποβάλλει τὸ ν· τὸ θέμα δὲ χρόνος, παρὰ τὸ ῥέω ῥόνος καὶ χρόνος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρόνος· εἴδη δὲ τῶν παραγώγων, ἑπτά εἰσι· πατρωνυμικόν· κτητικόν· συγκριτικόν· ὑπερθετικόν· ὑποκοριστικόν· παρώνυμον, ῥηματικόν· καὶ πατρωνυμικόν ἐστι, τὸ κυρίως ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον· καταχρηστικῶς δέ, καὶ τὸ ἀπὸ προγόνων κυρίως γενόμενον, καὶ ἤγουν τὴν γενεὰν αὐτοῦ ἀναλυόμενον· πόσοι τύποι τῶν πατρωνυμικῶν ἀρσενικῶν· τρεῖς· ὁ εἰς δης· ὁ εἰς ων· ὁ εἰς αδιος· ὁ εἰς δης, οἷον Ἀτρείδης· Ἀτρείδης δὲ ποίου εἴδους τῶν παραγώγων· πατρωνυμικοῦ· ποίου τύπου· τῶν πατρωνυμικοῦ·

δ᾽ Ἀτρέου· τρίτον ἴων· οἷον Ἀτρείων· Ὑρράδιος· ποῖα εἴδη
τῶν παραγώγων· πατρωνυμικοῦ· ποίου τύπου τῶν
πατρωνυμικῶν· τρίτου τοῦ εἰς άδιος· πόσοι τύποι
τῶν θηλυκῶν· τρεῖς· εἰς ις· εἰς ας· εἰς νη· εἰς ις,
οἷον Πριαμίς· εἰς ας, οἷον Πηλιάς· εἰς νη, οἷον Ἀ-
δρηστίνη· Νηλήιοι ἵπποι· κτητοὶ τοῦ Νηλέως, ποίου
εἴδους τῶν παραγώγων· κτητικοῦ· καὶ τί ἐστι κτητικόν;
τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἐμπεπτωκὸς ἐμπεριειλημμένου
τοῦ κτήτορος· διαφέρει δὲ τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ
κτητικοῦ· καὶ γὰρ τὸ πατρωνυμικόν, ἐκ μόνου
κυρίου γίνεται· τὸ δὲ κτητικόν, ἐκ κυρίου καὶ
προσηγορικοῦ· τί δέ ἐστιν ἐκφαντικόν· τὸ ἐκ-
φαῖνον τινὰ τέχνην εἴτε γραμματικὸν εἴτε φιλό-
σοφον· πόσοι τύποι τῶν κτητικῶν· δύο· εἰς ος,
καθαρόν· οἷον δόλιος· καὶ εἰς κος· οἷον αἰολικός·
πόσοι τύποι τῶν συγκριτικῶν· τρεῖς· εἰς τερος·
οἷον ὀξύτερος βραδύτερος· καὶ εἰς ων καθαρόν·
οἷον καλλίων βελτίων· καὶ εἰς σων· οἷον κρείσσων
ἥσσων· συγκριτικὸς δέ ἐστιν, κατὰ τῶν πρωτοτύπων
δ᾽ ἐπαύξησις· οἷον ὀξὺ ὀξύτερος· τύποι δὲ τῶν
ὑποκοριστικῶν, ἕξ· εἰς ων δισύλλαβος· οἷον Μάκ-
χων ὁ Βακχυλίδης· καὶ εἰς ων παραληγόμενος,
οἷον μωρίων ὁ μωρός· εἰς αξ, οἷον ἕρδαξ ὁ ἕρδος·
εἰς ας, οἷον Ζηνᾶς ὁ Ζηνόδωρος· καὶ Μητρᾶς ὁ
Μητρόδωρος· εἰς κος, οἷον ὁ γραμματικός· ὁ
εἰς λος, οἷον ναυτίλος ὁ ναύτης· πόσα ὑποπέ-
πτωκε τῷ ὀνόματι· εἴκοσι τέσσαρα· τί καὶ τί·
κύριον· προσηγορικόν· ἐπίθετον· πρός τι ἔχον· ὡς
ὁμώνυμον· συνώνυμον· διώνυμον· ἐπώνυμον·

φερώνυμον· ἐθνικ(όν)· ἐρωτηματικ(όν)· ἀόριστ(ον)· ἀναφορικόν· ὃ καὶ ὁμοιωματικόν· καὶ δεικτικόν· ἀνταποδοτικὸν καλεῖται· περιληπτικόν· ἐπιμεριζόμενον· περιεκτικόν· πεποιημένον· γενικόν· ἰδικόν· τακτικόν· ἀριθμητικόν· μετουσιαστικόν· ἀπολελυμένον· ποίῳ ὀνόματι ὑποπέπτωκε· τῷ γενικῷ καὶ τῷ κοινῷ· καὶ ποῖον λέγεται γενικὸν ἐνταῦθα· τὸ ὄνομα· καὶ ποῖα ἐστὶ τὰ αὐτοῦ εἴδη· τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικόν· ποσαχῶς τὸ εἶδος· διχῶς· κατὰ φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν· ποσαχῶς διαιρεῖται τὸ παράγωγον· ἑπταχῶς· εἰς πατρωνυμικόν· κτητικόν· συγκριτικόν· ὑπερθετικόν· ὑποκοριστικόν· παρώνυμον· ῥηματικόν· διαθέσεις δὲ τοῦ ὀνόματος, εἰσὶ δύο· ἐνέργεια καὶ πάθος· κριτής· ποίας διαθέσεως· ἐνεργητικῆς· κριτής [illegible]· ἀπὸ κρίνω καὶ ἐνεργητικῶν· κριτός· ποίας διαθέσεως· παθητικοῦ· κριτὸς γὰρ λέγεται, ὁ κρινόμενος καὶ πάσχων· ῥήγιον· τόπος· ῥηΐστον ἀκόλουθον· ῥηξίφλοιον· τὸ ῥηγνύον τὸν φλοιόν· ῥήσιον· τόπος· ῥησίφθογγον· κἀκεῖ καὶ ῥῆσις·

ρ ῥητραῖος· ῥήτορας· καὶ ῥήτρη ἡ συνθήκη· ῥηγμίς· ἐκ τοῦ ῥηγνύω· καὶ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ ῥηγνύω· ῥηϊδίως· ῥαδίως καὶ ἀκόλως·

22222 τὸ ρ μετὰ τοῦ ἰῶτα·

ρ ῥιψάσπις· ὁ δειλός· ἀπὸ τοῦ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα· ῥιψοκίνδυνος· παράβολος πολεμικός· ῥινός· ἡ βύρσα· ῥιγεδανός· φρικώδης· ῥικνός· διεσχισμένος· ῥιζαδινός· ῥέει τὸ ζῆν ἀπὸ τοῖς δένδροις· ῥιψ· ῥιπός· τὸ ῥιπίδιον· ῥινοτόμος· ὁ τὰ δὲ μαλακὰ τεμών·

ῥινόσιμος· τὴν κόλλησιν ἀμαθὸς· ῥικνοῖς· ἐφθαρμένοις·
ῥὶν· ἡ μυκτὴρ· καὶ κλίνεται ῥινός· ῥιπὴ· ὁρμὴ καὶ φορὰ καὶ κίνησις·
ῥιπὴ καὶ ῥιπαὶ· ὁρμή· ῥιπτάζω· δινῶ· ῥέπει τὸ ζημιάω τοῖς
δένδροις· ῥιμολαβὶς·
ῥίον· τὸ ἀκρωτήριον· ῥίς· φουσκόν· ῥινὸς· τὸ τεῖχος·
ῥῆνος δὲ τὸ καπτὸν ἱμάτιον, ἤγουν· ῥιζαιομόρος·
ῥίζην· ὄρος· ῥιγῶν· νόσος:·
ῥιπιδῶν· ἐφωνήθη· ῥιπτάζω· διαρρίπτω· ῥυζωρυχῶ·
ῥιζωρυκτοῦ δέ, καὶ ἱερόν·
ῥίμφα· ἐλεύθερος· ῥιψοκίνδυνος·

τοῦ ρ μετὰ τοῦ ο:

Ροῖ ποταμοῦ· καὶ ῥοῖ θαλάσσης, ἤγουν· ῥοὴ δὲ αἵματος·
ῥοὴ δακρύων, ἤγουν· ῥομφαία· ὁμοίως παρα
τάξεως· καὶ τὸ πολεμικὸν τῆς μηδ[illegible] σίδηρον·
ῥοδοδάκτυλος καὶ ῥοδόχροος καὶ μόρα· ῥοαὶ· τὰ ῥεύ
ματα· ῥοδωνιὰ· τόπος ἔνθα τὰ ῥόδα· ῥόδος·
νῆσος· παρὰ τὸ πολὺ ῥοῶδες τὸ θίδον φάναι· περὶ
φαρμάκων τὴν νῆσον· ῥόα· καὶ ῥοιαὶ καὶ ῥοιδέα· ῥοῖα·
ῥοδώμιος· κύριον· ῥόπτρον· ῥόπαλον καὶ παρὰ τὸ καὶ τιμω
ρία· ῥοδοῦνται· πυρρά·
ῥόπαλον· κάλλεκτον καὶ ῥάβδος· ῥόθιος· τὸ μετὰ ψόφου
κῦμα· ῥοιτεῖον· τόπος ἀκρωτηρίου· ῥύτιον δὲ
τόπος τῆς κρήτης, τεῖχον· ῥοιζῆμα· καὶ χῦμα
ὀχθῆ· ἢ χλίδης ὑλυζής· ῥοθῶ· ὁμοίως· ῥοιβδοῖσιν· ἤχησε,
ἔσυρεν· ῥοιζῶ· ῥοφῶ· ῥοιζηδὸν· σφοδρῶς μετὰ ἤχου:—

τοῦ ρ μετὰ τοῦ υ:

ὑακέω· ὑδρηχοῖ ῥάμματα· ῥυθμὸς· ἁρμονία ἀκολουθία·
παιδικοῖς· ῥυτὴρ· χαλινὸς λῶρος· ῥυηφενὸς· ὁ πλού
σιος· ῥύμμον· καὶ τὸ φύλλων ἑλίξις· ῥύμβαξ· τόπος·

ῥυπῶντος· ῥυπίδας ἔχοντος. ῥυτός· ὀρέων καὶ ἑλκυστός:-
ῥύμη· ὁρμή. ῥυτίδες· αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν γε-
γηρακότων ζαρώματα. ῥυτιδούμενος· αἱ ἀγκλήσεις
κινήσεις τῆς σαρκός· οἷον αἱ κοτυλώδεις καμπαί:-
ῥύμματα· καθάρματα. ῥύσια· ῥύσια· λύτρα
ἐλευθέρια ἐνέχυρα. ῥύτιον· τόπος ἐπὶ Κρήτης.
ῥυππαπαί· κέλευσμα ψόφου ναυτικοῦ ἀπὸ τῆς κώ-
πης ἀποτελούμενον.
ῥύεται· φυλάττει σκέπει ἐλευθεροῖ. ῥυήσομαι· φθαρή-
σομαι. ῥυθμίζεται· κανονίζεται. ῥινοτομεῖται· τὸν ῥό-
θον κόπτεται. ῥύπτομεν· σμήχομεν καθαροῦμεν.
ῥυήτω· φθαρήτω. ῥυστάζω· ἕλκω. ῥυκτῶ· ῥυκῶ· ῥάσσω:-
ῥύδην· σφοδρῶς φοβερῶς. ῥυππαπαί· ἐπίφωνημα
ναυτικόν:-

τοῦ ῥ μετὰ τοῦ ω.

ῥώξ· εἶδος σκορπίου καὶ ῥάξ. ῥωστός· ῥωμαλέος· ἰσχυρός·
ἀνδρεῖος. ῥώψ· ὁ θάμνος ἢ συνηρεφὴς τόπος. ῥωπ-
ίσματα· χρώματα ὅσα ζωγράφος καφᾶσι καὶ μυ-
ρεψοὶ χερσὶ μιγνύουσι. ῥωγαλέος· διεσχισμένος. ῥωγ-
μή· τὸ σχίσμα. ῥωπόρρηξ· ὁ τὸν κοῦσον ῥηγνύων.
ῥωγοί· ἔθνος. ῥωμαῖος· κύριον. ῥωποπώλης· ὁ μυρεψός.
ῥωστήρ· ὁ ἐνδυναμῶν. ῥώξ· ζῶον μικρόν. ῥάξ· στα-
φυλῆς ὁ κόκκος. ῥωχμός· τόπος κεχαραδρωμένος ὑ-
πὸ ὀμβρίων ὑδάτων. ῥώψ· βοτάνη ἁπαλή.
ῥώμη· πόλις καὶ ἰσχύς. ῥωξάνη· κύριον. ῥωμαλεότη-
τι· ἰσχυρότητι ἀνδρείᾳ. ῥῶσις· ὑγεία. ῥῶσσος· πόλις.
ῥῶπες· βοτάνη ἁπαλή. ῥωπήϊα· καὶ ῥωπάλεια·
οἱ θάμνοι.
ῥώννυσιν· ἐνδυναμοῖ. ῥωπολογῶ. ῥωποπορικά.

τὸν κούασσον ῥηγνυμένων· ῥῶ πρὸς γαρὸ κούασσος· ῥώπη
τῶν οὐφ[illegible] ἐρημία·

τὸ σ μετὰ τοῦ α

Σαβάδιος· ἐπώνυμον τοῦ Διονύσου· σαγάριος· ὄνομα
ποταμοῦ· σακεσφόροι· ὁπλοφόροι ἀσπιδηφόροι· σάλ(ος)·
ἢ τῶν κυμάτων κίνησις· σαρδώνιος γέλως· ὁ καὶ
ὑπὸ ὀλεθρίοις γινόμενος· ἤκουσε δὲ σαρδώνιος γέλως,
ἐκ τοιαύτης αἰτίας· Σαρδόνι φασὶ, κατ' αὐτὴν ἡ δηλητή-
ριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν, συνα-
ποβάλλει· ὡς καὶ τῶν χειλέων συσταλέντων, τοὺς
ὀδόντας γυμνοῦσθαι· καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέ-
χειν τοῖς ὁρῶσιν· ἔνιοι δὲ, ἐφύκριον καλοῦσι τὸν
σαρδόνιον γέλωτα· διὰ τὸ ὑπερῆν καὶ οἱ ὀργῇ πνιγόμενοι
σχῆμα γέλωτος ποιοῦσι πρὸς αὐτῶν τὸν ἔχοντα τὴν
νόσον ταύτην· ἔστι δὲ καὶ λίθος σου[illegible] καλούμενος·
σάτυρος· χορευτὴς τοῦ Διονύσου· ἔστι δὲ καὶ ζῶον·
σακερ[illegible]· τὸ τοῦ δέρματος ἄκρον ἤτοι τὸ ὀπίσω·
σακέσπαλος· πολεμικός· σακέρδως· ὁ ἱερεὺς παρ-
ὰ σακαίοις· σάρκελος· κύριον· σάρδιξ· χρῶμα κόκ-
κινον· σατράπης· βασιλεὺς ἢ στρατηγὸς ἢ ἄρχων·
σαβελλιανοί· οἱ συναιροῦντες τὰς τρεῖς ὑποστάσεις·
τὸν πατέρα τὸν υἱὸν τὸ πνεῦμα, ἓν πρόσωπον λέγοντες·
ὅπερ ἐστὶ σύγχυσις· σαβά· αἰθιοπικὸν ἔθνος·
Σαγή· περιβόλαιον σκέπη· σαμβύκη· εἶδος ὀργάνου·
σαπρία· ἀφανισμός· σάρισσαι· εἶδος ὅπλου· σαγήνη·
τὸ δίκτυον· σαγὴ δὲ τὸ ὅπλον, ἰῶτα· σαθρός·
ἀσθενής· ἢ σαρκικὴ ἡδονή· σάϊς· πόλις· καὶ χλ(αμύς)·
σαέως· σάϊπος· ἢ ἀλιάστικη ἐλαία· σαῖμαι· ἢ μοῖρα·
σακερδῶ· ὁ αἴλουρος [illegible] κύριον· σάρδις· πόλις·

καὶ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰς σάρδεις· σατράπης· ἀξιωματικός.
σάρκες· διὰ τὸ ἀποσύρεσθαι ἀπ' αὐτοῦ τὸ δέρμα. σάρ-
δεις· ὄνομα πόλεως. σάρξ· οὐσία ῥαφεῖσα ἐξ αἵματος
καὶ φλέγματος καὶ χυμοῦ καὶ χολῆς συνισταμένη
ἐξ ἀέρος καὶ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος· τουτέ-
στιν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ· ὁ ἥ-
λιος, τὸ θερμὸν καὶ ζωτικόν· ὁ ἀήρ, τὸ ψυχρόν· ἡ
γῆ, τὸ ξηρόν· τὰ ὕδατα, τὸ ὑγρόν. σαργάνη· σχοι-
νίον· ἔστι δὲ καὶ εἶδος σπυρίδος. σάρξ· αἷμα πεπη-
γὸς ἐκ τῆς φύσεως· καὶ στοιχείων συνδρομή. σαβοῖ· ἐπί-
φθεγμα μυστικόν.
[Σ]αγάναρον· ἔθνος περσικόν. ἔνιοι δὲ τὸ μειράκιον λέγου-
σι. σάτον· μόδιος κούκουλος. σάτην
σαβέκ· χρυσολάχανον· παρ' Ἰουδαίοις δάσος. σακρ.
παρὰ Ῥωμαίοις [illegible] ἑορτή. σάκεα·
ἀσπίδες. σακέλλιον· τόπος καὶ σαπφώριον. σαρ-
δόνιον· πέλαγος. σαραπεῖον· ἱερόν.
[Σ]αμμαά· περιλάμπουσα. σαρφ· φίλος καλῆς κοσμεῖ.
σάζαι· φυλάξαι. σαρκάζειν· μετὰ πικρίας καὶ
θυμοῦ γελᾶν. σαφηνίζω· ἑρμηνεύω. σάττω· φορ-
τίζω. σαώσῃ· ἀντὶ τοῦ σώσῃ. σαλαΐζω· θρηνῶ.
σαφήσας· σαφηνίσας. σαρισοφοροῦσιν· ἀπὸ τῆς σα-
ρίσης.

22222 στοιχ. σ μετὰ τοῦ ε :-

[Σ]έας· σκώληκας. σείριος· ὁμοίως ἀστὴρ καὶ ὁ ἥλιος.
σείριος δὲ κύριον ὄνομα, ἤγουν· σέο· ἀντὶ τοῦ σοῦ
ποιητικῶς. σειρομάστης· ὁλόσηρος. καὶ εἶδος ἀκοντίου.
σελασφόρος· καὶ φρυκτωρία ἤτοι καὶ λαμπηδών.
σελαμός· ὑμάρεττος [illegible]. σεισμός· κίνησις γῆς ὑπὸ

πράγματος ἐν τοῖς ἀπολειφθέντος· καὶ βιαίως ῥυέντος
δι' αὐτὸ κάλοθεν ἧμαι περὶ τὰ κοῖλα· σεισμὸς δὲ ὁ βρασμὸς
ὁ ἦχος, ἴσωται· καὶ σειρῆναι ἐκ τοῦ σύρειν τὸν ἦχον, σφό·
τοὺς σκώληκας· καὶ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα, ὁ σὴς τοῦ σεός·
σεμνός· παρὰ τὸ σέβω σεβνὸς ὁ σεβασμοῦ ἄξιος·
σειληνοί· οἱ τῶν σατύρων γέροντες· σεμμάτωρ· ὁ τῶν
ἱερῶν καὶ ὀμνύων σεμνῶν· καὶ κλίνεται σεμμάτορος· σέρρι-
φος· ὁ ἐπιδρώμενος καιρὸς· καὶ ὁ ἥλιος· σεραφίμ·
ἐπιλεγόμενον ἑνικοῦ δ[illegible]· ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ, ἴσωται
σεθέν· ἀντὶ τοῦ σοῦ· σέραιος· οἶνος· ὁ ἐκ γλεύκους
ἑψημένος ὁ γλυκύς.
Σειρά· ἡ ἅλυσις· σείριος· ἀστήρ· βοτάνη· σφοδρὰ χθα· τὸ βάρος·
σεληναῖος· ἡ λαμπηδών· σεμνῶ· πόλις· σελή-
νη· τὸ φέγγος· ἥτις μετὰ τῶν ἀστέρων ἐπιτάχθη
φωτὶ [illegible] αὐγάζουσα [illegible] ἡ καθαρὰ παρ-
τό τε [illegible] ὄντων· φασὶ γὰρ καὶ ὅτι ἡ καθαρὰ ἀστέ-
ρες εἰσὶν [illegible]· ἀλλ' ὁ ἥλιος τοῦ τοιοῦ-
ἅμα καὶ τὴν σελήνην τῇ σφοδρότητι αὐτοῦ ἀπο-
κρύπτων οὐκ ἐᾷ φαίνεσθαι· τοῖς φωστῆρσι μόνων
τούτοις, τὸ πρῶτον τὸ κτισθὲν φῶς ὅ δὴ λειτουργὸς
ἐναπέθετο· οὐ χωρὶς ἀπορρῶν ἄλλου φωτός· ἀλλ' ἵνα
καὶ ἀργὸν ἐκ τῆς μονάδος μὴ τὸ φῶς· σελίς· πτυχίον· ἢ
καταλκαιατὸν βιβλίου· σεῖς· πόλις.
Σέλας· λαμπηδών· σεπτόν· ἔντιμον· [illegible]· σεμί-
δαλι καὶ βάλη· γλυκύτατα· σέφρον· παίγνιον· σελα-
[illegible]· ἐστὶ δὲ φωνὴ ἑβραϊκή· σεκάγδον·
κομασφήριον· σεκίερα μεγάλα τάχη· διεφθορότι [illegible]
σηρίον· καυστικόν.
Σεισμὸς ὁ ἄνεμος· [illegible] ἀφερῶν· σεσηρότα·

κεχυμένοι χαιρόμενοι γελῶντες· θρασεῖα ζῆν· ἀσ
βάμ· σαβάθ· δίωκε· σπεραίνου· τὸ ξηραίνω· σπ
έρμου· ἄλυσιν ἕλκω·

τοῦ ε̅ μετὰ τοῦ η̅

Ε ηκος· ὄνομα· καὶ ἡ τῶν προβάτων ὁ παῦλος·
σηρβ· σκώληκος· ἡ ἀλήθεια ὃς σηρ καὶ καλεῖται
σηρος· ὄζου καὶ σηρικὰ· ἱμάτια τὰ μεγάλα ζῶντα·
σηρασὸ· κοιλάδος· τόποι ἢ τὰ χάσματα τῆς γῆς·
σης· ὁ σκώληξ· καὶ καλεῖται οὗτος· σηων· ὁ βασι
λεὺς τῶν ἀμορραίων· ὃς ἦν πλούσιος καὶ στρατοπέ
δων περιβόητος· σηλώμ· κύριον καὶ ὄρος· ση
πτος· σκώληκος· σηράθ· ὁ λάκκος· σηταμφος·
ὁ καθαρὸς ἄρτος· σηκολόρος· ὁ τοῦ μαοὺ ἐπι
κελομένος·

Ε ἡμασία· δῆλος ὅτι φανέρωσις· σημαι· τὸ φύλ
λου· σηκύα· τὸ σηκιαστήριον· σηφὸς· ὁμο
λαὸς πόλεως· σητήμη· τὸ ὄρος· σητὴ καὶ σηταία
κυ· σηφη· πόλις·

Ε ηγωρ· ὄρος καὶ πόλις· σημαι· τὸ σημεῖον καὶ ὁ στα
σημεῖον· σημαιολαῖον τὴν ἀναφορὰν ἢ καὶ μποι
οῦν πρὸς ἐκεῖνο οὗ ἐστι τὸ σημεῖον· ὥστε, κομιορτ
ἐφαὶμ· οἱ πολέμιοι ἐρχόμενοι· σημεῖον· τὸ οὐκ ἔξω
τῆς φύσεως ὄν· οἷον τὸ ἰᾶσθαι ἄρρωστον καὶ
τὰ τοιαῦτα· σησάκιον· σηρίμιου· τοῦ κιβωτί
ου· σηγιφρον· τὸ τῶν μαλόγων σκέπασμα· σημαμβα·
αἱ σφραγῖδες·

Ε ἤθου· τὸ κοσκινίζω· σημαίνω· πρὸ τάσσου ἐκμύω·
σηκαθεν· ὡς φὸς σηλεον κατεκλάσθησαν·

τοῦ ε̅ καὶ τοῦ θ̅ Ε θνμαθ· ἰσχυρός·

Σιτισμός· καὶ διατροφή. Ἐπισιτισμὸς δὲ, ἰῶτα· σιφλός·
ὁ τυφλὸς καὶ ὁ ἀσθενής· σιχθοί· οἱ σαθροί· σιλφός·
ὁ ἐπίψογος· σιμός· ὁ σπαστός· σίπαλος· ὁ δύσμορφος·
σιρός· ὁ λάκκος καὶ καθύπατον ὄρυγμα· σιγηλός·
ὁ σιωπηλός· σίελος· πτύσμα· σίμμον· ὕπαλεον καὶ
σιλωάμ· σιβύλλιος λόγος· ὁ στίχος· σικύλλης· σι-
γαλόεις· λαμπρός· σικιμμίς· κῦ καὶ ἄδδος ὄρχησις·
σικαόεις· ποταμός· σικαμοί· ἔθνος· σίδηρος· ὁ στιλβός·
σιδηροκέφαλος· σίλλος· ὁ μωρός· σίλουρος· ἰχθῦς·
σίλαφος· τόπος·
Σισύρα καὶ σισύρνα· σκεπάσματα· αἰγεῖαι· σισαρίς· ὄρμε·
σιτώνη· καὶ ἱερὰ ἀποθήκη· σίδη· ὁ τῆς ῥοιᾶς φλοιός·
σίλφη· ὁ σκώληξ· σιπύη· τὸ καρισλεῖον· καὶ ἡ ἀρτο-
θήκη· σιταρκησεῖς
Σιμικίνθιον· καὶ τὸ μελίστηθικη· σιμικίνθιον·
τὸ παρὰ τοῖς πόδας σανδάλιον· τινὲς δὲ τὸ φα-
κιόλιον λέγουσι· κυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον καὶ
τοιοῦτο μανδήλιον· σιτία· τὰ βρώματα·
σικίμα· πόλις ἐστὶν καὶ τοῦ ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ ἰακὼβ
καταληφθεῖσα· σίστρον· ἀλεξητήριον· σίγμα·
τὸ στοιχεῖον· σίκυα· τὰ τετράγουρα· σίλφιον· βο-
τάνη· χρωματήριος· σίμιλα· τὰ ἄλφιτα τῶν κα-
λίστων· παρὰ τὸ σίμιλα ἢ ἄλλα ἐπάλλω·
Σιμιάσαι· σηράσαι κοσκινίσαι· σικιλλαίνω· ἐκθυ-
μᾶσαι· σίζω· καὶ ἤχω· σίνω· καλάπτω· σιμαίνω· τοῖς
ἵπποις κολακεύω· σιλλογραφῆσαι· καὶ κακολογῆσαι·
σιελ· ἀπὸ τοῦ σκοτοδινιῶ· οὕτως λέγουσι μοῖσου
ρακούσιοι· σιλαίνω· τὸ καθαίρω

τὸ σ μετὰ τοῦ κ

Σκελετός· κατάξηρος. σκρινιάριος· ὑπογραφεύς.
σκοπός· ὁ προορῶν· ἢ ὁ προπορευόμενος τοῦ στρατοῦ·
ᾧ στοιχοῦσι πάντες ἀκολουθοῦσιν· ἢ καὶ τὸ σημεῖον.
σκυθρωπός· στυγνός. σκαιός· πονηρὸς καὶ κακὸς φαῦ-
λος. σκηπτός· κεραυνός. σκίπων· καλαμάτιον.
σκόπελος· τόπος ὑψηλὸς ἢ πέτρα ὑψηλή. σκόλοψ·
ξύλον ὀξὺ καὶ αἱ τῶν φοινίκων ἀκμαί. σκύμνος·
ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ. σκιρρῖται· οἱ [illegible]
ται. σκίρρος· γὰρ ὁ γύψος. σκνῖπες· ζωάφια σμικρότα-
τα ὅμως ἀργαλεώτατα· οὐ γὰρ μόνον κνησμοὺς
ἐμποιοῦσιν ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ στόματι ἐν τῷ βιάζεσθαι
διὰ μυκτήρων καὶ ὤτων· σίγα δὲ καὶ κόρας ὀ-
φθαλμῶν ἀμελεῖ φυλάξαι τόπτις. σκαπανήτης·
ὁ σκαφεύς. σκηπτοῦχος· ὁ τοῦ βασιλέως σκηπτρο-
φόρος· ἢ ὁ βασιλεύς. σκίφερον· ὁ λ[illegible]

Σκαιαί· ἀριστεραί. σκηνή· ἢ κατοικία καὶ ἡ ὑπὸ δερρίου.
σκαπάνη· ἡ δίκελλα. σκαιωρία· κατασκαφή. σκή-
ψις· πρόφασις. σκληραγωγία· ἄσκησις. σκοπιά·
τόπος ὑψηλός. σκοτομήνη· ἢ ἀσέληνος νύξ. σκλα-
βηνία· ἢ βουλγαρία. σκυτάλη· θυλάκη. σκαμμω-
νία· βοτάνη. σκυταλίδες· οἱ κόνδυλοι τῶν δακτύ-
λων. σκυδμός· ἢ λοιδορία. σκαρδεῖα· πόλις. σκι-
ρωνίς· πέτρα. σκυτάλη· ἐργαλεῖον καὶ ἡ ἀβίνα.

Σκαμβόν· στρεβλόν. σκῆπτρον· ῥάβδος βασιλική.
σκηνώματα· οἱ κοιτῶνες ἢ καὶ τὰ σώματα.
σκῆνος· οἰκητήριον ἢ σῶμα. σκῶλον· ἐμπόδι-
ον σκάνδαλον. σκώμματα· λοιδορία γέλωτος χάριν.
σκαληνόν· γεωμετρικὸν σχῆμα. σκανδάληθρα·

τὰ ἐν ταῖς πηγαῖς ὄντα· ἔστι καὶ ἐπὶ ξυλαρίου· σκότος·
οὐκ οὐσία τίς ἐστιν ἀλλὰ συμβεβηκός· φωτὸς
γάρ ἐστι στέρησις· σκῦλα· τὰ τῶν νεκρῶν λάφυρα·
σκέπασμα· ἢ σκέψις· σκηνορραφεῖον· δερματο-
ρραφεῖον· σκηνοπήγιον· ἢ ῥάβδος· σκόλυμον·
βοτάνη· σκηνώματα· οἶκοι· σκῶρ· τὸ κόπρανον·
τοῦ μὲν καθ' ἡμᾶς σοφιστοῦ ὁ ἐνδοξότατος ἐν τῇ μιᾷ τῶν
γλωσσῶν αὐτοῦ γέγραφε τὸ σκατός· ἀγνοήσας ὅτι ἡ
ὀρθὴ ἐστὶν ὡς ἔφη, τὸ σκῶρ· αἱ δὲ πλάγιαι τοῦ σκατὸς
καὶ τῷ σκατί· Ἀριστοφάνης· καὶ σκῶρ ἀγμῶν· ὁ μὲν
τῶν σοφῶν σκατοφάγου τὸ ἁμάρτημα·
G καίρονται· σκηρτῶσι· ἀναπηδῶσι· σκηριπτό-
μενος· στηριζόμενος· σκιρρωθὲν· σκληρωθέν· σκιαγρα-
φούμενον· τὸ ἀμυδρῶς καὶ ὀλίγοις καταλαμβα-
νόμενον· σκαλάθειν· χαλάζειν· σκαρδαμύττειν· πυκνῶς
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν καὶ κλείειν καμμύειν· σκεδά-
σας· σκορπίσας· σκίδναται· διασκορπίζεται· σκο-
τοδινιάσας· ἰλιγγιάσας· σκυλάσας· περιμολύνας·
σκορδινᾶσθαι· ὀκνεῖσθαι χασμᾶσθαι· σκυδμαίνω·
ὀργίζομαι· σκήπτεσθαι· προφασίζεται· σκυβα-
λίζεται· ἐξουθενεῖται εὐτελίζεται· σκυζομένην·
λυπουμένην ὀργιζομένην· σκιμαλίσαι· κυρί-
ως τὸ μέσον τὸν δάκτυλον ἢ τὸν πρωκτὸν τοῦ
ὀρνέου ἐκμαλάσσειν· σκελετίζεται· κατάξηρος γίνεται·
σκανδαλίσαι· ἀντὶ τοῦ ὑβρίσαι· ὡς καὶ ἐν τῷ δα·
ὅσοι δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων·

τὸ σ μετὰ τοῦ μ

G σμῶδιξ· ὕφαιμος πληγὴ ἢ μώλωψ· σμερδαλέος·
καταπληκτικός· μέρδις· κυ· καὶ σμέρδιος καὶ

σμερδίνης· σμίνδαρος καὶ σκίνδαρις. ὅμοι
Σμίλαι· καὶ δίκελλαι. σμερδνή· καταπληκτική. σμι
νύη· γεωργικὸν ἐργαλεῖον. σμώμη· καὶ τοῦ ἀμέλγ
πληγή. σμίλος· νῆσος. σμύρνα· πόλις. σμίλαξ·
βοτάνη. σμύραινα· ἰχθύς.
Σμῆνος· τὸ τῶν μελισσῶν πλῆθος. καὶ σμηνουρ
γόν. σμῆγμα· τὸ καθάρισμα. σμῆνος· καὶ τὸ μελι
σσόβοτον· καὶ τὸ πλῆγμα. ἀπὸ τοῦ σμῶ τοῦ σμήχω
τὸ πλήσσω.
Σμυχόλεθρον· καιόλεθρον. σμυχόλεθρον δὲ τὸ καθαι
ρόλεθρον ἤτοι. σμαραγῆ· ἠχῆ. σμῶ· τὸ καθαίρω.
σμήχω· καθαίρω. σμύχω· τὸ καίω. σμιλάω· τὸ
μνω. σμαράγδων· τίμιος ἐπὶ τοῦ λάμπειν τιθέασι.
Σμάραγδος· ὁ λαμπρὸς λίθος· τίμιος δὲ παρὰ τὸ μαρ
ροῦ τὸ λάμπειν, σμάραγδος καὶ μάραγδος.
Σμερδαλέος· καταπληκτικῶς φοβερῶς. σμύρνη
ἀπὸ σμύρνης.

τὸ σ μετὰ τοῦ ο.

Σοαρός· αὐθάδης. Σοφονίας· κύριον. σολοικισμὸς ὁ τοῦ
σόλου γλουοικισμός. διαφέρει δὲ ὁ βαρβαρισμὸς τοῦ
σολοικισμοῦ· ὅτι ὁ μὲν βαρβαρισμός, ἐν λέξει γίνεται·
ὁ δὲ σολοικισμός, ἐν λόγῳ· τὸ γὰρ περὶ μίαν λέξιν, ἁμαρ
τάνειν, βαρβαρισμός ἐστι· τὸ δὲ περὶ πλείονας, σο
λοικισμός. σουβὶ· τόπος. σόακις· κύριον. σόεμος, ψι.
Σόβας· καὶ πόρνη. σόβηρα· πόλις. σολία· χώρα.
σολφάδε ἡ τοῦ οἴκου· σωσπατίτης· θεὰ καὶ ἔφορ
τῆς μαγείας.
Σολωρ· μεβρονγῆς. σολοίκια· τὰ ἐνδύματα. σουφῶδες·
βουμον δὲ τὸ καῖμον. σουδάριον· λέντιον τὸ σκέπασμα

ἐκ λίνου καὶ ὑφασμένων· σοῦσον· τὸ κρίνον κατὰ Φρύγας·
σουσίαν δὲ τὸν ἵππον λέγουσιν οἱ Σύροι
Σοφίζεσθαι· καταγελᾶσθαι· σοφιστὰς καλοῦσιν· καὶ τοὺς
ῥήτορας ἐκ πορισμοῦ ἐπιθυμοῦσιν ἔχειν οἱ σοφισταὶ
διδάσκαλοι· ἀφυεῖς μαθηταὶ καὶ πολλοί· σολοι-
κίζειν· οὐ μόνον τὸ κατὰ λόγον καὶ φωνὴν χωρικεύε-
σθαι, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ ἔνδυμα· ὅταν τις χωρικῶς
ἐνδιδύσκηται καὶ ἀτάκτως ἐσθίῃ καὶ ἀκόσμως περι-
πατῇ, ὥς φησι Ζήνων·

τοῦ σ̄ μετὰ τοῦ π̄ :

Σπερμολόγος ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων· σπινθήρ·
λαμπηδόνες· σπίλος· ῥύπος μολυσμός· σπάδων·
ὁ εὐνοῦχος· σπέρχος· ὄνομα ποταμοῦ· σπαδω-
νισμός· ὁ εὐνουχισμός· σπεκουλάτωρ· ὁ δήμιος·
σπυρίδων μάκης· κύριον· σπόκιλλος· κύριον· σπερκτάς· κύριον·
Σπονδαί· συνθῆκαι ὅρκια· καὶ θυσίαι καὶ ἐκχύσεις
οἴνου· σπουδαῖ· καὶ σπάκτη· καὶ σπουδαῖος· ὁμοίως· σπεῖ-
ραι· καὶ σύναξις καὶ ποιητῶν στρατευμάτων τὸ πλῆθος·
σπῆλυγξ· τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν παρὰ τὸ
σπᾶν· σπέρχεσθαι καὶ σπουδή·
Σπάρον· τὸ ἱμάτιον· σπέκλον· οὐ ἑλλ(ηνικόν)· σπέος· τὸ σπή-
λαιον· καὶ σπάθος· καὶ σπῆι· ἤτοι σπηλαίῳ· καὶ σπέ-
ος τὸ σπήλαιον· σπολήτιον· τόπος· σπάργημα· τὸ
τοῦ ὄφεως ἔλυμα·
Σπαράζεται· λέγεται ὑπὸ σπαραγμοῦ· σπασάμενος· ἑλκύσας·
σπαθᾶν· τὸ σπαταλᾶν· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν σπα-
θᾶν, τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν· σπεῖρα λέγεται σπουδαῖα κα-
τεπείγεσθαι· σπειρόμενος σῖτος, μικρόν· σπάραγ-
δε ὁ φίλος καὶ ποιητὴν τυχία ὁμενος, ἔκσπα· σπώμενον·

συντριβόμενος· σπένδεται· φιλιοῦται. θύει. σπένδομεν·
προσφέροντες τοῖς πιστοῖς καὶ σπουδαίοις. ἔστι δὲ καὶ τὸ
φιλιοῦσθαι. σπονδὰς γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολε-
μίων συγκειμένας ὅρκους. σπένδομαι· φιλιοῦμαι. σπένδω·
θύω. σπερμαίνω· γεννῶ. σπαίρω· ψυχορραγῶ.
Σπερχθεὶς· πολὺ ἐπειγόμενος. σπυράδην· ἐσκορπισμένως
ὧδε κἀκεῖσε. (σπερ)

τὸ σ̄ μετὰ τοῦ τ̄ :—

Σταθμοί· παρασάγγαι. στενωπός· ἡ στενὴ ὁδὸς καὶ ῥύμη. στέ- (στ)
λεχος· κορμὸς δένδρου. στλεγγίς· τὸ ἀξιμοκεράτινον.
στίχος· ἡ τάξις. στόλος· πλοίων ἄθροισμα. στῦλος δὲ
ὁ μοχλὸς πόλεως, κίων. στρυφνὸς· ὁ οἶνος καὶ ποιὸς στυφὸς
καὶ κοσταμή. στωμύλος· ὁ κομψὸς ὁ πιθανολόγος. καὶ ὁ μετὰ
γέλωτος ἐμπαίζων τινὰ καὶ διασύρων. στυγητός·
μισητός. σταίτινος ἄρτος· ὁ ἐξ ἀλεύρου. καὶ σταιτίνος·
καὶ σταιτ[illegible] σκάληξ· ὁ σκώληξ. σκάλιξ δὲ
ὁ σκόλοψ, ἰωνικῶς. σταμῖνες· ὀρθὰ ξύλα. σταυρώριος·
ὁ σκολιός. στόμφος λόγος· φορμητικός. στ[ι]κτέος·
καρτερικός. στίχος· ἡ ἐπὶ στίχου τάξις. στρατονίκ-
κυς. στρυμὼν στρυμόνος· ὄνομα τόπου. σταθμός·
κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα, μίλια κῆς.
στιγματίας· ὁ οἰκέτης ὡς στιζόμενος καὶ μαστιζόμενος
οἷα ἀχρήσιμος.
Στρατιαί· τὸ πλῆθος καὶ πόλεις. [illegible] θέλουσι ταῦτα. (στρ)
στροφάλιγξ· ἡ συστροφή. στρόβηλος· ὄνομα νήσου.
στρόμβιλος δὲ ὁ ἄνεμος, ἰωνικῶς. στρίφη· ὅρμος. στερ-
οπὴ καὶ ἀστραπή. στοιβάς· ἡ στρωμνὴ ἡ τρι-
φὴς θρύψις. στοργή· φιλία. στιβή· βοτάνη. στρε-
λίας· ὁ [illegible] καὶ διεστραμμένας [illegible] στε

φόρος πέπλος· καὶ μικρὸν πέπλον ἤτοι ἱμάτιον ἔχουσα·
στιλπνότης· ἡ λαμπρότης· στιλβηδών· ἡ λαμπη-
δὼν ἡ λαμπρότης· στελέχιον· τὸ κοντάριον· στοιχάδος·
καὶ ὑπὲρ τὸ μαθήσεως καὶ διάταξις· καὶ ὁδηγία καὶ δια-
τυπώσεως· στιγμή· διανοίας ἀπηρτισμένης ση-
μεῖον· γίνεται δὲ στιγμὴ, παρὰ τὸ στίζω, στίξω· στιγμή·
ἴσχουσα γὰρ τὴν φωνήν· ἀπηρτισμένης δὲ ἤτοι
πεπληρωμένης· στιγμαὶ δὲ εἰσὶ τρεῖς· τελεία·
μέση· ὑποστιγμή· καὶ τελεία μέν ἐστι, διανοίας ἀπηρ-
τισμένης σημεῖον· μέση ἡ μέση, σημεῖον πνεύμα-
τος ἕνεκεν παραλαμβανομένη· ὑποστιγμὴ δὲ,
διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης· ἀλλ᾽ ἔτι ἐνδε-
ούσης σημεῖον· διαφέρει δὲ στιγμὴ ὑποστιγμῆς, χρό-
νῳ· ἐν μὲν γὰρ τῇ στιγμῇ, πολὺ τὸ διάστημα· ἐν
τῇ ὑποστιγμῇ, παντελῶς ὀλίγον· στιγμαὶ δὲ κατὰ
Νικάνορα, ὀκτώ· τελεία· ... ὑποτελεία· ἀτελής·
ἄνω πρώτη· ἄνω δευτέρα· ἀνυπόκριτος· ἐνυ-
πόκριτος· ὑποδιαστολή· διαφέρει δὲ στιγμὴ τῆς
ὑποδιαστολῆς· ὅτι ἡ μὲν στιγμή, μόνην τὴν φωνὴν
διΐστησιν· ἡ δὲ διαστολή, ἅμα τῇ φωνῇ καὶ τὴν δια-
νοιαν· στακτή· τὸ λεπτὸν στακτὸν τῆς σμύρνης· στυ-
λίτην ἐν τοῖς ... κατὰ Ἕλληνας· καὶ λεκτ. φυτός·
στροφίγξ· τὸ τῆς θύρας στροφίγγιον· στῖβος· καὶ ὁδός·
σταχάνη· ἡ τρυτάνη δωρικῶς·
στάδιον· ὁ ὀρθὸς δρόμος· παρὰ τὴν στάσιν· ἑστῶτες γὰρ
ἔθεον· οἱ δὲ πορίστιον τὸ σ· λέγουσι γὰρ ... στάδι-
ον παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ στάσιν· οὕτως ὧρος
ὁ Μιλήσιος· στέμμα· τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ ... ἐρίον ...
θαλλοῦ· στέμφυλον· τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν· στροφεῖον· τὸ

τὸ γυναικὸς ἔμπροσθεν· στέαρ· πῦρ· ἢ στ[illegible]· στίφος·
πλῆθος· στέφος· ὁ στέφανος· στίγματα· πληγαί· στρο-
φεῖ· τόπος· στιλπνόν· λαμπρόν· στραγγαλιῶδες· διε-
στραμμένον· στεγανώτερον· στερρότερον· στέαρ·
τὸ ἐπιπηγνύμενον λίπος· στέρνα· τὰ στήθη· στε-
ριπόν· τὸ βάσιμον· στημόνιον· τὸ τοῦ ὑφασμίου· στη-
θύνιον· τὸ στῆθος· στίγμαι· εἶδος κόμματος· στερέ-
μνιον· ἰσχυρὸν δυνατόν· στοιχεῖα· Ἀθηναῖοι μὲν
τὰ γράμματα φασί· γραμματικοὶ δέ, πῦρ· ὕδωρ·
ἀέρα· γαῖαν· ἐξ ὧν τὰ σώματα συνίστανται καὶ
εἰς ἃ ἀναλύεται· ἰστέον ὅτι τὰ στοιχεῖα, τριχῶς ἑρ-
μηνεύονται· πόρρω· προσεχῆ, καὶ προσεχέστα-
τα· καὶ πόρρω μέν, ὡς τὸ πῦρ· ἡ γῆ· τὸ ὕδωρ,
καὶ ὁ ἀήρ· προσεχῆ δέ, τὸ θερμὸν ψυχρὸν· ξηρόν,
καὶ ὑγρόν· προσεχέστατα δέ, αἷμα· φλέγμα·
ξανθὴ χολή, καὶ μέλαινα· καὶ προσεχῆ μὲν
μόρια τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖα· ἤγουν πλησιάζοντα
μὲν αὐτῷ μὴ παντελῶς δὲ οἰκεῖα μὲν, τὰ
τέσσαρα ταῦτα· τὸ αἷμα· τὸ φλέγμα· ἡ ξανθὴ
χολή, καὶ ἡ μέλαινα· αἵτινα καὶ διὰ τὴν ἄκραν
αὐτῶν οἰκείωσιν, προσεχέστατα ὀνομάζονται·
στοιχεῖον· ἡ πρώτη τῆς ἀναλύσεως τοῦ ἀνθρώπου φωνή· ἢ
φωνῆς ἑλληνικῆς εἶδος φθόγγος ἐλάχιστος· διὰ τὸ [illegible]
ἀναλύσεως· διὸ τοῦ καθ' ἑαυτὸ ζητεῖν ὡς ἡ συλλαβή· παρέ-
πεται δὲ τῷ στοιχείῳ τέσσαρα· ὄνομα· σχῆμα·
χαρακτήρ, καὶ δύναμις· στέρφος· δέρμα καὶ ἡ βύρ-
σα· στοιχεῖον· οὐσία ἁπλῆ κτίσεως τῆς παρ' τῇ
μοίρᾳ· καὶ ὁ Παῦλος· οὐκέτι γινώσκομεν χριστὸν
κατὰ σῶμα· τοῦτ' ἔστιν οὐκέτι γινώσκουσι σάρκα·

Στέχω· τὸ ἐν ταὐτῷ στρατοπεδεύομαι· στρεβλοῦνται· συστρέφονται·
στηλιτεύσας· παραδειγματίσας· στίζεσθαι· μαστίζεσθαι·
στοιχίζω· κυκλῶ· στορέσας· ὑποστρώσας καταλεή-
νας καταπραΰνας· στυφελίξαι· διασεῖσαι ταράξαι σπ-
αράξαι· στέμμα· στέφος· στιφρῶδες ἰσχυρόν· στρηνι-
οῦντες· ἀτακτοῦντες· στρεβλούμενος· συστρεφόμενος·
στρεφόμενος δέ, ταλαιπωρούμενος· στέγει· ὑπομένει·
στωμυλεσχία· λεπτολογία· στέρεσθαι καὶ στερίσκειν, τὸ ἀπο-
στερεῖν· στωμυλίζω· λεπτύνω· στοιβάζω· σωρεύω· στρεβλὰς
διαμαλλοὺς καθῆς σποράδας· στρατολογῶ· τὸ στρατεύω·
σταθεύειν· τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι ἀλλὰ περιχλιᾶναι· στρέ-
ψασα· κλέψασα· πολλοῖς δὲ ἡ φυλάκισις καὶ στρέ-
ψασα ἔλαβον· στεῖλαι καὶ συστεῖλαι· στέλλε δὲ στρεφεσ-
μηθεν· συνεστράφησαν· στιχηδὸν· κατὰ τάξιν :–

τὸ σ μετὰ τοῦ υ :–

Συβώτης· ὁ χοιροβοσκός· συνασπισμός· συναφθῆναι·
συρφετός· ἀχυρώδης φρυγανώδης· συφεός· ὁ τῶν χοί-
ρων μάνδρα· σύγκλυδες· σύντομον· σύγκελλος· ἀξί-
ωμα· συνημίας· ὁ αἰσχρός· σύμμαχος· ὁ συμμαχῶν·
σύναιμος· ὁ ἀδελφός· συνίστωρ· ὁ ἐπιστήμων·
συσσιτισμός· τὸ συνεστιᾶσθαι· τὸ ἄριστον·
συμφυλετῶν· συγγενῶν ὁμοεθνῶν· συνασπισμός·
βοήθεια· συνέριθος· βοηθός· σύνδεσμος· λέξις
συνδέουσα διάνοιαν μετὰ τάξεως καὶ τὸ τῆς ἑρμη-
νείας κεχηνὸς δηλοῦσα· κεχηνὸς δέ ἐστι, τὸ διακεχω-
ρισμένον· εὑρέθη δὲ ὁ σύνδεσμος, πάντων τῶν τοῦ
λόγου μερῶν ἔσχατος· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν συνδετικὸν
πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν· παρέπεται δὲ τῷ συν-
δέσμῳ, τρία· εἶδος· σχῆμα· καὶ τόνος· ὁ σύνδεσμος συν-
δέσμου, διαφέρει.

ὅτι ὁ μὲν σύνδεσμος, ἕνα τὸν χαρακτηρίζει· ὁ δὲ σύνδεσμοι, ἐς
πολλά· καὶ κατὰ πόσους δὲ τρόπους διαφέρει; ὅ, ἤτοι σύν-
δεσμος τοῦ μὲν, συνδέσμου· κατὰ δύο· ὅτι ὁ μὲν ἤτοι,
μὲν ὅσος παράκειται· ὁ δὲ μὲν, κατὰ ἄρσιν ἐστὶ θέσει· καὶ ὅ-
τι ὁ μὲν ἤτοι, ποιητικός ἐστιν· ὁ δὲ μὲν, συνήθεια·
ὁ ἀλλὰ δὲ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ καὶ παραλαμβάνεται·
οἷον· καὶ μάλα μὲν ἐστιν, ἀλλὰ ταμεῖν ἔφη οὐχ ὁρῶ· ἐστὶ δὲ
καὶ σύνδεσμοι παραπληρωματικοὶ ἐκ τοῦ πλεονα-
σμὸν ἔχειν τὴν ὀνομασίαν· πολλοὶ γὰρ αὐτῶν κατὰ
πλεονασμὸν ἀναπληροῦσι τὴν φράσιν· οἱ δὲ ἐναν-
τιωματικοὶ σύνδεσμοι, δηλοῦσι τὸ ἐναντίον τῆς
δυνάμεως τοῦ πράγματος· οἷον ἀσθενὴς μὲν ἐγώ· σὺ
δὲ ἰσχυρός· καὶ ὅμως ἀσθενὴς ὢν, σὲ τὸν ἰσχυρὸν ἔ-
τυψα· συγγραφεύς· ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γενόμενα συγ-
γράφων μόνος· συνταγματήριοι· οἱ ἐν μεσόδοις τῶν πολέ-
μων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων ἀποχαιρετισμοί·
Συκομοραία· συκῆ· τὰ συκῶν ποιὸς κλάδοις ἔχουσα καὶ
τὰς ῥίζας· σύγκρασις· ποτὲ μὲν τὴν ἕνωσιν
ποτὲ δὲ τὴν σύγχυσιν δηλοῖ· συγκοπή· ἡ ἐκ τῆς μέ-
σης ἄρσις· οἷον κατέκταμεν ἔκταμεν· συζυγία· συνέ-
λευσις καὶ συμφωνία δύο συλλαβῶν, ἤτοι μίαν συλλα-
βήν· ἡ ἀκόλουθος ῥημάτων κλίσις· συγκριτικός·
ἡ τῶν πρωτοτύπων παραύξησις· τύποι δὲ τῶν
συγκριτικῶν, τρεῖς· ὁ εἰς τερος· οἷον ὀξύτερος· βραδύ-
τερος· καὶ ὁ εἰς ων καθαρόν· οἷον καλλίων βελτίων· καὶ
ὁ εἰς σων· οἷον κρείσσων ἥσσων· συλλαβή· συμπλοκή
στοιχείων κατάλληλος· ὑφ' ἕνα τόνον καὶ ἓν πνεῦμα
ἀδιασπάστως ἀγομένη· ἢ φωνὴ ἄσημος συγκειμένη ἀπὸ
φωνήεντος σὺν ἀφώνου· ἢ ἀφώνου καὶ φωνήεντος.

συναλοιφή· συνέλασις καὶ συναφὴ δύο συλλαβῶν, ἢ εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις καὶ συμβολή· οἷον, καὶ ἐγὼ κἀγώ· συναλοιφὴ καὶ ἡ σύγχυσις ἢ συνίζησις. ἢ τῶν ἀνίσων πραγμάτων διαφόρων σύμμιξις. συβαριτικὴ τράπεζα· τρυφηλή. τρυφηταὶ γὰρ οἱ συβαρῖται· συνημη· ὄνομα πόλεως. σῦ μηδὲ ἡδύσματι μή, ἰῶτα. σύριγγες· οἱ αὐλοὶ οἱ ποιμενικοί. σύριγγες· ἀρτηρίαι. ὅτι ἐξεμαρτύρας αὐταῖς ἢ τούτων παράθεσις. σύριγξ· τὸ ἐπίμηκες καὶ κοῖλον. συμμαχίς· πόλις καὶ μαῦσ. συμμορία· ἡ πλῆθος ἢ ἡ συνέλασις. συναίσιος· ἡ συμφωνία. συνίζησις· ἡ συνέλασις. συναυλία· ἡ συμφωνία. συνολκήν· ἤγουν ἀναληπτικὴν καὶ μαντικήν. σύναψις· μῖξις. σύν· πρόθεσις. ὃ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ. συστατικαὶ ἐπιστολαί· αἱ διδόμεναι κληρικοῖς ἢ λαϊκοῖς ἀφωρισμένοις ἢ ἀμφιγνώσταις εἰς ἑτέραν πόλιν ἀπιοῦσιν.

Συνῳδά· ὅμοια σύμφωνα. Σύνθημα· γνώρισμα σημεῖον. βάνδον· φλάμουλον. συνηρεφῆ· σύσκια ἢ ἐσκεπασμένα. συμβόλαιον· τὸ γραμματεῖον. ἀφ' οὗ καὶ συμβολαιογράφος. συναπόμαιον· σύστρεμμα· συστασία στρατοῦ πλῆθος. σύστημα· πλῆθος συναγωγή. συβόσιον· ἡ τῶν χοίρων μάνδρα. συγχαρητικόν· τὸ μετ' ἀλλ. σύρβον· ἡ ὀπώρα. σύντριμμα· θραῦσις. σύμβολον· συναλλασσόμενον πρᾶγμα πράγματι ἢ ἐξομοιούμενον κατά τι· διαφέρον δὲ κατὰ πολλά. συνεκτικώτατον· κεφαλαιωδέστατον. σύνθετον· τὸ ἐκ δύο ἢ πλειόνων πραγμάτων συγκείμενον. σύντομον· δυνατόν. σύγκριμα· τὸ μὴ παρεμποδίζεσθαι τοῦ τὸ δημιούργημα ὑφ' ἑτέρου καὶ τὸ ἄλλο

ὑπὸ ἄλλου· ἀλλ᾽ ὁ γενόμενος κόσμος δημιουργίαν. συνῳδά·
συνιέντων· γινωσκόντων. συναπορρεόντα· συνδιαπαν-
θέντα. συνᾴσω· ἁρμόσω. συμφθέγξεσθαι. συνελεύσε-
σθαι· ἀθροισθῆναι. συγγενίζω. συγγενιῶδες· τὸ γνήσιον. συνα-
λίζωνται. συνήθλευον· ἀντὶ τοῦ συνέγνωσαν. συνεσχηκό-
των· συμπεπτωκότων. συναίρομαι· ἀντὶ τοῦ συλ-
λαμβάνομαι. σὺν θεῷ· ὁ πάλαι οὖσιν. συναστροφῆς. ὁ ἐπὶ
ὁ ξαλεότου ἄρχηται. συμπαρομαρτήσας· συνακο-
λουθήσας. συνελόντα φάναι· συντόμως εἰπεῖν.
συνεποδίσας· ἐσκέλισας. συνερράγησαν· διεκό-
πησαν. συναιρόμενος· συζευγνύμενος. συνέπι-
σον· σόφισον. σύνες· νόησον γνῶθι. συνεφηκό-
τος· συνηγμένον. συνειλήχασι· συνηθροίσθησαν.
συνεισέφρησε· συνεισήνεγκεν. συνίσθι· γνοῦ. συνῆ-
κεν· ἐνόησε. συνείπετο· συνηκολούθει. συνιζηκαθεῖ.
συγκαθεσθῆναι. συν[illegible] συνελθών.
συνεσφίγγετο. συνεσχέτο. συντελεσθήτω· πληρω-
θήτω. συνηγμένων· τὸ ἅμα αὐτοῖς ἀναστρέφεσθαι καὶ
συνημίαν, ἡ συγκαιότης καὶ ἐφεκτική. συνδυάσω. συ-
μαχίαν. συνθῶ. ὁρμήσας.
συνῳδὸν· ὁμοῦ καὶ συντόμως. συνεκδοχικῶς· συλ-
ληπτικῶς. συνῳδὸν· ὁμοῦ. συναΐδην· ὁρμητικῶς:-

τὸ σ̅ μετὰ τοῦ φ̅

σφυγμός· ὁ παλμός. σφᾶς· αὐτούς. σφακελισμός·
διασπασμὸς σώματος καὶ σῆψις σώματος. σφαιρω-
τήρ· ὁ λῶρος. σφέτερος· ὁ ἡμέτερος. σφετερισμὸς·
ἡ ἰδιοποίησις. σφηκώδης· ὁ ἄζωνος. σφηνοπώ-
γων· ὁ σπανός. σφίσιν· αὐτοῖς. σφῶν· τῶν ἰδίων καὶ αὐτῶν.
σφόνδυλος· παρὰ τὸ ἐσφίγχθαι.

σφαλοζά· ὁ ἐπικίνδυνος· σφηνοῦν· αὐτῶ· σφαιρίζεται· τὸ σου

σφακτηρία· πόλις·

σφυραὶ· τῶν ποδῶν οἱ ἀστράγαλοι· σάμος· σφεδανόν· τὸ σφοδρ·

σφέτερον· τὸ ἴδιον· σφέλας· τὸ ὑποπόδιον· σφον...

ρον· καὶ λέβητον·

σφάλλειν· ἐκτραπῆναι· σφαδάζειν· διεγείρεσθαι· καὶ ἀνα

πίμπρασθαι· σφενδονῆσαι· ἐκδιῶξαι· σφῆλαι· ἀπ

μῆσαι· σφύζω· ὁρμῶ· κινοῦμαι· σφριγᾶν· μεγαλύνεσθαι· ἀκ

μάζειν· σφαιρηδόν· δίκην σφαίρας:

τοῦ σ̄ μετὰ τοῦ χ̄ :-

Σχολαίῳ· ἀργῷ· σχέτλιος· ἄδικος· ἄθλιος· καὶ σχετλι

άζειν, τὸ δυσφημεῖν· σχῖνος· ὁ στρωκτής·

σχίσις· καὶ χώρησις· σχοῖνος δὲ καὶ κράτησις, ἢ τὰ σχοί

νος· τὸ σχοινίον· σχῖνος· εἶδος ἀκάνθης· σχολή· καὶ φρον

τίς· σχεδόν· ἐγγὺς τῶν κηφήνων κηρία

Σχολαιότερον· ... ... σχίζαι· ὅσα κατὰ μι

κρὸς διαιρεθέντα ... σχέδιον· τὸ ἐξ ἑτοίμου

προχείρου· σχοινίσματα· τὴν σκηνὴν ... ἔθυ

ἐκκλησίαν τὸν κλῆρον· σχέτλιον· ὀδυνηρὸν λυ

πηρὸν ἀνάξιον· σχετλιασμὸς καὶ ὁ ἐπιρρήματα· παῖδες

αὐτοῦ παθόντας ... ἐπιφθέγματα· οἷον,

παπαί· ὀτοτοῖ· φεῦ· σχοινίον· καὶ ἑρμηνεία· σχῆμα

λέξεων ... ὑφέρπαν τὸν νόμον καὶ ἐν ... ἄλ

λα ... ...:

Σχῶσιν· κωλύσωσιν· σχῶ· τὸ κρατῶ· σχέδια ...

παραχρῆμα ῥηθέντα· σχετλία ... διαφορᾶς σχοι

λάβησ ... καὶ σχῆμα·

τοῦ σ̄ μετὰ τοῦ ω̄

Σῷος· ὑγιής· σωφρονίζειν· νουθετεῖν· σωφρ. σῶος, κτλ.

ωρεία· τὸ πλῆθος· σωφροσύνη· καθαρότης [illegible]
σωλῆνα· ἤτοι τοῦ οἴκου· σώρευε· ποί(ει)· σωρείτης διάφοροι·
σωτῆρα· ἤτοι σώζουσα·
ωκάριον· ἤτοι σχοῖνος· σώματα· τὸ π(?)· σῶον· ὑγιὲς ὁλό-
κληρον· σῶμα· οὐσία τριχῆ διαστατὴ ἁφῇ καὶ θέᾳ
ὑποπίπτουσα· σῶμα μαθηματικόν· τὸ μῆκος καὶ
πλάτος καὶ βάθος ἔχον· μὴ μέντοι ἁφῇ καὶ θέᾳ ὑ-
ποπῖπτον· σῶμα ἐστὶ κατὰ μὲν τοὺς ἔξω, παρὰ τὸ
τριχῆ διαστατόν· ἤγουν τὸ ἔχον μῆκος καὶ πλάτος·
καὶ πάχος· κατὰ δὲ τὴν ἐκκλησιαστικήν, παρὰ τὸ
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι σεσωσμένον· καὶ σώματα
ὑποστασίαι καὶ σώματα ὑποστάσεις(?)· τὰ ὁμοούσια ὑποστάσεις, οὐ
κέχρηται πάχος· καὶ πᾶσα μὲν σὰρξ, σῶμα λέγεται·
οὐ πᾶν δὲ σῶμα, σὰρξ ὀνομάζεται· οἱ γὰρ ἄγγελοι, σώ-
ματα ὑποστάσεις(?) εἴρηνται· οὐ μὴν καὶ σάρκες ὑποστάσεις(?)
διττῶς δὲ εἴρηται τὸ σῶμα· ποτὲ μὲν τὸ σῶμα ὑλικόν
ποτὲ δὲ λεπτόν· σῶμα ὑλικόν ἐστι, διάφορος κεραστοῦ(?) καὶ
φθορᾷ ἀποκείμενον· σῶμα δὲ λεπτόν ἐστι, τὸ ἀνε-
πάφον καὶ ἀψηλάφητον:
ωκῶ· βοηθῶ· σώχω· τὸ τρίβω· σωρεύω· σωφρονῶ· σω-
φρονίζω δὲ ἕτερον· σῶκος· τὸ ἰσχυρόν· καὶ σωκῶ τὸ
ἰσχύω· σωρηδόν· δίκην βουνοῦ.

2ε2ε2 τοῦ [illegible] στο(ιχείου) ταῦ :–

αμίας· ποταμός· καὶ ταμίας ταύτης· τὸ ἐπιτάχιον ταρ(?)
τόπος καλαμοῦ καὶ πνεύματος(?)· ταλαιπώριος· [illegible]
μητικός· καὶ ταλαίπωρος καὶ ταλασιουργός, ὁ κακός(?) ὢν
τάλαρος· ὁ καλαθίσκος· τακτικοῖς στρατιώταις· τα-
μίας· κελλαρίτης· ταξίαρχος· ὁ ἡγεμών· ταμιευ-
όμενος(?)· τὸ ζ(?)· ταρσός· τὸ ἄκρον καὶ πλατὺ τοῦ ποδός·

καὶ ὁμοίως πόλεως· ταρτάρου· ὁ κατώτερος τόπος τοῦ
ᾅδου· ταρρόθος· βοηθός· ταμεσοῦχος· διοικητικός·
ταρσὸς· ὁ ἐκ γένους· τηλία· τὸ τηγάνιον· καὶ κάχρυς· ταλί-
μος· ταρτάλιοι· τερμαϊκοί· τημῶς· κύριος· ταχύπω-
λος· ὁ ταχεῖς πώλους ἔχων·
τάφρος· τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα· ταινία· στέφανος·
θοόμη· τάξις· ἀκολουθία· ταφαὶ· πόλις· τα-
λις· καὶ νύμφη· τανυγλώχιν· καὶ μακρὰς γωνίας ἔ-
χουσα· ταρφέαι· πυκναί· ταβόρμων· καπηλῶν·
ταχυπλόων νηῶν· γοργοπλόων· ταφῖς· πόλις αἰ-
γυπτιακὴ ἐν ᾗ τὰ βασίλεια τοῦ φαραώ· ...
τάλαντον· λίτραι ρκε· ταριχευτὸν· πᾶν τὸ πεπασ-
τωμένον ἅλασι· ταυτὸν· ὅμοιον· ταυτὸν· ὅμοιον·
ταυτί· ταῦτα· ταυρόμορφον καὶ ταύμορον· ἀκαρπ-
τήριον· ταναήκες· μακρόν· τανηλεγέος· σκληρόν·
τανύφλοιον· μακρόφλοιον· ταρφάρτημον· λεπτὸν
ὕφασμα οὐ παντὸς πορφυροῦν ὥστε τὸ ἱμεσ...
λαβόν· ταρπεῖνον ὄρος:·
ἀλαμπτάδουσι· φαιδρύζουσιν· ἀθλία ἀποκαλοῦσι·
τανύσας· ἁπλώσας· ταρπηθεῖεν· ἐκορέσθησαν·
ταρχύσουσι· θάψουσι· ταφρεῦσαι· σκάψαι ὀρύξαι·
ταινιοῦται· στεφανοῦνται· τα...κος· κόψεσθαι· ταρπώμε-
ἐκορέσθημεν:-
αὐτή τοι· οὕτως διὰ τοῦτο· ταυρηδὸν· δεινὰ...:-
2222222 τοῦ ... τοῦ ε
ἐκτύπων· λεπτουργοῦ· τελαμὼν· ὁ ἀναφορεὺς λῶρος
τῆς ἀσπίδος· τάπητες· οἱ ἐρεοῖ· τελχῖνες· φθο-
νεροὶ δαίμονες· τερατοσκόπος· μάντις· τερπι-
κέραυνος· ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος· τέργωθ.
φυτόν·

τέρκινθος· ὁ κοσί· τερκνόεις· ὁ κανών· τετρώμενοι· οἱ
ἀδικηταὶ οἱ καταλλάκται· τεναγώδης· τόπος
ἐλαφρὸς ὕδατι καλυπτόμενος καὶ σκεπόμενος
οἷον ἀπὸ πηγῶν καρκαρώδης· τέμενος· τοῦ ἀνακεχωρημένου·
περιμαῖος κόλπος· τετράγωνα τῆς τύρου· τερέβιν-
κυ· ὃς ἦν καμπτικός· τένθης· ὁ γαστρίμαργος:-

Τ εὴ· τῆς σῆς τῆς ἰδίας· τελετή· θυσία· τερθρεία·
φλυαρία· τερατεία· τερθρεία καὶ μαντεία· τελμισ-
σός· πόλις· τεκτήν· χειροποίητον· τέχνη· μέ-
θοδος ἐνεργοῦσα τῷ βίῳ τὸ συμφέρον:

Τ έμενος· τόπος ἀποτετμημένος εἰς δόξαν θεοῦ
ἢ τοι ναός· τέγος· δωμάτιον ὑψηλόν· τέθριππον·
τὸ ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα· τέρεα· τὰ ἀφανῆ·
τεκμήριον· ἀληθινὸν σημεῖον· τέλματα·
τὰ πηλώδη καὶ παχέα· τέρμα· τὸ τέλος· τέρετρον·
τρύπανον· τερετίσματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ ἢ θελ-
κτικαί· τεῖχος· τὸ σκάφος ἢ κατασκευή· τέκμαρ·
τὸ ὕψος· τέμπεα· οἰκήματα· τέρας· πρᾶγμα
ὑπὲρ τὸ θαῦμα καὶ ἔκπληξιν ποιοῦν ὁρῶσι παρ'
ἢ τὸ παράλογον γενόμενον· οἷον τὸ ἀνοῖξαι ὀφθαλ-
μοὺς τυφλῶν καὶ ἐγεῖραι νεκρούς· τέκμαρ· τὸ
ἐκ μαρτυρίας ἀναμφιβόλου συλλογισμοῦ, τὸ μὴ ὄν πω
δῆλον ἐγκρυπτόν· ὡς τό, πολέμοιο τέκμαρ· τεκμή-
ριον· σημεῖον ἀναμφίβολον ἀληθινόν· τέρεν· τρυφε-
ρὸν ἁπαλόν· τερθρίον· τὸ σχοινίον· τέθριππον· ἢ
ἅμαξαι ἢ καρρούχαι· τέκεα· τὰ τέκνα· τεμάχη·
τὰ πέλαγη· τεόν· τεῶν· τὸ σὸν τὸ ἴδιον:-

Τ εκταίνω· κατασκευάζω· τετριγότας· τρίζοντας·
τεθηλότα· θάλλοντα· τέγγει· βρέχει· τέγγεται· καταποντίζεται·
δαμάζεται·

τελέθουσι· γίνονται. τερετίζει· μουσικῶς φθέγγεται. τέτλαθι·
ὑπόμεινον. τετάχω· κατασκάζω. τεθηγῶτος·
θαρροῦντος. τεταρπόμενος· τερφθείς. τετελεσμένην·
μεμιασμένον· πεπληρωμένον. τελεσιουργεῖ· τὸ ἔρ-
γον τελειοῖ. τετυφωμένοι· ἐπηρμένοι μὲν δόξῃ ταπει-
νὸν ἐμμένοντες ὑπὸ ἀφροσύνης. τέτυκται· κατεσκεύα-
σται. τετρυχωμένος· καταπεπονημένος δεδαπανη-
μένος. τετραμμένοι· τραπέντες καὶ προσέχοντες
ἑαυτοῖς. τατάζειν· πραγματεύεσθαι καὶ σκαριφᾶσθαι
καὶ φροντίζεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν. τέτρυφεν· ἐ-
τρύφησεν.

Τετραποδηστί· τετραπόδως. ἀπὸ τετράποδος.

τὸ η μετὰ τοῦ τ

Τηλύγετος· μονογενής. τηλέθων· ὁ νέος στρατιώτης καὶ ὁ
μέσος ἄλεκτος στρατός. τηλεθαλώδης· γυναικεραστής.
τήιοι· οἱ ἀπὸ τῆς τηίου νήσου. τηλεκλειτός· ὁ ἔνδοξος.
τηλίας· ὁ τοῦ κοσκίνου γῦρος. καὶ ἡ τηλία θηλυκῶς.
τηλίκος· ... τηλεσιμός· χθεσινός. τηλεκλητός·
ὁ πόρρωθεν καλούμενος. τηλεδαπός· ὁ πόρρω ἔχων
τὸ ἔδαφος καὶ τὴν πόλιν.

Τηλαυγέα· καὶ λαμπρότητος. τήβεννα· ... καὶ π...
τήθη· καὶ μαῖα ἢ μάμμη καὶ τροφός. τηλίς· εἶδος σπέρ-
ματος. τηθίς· καὶ τροφός. τηλία· καὶ περιφέρεια τοῦ
κοσκίνου. τηρεβένη· πόλις.

Τήθεα· τὰ ὄστρεα. τημελές· ἐπιμελές. τῆτες· χθεσινόν.
τηλέφιον· τραῦμα.

Τηλεθόων· αὐξάνων. τήκω· φθείρω. τήκω· δαπανῶ.
τημελῶ· φροντίζω. τηκόμενος· φθειρόμενος.

Τῆτες· χθές. τηλίκος· ὁ τηλικοῦτος. τηλαυγῶς·
λαμπρῶς.

τῆλε· μακράν. τηλόσε· τηλόθι· ἀντὶ τοῦ μακράν. τηλε-
δαπός· μακρὰν ἀφεστηκώς. τημελῶ· ἀντὶ τοῦ ἐκ[illegible]:-
τήμαλλος· μάτην. τημικαῦτα· τότε.

222222 τοῦ τ̄ μετὰ τοῦ ἰῶτα:

Τίς· ἀντὶ τοῦ οὐδείς· ὡς τό, τίς [illegible] κυ(ρίου). τίταν· ὁ ἄ-
σβεστος. τιθώνος· κύ(ριον). τίκαμος(?)· τοῦ τρίποδος. τίγρις·
ποταμός. τίγρις· ζῶον διὰ τοῦ ἰῶτα γραφόμενον. καὶ
κλίνεται τίγριδος. τίφος· ὁ κάθυγρος τόπος. τίτλος· σανίς:-

Τιθήνη· ἡ τροφός. τῖλος(?)· ἄλλον(?). τιλεῖς δὲ τὸ [illegible] κα-
ῆται(?). τιάρα· κορυβάντιον ὃ ἐφόρει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ὁ ἀρχιερεύς. τιθηνεῖ καὶ τιθηνός· ἡ τροφός. τιθηνία·
ἡ [illegible].

Τιμαλφέστατον· πολυτελέστατον. τίμημα· ἡ ζημία καὶ
ἡ καταδίκη. τιμωρούμενον· ἀλαστήριον.

Τιθασεύω· τὸ τρέφω. τιθηνῆσαι· θρέψαι. τιτρωσκό-
μενος· ἐπιτήρησον(?). τιτυοί(?)· ἑλκῶν· ἑλκῶν τὴν [illegible]
[illegible] βαρυτονούμενον.

222222 τοῦ τ̄ μετὰ τοῦ λ̄

Τλήμων· καρτερικός. τλημπαθής· ὁ ἐν τοῖς πάθεσι
καρτερικός.

Τλητή· ὑπομονητικὴ καὶ τλήμων(?):

Τλητόν· καρτερικόν.

Τλημπαθῶν· ταλαιπωρῶν. τληπαθεῖν· κακοπαθεῖν.

3 22227 τοῦ τ̄ μετὰ τοῦ μ̄:-

Τμῆσις· διαίρεσις. τμήδην(?) καὶ τμῶλος· κύ(ριον).

Τμητοί(?)· παιδίσκαι(?) [illegible] διαρρῆξαι(?) κατὰ πλάτος.

2222222 τοῦ τ̄ μετὰ τοῦ ο̄:—

Τοιχωρύχος· ὁ κλέπτης καὶ ὁ ληστής. τοιχορύκτης(?).
[illegible]· τοκέων· γονέων. καὶ (?) τοκάς(?)· πολεμήτριας(?).
ὁ πολεμικός(?).

τοῖο· τούτου. τοξότης· τολμηρός. καρτερικ(ός). τοῖος·
τοιοῦτος. τομίας· ὁ ἀμουμοῦχος. τομάς· ὁ κόπτων.
τομαῖος· δρόμος.

Τοιᾶσδε· τοιαύτης. τολύπη· ἡ ἀρχὴ βοτάνης. τὸ κ(αὶ) ἡ γυμνῶσις.
τορώνη· πόλις.

Τοπάζιον· λίθος διαυγέστατος καὶ ὑποχλωρίζων
ἐν τῷ παζώπῳ τῇ ἰνδικῇ εὑρισκόμενος· ὃς τριβόμενος
ἐν ἰατρικῇ ἀκόνῃ, οὐκ ἐρυθρὸν ἀποδίδωσι κατὰ
τὸ χρῶμα χυλόν· ἀλλὰ γαλακτώδη. ἐκπίπλησι
δὲ κρατῆρας ὅσους ἂν ἐθελήσῃ ὑποτρίβων.
ὃ οὔτε τῆς γραφῆς οὔτε τῆς περιφερείας ἐλαττοῦται.
ὃ καὶ παράδοξον. τοὔλαιον· τὸ ἔλαιον. τοπαρέον·
ὑπομονητέον. τονθορύζει· ὑποψιθυρίζει. το-
ρεῖ· γλύφει. τορμᾶ· τολυπᾶ· κατεργάζεται.
τοξοποιεῖν· τὰς ὀφρῦς σκυθρωπάζειν.

Τοίνυν· διατοῦτο. τοιγαροῦν· διατοῦτο· ὅθεν δή.
τοιγάρτοι· τούτου γὰρ ἕνεκεν ἢ τούτου χάριν.
τόφρα· τοῖν καὶ ἐν τῷ τοσοῦτον.

τὸ τ μετὰ τοῦ ρ :—

Τραπεζίτης· ὁ καταλλάκτης. τράπεζα· τῆς δὲ κύ-
ων μὸ τὰς τριχὰς ἐσθίων ὑπὸ κάτω τῆς τραπέζης,
δῆλον. τρίποδα· λέβητα ἐν δελφοῖς ἐπὶ τρίπο-
δος καθήμενον· ἐν ᾧ ἐμαντεύετο ὁ ἀπόλλων. τρίβω-
νες· περιβλήματα τιμαὶ ἐρυθραὶ φοινικαῖ καὶ
φαιά· καὶ τὰ μὲν ἐρυθρὰ καὶ φοινικᾶ, ἦσαν τῶν
ῥητόρων· τὰ δὲ φαιὰ τῶν φιλοσόφων. τράχηλος·
ὁ κυρτός. τρυγοῖπος· ὁ διυλιστήρ. τρώκτης·
ὁ ἀπατεών. τρωγλοδύται· οἱ τὰ πέτρας ὑποδυόμενοι :—

Τριττέμενα· φοβεῖσθαι καταπληκτικῶς. τραχίας·
τείβους.

τρηρώμονος· δηλονότι περιστερᾶς· τροιζὴν· χώρα καὶ
πόλις· τροιζήνιος· τραγαῖος· εἶδος ζώου· τρυμαλιὰ
καὶ τρύπα· τρὺξ· ἡ τρυγία· τραγωδία· ποίημα
ἐπιτάφιον ὃ περιεποιοῦντο οἱ παλαιοί, τράγον
ἀντιμισθὸν ἐλάμβανον· διαφέρει ἡ τραγωδία
τῆς κωμωδίας· ὅτι ἡ μὲν τραγωδία λύει τὸν
βίον· ἡ δὲ κωμωδία συνίστησιν· τρυφάλλος ἀπὸ
καὶ ἄλλου τρύφος φάλλου· φάλλος δὲ ὁ λόφος τῆς
περικεφαλαίας·

Τρωγάλια· οἱ ἐρέβινθοι. τρίπλ[illegible]· λαμπρ[illegible]· τρίβολα
κεράτινα· σκληρά· τρικολεκέρατ[illegible] ἀγροικ[illegible]
τα· τρίσολ[illegible]· τὸ τρισμακάριστον· τρόπαι-
ον· νικητήριον· τρυβλίον· σκουτέλ(λιον)· τριβώ-
νιον· ἔνδυμα φιλοσόφου·

Τρύχεται· καταπονεῖται δαμάζεται· βιάσω· κυρ[illegible]
τρέσας· φοβηθείς· τρήσας· τρυπήσας· τροπω-
σάμενος· νικήσας ἀποτάξαι· τροχήλατον· ἐλαύ-
νει· τρακταΐζω· τὸ λακτίζω

Τροπικῶς· μεταφορικῶς· τριχῆ· εἰς τὸ τριμοιρ[illegible]
τριχθά· εἰς τὸ τρία μέρη.

22222 τοῦ τ μετὰ τοῦ υ :

Τύμβος· ὁ τάφος· τῦφος· καὶ ἀλαζονεία· τυφῶν
σφοδρότατος καὶ λαβρότατος ἄνεμος ἐκνε-
φίας οὕτω καλούμενος· τύπλος(?)· ὁ πηλός.
τυτθὸς· ὁ μικρός· τύλος· καὶ μεμελωμένος[illegible]:—

Τύρβαι(?)· καὶ πανουργία· τυμπανιστριῶν· μελο-
δοτριῶν· τύχη· αἰτία κατὰ συμβεβηκός, ἀόριστος:—

Τύμμα· καὶ τύψις· καὶ τυπὴ· καὶ θῆξις ἡ πληγή,
ὡς τὸν γεώργιον [illegible], χρυσὸν εὑρὼν μετὰ τύχης :—

ὑρχάζει· κατασκαλάζει· πανουργεῖ· τυρκάζω· ὑσ-
δομερίμνω· φροντίζω· τύφεται· καίεται καὶ ἀπτίζεται·
τυμπανίζεται· ἀποκεφαλίζεται.

τοῦ ῦ μετὰ τοῦ ω

Ὠθασμός· χλεύασμος· ὠθάζω· ἀπατῶ· ὑβρίζω· τὸ
κίδιον· τὸ οἰκίδιον· τῶν τοιούτων τούτοις.

2222 τοῦ ῦ μετὰ τοῦ α

Ὕαντες· ἔθνος οἱ πρὸ τῶν Βοιωτίαν κατοικήσαντες· ὕαλος· κύ-
ων· ἔως δὲ τοῦ υἱοῦ.

Ὑάθις· πόλις· ὑάδες· ἄστρα· ὕαινα· ζῶον· ὑάκινθος·
ὑακίνθινον· ἤγουν μελανίζον· καὶ ὁ κληρος λόγον τὸν θεὸς
ὃς ἐν παιδὶ δὲ κρόκον· ἡ δ' ὑακίνθινον.

22222 τοῦ ῦ μετὰ τοῦ β

Ὕβος· ὁ κυρτός· καὶ ὕβον ἐστὶ κυφὸν ἀπὸ τοῦ κ· καὶ πρὸ
τοῦ φ ... β· καὶ ὕβωσις· τὸ κυφωθῆναι τὴν κεφαλὴν πρὸ-
τῆς ἕλκεως πάθος.

Ὕβλη· δῆμος Ἀττικός· ὕβος· ὁ κυρτός· ὕβρις·
ἀδικία καὶ καταισχύνουσα.

Ὑβλῆν· ἐμποδίζειν· ὑβριοπαθῶ.

222 τοῦ ῦ μετὰ τοῦ γ

Ὑγιής· ὁλόκληρος· ὁ ἐν ὑγρῷ τῷ ἀρχαίῳ ζῶν· οἷον ὑγρινός· ὑ-
γίεια· συμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων· θερμοῦ
καὶ ψυχροῦ· ὑγροῦ καὶ ξηροῦ.

Ὑγρὰ κέλευθα· ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός· ὑγρόν· ὑδαρέ-
ς· οἷον τὸ ἔνυδρον.

2222 τοῦ ῦ μετὰ τοῦ δ

Ὕδρος· ὄφις· ὑδαρὴς καὶ ὕδατος ποταμός· ὕ-
δος· ὁ ἄμεμπτος· ὑδροπότης· ὁ τὸ ὕδωρ πίνων.

Ὕδρα· θηρίον ἐννέα κεφαλὰς ἔχουσα· ὑδριάδες· νύμφαι.

ὑδρία· τὸ ἀγγεῖον· ὑδρεῖαι δὲ ἡ ὑδρεύσεις, δξ.

ὕδωρ· ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων ποίημα θεοῦ κάλλιστον. ὑδαρές· ἁπαλὸν ὑδατῶδες. ὕδας· τὸ ὕδωρ. ὑδρίον· τὸ ἀγγεῖον.

ὕδην· ὑμνεῖν αἰολικῶς. ὑδροποτῶν· ὑδρωπιῶδες.

22222

ὑετός· ὁ ὄμβρος. ὕες· χοῖροι. ὑηνεώ· ὁ σκαιός. ὕης· ἐπίθετον τοῦ διονύσου.

ὕσαι· χοίρεια ἱερεῖα. καὶ ὕειν· ὑετίζειν.

22222

ὑηνεώ· ὁ σκαιός.

ὑηνία· ἡ φλυαρία· σκαιότης ἀμαθία.

22222

ὕθλος· ἡ φλυαρία.

2222

υἱδοῖς· ὁ ἔγγονος· υἱωνὸς· ὁ ἀνεψιός· υἱωνὴ· ἡ ἔγγονη. υἱώσας· υἱοποιήσας.

222

ὑλακομώρων· κακοπαθούντων τῇ ὑλακῇ, ἢ ὑλακτικῶν. ὑλωρός· ὁ τῆς ὕλης φύλαξ. ὑλημμίς κ.

ὕλη· πρᾶγμα ἀποκείμενον ἐξ οὗ τι ἀποτελεῖται ἔστω δὲ ἀμαλύει. ὑλακή· ἡ τῶν κυνῶν κραυγή. ὑλικὴν δυάδα, ὁ θεολόγος ἐκάλεσε, τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν:-

ὑμεδαπόν· ἐγχώριον. ὑμεῖς δὲ ὑμᾶς. καὶ λέγε ὑμέας:-

ὑμέναιος· ᾠδή. ὑμέναιος γαμικός. ὑμνεῖ· ὑμνεῖ δοξάζει:-

ὑμενῶδες· λεπτότατον. ὑμήττιον μέλι· τὸ ἄχρηστον πρὸς ἰατρείαν.

22222

Ὑπασπιστής· δορυφόρος. ὕπαιθρος. ὑπὸ τὰ ἁβροδίαιτων ἤτοι,
ἀκέραιος ἐμμακάριος· ὕπατος· ὁ ὑπερέχων ἢ ὁ βασιλεύς.
ὑπόοινος· μέθυσος. ὑπερβερεταίου· ἤτοι τοῦ ὀκτω-
βρίου μηνός. ὑπέρακμος· ὁ ὑπερακμάσας.
ὑπερφυής· ἔνδοξος ἔντιμος. ὑπερόριος· ἐξόριστος.
ὑπερήμερος· ἐκπρόθεσμος. ὑπεύθυνος· ὑπόχρεος.
ὑπερασπιστής· ὁ ὑπέρμαχος. ὑπέρτατος· ὁ ὑπερέ-
χων. ὑποβολιμαῖοι· οἱ ὑποβαλλόμενοι ἐκ ποιήσεως. ὕπουλ-
ος· δόλιος ὁ φαινόμενος ἡμερικός ἐκ μεταφορᾶς τῶν
ἑλκῶν τῶν ἐπιπολαίως ὑγιαινόντων· ἔσωθεν δὲ
ὄντων σεσημμένων. ὑπόσπονδος· ὑπὸ φιλίαν ὑπο-
τεταγμένος. ὑπογραμμός· τύπος· μίμημα. ὑπο-
φόρος· ὁ ὑποτελής. ὑπόμαλος· ἄγριος ὁ ἔχων διώρυξ
κάμηλος. ὑποκριτής· δόλιος. ὕποπτος· ὁ ἐν ὑπο-
νοίᾳ ἐχθρός. ὑπόδικος· ὑπεύθυνος. ὕπτιος· ὁ ἀνα-
πεπτωκὼς ὁ ἐξηπλωμένος. ὑποφῆται· ἱερεῖς. ἱερ-
εῖς οἱ τὸ μέλλον φανερῶς διακηρύοντες. ὑποδύτης·
τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. ὑποπλέως· μεστὸς πεπλη-
ρωμένος. ὕποδρος· τὸ ἰσοκόπανον. ὑπερόφρυς·
ἀλαζὼν ὑπερηρμένος. ὑπόστροφον· ταχέως ὡς δι᾽ ἀέ-
ρος πετόμενον. ὑποχυτήρια· τρυβλία· δι᾽ ὧν τὸ ἔλαι-
ον ἐπιχέεται.
ὑπερορία· ἡ ὑπερηφανία. ὑπεροχή· ἐξοχή. ὑπέρθεσις·
ἀναβολή. ὑπήνη· τὸ γένειον. ὑποθῆκαι· παραινέ-
σεις. ὑπάτη· ἡ χορδή. ὑπηνή· ἡ ἐξοχή. ὑποβάθρα·
θεμέλιον. ὑπόθεσις· αἰτία περιοχή. ὑπόληψις·
ὑπόνοια. ὑπώρεια· ἡ τοῦ ὄρους πλαγία σκοπιά. ὑπερ-
μεγέθης· ἤτοι ὑπὲρ κατάληψιν. ὑπεροπλίαις· ὑπε-
ρηφανίαις. ὑπερῷον· ἡ σκηνή. ὑπαμῦναι· ἀπαιτεῖν.

δʹ

ὑπόστασιν λέγει· οἱ μὲν γὰρ διάφοροι καὶ διαφόρως ἀπηρτημένας
ἀλλ' ἐπὶ ἐνδεούσης ∴ ὑπόστασις· ὑπόστασίς ἐστι
κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀποστολικὴν πα-
ράδοσιν, τὸ πρόσωπον ἤγουν ὁ χαρακτήρ· ὡς
φησὶν ὁ ἀπόστολος· τὸν υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης
καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· τουτέστι
πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς
ὑποστάσεως τοῦ πατρός· πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆ-
ρας λέγομεν ἐπὶ θεοῦ, ἀσωμάτου καὶ ἀσχηματίστου·
πρόσωπον· ἤγουν ὑπόστασίς ἐστιν κατὰ τοὺς ἄλλους
πατέρας, τὸ ἴδιον παρὰ τὸ κοινόν· κοινότης γάρ ἐ-
στιν ἤγουν φύσις ἑκάστου πράγματος· ἰδιότης δέ ἐστιν
αἱ ὑποστάσεις· οἷον τί λέγω· ἤγουν οὐσία μία
ἤγουν θεότης· ὑποστάσεις δὲ τρεῖς· πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ
ἅγιον πνεῦμα· τρία πρόσωπα· ἤγουν χαρακτῆρες·
μία δὲ οὐσία καὶ γένος· ἑκάστου ὢν ἑτερότης φυλά-
ξαι ἤγουν μονὰς ἤγουν θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν τριάδα
ἐστὶ μονάς, ὁ δὲ ἑτερότης μεθ' ἣν καθ' ὃν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
καὶ ἂν τῶν τριῶν ὑποστάσεων ἑτερότης καὶ ὅλην τὴν
θεότητα· τρεῖς ὑποστάσεις καὶ ἰδιότητες φασὶν
ἐν τῇ θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρός·
καὶ τὸ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος· οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ πατήρ· οὐδὲ ἐκ-
πορευτὸς ὁ υἱός· οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
πολλαχῶς δὲ εἴρηται ἡ ὑπόστασις· ὑπόστασις
καὶ πρόσωπον· καὶ χαρακτήρ· ἄτομον καὶ ἰδιότης·
φύσις δὲ λέγεται, οἷον ἤγουν ἀγγελιότης· ὑπόστασις
δὲ καὶ ἰδικὴ ἑκάστου προσηγορία, καὶ Μιχαήλ·
Γαβριήλ· ὑπόστασις, οὐσία μετὰ ἀτόμων ἰδιω-
μάτων

τοῖς ἰδιώμασι τῶν μὲν ὀνομάτων διαφέρουσαι· τουτέστι πρό-
σωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσε-
ως τοῦ πατρός· πρόσωπα δὲ λέγομεν ἐπὶ θεοῦ, ἀσώματα
καὶ ἀσχημάτιστα· ἴδιον δὲ τοῦ πατρὸς, τὸ ἀγέννητον·
τοῦ υἱοῦ, τὸ γεννητόν· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὸ ἐκπο-
ρευτόν· κοινὸν δὲ ἡ θεότης καὶ ἡ βασιλεία :-

ἀρχὴ τοῦ Υ

Υ πέρτερες· ὑψηλόν· ὑπέρτερον· ἀνώτερον· ὑπέ-
ρθον· ἀνώτερον· ὑπόγυον· τὸ νεωστὶ καὶ προσφάτως
γινόμενον· ὑπομάζιον· τὸ θηλάζον· ὑποχόν-
δρια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα· ὑποζύγια· ὁμοίως κτήνη·
ὑποτίτθια· τὰ θηλάζοντα βρέφη· ὑπέρβιον·
ὑπερήφανον· ὑπέρτιμον· λεπτόν· ὕπαιπα· τόπος·
ὑπώπια· τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα·
ὕπαντρον· ὑποσπήλαιον· ὑπερφυές· μεγαλεῖον· ὑπότρι-
μμα· ἄρτυμα καὶ τὸ κατασκευασμένον διὰ πολλῶν ἡδέων·
ὑπέρχολον· θυμῶδες· ὑπώπιον· ἕλκος γέμον· ὑπή-
τριαι· οἱ κακοί· ὑπερούσιον· ἄπειρον :·

ῥήματα

Υ παντιάζει· ὑπαντᾷ· ὑπαΐξας· ὁρμήσας· ὑπεμνήσθη-
σεν· ὑπανεχώρησεν· ὑπομιμνῄσκω τὸν θεόν· ὅταν καλλιερῶ
θυσίας· ὑπέδυ· ὑπεισῆλθεν· ὑπερορᾷ· παραβλέπει·
ὑπέσχετο· ἐπηγγείλατο· ὑπισχνεῖται· ἐπαγγέλλεται·
ὑποσμύχει· ὑποκαίει· ὑποσμήχει δὲ ἀντὶ τοῦ καθαίρει,
κεῖται· ὑπουργεῖ· ὑπηρετεῖ· ὑποσφαλλόμενος· ὑποκρυψά-
μενος· ὑποκρίνεσθαι· σημεῖα κρίνειν ἐλπίζειν· ὑποδραμὼν·
ὑπελθών· ὑπολαβών· ὑπονοήσας· ὑποσκελίσας·
ἀπατήσας· ὑποστέλλεται· ὑποπτήσσει· δειλιᾷ· ὑπεξώ-
κησαν· ὑπεχώρησαν· ὑπολαιμίσας· σφάξας· ὑπονοη-
σάμενος· ἐνθυμηθείς· ὑπερωρίασθω· ἐξωρίασθω·
ὑπαινίττεται· αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει· ὑπεραμε

τικῶς· ὑποβρυχίως· ὑποβραχίω· ὑποβρυχῶ· ὑπο-
γάσθη· ἐθαυμάσθη· ὑπέρκεισαι· ὑποβρυχᾶσαι· ὑπο-
δόμενος· ὑφορώμενος· ὑποθήσομαι· διδάξω· ὑπο-
σκελισθήσεται· ἀπατηθήσεται· ἐμποδισθήσεται·
ὑποπταλέως· ὑποτυγχάνω·
Ὑπόμερθεν· κάτωθεν· ὑπούλως· δολίως· ὕπαρ· φανερῶς
ἀληθῶς· ὑπόρευε· καλῶς ἀπεκρίθητε.

τοῦ υ μετὰ τοῦ ρ

Ὑρκανία· χώρα καὶ τόπος· ὑρρᾶν· κυρ(ίως)· ὑρρὶς καὶ ὑρρίν· π(αρ)ά·

τοῦ υ μετὰ τοῦ σ

Ὗς· ὁ χοῖρος· ὕστατος· ὁ ἔσχατος· ὕστερος ἤτοι καὶ ἔκγονον·
Ὑστεροβουλία· μεταμέλεια· ὑσμίνη· ἡ μάχη· ὑστριχὸς
θῶον· ὑστριχὶς δὲ μάστιξ ἤγουν τὸ στρῆ· ὡς καὶ ὁ ἱμάριον·
Ὕστατον· τὸ ἔσχατον· ὑστερῶν καὶ ὑστέλλων. ὄρος· ὑδ...
ἐκεράχειν.

τοῦ υ μετὰ τοῦ φ

Ὑφηγητής· ἐξηγητής·
Ὕφαλος πέτρα· ἡ ὑπὸ θάλασσαν κεκρυμμένη· ἤτοι ὕδωρ
ὀλίγον ὑποκάτω μὲν ἔχουσα, ἐμφανὴς δὲ τοῖς πλέουσι κίν-
δύνου παραίτιος· ὑφεστὼς· παραιτησοῖς πάντα...
ὑφή· ἡ πλοκή.
Ὑφῆς· συνεχώρησε· ὑφεῖται· συγχωρεῖται· ὑφειμένος· ταπεινός·
ὑφηγοῦμαι· διηγοῦμαι· ὑφειμένος· ἐνδεδυμένος·
ὑφιζάνοντι· ὑποκαθημένῳ· ὑφῆμαι· ὑφδοῦμαι·

τοῦ υ μετὰ τοῦ ψ

Ὑψαύχην· ὁ ἀλαζὼν ὁ ὑψηλόφρων· ὑψήγορος· μεγαλήγορος·
ὑψιπετής· ὁ ἀπὸ ὕψους πετόμενος· ὑψιβρεμέτης· ὁ ἐν ὑψ-
ηλοῖς βροντῶν· κρέμεσθαι γὰρ τὸ ἠχῶ· ὑψίκομος· ὁ θάλλων
ὡς ὕψος· ἢ ὁ ἐν ὕψει τὴν κόμην ἔχων· ὑψηλόφρων· με-
γαλόφρων ὑπερήφανος·

...ύτου· μεγάλου καὶ ἀθ... ...

...ρεφεσ· μεγάλη ... ἔχομεν ...

...ῶ· μεγαλύνω· ὑψώσω ...

...ώθη· ἐφύλαξα· ὕψος ... ἐφ...

ὑψῶ· τὸ ὑπερέχω

Φαέθων· ὁ ἥλιος· φακὸς ὁ ἐξ ὀσπρίων· τὸ δὲ φακῆ ...
ἀπὸ γὰρ τοῦ φακέα, φακῆ· φαίδιμος· λαμπρός·
φαλλὸς· αἰδοῖον ἀνδρικὸν ἐκ ξύλου πεποιημένον·
φαῦλος· πονηρὸς κακός· φαινόλης· ὁ ἀπατεών· φαι-
γος· ἀκέραιος·

Φαλάγγαι μόσσοι· φάλαγξ· στρατιωτικὴ τάξις· φάραγγες· κοιλά-
δες χάσματα· φαρέτρα· βελοθήκη· φάσις· φήμη λόγος·
φατρία· συγγένεια σύστημα·

Φαλίον· μαρσύπιον· φαιὸν· τὸ μέσον λευκοῦ καὶ μέ-
λανος· φάσγανον· ξίφος· φασκώλιον· ἱμάτιον·
φαικάσιον· τὸ ὑπόδημα· φαιδρωπὸν· τὸ ἔντιμον·

Φαρύθη· ἐφάνη· φαυλίζει· ἀπελίζει· φαλαγγηδὸν·
κατὰ τάξιν·

Φειδωλὸς· σκνιφὸς ἀνελεήμων· φέρτερος· βελτίων·
φέριστος· κράτιστος· φέναξ· ἀπατεών· φερεσάκης·
ὁ ἀσπιδοφέρων· φερεφάττης· ὁ τὰς μαντείας λέγ-
ων· φέψαλος· ὁ σπινθήρ· φερέσβιος· ὁ ζωοποιός :-

Φερνή· ἡ προίξ· φενάκη· ἡ ἀπάτη· φακτέα· μεσό-
τη· Φεραὶ· πόλις :-

Φέρετρον· ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη· φελλέα· πετρώδη·
φέριστον· τὸ ἐξοχώτατον·

Φιμῶ· στρέφω· φιδάλη· φιαλίδιον· ... ἀλλ' ... φράδμων
τὸ φορμὸς.
Φεῦ· ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

τοῦ φ̄ μετὰ τοῦ η̄

Φηγὸς· δρῦς ἢ εἶδος δένδρου· φήγινος· δρύϊνος· φηλήξ· σῦκον
ὠμὸν καὶ ἄπεπτον· φηρίστης· ...
Φήμη· λόγος ἀγγελία· φήμη· ὄρνις.
Φήγιον· τόπος· φήμιζον· ὅρος.
Φημί· λέγω· φῆς· λέγεις· φῆμαι· δόξαι· φησί· ἔπλεο.

τοῦ φ̄ μετὰ τοῦ θ̄

Φθόνος· πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐπραγίᾳ.
Φθορὰ· ἡ διάζευξις τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος·
διαφθορὰ, ὅταν ἀλλήλους ... ἕτερα ἀφανίζεται
ὡς περὶ τὸ σῶμα ὑπὸ σκωλήκων· καταφθορὰ,
ἡ παντελὴς ἀπώλεια· φθινοπωρίς· ἡ κολυμ-
βὰς ἐλαία· φθινὰς· νόσος.
Φθινόπωρον· τὸ φθαρτόν· φθινόπωρ.
Φθιμένη· λήγουσα φθαρεῖσα· φθάσασα· φθαρῇ· φθονηθεὶς ἑαυτὸν τὸ φθο-
νεῖσθαι, τὸ ἰδίως ἡττᾶσθαι· φθάσαντα· ἐγγίσαντα.

τοῦ φ̄ μετὰ τοῦ ἰῶτα

Φιλομαθής· ὁ φιλόγελως· φιλαπεχθήμων· ὁ πρὸς
τοὺς φίλους ἐχθρωδῶς ἔχων μηνίσκτος· φίλερις· μάχιμος.
Φίλαυτος· κενόδοξος· ὁ ἑαυτὸν μόνον θέλων φιλῶν
καὶ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν· φιλοιφ·
ὁ πόρνος· φίλερις· μάχιμος· φιλόνεικος· ἀμαθής·
φιλοίτρος· ὁ κόρμος· φιλέταιρος· ὁ τοὺς φίλους ἀγαπῶν·
φιλομος· ὁ χαλιμος· φιλέψιος· ὁ φιλοπαίγμων· ἐψι-
ἐπὶ τῶν ἀπὸ γνώμης παίγνια· φίαρος· ὁ λαμπρός.
Φιλοτησία· δεξίωσις φιλία· φιλοτιμία· δωρεά.

λέγεται δὲ καὶ ἡ κεμὰς ἡ δορκάς ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὴν πηλόν· φιλομη-
λα· ὅμοια καὶ ἰχθύος.
φ ἱππήδον· τόπος· φιλομήλιον· τόπος· φίσκ. ἡ κλόσσατα
καίδον· φιλαι, ἄλλα· ἱερακίων ὁ πόρισκέλια· φιλίππιον·
τόπος· φίκιον· ὄρος· φιλύρα· τόπος.
φιλοφρονηθῆναι· δεξιωθῆναι· φιτύω· γεννῶ· φιλοκαρμῆ·
δικάζεις καὶ δικάζεται· ἐκ πορισμοῦ ἔργου.

τὸ φ μετὰ τοῦ λ

φλήναφος· φλύαρος μωρολόγος· φλοῖσμος· καὶ μα-
φλοίσβος· ἡ ταραχὴ καὶ ὁ ἦχος τῆς θαλάσσης· φλοισ-
μος· ὁμοίως· φλόμος· φυτόν· φλῶμος· βοτάνη· φλοῖ-
το φλούδιον.
φλιά· τὸ ἄμφω· φλόϊον· φλυκτίδες· τὰ ὑπὸ πυρὸς φύσημα.
φλωρεντία· πόλις· φλωρεντῖνοι δὲ κυρίως ἰῶνται· φλε-
δονία· πόλις.
φλαῦρον· κοῦφον ἢ φαῦλον· φλόγιον· πῦρ· τὸ φλόγιον·
φλόγιον δὲ ἄρμα, δὲ.
φλέγω καὶ φλεδωνῶ· φλυαρῶ· φλοιδοῦμαι· καὶ φλύ-
καινα· φλαῦρον· καταφλεγμα· φλέγω καὶ φλύζω.

τὸ φ μετὰ τοῦ μ

φμί· κυρ. φμῶ δὲ καὶ μακροφωνῆς, δέ.

τὸ φ μετὰ τοῦ ο

φοῖνιξ· ὁ ἀπόλλων ἢ μάρτυς ἢ καθαρός· φοιτηταί·
μαθηταί· φολίδες· τοῦ λεπίδωτος· φοξός· ὀξυκέ-
φαλος· φορολόγος· ἀπαιτητικός· φόρτος· γόμος· φορμὸς·
ὁ ψίαθος ὁ καλαθίσκος· φοινικόληπτος· ὁ καλμόλευρον·
φοινικελίτης ὁ ἀπατεὼν· φοῖνος· μέλας· φολκός·
ὁ στραβός· φορμίσκος· χοιρίον· φοιτάνιος ὁ ἀπόλλων·
φόβη· ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς· φορὰ· κίνησις ἀπὸ τόπου εἰς
τόπον ἢ ὁρμή.

φοβέεσθαι· καὶ ἀλλήλους· φοιτᾷ· ἠπορεῖτο ἐκ τοῦ φοιτῶ τὸ παραγίνομαι·
φυτάλια δὲ ἢ φυτάλιος, ἡ ἐλαία δὲ· φορμίζω· κιθαρίζω·
φορβάδων· νομάδων· φορμός· χαλινός· φολίς· τὸ δέρμα·
Φόρτον· τοῦ πολλοῦ μέσον· φοίριον δὲ τὸ κελαινόν, μέ-
φοινίκεον· πυρρὸν μέλαν·
οιται· παραγίνεται· φοινίξαι· αἱμάξαι· φορμοκοιτῶν·
ψιαθίου κάθεσθαι· φορύσσω· μολύνω· φόωντα· ψηλαφῶντα·
ὁρᾶ δὲ καί· φοιτᾷ ὁρμᾷ ἢ παρακτικῶς·

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ

Φρεώρυξ· ὁ τὰ φρέατα ὀρύσσων· φρενήρης· ὁ φρόνιμος
καὶ ὁ παράφρων· φρουρός· ὁ φύλαξ· φράδμονος
ἐμπείρου· φρεωρύχος· ὁ τὰ φρέατα ὀρύσσων· φρεόρυ-
κτης δὲ, καὶ ἱερόν· φρενιμανίας· ὁ μωρός· φρύνοι· οἱ
βάτραχοι· φρενόληπτος· ἀναίσθητος·
Φρήν· φρόνησις νοῦς· φρήτρα· φατρία συστάσεις· φρυ-
κτωρία· δαδουχία· φρίξος· πολύς·
Φροῦδα· ἀφανῆ· φροίμια· προοίμια· φρύαγμα· κίνημα
ἄτακτον· φραγέλλιον· σχοινίον ἐκ σχοινίου πεπλεγμένον
καὶ καλεῖται μάστιξ.
Φρουρά· φυλακή· φριμάσσω· ἀναπηδῶ· φριμαγμός·
ὁ κολοβὸς τοῖς ἱματίοις· φρεναπατᾷ· χλευάζει καὶ διαπατᾷ·

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ

Φυτοκόμος· γεωργὸς κηπουρός· φυλέτης· ὁ ὁμογενής·
φυζαλίς· ὁ φιλοπόλεμος· φυλισσέα·
Φύλοπις· καὶ μάχη· φυζακινή· δειλή· φύτλη· καὶ συγγένεια·
φυταλέμιος· καὶ παρθένος· ἀπὸ τοῦ φαλλοῦ, τὰ δὲ
λήμια καὶ τοῖς τε κοίτην καὶ τὴν γρωμερικά· φύξις
καὶ φυγή· φίστιν· ἐμπόριόν τι· φυσίζωος· καὶ τὰ πρὸς τὰ
ζῆν φέροντα.

Φ ικός· τὸ φυκάριον καὶ τὸ χόρτον τῆς θαλάσσης· φυκί-
ται καρύαι· φυλλάζειν· τὸ ἐξ [illegible] τὰ φύλλα
οἷον ὁ ποιῶν φυλάκιον· πλὴν τοῦ ... φυλακάς [illegible]
Φ υγάς· πλανήτης· φύρσις· μίξις· φιτύγματα· φύσεως γένεσις·
ζαγγέλης· φύσας· γεννήσας· φυλοκρινῶ· φυ-
λὰς καὶ γένη διαχωρίζω· φυόμενον· τὸ μέλλον·
φῦμαι· φύρδην· συγκεχυμένως ἀναμίξ.

22222 τοῦ φ μετὰ τοῦ ω

Φ ωριτός· σωρὸς καὶ πλῆθος φρυγάνων· φώρ· ὁ κλέ-
πτης καὶ κλέπτης φωρός· φώς· ὁ ἀνὴρ καὶ κλίνεται φω-
τός· φώριοι· οἱ ἔλεγχοι.
Φ ωνή· ἡ λαλιά· φωΐδες· αἱ ἀπὸ πυρὸς θάλψεως· φωλεός· μο-
Φ ῶς· τὸ λάμπον· ἤτοι παρουσία πυρὸς οὔσης ἐν τῷ
διαφανεῖ· φῶδον· καῦμα· φώριον· κλέμμα· φωσ-
σώνιον· τὸ ἄρμενον· φωτίσιον· ὄρμενον· φῶ· τὸ
λάω· φωρῶ· ὑπονοῶ· φωτύνω· φρύσσω.

222222 τοῦ χ μετὰ τοῦ α

Χ αμαὶ ζῆλοι· ταπεινοί· χαροπός· ὁ ὀφθαλμὸς περὶ
χαρής· χάρακα· περίφραγμα τῆς χωμαχίας· ἐλέ-
γετο λέως· χαρέας· ποταμός· χαυλιόδοντες· ἔχοντ-
ες ὀδόντας ἐξέχοντας· χαόνας· ἄρτους κριθίνους·
χαλίφρων· ἀνόητος.
Χ άρμη· ἡ μάχη· χάλαζα· ἀθρόον ἐκ νεφῶν ὕδωρ μετὰ
βολῆς καὶ πῆξις ὕδατος ἀποκεκριμένη ἐν τοῖς ψυχρο-
τέροις διαστήμασιν ἐν τοῖς θερμότησι· χαίτη· ἡ θρίξ·
χάρυβδις· ἡ ἀναρροφωμένη θάλασσα περὶ τὰ γά-
δειρα καὶ πάλιν ἀναστρέφουσα· χαράδραι· κοι-
λώματα ῥύακες· ἢ ἡ τοῦ ὕδατος ὑπορροὴ ἢ κρημνοί.
Χ αριστήρια· εὐχαὶ ἢ ὕμνοι ἐπινίκιοι· χάσμα· τὸ χάος

χαμαιπετὲς· ταπεινὸν ἢ τὸ ἐδάφει πεσόν· χαμαι-
πετόν· καὶ ἀπηλιὸν ἢ οἴκημα ἐμφωλεῦον πόρναις· χαρά-
κωμα περίφραγμα.

Χαρακτηρίζει· δεικνύει· χάζω· ὑποχωρῶ· καὶ χάζεο·
ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει· χαλεπαίνει· ὀργίζεται· χαλέπτει·
κακίζει· χαίρειν ἐᾶσαι τε τῶν καὶ ἀφρονοῦντας
καὶ παίσουμενον· τὸ γὰρ χαίρειν μόνον προσεπι-
λεγόμενον, τούτοις παρέτρεχον· χαλεπήνας· ἀγανα-
κτήσας· καὶ χαλεπήνη· χαρήσομαι· εὐφρανθή-
σομαι· καὶ μετὰ τοῦ ε ἀντὶ καιρόν· χαρίσομαι δὲ
ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι, ἰῶτα· μετὰ δὲ τοῦ ε ἄνευ, κα-
χάρμης· χάρμωμεν.

Χανδὸν· ἀπλήστως· χαμάδης· χαμάζε· χαμαί· χαμό-
θεν ἐκ τῆς γῆς.

τοῦ χ μετὰ τοῦ ε :-

Χειμάρρων· τεχνίτης· χείμαρροι· ποταμοὶ κατὰ
τὸν χειμῶνα ῥέοντες· χείμαρροι δὲ οἱ τάφροι, ἰῶτα:
Χειαί· αἱ καταδύσεις τῶν ὄφεων καὶ αἱ φωλεαί· χερ-
μάς· λίθος πληροῦν τὴν χεῖρα· χέρσος· ξηρά·
χέλυς· ἡ κιθάρα· χέρας· ἡ ἰλύς· χερρόνησος·
χερρόνησός ἐστι ἡ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα· ἡ μή-
τε χέρσος μήτε θάλασσα· ἀλλὰ περικεκλυσμένη
καὶ μίαν ἔχουσα εἴσοδον ἔξοδον· χερνῆτις· ἡ διὰ
τῶν χειρῶν ἐργῶσα· χέρεις· πόλεις· χελωνίδος·
τῆς καθημείδος· χέλυς· ἡ κιθάρα.

Χειρόηθες· πρᾶον ἢ ἥμερον· χειρόμακτρον· μαν.
χέραμα· ῥάγμα προχοή· χεῖλος· τὸ τοῦ μεγέθους· χερμά-
διον· ἢ χειροπληθὴς λίθος· χελωνοειδῶς καὶ τὸ
τῆς χελώνης· χερνίβιον· σκάφος· χερμάδι(ον) :-

χειροθετῆσαι· ὑποτάξαι ἱερατικῶς. χέρσος· καὶ ὁ ἐν μέσῳ φωτὸς καὶ

δὲ κεκλημένος, ἤγουν· χειρατικῶς· ἀγαλλεύρος τῆς χειρός:-

τὸ χ μετὰ τοῦ η

Χηραμοί· οἱ φωλεοὶ καὶ αἱ καταδύσεις τῶν πτηνῶν·

χηρωσθείς· ὁ ἐπίτροπος. χήρευσις. καί.

Χηλή· ὁ ὄνυξ. καὶ ὁ μοναχοῦ τόπου. χηλὴ ἢ κιβωτός.

χῆλος δὲ ἡ τροφή, ἤγουν. χήμη· εἶδος ὀστρέου. χῆτος·

ἡ στέρησις. χηρεία ἡ χήρα. καὶ χηρευτική· ἀπὸ τοῦ

χηρῶ τὸ χωρίζω καὶ πορθῶ. καὶ χηρώσω· τὸ ἀφανί-

ζω καὶ πορθῶ.

Χήνειον ᾠόν· χήνειον δὲ ὄρος, ἤγουν. χῆνον· ἔφθασε:-

τὸ χ μετὰ τοῦ θ:-

Χθιζός· ὁ χθεσινός. χθαμαλὸς· ταπεινὸς χαμαιλός. χθονίζω.

χθιζινός· χθεσινός.

Χθών· ἡ γῆ. καὶ κλίνεται χθονός. χθόνιος· ἡ αὐτὴ γῆ. χθὼν παρὰ

τὸ διακεχύσθαι καὶ χωννύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ... χωρῶ.

τὸ χ μετὰ τοῦ ι

Χίλος· ἡ τροφή. χίμαρος· ὁ τράγος. χιτών· ἐσθὴς ἱμά-

τιον. χιλιών· ὁμοίως. χίδρα· στάχυες ἢ τὰ μελικράτα.

χίμαιρα· τρίμορφον θηρίον ὃ περὶ τὴν Λυκίαν ἦν. χιλιῶν·

Χίμεθλον· τὸ ἐν τοῖς δακτύλοις γινόμενον ἕλκος:

Χιονωθήσομαι. λευκανθήσομαι.

τὸ χ μετὰ τοῦ λ:-

Χλούνης· ὁ ἄγριος χοῖρος. χλιδῶμαι· κοσμοῦμαι περὶ τὸν καλ-

λωπισμόν. χλωθαρίς. χλωθοαῖος χλωθόλευκος καὶ

χλωδομάριος, ὁμοίως. χλωρός· καὶ ὁ χρῶς:-

Χλαμύς· ἐσθὴς κοκκίνη. χλανίς· τὸ θερινὸν ἱμάτιον.

χλαῖνα· παρὰ τὸ χλιαίνειν. λέγεται δὲ τὸ χειμερινὸν ἱμά-

τιον. χλιδή· ἡ τρυφή. χλωρότης· ἡ ὠχρότης. ...

χλωρὸς ὑπόδειος.

χλανίς· τὸ λεπτότατον ἱμάτιον· χλωρόν· χλοερόν· χλιδή· ὕβρις· χλιδών·
Χλούνιον· τὸ χοίρειον· χλούνιον δὲ τόπος, Ἰώνων· χλιαρόν· τὸ θερ-
Χλοάζει· κλαδάνει· χλιδῶντες· κατακαλλωπίζοντες· χλιαίνω·
τὸ θερμαίνω·

τὸ χ μετὰ τοῦ ν:

Χνοῦς· ὁ κονιορτός· παρὰ τὸ χοῦς· πλεονασμῷ τοῦ ν.
τὸ δὲ χοῦς, παρὰ τὸ χόος· τοῦ τὸ δὲ παρὰ τὸ χέω·

τὸ χ μετὰ τοῦ ο:

Χοῖνιξ· δὲ καὶ τὸ τέταρτον μοδίου· χόλος· ἡ ὀργή· χοϊκός·
γηγενής· χόνδρος· [illegible] καὶ θραυ-
σθέντα ὑπὸ τοῦ [illegible]· χοροιτύπος· ὁ ἐν χο-
ρῷ τύπτων· χορίκιος· κύριον· χοροί· πλῆθος· τάγματα,
χοραύλης· ὁ ἐν τῷ χορῷ αὐλῶν· χοσκαΐτης· ὁ βεστιαρίτης·
Χοαί· ἐμφυσήματα θυσίαι ἐπὶ νεκροῖς· χοιράδες· πετρώδεις
τόποι· χολέρα· νόσος διὰ χολῆς· χολάδες· τὰ ἔντερα·
χορδή· μακρά· χοιρίνη· ἡ συρφετώδης· χορεία· ἡ χο-
ρεία [illegible]· χορίαμβη· τόπος· χορηγ(ός), ἤγουν· χολάδες· τὸ τῆς χολῆς
Χόριον· παχὺ ἔντερον· χολήδοχον· ἀγγεῖον τὸ δεχόμενον
τὴν χολήν· χοάσπιον ὕδωρ· τὸ ἀπὸ χοάσπου ποταμοῦ·
χοινίκιον· μέτρον τι· καὶ τὸ παχὺ ἔντερον· χόλαιον·
ἢ παρ.· χόρτον· ὁ τόπος τοῦ χόρτου·
Χολωθείς· κεχόλωμαι· ὠργίσθην· χοραυλῶ· χοροκρατῶ·

τὸ χ μετὰ τοῦ ρ:

Χρήστης· δανειστής· χρεωφειλέτης καὶ ὅσα παρὰ τὸ χρέος
συντέθειται, μεγάλα· πλὴν τοῦ χρεοδότης, χρεοκόπος
καὶ χρεολύτης, καὶ τὰ θηλυκὰ αὐτῶν· οἷον χρεοδοσία· καὶ
τὰ ῥηματικά· οἷον χρεολυτῶ καὶ χρεοδοτῶ· χρυσάορ· ὁ
χρυσῆν ἔχων ἄορ· τὸ ξίφος· χρώς· τὸ σῶμα· καὶ χρῶ-
μα· χρόνισον· ὀκτώ· χρησμός· προφητεία μαντεία·

[illegible] καὶ σημαίνει τὸ [illegible] χρησ[illegible] [illegible] χρίεσθαι δὲ
χρεμετισμός [illegible] καὶ οἱ κατ' ἄλλου χρίεται [illegible] τοῦ κέρα
ὁ λέγων χλωρὸς [illegible] χρυσόπλεκτος· ἐκ χρυσοῦ καὶ [illegible]
πρὸς χριόμενοι· χρυσοχάλινοι· χρυσόπτερος [illegible]
χρυσοπαστικός· χρυσοχαλκεύς· χρυσόπτερος· χρ[illegible]
[illegible] χρυσὸν [illegible] φόρον· καὶ ποικίλοις [illegible]
[illegible] ἐκ τοῦ [illegible] τὸ δὲ κωλ[illegible] [illegible] θεὸς [illegible]
χρυσορρείθρον· ὁ χρυσολόγος· χρέμης· χρέμαντος ὄνομα
[illegible] χρύσος· κύριον· χρηστήρ· χρησμός· χρόμαιος·
[illegible] χρυσ[illegible] οἶκος· χρυσοῦς· ἀνδριάς·
χρησμὸς δὲ καὶ [illegible] προφητεία· χρησμὸς δὲ ὅτι καὶ δὲ
[illegible] χρονικὸν φῶς· ὁ ἥλιος· χρυσόγλυφα· [illegible]
χρυσοτόρνευτα· χρύσεον ἔργον· χρίστος καὶ χρίσμα
[illegible] ἐπὶ [illegible] τὸ ἄλλο [illegible]
χρεμετίζει· προσπελάζει· προσεγγίζει· χρηματίζει
[illegible] ἡ προλέγει· χρῶ· μαντεύομαι· χρίω δὲ τὸ
[illegible] χρυσαυγίζω· ἀστράπτω· χρησω·
ἀλείφω· [illegible] χρυσαυγίζων· ἀστράπτων· χρησω
μαντεύομαι· χρῶ· τὸ μαντεύομαι· ὁ [illegible]
[illegible] χρῶ· τῶν ἄλλων· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ παραιτοῦμαι· τῶν δὲ τῶν ἄλλων· [illegible]
χρηστηριάζω· χρώθω· χρησίμου παρέχω·

τοῦ χ μετὰ τοῦ υ:-

χυδαῖος· ὁ εὐτελής· χυλός· ὁ ἐκ πιασμοῦ· χύανδος· κύριον·
χυμαῖος· χυρικώτης· χυριάδης· τόπος καὶ κύριον ὄνομα:-
ὕπλα· τὸ ἔλαιον· χύτραι· τόπος [illegible] χυτή· καὶ πᾶσα
γῆ, χυτή καλεῖται· ἀλλ' ἐν τοῖς μετέροις [illegible] χεομένη:—
χυλάριον· τὸ ὑδαρῶδες· χυτρίδιον· ἐν ᾧ αἱ χύτραι· χυ
τλα· κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς
δὲ τὰ ἐμφλόσματα· ἐν τῷ μα· τὰ εὐμοῦ [illegible]
χυτλοῦσθαι· ἀλείφεσθαι· χυλοί· χυλὸν παρέχει· χυτλῶσαι·
οἱ χυτλωταί· ἀλείφεται, ἀλλ' [illegible] λούεσθαι ἀλείφεσθαι, χυτλῶ
σασθε ἔλαιον·

χύδην· κεχυμένως.

τὸ χ μετὰ τοῦ ω

Χῶρος· ὁ τόπος. χωλίαμβ(ος)· ὁ ἄμετρος στίχ(ος). χωρίον· ὅτι τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τεύχη [illegible] ὅπλιτῶν· ἀριθμῶν προκατέχον τόπον μέρος, καὶ καταβαλλόμενον τῶν.

Χωνεῖον· τὸ χωνευτήριον· χωνὶ δὲ τὸ ἐργαλεῖον [illegible]. χωρηβ(άτης)· ὁ μονοκαίροις. χῶμα· τάφ(ος). χωμάζω [illegible].

Χωόμενος· ὀργιζόμενος. χωρίζω· τὸ διαιρῶ. χωλεύω· διΐστω. χώσατο· ὠργίσθη. χώσασθαι· ὀργισθῆναι. χωννύω· καλύπτω. χωρήσας· ὁρμήσας.

τὸ ψ μετὰ τοῦ α

Ψάρος· ὄρνεον πτηνόν. ψαρ(ός)· ποικίλος. ψαφαρόν· τὸ λεπτότατος. ψαλμός· ἦχος μουσικὸς ὁ παρὰ ἀριθμὸν κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους πρὸς τὸ ὄργανον κρουόμενος. ψαθυρὸς· αὐχμηρὸς καὶ λεπτόχροος λεπτός.

Ψαφαρός· λεπτός. ψακάς· ἡ ῥανίς. ψάμμαθος· ἡ παραθαλάσσιος ψάμμος· παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ θαλάσσης· καὶ ψάμαθος καὶ ἄμμος, ἀποβολῇ τοῦ ψ.

Ψαλτήριον· ὀρθὸν ξύλον καὶ ἀπαρέγκλιτον χορδαὶ ἐν τούτῳ δέκα ἐστημένον. ψάλακον· ἄρμενον· καὶ ψάκαρον. ψαιστὸν· εἶδος μελίσματος. ψαλτήρ· ὁ μονοτονῶν, μουσικὸς καθαρὸς ὑπὸ τεχνικοῦ κινούμενος γνώσεως.

Ψαῦσαι· προσεγγίσαι. ψαύ(ει)· ὁ καλίζειν. ψαλάξασθαι· κρούσασθαι ψηλαφήσασθαι κιθαρίσασθαι. ψακάζει· ῥαίνει. ψαίρει· τὸ ταχύνειν· ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ὁ ταχύς. ψάλλειν· τὸ τῶν χορδῶν τῆς λύρας· παρὰ τὸ ψῶ· οὗ παράγωγον ψαύω καὶ ψάλλω.

τὸ φ μετὰ τοῦ ε :-

[illegible] καθαρός· φαεινότερος· ὁ φαεινότατος· φεγγ[illegible]
[illegible] σκοτεινός· οὐκ ἐπιφανής· φέγγος γὰρ τὸ σκότος·
[illegible] μυστήριον· φοῖνιξ· φαεινῶ· [illegible] ὀνόματα
[illegible]ηγορίω· καὶ φαεινότερα
[illegible] ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον, ὡς [illegible]
καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον, ὡς ὑπάρχον· φέλλιον· κόσμος
[illegible] καὶ κάλλος πιστός· φέγγος· τὸ σκότος· φάσμα
φαντασία τις παρὰ τὸ μὴ ὂν [illegible]
[illegible] ὑφεστῶτος τοῦ μὴ ὑπάρχοντος.
[illegible] φέρει· φελλίζει· περικλείει· φεκάζω· δροσίζω·

2 2 2 2 2 2

κημὸς· ὁ φαλακρός· φοῖνιξ· οἱ τῶν φοινίκων καρποί·
καὶ οἱ κλάδοι· καὶ ὄνομα ἰχθύων· φημὰς· ὁ [illegible]
φημός· παρὰ τὸ φῶ· ὁμοίως φῆσαι φημός.
[illegible]φος κερίσοις ἀπόφασις· φειδώ· [illegible]
[illegible] ὄνομα ἰχθύος· φλαφία· καὶ φλαφησοῖς·
[illegible] αἱ τοῦ χρυσίου [illegible]· φησίον· ἰχθύς· φηχ[illegible]
ὁ [illegible]· φῆσαι· ὁμοίως· φηκαι· φῆλαι· φῆλαι· φη
κτεύξω· φημίζω· φαλακρίζω· φημύξαι· [illegible]:

2 2 2 2 2 2

τὸ φ μετὰ τοῦ ι :-

φιλότατος· γνησιώτατος· φίλος· ὁ συνήθης· φιλεῖς·
[illegible]· ἀπαρρησίαστον φθέγμα καὶ λαθραία [illegible]
[illegible]· φίδων φίδωνος· [illegible]· φιτάκος· ὄνομα [illegible]:-
[illegible]· καὶ δρόσος· φιξ· καὶ προσονομάζεται φιχία· καὶ [illegible]
φιχός· φιλή· ποιότης συλλαβῆς καθ᾽ [illegible]
ποιὸς χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα προφέρεται· φιλὴ δέ· παρὰ
τὸ φῶ τὸ λεπτύνω· ἔξω καὶ φιλὸν στρατιώτην [illegible]
[illegible], τὸν ἄοπλον καὶ γυμνόν· ἤτοι τὸν ἀσθενῆ
[illegible] ἀδύνατον· φιτάλη· καὶ φιτάλεια· [illegible]
[illegible]κους [illegible]:-

ψιχί· τὸ πρωτότυπον· ψιμύθιον· φῶς· ψιλά· τὸ ᾱ· τὸ κ̄·
τὸ π̄· τὸ τ̄· ἐπεὶ δὲ ψιλοῦ λεγομένου φωνήεντος
φερομένου ἐπὶ δασύ, τρέπεται· οἷον ἀντὶ χ ... ψιλ...
ψίω· ἐκμορμαστίζω ἢ τὸ λεπτύνω· ψίσω· ποπίσω·
ὀζοῦ καὶ ψιάς ἢ καὶ τὸ λίτον καὶ τὸ ψχρο λεγομένη δρόσος·
ψιθυρίζω·

τὸ ψ μετὰ τοῦ ο·

ψοφοδεής· δειλός· ὁ ψοφούμενος τὸν κτύπον· ψόφος
γὰρ ὁ κτύπος καὶ δέος τὸ φοβοῦμαι· ψοῖθος· ὁ ἀλαζών·
ψοῖθος· ψόλος· ψολόεις· ὁ κεραυνός· ὁ ὀξέως φερόμενος
ἢ ἅμα τὸ ψαύειν ὀλλύμενος·
ψοαὶ καὶ ψόαι καὶ ψύαι, αἱ λαγόνες ἢ τὰ ἰσχία· ἐπὶ τὸ ψαύειν
ἢ ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς οὖσα τοῖς ὀστέοις·
οὔπω ἀρχαῖος· ψολοκομπία· ἀλαζονεία·
ψοφοδεής· δειλός: ψῶμα· ψοφῶ· τὸ ἠχῶ·

τὸ ψ μετὰ τοῦ υ·

ψυκτήρ· ἐν ᾧ θάλασσαν ὀπώρας ψυχρίζουσιν· ἢ καὶ τὰς
κύλικας ἤτοι τὰς ποτηρίζουσι· ψυχρὸς· ὁ ἀλγεινός· ψυ-
χικὸς· ὁ τὰ τῆς σαρκὸς φρονῶν· ψύδαξ· ἢ ψυδράξ·
τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα· ψυχρὸς λόγος· ἀηδὴς
καὶ ὁ δὲ μὴ χρήσιμον ἔχων·
ψύαι· αἱ λαγόνες ἢ τὰ μῶμα ἢ μέρος τι τοῦ σώματος· ψυχὴ
λέγεται κατὰ ἐν τῇ γραφῇ τῇ παλαιᾷ διπλῶς ἢ ψυχὴ
τουτέστιν ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἄλογος τῶν κτηνῶν καὶ τῶν
λοιπῶν ἐμψύχων· ψυχὴ λογική ἐστιν, οὐσία νοερὰ
ἀσώματος· λεπτὴ ἄϋλος καὶ ἀσχημάτιστος· [illegible]
... καὶ τόπος σώματος ζωτικὴ καὶ συστατική·
χρὴ δὲ ψυχή, διὰ τὸ ψύχειν ἢ τοι διὰ τὸ ἀκόρεστον τῶν ἐν
[illegible], ζωοποιοῦν τὸ σῶμα· ψυχὴ ἄλογος· ἤτοι αἱμάτων
ζωὴ καὶ θερμασία

ψυχρὸν διὰ τῆς ὑλικῆς ἐνεργεία.

ψύλλον· βοτάνη· ψυχροφρήκατα καλλεοίγονοι· ψυ-
χρότερον τούτου ψῦχος.

ψυχαγωγεῖ· ἀπατᾷ ψυχάς· ψυχῶ· ζωογονῶ· ψυχροκούει·
[illegible] ψυχρῶν ἑλκόμενος· ψυχάζουσι· περὶ τὸ ψυ-
χρὸν [illegible] διατρίβουσιν:

τὸ ψ μετὰ τοῦ ω:

ψωμόλεθρος· πολυφθόρος· ψωμὸς δὲ παρὰ τὸ παρὰ τῶν
ὀδόντων ψωχέσθαι καὶ τρίβεσθαι· ἢ παρὰ τὸ
ψῶ τὸ λεπτύνω.

ψωφίς· ψόλις· ψώζα ἢ δυσωδία· ψωμολέθρια ἢ πο-
λυφθορία· ψωΐα ἢ δυσωδία· ψωραλέα ὀψωριῶσα·
ψωφιλία· καὶ ψωφίλιοις ἔθνος· ψωθίαν τὰ ψίχια
καὶ τὰ τοῦ ἄρτου.

ψωχειᾷ· θρέψῃ· ψώχοντες· τρίβοντες· ψῶ· τὸ λεπτύνω.

τὸ ω μετὰ τοῦ α:

Ὤα· τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου· ἢ ὃ καλοῦμεν περιστήθιον ἤ τοι
χείλιον ἢ τοι περιστόμιον· τοῦτο δὲ ὃ καλοῦμεν λας, τὸ
καὶ ἐνδύματος ὤρηκεν· ἢ ἀμάλλαγ ἀσίοις τοῦ κρα-
σπέδου· ζῶντος [illegible] γράφει· ἐπὶ γὰρ τοῖς ὃ δὴ λοιπὸν τὸ πρό-
βατον· ἢ ἐξ ὅτου· ὄϊος· καὶ [illegible] οἷς οἶος· τὸ δὴ ζῷον
καὶ ἐκ τούτου [illegible], ὦα· καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι πρό-
βατον [illegible] καὶ ἐν τοῖς κρασπέδοις τῆς ἱματίας [illegible]:

τὸ ω μετὰ τοῦ β:

Ὠβάς· ὦ κακόντα.

Ὠβέλισται· σεσημείωται· ὦ βάζαι [illegible] πλουτάρχ.

τὸ ω μετὰ τοῦ γ:

Ὤγ· ὄνομα κύριον· ὃς ἦν μέγας καὶ ῥωμαλέος σώματος
πολυθρύλλητος, βασιλεὺς [illegible] καὶ [illegible]

κεχρῆσθαι. ἐμμέναι· ἐν τῇ τιμῇ χρῆ τὸ μὴ κ' πρὸς τὸ δ
π... ρος ἔχουσι· ὠγὲς ἔθνος. ὠγύγιος· ὠγυγίου
κ... ἀρχαῖος βασιλεὺς θηβῶν· ἐκ τούτου δὲ
καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον, ὠγύγιον φασί.
ωγυγίων χρυσός· ὠγυρὸς λίμνη· ὠγυγίαι πύλαι
ὀξεῖα· ἀρχαῖαι.
ωγύγιον· ἀρχαῖον παλαιόν· ὠγυγία κλέα· τῶν ὠγυγί.

22222 τὸ ω μετὰ τοῦ δ

ωδικὸς ὄρνις· μουσικὸς ἄλαλος.
ωδὴ· ὅσα θεωρίας ἔχεται ψιλῆς καὶ θεολογ. ὡς ἐπὶ
ψαλμός. λόγος ἐστὶ μουσικὸς, ὅταν ἀρυθμὸς κατὰ
τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους πρὸς τὸ ὄργανον κρούηται.
ἡ ὠδὴ, φωνὴ ἐμμελὴς ἀποδιδομένη ἐμμελῶς
μίως χωρὶς τῆς συνηχήσεως τοῦ ὀργάνου· ὠδίν·
ὠδὶς, ὁ τόκος.
ωδεῖον· τὸ σχολεῖον
ωδίνοκοινω· ἐλύσταον· ὠδίνασανο· ὠργίασθη. ὠδὼ
δη. διασαδιαλέξεων· ὁ δὲ ὧδε, καὶ παρὸν καὶ ...
ὠδηκυῖα· ὠγκωμένη· ὠδίνω· τὸ γεννῶ· ὠδί·
ἐνταῦθα καὶ ὧδε· ὠδοιπορηκὼς· ὁδεύσας· ὠ
θοῦντος· θαυμάζοντα· 2 τὸ ω μετὰ τοῦ ε

ᾤετο· ὑπελάμβανον· ᾤηθην· ὑπέλαβον.

22222 τὸ ω μετὰ τοῦ θ

ωθισμός· ἀντὶ τοῦ ὠθισμὸς δὲ, ἡ στά.
ωθῶ· ἀποδιώκω· ὠθίζω· ταράσσω· ὠθιζόμεθα.
ὠθίσαι· ὠθῆσαι· ὤιξεν· ἤνοιξεν· ὠίγνυντο· ἀνεῴγνυντο:-

22222 τὸ ω μετὰ τοῦ κ:

ωκεανός· ὁ ποταμὸς ὁ τὴν οἰκουμένην περικυκλῶν.
παρὰ τὸ ὠκέως μάρπτειν· ἢ παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύεσθαι· ὠκύμορος·
ταχυθάνατος.

ὤκιστος· ταχύτατος. ὠκέως· ταχέως. ὠκίμαθος· ποταμός. ὠκύαλος·
ταχὺς διὰ θαλάσσης. καὶ ὠκύπορος· ὁ ταχέως ἐρῶν.
ὠκιῶ· παρὰ Ἀττικοῖς ἀκήκοα καὶ πῶς δηλοῖ τὴν μόσχου ... ἁλιεύς.
καὶ προπου... ὠκιῶ.

Ὠκεανός· κύκλωσις. ὠκεῖαι· ταχύταται. ὠκαλέη· ... ὠκεανί-
της· ῥοή. ὠκύαλος· ναῦς ταχυτάτη.

Ὤκιμον· τὸ βασιλικόν. ὠκύ· τὸ ταχύ. ὠκτόν· τὸ διωκτόν:—

Ὠκοδομήσαμεν· ὠφελήσαμεν. ὤκισεν· ἀπὸ τοῦ ἐκτι-
σεν. ὤκισεν· ἀπὸ τοῦ ἔπορον. ὤκησε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλαύν(ω),
ἤτοι ὤκλασεν· ἐπόρησεν. ὤκλε· προσεπέλασε.
ὤκεον· ὤκουν. ὤκελον· ὤκελλα. ὤκησε· ἐλάσμεν. ὤκι-
σε δὲ ἔπορον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτίσεν, ἰῶται.

Κέως· ταχέως. καὶ ὦκα.

2222 τοῦ ... τοῦ λ

...λοι ς ἐξ· ὤλενος.

Ὠλέναι· αἱ ἀγκάλαι. καὶ αἱ πήχεις τῶν χειρῶν. ὦλκα· τὴν αὔ-
λακα. καὶ εὐθεῖαν ὦλκα· παρὰ τὸ ἕλκω. ὠλεσίκαρπος·
ἰτέα καὶ ἀπολλοῦσα τὸν καρπόν. ὀλεσίοικος δὲ ἡ γυνὴ
ἡ ἀπολλοῦσα τὸν οἶκον, καὶ καρπόν. ὠλενία· πέτρα.
ὠλέναι· αἱ χεῖρες· αἱ παλάμαι. ἀπὸ τοῦ διὰ τούτων ὀλοῦν-
θαι τὰς πράξεις· τουτέστι πληροῦσθαι. οὕτως ὠκρα.

Ὠλέκρανον· ὁ ἀγκών.

Ὤλετο· ἀπώλετο. ὤλισθε καὶ ὠλίσθησεν· ἀπὸ τοῦ ὀλισθῶ. ὦλα·
καὶ ὤλεκα καὶ ὠλέκειν. ὠλώλειν καὶ ὠλωλέκειν:

2222 τοῦ ω ... τοῦ μ

Ὠμηστής· ὁ ὠμὰ ἐσθίων. ὠμοβόρος· ὁ ὅμοιος. ὠμὸς
ἐάλχις. ὠμογέρων· ὁ παρὰ ἡλικίαν γηράσας. οὐ κε-
φαλὴν οὐκέτι πολιῶσαι. ὠμός· ἀπηνὴς σκληρός. ὦμοι·
παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω ... τὰ βάρη ἐπὶ φορτ(ία):—

ὠμοτάτη· χαλεπωτάτη. ὠμαί· καὶ σκληραί· ὁμοῦ δὲ
καὶ ὅμοιαι, καὶ ἱερόν.
ὠμόν· ἀπηγὲς σκληρὸν χαλεπόν. ὠμοβόρον· ὠμο-
βόρον καὶ μύρσαι. ὠμόλινον· τὸ ἀπὸ λίνου ὠμόν.
ὤμορησε· συνέτυχον· συνήντησαν· ὅθεν καὶ ὅμη-
ρον τὸ ἐνέχυρον. ὤμιλον· ἀπέλαβον. ὠμοτοκῆσ-
αι· ὠμοτόκησεν καὶ παρὰ τὸν καιρὸν τὸ βρέφος προήγαγ(εν).
ὠμορηκτία· γειτονοῦσα. ὠμοφρονικῶς· ὁ ἀπαιτ-
φρονήσας. ὠμοφόκη· ἀπὸ τοῦ ὤμος. ἐν ὁμοκε-
δὲ, καὶ ἱερὸν καὶ ἱερόν. ὠμοσάμενος· κα(τὰ)
τὸν ὠμοπλάβων· ὁ μοσαίμενος δὲ ὁ μόσας, καὶ δὲ
μιαραί. ὠμάδασεν· ἐσπάρασεν· ὤμαρτησεν· καὶ κολου-
θήσεν. ὠμυνῶ· ὤμυνεν. ὠμόμοσφο· ὤμοξ· ἐφθίναξ.
ὦμοι· φεῦ μοι. ὠμῶς· ἀπηνῶς. ὁ μέν, ὁ μὲν. ὠμηφί.

τὸ ω μετὰ τοῦ ν.

ὠνθυλευμένος· ὁ κοπρίας γέμων. ὠνάριος· κύριος. ὠνητός·
ἀγοραστός. ὦνθρωπε· ὁ ἄνθρωπος. ὦνον· καὶ ἀγορασμὸν καὶ τιμήν.
ὠνή· καὶ ἀγορασία.
ὠνια· τὰ πρὸς ἀγορὰν προτιθέμενα καὶ πιπρασκόμενα.
ὠνήσασθαι· ἀγοράσαι. ὠνούμενα· ἐκ μεταβολῆς. ὠνοχόει·
ἐκίρνα. ὤνων· ὑποδέχομαι. ὠνήσατο· ὠφελήσατο καὶ ἠγόρασε.
ὠνομασμένος· ὀνομαζόμενος δέ.

τὸ ω μετὰ τοῦ ξ. ὦξος· ποταμός.

ὤξεν· ἀνέῳξεν.

τὸ ω μετὰ τοῦ ο.

ὠ ὁ κατάταξις· κύριος.
ὠὸν τὸ ἐκ ὠοκαίζον· ὠὸ μὲν· ὑπὸ παρὰ· ὠοτοκῶ.

τὸ ω μετὰ τοῦ π.

ὤπος· ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἀετός, ὁ ὤψ. ὦπ· κύριος. ὠπόλος· ὁ αἰπόλος.

ὤπασε· παρέσχεν, ἔδωκεν, ἐχαρίσατο. ὠπλίσατο· πα-
ρεσκευάσατο. ὤπται· τεθέαται. ὤπωπε· [illegible]
παῖδες, [illegible] καὶ [illegible]. ὠπτῆσθαι· [illegible]
[illegible]. ὤπασε· [illegible] ἔδωκεν. ὤπυιε· [illegible]
[illegible] συνουσία· ἀπὸ τοῦ ὀπυίω [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ δάμαρ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι [illegible]
[illegible] ἀρχῆθεν [illegible] — τέλος τοῦ ω̄ μετὰ τοῦ π̄

Ὡροσκόπος· ὁ σκοπῶν τὴν ὥραν. ὠρυγή [illegible]. ὠρ[illegible]
ἐθνικόν. ὠρ[illegible] κύριον. ὠρώρετο [illegible] κύριον. ὠρί-
φος [illegible] ὦρος· ὁ ἐνιαυτός. οἷον [illegible] ὦρος βασι-
λεῖ. [illegible] ὥρας [illegible] προσπαρ[illegible]

Ὥρα· καὶ ἡ εὐμορφία καὶ τὸ κάλλος· καὶ ἡ τροπὴ καὶ ἡ φροντίς.
ὥρεσσι· γυναιξίν. ὥρα· ἡ φροντίς. ὠρικία· χώρα·
[illegible] ὧραι· [illegible]
μοῦσαι [illegible] ἡ καρπῶν διαφόρων [illegible]
[illegible] θεά.

Ὡραῖον καὶ κάλλος διαφέρει· ὅτι τὸ μὲν ὡραῖον, λέγεται [illegible]
πεπληρωμένον [illegible] καιρόν [illegible]
[illegible] ὡς ὡραῖος ὁ σῖτος· ὁ ὥριμος
[illegible] πρὸς θερισμόν. καὶ ὡραῖος ὁ καρπὸς [illegible]
λου· [illegible]
[illegible] ὥρας ἀπολαύων, καὶ [illegible]
λαυσιν. κάλλος δέ, τὸ ἐν τῇ [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] ὡραῖον [illegible]
μορφον. ὠρ[illegible]

Ὠρ[illegible] οἷον [illegible] ὠρ[illegible]
λέοντος καὶ [illegible] ὠρυομένη [illegible] κοινῶν
κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ λεόντων καὶ λύκων. ὡρισμένον·
τὸ [illegible] περιωρισμένον καὶ [illegible] πολλάκις [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] ὠρ[illegible] δὲ [illegible] τὸ ὠρ. ὠρυκτὴ [illegible] παρ
[illegible] ὠρυκτόμενος [illegible] ὠρ[illegible] ὠροφή
[illegible] ὠρόρῃ διήγειρεν. ὠρμήσας ἐκ κοίλ[illegible]
[illegible] ὠρμημένος διήγειρε τὸ ὠρ[illegible]. ὠρσε διήγειρε
[illegible] ὠρ[illegible] φυλάσσω. ὠρέχθειν
[illegible] ὤρινε διήγειρεν. ὠρίαθω καὶ [illegible]
ὠρκωμότης. ὠρ[illegible] παρασταστικοῦ. ὠρίνθη. διηγέρθη. ὀρ
αὐτοῦ ὀρθοῦ. [illegible] προσώπου παραστατικοῦ ὀρθοῦ
δὲ προστακτικ. ὠρίκως ὁ ὁρίσας.

[illegible] τὸ ω̄ μετὰ τοῦ σ̄

ὡς μέσος. ὁ ὡθισμός. ὠσαμ[illegible] ὁ κλάδος. ὠσαμα. σῶσον.
[illegible] τοῖς [illegible]. ὥσιος καὶ ὁσίως. ὦσπερ
ὥσφραντοί [illegible] ὥστε ὡς ἀποδεκτέος
[illegible] ὁμοίως [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] θύρα.
[illegible] καὶ ὠστικὸς καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] διωχθῆναι. ὠθίσαι διῶξαι. ὥστε ἀποδεικτικ[illegible]

[illegible] τὸ ω̄ μετὰ τοῦ π̄

[illegible] ὡς [illegible] ὠπάζω. ὠφ[illegible] ὦπ[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] ὠτ[illegible] ζῶον [illegible] ὦ
[illegible] ὀργάνου.
[illegible] ὤτ[illegible] ὠτοδόκος [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὠτακουστ[illegible] περὶ [illegible]

[illegible] τὸ ω̄ μετὰ τοῦ φ̄

ὠφελίμως [illegible]
[illegible] ὠφέλησα παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ [illegible] καὶ ὠφελ[illegible]
[illegible] ὤφελον [illegible] [illegible]
διὰ τοῦ ω̄ μεγάλου [illegible]

ὤσ τό, ὠφε[illegible] τὸ δέ· ὅτι [illegible] παρωχ[illegible]

κτικὸν ἐ[illegible] ἐμπεραι[illegible] [illegible] ρου· [illegible] τὸ ὀφε

λον δὲ [illegible] τὸ πα[illegible]

ὤσ[illegible] μου· ὠφελ[illegible]

ὠφελούμενος· ὠφε[illegible] φελῶ

2222

ὠχρὸς ἦν αὐτοῦ ὁ χρ[illegible] χρὸν ἦν αὐτοῦ [illegible]

δέσου [illegible] ιερον· ὠχροὶ [illegible]

[illegible] ζά ἀπὸ τῆς χροιᾶς τοῦ [illegible] λέγεται·

[illegible] ος·

[illegible] ἐν πορ[illegible] ὤχοντο· [illegible] ὠχυρο[illegible]· ὀχύρου

[illegible] δὲ [illegible] ιερον· ὤχωκα· ἐκ τοῦ [illegible] ὠχόμεθα

[illegible] ὠχ[illegible] ἐκτ[illegible]

+ ὁ ὀφ[illegible] [illegible] ὁ δὲ [illegible]

[illegible] ψιλὸν· [illegible] ὠψαν· ἄδον· ὠψων

κον τὸ· ὀψωνήσαντος δὲ [illegible] ιερον· ὠψίασθη ἐσπέ

ρα· παῖσε φάνα:

ἄλφα τὸ στοιχ[illegible]

τῶν ἄλλων στοι[illegible]

πολιτεύεσθαι· [illegible]

βῆτα τὸ στοιχεῖον [illegible]

γάμμα τὸ στοιχεῖον [illegible]

δέλτα [illegible] ὡς [illegible] ἐστιν [illegible]

ἔψιλον τὸ στοιχεῖον [illegible]

† τοῦ παρόντος καὶ [illegible] βιβλίον

ἡ παρ[illegible] [illegible] ἐνδόξου [illegible]

λο[illegible] [illegible] [illegible]

Λ λαυρ. ἐνθεος [illegible]

ω ~~Ἐσοι θη~~

† θ ἐποιησημώ πόναγγα · δαυαληδοῦ
παραδήσου · ἡ θρόνου περπινῆν ἐβωσῆ
οὐν· ὦ δαις φῶν · θῶν αιθέων πῶς
ανημοῦμω · θῶν ~~[illegible]~~ ην

† ἐποιησημεώ πηνάλχ δαιχρε

2224

MSS.

GREEK
COMMENTARY

i
2